

بۆكان لە مېژوودا

«كۆمهلهي ۴۸۱ وتار»

(به رگي يه كه م)

بۆكان لى مىژوودا

«كۆمەلەي ۴۸۱ وتار»

ئەنۋەر سولتانى

بىنكەي رۆشنگەرى

كتىب: بۇكان لە ميژوودا (كۆمەلەي ۴۸۱ وتار) بەرگى يەكەم
نووسەر: ئەنوەر سولتانی
دیزاین و پووبەرگ: چیمەن ئیلخانی زادە
چاپى يەكەم: مالپەرى رۆژھەلات - بۇكان ۲۰۱۸
چاپى دووھەم: بنكەي رۆشنگەرى، ئالمانيا ۲۰۲۱
نيگارەكانى پووبەرگ لە كاشيەكانى ئيزيرتوو وەرگيراون

مافي لە چاپدانەوہى بۇ نووسەر پاريزراوہ

بۆ يادى رېبەرانى راپەرېنى دژە فېئودالېى سالى
۱۹۵۳ى بۆكان و دەوروبەرى، نەمران:

حاجى قاسم كەرىمى
عەبدوللا ئېرانى
رەئوف مەلا خەسەن
عەلى مېرەبەگ
سەيد كاكە
عومەرخانى بابامېرى
مام فەتھوللاى ئالبلاغ

پېرست

- سەرەتا ۲۱
- سپاس و پېزانين ۲۷
- بەشى يەكەم: بۆكان. ناسنامە، ميژوو، رووداو ۲۹
- ناوی بۆكان ۳۱
- چەند تېيىننېك لەسەر ناوی شارى بۆكان ۳۲
- وشەى بۆكان و بۆچوونە جياجياكان ۴۷
- چەند سەرچاوەى كۆنى فارسى سەبارەت بە ناوی بۆكان ۴۸
- ناوی ميژوویی كانی و مووچە و مەزراكانى ناوچە ۵۳
- ناوی تايبەت و نااسايى ۵۷
- زانبارى گشتى سەبارەت بە شارى بۆكان ۵۹
- ئىنسىكلوپىدياى ئىسلام ۶۱
- بۆكان بە قەلەمى دوكتۆر ئەمىرى حەسەن پوور ۶۲
- شىكارى ئامارى دانىشتوانى ناوچەى بۆكان ۶۷
- ميژووى دېرىن ۷۱
- بۆكان، شوينەوارىكى ميترايى و يادگارىكى ماخوای ئاناھيتا ۷۳
- شارەكانى ئىران لە سەردەمى پارتىيەكان و ساسانيەكاندا ۱۲۳
- بۆكان لە ھەندىك سەرچاوەى بيانى دا ۱۲۴
- ھەلكەوتى ميژوویی بۆكان ۱۲۶
- شارستانىيەتى ماننايى ۱۲۷
- مانناكان لە ئىنسىكلوپىدياى برىتانىكادا ۱۲۹
- شارستانىيەتى زاموا/ زاموئا (زامواى نيوخويى) ۱۳۰
- مۆنيومېنتى ئىزيرتوو ۱۳۲
- بەردەنووسىكى بزربووى سەر چياي تەرەغە ۱۳۳
- بەردەنووسىكى ھەزارەى يەكەمى پيش زايين لە «قەلايچى»ى بۆكان ۱۵۵
- پىرەقەلا و گردى كەوناراي نيوشارى بۆكان ۱۷۳
- پارسوا ۱۷۹
- بەردەنووسى بەغستان (بېستون) ۱۸۲
- سەردەمى بىخەبەرى ۱۸۴
- ئەشكەوتى سەھۆلان ۱۸۵
- ئاورگەى شىز و تەختى سولەيمان ۱۸۶
- تەختى سولەيمان يان «گەنزەك» و «نازەرگوشەسب»ى ميژوویی ۱۸۷
- گۆرستانى مەلا جامى ۱۹۴
- سالى شىخى ۱۹۶
- بۆكان لە ميژوونامەى شارەكانى دەوروبەرىدا ۱۹۹
- ناوی شار و گوندەكانى ئىران ۲۰۱

- ۲۰۲..... پوانینیک به ئازەربایجانی پوژاوادا
 ۲۰۳..... ساوج بولاق
 ۲۰۴..... جوغرافیا و میژووی بانەى کوردستان.....
 ۲۰۶..... سەردەشت لە رێبازی شوێشدا.....
 ۲۰۸..... میانداو، تیکاب و ساین قەلا.....
 ۲۰۹..... مەراغە (افرازەرود)
 ۲۱۱..... گەرەکی سورخایی تەوریز و مقبرةالشعرا.....
 ۲۱۳..... ناوچە جوغرافیەکان.....
 ۲۱۵..... لیکۆلنەوہ لە دۆخی سروشتی، ئابووری و مرۆقی کوردستان لە نمونەى...
 ۲۱۸..... جوغرافیای سروشتی کوردستانی موکریان بە پینداگری لەسەر...
 ۲۱۹..... جوغرافیای گشتی ئوستانی کوردستان.....
 ۲۲۰..... جوغرافیای میژووی کوردستان.....
 ۲۲۱..... فەرھەنگی جوغرافیایی ئێران.....
 ۲۲۲..... نەخشەى موکریان
 ۲۲۶..... نەخشەى ورمی (ارومیە).....
 ۲۳۱..... بۆکان و کوردستان لە بەلگەنامەکاندا.....
 ۲۳۳..... بەلگەنامەى وەزارەتى دەرەوہى ولاتان.....
 ۲۳۶..... بەلگەنامە نەینییەکانى حوکمەتى بەریتانیا.....
 ۲۳۹..... بەلگەنامەکانى وەزارەتى دەرەوہى بریتانیا.....
 ۲۴۱..... بەلگەنامەکانى یەکیبەتیی سۆقیەت.....
 ۲۴۴..... بەلگەنامەکانى ئێران و عوسمانی.....
 ۲۴۶..... بەلگەنامە سیاسییەکانى بۆکان چییان لێهات؟
 ۲۶۰..... سەردەشت لە ئاوینەى بەلگەنامە میژووی یەکاندا.....
 ۲۶۳..... ساوجبلاغى موکرى (مەهاباد).....
 ۲۶۵..... دادگای پێشەوا و هاوڕینیانى.....
 ۲۶۷..... بۆکان لە سەدەى بیستەمدا.....
 ۲۷۳..... کۆبوونەوہى مامۆستایان و شارەزایانى پەرەردەى شارەکانى کوردستان...
 ۲۸۹..... پووداوە میژووی یەکان.....
 ۲۹۱..... رووداوەکانى بۆکان
 ۲۹۳..... سەردار عەزیزخان.....
 ۲۹۵..... عەزیزخان و بابییەکان.....
 ۲۹۹..... عەزیزخانى سەردار و قرەالعین.....
 ۳۰۲..... ئەشکەنجە لە ژێرخانى مالى عەزیزخانى سەردار.....
 ۳۰۶..... نامەى سەردارى موکرى.....
 ۳۰۹..... وینەبەکی میژووی و چەند روون کردنەوہبەک.....
 ۳۱۸..... کوردستان لە رێبازی میژوودا بەگوێرەى گیرانەوہى بەلگەنامەکان.....
 ۳۲۰..... کتیبى سەوز.....

- ۳۲۳.....كوردستان له ساله كانى شه پى يه كه مى جيهانى دا.....
- ۳۲۵.....ميژووى هاوچه رخی كورد.....
- ۳۳۰.....شور شه كانى كورد.....
- ۳۳۲.....رؤژميرى ميژووى ئيران (به رگى ۱).....
- ۳۳۵.....رؤژميرى ميژووى ئيران (به رگى ۲).....
- ۳۳۷.....شه پى دووه مى جيهانى و كۆمارى كوردستان.....
- ۳۴۲.....سه فه رى دووه مى رتيه رانى كورد بؤ باكو.....
- ۳۴۵.....ده وله تى جه مهورى كوردستان.....
- ۳۴۸.....حكومه تى كوردستان.....
- ۳۵۴.....كۆمارى كوردستان.....
- ۳۵۷.....هه لكرانى ئالاي موقه دده سى كوردستان له بؤكان.....
- ۳۵۹.....راپه رينى ئەفسه رانى [پاريزگاي] خوراسان.....
- ۳۶۰.....راپه رينى ئەفسه رانى خوراسان و هه ماسه ي خارك.....
- ۳۶۱.....بيروه ريبه كانى مورته زا زه ربه خت.....
- ۳۶۲.....له مه هابادى خويتاوييه وه تا ليواره كانى ئاراس.....
- ۳۶۳.....رينكه وتى ئيعدامى شه هيدانى بؤكان و سه قز.....
- ۳۷۷.....راپه رينى سالى ۱۳۳۲ تا ۱۳۵۷.....
- ۳۷۸.....راپه رينى سالى ۱۳۳۲ خه لگى بؤكان و گونده كانى.....
- ۳۸۸.....روداو هه كانى سالى ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲ هـ / ۱۹۵۲ - ۱۹۵۳ ي زابينى بؤكان.....
- ۴۱۲.....ناوى راپه ريوه كانى سالى ۱۳۳۲ ي شارى بؤكان.....
- ۴۲۴.....روداو هه كانى بؤكان له رۆمانى «تاقه دار» دا.....
- ۴۲۷.....ئيسلاحاتى ئه رزى له بؤكان.....
- ۴۳۳.....شه پى نه ورؤزى خويتاويى شارى سنه.....
- ۴۳۵.....كوشتارى ناوچه ي چۆمى مه جيخان.....
- ۴۳۷.....بؤكان و ريخراوه سياسىيه كان.....
- ۴۳۹.....ريخراوه كانى مافى مرؤف.....
- ۴۴۲.....ريخراوه و حيزبه سياسىيه كان.....
- ۴۴۶.....حيزبى ئازادى كوردستان.....
- ۴۵۰.....كۆمه له ي «ژ. ك» له بؤكان.....
- ۴۶۲.....كۆمه له ي ژ. ك تا كۆمار.....
- ۴۶۷.....وتوويز.....
- ۴۶۹.....وتوويزى رادىويى له گه ل مامؤستا برايمى ئەفخه مى.....
- ۴۷۲.....وتوويزى خالد محه ممه دزاده له گه ل مامؤستا سه يد جه لاله ددنى حوسينى.....
- ۴۷۳.....هۆزه كورده كان.....
- ۴۷۵.....ميرنشيينه كانى كوردستانى رۆژه هلات.....
- ۴۷۷.....باو و باپيرى تايغه ي دييوكرى.....
- ۴۷۹.....هۆزى فه يزوللا به گى.....

۴۸۰.....	بنه‌ماله‌ی عه‌بدورپرهمان‌به‌گی موکری
۴۸۲.....	عیلی بارزان
۴۸۴.....	میژووی ھۆزی بلباس
۴۸۷.....	به‌شی دووهه‌م: چاند و هونه‌ر
۴۸۹.....	چاند و هونه‌ر.....
۴۹۱.....	شویننه‌ فەرہه‌نگییه‌کان.....
۴۹۳.....	خانوبه‌ره‌ میژوویی‌یه‌کان
۴۹۶.....	بنکه‌ی فەرہه‌نگییه‌ حه‌مامیان
۴۹۸.....	«سینه‌ما سه‌عدی»ی بۆکان
۵۰۴.....	جاریکی دیکه‌ سینه‌ما «سه‌عدی»ی بۆکان
۵۱۷.....	شیع‌ر، ش‌رۆقه‌ی شیع‌ر و ژیاننامه‌ی شاعیران
۵۱۹.....	ده‌سنووسی نووسراو له‌ بۆکان
۵۲۱.....	کیشی شیع‌ری هه‌ندیک شاعیری بۆکانی
۵۲۳.....	شیع‌ریکی فارسیی شیع‌ربابا
۵۲۹.....	شیع‌ریکی زیوهر بۆ ناودارانی ناوچه‌ی بۆکان.....
۵۳۳.....	وه‌لامی شیع‌ی زه‌نبیل (شای‌هه‌کیم) به‌ شیع‌ره‌که‌ی عه‌بدو‌ل‌ل‌به‌گی زیوهر.....
۵۳۷.....	شیع‌ری گه‌نجالی‌به‌گ
۵۴۱.....	شیع‌ری حاجی سه‌لیم‌خان (حاجی سه‌رتیپ) له‌ وه‌لامی شیع‌ریکی شیع‌ ره‌زای.....
۵۴۶.....	شیع‌ره‌کانی عه‌لی گه‌لاویژ
۵۴۸.....	بیری رابردوو
۵۴۹.....	ده‌نگی هه‌رمان
۵۵۱.....	بۆکان له‌ کتیبی شیع‌ر و میژووی ئه‌ده‌بی کوردی‌دا.....
۵۵۳.....	ئه‌لبوومی که‌شکۆل
۵۵۷.....	بۆکان له‌ ده‌سنووسه‌ کوردییه‌کانی به‌رلین‌دا
۵۶۲.....	ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان
۵۶۵.....	میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، مامۆستا عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی.....
۵۶۷.....	رشته‌ی مرواری، مامۆستا عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی.....
۵۷۱.....	میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، دوکتۆر مارف خه‌زنه‌دار
۵۷۴.....	میژووی ویژهی کوردی، مامۆستا سدیق بۆره‌که‌یی (صفی‌زاده).....
۵۷۶.....	ته‌لای ده‌سته‌وشار.....
۵۷۹.....	چه‌ند میژووی دیکه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی
۵۸۱.....	دیوانی سه‌یفولقوزات
۵۸۳.....	کاروانی خه‌یال
۵۸۵.....	دیوانی ئاوات
۵۸۸.....	دیوانی حه‌قیقی
۵۹۰.....	کۆلکه‌زێڕینه‌ی حه‌قیقی.....
۵۹۱.....	کتیبی شیع‌ر و په‌خشانی سواره

۵۹۵.....	تاپۆ و بوومه لیل.....
۵۹۸.....	سوارهی ئیلخانی زاده و هه ندیک لایه نی که متر باس کراوی ژیان و کاره کانی
۶۰۴.....	شوینه واری نادیارای سواره
۶۰۹.....	چه پکیک له گۆل.....
۶۱۱.....	«سرود پرستو»ی وه فا.....
۶۱۳.....	شیتعر و به ره لهستی و راچه نین له کوردستانی ئیران دا.....
۶۲۰.....	نه مری له ئه ده بدا.....
۶۲۱.....	سه یفولقوزاتی قازی.....
۶۲۳.....	مامۆستا هه ژار (بۆ کوردستان).....
۶۲۵.....	جاریکی دیکه ش مامۆستا هه ژار و بۆکان.....
۶۳۲.....	وتاری هه ژار موکریانی.....
۶۳۳.....	مامۆستا خالد حبسامی (هیدی) و ئاوینه شکاو.....
۶۳۶.....	چیشتی مجیوری عه لی خانی به گزاده.....
۶۳۸.....	محهمه دسه دیق مه حموودی.....
۶۴۱.....	مۆسیقا.....
۶۴۳.....	میژووی مؤسیقای کوردی.....
۶۴۵.....	مۆسیقای فۆلکلۆری کوردی له رۆژاوا ی ئیرانه وه.....
۶۴۷.....	حه سه ن زیره ک، روانینیک له ده روونه وه.....
۶۵۹.....	حه سه ن زیره ک (گه وه ری).....
۶۶۰.....	نالله شکینه، سه رجه می گۆرانییه کانی حه سه ن زیره ک.....
۶۶۴.....	حه سه ن زیره ک له روانگه ی هونه رمه ند و مؤسیقار و نووسه رانی کورده وه.....
۶۶۶.....	«له دلمایه»ی مامۆستا ره شید فه یز نژاد.....
۶۶۹.....	مامۆستا قادر عه بدوللا زاده (قاله مه ره).....
۶۷۲.....	کۆمه له ی ۴۴ وتار سه باره ت به هونه رمه ندی مه زنی کورد قاله مه ره.....
۶۷۳.....	ئیبراهیم فه تاحی.....
۶۸۱.....	وینه کیش، په یکه رساز.....
۶۸۳.....	خاتوو زین هونه رمه ندی هه لکه وتووی گوندی بۆگه به سی.....
۶۸۵.....	مامۆستا عوسمان ره حمان زاده.....
۶۸۸.....	کاریکاتور له بۆکان.....
۶۹۰.....	هونه رمه ندی شیوه کار مسته فا شیرزاد.....
۶۹۱.....	هونه رمه ند ریین حه یده ری.....
۶۹۷.....	چاپه مه نی ده وره بی.....
۶۹۹.....	بیبلیوگرافیای رۆژنامه گه ری کوردی له رۆژه لاتی کوردستان و ده ره وه ی دا.....
۷۰۲.....	رۆژنامه وانایی کوردی.....
۷۰۳.....	گۆفاری نیشتمان.....
۷۰۵.....	جاریکی دیکه ش گۆفاری نیشتمان.....
۷۰۹.....	رۆژنامه ی کوردستان (۱۹۴۶).....

۷۱۵.....	گوڤاری کوردستان
۷۱۹.....	سی گوڤاری سهردهمی کوماری کوردستان
۷۲۰.....	گوڤاری هه لاله
۷۲۲.....	ديسان گوڤاری هه لاله
۷۲۳.....	گروگالی مندالانی کورد
۷۲۵.....	رؤژنامهی کوردستان، چاپی تاران
۷۲۹.....	رؤژنامهی کوهستان (چاپی تازه ۱/۲)
۷۳۴.....	رؤژنامهی کوهستان (چاپی تازه ۲/۲)
۷۳۹.....	کتیب: کوردی، فارسی، زمانهکانی دیکه
۷۴۱.....	کتیبی کوردی
۷۴۴.....	دوو کتیبی سه رچاوه
۷۴۵.....	فه رههنگی کتیب و چاپه مهنی دهورهیی کوردستان
۷۴۹.....	«قاموس الاعلام»ی شه مسه ددینی سامی
۷۵۱.....	کتیبی بوژاننده وهی میژووی زانایانی کورد
۷۶۲.....	کوزانی فه رههنگی زمانی کوردی
۷۶۳.....	کوردستانی موکری، حوزنی موکریانی
۷۶۴.....	هه لکه وتی دیریکی له کوردستان
۷۶۶.....	افتتاح ناصری
۷۶۸.....	میژووی گهلی کورد له رۆژه لاتی کوردستان
۷۷۲.....	کورد و عه جه م
۷۷۴.....	سینیهری ئازادی
۷۷۶.....	چه پ له رۆژه لاتی کوردستان
۷۷۸.....	کتیبیکی ئەلیکترۆنیی جووتیار حاجی توفیق
۷۸۳.....	کتیبی فارسی
۷۸۴.....	زانستنامهی گه وره ی ئیسلامی
۷۸۵.....	زانستنامهی جیهانی ئیسلام
۷۸۶.....	شهره فنامهی بدلیسی
۷۸۷.....	کوردانی ئیران
۷۸۸.....	یه کگرتوویی قهومی کورد و ماد
۷۸۹.....	نادرشای ئەفشار له ناوچهی بۆکان
۷۹۰.....	میژووی فه رههنگ و ئەدبی موکریان، بۆکان
۷۹۱.....	میژووی فه رههنگ و ئەدبی موکریان مه هاباد، سه ردهشت و شنۆ
۷۹۲.....	روانینیک به میژووی مه هابادا
۷۹۴.....	میژوو و فه رههنگی سه قز
۷۹۵.....	بژی مه شرووته، بمینی قانون!
۸۰۰.....	ترسی سه قز
۸۰۴.....	میژوو و جوغرافیای دارولسه لته نهی ته وریز
۸۰۵.....	وینه ی میژوویی سهردهمی قاجار

- ۸۰۶..... دوو کتیب
 ۸۰۸..... کتیبی چریکه فیدائیه‌کانی خه‌لکی ئیران
 ۸۱۴..... ژياننامه‌ی که‌سایه‌تییه‌کانی ئیران
 ۸۱۶..... ژهنه‌پال‌ه‌سه‌ن ئه‌رفه‌ع و کورد
 ۸۱۹..... ژياننامه‌ی مام جه‌لال تاله‌بانی
 ۸۲۴..... کتیبی کورد و کوردستان
 ۸۳۱..... ئی‌عترافاتی حوسین برووجیردی
 ۸۳۲..... بۆکان له پیره‌وی میژوودا
 ۸۳۳..... بوکان در گذر تاریخ
 ۸۴۰..... کتیب به زمانانی دیکه
 ۸۴۳..... فتوح سوادالعراق
 ۸۴۴..... مینۆرسکی له بۆکان
 ۸۴۶..... ناوی موغولی «شوین» له کوردستانی موکریان
 ۸۴۸..... له‌شکرکیشانی رۆم و بیزانس بۆ سه‌ر ئاترۆپاتین
 ۸۴۹..... بنچینه‌کانی کورد
 ۸۵۰..... قاسیلی نیکیتین و کورد
 ۸۵۲..... ئیران و بیزانس له سه‌ده‌کانی شه‌شه‌م و هه‌وته‌می زایینی دا
 ۸۵۷..... کوردستان میشنیری
 ۸۶۱..... کورد و کوردستان به‌قه‌له‌می دریک کینان
 ۸۶۳..... ئیرانی ئه‌مرو ۱۹۰۶ - ۱۹۰۷، ئیران و میژو‌پۆتامیا
 ۸۶۴..... کوردستان له سییه‌ری میژوودا
 ۸۶۵..... میژووی ماد، نووسینی دیاکۆتوف
 ۸۶۶..... پاشایه‌تی ماد، ئیقرار عه‌لییف
 ۸۸۳..... وینه‌ی دوایین یاری
 ۸۸۵..... راولینسۆن
 ۸۸۶..... جووله‌که‌ی بۆکان
 ۸۸۸..... ئیتالیا‌یی‌یه‌کان له کوردستان
 ۸۸۹..... میژووی کوردستان
 ۸۹۱..... شو‌رشی نه‌ته‌وایه‌تی کورد
 ۸۹۴..... کریس کۆچیرا و ناسیۆنالیزی کورد
 ۸۹۷..... جاناناتان راندل و کۆماری کوردستان
 ۹۰۳..... به‌شی سییه‌م: که‌سایه‌تییه‌کان
 ۹۰۵..... پینشه‌کی
 ۹۱۱..... که‌سایه‌تییه‌ فه‌ره‌ه‌نگی، سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی و...
 ۹۱۳..... فه‌ره‌ه‌نگی ئه‌دیپ و نووسه‌رانی کورد
 ۹۱۶..... ئافه‌رته‌ ناوداره‌کانی کورد
 ۹۱۷..... ناودارانی کورد و کوردستان

- ۹۱۹.....میژووی ناودارانی کورد
 ۹۲۲.....زانایانی کورد
 ۹۲۳.....بلیمه تانی کورد
 ۹۲۵.....گولزاری شاعیرانی کوردستان
 ۹۲۷.....چیرۆکنووسانی بۆکان
 ۹۲۹.....چیرۆکی کوردی له رۆژهلای کوردستان
 ۹۳۳.....ناوی به شیک له نووسهران، ئەدیبان و هونهرمه‌ندانى بۆکان
 ۹۴۰.....تیکۆشه‌رانی سیاسیی خه‌لکی بۆکان و ناوچه‌که
 ۹۴۳.....ناوداران و هۆنه‌رانی نازهر‌بیاجانی پۆژاوا
 ۹۴۴.....ئه‌حمه‌دی کوری موکریانی
 ۹۴۵.....میسباحو‌دیوانی ئەده‌ب
 ۹۴۶.....میسباح و سالارسه‌عید
 ۹۴۹.....میژووی کۆچی‌دوایی میسباحو‌دیوانی ئەده‌ب
 ۹۵۱.....حاجی بابه‌شێخ
 ۹۵۳.....دیسان سه‌باره‌ت به‌ حاجی بابه‌شێخ
 ۹۵۴.....دیسان سه‌باره‌ت به‌ حاجی بابه‌شێخ
 ۹۵۶.....شێخ ره‌زا و شێخانی تاله‌بانی بۆکانین
 ۹۵۸.....حورنی و گیوی موکریانی
 ۹۶۰.....میسری‌خانم
 ۹۶۱.....سه‌عیدی هوما‌یوون و پیتشه‌وا
 ۹۶۴.....ژیان و تیکۆشانی سیاسیی ئەحمه‌د توفیق
 ۹۷۰.....حه‌مه‌ره‌شیدخانی بانه
 ۹۷۱.....مامۆستا سه‌ید سه‌لام عه‌زیزی
 ۹۷۴.....مامۆستا هێمن (هه‌واری خالی)
 ۹۷۷.....مامۆستا هه‌سه‌ن قه‌زلی (ژیان و به‌ره‌مه‌کانی)
 ۹۷۸.....هه‌سه‌نی قه‌زلی (پیکه‌نینی گه‌دا)
 ۹۸۰.....شێخ شه‌مه‌دینی بورهان
 ۹۸۱.....مه‌لا عصام‌الدین شه‌فیعی
 ۹۸۴.....میرزا عه‌لی سه‌میمی (خیرویژ)
 ۹۸۷.....ژیاننامه‌ی نه‌مر عه‌لی گه‌لاویژ
 ۹۹۰.....مه‌لا ئەمه‌دی عوسمانی (کاک)
 ۹۹۲.....شێعریکی نه‌مر مه‌لا ئەمه‌دی عوسمانی (کاک)
 ۹۹۸.....مه‌لا بابه‌وه‌یسی
 ۱۰۰۰.....میرزا ئەسه‌دوللا غوه‌لامه‌لی
 ۱۰۱۱.....مه‌لا هادی ئەفخه‌م‌زاده
 ۱۰۱۳.....حه‌مه‌ده‌دیق مه‌حمودی
 ۱۰۱۵.....یادی کاک ئەنوه‌ر ئیران‌زاده به‌خیر بی!
 ۱۰۱۷.....ئه‌م که‌سایه‌تیانه‌ی بۆکانم چۆن دیون؟

- ۱ - ۳. قازی کاکهحه‌مه‌ی بۆکان، سه‌یزاده‌ی گه‌وره و مه‌لا سه‌دیقی قزلجی ۱۰۱۷
۴. مامۆستا سه‌سه‌نی قزلجی ۱۰۲۰
۵. مامۆستا مه‌لا هادی ئه‌فخه‌مزاده و یه‌که‌م بانگ‌کرانم بۆ ساواک ۱۰۲۳
- ۶، ۷، ۸. مامۆستا شیخ سه‌سه‌نی کازمی، سه‌ید عه‌بدوڵلا کازمی و سه‌یزاده ... ۱۰۲۶
۹. حاجی مه‌هدی شه‌بیانی ۱۰۳۰
۱۰. مامۆستا محهمه‌دی نووری ۱۰۳۲
- ۱۱ - ۱۲. نه‌مران حاجی قاسم که‌ریمی و میرزا حسینی برای ۱۰۳۵
۱۳. کاک سواره‌ی ئیلخانی‌زاده ۱۰۳۹
۱۴. کاک محهمه‌دی ئیلخانی‌زاده (کاوه) ۱۰۴۳
۱۵. کاک محهمه‌د ئه‌شعهری ۱۰۴۵
- ۱۶ - ۱۷. به‌رێزان عه‌بدوڵلا و ئه‌حمه‌د سامبه‌گی ۱۰۵۰
- ۱۸ - ۱۹. به‌رێزان عه‌بدوڵلا و عه‌لی شه‌ره‌فکه‌ندی ۱۰۵۴
۲۰. نه‌مر حسین فاتحی ۱۰۵۷
۲۱. نه‌مر حسین مه‌جیدی ۱۰۵۹
- ۲۲ - ۲۳. نه‌مران هه‌مزاغای حه‌میدی و رابیع‌خانمی هاوسهری ۱۰۶۰
۲۴. میرزا حسین غولامعه‌لی و کورپه‌کانی ۱۰۶۵
۲۵. عه‌باس ئاغای بیهداری ۱۰۶۷
۲۶. مامۆستا گوران ۱۰۶۹
۲۷. کاک برایم فه‌رشی ۱۰۷۲
۲۸. کاک نادر فه‌تحی (شوانه) ۱۰۷۵
۲۹. کاک کامران ئه‌مین‌ئاوه ۱۰۸۴
۳۰. خاتوو نیگار عینایه‌تی، که‌سایه‌تییه‌کی کورد له ئوروپا ۱۰۹۳
۳۱. هونه‌رمه‌ندی کورد کاک سوله‌یمان فه‌رشی ۱۰۹۵
۳۲. وتاره‌ به‌نرخه‌کانی مامۆستا جه‌غه‌ر قزلجی ۱۰۹۸
۳۳. مامۆستا ره‌حمانی محهمه‌دیان (۱۳۲۲ - ۱۳۹۵) ۱۱۰۱
- بیره‌وه‌رییه‌کان ۱۱۲۱
- بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌ردار موقته‌دیری سه‌نجاوی ۱۱۲۳
- ئه‌مانوڵلاخان (حاج عزالمالک)ی ئه‌رده‌لان ۱۱۳۳
- بیره‌وه‌رییه‌کانی میرزا که‌ریم به‌ه‌رام‌به‌گی ۱۱۳۷
- بیره‌وه‌رییه‌کانی عه‌بدوڵلاخان ناهید (ئیفتخار) ۱۱۳۹
- میژوولکه‌ی بنه‌ماله‌ی قازی ۱۱۴۰
- ولاتی من، بیره‌وه‌رییه‌کانی حاجی عه‌بدوڵلا قازی ۱۱۴۲
- چیشتی مجیور ۱۱۴۳
- ئاله‌کۆک، بیره‌وه‌رییه‌کانی غه‌نی بلووریان ۱۱۴۴
- سه‌ده‌ی کاره‌سات ۱۱۴۵
- بیره‌وه‌رییه‌کانی که‌ریمی حیسامی ۱۱۴۶
- داکوکی له دوو پوخساری هه‌لکه‌وته‌ی بزووته‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی کورد ۱۱۴۸
- بیره‌وه‌رییه‌کانی دوکتۆر هاشم شیرازی ۱۱۵۰

- ۱۱۵۳.....بیره‌وهری و شیعره‌کانی محهمه‌د نووری
 ۱۱۵۴.....بیره‌وهرییه‌کانی محهمه‌د شاپه‌سندی
 ۱۱۵۶.....بیره‌وهرییه‌کانی ئەمیری قازی
 ۱۱۶۰.....بیره‌وهرییه‌کانی مه‌لا محهمه‌دی خزری
 ۱۱۶۴.....بیره‌وهرییه‌کانی سه‌عید کویتسانی
 ۱۱۶۸.....بیره‌وهرییه‌کانی نەمر میرزا حەمەرەئووفی خەیات (رەئووفی مه‌لا حەسەن)
 ۱۱۷۲.....بیره‌وهرییه‌کانی ناسر حیسامی
 ۱۱۷۳.....بیره‌وهرییه‌کی کاک خالیدی سه‌یادەت
 ۱۱۹۱.....بیره‌وهری پیشمەرگه‌ی کورد، عوسمان ئۆباری
 ۱۱۹۹.....مامۆستا حەسەنی قزڵجی، بیره‌وهری حەسەن ماوهرانی، هاوکاریکی حیزبی
 ۱۲۲۱.....بیره‌وهرییه‌کانی ئەمین‌لەشکر
 ۱۲۲۳.....بیره‌وهرییه‌کانی ئارچیبالد پووزقیلت
 ۱۲۲۴.....بیره‌وهرییه‌کانی سەرتیپ عەلی‌ئەکبەر درەخشانی
 ۱۲۳۰.....بیره‌وهرییه‌کانی قەسابی لورستان
 ۱۲۳۸.....بیره‌وهرییه‌کانی سپه‌ه‌بود رەزم‌ئارا
 ۱۲۴۲.....بیره‌وهرییه‌کانی چەند کەسایه‌تی سەرده‌می پەهلە‌وییه‌کان (۱۹۰۱-۱۹۷۹)
 ۱۲۵۷.....یادداشته‌کانی ئەسە‌دوللا عەلەم
 ۱۲۶۸.....بیره‌وهرییه‌کانی سەرتیپ هاشمی
 ۱۲۷۲.....بیره‌وهرییه‌کانی لاهروودی و سنی نامە‌ی پیشه‌وا
 ۱۲۸۳.....بیره‌وهرییه‌کانی حەمزە فەرەه‌تی
 ۱۲۸۵.....چەند بیره‌وهرییه‌کی خۆم
 ۱۲۸۵.....دەبیرستانی کەشاوهرزی لە بۆکان
 ۱۲۸۹.....وهرزش لە بۆکان
 ۱۲۹۶.....قوتابخانە‌ی گوندی باغ‌لۆوجە
 ۱۳۰۴.....چەتە‌ی سەر گوندی بوغده‌کەندی
 ۱۳۱۲.....دوورخراوە‌ی من لەگە‌ڵ مامۆستایانی بۆکان و موکریان
 ۱۳۴۴.....بیره‌وهرییه‌کانم لە زیندانی شادا
 ۱۴۰۸.....هەلبژاردنە‌کانی سەرەتای شۆرشێ ۱۳۵۷ / ۱۹۷۹ی ئێران لە ناوچە‌ی بۆکان
 ۱۴۱۵.....دەستە‌ی نوینه‌راتیی گە‌لی کورد
 ۱۴۴۵.....گیان‌بەخت‌کردوان
 ۱۴۴۷.....پیشە‌کی
 ۱۴۴۸.....چۆن‌ییە‌تی گیان‌بەخت‌کردنی نەمر دوکتور قاسملوو
 ۱۴۴۹.....هەندیک زانیاری سەبارەت بە گیران و گیان‌بەخت‌کردنی مامۆستایان
 ۱۴۵۳.....گیان‌بەخت‌کردوانی حیزبی دیموکرات لە بۆکان
 ۱۴۵۶.....نامیلکە‌ی گیان‌بەخت‌کردوانی کوردستان
 ۱۴۵۹.....کتیبی ئەستێرە‌گە‌شه‌کانی پێی خەبات
 ۱۴۶۴.....ئەفسە‌رانی کورد و هە‌لۆیستیان لە جەنگە‌ی هێرشێ هە‌مە‌لایە‌نە‌ی
 ۱۴۶۶.....شەهیدانی ریکخراوی فیدائییانی خەلق (پاشان ئەکسە‌رییە‌ت) لە بۆکان

۱۵۳۹	پیش‌په‌وانی کاروکاسبی له بۆکان.....
۱۵۴۱	پیشه‌کی
۱۵۴۳	۱. ئاش و ئاشه‌وانی
۱۵۴۴	۲. دارتاشی
۱۵۴۷	۳. ئاسنگه‌ری
۱۵۴۸	۴. ته‌نه‌که‌سازی
۱۵۴۸	۵. هه‌مامچییه‌تی
۱۵۵۰	۶. به‌ننایی
۱۵۵۱	۷. پیتاودروون
۱۵۵۲	۸. فه‌رش و ته‌ون و خومگه‌ری
۱۵۵۵	۹. ددانسازی
۱۵۵۶	۱۰. چه‌رچییه‌تی
۱۵۵۷	۱۱. زین‌دروون، کورتان‌دروون و نالیه‌ندی
۱۵۵۸	۱۲. لیفه‌دروون
۱۵۵۸	۱۳. هه‌لللاجی
۱۵۵۹	۱۴. جۆلابی
۱۵۶۰	۱۵. خوری: (شته‌وه، له‌شانه‌دان و رستن)؛ بادانی ده‌سره و پیچ
۱۵۶۲	۱۶. هه‌سیرچنین، باوه‌شینی هه‌سیر
۱۵۶۲	۱۷. ته‌قیله و کلاوی پیاوان؛ ده‌سکیش و سه‌رکلاو و گۆره‌وی مه‌ره‌ز... ..
۱۵۶۳	۱۸. سرکه و ترشیات و مره‌بیا
۱۵۶۴	۱۹. ماست‌فرۆشی
۱۵۶۴	۲۰. نان کردن
۱۵۶۵	۲۱. نانه‌وایی
۱۵۶۶	۲۲. به‌فره‌چال و به‌فره‌فرۆشی
۱۵۶۸	۲۳. قه‌ننادی
۱۵۷۰	۲۴. تۆشه و شیرینی‌په‌زی
۱۵۷۱	۲۵. ده‌رمان‌فرۆشی و شکسته‌به‌ندی
۱۵۷۳	۲۶. کووره‌خانه
۱۵۷۳	۲۷. بلووکى سمیت
۱۵۷۴	۲۸. مه‌یخانه و مه‌شرووب‌فرۆشی
۱۵۷۸	۲۹. شه‌ریه‌تی میوژ
۱۵۷۹	۳۰. پیپسی کولا
۱۵۸۰	۳۱. فیشه‌که‌شیته و نارنجه‌ک
۱۵۸۱	۳۲. دووچه‌رخه
۱۵۸۲	۳۳. وینه‌گری (هه‌کاسی)
۱۵۸۴	۳۴. کتیب و پۆزنامه و که‌ره‌سه‌ی نووسین
۱۵۸۶	۳۵. بانک
۱۵۸۶	۳۶. بیمه (دلنایی)

۳۷. رادیوفرۆشى و كەرسەسى دىكەى نىومال ۱۵۸۶
۳۸. تەلەفىزىيۇن ۱۵۸۷
۳۹. دەزگای فۆتوكۆپى ۱۵۸۸
۴۰. كەرسەسى كارەبا (بەرق) ۱۵۸۹
۴۱. قەوان و شىرىت فرۆشى ۱۵۹۰
۴۲. شۇفىرى ۱۵۹۲
۴۳. تەعمىركارى (فىتەرى) ترومبىل ۱۵۹۲
۴۴. گاراجدارى ۱۵۹۳
۴۵. قەپاندارى ۱۵۹۴
۴۶. عەللافى ۱۵۹۵
۴۷. بەقالى ۱۵۹۶
۴۸. ويشكە فرۆشى ۱۵۹۷
۴۹. كووتال فرۆشى ۱۵۹۸
۵۰. خەرازى و عەتارى ۱۵۹۹
۵۱. بەرگدروون (خەياتى) ۱۶۰۲
۵۲. ماشىن فرۆشى ۱۶۰۴
۵۳. فەرش فرۆشى ۱۶۰۷
۵۴. قاوہخانە ۱۶۰۸
۵۵. كەبابخانە ۱۶۱۱
۵۶. سوولى يا جەرگودل فرۆشى ۱۶۱۲
۵۷. رېستوران و چلەوكەبابى ۱۶۱۲
۵۸. سەرۋىن ۱۶۱۳
۵۹. ساندوۋىچى ۱۶۱۴
۶۰. پىتزاىى ۱۶۱۵
۶۱. تەلار ۱۶۱۵
۶۲. ماست و پەنیر فرۆشى ۱۶۱۶
۶۳. خوى فرۆشى ۱۶۱۸
۶۴. مرىشك و قەل فرۆشى ۱۶۱۹
۶۵. كارگەى دروست كىردنى دۇشاو ۱۶۲۰
۶۶. گىاوگژى كوئىستان ۱۶۲۱
۶۷. دەلال (دەسفرۆشى لىياس) ۱۶۲۲
۶۸. جل و بەرگى ئامادە ۱۶۲۳
۶۹. دەسفرۆشى دىكە: تەسبىح فرۆش و ۱۶۲۴
۷۰. گۆرەوى و سەركلاو و بەرھەمى دەسچنى دىكە ۱۶۲۵
۷۱. سەلمانى پىاوان ۱۶۲۵
۷۲. ئارايشگای ژنان ۱۶۲۷
۷۳. مامانەكانى بۇكان ۱۶۲۸
۷۴. كىسەكىش و كرىكارى حەمام ۱۶۲۹

۱۶۳۰	۷۵. كەرەسەى وەرزىش
۱۶۳۰	۷۶. شووشەبېرى و شووشەفروشى
۱۶۳۰	۷۷. گەچ و ئاھەك و سمىت و خىشت و ئاسن و دارى ساختمان
۱۶۳۲	۷۸. بەردناشى
۱۶۳۲	۷۹. مۇدەنە و سەبىلە
۱۶۳۵	۸۰. مىسگەرى
۱۶۳۷	۸۱. چۈشكارى
۱۶۳۷	۸۲. پەنچەرگىرى
۱۶۳۸	۸۳. نالپەندى
۱۶۴۱	۸۵. كا و وينجەفروشى
۱۶۴۱	۸۶. بازارى حەيوان
۱۶۴۲	۸۷. چۇدارى
۱۶۴۴	۸۸. دەبىاغى يا پېستەخۇشكردن
۱۶۴۵	۸۹. زىرپىنگەرى
۱۶۴۶	۹۰. قەسابى
۱۶۴۷	۹۱. شىكىستەبەندى
۱۶۴۸	۹۲. سەللاخخانە (كوشتارگا)
۱۶۴۸	۹۳. پېست و رېخۇلەفروشى
۱۶۴۹	۹۴. تەرەبارفروشى
۱۶۴۹	۹۵. ميوەفروشى
۱۶۵۰	۹۶. ئاجىل فروشى
۱۶۵۲	۹۷. بېستانچىيەتى
۱۶۵۲	۹۸. گولفروشى
۱۶۵۳	۹۹. باغەوانى
۱۶۵۴	۱۰۰. كەمپىۋتېر و كەرەسەى كەمپىۋتېر
۱۶۵۵	۱۰۱. تەلەفون، تەلەفونى موبایل
۱۶۵۵	۱۰۲. تەعمىرى يەخچال و كەرەسەى كارەبايى
۱۶۵۶	۱۰۳. پۇستەى تايبەت، خزمەتگوزارىي پۇستە
۱۶۵۷	۱۰۴. بلىتى تەيارەفروشى
۱۶۵۷	۱۰۵. تابلۇنوسىن
۱۶۵۷	۱۰۶. رەنگكردنى ديوار و دەرک و پەنچەرە
۱۶۵۸	۱۰۷. سافكارى و رەنگكردنەوەى ترومبىل
۱۶۵۸	۱۰۸. فايىتون و تاكىسى
۱۶۵۹	۱۰۹. داشقەچىيەتى
۱۶۶۰	۱۱۰. كەل و عەرابە
۱۶۶۱	۱۱۱. گويدريژ بۇ گەياندن و گواستتەوە
۱۶۶۲	۱۱۲. باركىشىي نىوان گوند و شارەكان
۱۶۶۲	۱۱۳. سىتەگەرى

۱۶۶۲	۱۱۴. سەد يا بەنداوى بۆكان
۱۶۶۴	۱۱۵. دووكان لە گوندهكان
۱۶۶۵	۱۱۶. ئىشوكارى خەلكانى غەيرە خوجىيى
۱۶۶۶	۱۱۷. كەتيرەبېرى
۱۶۶۷	۱۱۸. ئاردهتووفروشى
۱۶۶۷	۱۱۹. ورچ و مەيمون ھەلپەراندىن
۱۶۶۸	۱۲۰. خەيار و شووتىي عەجەمستان
۱۶۶۸	۱۲۱. عەتر و سابوون و كىتەب!
۱۶۷۰	فەرمانبەران و كاسىكارانى ئازەربايجانى لە بۆكان
۱۶۷۳	گرنگترين ناوھندەكانى كەسب و كار لە بۆكانى قەدىم
۱۶۷۶	۱. قەپان و مەيدانى گەنم
۱۶۷۸	۲. خىيابانى كۆن
۱۶۷۸	۳. قەيسەرى
۱۶۸۱	۴. گوزەرى خەياتەكان
۱۶۸۱	۵. مەيدانى كافروشهكان
۱۶۸۳	۶. راستەى ئاسنگەرەكان
۱۶۸۴	۷. مەيدانى حەيوان
۱۶۸۴	۸. گاراج

سەرھەتا

پروژەى نووسىنى ئەم كىتەپە پروژى ۲۰۰۵/۹/۵ بە نامەيەكى نەمر حەمە حوسىن خانى سەردارى موكرى (۱۸۸۰ - ۱۹۱۴) دەستى پىكرىدا و دواى ھەشت سال و دوو مانگ كارى بىن پسانەوہى ھەفتانە لەسەر مالىپەرى پروژەلات/ بۆكان، بە گوشارى بەردەوامى ھەندىك لايەن بۆ سەر خۆم و كەس و كارم، لە پروژى ۲۰۱۳/۱۱/۱ دا كۆتابى پىھات.

گىرانەوہى پروداوہ ميژوويىيەكان ئەو مەترسىيەى ھەيە كە خوينەر تامە زروى رابردوو بكا و لە بىرى ئىستا و داھاتووى دا نەھىلى. ئەو چەشنە بىروبوچوونە بەتايبەت بۆ گەلىكى وەك كورد كە تا گەيشتن بە سەرەوہرى نەتەوہى و چوونەدەر لە ژىردەستەيى ئەم و ئەو رىگايەكى دوورى لە پىشە، مەترسىيەكى زياترى ھەيە. ئەگەر ئىمە لە جياتى نەخشە رىگاي داھاتوو، ھىز و تواناي سىياسىمان بخەينە خزمەت گىرانەوہى پروداوہ كارەساتبارەكانى رابردوو، پروژەقى ئەمرۆمان بىتە باسى قەلاى دمدم و ھونەرى مۆسىقامان لە زەلى فۆلكلۆر بچەقى، دەبى حەسرەتى دواكە وتوويىيەكانى ئەمرۆشمان بىتە سەر ئازارەكانى رابردوو و بىين بە گەلىكى شىنگىزى رابردوو بى داھاتوو!

میژوو کاتی که لکی ده بی که چرای ریگای داهاتوو بی و هه موو هیوای منیش له باس و خواسی ناو ئەم و تارانە، دەر خستنی لایەنی بەهیز و لاوازی رابردوو مانە، بە ئامانجی ئەو هی که لکی داو دۆزی ئیستا و رید دۆزی دوار و ژۆی هه بی. هه موو شیکاری و پشکنینی رابردوو له م و تارانە دا تەنیا به و ئامانجە کراون، جا به هه مان شیوهش لیم وەر ده گیرئ یان نا، و هه ستاو ته سه ر کۆمه لگا و تاکی خوینەری و تاره کان.

ئەگەر تەمەن مۆلەتی بدایەم و بمتوانیبایە میژوویەکی پوختی شاری بۆکان بنووسم، که لکی زۆرم له م یادداشتانە وەر ده گرت و له و ریگایه وه کتیبه که م ده کرده به ره میکی پشت ئەستور به به لگه، به لام ئەگەر ئەو هه ش نه کرا، هیچ نه بی لیرەدا هه ندیک به لگه ی روون که و تۆته به ره دهستی ئەو که سانه ی که دواتر میژووی بۆکان و موکریان و به گشتی کوردستان دهنووسنه وه. شاره کانی کوردستان وه ک دیار به کر و کرماشان و سنه و سلیمانی و هه ولیر و مه هاباد زووتر و زیاتریان له سه ر نووسراوه. هیوادارم ئەم کاره ی منیش دوا ی به ره مه به نرخه کانی نه مران برایمی ئەفخه می^۱ و په حمانی محه مه دیان،^۲ وه ک سیهه م هه نگاو له پیناو نووسینی میژووی بۆکان دا سه یر بکری.

له ئاماده کردنی و تاره کان بۆ چاپی سه ره جە میان وه ک کتیب، که ئەمسال به رپوه چوو، گۆرانکاری به سه ر هه ندیک به شی و تاره کان دا هاتوو، ئەویش به زیاد کردنی چه ند دیریک یاخود به ئامانجی تازه کردنه وه یان؛ هه روه ها چه ند و تاریکی لی زیاد کراوه که پیشتر بوونیان نه بووه.

راسته ئەم و تارانە چه قیان له سه ر بۆکان و ناوچه که ی به ستوو، به لام جگه له پشکنینی هه ندیک سه رچاوه ی تاییه ت به ناوی بۆکان، که متر به شیکی ئەو چوار سه د و چه ند و تاره هه یه که تەنیا بۆکانی گرتیبته وه و په یوه ندیی به میژووی گشتیی کوردستانه وه نه بی. ئەو کتیب و تارانە ی والیرەدا ناسینراون، سه رچاوه ی میژووی و ئەدەبی هه موو خاکه که مانن و منیش هه ر به و ئامانجە خویندوومنه ته وه و لیرەدا

۱. تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان.

۲. بۆکان له سه ده ی بیسته م دا، به رگی ۱ و ۲.

ناساندوومن.

نووسینی میژووی ناوچەیی و خۆجیی لقیکی گرنگی میژوونووسی ئورووپا. هەر لەو لەندەنەیی من ئیستا لینی دەژیم، بە دەیان کەس هەن کە تەمەنی خۆیان تەرخانی لیکۆلینەو لە میژووی گەرەکیکی تاییەتی شارەکە کردوو و لەسەر ئەو قوژبنە تاییەتی شار چەند کتیبیان نووسیوه. ئەو لە هەموو ئورووپا و پوژاوادا باوە و سەرچەمی کاری ئەو کەسانەشە کە بۆتە میژووی سەرچەمی شار و ولاتەکان.

بۆ نامادە کردنی ئەم وتارانە، زیادە لە ۲۸۰ کتیب یا وتار و لیکۆلینەو خۆیندۆتووە و جگە لە چەند بیرەوهرییەکی خۆم کە ژمارەیان زۆر نییە، پاشماوەیان پشت ئەستور بە کتیب و بابەتی نووسراوی کەسانی دیکەن. تەنانەت لە نووسینی بابەتی شەهیدانی فیدائیەدا، گەرچی کەلک لە کتیب وەرئەگیراوه، بەلام وتووێژم لەگەڵ ۱۹ کەس کردوو و ژمارەیی پەیوەندیی تەلەفۆنی یا ئیمەیلی نێردراو یا گەشتووی دەستم بۆ پوون کردنەو ئەو بابەتە تاییەتە، لە ۲۵۰ی تێپەرکردوو! بەکورتی، ویستوو مە لەخۆرا شتیک نەنوسری و زانیارییەکی بی بەلگە نەدریتە خۆینەر.

ئەم قسانە بۆیە ناکەم ئافەرەم لە کەسیک وەر بگیرم، بەلکوو بۆیەیان دەلیم کە بزاندری ئەگەر کەسانیک گلەیی لێ بکەن و لایان وابی شتیکی بی بەلگەم گوتوو، هەندیک بی ئینساف دەبن. دیارە منیش وەک هەموو خەلکی ئەم جیهانە، خاوەنی هێلی فکری و باوەری خۆم و ئەو بیروباوەرەش دەبی لە نووسینەکانمدا پەنگیان داویتەو؛ ئەو یاسایەکی گشتییە بۆ هەموو مەرفئیک و منیش لینی بەدەر نیم، بەلام هۆکار و هاندەرم بۆ نووسین لەسەر بۆکان هەر ئەو بوو کە شارەزای بەشتیک لە میژووی شارەکە هەم و ئەو شارەزاییەم لەسەر شار و ناوچەکانی دیکەیی کوردستان نییە. بۆ نمونە ئەگەر بمویستایە لیکۆلینەو هیکە ئەوتۆ سەبارەت بە مەهاباد یا سەقز و میانداوای بنگویی بۆکان بکەم لە خۆمدا هیچ زەمینە و پیشینەیکم نەدەبوو و دەبوایە تەنیا پشت بە بۆچوون و هەوالی راست و ناراستی خەلکانی تر ببەستم؛ لە کاتیکیدا بۆ بۆکان وا نییە و ئەگەر باسی پەروەردە و خۆیندن لە بۆکان بکری، چ وەک قوتابی و چ وەک مامۆستا ئاگاداری گەلیک پوودا و

کاروبار و دەوری که سایه‌تییی فەرهنگییەکانی شارەکه بووم و هه‌له‌شیان دەر باره بکه‌م، زۆر گه‌وره نابێ؛ به‌هه‌مان شیوه به‌ باری سیاسکۆمه‌لایه‌تی، فەرهنگی و ئەدهبی و هه‌موو بواری دیکه‌شدا هه‌روایه.

بۆکان تاکه‌ شارێکی رۆژه‌ه‌لاتی کوردستانه که بیستیتم و زانییتم تا کۆتایی‌یه‌کانی سه‌ده‌ی رابردووش وه‌ک گوندیک به‌ ده‌ست ئاغاواته‌وه‌ بووبی و خه‌لکی شارەکه تا سالانیکی زۆر خاوه‌نی تاپۆی سه‌ربه‌خۆی ملک و مال و دووکان و باغ و مووچه و مه‌زرای خۆیان نه‌بوویتن. دیاره‌ دیارده‌یه‌کی وا گرنگیش ده‌بی له‌م وتارانهدا ره‌نگی دابیته‌وه.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه، من خۆم به‌ هه‌لگری بیرێ چه‌پ ده‌زانم و دژی هه‌موو شیوازیکی چه‌وسانه‌وه‌م و چه‌وسانه‌وه‌ی مرۆف به‌ دیارده‌یه‌کی چه‌وت و بی‌فه‌ر و شانازی‌شکینی هه‌ژاران و که‌مه‌سه‌لاتان ده‌زانم. له‌ بابته‌ی جیا‌جیای ئەم وتارانهدا دژایه‌تی ئاغا و دهره‌به‌گم کردووه و لام وایه‌ ئه‌وه‌ کارێک بووه‌ ده‌بووایه‌ بیکه‌م. به‌شیک له‌ ژیانم له‌ سه‌رده‌میکدا تیپه‌ر بووه‌ که هه‌شتا سیسته‌می نگریسی دهره‌به‌گایه‌تی له‌ ئارادا بوو و ئاغاوات له‌ ناوچه‌که‌دا خودایه‌تیان ده‌کرد، به‌لام لێره‌دا گرنگ یه‌ک خاله‌: هه‌ر شتیکم سه‌باره‌ت به‌و سیسته‌مه‌ چه‌وسینه‌ره‌ نووسی، سه‌باره‌ت به‌ سیسته‌مه‌که‌ خۆی بووه، ده‌نا کیشه‌ی شه‌خسیم له‌گه‌ل هه‌یج ئاغایه‌ک وه‌ک تاکه‌که‌س یا بنه‌ماله‌ نه‌بووه؛ هه‌موو هه‌ولیکیشم داوه‌ بالانس رابگرم و گه‌لیک قسه‌ هه‌بووه‌ بیانکه‌م، به‌لام نه‌مکردوون بۆ ئه‌وه‌ی بالانسی روائینه‌ سیاسی و باوه‌رپییه‌که‌م تیکنه‌چی.

گه‌لیک جار باسی زولم و زۆری ئاغاواتی ناوچه‌که‌م له‌ سه‌رده‌می کۆده‌تای ۲۸ گه‌لاویژی ۱۳۳۲ / ۱۹۵۳، کردووه. ئەو دەم بۆکان بورکانی راپه‌رین و خه‌بات دژ به‌ ئاغاوات و پیتسه‌ه‌وی شو‌رش و راپه‌رینی دژی دهره‌به‌گایه‌تی له‌ هه‌موو ناوچه‌که‌ بوو. هه‌ر که‌سیک میژووی ئه‌و سالانه‌ بنووسی، ناتوانی باسی ئاگرته‌به‌ردانی مالی حاجی قاسمی که‌ریمی و عه‌لی میره‌به‌گ و گرتن و لێدان و زیندانی کردنی ئازادخووانی راپه‌رپو له‌لایه‌ن ئاغا‌کانی بۆکانه‌وه‌ نه‌کا. ناتوانی باسی هه‌لاتنی عه‌بدوللا ئیرانی و میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی مه‌لا حه‌سه‌ن له‌ ده‌ست ئه‌وان نه‌کا، ناتوانی باسی تالان‌و‌به‌رووی

سەدان مالى خەلک و دەرکرانیان لە شار و گوندەکان نەکا، کە گزیر و داردەستی ئاغاگان کردیان و دەیان چەشنە زۆلم و زۆر و چەوساندنەوی دیکەش... جا ئەگەر چوو بیتە سەر باسی ئەو سەردەمانە، بەشیوەی ئاسایی ئەو خالانەشم راگەیاندوون و ئەگەر بەلگەیک هەبووی، هیناومەتەو؛ نە درۆم بۆ کەس هەلبەستوو و نە کیشە و ناتەبایی یەکانم گەورە کردۆتەو. لە هەموو ئەو باسانەدا، بۆ من تەنیا ئەو گەرنگ بوو کە سیستەمە چەوسینەرە ئاغا و رەعبەتییە کە لەقاو بەدم و هەرگیز نەبوو پلەیی بابەتەکان بەینمە خواری و بیانخەمە گۆرەپانی کیشەیی شەخسی لەگەڵ ئەم و ئەووە. لە هیچ شوێنێکی ئەم کتیبەدا ناوی کەسم بە خراپ نەهیناوە و خۆم لە سووکایەتی بەم و بەو پاراستوو.

لایەنێکی دیکە کە پێیوستە باسی بکەم ئەو یە خۆم لەو دەور خستۆتەو کە بەناوی نووسینی میژووی بۆکانەو میژووی شارەکانی دەورو بەر بشیوینم. باسی مامۆستا هەژار و پەییوەندییەکانیم لەگەڵ بۆکان کردوو، بەلام دەسبەجی گوتوو مە هەژار خەلکی مەهاباد و بەشیک لە میژووی شاری مەهاباد؛ سەبارەت بە مامۆستا هیدی بە هەمان شیوە. ناوچەیی فەیزوللابەگی لە نیوان سەقز و بۆکاندا هاوبەشە و هەر قەسەیکەم سەبارەت بەو ناوچەییە و خەلکەکی کردیی، نەمویستوو وەک تەشوی هەر بۆ لای بۆکانی داتاشم و میژووی شاری سەقزی پێی بشیوینم. دەرەق بە کەسایەتیە بۆکانییەکانیش لێرەو لەویو بەلگەیی ئەوتۆیان بۆ ناردووم کە بلۆکردنەو دەیان دەیتوانی ناوی فلانە شاعیر و ناوبەدەرەوی شارەکە بزپینێ، هەر بۆیەش هەرگیز بلۆم نەکردوونەتەو.

خوینەر دەبی ئاگاداریی کە بەهۆی دووردریژی ماوەی بلۆبوونەوی وتارەکان و پەنگاوپەنگی نیوهرۆکەو، بابەتەکانی کتیبە کە هەمەچەشنەن، بەلام بە هیممەتی برادەریکی خۆشەویستم ئەو بابەتە لیکداپراوانە خراونەتەو سەر یەکتەر و هاوبەشی و هاوشیوەیی مەنتیقییان لێ پیکهاتوو، خوینەر لە رینگەیی پێرستەکانەو دەتوانی بابەتی دلخوازی خۆی بدۆزیتەو.

سەبارەت بە شیوە خەت و رینووسیش دەبی بلێم زمانی کوردی سەرەپای

دەستپەرڤەردانى ناسارەزايان لەسەر ھەندىك تەلەفیزیۆن و سايت و حیسابى فەیسبووكى و شتى ھاوشیۆه، بەختەوهرانە لە پیشکەوتن و گەشەسەندن دایە و مەجبووری شە وابى. سال بەسال سەدان وشەى نوئ دیتە سەر لاپەرەى پوژنامە و کتیب و بە ھەمان شیۆه، رینوسیس توشى گوران دى و منیش بەپى پىویست ئەم پەوتەم پەچاوە کردووه، بەلام دیسانیش بۆ دانیابوونەوہى تەواو، ئەم ئەرکەم ئەسپارده دەست شارەزايانى خۇى.

ھەرودھا بۆ زانیاریى زیاتر لە پال سالانى ھەتاوى، سالى زاینیم زیاد کردوون و لە کوئ پىویست بووبى واژە و دەستەواژە و رستەم لە نیو دەقە پراگويزراوہکان دا خستوونە نیو راستەکەوان و ھەرچى ھەن تیبینى خۆمن.

سپاس و پىزانىن

ئەم كارەى من ھەر لە سەرەتاوھ تاكەكەسى نەبووھە و زىاد لە ۲۰۰ بەشى وتارەكان برايانى بەريزىم كاك برايم فەرشى و كاك نادر فەتھى و مالپەرى رۆژھەلات بۆكان تايپيان كرددون و كاك نادىر خۆشەويست وابووھە ھەندىكىيانى دووجار و سىجار بۆم گۆرپىيى. بۆ ھەموو ئەو زەحمەتانە سپاسى ھەر دوو لايان دەكەم و منەتباريانم. جگە لەوان، زۆرىك دۆست و برادەرى ناسياو پەيوەندىيان پىوھگرتووم، ھەلەيان راست كرددومەتەوھە و زانىارىيى زياتريان لەسەر بابەتەكان پىداوم و دەيان كەس و دەزگاي چاپەمەنى كىتپيان بە ئەمانەت يان پىشكەشى بۆ ناردووم كە خويندوومنەتەوھە و بوونەتە بەشىك لە وتارەكانى ناو كىتپەكە. بەبى ئەو يارمەتى و پشتگرييانە ئەم كارە نەدەگەيشتە قوناخى ئىستاي. لە راستيدا بە ھىمەتى ئەو ھاوكارە خۆشەويستانە بوو كە «بۆكان لە مېژودا» بوو بە سەكۆيەك بۆ رادەربىرەن و دىالوگىكى سالم وەك بەرھەمىكى لاوھكىي ئەم كارە ھەرەوھەزىيە. بۆ ھەموو ئەو گەوھەرىي و دەستگروپىيە، سپاسيان دەكەم.

لە پىش ئەوانىشدا سپاسى زۆرم ھەيە بۆ گەلى دە خوينەران كە لە ماوھى ھەشت سالىدا گەلىك ئىمەيل و تەلەفون و نامەيان بۆ ناردووم و رېنموونىيان كرددووم و ھەلەي قەلەمیان راست كرددومەتەوھە. منىش بە پىخۆشىيەوھە پىشنىيارەكانيانم وەرگرتوون و رەچاوم كرددون. ئەوانە ھاندەرىكى گەورە بوون بۆ من و لەسەر رېيازەكەم سوورتريان كرددووم.

بەكورتى جيا لە ئەرك و كارى بەردەوامى كاك نادىر فەتھى (شوانە)، كاتىك كە ويستم سەرجمى وتارەكان لە بېچمى كىتپىدا بلابكەمەوھە، رېزدار دوكتور كامران ئەمىنئاوھە ئەركى ئامادە كردن و رېكخستى سەرلەبەرى كارەكەي گرتە ئەستو و ئەم كىتپەي لى بەرھەم ھىنا كە ئىستا دەكەوئىتە بەردەستى خوينەر، لە راستىشدا بوو بە نووسەرى دووھەمى كىتپەكە. بۆ ھەموو ئەو يارمەتى و دلسۆزىيانە سپاسى دەكەم. رېز و سپاسى زۆرىشم پىشكەشە بە خاتوو چىمەن ئىلخانىزادە بۆ رازاندنەوھى ھونەرمەندانەي رووبەرگ و چارەسەرى گرفتى تىكىكىي كىتپەكە. ھەموو ئەو يارمەتییانە بى بەرانبەر بوون، دەستى ھەموولايەكيان خۆش بىت.

ئەنوەر سولتانى

لەندەن، ۲۰۲۱.۱۱.۲۰

بەشى يەكەم

بۆكان: ناسنامە، مېژوو، پرووداۋ

ناوی بۆکان

ئەم بەشە تەرخانی ھەندیک بابەت کراوە کە سەبارەت بە ناویان وشەیی «بۆکان» نووسراون. بەشیکیان ھی خۆمن و زیاتریانم لە سەرچاوەکانی بەردەستم وەرگرتوون. لەو پەيوەندییەدا دەبێ بۆلیم گرتی سەرەکی لەو بوارەدا ئەوێهە زۆریەکی نزیك بە ھەموو ئەو کەسانەکی وا لە بابەتە کە دواون بیچمی فارسیی وشە کە، واتە «بووکان»یان گرتۆتە بەرچاوی و ھەر لەویشیان کۆلیوەتەو. ئەو پێناریکی باش نییە بۆ کاری توێژینەوێ جیدی کە دەبێ پشت ئەستور بێ بە زانیارییە میژووییەکان و تەنیا لەسەر ئەمرووی وچان نەگرتبێ. بۆکان و ناوچە کە میژووییەکی دەدوازدە ھەزار سالەکی ژاریان ھەییە و دەگونجی ناو کە بگەریتەو بۆ سەردەمانیکی گەلیک زوو، کە ھیشتا نە نیشانەیک لە زمانی فارسی بوو و نە ئارییەکان بە ناوچە کەدا وەر ببوون. لە توپونیمی واتە «وجە تسمیە»دا گرنگ ئاوردانەو لە میژوویی کۆنە و دیارە ئەوێش زانیاریی زۆر سەبارەت بە گەلانی کۆنی ناوچە و زمانی ئەوانی پێویستە یا لای کەم دەبێ ناویکی تاییەت بە مەزندە و گریمانەکی وەرگیراوە لە پروداوە میژووییەکان ببری تەو سەر بنەمایەکی بە متمانەکی مەعقوول کە ھیچ نەبێ شان لە شانێ راستییە سەلماوەکانی زانیان بەدا.

چەند تېبینییەک لەسەر ناوی شاری بۆکان

۱

من لەم وتارەدا گەراومەتەو و بۆ بنەما و واتای وشەى گەلێک لە میژینی «بۆکان» و هیوادارم کەم تا زۆر خالەم پیکابى و رووناکییەکم خستنیته سەر پینگای لیکۆلینەو و هیواستەقینەى دواپۆژ سەبارەت بە شاری بۆکان و ناوەکەى.

ناوی شاری بۆکانیش وەک میژووی شارەکە تا ئیستا نەکەوتۆتە بەر توێژینەو و هیواستەقینە؛ ئەو شتانەش وایرەو لەوئێسەبارەت بە باسەکە نووسراون لە دۆخی بیروبۆچوونی خەلکی ئاسایی نەچوونەتە دەری و رووناکییەکی ئەوتویان نەخستۆتە سەر میژووی پرتەمومژی ئەم شارە.

خەلکی ناوچەکە لایان وایە ناوی بۆکان لە بنەپەتدا «بووکان» بوو و ئەو وەش بەهۆی نەریتیکیەو، کە گواپە لە رابردووی کۆندا، کاتی بووک لە ماله باوان هاتۆتەدەر، پیش چوونە مالی زاوا، بردوویانەتە سەر حەوزەگەرەى نیوهراستی شار و ناشکرایە ئەو دەبى هیمایەک بووبى بۆ پاکى بووک وەک ئاوى زولالى سەرچاوى حەوزەکە و هیواى بەختەو وەرى و ژيانىکى سپى دوور لە چاره‌پەشیی دواپۆژ. نووسەر و قەلەم بەدەستی شار و ناوچەکەش بە شیعەر یان نووسین، بەلگەیان بۆ ئەم بۆچوونە پیکهیناوه.

لە راستىدا ئەم وتارە بەنیازی دامەزراندنى سەرەتای باسێکی زانستى لەمەر بنەچەکی ناوی بۆکان نووسراوه. کلیلى کردنەو وەى گرێپووچکەى ئەم باسە، بە بۆچوونی من، وشەى «بەگە» یان «بەغە» یە. بەگە یان بەغە یان بەهگە، خودای هەموو ئەو گەلانی بوو کە پیش هاتنى زەردەشت لە هیندەو تا پۆژاواى ئێران و بەشێک لە میزۆپۆتامیا ژیاون. ئاقىستاناسى ئێرانى ئیبراھیم پوورداوود لە وتاریکدا بەناوى «بەغە» وە دەنوسى: «وشەى یەكجار كۆنى بەغ لە كۆنەو لە زمانى ئیمەدا ماوەتەو. لە زمانە كۆنەکانى ئێران وەك ئاقىستایى و فارسى كۆندا بەغ لەسەر زارى خەلک

بووه و له گاتاكان دا كه هه‌لبه‌ستی زه‌رده‌شتن و كو‌نترين به‌شی ئا‌فيس‌تا پين‌كدين، به‌گه به‌واتای به‌ش و به‌خت هاتوو. له به‌شه‌كاني تری ئا‌فيس‌تاش دا به‌غه هه‌ر هه‌مان واتای هه‌یه. وشه‌که له چاوگی به‌گه‌وه دی که له زمانی په‌هله‌وی دا بۆته به‌ختن. کارلی‌کراو (إسم مفعول)ی وشه‌که واته به‌خت له ئا‌فيس‌تادا هاتوو که له زمانی په‌هله‌وی و فارسی و [کور‌دیش] دا بۆته به‌خت... به‌غ له زمانه‌کونه ئیرانییه‌کان دا وه‌ک «به‌گ»ی سانسکریت، مانای به‌ش و به‌خت د‌دا و له مانای دوو‌هه‌م دا واتای خ‌وداو‌ه‌ندیشی هه‌یه که چه‌مکی به‌خشنده‌شی لئ‌وه‌رده‌گیرئ.

پو‌وردا‌و‌ود له شو‌ینیکی تری و تاره‌که‌ی دا ده‌نووسی: «پیش پی‌غه‌م‌به‌رایه‌تی‌ی زه‌رده‌شت، به‌ خ‌وداو‌ه‌ند ده‌گوترا به‌غ و پاشانیش که ئە‌مان تاقه‌خوایان ناونا ئە‌هوورامه‌زدا، وشه‌ی به‌غ له واتای ئە‌سلی و پیش‌وو‌ی خو‌ی دا مایه‌وه.» بۆ سه‌لماندنی ئە‌م بۆ‌چوونه، پو‌وردا‌و‌ود به‌لگه ده‌هینیت‌ه‌وه و ده‌لئ: «دار‌ی‌و‌وش‌شای هه‌خامه‌نشی له به‌رده‌نووسه‌که‌ی بیست‌وون (ک‌ی‌وی یه‌زدانی به‌غ‌ستان) دا، کاتئ رو‌وداو‌ه‌کانی سالانی چوار‌ه‌م و پین‌جه‌می شایه‌تی خو‌ی ده‌گیر‌یت‌ه‌وه، ده‌لئ ئە‌هوورامه‌زدا و به‌غانی تر له‌به‌رئ‌ه‌وه یارمه‌تی منیان دا، چون‌کوو من قین له‌دل و در‌وژن و زالم نیم.» مام‌وستا عه‌لا‌ئه‌ددین سه‌ج‌ادیش له میژوو‌ه‌که‌ی خو‌ی دا، کاتئ هات‌وته سه‌ر باسی قه‌ومی کاسی، ده‌نووسی: «یه‌ک‌یک له سۆراخی هین‌دو‌ئ‌ورو‌پایی یه‌کان به‌سه‌ر کاسییه‌کان دا، وشه‌ی بو‌گاش یان بو‌غاشه که به‌مانای خوایه.» وشه‌دانی د‌ی‌ه‌خ‌ودای زمانی فارسیش ده‌لئ: «به‌گه له سانسکریت دا به‌واتای خ‌ودا بووه و له کتیبی پ‌ی‌رو‌زی ق‌ید‌ادا ئە‌م واتایه چه‌ند جار دو‌وپات کرا‌وه‌ته‌وه، واته له‌نی‌و هین‌دو‌ئ‌یرانییه‌کان دا پیش جیا‌بو‌ونه‌وه‌یان له یه‌ک‌تر، ئە‌م شته باو بووه.»

خاتو ماری بۆیس پس‌پۆری نا‌وداری میژوو‌ی زه‌رده‌شت و ئا‌فيس‌تا، له کتیبی میژوو‌ی زه‌رده‌شتایه‌تی دا چۆته قوولایی باسه‌که‌وه و به‌ دو‌ور‌در‌یژی سه‌بارت به‌ واتای وشه‌ی به‌غه و به‌گه دواوه و مانای خ‌وداو‌ه‌ندی بۆ وشه‌کان په‌سه‌ند کردوو. دو‌کتۆر فه‌روه‌شی دانه‌ری فه‌ره‌ه‌نگی په‌هله‌وی به‌ فارسی، چوار واتای خ‌ودا، سه‌روه‌ر، شا و هیزی خ‌ودایی بۆ به‌غ ل‌یدا‌وه‌ته‌وه و «به‌ک»یشی به‌ خ‌ودا و سه‌روه‌ر

مانا کردۆتەو. نووسەری «واژەنامە مینوی خرد»، دوکتۆر ئەحمەدی تەفەزۆلی بەغانی بە خودایان زانیو و زانای بەناوبانگی ئێرانی «ملک الشعرا بهار» له کتیی «سبک شناسی» دا گوتوویەتی: «ئەم وشەیی بەغە، یەکەم جار له نووسراویکی سارگونی شای ئاشووردا له گەڵ پاشگری دا له شیۆهی بەغدات دا هاتوو که ناوی پیاویکی ئێرانی بوو.»

ئەم وشەییە له دراوی شاهانی ساسانی دا بینراو، بەلام لیترەدا، واتایەکی هەندێ نزمتر له ئەهوورامەزدا ی پێ بەخسراو. له کوتایی سەر دەمی ساسانییەکان دا ئال و گۆرپیک بەسەر مانای بەغدا هات و تەنیا واتای گۆرەیی لێ خۆیندرایەو. تەنانەت له کتیی یادگاری زەریران دا تەنیا بە مانای سەر هاتوو. دایرەالمعارف فارسی، فرهنگ معین، فرهنگ رشیدی، برهان قاطع، آصف اللغات و چەندین قاموسی دیکەیی زمانی فارسی هەمان واتایان بۆ وشەیی بەغ لێداو تەو؛ فەرەنگی رەشیدی له مادەیی «بەغداد» دا واتای «عطیە الصنم» ی هینا، بەلام پوورداوود بەرپەرچی بۆچوونەکی داو تەو و گوتوویەتی بەغ لای ئێرانییەکان «صنم» نییە و خوداوەندە. میژوونووس، زمانەوان و زانای ناسراوی ئازەربایجانی ئەحمەد کەسەرەوی زنجیرەوتاریکی له سەر ناوی شار و گوندەکانی ئێران نووسیو و گەرچی ئاوری له کوردستان نەداو تەو، بەلام ئەو زانیاریانەیی داویە بە دەستو و دەتوانن یاری دەری باسەکی ئیمە بن. له دوو وتاری جیاوازدا که له سەر وشەیی باکو پیتەختی ئازەربایجانی باکووری نووسیو، کەسەرەوی دەلی:

«وشەگەلی باک و بەک و بەغ له زمانە کۆنەکانی ئێران وەک هەخامەنشی و پەهلەوی دا جگە له واتای خودا، مانای پەرەستنیشی هەبوو. وشەیی باکو له بنەرەت دا باگاوان یان باکاوان بوو و له زەمانی ساسانیان و پێش ئەوانیشەو، له ئەرمانستان و ئاران و ئازەربایجان و شوینەکانی دیکەیی ئێران، ئاوی گەلیک بەو ناو هەبوون و له هەموویان دا ئاگریک پۆشن بوو... که وابوو، باگوان یان باگاوان بەواتای شاری خودا یان شوینی خودایە.»

کەسەرەوی هەر وەها دەلی: «نەک هەر باکو، بەلکوو بەغدا و بەعقووبەش شاری

خودا بوون و ئەوھى ئەرمەنىيەكان پاش قبوول كىردنى ئايىنى مەسىح بەكىان بە بت مانا كر دۆتەوھە يان لامعى خۆى لەوھە پاراستووھە كە ناوى بەغداد بنووسى و لەباتى ئەو، ناسناوى دارولئىسلامى ھىناوھتەوھە، نىشان دەدا كە ئەم شارانە، شوئىنى ئايىنىكى كۆن بوون و پەيوھندىيان بەناوى بەك و بەغەوھ ھەبووھە.»

ئەوھى تا ئىستا گوترا، پروانىنىك بوو بەسەر لايەنى زمانەوانىي وشەى بۆكاندا. ئەم پروانىنە، يەكلايەنى و ناتەواوھ ئەگەر نەخرىتە چوارچىوھى ميژووې ناوچەكەوھ و پرووداوھكانى مەلبەندى بۆكان لە پەيوھندىي باسەكەدا شى نەكرىتەوھە. كۆنترىن دەولەتى ناسراوى ناوچەى پۇژھەلاتى كوردستان (بۆكانىش وھك بەشىك لە ناوچەكە)، دەولەتى ماننايە. پىش ئەوان، لە نيوھى يەكەمى ھەزارەى سىتېم بە دواوھ چەند دەولەت - شار و دەولەتى ناوچەىي لە بەشى پۇژاواى خاكى ئىران پىكھاتبوو، بەلام دەولەتى ماننا يەكەم دەولەتى يەكگرتووى ناوچەكە بوو كە مەلبەندىكى بەرىنى گرتبووھ خۆى و خاوەنى توانايەكى ئابوورى و دەسەلاتىكى سپايى ئەوتقو بوو كە دەيتوانى سەر لە حاندى دەولەتە زلھىزەكانى ئەو دەم (ئاشوور، ئووراتوو و...) بەرز بكاتەوھ. ئەم يەكگرتتە لە ئەنجامى پىشكەوتنى ئابوورىي كۆمەلگاۋ بە مەبەستى خۇپاراستن لە مەترسىي دراوسى بە ھىزەكان پىكھات و ميژووھكەى دەگەرىتەوھ بۇ كوتايى ھەزارەى دووھەم و سەرھەتاي ھەزارەى يەكەمى پىشزاين، واتا ئەو سەردەمە گىرنگەى كە ئارىيەكان لە باكورى پۇژھەلاتەوھ بەرھو پۇژاوا دەھاتن و شەپۆلى يەكەمىيان تا سنوورى خاكى ماننا كىشابوو. مانناكان بەشىك بوون لە يەككىيەتئى ھۆزەكانى لوللووبى و گۆتى كە ئەوانىش لە مەنزومەى زاگروس جيا دەبنەوھ و خاكەكەيان ناوچەى پۇژھەلاتى باشوورى گۆلى ورمى ھەتا پۇژاواى باشوورى زەرىياچەى كاسپىن (خەزەر) بەتايبەت نيوان مەراغە تا سەقز و بۆكانى گرتبووھ بەر.

برىتانىكاي ئىنسىكلۇپىدىيائى زمانى ئىنگلىزى دەنووسى:

«مانناكان لەلايەن سى ھىزى گەورەى سەردەمى خۇيانەوھ گەمارقۇ درابوون، ئاشوور لە پۇژاوا، ئووراتوو لە باكور و ماد لە باشوور، [سەكاكانىش لە باشوور و

رۆژاواوه؛ ئەم قەومە پاش ھیرشی سەکایی یەکان و پەیدا بوونی ماد لە سەدەى
 حەوتەمى پېش زابین، ناسنامەى قەومىی خۆیان لە دەست دا و چوونە ژێر دەسەلاتى
 مادەکانەوه. دوژمنى گەورەى مانناکان دەولەتى ئاشوور بوو. ئاشووریەکان تەنیا لە
 نێوان سالانى ۸۱۰ تا ۷۴۴ى پېش زابین دا، بەلای کەمەوه چوار دە جار ھیرشیان برده سەر
 خاکی ماننا، ھەزاران کەسیان بە کۆیلە لى گرتن و سەدان پېشە ساز و ھونەر مەندیان
 لى پراگواستن بۆ شارى نەینەوا. ئوورارتووی یەکانیش لە ئاشوور باشتر نەبوون،
 تەنیا روسای یەكەم شای ئوورارتوو، ۲۲ قەلا، واتە ۲۲ شار و شارۆچکەى مانناى
 داگیر کرد.

بەلام ھیرشى گەورە بۆ سەر خاکی ماننا لەلایەن سارگۆنى دووھمى شای
 ئاشوورەوه بوو (۷۱۶ - ۷۱۰ى پ. ز). سارگۆن بە رەواندز و حاجى ئۆمەران دا
 بەرەو پیرانشار و سۆلدوز داگەرا و پاش ماوھىەک رۆیشتن بەرەو زەریاچەى
 ورمى، گەراپەوه و ئەم جار لەشکرەكەى بە ئیندرقاش و قومقەلاى سابلاغ دا بەرەو
 میانداو برد و بە دۆلى چۆمى تەتەھوودا روى کردە ئیزیرتووی پیتەختى ماننا
 لە نزیک گوندى ئیستای قەلاىچى بۆکان و لەویوہ گەیشتە شیز، واتە ئاورگەى
 ئازەرگوشەسپ و پاشان چووه ساين قەلا کە ئەو دەمە، ناوی «ئەوکان» بوو.

لە ھەموو ئەو شوینانەش، وەك سیلاو ھەموو شتیكى لە ناو برد و دارى بەسەر
 بەردەوه نەھیشت، بەلام دەولەتى ماننا سەربارى ئەو ھەموو دەرندەبىیە، ھەر ماپەوہ و
 لە گرێژنە نەچوو، تا ماوھىەک دواتر کە مادەکان دەستیان بەسەر خاکە کەیان دا گرت و
 دەسەلاتیان برینەوه.

بەپینى ئەو بەلگانە، بۆکان یەكێك بوو لە دەولەت - شارەکانى ماننا و بەشێك
 بوو لە یەكییەتیی ھۆزە مانناى یەکان کە کەوتە بەر ھیرشى ئاشوور و ئوورارتوو و
 پاشان بە دەست مادەکان داگیر کرا. لە سەردەمى حکومەتى مادەکانیش دا بۆکان
 بەشێك بوو لە ئیمپراتوریەتە کەیان و کەوتبووہ ناو جەرگى مادى بچوو کەوہ. جگە
 لە ئیزیرتوو، قەلاى گوندى ئاغجە یوان لە رۆژھەلاتى شارە کەوہ، ھەرودھا شوینەوارە
 بەردینەکانى سماقان و بى بى کەند لە دەورو بەرى شار و قەبرى فەرەوہر تیشى شای ماد

(۶۳۳ - ۶۰۰ عی. پ. ز) له فه‌قره‌قای مه‌هاباد که ته‌نیا ۵۰ کیلومیتەر که‌وتوته رۆژا‌وای بۆ‌کانه‌وه، به‌لگه‌ی ئه‌و نا‌وجه‌رگایه‌تییه‌ی بۆ‌کانن له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتاریی ماده‌کان دا.

به‌م پینیه، میژووی ناسراوی شاری بۆکان و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌گه‌رپیته‌وه بۆ سه‌رده‌می ماد و پیتشتر؛ واته‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که هینشتا ئایینی تازه‌ی زه‌رده‌شت له نا‌وچه‌که‌دا بلا‌ونه‌ببۆوه. ئه‌وه‌نده تاکوو ئیستا ر‌وون بۆ‌ته‌وه دیاره‌ که، زه‌رده‌شت له نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیتش‌زایین، واته‌ له ده‌وروبه‌ری سه‌ده‌ی شه‌شه‌م‌دا ئایینی خۆی بلا‌وکردۆته‌وه.

لێ‌رده‌دا نیاز چ‌وونه نا‌و باسی په‌یوه‌ندییه‌کانی زمانی کوردی و شیوه‌ ئاخافتنی ماده‌کان نییه. ئه‌رکی ئه‌م وتاره، تو‌یژینه‌وه‌یه له په‌یوه‌ندییه‌ کومه‌لایه‌تییه ئایینییه‌کانی دانیشت‌ووانی نا‌وچه‌ی بۆکان له میژووی پیتش‌په‌یدا‌بوونی ئایینی زه‌رده‌شت و خودای ئه‌هوورامه‌زدا، واته‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که خودای گه‌وره‌ی دانیشت‌ووانی نا‌وچه‌که، خودای به‌غ بووه. ئه‌وه‌ی ئاشکرا بێ ئه‌وه‌یه که میهرپه‌رستی ئایینی زالی ئه‌و سه‌رده‌مه بووه و دانیشت‌ووانی شاره‌کان، ر‌ووگه و ئاورگه‌یان بۆ خودای میترا دروست‌کرد‌ووه، واته‌ ر‌یزگرتن له ئاگر نه‌ریتیک بووه که له ئایینی میتراییه‌وه بۆ زه‌رده‌شتیه‌کان ما‌وه‌ته‌وه. خ‌وای ئانا‌هیتاش له میژووی کونی نا‌وچه‌که‌دا خ‌اوه‌نی ئاورگه‌ی تاییه‌تی خۆی بووه و هه‌ندێ له میژوون‌وسان ده‌لێن که ئاگرپه‌رستی، به‌ خودای ئانا‌هیتا‌وه به‌سترا‌وه. به‌داخه‌وه ئاسه‌واره‌ کونه‌کانی شاری بۆکان و نا‌وچه‌ی ده‌وروبه‌ری نه‌که‌وت‌ونه‌ته به‌ر تو‌یژینه‌وه‌یه‌کی زانستیانه و ئه‌وه‌ی ئیستا ده‌زانری ته‌نیا به‌شیکه‌ له‌و راستیه‌ شار‌اوه‌یه‌ی که ده‌بێ دیرۆکناس و میژوون‌وسان له دا‌هات‌و‌دا بیخه‌نه ر‌وو. ئه‌وه‌ی ئه‌م‌رۆ ده‌یزانین ئه‌وه‌یه که له بۆکان و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری زیاده‌ له ۳۰ گردی میژوویی هه‌ن که به‌ناوی شو‌ینه‌واری میژوویی‌یه‌وه ناسراون و له‌لایه‌ن حکومه‌تی ئێ‌رانه‌وه هه‌ر به‌و نا‌وه‌ سه‌بت کراون. زۆربه‌ی ئه‌م شو‌ینانه‌ش میژوویان ده‌گه‌رپیته‌وه بۆ سه‌رده‌می جیی باسی ئیمه. وه‌ک پیتشتر گوتمان بۆکان به‌شیک بووه له خاکی مانناکان و دوور نییه هه‌ندیک له‌و ۲۲ قه‌لایه‌ی وا ئو‌رارت‌وویی‌یه‌کان لێ‌یان زه‌وت‌کرد‌بوون و

ئەو قەلایانەش وا ئاشوورییەکان و یرانیان کردن، هەر ئەو گەردە میژوویی یانە بن که یەکیان له نیوهراستی شاری بۆکانە و پاشماوەشیان له گوندەکانی دەورووبەرین. گردی کولتەپە ئیستا کەوتووە نیو شاری بۆکانەو، گردی ناچیت و حەمامیان و شیخەلەر تەنیا چەند کیلۆمیتریک له شارەو دەورن. ئەمانە و زۆر گردی دیکە له باخچە، تیکانتهپە، ئالبلاغ، سارووقامیش و ئەحمەداوا میژوویان دەگەریتەو بۆ هەزارە یەکەمی پیشزاین، واتە پیش پەیداوونی ئایینی زەردەشت یان سەرۆحەدی بلابوونەو. هەندێ گردی تری وەک تەپە ی گوندی کانێ کووزەلە و سەراو و پەحیمخان و مەللالەر و تەپی و عەزیزکەند و... که میژوویەکی کۆنتریشیان هەیه، دوور نییه له سەردەمەدا هەر ئاوەدان بووبن. له بیرمان نەچی که زۆریک لەم گەردە میژوویی یانە ئەگەر بە شیوەی زانستییانە لێیان بکۆلدريتەو، شوینەواری چەند شارستانییهتی جیاوازی یەک لەبان یەکیان تیدا دەبیندری که ئەو خۆی نیشانە ی بەردەوامبوونی ژیان و شارستانییهت بوو له ناوچەکەدا. بۆکان خۆی و قەلای نیوهراستی شارەکە شتیکی زۆریان لێ نازاندی، بەلام ئەوانیش بەشیکی لهو زنجیرە گەردە میژوویی یانە ی که شارستانییهتیان دەگەریتەو هەر بۆ ئەو سەردەمانە، واتە بۆ میژووی ماننا و ماد.

ئیستا ئەگەر ئەو راستییە بخەینە پال دەسکەوتەکانمان، نموونەکە ی ئەو پشکنینە بوو که له سالێ ۲۰۱۸دا له گردی قەلای بۆکان کرا و توێژەری ئیدارە ی «میراث فرهنگی» ی ئێران، دوای پشکنینی چەند توێژی خوارەو ی گەردە، رایگەیاندا: «میژووی ژیا ی له سەر ئەو گەردە دەگەریتەو بۆ سێ هەزار سال پیش ئیستا.» ئیتر دەتوانین بەروونی ببینە سەر ئەو باوەرە ی که شاری بۆکان له سەردەمی پیش زەردەشتدا شوینیکی ئاوەدانی ئایینی میترا ی بوو و ناوی له ناوی خۆی بەغ یان بەگەو وەرگرتوو.

بەم پێیە ناوی شاری بۆکان له سەرەتادا دەبی «بەکان» یان «بەگان» یان «بەغان» بووبی که له دوو بەش پیکهاتوو: بەغ یان بەک + ان. بەشی یەکەم ناوی خۆدایە و بەشی دووهم پاشگریکە واتای شوین دەدا. هەرچەندە دەکری پاشگری «ان»

نیشانەنى كۆبى، بەلام ئەو شتىك لە مەسەلەكە ناگۆرى.

كە وابوو، بۆكان بەواتاى شارى خىواي بەگە يان شوينى خىواي بەگە يە و ئەو ش دەبى بەھۆى ئاۋرگە يان رووگە يەكى گەورەو بەبوۋى كە خەلكى شارەكە بۇ «بەغ» يان دروست كىردوۋە و زۆر وا ھەيە ئاۋرگەكە لە شوينى ئىستاي مزگەوتى جامىعى بۆكان لە داۋىنى گىردەكە و بەرى رۆژھەلاتى ھەوزەگەورە بوۋى.

ھەر ئەو زانىارىيە كەمەى كە ئىستا لەبارەى مېژوو بۆكانەو بە دەستمانەو ھەيە ئەو دەگە يەنى كە رابدوۋى ژيان و شارستانىيەت لە بۆكان زۆر كۆنترە لە سەردەمى ئەشكانى و ساسانى. تەنيا چەند مېترىك لە داۋىنى باشوورى قەلا و لەسەر گۆلى مەردان بەگ، ژوورېكى دەسكردى بەرىن دۆزراۋەتەو كە بە شىۋەى بېناكەى دا ئەشكەوتىكى مادى يان پەرسنگە يەكى مېترىي بوۋە. ئەم ژوورە ئىستا كەوتۆتە ناۋ مالى يەكى لە بنەمالە ناۋبەدەر ھەكەنى بۆكان و لە سەردەمى مندالىي مندا دۆزرايەو، بەلام تا ئىستا لە ھىچ كۆى باسى نەكراۋە و نەناسراۋە. گىردى ئاۋايى قەلايچى و ئەشكەوت يان بېناى بەردىنى ئاغجەيوان و بىبىكەند و فەرھاد تاشى گوندى سماقان و زۆر شوينى دىكەى ناۋچەكە لە بارى بېنا دروست كىردنەو شىۋىنەۋارى مادىن. ئەم بەلگانە بەسەر يەكەو پەيوەندىي شارى بۆكان و ناۋچەى دەور بەرى لەگەل سەردەمىك دەگە يەنن كە خىداى ئەھوورامەزدا ھىشتا جىي خىداى بەغى نەگرتبۆۋە و ئەگەر ئايىنى زەردەشتىش بلاۋبېۋە، رېز و ئىحترامى خىداى بەگە لەجىي خىۋى ھەر مابوو و نىيازىك بە گۆرىنى ناۋى شارى بۆكان كە لە پەيوەندى لەگەل خىداى بەگە دانرابوو، نەدەبىنرا.

سەبارەت بەو ئالۋگۆرەش وا بەسەر وشەكەدا ھاتوۋە (لە بەكانەو بەتە بۆكان)، دەبى بگوتىرئ گۆرانى پىتىكى بزۋىن شتىكى ئاسايىيە و وشەى كۆن ئالۋگۆرى زۆر لەو زىاتى بەسەردا دى، بەتايىبەت لە مېژوو يەكى دووردىرېژى چەند ھەزار سالەدا. لېرەدا پىۋىستە ئامازە بە نوكتە يەك بىرى: ئازەربايجانىيەكانى ناۋچەى موكرىيان و تەورىز، ئىستاش ناۋى بۆكان بە شىۋەى بەكان دەبەن و ئەو پەنگە رېشەى لە مېژوو يەكى كۆندا بى. ئەگەر ناۋەكە لە زمانى كوردىدا، بەپىي باردۆخى

تایبەتی زمانەوانی گۆرایی، لە زمانی ئازەربایجانی و دوور نییە لە زمانی ئازەری کۆنیشدا هەر لە شیوەی کۆنی خۆی دا مابیتەو. بەداخەو ئەمەڕۆ زانیارییەکی ئەوتۆ لەسەر زمانی ئازەری کۆن کە جیاواز بوو لە ئازەربایجانی و تورکی، بە دەستەو نییە تا یارمەتی باسەکی ئیمە بەدا. بۆ چەسپاندنی زیاتری بۆچوونەکەمان لەمەڕ رەچەلەکی ناوی بۆکان پیویستە ئاورپیک لە ناوچەکە و گوندەکانی دەوروبەری بەدینەو.

لە رۆژەلاتی بۆکان و نزیک بە تیکانتەپەیی هەوشار (تیکاب)، ئاورگەییەکی بەناوبانگی میژوویی لێبوو، کە ئاسەواری ئیستاش هەر ماو. ئاورگەیی ئازەرگوشەسب یان ئازەرگوشنەسب یان ئاورگەیی شاھی کە زیاتر هەر بە ناو گشتییەکەییەو، واتا شیز ناسراو. شیز لە سەردەمی ساسانییەکاندا (۲۲۴ - ۶۵۲ع) یەکیک بوو لە گرنگترین ئاورگەکانی ئێران و شاهانی ساسانی بەپێیان لە تیسفونەو هاتوونەتە زیارەتی. ئەم ئاورگەییە لە نزیک شاریکی میژوویی دروستکراو کە ئیمە بەناوی گەنجەک یان گەزەکەو دەیناسین. خوسرەو پەرویزی شای ساسانی کاتی لە سالی ۶۲۳ع زایینی، کە لەلایەن هیراکلیۆسی ئیمپراتۆری رۆمەو هاکاری دەکرا، لەبەر بەهرامی چووبینە هەلات و پەنای هینایە شیز، لەوئ چاوەروانی هاتنی شاهین و شاربەرازی سەردارانی سپاکەیی خۆی کرد. ئاوەدانیی ئاورگەکە لە سەردەمی ساسانییەکاندا پێچەوانەیی ئەو نییە کە میژووەکی بگەریتەو بۆ سەردەمیکی کۆنتر. نووسەری کتیبی «میژووی ژانی ئابووری گوندنشین و چینە کۆمەلایەتیەکانی ئێران» دەلی: «لە سەردەمی کۆنتردا خۆدایەتی سی خۆدایی ئەهوورامەزدا و میهر و ئاناھیتا ئیینی خەلک بوو و ئاگرپەرستی بەتایبەت پەییەندی بە خۆدای ئاناھیتاوە بوو.» بەو پێیە ئیمە دەبی لە ژێر خۆلەمیشی ئاورگەکاندا، کە تا ئیستا هەر بەناوی زەردەشتییەکانەو ناسراون، شوینی شارستانیەتی کۆنتر هەلبگرین. ئەویش لە ناوچەییەکی کۆنی وەک بۆکاندا کە دەیان شوینەواری سەردەمی ماد و ماننای لێشاردراوەتەو. بۆ نمونە با سەیریکی گوندی بۆگەبەسی بەین کە دە کیلۆمیتریک کەوتۆتە باشووری شاری بۆکانەو.

ئىبراھىم پوورداوود دەلى: «وشەي بەگ يەكەم جار لە شىۋەي بەيت بەگە يان بەيت بەگە يادا بىنراوہ كە ناوى شارىكى ماد بووہ و سارگونى ئاشوورى لە لەشكر كيشانە كەي دا بۇ سەر خاكي ئوورار توو و ماننا (۷۱۶-۷۱۵ى پ.ن) باسى دەكا.» بەشى يەكەمى ئەم ناوہ بەراشكاوى وشەيەكى ئاشوور ييە و لەگەل بەگى يان بەگە يا، پىكەوہ واتاى مالى خودا دەدەن. ئەوہى كە سارگون شارەكەي بە شوينى ماد ناو بردووہ و مادەكانيش لە باشوورى خاكي ماننا نىشتەجى بوون و بۆكان بەشيك بووہ لە خاكي ماننا، دەمانگەيەننە ئەو ئەجامەي كە قەلا و گوندى بۆگە بەسى لە باشوورى بۆكان، ھەمان بەيت بەگى بى و تەپۆلكە ميژوويى يەكەي نىۋە پراستى گونديش كە ئىستا شوينى مالى ئاغاي گوندەكەيە، پراستى بۆچوونە كە مان زياتر دەچە سپىنى. گوندى بى بى كەند لە رۆژھەلاتى بۆكان دا جيا لە ئەشكەوتە دەسكردەكەي كە ميژووي دەگەر يتەوہ بۇ سەردەمى ماد، ھەر ناوہ كەشى شوينە وارىكى ميژوويى يە. ناوى گوندەكە ھەرچەندە لە روالەتى ئىستاي دا لە وشەيەكى توركى دەچى، بەلام بەئاشكرا شوينى ناوى بەكى پىۋە دەبىندرى و لام وايە لە رابوردوى كۆن دا دەبى «بەي كەند» يان «بەي كەن» بووبى كە دواي سەلجووقىيەكان و موغولىيەكان ئەم ئال وگۆرەي تىدا وەدى ھاتبى. ناوى كۆنى شارى ساين قەلاش لە رۆژھەلاتى باكوورى بۆكان جى سەرنجە. ناوى ئەم شارە لە سەردەمى مانناكان و ھىرشى سارگونى دوو ھەم دا ئەوكان بووہ و ھەر بەو شىۋەيەش لە تەقويمى ئاشوور ييەكان دا ھاتووہ. ھەرچەندە دۆزىنەوہى پەيوەندى ئەم ناوہ كارىكى ئاسان نىيە، بەلام گەراي بىر كەردنەوہ يەك دەخاتە مېشكەوہ و سەرنج بەرەو وشەي «وہك» يان «بەك» رادەكيشى كە دەبى دوور نەبى لەو باسەي ئىمە لەمەر بۆكان. بۇ ئەوہى ئەم شىۋە بۆچوونە ميژوويى يە لەسەر ناوہ كۆنەكانى ناوچەي بۆكان زياتر بچە سپىنن، با سەيرى ناوى گوندىكى دىكە بكەين.

قوربەراز گوندىكە لە رۆژھەلاتى بۆكان و سەر رېگاي ئاورگەي ئازەرگوشنە سب كە ئىستا بە تەختى سولەيمان دەناسرى. روالەتى ئىستاي ناوہكە، شتىكى ئەوتۆمان نادا بەدەستەوہ، مەگەر بىخەينە چوارچىۋەي ميژوويى ناوچەكەوہ. خوسرەو

پهرویزی شای ساسانی وهک گوتمان روو له دۆست و پشت له دوژمن، له بهر بههرامی چووینه ههلات و هات له گهجهک دانیشتا «شاهین» و «شاربهراز»ی سهردارلهشکر بیته هانای و له ژیر پلاری نه یار پرگاری بکهن. ئایا په یوهندی دانی ناوی قوره بهراز له گهله ناوی شاربهرازدا شتیکی دوور له مهنتیقه؟ به تایبته که ئه و دوو سهرداره ده بووایه له سنووری پوژاوی ئیرانه وه به رهو گهجهک هاتبایه ن و به سه ر گوندی قوره بهرازدا تیپه ربووبان. هه مان حالته بو په یوهندی ناوی ئیستای گوندی «جامهرد» له هه مان ناوچه له گهله «زامهرد»ی سهرداری ساسانی جیگه ی بیرلی کردنه وه یه.

به هیوای ئه وهی ئه م شیوه بوچوونه، ههنگاوێک بی به رهو پرووناکی و سه رهتای کاریکی جیددی بو لیکولینه وهی میژووی ناوچه که دامه زینیی. داهاتوو ده بی زور شتی تاریکی ئه مرۆ پروون بکاته وه.

سه رجه می ئه م وتاره سه رهتا له ژماره ی ۱۹ی گوڤاری مامۆستای کورد چاپی سوید، سالی ۱۹۹۲ و پاشان له مالمپه ری پوژه لات/ بۆکان، ۱۹۹۲ بلا بوته وه و ئیستاش له سه ر مالمپه رکه هه ر ماوه. لیره دا هه ندیک گورانکاری تییدا وه به رچاو گیراوه و کورت کراوته وه.

سه‌چاوه‌کان:

۱. افخمی، ابراهیم، تاریخ و فرهنگ و ادب مکریان، بوکان، ل ۱۵.
۲. پورداوود، ابراهیم، پنجاه گفتار پورداوود مقاله‌بخ، ل ۴۰۱ - ۴۲۶.
۳. سه‌جادی، عه‌لا‌ئه‌ددین، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، ل ۳۱.
۴. بۆیس، ماری، میژووی زه‌رده‌شتایه‌تی (ئینگلیزی)، به‌رگی ۱، ل ۲۳، ۵۸ و ۱۹۶، به‌رگی ۲، ل ۷، ۱۵، ۱۳۹ و ۱۴۳.
۵. لغتنامه دهخدا، ماده‌بخ.
۶. فره‌وشی، د. بهرام، فرهنگ پهلوی، ماده‌بخ.
۷. تفضلی، د. احمد، واژه‌نامه مینوی خرد، ماده‌ی بغان.
۸. ئینسیکلوپیدیای نوئی بریتانیکا، ماده‌ی مانناکان.
۹. له‌هموو ئه‌و فره‌ه‌نگانه‌دا که ناوبراون، وشه‌ی بخ.
۱۰. کسروی تبریزی، احمد، کاروند کسروی، مقاله باکو.
۱۱. انصاف‌پور، غلامرضا، تاریخ زندگی اقتصادی روستائیان و طبقات اجتماعی ایران از دوران ماقبل تاریخی تا پایان ساسانیان، ل ۳۴۸.

۲

لێردەدا بۆچوونی کەسیک سەبارەت بە وشەى بۆکان دەهینمەو، کە خۆم لەگەڵى دا نیم. لە پوانگەى منەو بە لاری دا بردنى خوینەر دەبى ئەگەر کەسیک بنەمايەکی خەيالىی موعولى يان تورکی و عربى بۆ بابەتیکی وا لەمیژین هەلبەستى.

بابەتەكەم لە وییلاگیکی فارسی وەرگرتوو کە ئەو ناوەکەیهتی: «مجله اینترنتی شهر من بوکان، مجله اینترنتی اخبار و رویدادها و همه چیز در باره بوکان». ناوی وتارەكەش «بوکان بە اختصار»ە، بەلام بەروونی رانهگەیهنراوه کى نووسەریهتی جگە لە ئادرەسیکی ئیمهیل کە بەگوێرەى ئەو، ئەم وتارە یا سەرجهمی وییلاگەكە هی دوکتۆر قەسیم عوسمانی نوینەری دوو دەورەى خەلكى بۆکان لە مەجلیسی شووپای ئیسلامی ئێرانە. من هەلبژاردەیهکی بۆچوونی نووسەرم وەرگێراوئەتە سەر کوردی:

«... سەبارەت بە بنەمای ناوی شارەكە گێرانەوہى زۆر ھەيە و يەك لە ناودارترینیان ئەوہیەكە خەلكى شار لەكاتى زەماوہندادەچوونە سەر حەوزىكى گەورەو ناوبەدەرەوہى شارەكە... لەبەرۆہى وشەى بووك بە كوردی واتای «عروس»ى ھەيە ئیتر ئەو ناوچەيەش كە دواتر بوو بە شار، ناوی بووكان، واتە «عروسان»ى لەسەر دانرا.

بەلام ئەو بۆچوونە تەنيا كاتى راستە كە ئیمە وشەكە بە زاراوہ فارسىيەكەى «گۆ» بكەين لە كاتىكدا دانىشتوانى شار و ھەموو كەسىكى كوردزمان وەك «بۆكان»ى گۆ دەكەن.

لە بۆچوونىكى دىكەدا دەگوترى كە لە سەردەمى ھىرشى موعولەكاندا، يەك لە فەرماندەرانى سپای چەنگیز، كە ناوی بۆكان بوو، ناوی خۆى لەسەر بۆكان دانا كە ئەو دەم گوندىكى بچووك بوو. دەگوترى چىايەك لە موغولستانىش ھەر بەو ناوہو ھەيە كە لە ناوی ئەو فەرماندەيە وەرگىراوہ.

بۆچوونىكى دىكەش ھەيە كە دەگوترى لە قەدىمدا ژنان بۆ شۆردنى شتومەكى

مال ده‌چوونه سهر ئه‌و حه‌وزه و ئه‌گهر که‌سیک بیپرسیایه ئه‌و فلانه‌که‌سه له کوئییه، ده‌یانگوت چوو له بوکانی... جا ئه‌م وشه‌یه دواتر به‌و که‌سانه ده‌گوترا که هات‌و‌چۆی زۆری سهر کانیه‌که‌یان ده‌کرد و ورده‌ورده له‌وئ نیشه‌جی ببوون.»

دیاره نووسه‌ری وتاره‌که، وه‌ک زۆریک له‌ خه‌لکانی تر، له‌ مه‌سه‌له‌ی توپۆنیمی، واته «وجه تسمیه» ی ناودا ته‌نیا رواله‌تی ئیستای بینویه و سه‌رنجی نه‌داوته سهر ئه‌و خاله‌ گرنگه‌ی که میژووی ژیا‌ری مرؤف له‌ ناوچه‌ی بوکان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو ۱۰ - ۱۲ هه‌زار سال پیش ئیستا و لای‌که‌م میژووی سه‌لماوی زیاد له‌ سی‌چوار هه‌زار ساله‌ی هه‌یه. له‌و ماوه‌یه‌دا خه‌لکانیکی زۆر به‌ زمان و زاراوه‌ی هه‌مه‌چه‌شنه له‌وئ ژیاون و هه‌چ لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک باه‌خی نابێ ئه‌گه‌ر لیکۆله‌ر ئاورپیک له‌و میژووه‌ دووردریژه نه‌داته‌وه و دیارده‌کان نه‌خاته‌ چوارچینه‌یه‌کی زه‌مانی و دووردریژه‌وه.

۳

ئه‌م وتاره له‌ مالپه‌ریک به‌ناوی «آفرینش، روزنامه مستقل صبح ایران»^۱ وهرگیراوه که من له‌ لینکی ویبلاگیکی کوردی به‌ناوی «بوکان‌سیتی»^۲ دا دۆزیومه‌ته‌وه.

نووسه‌ری وتاره‌که ده‌سنیشان نه‌کراوه و ته‌نیا به‌ هه‌والنیری «آفرینش» ناوی براوه. زانیاریه‌کانیشی تا راده‌یه‌کی زۆر سه‌ره‌تایی و ژورنالیستین و ده‌قاوده‌ق هه‌مان ئه‌و خالانه‌ن و له‌سه‌ره‌وه‌تردا له‌ ویبلاگی «مجله اینترنتی شهر من بوکان، مجله اینترنتی اخبار و رویدادها و همه‌چیز در باره بوکان» دیتمان، هه‌ر بۆیه‌ش لێرده‌دا دووپاتی ناکه‌مه‌وه.

مه‌سه‌له‌ی زانیاری به‌خشین گه‌لیک گرنگه و ده‌بێ بزاندری هه‌ر قسه‌یه‌کی ئه‌فواهی لێره‌وله‌وئ ده‌کرێ بو‌ی هه‌یه له‌لایه‌ن خه‌لکانیکه‌وه وهرگیری و دووپات بکریته‌وه، ورده‌ورده‌ش بپه‌ته‌ رای گشتیی کومه‌لانی خه‌لک و سه‌ره‌رای هه‌له‌بوونه‌که‌ی، له‌ بیر و میشکی خه‌لک‌دا جیگیر بێ.

1. <http://www.afarineshdaily.ir/afarinesh/News.aspx?NID=26946>

2. <http://boukancity.blogfa.com>

ئەو قەسە بۆیە دەکەم کە لە سەردەمی خۆیندەم لە پۆلی نۆی قوتابخانە لە بۆکاندا بەشدارى کتیبەرکێیەکم کرد کە گۆڤارى «اطلاعات کودکان» لە تاران وەرپێخستبوو و داواکرا بوو هەر کەس بابەتیکی کورت سەبارەت بە شارەکەى خۆی بنووسى. ئەووە سالی ۱۳۳۹ى هەتاوی و ۱۹۶۰ى زاینییه. ناوی وتارەکەى من ئەووە بوو: «بۆکان شەهر عروسان» و خەلاتى یەكەمیشم بردووە لەبەرۆهى یادى بەخێر بى کاکم بۆى ریکوویک کردبووم! بەلام ئەووە بۆ دۇنیای مندالى و میرمندالى بوو و راست هەر ئەو شتانەم دووپات کردبوو کە لە خەلکم بیستبوو بەبى پوون کردنەووە و دەستیوێردان! ئیستا ۶۰ سال دواى ئەو قەسە بى تامانەى ئەو دەمى من، و بێنووسیک دووپاتى هەمان قەسەى خەلکى ئاسایى دەکاتەووە، کە ئەگەر ئاماژەیهکیشى بۆ راستى تىدایى، هەموو راستییهکە نییه و ئەویش و هەر کەسیکی دیکەش کە بى دەنیتە ئەو گۆرەپانە، پێویستە پێیووە ماندوو بى و بە رێبانێکی زانستىدا بپروا، دەنا زۆر هاسانە بلێى بۆکان لە ئەسلدا بۆقان بوو، وەک چۆن لە ئێراندا گورگان و کرمان هەیه، ئەویش بۆقانه!

۴

ئەو دەى خوارووەش بۆچوونیکى هاوشانى دوو بابەتى پێشترە و لە مالىپەرى فەرماندارى شارى بۆکان سەر بە ئۆستاندارى ئازەربایجانى رۆژاوا وەرگیراوە. لێرەشدا «بووک» بەواتای وەوى و «ان» وەک نیشانەى کۆ وەرگیراوە و گوتراوە کە: «گوندییهکان [نەک خەلکى بۆکان]، لە گواستنه‌وهى ئەم گوند بۆ ئەو گوندى بووک، کاتى کە بە گوندى بۆکاندا تێپەربوون، بردوویانەتە سەر حەوزەکەى و لەوى ماوێهیک هەلپەریون، هەر بۆیەش شوینەکە بە بووکان ناوی دەرکردووە!» نووسین و رستەبەندیی یادداشتەکە زۆر لاوازه و لەویش لاوازتر لایەنە زانستیهکەى و ئیستیدالەکانییهتى. ناوی نووسەرى بابەتەکەش پانەگەیه‌ندراو.

وشه‌ی بۆکان و بۆچوونه جیاجیاکان

ئه‌وه‌ش به‌شینکه له وتاری «بوکان له پیره‌وی میژوودا» که کاک «سه‌لام ئیسماعیل‌سورخ» به فارسی نووسیویه‌تی. من لی‌رده‌دا ته‌نیا ئه‌و دیرانه‌م لی‌وه‌رگیزاوه‌ته سه‌ر کوردی که راسته‌وخۆ باس له پرسی «ناو»ی بۆکان ده‌که‌ن. دیاره ئه‌وه‌ی گوتراوه «ئوستوره‌ی زانستی» ناتوانی راست بی له‌به‌رئه‌وه‌ی ئوستوره‌ی سه‌رده‌مانیکی پیش په‌یدا‌بوونی خه‌ت و نووسین و راگواستنی زانست له‌که‌سیکه‌وه بۆ که‌سانی تر بووه. ئه‌وه نووسینه‌که‌ی کاک سه‌لامه:

«هه‌ندیک که‌س لایان وایه وشه‌ی «بووکان» کورت‌کراوه‌ی «بووکه‌کان»ه و [خه‌لک له رابردوودا] پڕی‌ورپه‌سمی شایی و چۆپی‌گرتنیان له‌سه‌ر کانی‌او و سه‌رچاوه‌کان به‌پێوه بردووه، له بۆکانیش هه‌وزیکی گه‌وره هه‌بووه که به‌ناوی «کانی بووکان»ه‌وه ناسراوه، ئینجا له‌فزی کانی قرت‌کراوه و ته‌نیا ناوی بووکان به‌سه‌ر شاره‌که‌وه ماوه، به‌لام هه‌ندیکی تر لایان وایه «بوو» به‌واتای زید و «کان»یش به‌واتای کانگای ئاو هاتووه. ئه‌م بۆچوونه زیاتر پشت‌ئه‌ستوره به ئوستوره‌ی زانستی...»

چهند سه‌رچاوه‌ی کۆنی فارسی سه‌بارهت به ناوی بۆکان

ئهم سه‌رچاوانه‌م ته‌نیا بۆ ئه‌وه پشکنیوه که به‌لکوو ده‌ریچه‌یه‌کمان به‌ره‌وه ئه‌و تاریکییه بۆ بکه‌نه‌وه که بۆ دیاری‌کردنی بنه‌مای ناوی بۆکان پتویستمان پنیه‌تی، به‌لام به‌داخه‌وه وه‌ک ده‌بینن زۆربه‌یان به‌ لاری‌دا پ‌ویشتوون و نه‌یان‌توانیوه دوو هه‌نگاو بگه‌رینه‌وه سه‌رده‌مانی پیش خۆیان.

۱. مدارالافاضل، تألیف الله‌داد فیضی سرهندی، باه‌تمام دکت‌ر محمد باقر، مجلد اول، انتشارات دانشگاه پنجاب، لاهور ۱۳۳۷/۱۹۸۴؛ بر:

بوک: به‌ضم، فارسی، مگر و بود و باشد! هه‌روه‌ها گیایه‌کی ئاویی نه‌رم که ده‌بیننه ژیر چه‌خماخ، شوینی پ‌وواندنی خه‌له و جیگایه‌ک که خه‌له‌ی لی‌ده‌شاردریته‌وه و هه‌روه‌ها چالی خه‌له.

بوک: ساز.

۲. فرهنگ تاریخی زبان فارسی، بخش اول (آ - ب)، فراهم‌آورده شعبه تألیف فرهنگ‌های فارسی، بنیاد فرهنگ ایران، تهران ۱۳۵۷/۱۹۷۸؛ بر:

بوگان: ریخۆله، ریخۆله‌کویره! ریش چون بوگانا، سبلت چون سوهانا.

۳. فرهنگ نظام (فارسی به فارسی) با ریشه‌شناسی و تلفظ واژه‌ها به خط اوستایی، تألیف سید محمد داعی‌الاسلام، جلد ۱، چاپ دوم انتشارات دانش، تهران ۱۳۶۲/۱۹۸۳؛ بر:

بک (فارسی)، بوونه‌وه‌ریکه له ئاو و ویشکانی‌دا ده‌ژی و ناوه‌کانی دیکه‌ی بریتین له: «وزغ و ضفرع و غوک و قورباغه». ئهم وشه‌یه له هه‌ندئ ویلایه‌تی ئیران وه‌ک باشوور که‌لگی لی‌وه‌رده‌گیری و له ته‌به‌رستان (مازندهران) «وه‌ک»‌ی پیده‌لین. له «برهان قاطع»‌دا سی و اتایان بۆ لیداوته‌وه.

یه‌که‌م: شوینی هه‌لاتن؛ دووه‌م: دارستان؛ سیه‌ه‌م: خه‌یاری ناوده‌شت.

بک (بوک)، دوو واتای هه‌یه: ده‌م‌و‌چاو و هه‌روه‌ها چه‌شنه کووزویه‌کی

دهم‌ت‌نگ و مل‌کورت و زگ‌پان و خر، که تونگه‌ی پینده‌لین.

دانه‌ری «برهان قاطع» واتای بی‌عه‌قلی و بی‌هونه‌ریشی بو لیدراوده‌ته‌وه، به‌لام «سه‌روه‌ری» ده‌لی: «په‌ک» به‌و واتایه‌یه، نه «به‌ک».

بی‌ک (به‌که‌سر) به‌واتای به‌ندی په‌نجه (قامک) و هه‌روه‌ها زوخال (برهان قاطع).

۴. فرهنگ نفیسی، تألیف مرحوم دکتر علی‌اکبر نفیسی (ناظم الاطبا)، جلد اول (ا - پ)، کتابفروشی خیام، تهران، ۱۳۵۵ / ۱۹۷۶؛ بر:

بوگان (Bugan)، اسم، پارسی، [بمعنی] زهدان و بچه‌دان و رحم و گلزار، که لیدره‌دا جگه‌له واتای مندالدان، واتای گولزاریشی بو لیدراوده‌ته‌وه، به‌لام له هه‌ر دوو حاله‌ت‌دا به‌پیتی گاف نووسراوه.

۵. فرهنگ انجمن‌آرای ناصری، تألیف امیرالشعراء رضا قلیخان متخلص به‌هدایت، کتابفروشی اسلامیة، تهران (نمایش ۳۱)؛ بر:

بک: (اول مفتوح)، بو‌ق. هه‌روه‌ها ده‌لین له برهان [قاطع] دا به‌واتای شوینی هه‌لاتن و دارستان هاتووه و به «بوک» به‌واتای دهم و چاو و چه‌شنه کووزوویه‌ک هاتووه [تونگه].

له گونده‌کانی [ئوستانی] فارس به‌قلیانی سواله‌تیش ده‌گوتری.

به‌ک هه‌روه‌ها «چغر» یشی پینده‌گوتری.

۶. فرهنگ فارسی عمید، تألیف حسن عمید، جلد اول، امیرکبیر ۱۳۵۷ / ۱۹۷۸؛ بر:

بوک: کورت‌کراوه‌ی «بود‌که» یا «بووکه» یه، به‌واتای به‌لکوو، بریا، مه‌گه‌ر و ده‌شی.

بوکان (بووکان): فارسی، زهدان و رحم [واته مندالدان] زنان حامله‌را بیم‌بد که پیش از وقت، زبیم او بدرآیند اجنه از بوکان.

پوون‌کردنه‌وه: ئه‌وه‌ی له‌م قاموسه‌دا به‌پیتی کاف نووسراوه، له راستی‌دا گافه، به‌لام له کون‌دا جیاوازییه‌ک له نووسینی دوو پیتی «ک» و «گ» دا دانه‌نراوه. به‌لگه‌ی منیش بو ئه‌م قسه‌یه له خواره‌وه‌دا، له قاموسی نه‌فیسی دهرده‌که‌وئی.

۷. آندراج، فرهنگ جامع فارسی، تألیف محمدپادشاه متخلص به شاد، کتابفروشی خیام، تهران، چاپ دوم، ۱۳۶۳ / ۱۹۸۴؛ بر:

له م سه‌رچاوه‌یه‌دا، وشه‌که به هه‌ر دوو شیوه‌ی بوگان (بووگان) و بوکان (بووگان) و اتا کراوه‌ته‌وه.

بوگان به ضم اول و کاف فارسی [واته گاف]، له‌سه‌ر کیشی خوبان، فارسی، [به‌واتای] زهدان، واته مندالدان. «شمس فخری» له کتیبی «معیار جمالی» دا گوتویه‌تی: زنان حامله را...»

بوگان ناوی شاروچکه‌یه‌که له ویلایه‌تی ساوج‌بولاقی موکری، ده‌لین که‌ش‌وه‌ه‌وایه‌کی خوشی هه‌یه و له «برهان قاطع» دا به‌واتای گولزار هاتووه. [ئه‌گه‌ر وابی ده‌بی به کافی عه‌ره‌بی بی له‌به‌روه‌ی «بووگان» واتای کان و مه‌عه‌دنی بونی خوش ده‌دا].

بوکان (بووگان): به ضم، فارسی، چه‌شنه پیلایوکی ئاسنه ده‌یکه‌نه پی بو ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر به‌فردا برۆن و به‌واتای مالی به‌فر [چاله به‌فر؟]یش هاتووه.

۸. برهان قاطع، تألیف محمدحسن بن خلف تبریزی متخلص به برهان، باه‌تمام دکتر محمد معین، جلد اول: آ - ث، امیر کبیر، تهران ۱۳۶۲ / ۱۹۸۳؛ بر:

بوگان (بووگان): به کافی فارسی، له‌سه‌ر کیشی خوبان، به مندالدان ده‌گوتری که به عه‌ره‌بی پی ده‌لین «رحم»، به‌واتای گولزاریش بینراوه.

هه‌روه‌ها بورهانی قاطع، واتایه‌کی بو وشه‌ی بوک (بووک) هیناوه که بی‌سوود نییه لی ئاگادار بین:

بوک و مگر: له‌سه‌ر کیشی «کوه و کمر» به‌واتای «بوک» دی و هاوچه‌ش‌نی مه‌گه‌ره به‌واتای «بود که» و «باشد که» [با وابی یا ئه‌گه‌ر وابی]. به عه‌ره‌بی «عسی و لعل» ی پیده‌گوتری.

۹. فرهنگ جدید فارسی رازی، تألیف محمود سعیدپور، چاپ چهارم، انتشارات فخر رازی، تهران ۱۳۷۰ / ۱۹۹۱؛ بر:

بوگان (بووگان): به ضم باء، زهدان، بچه‌دان، رحم (مندالدان).

۱۰. قاموس کتاب مقدس، ترجمه و تألیف مستر هاکس، انتشارات اساطیر، چاپ اول بیروت ۱۹۲۸، چاپ تهران ۱۳۷۷ / ۱۹۹۸؛ بر:

بوکیم (گرینوک): ناوی شوینیکه له سه‌رووی جه‌لجال و لای رۆژاواوی ولاتی ئه‌رده‌لان به‌هۆی گریانی بنی ئیسرائیل له‌و شوینته، وایان ناوناوه. [ئه‌وه‌م هه‌ر ته‌نیا بۆ مه‌سه‌له‌ی هاوشیوه‌یی ناوه‌که هیتاوه.]

۱۱. گیتاشناسی ایران، جلد اول، کوه‌ها و کوه‌نامه ایران، نوشته مهندس عباس جعفری، طرح و تهیه از گیتاشناسی، تهران ۱۳۶۸ / ۱۹۸۹؛ بر:

کتیبنیکی باشه، زانیاری له‌سه‌ر چیاکانی ئیران ده‌داته خوینه‌ر. ناوی کیتوه‌کان به‌پیتی ئه‌لفوبی (فارسی) ریک‌خراون. من بۆ ناله‌شکینه و ته‌ره‌غه گه‌رام نه‌مدۆزینه‌وه، به‌لام چه‌ند کیوی وه‌ک به‌رده‌زه‌رد و به‌رده‌سووری تیدایه و یه‌ک له‌وان ده‌لی له‌ دیه‌ستانی ئه‌ختاچی رۆژه‌ه‌لاته، که سه‌ر به‌ شاری مه‌هاباده، ۴۹ کیلۆمتر له‌ باشووری رۆژاواوی مه‌هاباده و له‌ باشووری رۆژاواوی بۆکانیشه، به‌رزایی‌یه‌که‌ی ۱۵۹۵ متره و وا هه‌یه ناوی چیای دیکه‌ی ناوچه‌که‌شی تیدا بدۆزیته‌وه.

۱۲. فرهنگ فارسی خرد، تألیف م. سعیدی‌پور - آذینفر، چاپ انتشارات خرد، تهران ۱۳۵۶ / ۱۹۷۷؛ بر:

بوگان: به‌ضم باء، اسم، زهدان، بچه‌دان، رحم [به‌واتای مندالدان]. لی‌ره‌دا ناویک له‌ بۆکان نه‌هاتووه.

۱۳. سرمه سلیمانی (فرهنگ فارسی به‌ فارسی)، تقی‌الدین اوحدی بلیانی، به‌ تصحیح و حواشی محمود مدبری، مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ۱۳۶۴ / ۱۹۸۵؛ بر:

بوک (بووک): به‌واتای «عسی» و «لعل» ه و هاوچه‌شنه له‌گه‌ل «مه‌گه‌ر».

۱۴. لغت‌نامه دهخدا، تألیف علی‌اکبر دهخدا، زیر نظر دکتر محسن معین، شماره مسلسل ۱۲۵، حرف ب (بس - بیضه)، انتشارات سازمان لغت‌نامه، دانشگاه تهران، سال (؟)؛ بر:

بوک (بووک): بود که [واته ئایا ده‌بی؟] بوک طعامی بما دهد [به‌لکوو

خواردنیکمان بداتی].

(تذكرة الاولیا عطار)، چونکه بر بوک است جمله کارها [له بهروهی هه موو
 کاریک له سههه ئه ساسی ئه گهر داندراوه...] مولوی رومی؛ وشه ی استثناء.
 له م سههه چاوه یه دا گه لیک واتای جووربه جوور بو وشه ی «بوک» ی فارسی
 لیدراوه ته وه، له وانه، توپه له دروست کردن، کرین و فروشتن، هه لکه ندنی کانی به
 داروچیلکه بو ئه وه ی ئاوی لی دهربی؛ ئالوز بوونی کار و جووت بوونی ژن و پیاو و
 شتی تر، به لام «بهوک» ی عه ره بی به واتای «سهه ره تای کار» یشی هیناوه.
 کاتیکیش ده گاته وشه ی بۆکان، ناویک له شاری بۆکانی کوردستان ناهیتی، به لام
 ئه م زانیاریانه ده دا به دهسته وه:

بوکان: گوندیک له ديهستانی کهمین له بخشی زهرقانی شاری شیراز.

بوکان: گوندیک له ديهستانی ئه له مووت، به بخشی «معلم کلایه» ی شاری قه زوین
 ۱۵. فرهنگ بزرگ سخن، به سرپرستی دکتر حسن انوری، جلد دوم (ب - پ)، انتشارات
 سخن، تهران ۱۳۸۱ / ۲۰۰۲؛ بر:

بوک: لای به رزی جگ له یاری جگین دا.

بوک (Buk): به لکوو (شاهان جهان به جملگی بشتایید تا بوک بقیتی ز دین
 دریابید).

مه گه: خواست و ئاره زوو (بر بوک و مگر عمر گرامی مگزارید/ خود محنت ما
 جمله ز بوک و مگر آمد - انوری).

۱۶. فرهنگ فارسی معین، دکتر محمد معین، جلد ۵ (اعلام: آ - خ)، چاپ هفتم انتشارات
 امیرکبیر، تهران ۱۳۶۴ / ۱۹۸۵؛ بر:

بوکان (Bukan): بووکان ناوی به خشیکی شارستانی مه هاباده له باشووری
 پۆژه ه لاتی مه هاباد له ئوستانی چواره م (ئازهر بایجانی پۆژاوا)، ناوهنده که ی
 قه سه بچه ی بۆکانه له ۵۶ کیلۆمتری باشووری پۆژه ه لاتی مه هاباد، دانیشتوانی
 ۲۰۵۷۹ که سن. ئاوی شاره که له چۆمی سیمینه پرووده وه دی و به ره مه ی
 کشت و کالی بریتین له گهنم، جو، تووتن، چه وه ندر و ...

ناوی میژوویی کانی و مووچه و مه‌زراکانی ناوچه

له کتیبی «پادشاهی ماد»، نووسینی ئیقرار عه‌لیتفدا^۱ ناوی ده‌یان و سه‌دان شار، شاروچکه، ده‌وله‌ت - شار، قه‌لا و بنکه‌ی سپایی ناوچه‌ی ماننا و ماد هاتوو ه که ئه‌مپو به شوینی گه‌لنک که‌م له‌وانه نه‌بی نازانین. ئه‌وانه‌ی خواروه ته‌نیا نمونه‌یه‌کی بچووی ئه‌و ناوانه‌ن: بوشتو، هارهار، زامرو، کیتی هامانو، کارسیبوتو، ساسیاشو، سیبار، میشتا، لاتاشه، گیلزان، هارمیشاندویی، پارسانایی، کیاباروتاکایی، ئوشتاشه‌تایی، گینگی بیر، دیمامایی، سیمگوریایی، کیندوتائوشی، تائورلایی، ... (ل ۳۲۹).

ئه‌و ناوانه‌ چییان به‌سه‌ر هاتوو؟ ئاشکرایه‌ ناوی گه‌لیکیان به‌گویره‌ی خه‌لکی سه‌رده‌م و زمانی سه‌رده‌م، تووشی گو‌ران هاتوون یا فه‌وتاون و نه‌ماون، به‌لام جه‌مه‌سه‌ری دیکه‌ی ئه‌و پرسیاره‌ ده‌بی وه‌لامی ئه‌وه‌ی پی بدریته‌وه که لای که‌م هه‌ندیک له‌و ناوانه‌ چوونه‌ته‌ ناو زمانی خه‌لک و گه‌لانی سه‌رده‌مه‌کانی دواتره‌وه و وا هه‌یه‌ تا ئه‌مپوش پاریزرابن یا به‌ گو‌رانکارییه‌ که‌وه تیکه‌لاوی زمانی ئیستای ئیمه‌ بووین. ناوچه‌ی بۆکان و موکریان به‌گشتی، ناوچه‌یه‌کی میژوویی‌یه و پیتشینیه‌ی نیشته‌جی‌بوونی مرو‌ف تیدا ده‌گه‌ریته‌وه بو‌ ده‌دوازده‌ هه‌زار سالیک پیش ئیستا، خو ئه‌گه‌ر زیاتریش نه‌بی. وه‌ک میژووی نووسراو، ئاشوورییه‌کان له‌ ۴ هه‌زار سالیک پیش ئیستادا باسیان له‌ گه‌لنک ده‌وله‌ت - شاری بچووی ناوچه‌که‌ کردوو و دوا‌ی پیکهاتنی ده‌وله‌تی یه‌کگرتووی ئه‌و ده‌وله‌ت - شارانه‌ش، له‌ چه‌ند مه‌زنه‌ده‌وله‌تی وه‌ک ئوورارتوو و ماننا و ماد دواون. بۆکان مۆرکی هه‌موو ئه‌و شارستانییه‌تانه‌ی ئه‌و دم و پیش ئه‌وی به‌سه‌ره‌وه‌یه و دره‌نگتر، له‌ سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشی تا ساسانی و هه‌روه‌ها له‌ بره‌گی هیرشی عه‌ره‌ب بو‌ سه‌ر ناوچه‌که‌ هه‌تا سه‌رده‌می موغول و قاجاریش

۱. اقرار علی‌یف، پادشاهی ماد، ترجمه کامبیز میربهاء، چاپ اول، انتشارات ققنوس، تهران، اسفند ۱۳۸۸/ ۲۰۱۰، فارسی، صفحه ۳۲۹.

هەر خه‌لکی لێ نیشته‌جێی بووه و ده‌لێن ده‌بێ قه‌لای نیوه‌پراستی شار له سه‌رده‌می ئەشکانییەکاندا دروست‌کرا؛ ته‌نانه‌ت من گومانم له‌وه‌دا نییه‌ که پێش دروست بوونی ئەو قه‌لایه‌ش، گ‌ردی نیوه‌پراستی شار چۆل و بێ‌خاوه‌ن نه‌بووه.

شار و ناوچه‌یه‌ک به‌و میژووه‌ دووردریژه‌وه‌ ده‌بێ چ گه‌نجیکی که‌ونا‌را بێ و چه‌نده‌ گه‌وه‌ری فه‌ره‌ه‌نگیی له‌ دلی خۆی‌دا شار‌دبیته‌وه‌؟ لیکۆلینه‌وه‌ له‌و میژووه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ کاریکی هاوبه‌ش و به‌رده‌وام و پسپۆ‌رایه‌تی و لیزانی و ده‌سپاکی و بودجه‌ی زۆر و حکومه‌تی ساغ و بێ‌فیل و دلسۆزی پتویسته، که ئەم‌رۆ ته‌نانه‌ت یه‌کیشیان بۆ کورد ئاماده‌ نییه‌ هیچ، پێچه‌وانه‌که‌شیان له‌ کاردایه‌!

جگه‌ له‌ که‌ره‌سه‌ی فیزیکی و نووسراو، یه‌ک له‌و به‌لگانه‌ی وا یارمه‌تی توێژه‌رانی میژووی کۆن ده‌دا، «تۆپۆلۆژی»، واته‌ ناوی شوینه‌واره‌ میژوویی‌یه‌کان وه‌ک شار و گوند و چیا و ر‌ووباره‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ له‌ زۆر حاله‌ت‌دا کاتی ده‌سه‌لاتی سیاسی له‌ ده‌ستیکه‌وه‌ ده‌گاته‌ ده‌ستیکی تر، یه‌ک له‌ یه‌که‌م کاره‌کان، گۆ‌پینی ناوی شوینه‌واره‌ سروشتیه‌کانه‌، ناوی شار و گوند و ر‌ووبار و چیا و شه‌قام و کۆلان و بیناده‌گۆ‌رین و ناوی تازه‌ی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ ده‌سه‌لاتی تازه‌یان له‌سه‌ر داده‌نری.

ئێمه‌ له‌ میژووی نوێ و هاوچه‌رخ‌ی ناوچه‌ی خۆمان‌دا ئەم دیارده‌یه‌مان له‌ تورکیای ئاتاتورک، له‌ عیراقی دوا‌ی ۱۹۵۸ و دوا‌ی هاتنه‌ سه‌رکاری به‌عس، هه‌روه‌ها له‌ ئێرانی مه‌لاکان‌دا به‌ چاو بینی و دیتمان چۆن ر‌ژیمه‌ سیاسیه‌ ده‌سه‌لات‌داره‌کان ناوی خۆیان له‌سه‌ر ئەو شه‌قام و شوینانه‌ داده‌نین که هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌وانه‌وه‌ نییه‌ و بۆ دروست‌کردنیان هیچ کاریکیان نه‌کردوه‌. ئەو شه‌قامانه‌ی وا ئیستا له‌ ئێران ناوی «خومه‌ینی» یان له‌سه‌ره‌ له‌ سه‌رده‌می خومه‌ینی و مه‌لاکانی قوم‌دا دروست نه‌کراون و وا هه‌یه‌ ئەو مه‌لایه‌ی وا ناوی له‌سه‌ر شه‌قامیک داندراوه‌ له‌ کاتی لێ‌دران و پراکتیشرانی شه‌قامه‌که‌دا ته‌نانه‌ت له‌ دایکیش نه‌بووبی! به‌لام ده‌سه‌لاته‌ و هه‌یه‌ و ناحه‌قه‌ و ناحالییه‌ و چیشی له‌گه‌ڵ نا‌کری!

که‌وابوو، بۆ ناسینی بنه‌ما و ئەسلی هه‌ر ناویک به‌تایبه‌ت له‌ کوردستانی که‌ونا‌رادا ده‌بێ ئاگاداری ئەو گۆ‌رانکاریانه‌ و پێشینه‌یان بین و به‌‌رواله‌تی ئەم‌رۆیان

فریو نه‌خۆین. ناوی سه‌قز به «بنیشت» واتا کردنه‌وه و له ناوی کرماشان‌دا سۆراغی «کرم» گرتن و له ناوی بۆکان‌دا شوینی «بۆق» هه‌لگرتن فری به‌سه‌ر توژیڤینه‌وه‌ی زانستیانه‌وه نییه. له کرماشان ده‌بی «قرمیسین» ی کۆن بدۆزینه‌وه و له سه‌قز جی پیتی «سه‌کاکان» و له بۆکان سۆراغی «به‌غ» و «به‌گ» خوداوه‌ندی کۆنی پیش ئاریایی‌یه‌کان هه‌لبگرین، دهنه‌به‌هه‌له ده‌چین.

ئه‌وه‌نده‌ی من سه‌رنج‌داوه و له ماوه‌ی که‌می ژیانم له چه‌ند گوندی کوردستان بینیومه، یه‌ک خالی گرنگ هه‌یه که له‌به‌رچاوی توژیڤهران ون بووه و که‌متر باسی کراوه: داگیرکه‌ر و زۆردار ده‌ستیان به‌وه‌راگه‌یشتووه‌ناوی شار و گونده‌کان یا چیا و پووباره‌کانی ناوچه‌بگۆرن، به‌لام له یه‌ک شت غافل بوون یا فریای نه‌که‌وتوون، ئه‌ویش ناوی کانی و مووچه و مه‌زرای ده‌وروپشتی گونده‌کانمانه. زۆریک له‌و مووچه و مه‌زرایانه، ناوی تایبه‌تیان هه‌یه. هه‌ندیکیان ناوی ناسیاوی وه‌ک «باخه‌نه‌مامه» و «سه‌رچنار» یان له‌سه‌ره که ده‌زانری و ده‌ناسرینه‌وه، به‌لام هه‌ندیکی دیکه‌یان له زمانی ئیستای خه‌لک یا زمانه‌ناسراوه‌کانی ناوچه‌دا نامۆ و نه‌ناسراون. ئه‌و ناوانه ده‌بی میژوویی بن و په‌یوه‌ندیان به‌فره‌هنگه‌لیک کۆنه‌کانی ناوچه‌که‌وه هه‌بی که ئیستا نه‌خۆیان ماون و نه‌زانارییه‌ک له‌سه‌ر زمانیان به‌ده‌سته‌وه‌یه.

من به‌داخه‌وه‌شاره‌زاییم له‌سه‌ر ئه‌و ناوانه‌گه‌لیک که‌مه و لیڤه له‌دووره‌ولاتی ناتوانم نمونه‌ی باش بۆ بۆچوونه‌که‌م به‌ینمه‌وه، به‌لام هه‌ر به‌گۆیره‌ی بیره‌وه‌ریی خۆم ئاوه‌لدیری «وه‌شین» یا «سه‌روه‌شین» له‌لای عیلمابات و ئاجیکه‌ند ناو ده‌به‌م که وشه‌یه‌کی نه‌ناسراوه و نابیی به‌ساویله‌کی به‌دوای واتای وه‌شاندن و شتی ئه‌وتۆدا بگه‌رپین یا کیو و مه‌زرای «بالووقایه» له‌ناوچه‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی سه‌قز و کیتی «حاجی‌کیمی» له‌قه‌ره‌گۆیز...

سه‌دان ناوی ئه‌وتۆ له‌م بواره‌دا ده‌دۆزریته‌وه که زانیاریی ئیمه له‌زمانه‌باوه‌کانی ئه‌مرو هه‌یچ یارمه‌تییه‌کمان بۆ شوین هه‌لگرتنی بنه‌ما و ره‌گ و ریشه‌یان نادا، مه‌گه‌ر پسرپۆرانی زمانه‌کۆنه‌کان بتوانن به‌هانامانه‌وه‌بین. بۆ نمونه‌گه‌لۆقه‌لای «هارهار» که له‌سه‌ره‌تای ئه‌م وتاره‌دا ناوی برا، نابیی له‌شوینی «خوپ‌خوره» ی گه‌ورکایه‌تی

ئىستا هه‌لکه‌وتى و هارهار هه‌مان خوڤخوڤه‌ى ئىستا بى؟

چ کارىكى به‌پى‌وجى ده‌بى ئە‌گەر كه‌سانىك له‌ داها‌توودا بتوانن لىسته‌يه‌كى تىروته‌سه‌ل له‌ ناوى كانى و مووچه و مه‌زراى گونده‌كانى ناوچه پىكبه‌پىن كه‌ پاشان له‌گه‌ل ناوه‌ ميژوويى به‌كان‌دا به‌راورد بكرىن و په‌يوه‌ندى كۆن و تازه‌كان پىكه‌وه بدرىن. هه‌نگاويكى ئە‌وتۆ ده‌توانى گه‌لىك لايه‌نى تارىكى ميژووى ناوچه‌كه‌ ڤوون بكاته‌وه و وه‌لامى زۆر ڤرسىارى ئىستا نه‌زانراو سه‌باره‌ت به‌ جوغرافيا و له‌ ڤىگاي ئە‌ويشه‌وه ميژووى ئە‌م به‌شه‌ى كوردستان بدا‌ته‌وه. ئە‌وه‌نده‌ى من سه‌رنجم دا‌بى، گونده‌كانى ده‌روبه‌رى سه‌رده‌شت هه‌لگه‌رى زياترين ناوى كه‌وناران له‌ موكرىان و بانگى توپه‌زان ده‌كهن بچنه‌ سو‌راغيان: ترکه‌ش، بىكۆس، هه‌نگه‌وى، نه‌لۆس، شه‌ختان، ئافان، واوان، مام‌كاوى، ئالۆه‌تان، مووسالان، ئالان و...

ئە‌وانه‌ى خواره‌وه‌ ناوى هه‌ندىك حاكم و شای ناوچه‌ى ماننا و ما‌دن كه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ ئاشوورپه‌كان‌دا تو‌ماركراون. ئە‌م‌ڤۆ، هىچ نىشانىك له‌ وه‌كه‌سانه‌ به‌سه‌ر شار و گونده‌كانه‌وه‌ نه‌ماوه، به‌لام تو‌بلىى كانياو و كىلگه‌ و مه‌زراكان مۆركى ناوى ئە‌وانيان به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌ما‌بى: سىراشيمه، ئاما‌هار، زارىشو، سانا‌شو، ئاردا‌راى، تاتاي، زانزار، سىراشو، ئاروا، بارزوتا. من هه‌موو ناوى ئە‌م شوپىن و حاكم و عىل و عه‌شيره‌ كۆنه‌ى سه‌رده‌مى مانناكانم هاوڤى له‌گه‌ل ئە‌وانى سه‌ره‌تاي و تاره‌كه، له‌ تاقه‌ يه‌ك لاپه‌ره‌ى كتيبى «پادشاهى ماد» ده‌ره‌پناوه‌ كه‌ نووسه‌رى كتيبه‌كه‌ به‌يارمه‌تى سه‌رچاوه‌ ئاشوورپه‌كان نووسىونى. جا ده‌بى بزاني‌ن ئىمه‌ له‌سه‌ر چ گه‌نجينه‌يه‌كى زىڤرىنى ميژوويى وه‌ستاوين و لىتى بى‌ئاگىن و ئە‌رك و كارمان له‌پىناو لىكۆلینه‌وه‌ و ناسينه‌وه‌يان تا چ ڤاده‌يه‌ك گه‌وره‌يه. به‌تايبه‌ت ده‌بى له‌ بىرمان بى‌گه‌لانىكى دىكه‌ له‌ ناوچه‌ى ئىمه‌دا هه‌ن، كه‌ به‌ زۆر و زۆردارى ده‌يانه‌وى هه‌موو ديارده‌يه‌كى كه‌ونارا بکه‌نه‌ ملكى خو‌يان و زمانى خو‌يان و ئىستايان به‌و ميژووه‌ زىڤرىنه‌وه‌ به‌سته‌نه‌وه‌ و ئىمه‌ش په‌راويز بکه‌ن.

ناوی تایبەت و ناسایی

ناوچه‌ی بۆکان وەك پاشماوه‌ی كوردستان به‌گشتی، شوینیکی له‌میژینه‌یه و دهیان شارستانییه‌تی جیاواز به‌دریژی میژوو له‌و شوینه‌دا سه‌ریان هه‌لداوه، كه‌ دوا‌ی ماوه‌یه‌ك فه‌وتاون و نه‌ماون. ئاسه‌واری ئه‌و شارستانییه‌تانه‌ له‌ شیوه‌ی فیزیکی‌دا ئه‌و كه‌ره‌سه‌ی ئیش‌وكاری ژیا‌نه‌یه‌ وا لیره‌وله‌وی له‌ژیر خاك ده‌دۆزری‌نه‌وه‌ و ئه‌گه‌ر قاچاچ‌چی بی‌ویژدان لی‌بگه‌رین، ده‌برینه‌وه‌ سه‌ر خاوه‌نه‌كانیان و په‌یوه‌ندی میژوویی‌یان ڤوون ده‌بیته‌وه‌، به‌لام میژوون‌ووس جگه‌ له‌و كه‌ره‌سه‌ و ئامیرانه‌، له‌ ڤیگایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ په‌یوه‌ندییه‌ میژوویی‌یه‌كان هه‌لده‌سه‌نگینی: ناوی شوین و كه‌سه‌كان!

گه‌لیك ناوی‌گوند و‌شار و‌دۆل و‌چیا و‌ڤووبار و‌مووچه‌ و‌مه‌زرا و‌دار و‌ده‌وه‌ن و‌گۆل و‌گیا‌ه‌ن كه‌ ئه‌گه‌ر رواله‌تی ئیستایان له‌سه‌ر دامالدری و‌بنه‌چه‌کیان ئاشكرا بکری ده‌بینن نوینه‌رایه‌تی میژوویه‌کی کۆن و‌له‌میژین ده‌کن. ناوی گوندی «بۆگه‌به‌سی» كه‌ له‌ فارسی‌دا و‌ه‌ك «بیگ‌اوبسی» ده‌نووسری، هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ «بیگ»، «اته‌به‌گ» و‌ ئاغا و‌خانه‌وه‌ نییه‌ و‌ ئال‌و‌گۆر‌کراوی «به‌غ»ی خودای خه‌لکی ناوچه‌که‌ بووه‌ له‌ پیش هاتنی زه‌رده‌شت‌دا، به‌و شیوه‌یه‌ سه‌دان و‌هه‌زاران ناوی تر.

له‌ بۆکان و‌ده‌وروبه‌ری هه‌ندیك ناوی كه‌سایه‌تی هه‌ن و‌بوون، كه‌ دوور نییه‌ ئال‌و‌گۆر‌کراوی ناوی کۆن و‌میژوویی بووین. به‌شیکیان ناسناو و‌له‌قه‌بن، بۆ نمونه‌، سه‌یده‌شینه‌، حاجی‌سووره‌، حاجی‌سه‌وزه‌ (له‌ باغ‌لوجه‌)، حه‌مه‌بۆر (له‌ قوم‌قه‌لای مه‌هاباد)، کاره‌ش. ئه‌و سیفه‌تی ڤه‌نگه‌ له‌نیو ئینگلیزییه‌کان‌دا زۆره‌ و‌ ویده‌چی بنه‌مای هیندوئوروپیی کۆنی هه‌بی. ئه‌وانیش مسته‌ر یا میسیز «براون»، «بلاک»، «گرین»، «گره‌ی» و‌ «وایت»یان زۆره‌.

نمونه‌یه‌کی دیکه‌ له‌ بۆکان ناوی «شه‌وه‌کی»یه‌ (مالی حه‌مه‌شه‌وه‌کی)، دیاره‌ واتای ئیستای وشه‌که‌، «سبه‌ینی/ به‌یانی»یه‌، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ ده‌بی زیاتری لی

بکۆلدريتهوه و ههول بدرى بېريته سەر بنهچهکينى کۆنتر- که وا ههيه «شهوهک» و «شهبهک» بى، وهک ئاماژهيهک به «شهبهکهکان»ى باشوورى کوردستان، بهتاييهت که زاراوى بنهمالهکه له کاتى هاتنيان بۆ بۆکان چهشنه نيشانهيهکى ئهوشيوه زاراويهيهى پيوهدهبينرا. به ههمان شيوه، ملوشتر، قالهسجسهر، چهسنمهلوو، چهمنهغه، عهبهکهليچه، عهبهدهرژئ و زوريكى تر.

کۆکردنهوهى ئهوانانه کارىکى پيوسته و له و پيوستتر ليکۆلينهوه و بردنهوهيانه بۆ سهر بنهمای کۆنى سووميزى و عيلامى و ئاشوورى و تهنانهت موغولى و تورکى. کهسانىک که به کۆکردنهوهى ئهوانانهوه خهريک دهبن، نابى له ههندى وشه و ناسناوى سهمهره بترسن، که وا ههيه ئهمرۆ واتايهکى ناحهزيان ههبن: سهگهنيتر، لابهقنگ، پارهپيس، سينگشيز، کۆل، شيت و... ئهوانه بهروالهت سهپروسهمهره و ناحهزانهى ئيستا، دوور نييه له ميژووى کۆنى ناوچهکهدا، ناويا خودناسناويكى پرواتا و رازاوه بوويتن.

با ههول بدهين پهرده لهسهه ئهوه رهمز و رازه ئوستوردهى و ميژوويى يانه

لابهرين!

زانیاری گشتی سەبارەت بە شارێ بۆکان

ئەم بەشە تاییبەتە بە زانیاری گشتی میژوویی و جوغرافیایی و
ئینسانی سەبارەت بە بۆکان بۆ ئەوانەی زانیاری باشیان
لەسەر ناوچەکە نەبن.

ئىنسىكلۆپىدىيە ئىسلام^۱

چاپى كۆنى ئىنسىكلۆپىدىيە ئىسلام (۱۹۳۱) ھى سەردەمىكە وا مینۆرسكى ھاوکارى قاموسەكەى كردووه و بابەتى بۆ نووسيون.

لەو چاپە و لەژىر ناوى «Bokan» يا «Bukan» دا ھىچ بابەتیک نەنوسراوه، بەلام زياد لە چوار لاپەرە تەرخانى «SÄWDJ BULAK»، واتە شارى سابلاغ كراوه. لەم بەشەدا كە نووسەرەكەى قىلادىمىر مینۆرسكىيە، باسى ئەو ناوچانەش كراوه كە بە دەوروبەرى سابلاغەوھن و يەك لەوان بۆكانە.

مىنۆرسكى لە مەسەلەى دىھستان و ناوچەكانى دەوروبەرى مەھابادا باسى شارویران، ئەختاچى، بىھى و تورجان دەكا و دەلى ناوھندى دىھستانى بىھى بۆكانە بە قەلاى جوانى نشىمەنگەى سەردارەكانى موكرىيەوھ. ھەر وھا دەلى دىھستانى بىھى ۶۵ گوندى گرتۆتە خو، تورجان ۲۸ گوند و ئەختاچى ۹۰ گوندى ھەيە [كە دەزانين بە شىك لەو دىھستانە ئىستا سەر بە مەھاباد و بە شىكى دىكەى عاید بە بۆكانە]. ژمارەى گوندەكانى «گەوركى موكرى»ش، كە دەلى نزيك بە سەرچاوەكانى تەتەھوو و باشوورى پۆژھەلاتى چىاى كورتهكە، ۲۴ گوندە.

مىنۆرسكى لەم شوینەدا كورتهيەك لە وتارى خو، بەناوى «ناوى موغولىي شوین لە كوردستانى موكرى» و تارىكى دىكەى بەناوى «لەشكركىشانى بيزانس و پرمىيەكان بۆ سەر ئازەربايجانى باشوور» ھىناوھ، كە من پىشتەر باسى ھەردووکیانم كردووه، ئىنجا كورتهيەكى مېژووى سياسىي ناوچەكە و ھەندى لایەنى كۆمەلایەتى خەلكى ھەك جلوبەرگ و ھەلپەركى و... ناساندووه. چاپى تازەى كىتیبەكە ئەو بابەتەى تىدا نىيە.

1. Encyclopaedia of Islam, 1931, SAWDJ BULAK.

بۆکان به قه له می دوکتۆر ئه میری حه سه ن پوور

ئینسیکلۆپیدیای «ئیرانیکا» به هیممه تی «د. احسان یارشاطر» و هاوکاره کانی له زانستگه ی کۆلۆمیای ئه مریکا به زمانی ئینگلیزی دهرده چی و چه نده ها سا له سه دان که س به نووسینییه وه خه ریکن.

بابه تی ئیرانیکا، میژوو و ئه ده ب و زانستی ئیرانه و هه ندیک له به شه کانی شی کورد و شاره کوردنشینه کانی ئیران و میژوویان ده گرێته وه. یه ک له و که سانه ش که بۆ نووسینی بابه تی سه باره ت به کورد و کوردستان هاوکاری کردوون پرۆفیسۆر د. ئه میر حه سه ن پووره، یادی به خیر بی.

له به رگی چواره می ئیرانیکا بابه تیک بلاوکراوه ته وه به ناوی Bukan، که کاک ئه میر نووسیویه تی. بابه ته که ی کاک ئه میر له سا لی ۱۹۸۹ دا نووسراوه، ئه و دم بۆکان «به خش» یکی مه هاباد بوو. دیهستانی تورجان که له وتاره که دا وه ک یه ک له سی دیهستانی بۆکان ناسینراوه، له کاتیک دا ئه و دیهستانه ۲۶ سال پیش نووسرانی بابه ته که له بۆکان جیاکراوه ته وه و که وتوته سه ر شاری سه قز. هۆی به رچاونه گیرانی ئه و فاکته ش کۆن بوونی سه رچاوه کانی به ردهستی نووسه ر بووه و ئه وه یه ک له گرفته سه ره کییه کانی کاری توژیینه وه له دهره وه ی ولاته. زانیاری سه باره ت به ژماره ی دانیشتوانی شاریش هه ر له سه رچاوه ی کۆن وه رگیراوه و به و بۆنه یه وه له گه ل راسته قینه ی ئه مرۆدا یه ک ناگر نه وه. هه ر چۆنیک بی، بابه ته که گه لیک کورت و له عینی کات دا پشت ئه ستوور به به لگه و فاکته. گه لیک بابه تی هاوچه شن له به رگی جیاوازی کتیه که دا هه ن که نیوه رۆکه که یان ئه م زنجیره و تاران ه ده گرێته وه و من ده بی له دهره تی دواتر دا ته رجه مه یان بکه م و لیته دا بیانیه نیم.

ئه وه وه رگیراوی نووسراوه که ی کاک ئه میری حه سه ن پووره:

بوکان

بوکان، به کوردی «بۆکان»، ناوی شار، واته به‌خش و پروباریکه له شارستانی مه‌هاباد، نازه‌ریایجانی رۆژاوا.

شاره‌که که‌وتۆته لیواری رۆژه‌لاتی سیمینه‌پوود (به تورکی ته‌ه‌وچای)، که له ناوچه‌که‌دا به‌ناوی «چۆمی بۆکان» ده‌ناسری و که‌وتۆته سه‌ر ریگای نیوان سه‌قزا و میانداو،^۲ له ده‌وروبه‌ری ۵۶ کیلۆمیتیری باشووری رۆژه‌لاتی مه‌هاباد. شاره‌که ده‌وری ناوه‌ندیکی ئیداری و بازرگانی بۆ چه‌ند ده‌رزه‌ن گوندی ئاوه‌دان ده‌بینی. تا ئەم دوا‌یی‌بانه واته سالانی ۱۳۳۰ی هه‌تاوی و ۱۹۵۰ی زایینی بۆکان ته‌نیا گوندیکی گه‌وره (قه‌سه‌به) بوو به ۳۰۷۴ که‌س دانیشتۆوه (ره‌زم‌ئارا، فه‌ره‌ه‌نگ، به‌رگی ۴، لاپه‌ره ۹۸)، به‌لام ژماره‌ی دانیشتوانی به‌خیرایی له ۳۳۰۷ که‌سی سالی ۱۳۳۵ی‌ه/ ۱۹۵۶ی‌ز، گه‌یشته ۹۳۰۷ له ۱۳۴۵ی‌ه/ ۱۹۶۶ی زایینی‌دا. پاشان سالی ۱۳۵۵ی‌ه/ ۱۹۷۶ی‌ز، بوو به ۲۰۵۷۹ که‌س (سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۴۶ی‌ه/ ۱۹۶۷ی‌ز، ۱۳۵۸ی‌ه/ ۱۹۷۹ی‌ز)، ئەوه‌ش له بئه‌رته‌دا به‌هۆی کوچ‌کردنی گوندنشینه‌کانه‌وه بووه دوا‌به‌دوای ئیسلاماتی ئەرزیی سالانی ۱۳۴۰ی هه‌تاوی^۲ و ۱۹۶۰ی زایینی.

به‌خشی بۆکان له باری فه‌رمییه‌وه له سی دیه‌ستان پیکهاتوه: ئەختاچی بۆکان (به ۴۸ گوند و ۱۶۰۶۰ که‌س دانیشتوو)، بیهی (۶۲ گوند و ۱۶۱۷۷ دانیشتوو) و ترجان^۳ (به‌کوردی تورجان؛ ۲۸ گوند و ۷۵۴۸ که‌س دانیشتوو؛ په‌زم‌ئارا، هه‌مان به‌رگ، هه‌مان شوین). دانیشتوانی [شاره‌که] کورد و سوننی و سه‌ر به‌ریبازی شافیعین؛ به‌سۆرانی، واته زاراوه‌ی ناوه‌ندیی زمانی کوردی قسه ده‌که‌ن. خه‌لکی گونده‌کان به‌کشت‌وکاله‌وه خه‌ریکن (گه‌نم، جۆ و دانه‌ویله‌ی دیکه، چه‌وه‌نده‌ری قه‌ند،

۱. له ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌دا وه‌ک «سه‌ققز» نووسراوه. دیاره ئەو شیوازه بۆ پاراستنی شیوازی ئێرانیکا بووه که فارسییه.

۲. له ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌دا وه‌ک «میاندوئاب» نووسراوه. دیاره ئەوه بۆ پاراستنی شیوازی ئێرانیکا بووه.

۳. له ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌دا، له‌جیاتی ۱۳۴۰ه‌کانی هه‌تاوی، نووسراوه ۱۹۴۰ه‌کانی هه‌تاوی و ئەوه‌ش ده‌بی هه‌له‌ی چاپ بی و لیڤه‌دا راست کراوه‌ته‌وه.

۴. به‌ضم «ت».

تووتن و دهغل و دانى هاوینهی تر، ههروهها باغهوانى و ئاژهلدارى. گوندهکه پيشتر کۆمه لگایه کى جووله کهى دهووبه رى ۷۰ بنه مالیهى تیدا بوو (رهزم ئارا، هه مان بهرگ، هه مان شوین).

ناوى جوغرافىایى بۆکان پيش سهردهمى قاجاره کان له سه رچاوه میژوویى یه کان دا تۆمار نه کراوه (بۆ «وجه تسمیه» ی وشه که برواننه مینۆرسکى، ل ۶۸ - ۶۹). ناوچه که به شیک بوو له ئەماره تى به هیزی موکرى (بۆى برواننه؛ کۆتایى یه کانى سهدهى نۆهه مى کۆچى / چاردههه مى زایینی تا کۆتایى یه کانى سهدهى سیزدههه مى کۆچى / نۆزدههه مى زایینی)، که ناوهنده کهى له ساوج بولاغ^۱ (به کوردى، سابلاغ) بوو و ئیستا بۆته مه هاباد. له گه ل هه رهسى ئەماره تى موکرى دا، ئاغا کانى ديهبوکرى (به کوردى ديهبوکرى)، بنه مالیه کى ئەشرافى زه میندار (که هه ندیک جار به هه له «عه شیرهت» یان پیده گوترى) و خاوه نى گوندى کى زۆر له ئەختاچى، بیهى و شارویران^۲ (له شارستانى مه هاباد) بوون، له بۆکان سه ریان هه لدا. ئەوان دوژمنى قورس و قایمى شازاده کانى موکرى بوون.

سه ره رای قه واره بچوکه کهى، بۆکان له ژيانى سیاسى - فه رهنگى ناوچه که دا ده ورى کى مه زنى بینوه. گوندى ئاوه دانى ئاغا ده سه لاتداره کان ده یانتوانى ژماره یه کى زۆرى مه لا، فه قى و شیخ (رئبه رانى ریبازه ئایینییه کان) له خو بگرن. گوندى تورجان و خانه قا^۳ (له شارستانى مه هاباد) بۆ قوتابخانه ئایینییه کان یان به ناوبانگ بوون. (دارولعیلمى تورجان و خانه قای شیخى بورهان) فه قینى ولاتانى ئیسلامى دراوسیش ده رسیان تیدا ده خویند (هیمن، ل ۸ - ۹، تورجانى، ل ۵۳۶ - ۵۳۷).

خه لکى بۆکان چالاکانه به شدارى کۆمارى که مته مه نى کوردستانى سالانى ۱۳۲۴-۲۵ ی هه تاوى / ۱۹۴۶ ی زایینیان کرد، که پسته خته کهى له مه هاباد بوو (ئیکلتون). شارۆچکه که خاوه نى چاپخانه یه ک بوو که تیدا کتیب و گوڤار به کوردى چاپ ده کران. شه ش سال

۱. ساڤوج بولاغ.

۲. شه هر فه یران.

۳. خانه قا.

دواتر، ناوچەكە بوو بە ناوھەندى راپەرېنىكى وەرزىرى كە دواتر لە ھەموو ئوستانە كوردىيەكاندا پەرەى سەند (موخەممەدوڤ). ھىزەكانى وەرزىران توانىيان ئاغاوات لە گوندەكان وەدەربىنن و لە بۆكانيان كۆ بگەنەو. ئەرتهش دەستى خستە كارەكەو و راپەرېنەكە بى بەزەبى يانە سەركوت كرا (ھىمن، ل ۳۸ - ۳۹؛ ھەروەھا كوردستان [بلاڤوكى حىزبى ديموكراتى كوردستان بە زمانى كوردى] رۆژى ۲۳ فېورىيەى، ۱۹۷۳، ل ۱ و ۳). خەلكى بۆكان لە شۆرشى سالى ۱۳۵۷ى ھەتاوى / ۱۹۷۸ - ۱۷۹ى زايىنىدا لە ئىران و لە بزوتتەوھى خودموختارىخووازىبى دواى ئەودا، بەشدار بوون.

بىبلىوگرافى:

- و. دۆگلاس، ولاتى سەمەرە و خەلكى مېھرەبان، نيويۆرك، ۱۹۵۱، ل ۸۴ - ۸۶.
- و. ئىگلتونى لاو، كۆمارى كوردستانى ۱۹۴۶، ئوكسفۆرد، ۱۹۶۳.
- ھىمن [مخەممەدئەمىن شىخولئىسلامى]، تارىك و روون، چاپى نوئى، ۱۹۷۴.
- ف. مېنۆرسكى، ناوى موغولىي شويىن لە كوردستانى موكرى، بولتەنى سواس ۱/۱۹، ۱۹۵۷، ل ۵۸ - ۸۱.
- ك. موخەممەدوڤ، راپەرېنى جووتياران لە ئىران، نيو تايمز، ۱۹۵۳، ژمارە ۳، ل ۱۶ - ۱۹.
- ژ. دو مۇرگان، مەئموورىيەتى زانستى لە ئىران، بەرگى ۲، پارىس، ۱۸۹۵، ل ۴۰ - ۴۲.
- و. روودوڤ و ح. سەلاح (سۆران)، «ھۆزى فەيزوللا بەگى بۆكان»، ئارشىڤى بايسلېز، ژمارە ۶، ۱۹۶۷، ل ۲۷۵ - ۳۰۴.
- سازمان برنامە [و بودجە]، مركز آمار ايران، سرشماری عمومي نفوس و مسكن، جلد ۵۵، شهرستان مهاباد، آبان، ۱۳۴۵ شمسی / اکتبر - نوامبر، ۱۹۶۶، ھەمەن ۱۳۴۶ شمسی / ژانویه - فوريەى، ۱۹۶۷، ص. د.
- ھەروەھا: سرشماری عمومي نفوس و مسكن، جلد ۴۸، شهرستان مهاباد، آبان، ۱۳۵۵ شمسی / اکتبر - نوامبر، ۱۹۷۶، آبان ۱۳۵۸ شمسی / اکتبر - نوامبر، ۱۹۷۹.

ص. ش.

۱- ترجانی، مختصر شرح حال استاد [واته ئوستاد ئه‌حمه‌د تورجانی‌زاده] به قلم خودش، نشریه دانشگاه آذربایجان، تبریز، ۲۶، ۱۳۵۳ شمسی / ۱۹۷۴، ص ۳۵۶ - ۳۸.

Originally Published: December 15, 1989.

Last Updated: December 15, 1989.

This article is available in print,

Vol. IV, Fasc. 5, p. 511.

©2012 Encyclopædia Iranica. All Ri.

شىكاريى ئاماريى دانىشتووانى ناوچەى بۆكان

لە ژمارە ۹۷ى گۆقارى مەھاباد (سالى تۆھەم، خاكەلىتوھى ۱۳۸۸)دا وتاريكى دوو لاپەرھىيى فارسىم بىنى كە كاك ئەيووب پەسەندى نووسىبووى. وتارەكە سەبارەت بە چوار دىھستانى ئەختاچى، يەلتەمر، بىئەى و گەوركە لە دەوروبەرى بۆكان. بەداخەوہ سەرەتايى وتارەكە ديار نىيە و وئدەچى لە ژمارەكانى پىشتىردا بلاوكرابىتەوہ. من سەيرى ژمارەكانى پىشوترم كرد و نەمدۆزىيەوہ؛ وا ھەيە ئەو بەشى سەرەتايەى وتارەكە، سەبارەت بە ناوچەيەكى بەرىنتر لە شارى بۆكان بووبى.

ھەر چۆنىك بى، زانىارىيەكانى ناو وتارەكە، گرنگ و بەكەلكن و من بە ئىجازەى نووسەر و بەرپۆدەبەرانى گۆقارى مەھاباد وا لىرەدا رايدەگويزم. باشتىر دەبوو ئەگەر بكارايەتە كوردىش، بەلام بەداخەوہ كاتى ئەوہم نىيە. ئەوہ وتارەكەيە:

استقرار فضایی و اسکان جمعیت در سکونتگاه‌های شهرستان بوکان

ایوب پسندی

کارشناس ارشد برنامه‌ریزی شهری

3. دهستان ایل تیمور:

این دهستان به مرکزیت روستای نوپار، دارای 27 روستا با جمعیتی در حدود 6399 نفر می‌باشد (شناسنامه آبادیهای شهرستان بوکان، 1379). میانگین جمعیت روستاهای این دهستان در حدود 237 نفر می‌باشد و تمامی 27 روستای این دهستان جمعیتی کمتر از 1000 نفر دارند و 90 درصد روستاهای این دهستان جمعیتی کمتر از 500 نفر دارند به عبارت دیگر تنها 3 روستای این دهستان آستانه جمعیتی لازم برای اخذ خدمات را دارند.

مساحت این دهستان در حدود 314/52 کیلومتر مربع و تراکم جمعیتی مرکز جمعیتی آن در حدود 20 نفر در هر کیلومتر می‌باشد. بررسی ترنجهای رشد روستاهای هم‌گروه نیز بیانگر حذب تدریجی روستاهای کوچک و بزرگتر شدن روستاهای بزرگ مقیاس است (مهندسی مشاور زیستا، 1379: 746).

اکثریت قریب به اتفاق روستاهای این دهستان روی اراضی دیم واقع شده‌اند به علت عدم وجود شبکه‌های آبیاری بین منطقه‌های دهستان ایل تیمور، لگوی استقرار مرکز آنها از شرایط طبیعی طبعیت کرده و در سطح آن پراکنده شده‌اند. اکثریت سطح این دهستان از نظر واحدهای شکل زمین از کوه‌های نسبتاً مرتفع با قلل دور تشکیل شده و عامل جدایی روستاها از یکدیگر و فاصله آنها گسترش کوه‌های مذکور است. در این دهستان نیز عدم وجود شرایط طبیعی مساعد برای کشاورزی از وجود مرکز جمعیتی بیش از 1000 نفر خیری نیست (همان، 1379: 746).

4. دهستان بهی فیضی الله یگی:

این دهستان به مرکزیت روستای یکشوه دارای 26 روستا و جمعیتی در حدود 8500 نفر بوده است (شناسنامه آبادیهای شهرستان بوکان، 1379). میانگین جمعیت در روستاهای این دهستان در حدود 327 نفر می‌باشد. همچنین بررسی حرکات جمعیتی به سمت رشد روستاهای بزرگ مقیاس و حذف روستاهای کوچک مقیاس است (مهندسی مشاور زیستا، 1379: 668).

اکثر روستاهای این دهستان کوچک مقیاس می‌باشند و کمتر از 750 نفر جمعیت دارند و تنها یک روستا جمعیتی بیش از 1000 نفر دارد. 91/3 درصد روستاهای این دهستان جمعیتی کمتر از 500 نفر دارند و از آستانه خدمات‌رسانی برخوردار نیستند. مساحت این دهستان در حدود 437/86 کیلومتر مربع است و تراکم نسبی جمعیت در آن در حدود 20 نفر در هر کیلومتر مربع است. در این دهستان امکانات طبیعی مناسب برای ایجاد و گسترش تراکم جمعیتی به

1. دهستان آختاچی شرقی:

این دهستان دارای 22 روستا با 8826 نفر جمعیت می‌باشد. مساحت این دهستان در حدود 258/06 کیلومتر مربع می‌باشد. میانگین جمعیتی هر روستا در این دهستان در حدود 239 نفر می‌باشد (شناسنامه آبادیهای شهرستان بوکان، 1375). بررسی دقیقتر شهرستان بوکان نشان می‌دهد که روستاهای کوچک مقیاس این دهستان حکم خالی شده و روستاهای بزرگ مقیاس بزرگتر خواهند شد. پایین بودن نرخ رشد جمعیت روستاهای کوچک مقیاس و بالا بودن آن در مورد روستاهای بزرگ مقیاس شهادی بر این مدعاست. بدین ترتیب حرکات جمعیتی در این دهستان نسبتاً در جهت تجمع تدریجی است، بنابراین خدمات‌رسانی را نسبتاً آسان خواهد نمود (مهندسی مشاور زیستا، 1379: 666). تراکم نسبی جمعیتی در این دهستان در سال 75 برابر 34 نفر بر هر کیلومتر مربع محاسبه شده است، و مقام اول را در سطح شهرستان دارا می‌باشد. سه روستای با جمعیت بالای 1000 نفر وجود دارد.

وجود اراضی کشت آبی با شبکه روخانه سیمینه رود از عوامل مساعد طبیعی در این دهستان به شمار می‌رود. وجود اراضی مرتعی و کشت دیم در مراتب بعدی قرار دارند. بنابراین وجود معیشت کشاورزی آداماری باعث ایجاد تراکم زیاد جمعیتی نسبت به سایر دهستانهای شهرستان در این دهستان و به دلیل مساعدت شرایط طبیعی، اقتصادی و اجتماعی سطح این دهستان از نشت‌های روستایی و دامنه‌ای به همراه تپسها و کوه‌ها تشکیل شده است. لگوی استقرار و اسکان مرکز جمعیتی با نخل امداد، روخانه سیمینه رود کاملاً تطابق دارد. تنها سه روستای این دهستان در فاصله نسبتاً دورتر از روخانه واقع شده‌اند (همان، 749 و 750).

2. دهستان آختاچی مرکزی:

این دهستان دارای 25 روستا با جمعیت 6863 نفر جمعیت می‌باشد. مساحت این دهستان نیز در حدود 243/09 کیلومتر مربع می‌باشد (شناسنامه آبادیهای شهرستان بوکان، 1375). میانگین جمعیت روستاهای این دهستان در حدود 274 نفر می‌باشد. علاوه بر این تمامی 25 روستای این دهستان جمعیتی کمتر از 750 نفر داشته‌اند. تمرکز برنامه‌ریزی بر سوی گروه‌های جمعیتی بیش از 500 نفر با به عبارت دیگر وجود آستانه‌های جمعیتی بالای 500 نفر برای ارائه خدمات، خدمات‌رسانی برای روستاهای این دهستان با مشکل مواجه نموده است. چرا که تنها 3 روستای این دهستان جمعیتی بیش از 500 نفر داشته‌اند و توان اخذ خدمات را نداشته‌اند. تراکم جمعیت در این دهستان 28 نفر در هر کیلومتر مربع بوده است. اغلب روستاها در کنار جاده بوکان - مهاباد واقع شده و در فاصله کمی از آن قرار گرفته‌اند. بیشترین سطح این دهستان از لحاظ‌های شکل زمینی تپه‌های کم ارتفاع یا نسبتاً مرتفع با شیب ملایم و پست و جودش‌های دامنه‌ای با شیب ملایم و پست یکی از عوامل وجود مرکز قوی از حلقه فرکاند مرکز دهستان روستای بیش از 1000 نفر وجود ندارد. بنابراین وجود، مراتع، زمینهای کشاورزی، آبی‌دیم از عوامل استقرار مرکز جمعیتی و اسکان می‌باشند (مهندسی مشاور زیستا، 1379: 745 و 746).

دهستانهای دیگر بیشتر موجود بوده است. محدود سه مخزنی زینپورود در این دهستان واقع شده است. بخش اعظم از سطح این دهستان به فلاخا و سطوح مرتفع قدیمی با پستی و بلندی زیاد اختصاص دارد و اراضی با تپه‌های نسبتاً مرتفع با قلل دور و کوه‌های نسبتاً مرتفع در مکانهای دیم و سوم واقع شده‌اند (مهندسی مشاور زیستا، 1379: 462 و 748).

5. دهستان آختاچی محالی:

این دهستان به مرکزیت روستای فره موسالو دارای 33 روستا با حدود 12 هزار نفر جمعیت می‌باشد (فرهنگ آبادیهای شهرستان بوکان، 1375). میانگین جمعیت در این دهستان 363 نفر در هر روستا می‌باشد و اکثر روستاهای آن جمعیت کمتر از 1000 نفر دارند. تنها یک روستا در این دهستان جمعیتی بیش از 1500 نفر دارد. علاوه بر آن حدود 80 درصد روستاهای این دهستان جمعیتی کمتر از 500 نفر دارند. 500 نفر داشته و قابلیت اخذ خدمات باالاست را دارند. مساحت این دهستان در حدود 416/55 کیلومتر مربع و تراکم نسبی جمعیت در این دهستان در سال 75 برابر 29 نفر در هر کیلومتر مربع بوده است. که از این نظر در سطح شهرستان مقام دوم را دارا می‌باشد. در این دهستان یک روستای با جمعیت بیش از 1000 نفر جمعیت وجود دارد و بقیه روستاهای این دهستان که از نظر تعداد در مقام اول قرار دارد، زیر 1000 نفر جمعیت هستند. کاربری اراضی این دهستان در وضع موجود بیشتر کشت دیم و آبی می‌باشد و مراتع باقوه مناسب در مکان‌های قرار دارند. در این دهستان نیز نشت‌های

شهر دار محترم مهاباد!

با سلام و خسته نباشید، ضمن تشکر و قدرتی از زحمات و تسهیلات شهردار محترم نقاط و فعالیت‌های شهرداری مهاباد عزیز و پرسنل محترم، ما اهالی و حجره‌داران میدان مرکزی میوه و تره‌بار مهاباد داریم به جای تک کردن محیط میدان و فروش آن چه به غیر و چه به خود اهالی میدان، شما سرور گرامی به محظوظسازی آن و تسهیلات لازم جهت فعال‌سازی میدان حجره‌داران، بافتن و زیرسازی میدان بپردازید. با توجه به اینکه هر ساله تعداد مشتریان بیشتر و ترافیک سنگین‌تر می‌شود و ما انتظار داریم در جهت ترفی و بیشتر مطرح بود میدان میوه و تره‌بار مهاباد قدم بردارید. از شهردار محترم خواهش می‌کنم در راستای هر چه شوکت‌شن شدن میدان با چند نفر از مسئولین و معتمدین میدان جلسه‌ای داشته و رفع مشکل شود. قبلاً از همکاری شما نهایت سپاس را داریم.

سایر نوشته‌ها شماره 97

52

دانه‌ای و رسوبی گسترش دارند و در استقرار مراکز جمعیتی نقش مؤثر دارند. وجود تپه‌ها عامل کاهش استقرار مراکز جمعیتی در این دهستان است به دلیل امتداد و پهنای سیمینه‌رود در این دهستان یک استقرار متمرکز خطی از مراکز جمعیتی در آن بوجود آمده و سایر مراکز جمعیتی به صورت تفرقه‌ای در منطقه‌ای در شرق و غرب آن مستقر شده‌اند (مهندسین مشاور زیست، ۱۳۷۹: ۷۵۰ و ۷۵۱).

۶. دهستان یپی دهگیزی:
این دهستان به مرکزیت روستای ووستای جواترید دارای ۲۴ روستا یا ۶۰۵۳ نفر جمعیت می‌باشد (فرهنگ آبادیهای شهرستان بوکان ۱۳۷۹). شرح رشد جمعیت در این دهستان در فاصله سالهای ۶۵ تا ۷۵ نفی حدود (۵۴٪ درصد) و نشان از کاهش جمعیت دهستان و تخلیه شدن روستاهای این دهستان دارد (مهندسین مشاور زیست، ۱۳۷۹: ۵۳۲). میانگین جمعیتی در این دهستان ۲۵۲ نفر در هر روستا بوده است. اکثر روستاهای این دهستان کوچک مقیاس می‌باشد به طوری که حدود ۹۰ درصد از روستاهای این دهستان جمعیت کمتر از ۵۰۰ نفر داشته‌اند و تنها ۳ روستا جمعیتی بیش از ۵۰۰ نفر داشته‌اند. که این امر بر پایه‌های برای اشتغال‌رسانی را با مشکل مواجه می‌کند. مساحت این دهستان در حدود ۳۹۸/۰۳ کیلومتر مربع و تراکم نسبی جمعیت در آن در سال ۷۵ برابر با ۱۵ نفر در هر کیلومتر مربع بوده است. این دهستان دارای یک روستای با جمعیت بیش از ۱۰۰۰ نفر می‌باشد قسمت اعظم از سطح این دهستان به کاربری شکت دید اختصاص دارد و بخش بسیار اندکی به شکت آسی اختصاص دارد. وجود مراکز باقی‌مانده مناسب و سهم‌شکری را از سطح کاربری اراضی در وضع موجود به خود اختصاص می‌دهد قسمت اعظم سطح اراضی آن کوه‌ها و تپه‌ها تشکیل شده است و بخش کمی اختصاص به شکت‌های دانه‌ای دارد.

تیب اراضی مهم‌ترین نقش را در الگوی استقرار مراکز جمعیتی ایفا می‌کند همچنین وجود شکت‌های دانه‌ای از پتانسیل‌های خوب جهت استقرار مراکز جمعیتی در شرق دهستان شده است (مهندسین مشاور زیست، ۱۳۷۹: ۴۶۷ و ۴۶۸).

۷. دهستان ایل گورک
این دهستان بیسه مرکزیت روستای گلوان

سطحی دارای ۲۳ روستا می‌باشد رشد جمعیت در این دهستان پایین و در حدود ۴۱ درصد می‌باشد (فرهنگ آبادیهای شهرستان بوکان، ۱۳۷۹: ۵۲۵). میانگین جمعیت در این دهستان در حدود ۲۱۶/۶ نفر بوده است و تمامی روستاهای این دهستان جمعیتی کمتر از ۷۵۰ نفر داشته‌اند. بیش از ۹۳ درصد روستاهای جمعیتی کمتر از ۵۰۰ نفر داشته‌اند و تنها ۲ روستای این دهستان جمعیتی بیش از ۵۰۰ نفر داشته‌اند. مساحت این دهستان در حدود ۴۴۳/۹۴ کیلومتر مربع و تراکم نسبی جمعیتی در این دهستان در حدود ۱۴ نفر بوده است. این عدد نشانگر توزیع روستاهای کم جمعیت در سطح دهستان می‌باشد حدود ۹۰ درصد مساحت دهستان به اراضی مرعی مناسب اختصاص دارد و این نظر و احداثی شکل زمینی تقریباً کل سطح این دهستان از کوه‌های نسبتاً مرتفع با قلل دور تشکیل شده است. به دلیل گسترش کوه‌ها و کوهستانی بودن دهستان روستاها در درها و سرزیم‌های فلاتی شکل مستقر شده و شرایط سخت طبیعی از ایجاد مراکز جمعیتی پیر جمعیت جلوگیری کرده است.

۲. نحوه توزیع سکونتگاهی شهرستان بوکان
اصولاً مجتمع‌های زیستی اعم از شهر و روستا در محیط‌های مختلف از الگوهای فضایی و معیشتی متفاوتی برخوردارند و هر گونه تلاش برای برنامه‌ریزی و ساماندهی این سکونتگاه‌ها نیاز به مطالعه و شناخت همه جانبه از طبیعت و نحوه تغییرات آنها در طول زمان دارد. مطالعه این الگوها ضمن اینکه در

نفس خود ما را در شناخت ویژگیها و خصوصیات سیستم استقرار سکونتگاهی موجود و تحلیل آنها یاری می‌کند. هر گونه بحث و تصرف در سیستم موجود سکونتگاهی را آگاهانه می‌کنند. در این قسمت از تحقیق بنا استفاده از دو روش منحنی لورنتز و روش توزیع نقطه‌ای شیوه استقرار سکونتگاهی شهرستان بوکان را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

۱-۲. منحنی لورنتز
همانطور که در فصل سوم اشاره شد یکی از روش‌های اندازه‌گیری سلسله مراتب و چگونگی توزیع جمعیت در سکونتگاه‌های یک منطقه استفاده از این روش است. برای نشان دادن چگونگی توزیع و جمعیت‌یابی نقاط سکونتگاهی به روی منحنی. درصد تراکم تعداد سکونتگاه‌ها در محور طولیها (OX) و درصد تراکم گروه‌های سکونتگاهی در روی محور عرضیها (OY) استفاده می‌شود. سپس با استفاده از آمارهای موجود درصد تراکم مقدار سکونتگاه‌ها و درصد تراکم گروه‌های سکونتگاهی در یک ناحیه، برای یک دوره سرشماری نقطه‌ای را در صفحه تعیین کرده و این نقاط را به هم وصل کنیم به منحنی می‌رسیم که به خاطر نام ابداع کننده آن منحنی لورنتز خوانده می‌شود. منحنی حاصل منحنی به طرف خط نرمال سوق یابد. جمعیت‌یابی نقاط سکونتگاهی منطقه مطلوب‌تر بوده است. هر چند جهت‌یابی نقاط سکونتگاهی در منطقه نامتعارف‌تر باشد. منحنی لورنتز از خط نرمال فاصله‌دار گرفت (مکتب نیا و موسوی، ۱۳۸۵: ۱۳۸۵).

جمعیت	۱۳۷۵		جمعیت	۱۳۷۵	
	پرسا	جمعیت		پرسا	جمعیت
0	0.49	248	0.36	5.65	365
10	50.99	1066	1.55	7.34	1242
47	100.199	7116	10.33	26.55	6611
207	200.299	6730	9.77	15.25	5262
35	300.499	13516	19.62	19.77	11484
28	500.749	17060	24.76	15.82	12291
6	750.999	5229	7.59	3.39	3868
5	1000.149	5444	8.63	2.82	4548
6	1500+	11986	17.40	3.29	7725
جمع	177	68895	100		54497

منحنی رسم شده برای دهستان بوکان نیز مانند اکثر مناطق دیگر کشور در قسمت عمده دارای تورنتی است که کلیات آن توزیع نامتجانس جمعیت شهرستان در مناطق سکونتگاهی است (موسوی شماره ۱، ۵).

جدول شماره ۴: درصد تراکم روستاهای شهرستان بوکان

شکل شماره ۱: منحنی لورنتز سکونتگاهی شهرستان بوکان

این متن بنا به درخواست معاونت اجتماعی فرماندهی انتظامی شهرستان مهاباد چاپ می‌گردد - مهاباد -

اعتماد به مواد مخدر یکی از علل مهم خشونت‌های خانوادگی و فرویشی خانواده‌ها

اعتقاد به مواد مخدر یکی از اثرگذارترین آسیب‌های اجتماعی در اکثر جوامع بشری تلقی می‌گردد. به دلیل ماهیت مخرب مواد مخدر و تأثیر آن در شخصیت فرد معاد، وی از چرخه فعالیت‌های سازنده خارج و به جای عنصری مولد بودن به فرد تبدیل می‌گردد که نیاز به مراقبت و توجه دارد. بدین دلیل است که جرمی از قبیل فساد اخلاقی، سرقت، جنایت، کتک‌گری، کوهکان خیابانی و ... محسوب شده و جهت سالم‌سازی محیط‌های اجتماعی و استقرار امنیت نیازمند توجه ویژه می‌باشد. اعتقاد در محیط خانواده نیز تأثیر منفی خود را بر جای گذاشته و ضمن ارتقاء تنش‌های خانوادگی، فروپاشی امنیت خانوادگی، تعلق‌ناپذیری در تربیت کودکان و افزایش مشکلات روحی و روانی فرزندان، آمار خشونت‌های خانوادگی را نیز افزایش می‌دهد. در ایران ماه سال گذشته مرکز فوریت‌های پلیسی ۱۱۰ شهرستان ارومیه از وقوع یک فقره خشونت خانوادگی مطلع و اکیب کشف کلانتری مربوطه به اروس مراجعه و مشاهده می‌گردد زوج به دلیل مصرف مواد مخدر همسرش را مورد ضرب و شتم قرار داده و زوج به تاجار با پلیس ۱۱۰ تماس گرفته است. به منظور بررسی بیشتر و پیشگیری از تکرار تاوان‌های بعدی زوج و زوج به واحد مکنکاری و مشاوره کلانتری دولت می‌گردد. در بررسی‌های بعدی مشخص می‌گردد زوج در سال ۸۵ در سن خشونت‌های همسرش که ۱۷ ساله بوده در حالیکه قبلاً اعتماد داشته است از نواحی نمرود زوج بر خانواده‌ای ۸ نفری و تقریباً ۳۰۰ جمعیت بزرگ شده است و پدر و مادرش نیز بی‌سواد می‌باشند. وی به دلیل اینکه در یکی از محلات پایین شهر که از محلات آلوده و نقاط چرکین شهر محسوب می‌نمودند زندگی می‌نمود و از سوی دولت به دلیل کثرت آلای در وی پدر و مادرش کنترل نشده است و پدر و فرزند و معاش‌شمارهای او نظارت نشده است و این افراد دیاب و معذور رابطه موسمی بر قرار نموده است و در نهایت به سوی اعتماد کشیده شده است. او تا کلاس سوم راهنمایی و پدر خوانده و لذا پس از ترک تحصیل اوقات زیادتیری برای مراد معارضت با دوستانش پیدا نموده است. پدر و مادر مراجعه به دلیل فقر بی‌سواد می‌باشند تلاش برای ادامه تحصیل و نمرودمانند. مرد دو سال پیش تصمیم به انزواج می‌گردد با یکی از دختران هم‌حلقه که دارای برادر و ۳ خواهر بی‌سواد آشنا می‌شود، زوج به دلیل فقر بی‌سواد و نا آگاهی از اعتیاد زوج او را به عنوان شریک زندگی خود انتخاب می‌کند. معاونت اجتماعی انتظامی مهاباد پدر و مادرش را از تصمیم خود مطلع نمی‌سازد و زوجین بدون اطلاع والدینشان با هم از نواج می‌نمایند.

بلیه در صفحه ۵۹

سالی نهم، شماره ۹۷

۵۳

مىژووى دىرىن

لەم بەشەشدا وەك بەشى پىشوو، ھەندىك سەرچاوە ناسىنراون
كە سەبارەت بە مىژووى كۆنى ناوچەكانى نزيك و دوورى بۆكان
زانباريمان دەدەنى. زۆربەى زۆرى سەرچاوەكانى ئەم بەشە تايبەت بە
بۆكان نەنوسراون و من ھەولم داوھ ئەو بەشانەيان تىدا دەسنیشان
بكەم كە بۆكان و ناوچەكەى دەگرنەوھ. لە پەيوەندى مىژووى ناوچەى
بۆكاندا، مىژووى مانناكان (گۆتى و لووللووبى) گرنگايەتتى زۆريان
ھەيە كە دەگوترى پىتەختەكەيان لە نزيك گوندى قەلايچى بووھ لە
رۆژھەلاتى باكوورى بۆكان؛ ئىنجا لە شەپ و پىكدادانى ئەوان لەگەل
ئىمپراتورىيەتى گورەى ئاشوور و ئوورارتوو ھەروھە سەكاكان و
ماد، مىژووى ئەوانىش ئاويتەى مەسەلەكە دەبى و دەبى لەوانىش
بكولدريتەوھ.

بۆکان، شوپنه واریکی میتراپی و یادگار یکی ماخوای^۱ ئاناھیتا

قەلای نیوہ راستی شاری بۆکان، ھەوزەگەورە ی داوینی قەلای، «خورینک» ی خوارەوہ تر، شوینی ئیستای مزگەوتی جامع بە پلکانەکانیہ و بەرەو قەلای، ژووری بەردینی سەر گۆلی مەردان بەگ و گۆرستانی گلەجانە، ھەموو بەسەر یەکەوہ ھەلگری ئەو تاییہ تمەندیانەن کہ دووہ زار سالیک پیش ئیستا لە شوپنەوارەکانی میتراپی و پەرسنگاکانی ماخوای ئاناھیتادا بەدی دەکران.

جگە لە ئاسەوارە فیزیکیہکان، ئەم دیاردانەش، بەرچاوان:

- وشە ی «بۆکان» و پەیوہندیہکە ی لەگەل خودای «بەکە» یان «بەغ»؛

- ھەلکەوتنی جوغرافیایی بۆکان لە بن گۆیی ئاورگە ی پادشایی «شیز» و ئیزیرتووی

قەلایچی و فەقرەقای مەھاباد و ھەسەنلووی نەغەدە و زیویە ی سەقز؛

- میژوو ی پروداوہکانی ناوچە و سەرەپ ی بوون بۆ ھاتوچۆی نیوان شیز و

گەنزەک (تەختی سولەیمانی ئیستا) لەگەل سنوورەکانی رۆژاوی ئیران، کہ

گۆرەپانی گەلیک ھێرش ی دەولەتانی ئاشوور و یۆنان و رۆم بووہ بۆ سەر

حکومەتی ماننا و ئوورارتوو تا ماد و ساسانی و شەپ و پیکدادانی نیوخۆیی

حکومەتانی یەکەلدوای یەکی ئیران لە ناوچەکە، ھەموو بەسەر یەکەوہ بۆکان

دەکەنە شوپینیکی تاییہ تمەند کہ کہ وتۆتە ناوچەرگە ی بەشیک لەو پروداوہ

میژوو یی یانە و لە عەینی کاتدا پەیوہندیی نزیکی بە ئایینی میتراپی و ماخوای

ئاناھیتاوە بووہ کہ پیش سەرھەلدانی زەردەشتایەتی، ئایینی خەلکی ناوچەکە و

۱. خودای میتینی، ژنخودا.

پانتایی یه کی گه لیک به فرراوانتری هه موو خاکی هیند و ئیران و میژو پوتامیا و ئاسیای بچووک بووه؛ به لام دواى هیرشى عه رهب بۆ سه ر ناوچه که له سه دهى حه وته مى زاینى دا، زۆریک له و ئاسه واران ه شیوینراون و تیکدراون یان له نمونه ی مزگه وتی جامیعی ئیستادا، په رستگا میتراى یه که شیوازی په رستگای زه رده شتی و دواتر مزگه وتی موسولمانانى پیدراوه.

له راستى دا، بۆکان شوینی ئه شکه وتیکى میتراى و په رستگای ماخواى ئانا هیتا بووه و خه لک له شوینی دوور و نزیکه وه هاتوونه ته زیاره تی. ئه و په رستگایه دواى هیرشى عه رهب، کراوه ته مزگه وتی موسولمانان. حه وزه گه وره و دوو جوگه له ی لای باکوور و رۆژه لاتى حه وزه که، خورپینکی لای رۆژاواى به دهنکی نه رمى خورپى ئاوه وه که ئه و دهنکه نه رمه ی ئاو بۆ ئیماندارانى ئاینى میتراى خاوه نى گرنگایه تیبی تابهت بووه، هه روه ها ریزه پلیکانیکى به ردچین، که راست له به رده رگای په رستگاکه وه ده گه یشته سه ر گردیکى توبره ریژ و قه لا و سه ربازخانه ی سه ر ئه و گرده، که بۆ پاریزگاری کردن له عه مبار و گه نجینه ی دیارییه کانی زیاره تکاران دروست کرابوو، دیزه و گۆزه و که ره سه ی دۆزراوه له «گله جانه» ی داوینی رۆژه لاتى قه لا و ژوورى له به رده تاشراوى سه ر گۆلى مه ردان به گ که ۱۰۰ میتریک له حه وزه گه وره وه دووره، هه موو به سه ر یه که وه به لگه و نیشانه ن بۆ سه لماندنى ئه و راستییه که ئه وانه هه موو شوینه واری میژوویى سه رده میکی کۆنى چه ند هه زار ساله ن و له گه ل ناوی شاره که و پووداوه تومار کراوه کانی میژوونوو سانش دا یه ک ده گرنه وه.

وا هه یه ژماره ی زۆرى سه رچاوه کانی ناو ئه م وتاره خوینهر جارز بکا. له کورت کردنه وه ش دا ناکرئ سه رچاوه کان وه لا بنیم و راگه یاندنه کان، که به شیکى زۆریان تازهن و له سه رچاوه ی دیکه ی په یوه نیدار به ناوچه که دا هه بینراون، بئ به لگه و سه رچاوه بلاو بکه مه وه. هه ر بۆیه ش له پوخته ی کتیبه که دا ئامازه کان یه ک له دواى یه کتر هاتوون، به لام هه ول ده دم زۆریکیان بخه مه په رپاویزه وه بۆ ریفه رهنسى ئه و خوینهرانه ی که بۆ دیعایه کانی من خوازیاری به لگه و سه رچاوه ن.

ئیماندارانی ئایینی له‌میژینی میتراپی بۆ پیروز کردنی یادی ماخوای ئاناھیتا که ئیلاھه‌ی ئاو و پاک‌ی و بی‌خه‌وشی بووه، بووک، واته کچی باکره‌یان له رۆژی میزدکردنی‌دا بردۆته سهر چاوه‌گه‌یه‌کی ئاوی پاک وهک نیشانه‌ی بی‌خه‌وشی و پاک‌ی. به‌شیک له‌خه‌لکی ناوچه‌ی بۆکان، ناوی شاره‌که ده‌به‌نه‌وه سهر چه‌مکی «بووک» و ده‌لین له‌رابردوودا نه‌ریتیک هه‌بووه که بووکیان پینش ئه‌وه‌ی بچیته‌مالی زاوا، بردۆته‌سهر «هه‌وزه‌گه‌وره»‌ی نیوه‌راستی شار، حیکایه‌تیک که من له‌وتاری پینشووی خۆم‌دا سه‌باره‌ت به‌بنه‌مای وشه‌ی بۆکان،^۱ دژی وه‌ستابووم و ئیستا ده‌زانم له‌و به‌روالته‌ئەفسانه‌یه‌دا هه‌ندیک راستی هه‌یه و پینداهه‌لگوتنی شاعیران کورد به «شاری بووکان»‌دا، دوور له‌بنه‌مایه‌کی میژووپی و ئایینی نه‌بووه.^۲ ئه‌رکی ئه‌م وتاره، بردنه‌وه‌ی شوینه‌واره‌ فیزیکیه‌کانه بۆ سهر بنه‌مای میژووپی‌یان، هه‌لسه‌نگاندنی ناوی شاره‌که و په‌یوه‌ندی دانیانه به‌ رووداوه‌کانی ناوچه‌که‌وه.

یه‌که‌م، میژووپی کۆنی شار و ناوچه‌که

کۆنترین ده‌وله‌تی یه‌کگرتووی ناسراوی ناوچه‌ی موکریان، به‌ بۆکانه‌وه، ده‌وله‌تی «ماننا»‌یه. مانناکان پینکهاته‌یه‌ک بوون له‌یه‌کیه‌تی هۆزه‌کانی لوللووبی و گۆتی. پینش سهره‌لانی مانناکان، له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌زاره‌ی سیهه‌می پینش‌زایین به‌دواوه، ده‌وله‌ت -شاری ناوچه‌یی لوللووبی و گۆتی و کاسی (وهک چهند به‌شیک له «مه‌نزومه‌ی زاگرووس»)^۳ له‌ رۆژاوی ئیران و سه‌رووی «دووچۆمان» پینکهاتبوون. ماننا خولقاوی یه‌کگرتوویی ده‌وله‌ت شاره‌کانی ناوچه‌که‌ بوو و مه‌لبه‌ندیکی

۱. بر: ئه‌نوه‌ر سولتانی، چهند تپینیه‌که له‌سه‌ر ناوی شاری بۆکان، گۆقاری مامۆستای کورد، ژماره ۱۹، سالی ۱۹۹۲، هه‌روه‌ها مالپه‌ری رۆژه‌لات / بۆکان، به‌شی نووسه‌ران. <http://bokan.de>

۲. شاری بۆکان وه‌کوو بووکان جوانه (هه‌ژار)، بووکی شارانه شاری بۆکانی (حه‌قیقی)، شاری بۆکان به‌روالته‌ بووکه (هه‌له‌ودا). بر: افخمی، ابراهیم، تاریخ فرهنگ و ادب موکریان، بۆکان، ناشر: مؤلف، چاپ تهریز، ۱۳۶۲ (۹)، ص ۸ - ۱۰.

۳. زاواوه‌یه‌که بۆ ئه‌و قه‌ومانه‌که‌لکی لئ‌وه‌رده‌گیرئ که پینش هاتنی ئارییه‌کان بۆ ناوچه، له‌ ده‌ورپینستی زنجیره‌ چپای زاگرووس ده‌ژیان و له‌ راستی‌دا بنه‌چه‌ی کورد ده‌بی ببریته‌وه سهر ئه‌وان نه‌ک ئارییه‌کان که گه‌لیک دواتر گه‌یشتونته‌ ناوچه‌که.

به‌رینی گرتبووه خۆ، توانایه‌کی ئابووری و ده‌سه‌لاتیکی سپایی ئه‌وتوشی هه‌بوو که ده‌یتوانی له به‌رانبه‌ر دوو ده‌وله‌تی زله‌یزی ئه‌و دهم، ئاشوور و ئوورارتووی دراوسی ئی رابوه‌ستی. ئه‌م یه‌کگرتووی یه‌ ئاکامی پێشکه‌وتی ئابووری کۆمه‌لگا و توانای سپایی بۆ خۆراگری له به‌رانبه‌ر دراوسی به‌هێزه‌کانی بوو.

میژووی ماننا ده‌گه‌رێته‌وه بۆ کۆتایی هه‌زاره‌ی دووه‌م و سه‌ره‌تای هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پێش‌زایی، ئه‌و سه‌رده‌مه‌ گرنه‌گی که دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م، ئارییه‌کان له باکووری پۆژه‌ه‌لاته‌وه به‌ره‌و پۆژاوا هاتن و شه‌پۆلی یه‌که‌میان له سنووری خاکی ماننا درا. خاکی ماننا که‌م‌و‌زۆر هه‌موو موکریانی ئیستای ده‌گه‌رته‌وه و زیاده‌وه، هه‌موو پووبه‌ری به‌رینی نیوان پۆژه‌ه‌لاتی باشووری گۆلی ورمی هه‌تا پۆژاوا‌ی باشووری ده‌ریاچه‌ی کاسپیه‌ن (خه‌زه‌ر)، «به‌تایبه‌ت نیوان شاری مه‌راغه تا سه‌قز و بۆکانی داگرتبوو»^۱. ره‌حیم ره‌ئیس‌نیا که ئه‌و رسته کورته‌ی سه‌ره‌وه‌م له زمان ئه‌وه‌وه هیناوه، فه‌سلێکی ده‌وله‌مه‌ندی کتێبه‌که‌ی خۆی به‌ناوی «آذربایجان در سیر تاریخ» ی ته‌رخانی میژوو و فه‌ره‌ه‌نگی مانناکان کردووه (ل ۱۹۳ تا ۲۴۰) و تییدا ده‌لی: «ده‌وله‌ته‌که له سه‌رچاوه‌ی ئاشووری دا وه‌ک مونا، ماننا، مانناس و له به‌رده‌نوسه ئوورارتووی یه‌کان دا وه‌ک مه‌نا و له [سه‌رچاوه‌ی] بابلی دا وه‌ک میننی هاتووه»^۲. ره‌ئیس‌نیا دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌لگه له چه‌ند سه‌رچاوه ده‌هینیته‌وه، ده‌نوسنی: «به‌م پێیه، ناوچه‌ی ده‌سه‌لاتدارییه‌تی ده‌وله‌تی ماننا، به‌سه‌ریه‌که‌وه له‌گه‌ل خاکی ئه‌م‌پو‌ی ئازه‌ربایجانی ئی‌ران دا یه‌ک ده‌گه‌رێته‌وه و ئه‌و ده‌وله‌ته‌ یه‌که‌مین ده‌وله‌تی خاوه‌ن ئیعتیباری پیکهاتوو له‌سه‌ر ئه‌و ولاته دێته هه‌ژمار»^۳.

ئاماژه‌ی ره‌ئیس‌نیا به «خاکی ئازه‌ربایجان» به‌حیسابی ئه‌وه‌ی ناوچه‌ی موکریانیش له‌دابه‌ش‌کردنی فه‌رمیی ناوچه‌کانی ئی‌رانی ئه‌م‌پو‌ و له سه‌رده‌میکی کۆنتریش‌دا، به‌شینک له ئازه‌ربایجانی پیکهاتوو، راسته و هه‌له‌ نییه، به‌لام به‌داخه‌وه نووسه‌ر له عینی

۱. ره‌ئیس‌نیا، رحیم، آذربایجان در سیر تاریخ، ج ۱، ل ۱۹۴.

۲. هه‌مان، ل ۱۹۳.

۳. هه‌مان، ل ۱۹۶.

کاتدا دەسنیشانی په‌یوه‌نده‌کانی کورد و موکریان و بۆکان له‌گه‌ل ئه‌و ده‌وله‌ته و ئه‌و میژوو و ناکا و ئه‌وه‌ش لای‌که‌م له‌ روانگه‌ی ئی‌مه‌وه‌هه‌له و ناب‌جییه. له‌و سه‌رده‌مه و له‌ سه‌رده‌می دواتردا، واته‌ کاتی هیزشی ئاریایی‌یه‌کان و دامه‌زرانی حکومه‌تی ماد له‌سه‌ر خۆله‌میشتی حکومه‌تی مانناش، پیشینیانی کورد (لولووبی، گۆتی و ماننا)، نیشته‌جی ناوچه‌که‌ بوون و هیچ‌به‌لگه‌یه‌کی میژوویی به‌ ده‌سته‌وه‌ نییه‌ ده‌ری‌بخا پیشینیانی کورد له‌ سه‌رده‌می دوا‌ی ئه‌و میژوو‌ده‌دا گه‌یشتنه‌ شوینه‌که‌ و به‌و حساب‌ه‌ ناوچه‌که‌ هه‌تا بووه‌ شوینی ژیا‌نی کورد و پیشینیانی له‌نیو‌قه‌ومه‌ دیرینه‌کان بووه؛ جا‌که‌سینک به‌ رین‌بازیکی سیاسی تاییه‌ته‌وه‌ بیسه‌لمینی یان‌نا، راستییه‌که‌ ناگۆردری^۱ وه‌ک پیشتر گوترا، دوزمنی گه‌وره‌ی مانناکان ده‌وله‌تی ئاشوور بوو.^۲ ئاشوورییه‌کان ته‌نیا له‌ نیوان سالانی ۸۱۰ - ۷۷۴ی پیش‌زاییندا، به‌ لای‌که‌مه‌وه‌ چواره‌ جار هیزشیان کرده‌ سه‌ر خاکی ماننا، هه‌زاران‌که‌سیان به‌ کۆیله‌ بردن و سه‌دان پیشه‌ساز و هونه‌رمه‌ندیان لێ‌راگواسته‌ته‌ شاری نه‌ینه‌وای پیتته‌ختی خۆیان. سارگونی دووه‌م شای ئاشوور^۳ ته‌نیا له‌ هیزشی سالی ۷۱۴ی پیش‌زاییندا ۳۸ «ده‌وله‌ت‌شار»ی ناوچه‌ی ماننا‌ی خاپوور کرد. ئوورارتوویی‌یه‌کانیش^۴ هیچ‌له‌ ئاشوور باشتر نه‌بوون، ته‌نیا «رۆسای‌یه‌که‌م»^۵، شای ئوورارتوو، ۲۲‌قه‌لا واته‌ ۲۲‌شار و شارۆچکه‌ی ماننا‌ی داگیرکرد.^۶ هه‌موو ده‌وله‌ت -شاره‌کانی ماننا‌ی وه‌ک لافاو‌رامالی و داری

-
۱. ئه‌وه‌ی و له‌م سالانه‌ی دوا‌یی‌دا هه‌ندیک‌ حیزبی ره‌گه‌زه‌رستی تورک که‌ خه‌تی فکری له‌ تورکیا و ئایدیۆلۆژیی پان‌تورکیسم و هه‌رده‌گرن، کورد به‌ «میوان»ی شاری ورمی و ناوچه‌که‌ و کۆچبه‌ری تازه‌هاتوو ده‌قه‌بلین، هه‌لو‌یستیکی سیاسییه‌ و هیچ‌بنه‌مایه‌کی زانستی و میژوویی نییه‌.
 ۲. حکومه‌تی هه‌زار‌ساله‌ی ئاشوورییه‌کان له‌ میژوپۆتامیا، ده‌وره‌ی ۱۸۰۰ی پیش‌زاییندا مه‌زرا و سالی ۶۲۲ی پیش‌زاییندا به‌ده‌ستی حکومه‌تی ماد کۆتایی پیتها.
 ۳. له‌ نیوان سالانی ۷۱۶ تا ۷۱۰ پ. زدا حوکمی ئاشووری ده‌کرد.
 ۴. حکومه‌تیک، که‌ به‌ بنه‌چه‌کی ئه‌رمه‌نییه‌کانی ئه‌مرۆ ده‌زانری و سالانی ۱۵۰۰ تا ۰۰عی پیش‌زاییندا له‌ ناوچه‌یه‌کی به‌رینی رۆژاوا‌ی ولاتی ماننا‌ی (له‌ نیوان گۆلی ورمی و گۆلی وان و ئه‌رمه‌نستان) ده‌سه‌لاتدار بووه‌.
 ۵. له‌ نیوان سالانی ۷۲۵ - ۷۱۴ی پ. ز، حکومه‌تی ئوورارتووی کرد.
 ۶. دیاکۆنۆف ده‌نووسی: «سارگونی دووه‌م له‌ سالی ۷۱۳ پ. ز. له‌شکرکیشانه‌که‌ی خۆی بۆ ناو‌خاکی ماد ده‌ست پیکرد». برواننه: ا. م. دیاکونوف، تاریخ ماد، ترجمه‌ فارسی کریم

به سهر بهردهوه نه هیشت،^۱ به لām دهولتهی ماننا سهره رای ئه و هه مووه درندهیی یه، هه ر مایه وه و له گریژهنه نه چوو، تا ماوه یه ک دواتر، که ماده کان دهستیان به سهر خاکه که یان دا گرت و دهسه لاتیان برینه وه.

بۆکان یه کیک بووه له دهولته -شاره کانی ماننا و به شیکی سهره کی بووه له یه کییه تیسی هۆزه ماننایی یه کان. پیتته ختی مانناکان له ناوچه ی بۆکان بووه و ئیستا که موزور هه موو لایه ک له سهر ئه وه کۆکن که ویرانه کانی «شاری ئیزیرتوو» له نزیک گوندی قه لایچی شوینه واری به جیمای پیتته ختی مانناکان بئ. زووتر، له سه دهی نۆزده هه مدا که سانی وه ک راولینسون، ئه فسه ری سپایی بریتانیا له ئیران، گومانی ئه وه یان ده کرد که ئه م ناوچه یه هه مان هه گمه تانه ی پیتته ختی ماده کان بووب.

گیرشمن، که و ناراناسی فهره نسی گه نجینه ی گوندی زیویه ی سه قز و که ره سه ی دۆزراوه ی شوینه که وه ک «هونه ری جه و اهیرسازی ئاشووری و سه کایی» ناوده با، به لām لای وایه هونه ری مانناکانیش له به ره م هینانیا دا دهوری بووه.^۲ هه ر له و پیوه ندیه دا، ئاندری گودار ده لی: «جی سازانی زۆربه ی ده سکرده هونه رییه کانی گه نجینه که ی سه قز [واته زیویه]، هه مان ئه و ناوچه یه یه.» و دیا کونؤفیش ئه و بۆچوونه ده سه لمینتی،^۳ هه روه ها قه لای سهر گردی «حه سه نلوو» ی نه غه ده به قه لایه کی ماننایی ده ناسری^۴ و له ئه نجام دا که ره سه ی دۆزراوه ی شوینه که ش ده بی وه ک پیشانده ری هونه ری ماننایی یان لای که م، تیکه لاویک له ماننایی و ئوورارتووی دابندرئ.

ئه و ئاماژانه به سه رییه که وه ده رخه ری پیشکه وتی کومه لگای مانناکانه و هه روه ها ئه و راستیه ده گه یه نی که ناوچه ی موکریان، به بۆکانه وه، له هه زاره ی دووه م و یه که می پیش زاین دا جه سه ریکی گرنگی به یه ک گه یشتنه وه ی هونه ر و فهره نگی

کشاووز، انتشارات پیام، تهران، ۲۵۳۷ی شاهنشاهی، ل ۲۰۶.

۱. «من ئیزینگی ناگرینم خسته هه موو گونده کانیانه وه و تیکرای ولاته که یانم کرده کۆگایه کی ویرانه و له بیره وه چوو.» هه مان، ل ۲۰۶.

۲. گیرشمن، «ایران از آغاز تا اسلام»، ص ۱۰۹، وه رگیراو له کتییی: آذربایجان در سیر تاریخ، پیشوو، ل ۲۱۶.

۳. بۆ هه ردووکیان برواننه: ره ئیس نیا، پیشوو، ل ۲۱۹.

۴. هه مان، ل ۲۲۱.

ماننا، ئاشوور، ئوورارتوو و سەكاكان بووه.

بەم پىنيە، ميژووى ناسراوى شارى بۆكان و گوندەكانى دەورو بەرى دەگەرپىتەو
بۆ سەردەمى پىش حكومەتى ماد، گەرچى لە سەردەمى ئەوان و ماوہىەكى زۆر دواى
ئەوانىشدا، گرنگايەتییەكەى خوى پاراست. بە قسەيەكى تر، بۆكان لە سەردەمىكدا
كە هىشتا ئايىنى تازەسەرھەلداوى زەردەشتى لە ناوچەكەدا بلاونەببۆو، ئاودان و
شوينى ژيانى خەلك بووه.

درەنگتر، لە سەردەمى حكومەتى مادەكانىشدا بۆكان بەشىك بوو لە
ئىمپراتورىيەتەكەيان كە كەوتبوو ناوچەرگەى «مادى بچووك»ەو. قەلاى گوندى
«ئاغجەيوان» لە رۆژھەلاتى شار، ھەرودھا شوينەوارە بەردىنەكانى «سماقان» و قەلاى
«بىبىكەند» لە دەورو بەرى شار، ھەرودھا ئەشكەوت يان ژوورپىكى لە بەردتاشراو
لەسەر گۆلى مەردانبەگى بۆكان،^۱ قەبرى فەرەوہرتىش شاي ماد (۶۰۰-۶۳۳ پ. ز) لە
فەقرەقاي مەھاباد، كە تەنيا ۵۰ كىلۆمىتر كەوتۆتە رۆژاواى بۆكانەو و گەنجىنى
زىويەى سەقز لە بن گويى شارەكە، ھەموو بەلگەن بۆ ئەو ناوچەرگايەتییەى بۆكان
لە سەردەمى دەسلەتدارىيەتییەى ماننا و ئىنجا مادەكاندا.

بەپىي سەرچاوەكان، زەردەشت لە نيوەى يەكەمى ھەزارەى يەكەمى پىش زايىن، واتە لە
دەورو بەرى سەدەى شەشەمى پ. ز. دابانگوازى بۆ ئايىنى خوى كر دوو.^۲ ميژووى شار و

۱. من بە مندالى ئەو ژوورە يەكپارچە لە بەردتاشراوہم بىنيوہ، كە ئاوى تىدا كۆببۆوہ.
تاقەيەكى تىدا دابىن كرابو كە روخسارىكى ناسراوہ بۆ ئەو ژوورە بەردىنانە لە شوينەكانى
ديكەش و تاييەت بە دانانى چرا بووہ بۆ رووناكى. ئەوئەندەى بزەنم ژوورەكە ئىستا كەوتۆتە
ژىرخانى مالىكەوہ لەسەر گۆلى مەردانبەگ، نزيك ھەزەگەوورە و سەرى گىراوہ. دواتر
دەچمەوہ سەر باسى ئەو ئەشكەوتە.

۲. بۆ نمونە، پرواننە: علىيف، اقرار، «پادشاهى ماد»، ترجمە فارسى كامبىز ميربەاء، ص
۲۵. ھەرودھا ئىنسىكلۆپىدياى برىتانىكا، بەرگى ۸، مادەى ميترا ئىسىم. لە ھەمان پەيوەندىدا
ئ. م. دياكونوف نووسەرى «ميژووى ماد» لە لاپەرە ۲۸ تا ۵۶ مىژووەكەى خوىدا
(وہرگىراوى فارسى كەرىم كەشاوہرز)، گەلىك بەوردى لەسەر پەيوەندىيەكانى ئاڤىستا
بە گەلانى ناوچە و سەردەمەكەيانەوہ دواوہ و ھەمان ھەزارەى يەكەمى پىش زايىنى وەك
سەردەمى سەرھەلدانى زەردەشت و ئايىنەكەى دەسنیشان كر دوو.

ناوچهی بۆکان دهگه‌ریته‌وه بۆ گه‌لیک پێش ئه‌و سه‌رده‌مه، به‌لام به‌داخه‌وه سیاسه‌ت، به‌تایبه‌ت له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا هه‌موو سه‌ده و هه‌زاره‌ی پێش هاتنی ئاریایی‌یه‌کانی له‌سه‌ر ڕووپه‌ری میژووی ناوچه‌که سه‌رپوته‌وه و به‌تایبه‌ت حکومه‌تی په‌له‌وی له‌ ئێران، ئه‌و میژووه پڕشنگداره‌ی به‌ کلکی هه‌خامه‌نشیه‌کانه‌وه به‌ستۆته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی پێش «شاهی شاهان» بوونی نه‌بووه و سه‌ره‌تای میژووی ناوچه‌که به‌ کۆرشی هه‌خامه‌نشی ده‌ستی پیکردووه! له‌ په‌وتی گرنگی دان به‌ ئارییه‌کان‌دا ئوروپایی به‌تایبه‌ت ئالمانییه‌کان له‌لایه‌ک و میدیای یه‌کتیک له‌ ولاتانی ناوچه‌ی ڕۆژه‌لاتی ناوین له‌لایه‌کی تره‌وه،^۱ ده‌وری سه‌ره‌کیان هه‌بوو و هه‌ر ئه‌وان و دارده‌سته‌کانیان له‌ نیوخۆ، چ له‌ ئێران و چ له‌ سه‌رجه‌م ناوچه‌که، هه‌ولیان دا میژووی پێش هاتنی ئارییه‌کان له‌ کتییی ده‌رسی قوتابخانه‌دا شوینی نه‌بی و کۆمه‌لانی خه‌لکیش، به‌تایبه‌ت توێژی خوینده‌واری ده‌م له‌پێش، به‌ ساکاری که‌وتنه‌ شوین قسه‌کانیان و هه‌موو ئه‌و سه‌ده و هه‌زاره‌یه به‌ ساکاری سه‌رپایه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی حکومه‌تی ماد و هه‌خامه‌نشی له‌ ولاتیکی چۆل‌وه‌وڵی بی‌پێشینه و بی‌میژوودا سه‌ریان هه‌لدای یان له‌ ئاسمانه‌وه به‌ربووینته‌ خواره‌وه و میژووی پێش ئه‌وان، ئه‌فسانه و خه‌یال بی!

مخابن ئه‌و ئاوه‌ی که‌ ئێرانییه‌کان به‌ فیتی لاوه‌کییه‌کان ڕشتیان، گه‌لیک له‌ نووسه‌ر و میژوونووسانی کوردیش پێیان تینا و له‌ ئه‌نجام‌دا «ئیمه‌ ڕۆله‌ی میدیا و که‌یخوسره‌وین» بوو به‌ میژوو و نه‌ک هه‌ر میژووش، به‌لکوو به‌ دروشم و ته‌نانه‌ت سه‌روودی نه‌ته‌وايه‌تیشمان! ئه‌و درۆ و ته‌زویره‌ ئاشکرایه له‌ هه‌موو ماوه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا و تا ئه‌مه‌ڕۆش که‌ ۱۶ سال له‌ سه‌ده‌ی بیستویه‌که‌م تیده‌په‌ڕی، درێژه‌ی هه‌بووه^۲ و شانازی کردن به‌ ئاری بوون و ته‌نانه‌ت زه‌رده‌شتی بوون ئیستا

۱. نه‌مویست ناوی ئه‌و گه‌له‌ به‌ینم، بۆ ئه‌وه‌ی تاوانی ڕه‌گه‌زه‌په‌رستی و جیاوازی ئایینی له‌ نووسراوه‌که‌م نه‌دری. هه‌موو هه‌ولم ئه‌وه‌یه‌ بابه‌ته‌که‌ زانستی و بی‌لایه‌ن و به‌لگه‌مه‌ند بی.
 ۲. به‌خته‌وه‌رانه‌ کتییی «کورد کتیه‌»ی کاک سو‌ران هه‌مه‌ره‌ش که‌ له‌ سالی ۲۰۱۳‌دا بلاویوه‌وه، دژ به‌وه‌ له‌ویسته‌ هه‌له‌یه‌ وه‌ستاوه و به‌ردیکی خستۆته‌ گۆمی وه‌ستاوی میژوونووسینی سه‌د سالی کورده‌وه له‌ کوردستان و جوولاندویه‌تییه‌وه. بڕ: هه‌مه‌ره‌ش،

بۆته ویردی سهر زاری خه‌لکی کورد و سه‌ره‌له‌نوئی پیکخواوه و ئاورگه‌ی بۆ دروست‌کراوه.^۱ که‌سیش نییه بلن ئه‌و خاکه له‌میژینه‌ی ئیمه، پیش هاتنی ئارییه‌کان و پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تی زهرده‌شتیش میژوویه‌کی دووردریژی بووه و ئارییه‌کان قه‌ومیک بوون که وهک ئاشووری و رۆمی و عه‌ره‌ب و موغول هیرشیان کردۆته سهر خاکه‌که‌مان و داگیریان کردوه.

به‌کورتی، راسته‌قینه‌ی زه‌ق و ئاشکرا ئه‌وه‌یه میژووی ناوچه‌ی ئیمه به‌چه‌ند هه‌زار سال ده‌گه‌رپته‌وه بۆ پیش هاتنی ئارییه‌کان و ئه‌م ماوه‌یه به‌ده‌سته‌قه‌سد له‌بیرکراوه، بۆیه ده‌بی به‌هیممه‌تی میژوونووسانی شاره‌زا، زیندوو بکریته‌وه و بخریته‌وه ناو کتییی دهرسی مندالان و لاوه‌کانمانه‌وه.

دووهمه‌م، ناوی شاره‌که

وشه‌ی «به‌غ» له‌بیچی جیاوازی وهک «به‌غه»/ «به‌غا»/ «به‌ک»/ «به‌که»/ «به‌که»/ «به‌گ»/ «به‌گه»/ «به‌گه»/ «به‌گا» دا، ناوی خودای هه‌موو ئه‌و گه‌لانه بووه که پیش سه‌ره‌له‌دانی ئایینی زهرده‌شت،^۲ له‌ناوچه‌یه‌کی به‌رینی نیوان هیندوستان و کوردستان دا ژیاون. ئیبراهیم پوورداوود ئاقیستاناسی ئیرانی (۱۲۶۴ - ۱۳۴۷ی هه‌تاوی/ ۱۸۸۵ - ۱۹۶۸ی ز)، له‌سه‌ره‌تای کتییی «به‌شته‌کان»^۳ دا ده‌نووسی: «پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تی زهرده‌شت، به‌خوداوه‌ند ده‌گوترا «به‌غ» و پاشانیش که‌ئه‌مان [واته زهرده‌شتیه‌کان] تا‌قه‌خودایان ناو نا «ئاوه‌ورامه‌زدا»، وشه‌ی «به‌غ» له‌واتای

سۆران، کورد کینیه؟ میژووی کورد و په‌چه‌له‌کی زمانه‌که‌ی له‌سه‌ره‌تای شارستانیه‌ته‌وه هه‌تاوه‌کوو سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زایینی، بلاوکه‌ره‌وه: نووسهر، له‌نده‌ن ۲۰۱۳.

۱. دیاره‌هه‌لبژاردنی ئاین له‌هه‌ر شیوه‌یه‌کی خۆی دا مافی تاکه‌که‌سه و من به‌و قسه‌یه‌م نامه‌وی دژ به‌خواستی که‌سانیک بوه‌ستم که ده‌یانه‌وی زهرده‌شتایه‌تی کۆن له‌کوردستان دا نوئی بکه‌نه‌وه. بۆچوونی من ته‌نیا ئه‌وه‌یه کورد بۆچی میژووی خۆی ده‌باته‌وه سه‌ره‌سه‌ده و سالانی حکومه‌تی ماد و سه‌رده‌می زهرده‌شت، هه‌یج بیریک له‌میژووی پیش ئه‌وان ناکاته‌وه؟

۲. پیغه‌مبه‌ری ئارییه‌کان و بناغه‌دانه‌ری ئایینی مه‌زدیسنا‌یی، که‌سال و سه‌رده‌می ژیا‌نی پوون نییه و ده‌گوتری له‌سالانی نیوان ۱۲۰۰ تا ۱۰۰۰ی پیش‌زایین دا ژیاوه، پسپۆرانی ئایینه‌که‌هه‌ندی‌ک جار باس له‌سالانی نیوان ۴۰۰ تا ۴۰۰ یان ۶۰۰ تا ۶۰۰ی پیش‌زایینیش ده‌که‌ن، به‌لام زیاتر و به‌گشتی له‌سه‌ر سالانی ۶۰۰ی پیش‌زایین ساغ ده‌بنه‌وه.

۳. وه‌ک به‌شیک له‌پینج به‌شی کتییی ئاقیستا.

ئەسلی و دیرینی خۆی دا مایه‌وه.^۱

دیاکونوف، نووسەری کتیبی «میژووی ماد» کاتێ سەبارەت بە بەردەنوووسی بیستون^۲ دەدوێ، لە باسی ئایینی مادی موغی دا دەلی: «لە بەردەنوووسە هەخامەنشییەکان دا، بەگ (بەگوێرە ی ئاشووریەکان، «بەگ»)، واتای خوداوەندی بوو.» هەر ئەو لە پەرەوێزی وشە ی بەگ - خودا دا دەنوووسی: «بەروا وایە که [پیش هەخامەنشییەکان]، زاراوی بەگا زیاتر بە ماخوای ئاناھیتا گوترایی، بەلام لە بەردەنوووسە هەخامەنشییەکان دا بەگشتی بۆ چەمکی خودا که لکی لێ وەرگیراوه.^۳ خاتوو ماری بۆیس گەورە پسیپۆری ئایینی زەردەشتایەتی (۱۹۲۰ - ۲۰۰۶)، لە بەرگی یەكەمی کتیبی «میژووی زەردەشتایەتی» دا دەنوووسی: «لە ریویاتی پارتی و فارسی نیوەرەست دا، ئەهوورامەزدا که زۆرجاران واتای «بەغ» یان «بەک» ی لێ وەرگیراوه، بە «بەغا» ناودەبرێ. بۆی هەیه زەردەشتییانی پۆژاوی ئێران ئەو چەشنە کەلک وەرگرتەیان بۆ بەرزترین خوداکان بەکار هینایی.»^۴

۱. پورداوود، ابراهیم، «یشتها (۱)»، گزارش پورداوود، بەکوشش بهرام فرەوشی، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ سوم، تهران ۱۳۵۶/۱۹۷۷.
۲. بیستون کەوتۆتە پۆژەهلای شاری کرمانشان. بەردەنوووسی بیستون گەورەترین بەردەنوووسی جیهانە که تا ئیستا دۆزرایتەوه. دەقەکه بە فرمانی داریوشی یەكەم، شای هەخامەنش، لە سەرەتای هاتنە سەر حوکمی دا (۵۲۰ پ. ز) بە سی زمان نووسراوه: «فارسی کۆن، عیلامی و بابلی»، «زمانی دووهەمی بەردەنوووسە که تا نیوەرەستەکانی سەدە ی نۆزدەهەم بە زمانی مادی دەزانرا، بەلام دواتر بە هەولێ کەسانی وەک ویستەرگارد، پاولینسون، دی سولی و نوریس، رەمزی زمانە کرایه‌وه و ئیتر بە عیلامی تازە ناسرا.» بێ: علی‌یف، اقرار، پادشاهی ماد، ترجمه کامبیز میربهاء، نشر ققنوس، تهران ۱۳۸۸/۲۰۰۹، ل ۱۱۸ و ۱۱۹. هاینس لوشای کەونارانسای ئالمانی سەبارەت بە وشە ی بیستون دەنوووسی: بیستون (فارسی نوێ)، هەمان بهیستون (فارسی نیوەرەست)، بەگستانا (فارسی کۆن) و بەگستانون (یۆنانی). بێ: کلایر، ولفرام و کالمیر، پتر، «بیستون کاوش‌ها و تحقیقات سال‌های ۱۹۶۳ تا ۱۹۶۷»، برگردان فرامرز نجد سمیعی، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، تهران ۱۳۸۵/۲۹۹۶، وتاری هاینس لوشای، ل ۱۶.
۳. ئا. م. دیاکونوف، پیشتر، ل ۳۴۳ و ۱۵۹.

4. Boyce, Mary; A History of Zoroastrianism.

برواننە تەرجه‌مە ی فارسیی کتیبەکه: بویس، ماری، «تاریخ کیش زرتشت»، ترجمه همایون صنعتی‌زاده، جلد اول، چاپ دوم، انتشارات توس. تهران ۱۳۷۶/۱۹۹۷، پەرەوێزی ژماره ۲۴ لاپەرە ۳۱۲ و ۱۳.

ماری بؤیس له دریزهدا دهنووسی: «جه‌ژنی پاییزه، که له رۆژاوی ئیران ناوی میترا و جه‌ژنی میهره‌گانی لێ‌نرابوو، له رۆژه‌ه‌لاتی ئیران به‌ناوی «به‌غا» وه‌ په‌یوه‌ند دهدرا و جه‌ژنی «به‌غاکان» ی پینده‌گوترا. وه‌ک ده‌بینین، خودای به‌غا بۆ ئیرانییه‌کانی پێش زهردهشت خاوه‌نی پیروژایه‌تییه‌کی تایبه‌ت بووه.»^۱

بؤیس هه‌روه‌ها ده‌لی: «جینی سه‌رسورمانه‌ که له کتییی پیروزی زهردهشتییه‌کان دا ناوی به‌غ نه‌هاتوو، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و راستییه‌ بگرینه‌ به‌رچاو که چۆن «به‌گا» ی قیدایی په‌یوه‌ندیی به‌ میتراوه‌ بوو، «به‌غا» ی ئیرانیی له‌گه‌ل میترا ی زهردهشتی دا په‌یوه‌ندیی نزیک ی هه‌بوو، دوور نییه‌ هه‌ر ئه‌و یه‌که‌بوونی ناوه‌ له‌گه‌ل ناوی گشتیی «به‌غ» که پێش زهردهشت به‌گشتی هه‌لگری واتای خودا بوو، بووبیته‌ هۆکاری داکشان و فه‌وتانی ناوی خودا که و دژایه‌تی‌کردنی زهردهشت له‌گه‌ل په‌رستی خودای جوړبه‌جوړ، ئه‌وه‌ش زیاد له‌وانی تر داوینی «به‌غ» ی گرتبیته‌وه.»^۲

میژوونووس، زمانه‌وان و زانای ناسراوی ئازهر بایجانی «ئه‌حمه‌د که‌سه‌ره‌وی»^۳ زنجیره‌وتاریکی له‌سه‌ر ناوی شار و گونده‌کانی ئیران نووسیوه‌ و هه‌رچه‌ند ئاویری له‌ کوردستان نه‌داوه‌ته‌وه‌، به‌لام ئه‌و زانیارییه‌کانی داویه‌ به‌ده‌سته‌وه‌، ده‌توانن یاریده‌ری باسه‌که‌ی ئیمه‌ش بن. که‌سه‌ره‌وی له‌ دوو وتاری جیاوازا که سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی «باکو» ی پیته‌ختی ئازهر بایجانی باکووری نووسیوه‌،^۴ ده‌لی:

«وشه‌گه‌لی «باک» و «به‌ک» و «به‌غ» له‌ زمانه‌ کوئه‌کانی ئیران وه‌ک هه‌خامه‌نشی و په‌هله‌وی دا جگه‌ له‌ واتای خودا، مانای په‌رستیشی هه‌بووه.» که‌سه‌ره‌وی دهنووسی: «وشه‌ی «باکو»، له‌ بنه‌ره‌تا دا «باگوان» یان «باکوان» بووه‌ و له‌ سه‌رده‌می

۱. هه‌مان، ل ۷۷ و ۷۸.

۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌، لاپه‌ره‌ ۷۸.

۳. سه‌ید ئه‌حمه‌دی حوکه‌ماواری (که‌سه‌ره‌وی)، پارێزه‌ر، میژوونووس و رووناکییری گه‌وره‌ی ئازهر بایجانی (۱۲۶۹ - ۱۳۲۴ ی هه‌تاوی) که به‌ زمانی فارسی ۷۰ به‌رگ کتییی پرنیوه‌رۆکی نووسیوه‌. ریکخراوی تیروریستی «فیداییانی ئیسلام» له‌ تاران که‌سه‌ره‌وییان له‌ ۵۷ سالی دا له‌ نینو بینایه‌ی دادگوسته‌ری تاران به‌ گولله‌ و چه‌قو کوشت و ئه‌م گه‌نجینه‌ گه‌وره‌یه‌یان له‌ ده‌ست مرقایه‌تی ده‌ره‌ینا.

۴. که‌سه‌روی، احمد، نام‌های شهرها و دیه‌های ایران.

ساسانیان و پیش ئەوانیشەوه، له ئەرمنستان، ئاران، ئازەربایجان و شوینەکانی دیکە ی ئێران، ئاواپی گەلیک بەو ناوہەبوون و لە ھەموویان دا ئاگریک رۆشن بوو... کەوابوو، باگوان یان باگاوان بەواتای شاری خودا یان شوینی خودایە.^۱

کەسرهوی له درێژە ی باسەکەدا دەلن: «ئەوہی ئەرمنیہکان پاش قبول کردنی ئایینی مەسیح «بەک» یان بە «بوت» مانا کردۆتەوہ یان میژوونوسی عەرەبی دوا ی ئیسلام «بەلعەمی» خۆی لەوہ پاراستوہ ناوی «بەغداد» بنووسی و لەجیاتیان، ناسناوی «دارولئیسلام» ی ھیناوە، نیشان دەدا کە ئەم شارانہ، شوینی ئایینیکی کون بوون و پەيوەندیان بەناوی «بەک» و «بەغ» ھوہ ھەبووہ.^۲

فیردیناند یوستی کتیبیکی بە زمانی ئالمانی ھەیە کە لە راستی دا فەرھەنگی «ناوہ ئێرانیہکان»^۳ و تاییەتە بە ناوہ میژووییەکانی ئێران. گەرچی کتیبەکە لە تاران چاپکراوەتەوہ، بەلام بەھۆی ئالمانی بوونەوہ نەتوانی کەلکی پیویست لە بۆچوون و تیبینیہکانی یوستی سەبارەت بە بنەمای ناوہکان وەربرگم؛ لەگەل ئەوہش دا سەیری پیتی/ب/ی کتیبەکەم کرد و ئەم ناوانەم تیدا دۆزییەوہ: بەگە (خودا، ئیزەد)، بەگەبارە، بەگەبارتوو، بەگەبازوو، بەگەبوخشا، بەگەداتە، بەگەدووشتە، بەغایوچ، بەگەکەرت، بەگەچییرە، بەگەمەشتوو، بەغەلایوس، بەگەپارە، بەغەلاتوو، بەگەرات، بەگەس، بەگەوہرنە، بەغداد خاتون، بەغداخوچ، بەغوش و...^۳

فەرھەنگی فارسی بە زمانی پەھلەوی، دوکتۆر بەھرام فەرھوہشی^۴ لە پیتی/ب/دا ئەم ناوانە ی ھیناوە کە پەيوەندیان بە باسەکە ی ئیمەوہ ھەیە: بەغ، بەگ، بەگاندا، بەغانی، بەغدا، بەکدا، ئەشتەت (بەغدوختی راستی و دروستی)، سپەندارمەت

۱. ھەمان سەرچاوە.

۲. ھەمان.

3. Justi, Ferdinand Von; Iranisches Namenbuch.

نامنامە ایرانی، تألیف فیردیناند یوستی، با پیشگفتاری از دکتر علی اشرف صادقی، انتشارات اساطیر، تهرآن ۱۳۸۲/۲۰۰۳.

۴. لە زمانی فارسی دا کاریکی کەم لەسەر ئەو زمانە و بەگشتی زمان و ئایینە کونەکان کراوہ و ئەوہش کە ھەیە زۆربە ی ھەرە زۆری وەرگیراوی کاری ئوروپاییەکانە. تەنانت دوکتۆر پەرویز رەجەبی لە کتیبی «ھزارەهای گمشدە» دا سەبارەت بەو فەرھەنگە دەلن: «ھەر نەنووسرایە باشتر بوو.»

(به‌غدوختی زه‌وی). به‌غ قه‌غاقه‌ند (به‌غی خاوه‌ن‌شکو).^۱
به‌کورتی، ده‌بی بلیم له‌مه‌سه‌له‌ی په‌یوه‌ندی ناوی ئیستای شاری بۆکان و
خودای «به‌غ» یان «به‌ک» ی پیش زه‌رده‌شتایه‌تییه‌وه‌ دوو ئه‌گه‌ری گونجاو هه‌یه:
وشه‌ی «بۆکان» ی ئیستا، سه‌ره‌تا به‌غ + ان (به‌غان)؛ یا به‌ک + ان (به‌کان) بووه؛
وشه‌که، له‌بنه‌ره‌تا به‌غ + کان (به‌غکان)؛ یا به‌ک + کان (به‌ککان) بووه؛^۲
ئینجا به‌دریژه‌ی سال و سه‌ده و به‌گویره‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی کوردی و
کارتیکه‌ریی زمانی گه‌لانی دیکه‌ی ناوچه‌که، وشه‌ی به‌غان یان به‌غکان سواون و
بوون به «به‌کان» یان «بۆکان» ی ئه‌م‌پۆ.

سی‌هه‌م، په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تی - ناییینییه‌کان له‌بۆکان و ناوچه‌که

کورتی باس: له‌سه‌رده‌مه‌می پیش ده‌رکه‌وتنی ئاییینی زه‌رده‌شت و خودای
ئه‌هورامه‌زدا، واته‌ئه‌و سه‌رده‌مه‌می که‌خودای گه‌وره‌ی دانیش‌توانی ناوچه‌که
خودای «به‌غ» بووه، «میترائیسم»، واته «ئاییینی په‌رستنی تیشکی هه‌تاو»، ئاییینی زالی
هه‌موو ناوچه‌که، به‌کوردستانیشه‌وه، بووه.^۳ له‌ئینسیکلۆپیدیای بریتانیکادا سه‌باره‌ت
به‌میترائیسم هاتوو: «میثرا، خودای هه‌تاو، دادپه‌روه‌ری، په‌یمان و شه‌ر بووه. له‌و
سه‌رده‌مه‌دا ئیرانییه‌کان ئاییینی چهند خوداییان بوو و میثرا گرنگترینی خوداگان
بوو. له‌ته‌له‌یه‌کی سه‌ده‌ی ۱۵ ی پیش‌زاییندا که‌په‌یمانی ناشتی نیوان دوو قه‌ومی
میتانی و هووری تیدا نه‌خش کراوه، سویند به‌میثرا خوراوه.»^۴

له‌و سه‌رده‌مه‌دا دانیش‌توانی شار و گونده‌کانی ناوچه، پووگه و ئاورگه‌یان بۆ
په‌رستنی تیشکی هه‌تاو دروست‌کردوو، ریزگرتن له‌ئاگریش نه‌ریتیک بووه که‌له
ئاییینی میتراییه‌وه‌ بۆ زه‌رده‌شتییه‌کان ماوه‌ته‌وه. خودای «ئاناهایتا»ش وه‌ک «ماخوای

۱. ورجاوند، دکتور بهرام، «فرهنگ فارسی به‌پهلوی»، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ دوم،

۱۳۵۸/۱۹۷۹، پیتی/ب/.

۲. ئه‌وه‌یان به‌گویره‌ی بۆچوونه‌گشتییه‌که‌ی ئه‌حمه‌دی که‌سه‌روه‌ی سه‌باره‌ت به‌و چه‌شنه
ناوانه‌یه (پروانه‌پیشتر).

۳. پروانه: «Mithraism» in The New Encyclopaedia Britannica, Vo. 8.

۴. هه‌مان شوین.

ئاو» له میژووی کۆنی ناوچه که دا خاوهنی ئاورگهی تایبەت به خۆی بووه و هه ندیک له میژوونووسان ته نانه ت ده لێن دیارده ی ئاگرپه رستی، به ماخوای ئانا هیتاوه به ستر او ته وه.

من به یارمه تیی هه ندیک سه رچاوه و هه وایی چه ند میژوونووس و لیکۆله ری بواره که، باسیک له مه ر ئایینی میترایی (په رستنی هه تاو یان تیشکی هه تاو) و پینگهی کۆمه لایه تیی ماخوای ئانا هیتا له ناوچه که داده مه زرینم و سه رچاوه ی زانیارییه کان راده گه یه نم و به راوردی تایبه ته ندییه کانی شاری بۆکان له گه ل ئه و زانیارییه نه دا ده که م، له کۆتاییش دا ئاکامیک له و هه لسه نگاندنانه م وه رده گرم بۆ ئه وه ی بتوانین بریاریکی که م وزۆر جی متمانه له سه ر پیتشینهی میژوویی ئایینی شاره که و بنه مای وشه ی «بۆکان» به دین.

۱. میترائیسم

مورته زا راوه ندی له کتیی «تاریخ اجتماعی ایرانیان» دا ده نووسی: «ئایینی ئیرانی له سه رده می کۆن دا [سه رده می پیش زه رده شتایه تی]، هه مان ئایینی ساکاری په رستنی سروشت بوو، له هیندووستان و ئیران دا دوا ی ئاسمان، «میهر» یان «میترا» یان ده په رست... که خودای له وه رگهی به رین بوو و ره وه ی مه ر و گارانی ده به خشییه ئه و که سه انه ی وا خووشی ده ویستن... لیزه دا سه رزنجیره ی به غه کانیش، ئاسمان بوو. ۱ له په یوه ندیی ئه و بۆچوونه ی راوه ندی دا ده کرای ئاماژه به قسه ی «گۆردن چایلد» گه وه کۆمه لئاس و که ونارائاسی ئوسترالیا یی بکری که ده لی: «ئامانجی مه زه هب له رۆژه لاتدا دا بین کردنی مادیات بوو و په رستنی خودا بۆ ره زامه ندیی ئه و نه بوو به لکوو بۆ به ره می باش، بارانی به ری وجی، سه رکه وتن له شه ر... به ده ست هینانی سامان و سه لامه تی بوو.» ۲

پینگهی «میهر» یان هه تاو له میژووی ناوچه که دا: بۆچوونی گشتی له مه ر

۱. راوندی، مرتضی، «تاریخ اجتماعی ایران»، جلد اول، چاپ امیرکبیر، تهران، ۱۳۵۶ / ۱۹۷۷، ص ۷۲.

۲. چایلد، گوردون، «سیر تاریخ»، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۴۶ / ۱۹۶۷، ص ۱۴۷ - ۱۴۸.

ئایینی میترايي، واته «میهرپه‌رستی» ئه‌وه‌یه که میترا خودای هه‌تاو بی، وه‌ک چۆن خودایه‌ک بۆ مانگ و ئه‌ستیره‌کان هه‌بووه، هه‌تاویش خودای خۆی بووبی، دیاره هه‌تاو یان «تیشکی هه‌تاو» یش له په‌یوه‌ندیی هه‌وا و گه‌رما و سه‌رما و باران دا بوون که شوینیان له‌سه‌ر کاری کشت‌وکال و پیتی مه‌زرا و له‌وه‌رگه‌ی ئاژه‌ل داناووه و ئه‌وه بۆچوونی گۆردن چایلد پشتر است ده‌کاته‌وه که ئامانج له ئایین لای که‌م له رۆژه‌لاتی جیهان دا‌بین‌کردنی مادیات بووه. ته‌نانه‌ت ئه‌م‌رۆش دۆعا و نزای خه‌لک یان بۆ ساغی و سلامه‌تی که‌سه‌که و خه‌لکانی ده‌وروشتییه‌تی یان بۆ به‌خته‌وه‌ری که به‌شی هه‌ره زۆری ئه‌و به‌خته‌وه‌رییه‌ش له «مادیات» دا خۆلاسه ده‌بیته‌وه.

سه‌باره‌ت به هه‌تاو له ناوچه‌کانی رۆژه‌لات، زانای ئه‌مریکی، «جۆن ناس» ی باوک، له کتییی «سه‌رجه‌می میژوو ی ئایینه‌کان» دا ده‌نوسنی: «له میسر، عیباده‌تی خودای «ره‌ع» بره‌وی هه‌بوو و له ئایینه‌که‌دا، هه‌تاو له بیجمی دهم‌وچاوی مرۆفدا ده‌رده‌که‌وت و مه‌زه‌ری هه‌تاوی نیوه‌رۆیان بوو. له عه‌ینی کاتدا هه‌تاوی به‌یانان و ئیوارانیشیان هه‌بوون.»^۱ هه‌ر ئه‌و ده‌لنی: «خودای «باربار» ی سوومیریه‌کان که دواتر ناوی «شیمیش» ی وه‌رگرت، له شاری لارسا خودای هه‌تاو بوو.»^۲ مشیرالدوله (پیرنیا) نووسه‌ری کتییی «میژوو ی ئیرانی که‌ونارا» ده‌لنی: «په‌رستنی میهر [میترا] له ئایینی ئاریه‌نه کۆنه‌کان و له سه‌رده‌می پیش ئاقیستادا هه‌بووه و په‌یوه‌ندیی به هه‌تاوه‌وه بووه. ئه‌وان «میهر» یان به واسیته‌ی نیوان جیهانی سه‌ری و خوارئ و پروناکی و تاریکی ده‌زانئ... په‌رستنی میهر له جیهانی کۆن‌دا گه‌لیک باو بووه و له بابل و ئاسیای بچووک و رۆم و... لایه‌نگریکی زۆری بووه.»^۳

به‌لام مه‌سه‌له‌ی هه‌تاو له بۆچوونی پسپۆریک‌دا سوورپیکی نه‌رم ده‌خوات کاتئ که ده‌لئ ئایینی میترايي له راستی‌دا په‌رستنی «تیشکی» هه‌تاو بووه نه‌ک هه‌تاو

۱. ناس، جان، «تاریخ جامع ادیان»، ترجمه علی‌اصغر حکمت، چاپ چهارم، انتشارات آموزش انقلابی، تهران ۱۳۷۰ / ۱۹۹۱، ص ۵۳ - ۵۴.

۲. هه‌مان، ل ۶۶

۳. پیرنیا (مشیرالدوله)، حسن، «تاریخ ایران باستان»، چاپ دنیای کتاب، تهران ۱۴۶۲، ص ۱۶۹.

خۆی: «میتره، به پیچه وانه ی باوه ری ئیمه، له بیجمی خودای هه تاو دهرناکه وی، به لکوو ئه و پووناکی و تیشکی زیرینی هه تاوه.»^۱ به گویره ی بۆچوونی توێژه ریکی تر «میتره هه مان خودای پووناکیه که له هیندوستان به هه تاو شو بهینراوه.»^۲

هاشم رهزی له زمان «ماری بۆیس» هوه ده گێریته وه و ده لئ: «دیاره توێژینه وه له میترای ئایینی قیدایی (هیند) و میترای ئاقیستایی، دوا ی ئه وه ی بۆ ماوه ی هه زاران سال خه لکانی جیا جیای به شیکی زۆری جیهان په رستوویانن، نابی کاریکی هاسان بی.»^۳

پسپۆریکی دیکه ی ئه و بواره هه ره له و پێوه ندیه دا ده نووسی: «ئایینی میهر نزیك به ۱۴ سه ده پیش له دایک بوونی عیسا له نێو ئیرانی و هیندییه کان دا په یره و کراوه... هه موو ئه و ئایینانه ی وا شوینی میترائیسیمیان هه لگرتوه، که لیک داب و په رسمه ی خۆیان له و ئایینه وه رگرتوه، به لام ناوی خۆیان له سه ره داناوه.»^۴ «میتره، له پیش زه رده شت دا، یه ک له گه وه ره ترین خودایانی هیند و ئیرانی بو. ره نگه هه ره به هوی ریزی میتره [لای خه لک] هوه بووبی که زه رده شت نزیکه ی ۱۰ سال به نهینی پر و پاگه نده ی بۆ ئایینه که ی خۆی ده کرد.»^۵ له کتیبی «قیدا» ی هیندیانی قه دیم دا چه ند جار ناوی میهر له شیوه ی «میتره» دا، دووپات بۆته وه.^۶

دوو کهس له توێژه رانی عه ره بیهش چوونه ته ناو باسه که وه و سه بارهت به په رستنی هه تاو بۆچوونیکه هاوشیوه یان هه یه: «عیباده تگای هه تاو له چه زرای دوو چۆمان شوینه واریکی سه ره ده می ئه شکانییه کان [سه باره ته به سالی ۲۵۰ پ. ز

۱. رضی، هاشم، «آئین مهر (میترائیسیم)»، چاپ سوم، انتشارات بهجت، تهران ۱۳۷۱/ ۱۹۹۲، ص ۱۴.
۲. ورمازن، مارتین، «آیین میتره»، ترجمه بزرگ نادرزاد، نشر سرچشمه، تهران ۱۳۷۲/ ۱۹۹۳، ص ۱۷.
۳. رضی، هاشم، هه مان، ل ۴۸.
۴. کومون، فرانتز، «دین مهر»، برگرداننده پارسی: احمد آجودانی، انجمن پاسداری از زبان پارسی و فرهنگ ایرانی، لس آنجلس، ۱۳۷۵ - ۱۹۹۶، ص ۱۶.
۵. رجبی، دکتور پرویز، «هزاره های گمشده اهورامزدا، زرتشت و اوستا»، جلد اول، چاپ دوم، انتشارات توس، تهران ۱۳۸۲/ ۲۰۰۳، ص ۳۷۲.
۶. «له هه مووشیان دا، وشه ی میهر واتای «په یمان» ده دات». پرواننه: ورمازن، مارتین، پیشوو، ل ۱۶.

تا ۲۲۶ی زاینی]. شاری حه‌زرا یان هه‌ترا، له خوارووی عیراق و ۱۱۰ کیلومتری باشووری پوژاواوی شاری مووسل، له سی سه‌دهی به‌که‌می دواوی له‌دایک‌بوونی عیسادا گه‌یشته لووتکه‌ی مه‌زنایه‌تی خوئی... خودای هه‌تاو (میهر) لای ئه‌وان گرن‌گایه‌تی زوری هه‌بوو و به‌گه‌وره‌ی هه‌موو خودایانی دیکه‌یان زانیوه.^۱

ئه‌وه‌ی زیاتر جیگه‌ی باسی ئه‌م وتاره‌یه بریتییه له‌و راستیییه‌ی که پیز و حورمه‌تی خودای هه‌تاو دواوی بلا‌بوونه‌وه‌ی ئاینی زه‌رده‌شتیش وه‌ک خوئی مایه‌وه. ئارتوور کریستینسن له‌ کتیبی «ئیرانی سه‌رده‌می ساسانییه‌کان» دا دهنووسی: «له‌ پرووی خویندنه‌وه‌ی ده‌قی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ نه‌سرانی به‌ده‌سته‌وه‌ن، خالیگ پتر له‌ هه‌موو شتیک سه‌رنج راده‌کیشی و ئه‌ویش پله‌ی به‌رز و بالای خووره‌که له‌ ئاینی مه‌زده‌یه‌سنی ساسانییه‌کان دا بوویه‌تی. یه‌زگردی دووهم سویندیکی ئاواوی خواردووه: سویند به‌هه‌تاو، خودای مه‌زن، که به‌ تیشکی خوئی پرشنکی داوه‌ته جیهان و به‌ تین و بلیسه‌ی سه‌رجه‌م دنیای گه‌رم داهیناوه.^۲

وه‌ک له‌ سه‌روه‌ه‌ گوترا، دواوی په‌ره‌سندنی زه‌رده‌شتایه‌تیش «میهر» وه‌ک خودا و جیی په‌رستنی خه‌لک مایه‌وه و له‌ کتیبه‌ ئاینییه‌که‌ی زه‌رده‌شت، واته‌ ئاقیستا‌ش دا ده‌یان جار په‌سندی گه‌وره‌یی ئه‌و کراوه. به‌شی «یه‌شته‌کان»، وه‌ک به‌شتیک له‌ پینج به‌شی ئاقیستا، پاژیکی تاییه‌ت به‌ په‌سندی «میهر» ی هه‌یه‌ که پیتی ده‌گوتری «میهر یه‌شت». ئه‌و به‌شه‌ له‌ ۳۵ «کرده» و دؤعا پیکهاتووه و له‌ کرده‌ی ۲ هه‌تا ۳۵ به‌و شیویه‌ ده‌ست پنده‌که‌ن: «ئیمه‌ په‌سنی میهر ده‌ده‌ین که خاوه‌نی ده‌شتی به‌رینه... ئه‌و ئاگاداری وتاری راسته.»^۲ هه‌ر له‌و په‌یوه‌ندییه‌ دا دوکتور «ذبیح‌الله» صفا توژیژه‌ری به‌ناوبه‌نگی ئیرانی دهنووسی: «یه‌شتی ده‌هه‌می ئاقیستا (میهر یه‌شت)، تاییه‌ت به‌ «میتره» یه‌و

۱. پرواننه: سفر، فواد و مصطفی، محمدعلی، «هترا (حضرا) - گزارش کاوش‌های باستان‌شناسی و بازسازی آثار معماری شهر حضرا»، ترجمه و تحشیه نادر کریمیان سردشتی، سازمان میراث فرهنگی کشور (پژوهشگاه)، تهران ۱۳۷۶/۱۹۹۷، ص ۲۱، ۲۲، ۳۱ و ۷۱.

۲. کریستینسن، ئارتوور، ئیرانی سه‌رده‌می ساسانییه‌کان، وه‌رگیرانی بؤ فارسی غولام‌ره‌زا ره‌شیدیا‌سه‌می، وه‌رگیرانی بؤ کوردی سه‌لاحه‌ددین ئاشتی، چاپی دوو‌هه‌م، بنکه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۱۱، ل ۱۸۶.

۳. مهریشت، کرده ۱۰: پرواننه: پورداوود، ابراهیم، پیتشو، ل ۴۴۷.

وهقفی په‌سندی «خوهرینه» کراوه.^۱ ئەوه پشتراست کردنه‌وهی هه‌مان بۆچوون و گێرانه‌وهی پوورداووده که پیشتر باسی کرا.

سه‌بارت به‌ خولقانی هه‌تاو، له میهریه‌شت‌دا هاتووه: «هیزیکی ده‌روونی و ره‌مزاوی... میتراى له‌نیو دلی تاشه‌به‌ردیک‌دا هینایه‌ جیهان و میتراى رازاوه به‌ زیوه‌ری زێرینه‌وه له به‌رزایی چیا سه‌ری ده‌رهیتا... هه‌شت که‌س له یارانی میهر له‌سه‌ر بورج دانیشتون... له‌وئ نه‌ شه‌وه نه‌ رۆژ. (به‌ندی ۵۰)... میترا خودای هه‌تاو (= تیشک و ئاگر) یش وه‌ک ئاگر خودی، له هه‌ناوی به‌رده‌وه به‌دی دئ.»^۲

یه‌که‌م هه‌واییک که له میترا بیستراى، له‌و ته‌ته‌له‌ قورپانه‌دایه‌ وا له «بوغازی کۆی» له نزیك ئانکارا دۆزراونه‌ته‌وه و تییان‌دا باس له په‌یمانیک ده‌کرئ که له نیوان دوو قه‌ومی هیتی و میتانی به‌ستراوه؛ له په‌یمانکه‌دا تکای یاریده‌ له دوو خودای گه‌وره‌ی هیند و ئیرانی واته‌ میترا و قارونا کراوه.^۳

لیکۆله‌ریک ده‌لی: «باوه‌کوو له ته‌ته‌له‌ی بوغازی کۆی‌دا به‌باشی ده‌رده‌که‌وئ که میترا له پانتایی ئیران به‌تایبه‌ت رۆژاواى و لاته‌که‌دا ناویکی ناسراو بووه، به‌لام تا سه‌رده‌می ئەرده‌شیری دووه‌می هه‌خامه‌نشی (۴۰۴ تا ۳۵۹ پ. ز) و به‌رده‌نوسه‌که‌ی ئەو له هه‌مه‌دان، هه‌چ هه‌واییکمان له میترا نییه. واته‌ شوینه‌واره‌کانی کورش و داریووش و خه‌شایارش و ئەرده‌شیری یه‌که‌م ناویکیان له میهر و ناهید نه‌بردووه و له شوینه‌واره‌کانی ئەرده‌شیری سه‌یه‌میش‌دا تاقه‌ یه‌ک جار ناوی میهر هاتووه، به‌لام ئەرده‌شیری دووه‌م له به‌رده‌نوسه‌که‌ی هه‌مه‌دان‌دا ده‌لی: ئەم کاخه‌م به‌ خواستی ئەه‌وورامه‌زدا و ئاناھیتا و میترا دروست‌کرد.»^۴ هه‌ر ئەو شایه، له به‌رده‌نوسی شووش‌دا سویندیکی هاوچه‌شن ده‌خوا و ده‌لی: «ئەم هه‌یوانه‌م له‌سه‌ر خواستی ئەه‌وورامه‌زدا و ئاناھیتا و میترا

۱. بروانته: صفا، دکتەر ذبیح‌الله، «مزدپرستی در ایران قدیم»، چاپ سوم، شرکت مؤلفان و

مترجمان ایران، ۱۳۳۷ / ۱۹۵۸، ص ۷۸.

۲. رجبی، دکتەر پرویز، پیشوو، ل ۳۷۵.

۳. رضی، هاشم، پیشوو، ل ۳.

۴. رجبی، هه‌مان، ل ۳۲۹.

(میهر) سه‌رله‌نوئ دروست‌کرده‌وه، با ئه‌وان له په‌نای خۆیانم بگرن و له هه‌موو رِق و دوژمنایه‌تییه‌ک بمپاریژن و ئه‌وه‌ی بنیاتم نا، تیکینه‌ده‌ن و زیانی پینه‌گه‌یه‌نن.^۱ من له دریزه‌ی ئه‌م و تاره‌دا ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ر بابه‌تی ئه‌و سی خودایه.

مورته‌زا راوه‌ندی کۆمه‌لناسی ئیرانی و نووسه‌ری زنجیره‌کتیبی به‌نرخ‌ی میژوو‌ی کۆمه‌لایه‌تیسی ئیران (۱۳۷۸-۱۲۹۲ ی ه/ ۱۹۱۳ - ۱۹۹۹ ی ز)، له زمان «هانری شارل یونس» هوه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که گوتوو‌یه‌تی: «زه‌رده‌شت له کاتی ریفۆرم کردنی ئایینی‌دا پله‌ی میترای له ریزی خوداکان هیتایه‌ خواره‌وه و کردیه‌ هاوشانی ئیزه‌ده‌کان، واته ئه‌و فریشتانه‌ی وا ده‌سکردی ئه‌هوورامه‌زدان.»^۲

به‌گویره‌ی وته‌ی راوه‌ندی، «تاکی میترائیست له باری ئه‌خلاقیه‌وه له نه‌زم و نيزامیکی هاوشیوه‌ی سه‌ربازی‌دا ده‌ژیا. مروّقی ئیماندار‌ی میترای، خه‌باتکار، داوین‌پاک، نه‌ترس و دلپاک بو و له‌سه‌ر په‌یمانی خۆی ده‌مایه‌وه»^۳ راوه‌ندی له په‌یوه‌ندی میترائیسم‌دا ده‌ست ده‌نیته‌ سه‌ر خالکی گرنگ که بۆ ناوچه‌ی کوردستان خاوه‌نی گرنگایه‌تی تاییه‌ته، ئه‌ویش میژوو‌ی بنه‌ماکانی عیرفان و سوّفایه‌تییه. راوه‌ندی ده‌لی: «ئه‌خلاق‌ی پاریزکارانه‌ی میترائیسته‌کان گه‌وره‌یی و شکویه‌کی بی‌هاوتای ده‌به‌خشیه‌ی ئایینی میترای.»^۴

دره‌نگتر، له سه‌رده‌می ماده‌کان و کاتیک‌دا که زه‌رده‌شدت ئایینه‌که‌ی ئاشکرا ده‌کا، به‌شی رۆژاوا‌ی ئیران (به کوردستان و ئازهر‌بایجانه‌وه)، ده‌بته شوینی سه‌ره‌ل‌دانی ئایینه‌که. به‌گویره‌ی بۆچوونی «جه‌یمز دارمیستتیر»‌ی فه‌ره‌نسی و وه‌رگه‌یری کتیبی ئاقیستا به‌ فه‌رنسی (۱۸۴۹ - ۱۸۹۴)، «ناوه‌ند و لانکه‌ی ئایینی زه‌رده‌شتی [ولاتی] ماده‌کان و زوریش ویده‌چی، ئاتروپاتین بووب و ئایینی زه‌رده‌شت له‌ویوه ریگای

۱. هه‌مان، هه‌مان لاپه‌ره.

۲. راوه‌ندی، هه‌مان، ل ۴۸۳

۳. هه‌مان، هه‌مان شوین.

۴. راوه‌ندی، هه‌مان، ل ۴۸۴.

نووسه‌ر له دریزه‌ی بۆچوونه‌که‌ی‌دا ده‌لی: «ده‌وروبه‌ری سالی ۶۷ ی پینش‌زاین عیرفانی میترای بۆ یه‌که‌م جار گه‌یشه‌ جیهانی رۆژاوا و له سه‌ده‌ی یه‌که‌می زاینی‌دا ئیماندارانی میترای به‌ئاشکرا بانگه‌شه‌ی ئایینه‌که‌ی خۆیان [له رۆژاوا] ده‌کرد.»

بپیوه و چۆته رۆژهه‌لات[ی ئیران]، ئاقیستاش کاری موبه‌ده‌کانی ماده.»^۱
 به‌کورتی، له‌وه‌وال و بۆچوونانه‌ی شاره‌زایان که له سه‌روهه ئاماژه‌یان پیکرا،
 ئەم چه‌ند راستییانه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ون:

ئایینی میثرای له‌هه‌زاره‌ی دووه‌می پێش‌زایین، واته له ده‌وروبه‌ری ۳۵۰۰
 سال پێش ئیستادا له ئیران و هیندوستان په‌یره‌و‌کراوه؛ (ئه‌و جوغرافیایه له‌وه
 سه‌رده‌مانه‌دا، کوردستانی ئیستاشی گرتۆته‌به‌ر)؛
 میترائیسم به‌واتای په‌رستنی هه‌تاو یان تیشکی هه‌تاو و له راستی‌دا په‌سنی
 پرووناکییه؛

ئه‌و سه‌رده‌مه، ده‌وروبه‌ری هه‌زار سال پێش له‌دایک‌بوونی زه‌رده‌شت و
 سه‌ره‌ه‌ل‌دانی زه‌رده‌شتایه‌تی بووه؛

تا چه‌ند سه‌ده‌ی دوای ئه‌ویش هه‌شتا ئاریایی‌ه‌کان نه‌هات‌بوونه ئیران (نه‌هات‌بوونه
 کوردستان)؛

خودای میثرا له سه‌رده‌می زه‌رده‌شتیش‌دا ریزی لێ‌ده‌گیرا و له‌گه‌ڵ ئانا‌هیتا و
 ئه‌هوورامه‌زدا «سیانه»‌یه‌کیان پیکدینا؛

دره‌نگتر، زه‌رده‌شت میثرای له‌ریزی خوداکان هه‌نایه‌ خواره‌وه و کردییه
 هاوشانی «ئیزه‌د» واته فریشته‌کانی ده‌سکردی ئه‌هوورامه‌زدا؛

رهمی پیرو‌زکردنی ئاگر له ئیماندارانی میثرای‌یه‌وه گه‌یشته زه‌رده‌شتییه‌کان و
 لای ئه‌وان مایه‌وه؛

له‌وه‌بۆچوونانه‌دا هه‌یچ نیشانه‌یه‌ک نییه تا ده‌ریخا ئیماندارانی زه‌رده‌شتی
 په‌رستگه و شوینه پیرو‌زه میثرای‌یه‌کانیان له‌نیو بردبێ؛ له‌کاتی‌که‌دا پینگه و پله‌ی
 خوداکان تووشی گۆران هاتوون، په‌رستگا‌کان وه‌ک خۆیان ماونه‌وه؛

له ئایینی میثرای‌دا «ئه‌خلاق‌ی پاریزگارانه» وه‌ک بنه‌مای ئه‌و دیارده‌یه‌ی وا ئی‌مه
 ئه‌م‌رۆ به‌عیرفان و سو‌فیا‌یه‌تی ده‌یناسین، گرنگایه‌تی زۆری پێ‌ده‌درا. ئه‌و خاله‌ تایبه‌ته

۱. وه‌رگیراوه له: راوندی، مرتضی، هه‌مان، ل ۴۸۷.

یارمه‌تی توژیینه‌وه‌کانی دواپوژ له‌مه‌ر په‌گ و ریشه‌ی قایم داکوتراوی سوڤیایه‌تی و ده‌رویشایه‌تی و شیخایه‌تی له‌کوردستان ده‌دا. هه‌چ شوینیکی دیکه‌ی ئیران و ته‌نانه‌ت ناوچه‌ی سوننه‌نشینه‌کانی به‌لووچستان و باشووری ئیرانیش ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌یان تیدا نابیندری.^۱

۲. ماخوای ئاناھیتا

«ئه‌ناھیتا» یان «ئاناھیتا» خودای ئاو و کانیاو و پووبار، هه‌روه‌ها خودای ئه‌وین و دووگیانی بووه. له‌ئینسیکلۆپیدیای ئیرانیکا‌دا هاتوه:

«ئاناھیتا گه‌وره‌کچی پووباران و نیشانه‌ی ئاوی پیروژ و هه‌موو پووباره‌کانه، سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ئاویکی سه‌ر زه‌وییه، بالایه‌کی به‌رزی بی‌وینه‌ی هه‌یه... له‌ئیرانی کۆن‌دا، به‌هۆی گرنگایه‌تی ئاوه‌وه، چه‌ند خودا هه‌بوون که‌ پاریزگاریی ئاویان ده‌کرد و ئاناھیتا خۆشه‌ویستترینیانه... له‌ په‌رستگا‌کانی ئاناھیتادا ریچکه‌یه‌ک بۆ تپه‌رپوونی ئاو ده‌کرایه‌وه. په‌رستگا‌کانی ئاناھیتا له‌ نزیک پووبار یان سه‌رچاوه‌ی ئاویک بوون و ئاوه‌که‌ به‌ لیژیکی که‌م‌دا ده‌رژایه‌ خواره‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگی ئاو به‌نه‌رمی بگاته‌ گۆی، هه‌روه‌ها میحرابیان بۆ دۆعا و پارانه‌وه‌ دروست ده‌کرد.»^۲

له‌به‌روه‌ی په‌رستگای «ئاناھید» له‌ته‌نیشته‌کانی یان سه‌رچاوه‌ی ئاو بنیات ده‌نرا، وا بیر ده‌کریته‌وه که‌ شیوازی بینا‌که‌یان گه‌لیک جیاواز بوو له‌وانه‌ی وا بۆ په‌رستگای ئاگر دروست ده‌کرا؛ شیوازیکی میعمارایی گه‌لیک دیاری هه‌بوو له‌چاوه‌ی ئه‌وان و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی بریتی بوون له‌ کۆله‌که‌ و تاق.^۳

سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌ی زانیاری به‌و شیوه‌یه‌ی باسی ئاناھیتا و سه‌رچاوه‌ی ئاوه‌کان ده‌کا:

۱. باوه‌ری گشتیی خه‌لک و زۆربه‌ی توژی‌هه‌رانی بابه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ عیرفان بنه‌مایه‌کی ئیسلامی هه‌یه. له‌ رووی ئه‌م زانیاریانه‌وه‌ پیچه‌وانه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وی.

۲. دکتەر پرویز رجبی، «هزاره‌های گمشده»، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

3. (hypothesis of I. A. Orbeli, revived in C. Trever, «À propos des temples de la déesse Anahita en Iran Sassanide.» *Iranica Antiqua* 7, 1967, p. 122); (M. L. Chaumont), ANAHID. <http://www.iranicaonline.org/articles/anahid>.

«ئەستیرەى ئاناھید/ ناھید/ ئاناھیتا، بە ئەستیرەى ئاوی پەوان زانراوە و ھەر بۆیەش پەرستگاکی ناھیدیش لە لیواری ڕووبار و کانیو دروستکراون. ھەرودھا باوەریان بە کەسایەتیی مێینەى ئاناھید ھەبوو و ئاوی سەرچاوە و کەریزەکانیان بە ھی ئەو و ئەویشیان بە پشتیوان و لایەنگری ئەو ئاوانە زانیو. ئەوەش کە لە بیروکەى کونی ئیرانیان دا چاوەگەى کانیوکانیان بە شوینی ئاناھید داناو، پیاوان مافی ئەوھیان نەبوو لێ نزیك ببنەو، ھەر لەو باوەرەو ھاتوو.»^۱

ئێستا با ئەو زانیارییانە بخەینە چوارچێوەى شوینەوارەکانی ئێستای نیو شاری بۆکان:

پەرستگای ئاناھیتا، کە ئێستا مزگەوتی موسولمانانە، بە کۆلەکە و تاقەو، کە دەکری وەک درێژەى نەریتی بینا میژووییەکە سەیر بکری، لە دوولای باشوور و ڕۆژاواوە بە ئاوی پەوان دەور دراوە، یەکیان ھەوزەگەورەییە و ئەویتر جوگاویکی ھەوزەگەورەییە کە بەرەو ڕۆژھەلات - باشوور دەکشێ. ھەردوک ئەو ئاوانە تەنیا پینچ میتریک لە پەرستگا (مزگەوت) ھەکەو دەورن. ئاوی «خوڕینک» ی لای ڕۆژاواى ھەوزەگەورە، بەو دەنگە بلاوینەییەو گومان لەو دا ناھیلی کە جیگەى سەرنج و نەک ھەر سەرنج بەلکوو پەرستنی ئیماندارانی میتراى و شوینکەوتوانی ئاناھیتا بووین. ئاوی خوڕینک لە ژێر ھەوزەگەورەو سەرھەلدا و دیاردەیی دەسکردی مرۆف نییە^۲ و ھەمان ئەو ھەستە دەخولقینى کە ئیماندارانی ئاناھیتای خواھندی بالابەرزى ئاو، لە سەرچاوەییەکی ئاوی لای پەرستگاکیان چاوەروانیان کردوو.

ئەوەش کە لە سایدەکا دا گوتراوە پیاوان مافی ئەوھیان نەبوو لە چاوەى ئاوەکە نزیك ببنەو، دەتوانى چەشنە پەسندیک بێ بۆ ناوی بۆکان و پەییوھندی ئەو لەگەڵ بووک و ھاتنی بووک بۆ سەر ھەوزەگەورەى نیشانەى پاکى.

۱. مرادی، غیاث‌آبادی، «آناھید، ستارە آب‌های روان»، سایت پژوهش‌های ایرانی <http://ghiasabadi.com/anahid>.

۲. تەنانەت کاتیکیش کە لە سەردەمی مندالیی مندا جارێک بۆ خاوین‌کردنەوھى تەختى بنى ئاوی ھەوزەگەورەیان بەتال کرد، ئاوی خوڕینک بەردەوام مایەو.

ماری بۆیس ده‌لی: «ئەردافی سوورا ئاناھیتا»^۱ له یه‌شته‌کان [ی ئافیشتا] دا کیزۆله‌یه‌کی گه‌لیک جوان و بالا‌به‌رزە... سواری کالیسکه‌یه‌ک بووه که چوار ئەسپی با، هه‌ور، باران و تەرزە رایدە‌کێشن. جه‌ژنی گه‌وره‌ی «تیرگان» یا جه‌ژنی ئاو، که له سه‌رده‌می بوت‌په‌ره‌ستیه‌وه مابۆوه، له راستی دا بۆ ئاناھیتایه و «تیر و تیشته‌ر» ی پیده‌گوتری که تا ئیستاش له ناوچه‌ی کرمان وه‌ک جه‌ژنی باران به‌پێوه‌ی ده‌به‌ن.^۲ ئیبراهیم پورداوود ده‌نووسی: «ئەوه‌ی که په‌رستگای ناھید چ له ئیژان و چ له ولاتانی دراوسی، له لیواری پووبار یان شوینی پڕئاو دانراون، ده‌کرێ بمانگه‌یه‌نیته ئه‌و ئەنجامه‌ی که بلێین به‌تایبه‌ت په‌رستگای فریشته‌ی ئاویان له نزیک ئاو بنیات ناوه^۳ و ناھید فریشته‌یه‌که که ئه‌رکی پارێزگاریی ماکه‌ی ئاو له‌سه‌ر شانی ئه‌وه، وه‌ک چۆن «تیشته‌ر» (تیر) فریشته‌ی بارانه و میترا (میهر) فریشته‌ی تیشکه.»^۴

بنه‌مای «بووکه‌بارانه» ی نیو کوردانیش که تا ئیستا هه‌ر ماوه‌ته‌وه، ده‌بی له په‌یوه‌ندیی گه‌وره‌کچی ئاناھیتادا بووبی، به‌تایبه‌ت که تا ئه‌مڕۆش ئاماژه‌ی به‌گه‌وره‌کچان تیدایه و ئه‌وه‌ده‌توانی راسته‌و‌خۆ ببریته‌وه‌سه‌ر خاتوو ئاناھیتا. با‌سه‌یریکی ئه‌وه‌ده‌قه‌فۆلکلورییه‌ی پێ‌و‌ده‌سمی بووکه‌بارانه بکه‌ین که سنووری سه‌ده و هه‌زاره‌ی به‌زاندووه و گه‌یشته‌تۆته ئه‌مڕۆش:

1. Ardavi Sura Anahita;

- «سوورا» سیفه‌تیکی گشتیه‌ به‌واتای خاوه‌ن توانایی و هیز، «ئاناھیتا» ش به‌واتای پاک و بێ‌خه‌وشه. ماری بۆیس، «تاریخ کیش زرتشت»، ل ۹۰.
۲. بۆیس، ماری، هه‌مان، ل ۸۹ تا ۹۰.
۳. پورداوود، ابراهیم، یشت‌ها (۱)، چاپ اساطیر، تهران، ۱۳۷۷ / ۱۹۹۸، ل ۱۷۰.
۴. هه‌مان، ل ۱۶۲. پورداوود له شوینیکی دیکه‌ی هه‌مان سه‌رچاوه‌دا ده‌لی: «په‌رستگاکانی ناھید له ئیژان تایبه‌ت بوون به‌ ژنانی راهیبه‌ی پارێزکار، به‌پێچه‌وانه‌ی ئاسیای بچووک که به‌هۆی کارتیکه‌ریی ئایینه‌ سامییه‌‌کانه‌وه شیوازیکی دیکه‌یان هه‌بوو.» هه‌مان، ل ۴۶۹.
- پێویست به‌ گوتنه‌ که پورداوود ئه‌و قسه‌یه‌ی بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی بۆچوونی هه‌ندیک له لیکۆله‌ره‌ رۆژاوییه‌کان کردووه که بۆ نمونه له کتییی هیترا (خضرا)، واته‌ شاری هه‌تاودا په‌نگی داوه‌ته‌وه. به‌گۆیره‌ی ئه‌وان په‌رستگاکانی ئاناھیتا شوینی رابواردن بوون. من له‌گه‌ل بۆچوونی پورداوود سه‌باره‌ت به‌ سامییه‌‌کان نیم که هه‌ست ده‌که‌م بۆنی په‌گه‌زه‌په‌رستی لێوه‌ دێ، لام وایه ئه‌و به‌و قسه‌یه‌ ویستویه‌تی تۆمه‌ته‌که له‌سه‌ر شاره‌کانی ئیژان لابه‌ری و بلێ ته‌نیا سامییه‌‌کان وه‌هابوون!

«بووکه بارانه ئاوی دهوی،»

ئاوی نیو دهغلانی دهوی،»

دهرزی گهوره کچانی دهوی،»

هیلکهی بارۆکانی دهوی.»

تهنانهت هاتنی ناوی «بارۆکه»ش وهک مریشکی تازه پینگه یشتووی یهک ساله، دهتوانی واتایهکی په یوه دنیدار به باسه که ی ئیمه وهی هه بی و گه وره کچان و ئانا هیتا بگریته وه. ههروهها دوور نییه بکری له وشه ی «دهغلان» یشدا چه شنه ئاماژه یهک به باوه ری ئیماندارانی میثرای بیبری که هه تاو و گه رما و تیشکی هه تاویان بو پیز و به ره که تی دهغل و دانی خو یان ویستوو ه یان له خودای ئاو، واته ئانا هیتا پاراونه وه ئاو بگه یه نیته دهغل و دانی چیندراویان و تیراوی بکا.

ئیرانییه کان و هه ندیک له لیکۆله رانی رۆژاوی هه ولی ئه وه ده دن ئانا هیتا به خودایه کی ئیرانی بناسین و بلین ناوی ئانا هیتا له کتیی ئایینی هیندییه کان، واته «ریگ قیدا» دا نه هاتوو ه^۱ و به و پیه هی سه رده می یه ک بوونی هیند و ئیرانییه کان نییه؛ یان ده لین ئه گه ر له ده ره وه ی ئیرانی ش په رستیتیان، باوه ره که له گه ل په ره سه ندنی ئیمپراتورییه تی هه خامه نشی دا بلا بو ته وه.^۲ دیاره ئه وانه ده بی وه لامیک بن بو بۆ چوونی ئه و که سانه ی وا پیتان وایه میترائیس دیارده یه کی غه یه ئیرانییه و له ده ره وه ی ئیران سه ری هه لداوه و دواتر ئیرانییه کان وه خو یان گرتوو ه. من ته نیا له سی سه رچاوه دا شه ش نمونه ی جیاواز له و بۆ چوونانه م چاوپیکه وت:

- «وا ده زانی که هاتنی ئانا هیتا بو ناو ئیران له ژیر کارتیکه ری و لاتی بابل و

۱. رجبی، دکتور پرویز، هه مان، ل ۳۴۶.

۲. گویری، سوزان، «آناهیتا در اسطوره های ایرانی»، انتشارات جمال الحق، تهران ۱۳۷۲، ص ۳۱.

باوەرە ئەستىرەناسىيەكانى بابلدا بووبى.^۱

- «ئاناھىتا ماخوایەكى بابلى بوو، لەوئى بەناوى «ئەرىدوى» ناسراو و دواتر ناسناوى ئاناھىتا (پاك و خاوين) يان لى زياد كروو.^۲

- «ئاناھىتا ماخوایەكى سامىيە». ^۳

- «پاپ» لای وایە «ئاناھىتا لە رىگەى ئەرمەنىيەكانەو گەيشتوتە ناو مادەكان.» ^۴

- نىبرگ دەلى: ئاناھىتا خودایەكى توورانىيە و بە ماخوای سەیحوون ناوى دەبا.^۵

- «ئىرانىيانى نىشتەجى عىلامى كۆن، لەوئى فىر بوون كە خودای خۆيان ئاناھىتا لە پەيوەندى دوو روالەتى فینووسى سەر زەوى و ئىشتارى بەھىزدا بدۆزنەو.

لەوئىش بە خودای ئىشتارىان دەگوت «The Lady» واتە خاتوونەكە.» ^۶

لەكاتىكدا دەگوتى: «دىارى كردنى ميژوو بۆ دەرکەوتنى ماخوای ئاناھىتا كاریكى ئەستەمە و تەنانەت نازاندرى لە كەيەو بەو ناوە ناسراو، رىكەوتى سال و سەدەى زۆربەى ئەو شتومەكە پەيوەندىدارەى وا لە ناوچەى كرماشان (بەتايبەت ھەرسىن) ھەروەھا ئەلەشتەر و خورماوا دۆزراونەتەو ھى ھەزارەى يەكەمى پىشزايىنن.» ^۷ لە سالى ۱۹۳۱-۱۹۳۲ لە گردى «گيان» ى نەھاوئەند پەيكەرى داىكەخوایەك دۆزراوئەو كە گىرشمەن دەلى ھى سالانى ۲۵۰۰ تا ۱۸۰۰ ى پىشزايىنە. ^۸ لەوئىش كۆنتر، پەيكەرىكى ئاناھىتای ھەزارەى سىنھەمى پىشزايىنە كە لە ناوچەى «ويلیندۆرف» ى ئوترىش (نەمسا) دۆزراوئەو.^۹

بەم پىيە، ئىمە دەبى ميژووى دەرکەوتنى ئاناھىتا لەنىو گەلانى ناوچەكەدا

۱. پىرنيا (مشىرالاولە)، حسن، ھەمان، ل ۱۶۹.

۲. رجبى، دكتور پرويز، ھەمان، ل ۳۴۶.

۳. ھىرۆدوت، ۲۵۱/۱ ھەرگىراو لە رەجەبى، دوكتور پەرويز، پىشوو، ل ۳۴۹.

۴. ھەمان سەرچاو، ھەمان لاپەرە.

۵. ھەمان سەرچاو، ل ۳۴۶.

6. Mary Bois, «Encyclopaedia Iranica». Edited by Ehsan Yarshater. Rout Leage & Kegan Paul. London, Boston and Henley, 1985. Vol. 1. «ANAHID».

۷. گویری، سوزان، پىشتر، ل ۴۱.

۸. ھەمان، ل ۱۵.

۹. ھەمان، ل ۱۳-۱۴.

بگەرئىنەنە بۇ سەردەمىكى گەلىك زووتر له هاتنى ئارىيەكان و ئەوەش له پەيوەندىي ئەم باسەى ئىستاي ئىمەدا گەلىك گرنگە. پەرسىتى ماخوای ئاناھىتا له ناوچەيەك كه بۆكانىشى تىدا هەلگەوتوو، دەگەرئىتەو بۇ سەردەمى پىش هاتنى ئارىيەكان و بەو پىشە، لایكەم بەشىك له پەرسىتگەكانى پەيوەندىدار بە ئاناھىتا دەكرى ميژوويەكى كۆنتر له ميژووى ماد و هەخامەنشى و ئەشكانىيان هەبى. ئەو بۆيە دەلیم كه هەيئەتىكى كهونارانسىي ئىرانى، له باسى شار و ناوچەى بۆكاندا ئاماژەى به سەردەمى ئەشكانى (۲۵۰ى پىشزايىن تا ۲۲۶ى زايىنى) و ساسانى (۲۲۴ تا ۶۵۱ى زايىنى) كردوو. گەلىك ئىشانەى نووسراو بۇ نمونە تەتەله ئاشووربىيەكان به دەستەوون كه دەرىدەخەن قەلاى نيو شار و ۳۰ تا ۴۰ قەلاى دەوروبەرى بۆكان، تەمەنىكى گەلىك دريژترىان هەيە و ميژوويان لایكەم دەگەرئىتەو بۇ سەردەمى مانناكان (سەدەى هەشتەم تا شەشمى پىشزايىن)، تەنانت پىش ئەوانىش. زۆرىك لەو شەرەنەى و انىوان ئاشوور و ماننايان ئاشوور و ئوورارتوو پروويان داو، راست لەو ناوچەيەدا بوو و ئاشكرايە ناوچەكەش جىژيانى مرؤف و شوينى حوكماتى دەسلەتدارانى دەولەت - شارەكان بوو، تەنانت پىش ئەوەى لەژىر ئالاى دەولەتى ماننادا يەك بگرن و دەسلەتتىكى هەمەگىرى ناوەندى له ناوچەكەدا بنىات بنين، ئەو دەولەت - شارانە هەبوون.

دەرەنگتر و له سەردەمى مادەكانىشدا دەبينن: «ئاناھىتا وەك ماخوای ئاو، يەك له خۆشەويستترين «ئىزەد»ەكانى ئايىنى زەردەشت بوو و له ئاقىستا و ئايىنى زەردەشتدا هىچ ماخوایەك بەو خۆشەويستىيەو ناو نەبراو كه ئاناھىتا ناو براو. ۲» هەرەها دەگوترى «وا ديارە مادەكان يەكەم ئىرانىيەك بوون كه دەرەتانىان به پەرسەندى توخمى پىكەينەرى ئاناھىتا داو. ۳» واتاى ناراستەوخۆى ئەو

۱. هەيئەتى كهونارانسىي ئىران سالى ۱۳۵۰ى / ۱۹۷۱ى ز، رايگەياندوو: ناوچەى بۆكان بنكەى سپايى ئەشكانى و ساسانىيەكان بوو. ۵. وەرگىراو له ئەفخەمى، ئىبراھىم، پىشتر، ل ۱۵.

۲. رجبى، دكتور پروين، هەمان، ل ۳۴۴ - ۳۴۵.

۳. هەمان، ل ۳۵۰.

قسه‌یه‌ی سهره‌وه ئه‌وه ده‌بی که سهره‌ه‌لدانی ماخوای ئاناھیتا له ئیرانه‌وه نه‌بووه و ئاناھیتا له بنه‌رته‌دا خودایه‌کی غه‌یره ئیرانییه. ماده ئارییه‌کانیش ته‌نیا ئه‌وه‌یان کردووه که بۆ یه‌که‌م جار له ئیران‌دا دهره‌تانی په‌ره‌سه‌ندنیان به بیرۆکه‌ی ئاناھیتایی داوه. ئیتر له هه‌موو سهرده‌می دوا‌ی ماد هه‌تا ساسانییه‌کان و هاتنی عه‌ره‌ب بۆ ناوچه‌که (سه‌ده‌ی حه‌وته‌می زایینی)، به هه‌ندی‌ک به‌رز و نزمییه‌وه، ناو و بیرۆکه‌ی ماخوای ئاناھیتا وه‌ک خودا یان ئیزهد (فریشته) له باوه‌رپی خه‌ل‌ک‌دا ماوه‌ته‌وه و ته‌نیا شمشیری ئیسلام توانیویه‌تی بیبری و تیکیشکینی، راست وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌م سالانه‌دا خه‌لافه‌تی ئیسلامی «داعش» له‌گه‌ل شوینه‌واره ئاشوورییه‌کانی ناوچه‌ی مووسل و ژن و پیاوی ئیمان‌داری ئیزیدی ناوچه‌ی شنگالی کرد.

دیاره ئه‌گه‌ر باوه‌ره ئایینییه‌که خۆی به زه‌بری شمشیر له‌نیو برا و ئیسلام جیگه‌ی گرت‌ه‌وه؛ هیتستا هه‌ندی‌ک نیشانه‌ی فیزیکی و به‌شیک له دابونه‌ریت و مه‌ناسیکی میثرای له بیروباوه‌رپی خه‌لکی ناوچه‌که‌دا مانه‌وه، بۆ نمونه شه‌خسه‌په‌رۆ و داری چاکی و هه‌ندی‌ک له کانیاهه‌ پیرۆزه‌کانی ئاناھیتایی وه‌ک بابه‌قه‌تار و باوه‌گورگور پاشماوه‌ی هه‌مان ئه‌و بیروباوه‌ره‌ن و ئه‌گه‌ر ناویکی عه‌ره‌بی و وه‌ک «سه‌عه‌دی وه‌قاس» یان لی‌نرابی، ته‌نیا بۆ پاراستن‌یان بووه له ده‌ست و شمشیری داعشه‌کانی سهرده‌می خۆیان.

له‌لایه‌کی تره‌وه نیشانه‌ی هه‌ندی‌ک باوه‌ری ئایینه‌که‌ش له‌ناوخه‌ل‌ک‌دا مانه‌وه، به‌لام جیگه و پیگه‌یان گۆرا و ته‌نانه‌ت له که‌یسی وه‌ک خاوه‌نی ئاو (خپوی ئاو)‌دا، ئاناھیتای جیگه‌ی هانا و په‌نای خه‌لک، بیچمی ترسینه‌ری هاوشیوه‌ی ساحیبی ئاوی به‌خۆیه‌وه گرت و بوو به شیوازیکی «ئال»‌ی مندال‌رفین!

ئه‌و گۆرانه‌کانیانه به‌ درێژایی ۱۴ سه‌ده له مزگه‌وته‌کان و له ریگه‌ی مه‌لا و فه‌قی و شیخ و دوعانووسه‌وه یان له ریگه‌ی ته‌فسیر و شی‌کردنه‌وه‌ی کتیب و سه‌رچاوه‌ی عه‌ره‌بییه‌وه، چووه ناو بیروباوه‌ری کۆمه‌لانی نه‌خوینده‌واری خه‌لکه‌وه و له راستی‌دا باوه‌رپیک میثرای بوو به دوگمیک ئیسلامی، که ئیستا به‌ جل‌وبه‌رگی عه‌ره‌بی

ئیسلامییەو دەیانینین^۱.

ئەو زانیارییانە سەرەو دەریدەخەن کە باوەر بە خودای ئاو و ئاوەدانی میژوویەکی کۆنتر لە میژووی زەردەشتایەتی هەیه و دەبێ پیشینە لای کەم بگەریتەو بە سەرەمی بوت پەستی لە هەزارە سێهەمی پیش زاین یان ماوەیە کە دواى ئەو. بە هەمان شیوە، پەرستگەکانی «خودای ئاو»یش دەبێ میژوویەکی و کۆنیان هەبێ و نابێ وەک هەندیک لە ئێرانیهکان دەیکەن، لە پەيوەندی ئاینی زەردەشتدا سەیریان بکەین. بە کورتی، میژووی باوەر بە ماخوای ئاو و ئاوەدانی، لە ئاینی ئارییهکان کۆنترە و لە کاتی هێرشەکانی ئەوان بۆ سەر ناوچەى زاگروس ئەو باوەرە لەنیو خەلکدا برەوی بوو و چەسپاوه.

دوکتۆر پەرویز رەجەبى دەنووسى: «لە قەلەمەرەوى فەرەنگى ئێراندا چەشەنە بینایەکی میژووی دەبینین کە دەکرێ بە پەرستگەى ئاناھیتایان بزاین. ئەو بینایانە بە قەلای کچ (قلعە دختر) دەناسرین.»^۲ میژوونووس و لیکۆلەرى ئێرانى دوکتۆر «ئېبراهیم باستانی پاریزی» کتیبکی هەیه بەناوی «خاتون هفت قلعه». فەرەنگى دیهخودا سەبارەت بە پیکهاتەى «خاتون هفت قلعه» گوتویەتی کینایە لە ئەستیرەى «زۆهره»یە؛ دیارە زۆهرەش ناوی عەرەبىیە بۆ ئەستیرەى ناھید، دەشزانین کە ناوی دیکەى ئەستیرەى ناھید (ئاناھیتا)یە.^۳ کتیبى باستانی پاریزی لە بابەت ئەو قەلایانە نووسراوه، کە ناوی «کچ»یان لەسەرە و پەيوەندییان بە ئاناھیتاوه هەیه. من دوورى

۱. نموونەىەکی ئەو گۆرانکارییە، شینگیریى جوانەمەرگ بوونی سوهرابى كورى رۆستەمە بەدەستی باوكى خۆى كە بۆ ماوەى چەند سەدە نەرىتى سالانەى خەلگ بوو و ئیماندارانى موسولمانى شیعە وەریانگىراپە سەر شینگىرى بۆ ئىمام حسىنى كورى ئىمامى عەلى لە سەحراى كەرەبەلا.

۲. رجبى، دكتور پرویز، هەمان، ل ۳۶۹.

۳. برۆننە: وشەى «خاتون هفت قلعه» [ن ه ق ع / ع] (ترکیب اضافى، امرکب) کنايه از ستاره زهره است. (مجموعه مترادفات ص ۲۰۰). «وەرگىراو لە مألپەرى فارسى واژەياب. ناوی هەمان ئەستیرە لای رۆمىیهکان «فینووس» و لای یۆناییهکان ئافروډیت»ە و هەردووک ئەوانیش خودای ئەفین و جوانین. دەبى بنەمای هەموو ئەو باوەرەنە یەك بن، چ رۆژاوايى یەكەن لە رۆژەلاتیان وەرگرتبى، چ پىچەوانەكەى بى. مرقۇفايەتى يەك دیار دەیه ئەگەر جیاوازییەکان گەورە نەکریتەوه.

نازانم ته‌نانه‌ت ناوی کونی بۆکان و قه‌لاکه‌ی له‌په‌یوه‌ندی کچ و بووکدا بووبی و بۆ نمونه‌پیی گوترابی «قه‌لای بووکان» شتیک وه‌ک قه‌لای کچان که ده‌زانین له‌تورکی دا‌هه‌یه و «قیزقه‌لاسی» پیده‌گوتری یان له‌ئیران «قلعه‌دختر»ی پیده‌لین.

باستانی پاریزی میژوونوس و تویره‌ری ناسراوی ئیرانی له‌کتیپی «خاتون هفت قلعه»دا باسی میژووی هه‌ندیک قه‌لای کچ له‌کرمان و فارس و نازهرایجان و ... کردوه. من به‌داخه‌وه نه‌متوانیوه تا ئیستا بیخوینمه‌وه، به‌لام ناوی کتیبه‌که بۆم گه‌لیک سه‌رنج‌راکتشه.^۱

سه‌رنج‌راکتش ئه‌وه‌یه به‌گویره‌ی سه‌رچاوه‌یه‌ک^۲ له‌زمانی فارسی‌دا دوو ناوی دیکه‌ش بۆ ئه‌ستیره‌ی ناهید هه‌یه: بیدخت و بیلوفت. بیدخت هه‌مان به‌غ دوخت، واته «کچی خودای به‌غ»ه و ده‌توانی په‌سندیک بی بۆ ئه‌وه بۆچونه‌ی که قه‌لای سه‌رگردی تۆبره‌ریژی نیوه‌راستی بۆکان (یان بووکان)یش به‌شانازی بووکینی کچی خودای به‌غ یان خوداکه‌وه بنیات‌نرابی. وشه‌ی «بیلوفت»یش له‌باسه‌که‌ی ئیمه‌ دوور نییه. چه‌ند قاموسی فارسی به‌ «ناویک بۆ ئه‌ستیره‌ی زهره» یان ناهیدیان له‌قه‌لام داوه، که هه‌مان ئانا‌هیتای جیگه‌ی باسی ئه‌م کتیبه‌یه.^۳

دوکتۆر په‌رویز ره‌جه‌بی که دوو پاراگراف سه‌ره‌وه‌تر بۆچونه‌که‌یم له‌مه‌ر قه‌لای کچ (قلعه‌دختر) راگواست، هه‌روه‌ها ده‌نوس‌ی: «بوونی سوآله‌ت له‌وه‌په‌رستگا و قه‌لایانه‌دا ده‌بی ئه‌وه بگه‌یه‌نی که خه‌لکی ئه‌وه سه‌رده‌مانه بۆ چاک‌بوونه‌وه‌ی

۱. به‌داخه‌وه تا ئیستا نه‌متوانیوه نوسخه‌ی کتیبه‌که بدۆزمه‌وه و بیخوینمه‌وه و ئه‌وه زانیاریانه‌شم له‌ریگه‌ی هه‌له‌سه‌نگاندنه‌کانی سه‌ر ئینترنیت‌ه‌وه ده‌ست که‌وتوو، به‌لام ده‌زانم کتیبه‌که ده‌توانی هه‌ندیک پرسپاری سه‌باره‌ت به‌قه‌لای کچ و بووک و له‌ئه‌نجام‌دا مه‌سه‌له‌ی بۆکان و قه‌لاکه‌ی و بووکی سه‌ر حه‌وزه‌گه‌وره‌ روون بکاته‌وه.

۲. ویکی پیدیا دانشنامه‌ آزاد، وشه‌ی ناهید (سیاره).

۳. من له‌نیوان ئه‌وه ناوه و ناوی گوندی «بله‌ت»ی سه‌رده‌شتیش‌دا نزیکایه‌تییه‌ک ده‌بینم. ته‌نانه‌ت بینومه‌ به‌راست یان چه‌وت ناوه‌که‌یان وه‌ک «بوله‌ت»یش نووسیوه که هه‌ندیک له‌بیلوفت نزیکتر ده‌بیته‌وه. با ئه‌وه‌ش بلیم له‌هیچ به‌شیکي رۆژه‌لاتی کوردستان به‌راوه‌ی شاری سه‌رده‌شت و پیرانشار نیشانه‌ی ناوی میژوویی پیش ئیسلام به‌سه‌ر گوند و دیارده‌ سروشتیه‌کانه‌وه نه‌ماوه. نستان، ئالوه‌تان، ئالان، بیکۆس، نیزی، ته‌مه‌رچین، بیوران، تا گاهه‌شی مه‌نگورایه‌تی و... کئ له‌وانه ده‌کولیته‌وه؟

نهخۆش و بهرەكەت كەوتن له حاسلی كشتوكال، كهلكیان له ئاوی سهراچاوهی په‌رستگه‌كان وه‌رگرتووه^۱ یان بۆ گه‌یشتن به ئارمانج و ئاره‌زوو ئاویان پێشكه‌ش به په‌رستگه‌كه‌ کردوو و به‌په‌رسته‌ت دواي ئه‌و پێشكه‌ش کردنه، زه‌رفه‌كانیشیان شكاندوو.^۲

پشتی ئاو به‌ دواي خۆشه‌ویستیك و ئه‌ندامیكی بنه‌ماله له كاتی سه‌فه‌ركردنی‌دا، كه له هه‌ندیک به‌شی كوردستان باوه، نابێ بی‌په‌یوه‌ند به‌و نه‌ریته و ئه‌و باوه‌ره‌ بی و ته‌نانه‌ت شكاندنی گۆزه‌ی په‌ش به‌ دواي كه‌سیكدا كه ئه‌مپۆش له زمان و فه‌ره‌نگی خه‌لكدا هه‌یه، ده‌بی پاشماوه‌ی پێ‌وره‌سمیك و باوه‌پێکی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ بی.

له‌ په‌یوه‌ندی سوآله‌تی به‌جیماوی سه‌ده و سالانی زوو، ده‌بی بلیم قه‌لای ناسراو به‌ سه‌ردار له‌سه‌ر چه‌وزه‌گه‌وره‌ی بۆكان، ته‌نیا له سه‌ده‌ی بیسته‌م دا دوو جار هه‌لگۆلراوه و بناغه‌ی دیوار و بینای له‌سه‌ر داندراوه. یه‌كه‌م له سه‌رده‌می سه‌ردار سه‌یفه‌ددین‌خان و سه‌ردار چه‌مه‌حوسین‌خان‌دا (كۆتایی‌یه‌كانی سه‌ده‌ی نۆزده و سه‌ره‌تا‌كانی سه‌ده‌ی بیسته‌م)؛ دووه‌م جاریش له‌لایه‌ن سپای پاسدارانی ئیستای ئیرانه‌وه (دواي ۱۹۸۱). دیاره ئه‌گه‌ر سوآله‌ت یان گۆزه و دیزه نه‌شكاوێكیش له شوینه‌كه‌دا دۆزرا بیته‌وه له‌و دوو بیناسازیانه‌دا فه‌وتاون و نه‌ماون، به‌لام له خه‌لكانی به‌سالاچووی شاره‌كه‌م بیستوو كه له سه‌رده‌می دروست‌كرانی قه‌لا‌كه‌ی سه‌یفه‌ددین‌خان سوآله‌ت و گۆزه و دیزه‌ی شكاو له شوینی قه‌لادا بینراونه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها له شوینه‌واری میژوویی ناسراو به «گله‌جان» له داوینی رۆژه‌لاتی قه‌لای سه‌رداری بۆكان و پشت دوخانیاتی كۆن له گه‌په‌کی «زاخه‌كان»، گه‌لێك كه‌ره‌سه و

۱. هه‌ر ئیستاش زۆریك له خه‌لكی كوردستان ئاوی هه‌ندیك كانیاو و سه‌راچاوه به‌ دیارده‌یه‌کی پیروژ ده‌زانن و وه‌ك شفا و عیلاجی نه‌خۆشی ده‌یخۆنه‌وه یان به‌ مندالی نه‌خۆشیانی ده‌دن، ته‌نانه‌ت له بۆكان باوه‌ كاتی كه مندال ده‌كوخی یان خواردنیک له گه‌رووی ده‌گیرێ، دایکی ئه‌گه‌ر ئاوی بابه‌قه‌تاریشی نه‌بی بیداتی، به ئه‌سپایی له پشتی منداله‌كه‌ هه‌دا و به زمان ده‌لی «ئاوی بابه‌قه‌تارا!» یان هه‌ر «بابه‌قه‌تارا!» بۆ ئه‌وه‌ی منداله‌كه‌ گه‌رووی بكریته‌وه و بگه‌رپه‌ته‌وه دۆخی ئاسایی.

۲. رجبی، دكتر پروین، هه‌مان لایه‌ره.

شت‌ومه‌ک دۆزرایه‌وه و من به‌کورتی ئاماژه به‌و تالان‌و‌پرۆیه ده‌که‌م که هه‌ر له ته‌مه‌نی خۆم‌دا له‌و شوینه‌واره‌گرنگه‌رۆوی داوه و ئیستا گه‌لیک شایه‌دی کاره‌که زیندوون و ماون. ئه‌گه‌ر هه‌له‌وپه‌له و کارنه‌زانیی خه‌لکه‌که و نابه‌رپرسیاریی به‌ناو به‌رپرسیانی دزی حکومه‌تی شا و ده‌ست‌چه‌په‌لیی قاچاخچی و ده‌لاله‌کانیان لی‌گه‌ر‌ابا، وا هه‌بوو ئه‌و شوینه‌گرنگه‌ وه‌ک گه‌نجینه‌یه‌کی گرنگی فه‌ره‌نگی بنرخینه‌ریه و ته‌نانه‌ت یارمه‌تی زۆری ئه‌م باسه‌شی ب‌دایه و گه‌لیک لایه‌نی شار‌اوه‌ی بۆ ئه‌م باسه‌ی ئیستاش پ‌وون ب‌کر‌دایه‌ته‌وه.

گله‌جان، به‌گوێره‌ی بیره‌وه‌ریی خه‌لک و بۆ نمونه، ریزدار ره‌شید سپیهری خه‌لکی بۆکان و دانیشتووی ئیستای سوید، گه‌نجینه‌یه‌کی به‌نرخ له‌گوین گه‌نجینه‌ی زیویه بوو، به‌لام قاچاخچی نار‌ه‌سه‌ن له‌لایه‌ک و بی‌خه‌به‌ریی هه‌ندیک خه‌لک به‌تایبه‌ت هه‌رزه‌کاری بی‌ئاگا له‌لایه‌کی تره‌وه، داریان له‌کووله‌که‌ی رۆچی ئه‌و شوینه‌واره به‌نرخه‌دا و فه‌وتاندیان. شت‌ومه‌کی دۆزراوه‌ی گله‌جان که له‌ماوه‌ی سی‌ده‌یه‌ی نیوان ۱۳۳۰ تا ۵۰ه‌ی هه‌تاوی (۱۹۵۰ تا ۷۰ی ز)دا ده‌دۆزرانه‌وه، هه‌مووی ده‌درانه‌ده‌ست ده‌لالی بۆکانی و مه‌هابادی و له‌ئه‌نجام‌دا ده‌بوون به‌ملک و مالی قاچاخچیانی ته‌وریز و تاران و ئوورشه‌لیم و له‌نده‌ن و نیویۆرک، که ئیستا ده‌بی له‌گه‌لیک کۆلیکسیۆنی شه‌خسی و ته‌نانه‌ت حکومیی ولاتانی ئوروپا و ئه‌مریکا‌دا شوینی تایبه‌تیان بۆ ته‌رخان کرابی. ئیتر سوالاته‌ش‌کاو هیچ، که هه‌ر دوا‌ی دۆزرانه‌وه‌فریدراون و نه‌ماون، په‌یکه‌ره هونه‌رییه‌کانیش له‌ده‌ست کورد چوونه‌ته‌ده‌ری و ئیستا بۆ سه‌لماندن و چه‌سپاندنی بۆچوونی که‌سیکی ده‌سکورتی وه‌ک من ده‌بی په‌نا بیریته‌به‌ر بیره‌وه‌ریی خه‌لک و ئه‌وه‌ی له‌شوینه‌واری میژوویی زیویه‌ی سه‌قز‌کرا و ره‌شیدخانی که‌یخوسره‌وی

شینى بۆ گیزرا،^۱ له گله جانی بۆکانیش دوویات ببیتته وه.^۲

به لآم به گشتی شوینی ناسراو به گله جان دریزه ی شوینه واره میژووی به کانی دیکه ی بۆکانه که به گولی مهردان به گ و ئه شکه وتی سه ر گۆله که له لای باشووری رۆژاوای شار دهست پیده کا و ده گاته خوړینک و هه زه گه و ره و جۆگه له ئاوه کانی باشوور و باکووری، ئینجا په رستگای کونی ئاناھیتا (مزگه وتی جامیعی ئیستا)، ریزه پلیکانه به رد چنه کانی به رده می په رستگا^۳ به ره و قه لا و خودی قه لا، تا ده گاته گله جانه له داوینی رۆژه لاتى قه لا و «کیلشهین» ی هه ندیک ئه ولاتر له به شی رۆژه لاتى باکوور.

دوکتۆر ره جبه ی له دریزه دا دنووسی: «په رستگاکانی ئاناھیتا سامانیکی زۆریان هه بووه و هه ندیک په رستگای گه و ره ی وه ک ئه وانه ی شارى «که نگاوه ر» و «هه مه دان» جیا له و پیشکه شییانه ی وا بۆیان بردوون، خاوه نی زه وی وزار و گوندیش بوون [مه وقوفه] و ئه گه ری ئه وه هه یه کۆیله شیان بووبی که بۆ دابین کردنی خواردن بۆ پیاوه ئایینییه کان و مجپوره کانی په رستگه، له سه ر ئه و زه وی وزارانه کاریان کردبێ.»^۴

۱. برواننه دوو به رگ کتیبی ئه و دلسۆزه ی گه ل و نیشتمان: که یخوسره وی، ره شید، نخستین گزارش: «دوران بی خبری یا غارت آثار فرهنگی ایرانیان - گنج زیویه» و درنامه روستائیان زیویه، چاپ نخست، ناشر: نویسنده، ۱۳۶۴/ ۱۹۸۵ و دومین گزارش: «دوران بی خبری یا صهیونیزم جهانی و خطر نابودی آثار باستانی منطقه باستانی زیویه و قاپلاننو و نشانه هائی از ساختمان حکمتانه و غار دیو سپید»، انتشارات آفرینش، تهران ۱۳۶۹/ ۱۹۹۰.

۲. به هوی گرنگایه تیبی مه سه له ی گله جانه و ئه وه ی که تا ئیستا له هه یچ سه رچاوه یه کدا باسی نه کراوه، من هیوادارم ریزدار ره شید سپیهری بیره وه ریه کانی خوی له م باره یه وه به دوورودریژی بنووسی و بلاوی بکاته وه.

۳. ئه و ریزه پلیکانه به ردینه، تا سه رده میکیش که من له بۆکان بووم (سه ره تای هه شتاکانی سه ده ی بیسته م)، هه ر ما بوو، که خه لکی له سه ر هه زه گه و ره و به رده م مزگه وتی جامیعه وه ده گه یانده ناوقه دی قه لا. به بۆچوونی من پیش ئه وه ی له سه رده می سه یفه ددین خان دا ده ست له شوینه که وه ربردئ و له و یوه پلیکانی له به ردی سپی تاشراوی تا به رزایی قه لا بۆ دابندرئ، ئه و پلیکانه میژووی به ی جیگه ی باسی من، له ویشه وه تا به رزایی قه لا دریزه ی ببوو. پلیکانی جیی باسی من، له به ردی بچووک بچووک دروست کرابوو و پانایی به که ی ده گه یشته دوو میتریک.

۴. ره جبه ی، دوکتۆر په روین، هه مان، ل ۳۵۵.

من بۆ مەسەلەي کارکردنى بىي حەقدەست لە پەرسىنگا ئايىنبىيە كۆنەكانى ناوچەي بۆكانىش بۆچوونىكەم هەيە و دەمەوي دەسنىشانى خانەقاي شىخان لە بورهان و زەنبىل بىكەم، كە سۆفى و مورىدەكانىيان سالانە لە رىگاي دوور و نىزىكەو دەچنە زيارەتيان و ماوەي مانگ و دوو مانگ و زيارتىش كاري بىي حەقدەستى وەك درويىنە و كۆلكىشان و خاوين كۆنەو دەكەن. ئەو نەرىتە نابىي بىيبنەما و پىشسىنەيەك بىي كە دوكتۆر رەجەبى لە باسى پەرسىنگاكانى ئاناھىتا و كاري كۆيلەكاندا هىناويەتە گۆرىي. ئاشكرايە كارەكە دەبىي سەدە و سالانىكى زۆر بىي بىچمى خۆبەخشانىەي بەخۆيەو گرتبىي و كۆيلايەتى بە وانا كلاسكىيەكەي نەبىي، بەلام خەسلەتى كارەكە هەر يەكە و لە هەردووكانىياندا حەقدەستىك بەرانبەر بە كارکردن نىيە و هەردووكانىيان بۆ رەزامەندىي يان لەپىتاو خودادا دەكرىن. ئەوەش جيا لە مەسەلەي گشتىي عىرفان و سۆفيايەتى لە ناوچەكە نىيە، كە هەر خۆي دەكرىي رىشەي لە مېترائىسمدا بىي و لە سەردەمى زال بوونى ئىسلامدا رەنگى ئىسلامىي بە خۆيەو گرتبىي. هەويىي ئەم بابەتە ئاوي گەلىك زۆر هەلدەگرىي و دەبىي لە كىتبەكەدا زيارتى لىي بدووىم.

چوارەم، سەردەمانى ميژوويى:

سەردەمى ماد و هەخامەنشى

دواي هاتنى ئارىيەكان و سەرھەلدانى ئايىنى زەردەشتىش، كىتبىي پىروۆزى زەردەشتىيەكان (ئاقىستا)، باسى لە ئاناھىتا (ناھىد) كردووە. بەگوێرەي قسەي ئىبراھىم پورداوود، «ناھىد يەك لە ئىزدەدەكانى ئايىنى مەزدىسنا بوو و وەك فرىشتەي ئايىنەكانى دىكە، لە عىبادەت و رىي و رەسمە ئايىنبىيەكاندا رىزى لىي گىراو». له يەشتى پىنجەم لە «يەشتەكان»ى ئاقىستادا، باسى گەورەيى و جەلالى فرىشتەي خاوەنى ئاودەكرىي كە ناھىد (ئاناھىتا) بىي.

بەلام زانىارى ئىمە سەبارەت بە ئاناھىتاي سەردەمى ئارىيەكان بەتايبەت دواي

هه خامه نشییه کان (۵۵۰ تا ۳۲۱ ی پ. ز) له سالانی پێش ئهوان زیاتره. «رۆمه ن گهرشمه ن» ده لێ: «ئیمپراتۆرییه تی هه خامه نشی له سه ر بنه مای ئایین دانه نرابوو، وه ک ئه وه ی بۆ نموونه، له سه رده می خوله فای عه باسی دا وا بوو... [له گه ل ئه وه ش دا] ئایینی ئانا هیتایی به فه رمی له لایه ن ئه رده شی ری دو وه م جیگری داریووشی هه خامه نشییه وه راگه یه نرا به و ئامانجه ی که ببیته ئایینی سه رانسه ری هه موو خه لکی ئیمپراتۆرییه ته که.»^۱

سه باره ت به ته عبیری «فریشته ی خاوه نی ئاو» که له نووسینی پوورداوودا هاتوو، ده بی بلیم «خاوه نی ئاو» یان «خاوه ندی ئاو» یا «ساحیتی ئاو» یان «خیوی کانی» له کوردستان و له ناوچه ی بۆکان، ته عبیریکی بیگانه نییه و ناسیاوی گوئی هه مووانه. خاوه نی ئاو وه ک «ئال» له بیروبوچوونی ئیستای خه لکی ئاسایی دا چه مکیکی نیگاتیفه و شتیکی ترسینه ر وه ک جندۆکه یه، به لام هه ر له په یوه ندی دیارده ی ئاودا ماوه ته وه و به گویره ی بۆچوونه که، «ساحیتی ئاو» که سیکی بالابه رزی سپی پۆشه که له لیواری حه وز یان رووبار راده وه ستی. دوور نییه ئایینه نویتره کانی وه ک زه رده شتی یان ئیسلام بۆ دوورخستنه وه ی خه لک له پیروۆزکردنی خودای ئاو واته ئانا هیتا، ئه و ناووناتۆره خراپه یان خستیته شوینی و ئیتر به درێژه ی سه ده و سال، وه ک گه لیک خورافه ی ئایینه کانی تر، چووبیته ناو میشکی خه لکه وه. ته نانه ت له و باسه ش دا ده بینین خاوه نی ئاو سپی پۆشه و رهنگی سپیش رهنگی پاکی و بیگه ردییه، که ئانا هیتاش ماخوای پاکی و بی خه وشیییه.

پوورداوود ده نووسی: «له ورده ئافیتاش دا که به شیکی دیکه ی ئافیتاشیه، ناوی دۆعای چواره م، «ئابان نیایش»، واته دۆعای ئاوانه و له یه شتی ئاوان وه رگراوه. ئه و دۆعایه له کاتی که ده گوتریته وه که له لیواری رووبار، سه رچاوه یه کی ئاو

1. Roman Ghirshman, Vladimir Minorsky, Ramesh Sanghri; «Persia The Immortal Kingdom», Draphic Society, New York, P. 42 & 87.

یان ئاوه‌لدیریک وه‌ستا بن.»^۱ هەر ئه‌و ده‌لێ: «به‌وته‌ی شیف‌تلیوتیز زانای ئالمانی، له‌ئه‌فسانه‌یه‌کی ئیسلامی دا ناوی ئه‌ستیره‌ی زوه‌ره‌یان ناوه «بذوخت ئه‌ناهیڤ»؛ ئه‌و وشه‌یه‌ له «به‌غ دوخت ئه‌ناهیڤ» وه‌هاتوو و واتای ناھیدی کچی به‌غ (خودا) ده‌دا.»^۲ به‌گشتی، «له‌ ئافئیس‌تا و ئایینی زه‌رده‌شت‌دا هیچ ئیزه‌دی‌ک به‌را‌ده‌ی ئاناھیتا به‌گه‌رمی و خوشه‌ویستییه‌وه‌ باسی نا‌کرئ.»^۳

پوورداوود ئاماژه به‌ بۆچوونیکێ «سیر هینری راولینسون» یش ده‌کا و ده‌نووسی: «هه‌ندی‌ک له‌ زانایان وای بۆ ده‌چن که‌ میژووی په‌رستگاکه‌ی هه‌مه‌دان [په‌رستگای ناھید] ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می هه‌وخشه‌ته‌ره‌ دووه‌مین شای ماد (۶۲۵ - ۵۷۵ پ. ز) یان ئازدیگی جیگه‌که‌ی (؟)... ئیزیدوورۆس خاراکیسی جوغرافی‌زانی یۆنانی له‌ ده‌ووربه‌ری سالی ۳۷ی زایینی‌دا ژیاوه‌، سه‌ردانی هه‌مه‌دانی پیته‌ختی ماده‌کانی کردوو و چۆته‌ سه‌ر باسی خه‌زینه‌ و په‌رستگای ئه‌وئ و په‌رستگای ناھید له‌ که‌نگاوهر.»^۴ وه‌ک گو‌ترا، به‌گویره‌ی سه‌رچاوه‌کان، دوا‌ی ماد (۷۰۵ - ۵۵۰ پ. ز)، له‌ سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کانیش‌دا (۵۵۹ - ۳۲۱ پ. ز) ئاناھیتا ریزی لی‌گیراوه‌ و «شاهانی هه‌خامه‌نشی ئاناھیتایان وه‌ک ئه‌هوورامه‌زدا و میترا ستایش کردوو»^۵ و ناوی ئه‌و بۆ یه‌که‌م جار له‌ به‌رده‌نووسه‌کانی داریووشی دووه‌مه‌دا، له‌ شووش و هه‌مه‌دان ده‌رکه‌وتوو که‌ تییان‌دا ئاناھیتا راست دوا‌ی ئه‌هوورامه‌زدا و پیش میترا ناوینووسراوه‌.»^۶ ئه‌وه‌ش له‌ کاتیک‌دایه‌ که‌ «سه‌ره‌رای هه‌موو تو‌یژینه‌وه‌ و بناوان کۆلینه‌وه‌یه‌ک، تا ئیستا به‌روونی ده‌رنه‌که‌وتوو ئایینی هه‌خامه‌نشیه‌کان چی بووه‌.»^۷

۱. هه‌مان، ل ۱۵۸ و ۱۵۹.

۲. هه‌مان، ل ۱۶۶.

۳. رجبی، دکت‌ر پرویز، هه‌مان، ل ۳۴۵.

۴. هه‌مان، ل ۴۶۹.

۵. گویری، سوزان، هه‌مان، ل ۱۷.

۶. هه‌مان، ل ۶.

۷. رضی، هاشم، «تاریخ مطالعات دین‌های ایرانی دین‌های آریایی، مغان، مادی، هخامنشی، زروانی، میتراپی، زرتشتی...» سازمان انتشارات فروهر، تهران ۱۳۶۶ / ۱۹۸۷، ص. ۲۰.

سەردەمی ئەشکانی (۲۵۰ی پ. ز - ۲۲۶ی ز)

بەگوێرەى سەرچاوه‌كان «له سەردەمی ئەشکانی دا (۲۵۰ی پ. ز تا ۲۲۶ی ز) ئاناھیتا له‌گەڵ ئەھوورامەزدا و میهر (میترا) ستایش کراوه.»^۱ بۆ نموونە «له سەردەمی ئەشکانیان دایە کە ئاناھیتا و میترا دەگەنە لووتکەى دەسەلاتی فرمی و ھاوێی له‌گەڵ ئەھوورامەزدا «سیانە» یەك پیکدینن.»^۲

سەبارەت بەو «سیانە» یان «ترینیتی» یە، نووسەرانی کتیبی ھەترا (حضر) دەلێن: «له شاری «حەزرا» دا باوەر بە سیانەى شەمەش، سەن و عەشتار (ھەتاو و مانگ و ناھید) ھەبوو، بەلام ھەرسێکیان لە جوودی یەك خودادا کۆنە دەبوونەو و نەدەبوون بە یەك»^۳ کە ئەو ھەش پەسندیکە بۆ ھەبوونی «تثلیث» ی ئاناھیتا، میترا، مەزدا لەلای رۆژھەلاتی خاکی ئەوان، واتە لە کوردستان و ئێرانیش. گیرشمن لەو بارە یەو دەنووسن: «گەرچی پەرستنی سیانەى ئەھوورامەزدا، میترا، ئاناھیتا لە سەردەمی پارتنی [ئەشکانی] یەکانیش دا بەردەوام بوو، سیستەمی ئایینی ئاناھیتا گەلیک زوو ڕێبەراییەتی کارەکەى بەدەستەووە گرت بەشیوہ یەك کە ھەموو ئەو پەرستگایانەى وا لە دەقە میژووییەکان دا ئاماژەیان پیکراو، پێشکەش بەو کراون.»^۴ «پەجەبى» ش لە درێژەى ئەو باسە دا دەلێ: «پێشتر ھەموو پەرستگەى کى ئێرانى لەو سەردەمە دا پێشکەش بە ئاناھیتا کراون... و بنیاتنانى پەرستگەى شیز [لە تەختى سولەیمانى رۆژھەلاتى بۆکان] یش دەدریتە پال مادەکان، بەلام تەنانت ئەگەر لە سەردەمی مادیش دا ھى ئاناھیتا نەبووبى، تاییەت کرانى ئەو بەناوى ئاناھیتاوە لە سەردەمی ئەشکانییەکان دا، دەورێکی گەنگ دەبینى... لە سەردەمی ئەوانەوہ یە کە دروست کردنى پەرستگەى سەرداپۆشراو لە ئێران دا دەبیتە باو... دوایین راپۆرتیک کە سەبارەت بە ئاناھیتای سەردەمی ئەشکانیمان ھە یە سالى ۲۲۴ یان ۲۲۶ی

۱. گویری، سوزان، ھەمان، ل ۶.

۲. رجبى، دکتەر پرویز، ھەمان، ل ۳۵۶.

۳. سەفر، فوئاد و مستەفا، محەممەدەلى، پێشتر، ل ۷۲ تا ۷۴.

4. Ghirshman, Roman; «Iran Parthians and Sassanians», Translated [into English from French] by Stuart Gilbert and James Emmons, Thames and Hudson, USA, 1962, P. 89.

زایینییه.»^۱

بۆ هه لسه نگانندی بارودۆخی بۆکان و په یوه ندى دانى به ئاناھیتاوه، پيوسته له بیرمان بچ که سه رده می ئەشکانییه کان لووتکه ی په رستنی ماخوای ئاناھیتا بووه و لای که م یه که سه رچاوهش به دهست ئیمه وه هه یه که قه لای بۆکان به شوینه وارێکی سه رده می ئەشکانی دهزانی.^۲ په رستگاکانی ئاناھیتا له سه رده می ئەشکانیان دا سه رداپۆشراو و چوارگۆشه بوون. مزگه وتی بۆکانیش چوارگۆشه یه کی ته واوه، هه روه ها له دوولاهه به ئاوی رهوان ده وردراوه که ئەوه خۆی گرنگایه تیی ئاو له ئایینی میتراپی دا ده سه لمینی و ئەو راستییه پشتراست ده کاته وه که په رستگاکانی میتراپی له لیواری رووبار یان کانیاویکی لووزه وه به ستوو دروست ده کران، ئاوی چه زه گه وره له دوولاهه ده روا و خورپینکیش ده بیته لای سه یه می و دووانیان له مه ودا یه کی چوارپینچ میتری به رده می په رستگاکن و خورپینکیش ته نیا ۳۰ یان ۴۰ میتریکی لیوه دووره.^۳

۱. رجبی، دکتەر پرویز، پیشتر، ل ۳۵۶ تا ۳۵۹.

۲. پرواننه: افخمی، ابراهیم، پیشتر.

۳. چه زه گه وره له راستی دا کانیاویکه ئاو وهک زنه له ژیری سه ره له ده دا و خورپینکیش هه ر به شیک له و ئاوه یه که له ژیر زه وی دا لیک جیا ده بنه وه.

ئەم وینەیه سەرچاوهی کاره هونەرپیه‌که‌ی مامۆستا «عوسمان موباره‌کی» یه‌ و له لاپه‌ره دووه‌می ئەم وتاره‌دا ده‌بیندرئ. به‌داخوه‌ خاوه‌ن و سالی هه‌لگرته‌ی وینه‌که‌ نازانم، به‌لام ده‌بی له‌ سالانی ۴۰ی هه‌تاوی (۶۰ی زاینی) دا هه‌لگیرایی.

دیسان ده‌گه‌ریمه‌وه‌ سه‌ر باسی په‌رستگا میتراپی‌یه‌کان. په‌جه‌بی له‌ درێژه‌ی باسه‌که‌ی‌دا ده‌نوسئ: «گه‌لاله‌ی سه‌ره‌کیی ئەم په‌رستگایانه‌[ی سه‌رده‌می ئەشکانی] بریتی بوو له‌ ته‌لاریکی چوارگۆشه‌، که‌ له‌ هه‌ر چوار لاره‌ ده‌رگا به‌ره‌و په‌واقیک ده‌کرایه‌وه‌ و پلیکانیک له‌ پانتایی دیواره‌که‌دا داده‌نرا، که‌ ده‌گه‌یشته‌ سه‌ربان ئەو شوینه‌ی وا ئاورگه‌ و شوینی کوشتاری چه‌یوانی قوربانی له‌وئ هه‌لگه‌وتبوو... به‌ ته‌نیشته‌ په‌رستگا‌کانه‌وه‌ شوینی تاییه‌ت به‌ نیشته‌جی بوونی پوه‌حانییه‌کان دا‌بین ده‌کرا... هه‌روه‌ها ژووری داخراویشیان هه‌بوو که‌ له‌وئ‌دا ئاگری پیروژ به‌بی دووکه‌ل و له‌سه‌ر خۆله‌میش ده‌گرا.»^۱

جیگای مزگه‌وتی جامعی ئیستا و له‌ راستی‌دا په‌رستگا میژوویی‌یه‌که‌ به‌ شیوه‌یه‌که‌ که‌ له‌ هیچ لایه‌که‌وه‌ ده‌ره‌تانی گه‌وره‌بوونه‌وه‌ و شیواندنی بیجمه‌ چوارگۆشه‌که‌ی گونجاو نییه‌. له‌ دوولای باکوور و پۆژه‌ه‌لاته‌وه‌ گرد و به‌رزایی

۱. په‌جه‌بی، هه‌مان، ل ۳۶۸، هه‌روه‌ها گیرشمه‌ن، پۆمه‌ن، ۱۹۶۲، ل ۵۸.

قهلا و داوینی باشووری قهلاکهیه، که دهبی پیش دروستکرانی په رستگاکهش هر بووبی (چ سروشتی، چ تووره که ریژ)؛ له دوو لای دیکه شه وه ئاوه (حه وزه گوره خوی و جوگه لهی بهری رۆژه لاتی که دواي تیپه ربوون به بهردهمی په رستگاکه دا به ره و باشوور ده ئاژوی).

وینهی حه وزه گوره و مزگهوت

وینه که له سهه ر قهلاوه هه لگیراوه. ئه و به شهی مزگهوت که که وتوته لای قهلا (له مناره وه به ره و لای ئه و سنی که سهی واکه تونه ته ناو وینه که وه) درهنگتر له سالانی ۳۰ (۵۰ی زاینی) دا دروستکرا و خرایه سهه ر به ژنی سهه ر که مزگهوت؛ دنا له راستی دا مزگهوت هه ر ئه و به شه بوو واکه هشت گومبه زی له سهه ر سهه ر بانه کهی قوت بوونه ته وه و وهک ده بیندری، چوارگۆشه یه کی ته واوه

سهه ردهمی ساسانی (۲۲۴ - ۶۵۲ی ز)

ئه و زانیاریانی سهه رده وه سهه ر به به پیکه ی کومه لایه تی ئایینی ماخوای ئانا هیتا بوون پیش سهه ردهمی ماد و درهنگتر له دهوره ی حکومه تی ماد و هه خامه نشی و ئه شکانی دا. ئیستا با بزانی له حکومه تی ساسانی دا ئانا هیتا له چ پله و پایه یه کی په رستن دا بووه.

پهرویز رهجهبی دهنووسی: «ئاناھیتا له سهردهمی ساسانییدا ئیزهدیکی^۱ خاوهن دهسهلات بوو و ئیتر له و قوناغه دا ئایینی ئاناھیتایی به بهژنی ئایینی زهردهشته وه لکاوه.»^۲ «بههوی ئه و راستییه وه که ساسانییهکان ریزیان له ناھید (ئاناھیتا) دهگرت و به پاریزهری زنجیرهی خویانیان دهنانی، دهوری ئه و ماخوایه له بهردهنووسهکان دا گهلیک گرنگ بوویه وه و زۆربهی جار یان وینهیان دهکیشایه وه یان بههوی پهیکه ریکی بهردینه وه له لیواری جۆگه و ئهستیری ئاو، به شتیوهیهکی ناراسته وخۆ ستایشیان دهکرد. ئهناھیتا «فه پ»ی ده بهخشی و گولی له یلووپه پ^۳ نیشانهی ئه و بوو.»^۴

ههندیك كانیاو و چاک (شهخس یان شهخسه په پۆ)ش له کوردستان هه ن، که ئیستا ناوی سهحابهی ئیسلامیان به سه ره وه یه، به لام ده بی پاشماوهی په رستگا کۆنه کانی پیش ئیسلام و تهنانه ت پیش زهرده شتایه تیش بن له به روهی بیروباوه ری زهرده شتایه تی ئه و بو عده ی نییه و له ئایینه که دا گرنگایه تی یه که م به ئاگر ده درئ نه ک به ئاو و چاک و شهخسه په پۆ. ناوی ئه و شوینانه ده بی دوو جار تووشی گۆرانکاری هاتیتن: یه که م جار دوا ی هیرشی ئارییه کان و دووم جار ییش دوا ی سه ره لانی ئیسلام له ناوچه که و سه ره رای ئه و دوو شه پۆله

۱. له و سه رده مه دا، ئیزه د پله یه ک له خودا نزمتر بوو.

۲. رهجهبی، د. پهرویز، هه مان، ل ۳۶۰.

۳. گولی له یلووپه ریش وه ک شهستپه ر له هه ندیک شوینی کوردستان له سه ر گۆری ئازیزان داده نین.

۴. سوو آور، ابوالعلاء، «فره ایزدی در آیین پادشاهی ایران باستان»، نشر نی، تهران ۱۳۸۴، ص ۸۳.

فه پ یان فه ره، عه تا یان جیلوهی خودایه تییه و که سیک به خاوه نی ده بی که گه یشتیته راده یه ک له که مال (ویکی پیدیای فارسی).

واتای پیچه وانیهی ئه م وشه ی «فه پ» ه له زمانی کوردی دا وه ک «به ده پ» و «خوشفه پ» ماوه ته وه و گه یشتۆ ته سه رده می ئیمه ش. به ده پ ده بی که سیک بی که «فه ری ئیزه دی» نییه.

نموونه: به ده فه پ بوو، به گه پ بوو/ ئه م بیژوو به کری مه رگه وه پ بوو (هه ژار)

ئه ری ئه ی ئاسکی ناسک هه تا که ی ده سه تمۆ نابی

ئه ری پیرو زه که ی خوشفه پ هه تا که ی نایه مالی من

(هیمن)

به‌هيزه‌ى كه به‌سه‌ريان‌دا تپه‌ر بووه، هينشتا پيروزيه‌تپيه‌كه‌ى پيشووى خويان له بيروبوچوونى خه‌لك‌دا پاراستووه. ئه‌وه‌ش راستتپيه‌كى هه‌مه‌گيرى جيهانپيه كه له هه‌موو كۆمه‌لگايه‌كه‌دا سه‌رخانى فه‌ره‌هنگى (باوه‌ر و ئايين و داب‌ونه‌ريت)، گه‌ليك ته‌مه‌ن‌دریژتر له ژیرخانى ئابوورى و سيسته‌مى سياسين و ده‌سبه‌جى دواى گورانى سيسته‌مى سياسى تووشى گوران نايه‌ن.

كه وابوو لای‌كه‌م به‌شيك له چاك و زياره‌تگه‌كانى ئه‌مروى كوردستان پيشينه‌يان ده‌گه‌رپته‌وه بۆ سه‌رده‌مانيك كه ئاو و كانياو په‌يوه‌ندييان به ماخواى ئاناهايتاوه بووه و ئه‌مرو باوه‌كوو ئايينه‌كه خۆى نه‌ماوه، به‌لام نه‌رپته‌كه و پيروزيه‌تپيه كانياوه‌كه له‌نيو خه‌لك‌دا هه‌ر ماوه. بۆ نموونه، كانياوى «بابه‌قه‌تار» و «باوه‌گورپ‌گور» كه له زور شوپىنى كوردستان هه‌ن و نموونه‌يان بابه‌قه‌تارى نزيك گوندى خوراسانه‌ى (سه‌ر ريگاي بۆكان - مه‌هاباد) و باوه‌گورپ‌گورى لای گوندى سلیمانكه‌ندى (نيوان سه‌قز و بۆكان).^۱ هه‌نديك خه‌لكى ناوچه‌كه ئيستاش ئاوى بابه‌قه‌تارى خوراسانه بۆ چاك‌بوونه‌وه‌ى كۆخه به‌تايهت كۆخه‌ى مندالان به‌كار ده‌هينن.^۲

پينجه‌م، بۆچوونى ميژوونوسان

ئىستا ده‌بى بچينه سۆراغى ميژوونوسان و بزانيه‌ ئه‌وان له‌مه‌ر ميژووى سه‌رده‌مى خودايه‌تپيه به‌غ و خودايانى ديكه‌ى پيش ئه‌هوورامه‌زدای زه‌رده‌شت ده‌لين چى و ناوچه‌ى بۆكان و ده‌وروبه‌ره‌كه‌ى تا ته‌ختى سوله‌يمان و گه‌نجه‌ك و ئاورگه‌ى شيز

۱. باوه‌گورپ‌گورى ناسراوى كه‌ركوكيش نابى له بير بكري.
۲. بۆ دۆزينه‌وه‌ى «وجه تسميه»ى ئه‌و ناوانه و گه‌ليك ناوى ديكه‌ى ناوچه‌كه، خراپترين شيواز ئه‌وه‌يه په‌يوه‌ندييان به زمانى ئىستاي خه‌لكه‌وه بدرى. نموونه‌ى كاره‌كه ئه‌و كه‌سانه‌ن وا بۆ نموونه، ده‌لين هه‌ورامان «هه‌ورثاما» بووه و كاتى كه هه‌ور هاتوته سه‌ر ئاسمانى ناوچه‌كه، كه‌سيك هاوارى كردووه هه‌ور ئاما! يان ناوى كۆماسى له‌وه‌وه هاتووه كه خيگه ماستيان كۆكردوته‌وه و داويانه به شه‌ركه‌ران له‌گه‌ل خويان‌دا بيبه‌ن و ئه‌و خيگه ماستانه ئه‌وه‌نده زور بوون وهك كيوئيكيان لى‌هاتووه و بۆيه به‌و خه‌لكه‌يان گوتووه كۆماسى! له راستى‌دا ئه‌و وشانه‌بنه‌مايان له زمان و بيروباوه‌ريكى كۆنى چه‌ند هه‌زار سه‌له‌دايه و خودى زمانه‌كان سه‌دان و هه‌زاران سه‌له‌فه‌وتاون. تاچه‌ ريگه‌ى ليكۆلینه‌وه له‌و وشه‌نه‌ناسراو و نامۆيانه، برددنه‌ويانه بۆ سه‌ر ديارده‌كۆنه‌كان و توژهرى زانا ئه‌گه‌ر بتوانى و نيشانه و سه‌ره‌په‌تيكى ميژووى ده‌ست بکه‌وى، ده‌بى بيانگه‌رپينته‌وه سه‌ر بنه‌ما كۆنه‌كه‌يان.

لەو سەدە و سالانەدا شایەدی چ پوودا و شەڕ و کارەساتیک بوون؟
 مینۆرسکی دەلی «شوینی گرنگی تەختی سوله‌یمان تەنانەت لە سەر دەمی
 پیش ئاری و بەر لە دەورە میدییه‌کانیش سەرنجی زۆری خەلکی بۆ لای خۆی
 راکێشا بوو. تاقمیک ئێمریکایی لەو شوینەدا ژمارەیه‌کی زۆری سوآله‌تی نەخشاوی
 پیش میژووییان دیتۆتەوه.»^۱

دەزانین تەختی سوله‌یمان، واتە گەنجەک (یان گەنزەک) و بە هەمان شیوه،
 ئاورگەئە هەرە گرنگی «شیز»یش لە بن‌گوویی بۆکان بوون و بە شیوه‌یه‌کی
 سەروشتی دەبی بۆکان کارتیکەریی زۆری ژیانی ئایینی فەرھەنگی ئەو شوینانە
 لەسەر بن. ناشبی لە بیرمان بچێ کە بۆکان و شیز و گەنجەک لە هەموو ماوەی
 دوورودریژی پیش دامەزرانی حکومەتیک بەناوی ئێران، خاوەنی سیستەمیکی
 سیاسی کۆمەلایەتی بوون و بەشیک بوون لە حکومەتی گۆتی و ماننا. دوا
 بنیاتانی حکومەتە ئێرانییەکان وەک ماد و هەخامەنشی و ئەشکانی و ساسانی
 گرنگایەتی ئەو شوینانە بە هەندیک هەلکشان و داکشانەوه وەک خۆی مایەوه و
 هەتا هیزشی عەرەب بۆ سەر ناوچەکە درێژە کیشا، هیزشیک کە وەک بولدوزیر
 هەموو دیاردەیه‌کی فەرھەنگی خەلکەکی وێران کرد، راست وەک داعشی ئەمڕۆ و
 ئەوهی وا لەگەڵ پالمیرا و شوینەوارە گرنگە میژووییەکانی کردی.

با چاویک بەو شوینەوارانەدا بخشینین کە کەوتوونەتە پۆژھەلاتی بۆکان و لە
 میژوویەکی دوورودریژی چەند سەدەیی دا ناوەندی گەورە ئایینی سیاسی بوون
 نەک هەر لە ناوچەکە بەلکوو بۆ سەرانسەری ئێران و تەنانەت بۆ دراوسی وەک
 یۆنان و رۆمی پۆژھەلاتی (بیزانس)یش.

خالی سەرەکیی بۆچوونەکانی من لێرەدا، جگە دواي راگواستنی زانیاریی
 سەرچاوەکان سەبارەت بە شیز و گەنجەک، ئەوێه کە ناگونجی ئاورگەیه‌کی

۱. فیلادیمیر مینۆرسکی، «لەشکرکێشانی رۆمی و بیزانسییەکان بۆ سەر ئاترۆپاتین»، کتییی
 «مینۆرسکی و کورد»، وەرگیڕانی ئەنوەر سولتانی، چاپی دووھەم، دەزگای توێژینەوه و
 بلاوکردنەوهی موکریانی، هەولێر ۲۰۰۶، ل ۱۰۷.

گرنگ وەك شىزى ئازەرگوشنەسب لە بن گوئی بۆكان بووبى و شاهانى ئىران لە تیسفونەو بە پىيان هاتىتتە زيارەتى و لەشكرى يۇنان و رۆم هاتىتتە سەر شوینەكە و شەر و پىكدادانى بەردەوامى دوو سپای رۆم و ئىران ھەر لەسەر سنوورەكانى رۆژاۋاۋە تا گەنجەك (گەنزەك) ى خەزىنەى جەواھىراتى شاهانى ئىران روويان دابى، بەلام بۆكانى سەرەپى ئەو سپاينە لەو رووداۋە سپاى - سياسى - ئابىنيانە دوورەپەرىز بووبى. بە بۆچوونىكى ئەوتوۋە، لەبەر نەبوونى نىشانەى راستەوخۇ سەبارەت بە مېژووى كۆنى بۆكان، بالى رووداۋە مېژووى يەكانى ناۋچەكە دەكىشمە سەر بۆكان؛ ھۆكارەكەشى روونە: ئەگەر سپاى يۇنان و رۆم لە سنوورى رۆژاۋاۋە هاتبە سەر شىز و گەنزەك، ئاشكرايە دەبى بە بۆكاندا تىپەر بووبىتن و ئەگەر سپاى ئىرانىش چووبىتنە بەرگرىي ئەو لەشكرانە، ھەر دەبى دواى شىز و گەنزەك، بە بۆكاندا وەر بووبىتن.

نزىكايەتتەكى جوغرافىيى ئەوتۆ لە يەك چوارچىۋى سياسىي ديارى كراۋدا، ئاشكرايە دەبى ھاۋبىرىي خەلكەكەش بەرھەم بىنى و ھەر بۆيەش بۆكان و قەلاكى و پەرسىتگاكى وەك دىژەى فەرھەنگ و باۋەرى ناۋچەى شىز سەير دەكرى و نەك ھەر دىژەى ئەۋىش بەلكو تەنانت لە سەردەمى پىش هاتنى ئارىيى يەكان بۆ ناۋچەكە، گرنگترە لەۋىش. بە بۆچوونى من شىز لە سەردەمى ئارىيەكان و زەردەشتايەتىدا گرنگايەتى زۆرى پەيدا كرد، دەنا پىشتر و لە سەدە و سالانى زال بوونى ئابىنى مېترابى و مەزنايەتى ماخۋاى ئاناھىتادا، دوور نىيە بۆكان ناۋەندى گەرەى باۋەرەكە بووبى و ئەۋەش لە ھەموو ئەو دياردە فىزىكىيانەدا دەردەكەۋى كە ئىستا پاشماۋەيان ماۋە و ئەگەر بازارى ناسراۋ بە «خىابانى كۆن» ى داۋىنى قەلاى بخرىتە سەر، بۆكان دەكەنە شارەدىيەك كە ژمارەيەكى بەرچاۋ خەلكى تىدا ژياۋن و بازارەكەش شوينى ئال وگۆرى شتومەك و بەرھەمى كشتوكالىي زيارەتكارانىك بوۋە وا لە شوينى جىاجىاي دەردەۋەى شارەۋە هاتوونەتە زيارەتى پەرسىتگاكة^۱.

۱. كەسانىك كە شارى رۆما، پىتەختى ئىتالىيان چاۋپىكەۋتى، دەبى پاشماۋەى شارى مېژووى «رۆم» ىشان بىنىي و بزنان كە ئەۋىش و شارە ناۋبەدەرەۋەكانى دىكەى جىھانى

ئاورگه‌ی شیز

«میترا» پیش زه‌رده‌شت یه‌ک له مه‌زنترین خوداکانی هیند و ئیرانی بوو.^۱ بایه‌خ و گرنگایه‌تی میترا و به‌هه‌مان شیوه، ئاناھیتاش دوا‌ی زه‌رده‌شت هه‌ر مایه‌وه. «ئه‌رده‌شیری دووه‌می هه‌خامه‌نشی له به‌رده‌نووسی هه‌مه‌دان دا ده‌لی: «من ئه‌م کاخه‌م به‌خواستی ئه‌هوورامه‌زدا و ئاناھیتا و میترا دروست کرد... ئه‌رده‌شیری سییه‌میش له‌سه‌ر دیواری باکووری ته‌ختی جه‌مشید (پریس پۆلیس) نووسیویه‌تی: ئاناھیتا و میترا‌ی خودا ئاگایان له من و ئه‌م ولاته و ئه‌و شتانه بی که من بنیاتم نان.»^۲

ئه‌گه‌ر ئاورگه‌ی شیز له سه‌رده‌می زه‌رده‌شتایه‌تی دا بووبیته‌خاوه‌نی گرنگایه‌تی زۆر، که هه‌رواش بووه، ئاورگه‌ی زه‌رده‌شتییه‌کان له‌سه‌ر خۆله‌میشی په‌رستگای ئایینیکی کۆنتر (ئاناھیتا) داندراوه. ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌ک بۆ په‌سندی بۆچوونه‌که: «پاشماوه‌ی په‌رستگه‌یه‌کی ئاناھیتاش له وێرانه‌کانی ته‌ختی سوله‌یمان دا به‌رچاو ده‌که‌وی.»^۳

پاشماوه‌ی شیز

کۆن، له‌چاو شاری گه‌وره و «سوپه‌رشار»ه‌کانی ئیستا له گوندیکی گه‌وره زیاتر نه‌بوون.

۱. دکتەر پرویز رجبی، «هزاره‌های گمشده»، پێشوو.

۲. هه‌مان.

3. http://iranatlas.info/sheez/sheez_index.htm.

«ده‌بی ئه‌و خاله قبول بکه‌ین که ریزگرتن له ئاناھیتا و ئاگرپه‌رستن، سه‌ره‌تا له شیز بره‌وی سه‌ند و ریزگرتن له ئاناھیتاش له سه‌رده‌می ئه‌شکانییه‌کان‌دا هه‌ر له‌ویوه‌ گه‌ییه‌ ئه‌رمه‌نستان، به‌لام ئه‌و ناوه‌نده [واته شیز به‌ تئیه‌رپوونی زه‌مان په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل موئبه‌دان‌]ی زه‌رده‌شتی] و نه‌ریته ئاڤیستایی‌یه‌کان په‌یداکرد...»^۱

من ئه‌و «شیز»‌ه‌ی وایه‌ره‌دا گوتراوه، به‌ ناوچه‌ی شیز ده‌زانم که بۆکانیش به‌شیکی بووه و بی‌گومان ده‌وریکی مه‌زنی گپراوه له‌ په‌ره‌سه‌ندی بیروباوه‌ری په‌رستنی ئاناھیتا له‌ ناوچه‌که و زۆر وا هه‌یه‌ شوینی دیکه‌ی دوور و نزیک خۆشی. هه‌روه‌ها ئه‌و راده‌ زانیارییه‌ی که ئیستا به‌ ده‌ستمانه‌وه‌یه، وا ده‌گه‌یه‌نی که په‌رستگای ئاناھیتا له‌ بۆکان، له‌ سه‌رده‌می ماننایی و پیش ئه‌و، په‌رستگای ده‌ولت - شاریک بووه. ئیره‌ج ئه‌سه‌که‌نده‌ری له‌ کتییی پرپایه‌خی «در تاریکی هزاره‌ها»‌دا که ته‌رخانی شارسانییه‌تی شووش کراوه، ده‌نوسی: «دوای سه‌ره‌لدانی ده‌ولت - شاره‌کان، یه‌که‌مین ریکخراوی ده‌ولته‌تی، شیوازی حکومه‌تی ئایینی به‌خۆیه‌وه‌ گرت و حاکمییه‌ت وه‌ک «خه‌لاتی خودایی» سه‌یر ده‌کرا... په‌رستگا کۆنه‌کان‌]ی سه‌رده‌می کۆمۆنی سه‌ره‌تایی] وه‌ک شوینی ده‌رکه‌وتنی ئیلاهییه‌تی تایفه‌ یان هۆز، به‌شیک له‌ کۆمۆن بوون و به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ دیاری و پیشکه‌شی و کاری خۆبه‌خشانه‌ی ئه‌ندامانی کۆمۆنیشیان پی‌ده‌گه‌یشت، له‌ کاتیک‌دا په‌رستگای شاری وه‌ک پالپشتی ئه‌شرافییه‌تی ئایینی، له‌ شیوه‌ی هیزیکی ئابووری و سیاسی حاکم به‌سه‌ر کۆمه‌لگادا، به‌شی زۆری زیده‌به‌ره‌می کۆمه‌لگاکه‌ی خستبووه‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه‌ و کۆمۆنی له‌ به‌رژه‌وه‌ندی چینیکی دیاری کراودا ده‌چه‌وسانده‌وه. خه‌سه‌له‌تی چه‌وسانده‌وه‌ی په‌رستگای شاری له‌ ژیر ناوی خودای کۆنی ئه‌ودا شاردرابۆوه و خودا هه‌مان ناوی پیشووی له‌سه‌ر بوو.»^۲

1. S Wikander. «Feuerpriester in Kleinasien und Iran», S. 180, 181.

بابه‌ته‌که‌م له‌م سه‌رچاوه‌یه‌ وه‌رگرتوه: ن. پیگولوسکایا، «شهرهای ایران در روزگار پارتیان و ساسانیان» ترجمه‌ عنایت‌الله‌ رضا، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ سوم، تهران ۱۳۷۷ / ۱۹۹۸، ص ۴۶۶.

۲. ایرج اسکندری، «در تاریکی هزاره‌ها»، به‌کوشش علی ده‌باشی، چاپ دوم، نشر قطره،

بەم پێیە، پەرسنگای بۆکانیش وەک شیز، باوەکوو دواى هاتنى ئارییه‌کان په‌یوه‌ندی به ئایینی مه‌زدیسناوه درابی و بوویته شوینی موئبه‌دانى زه‌رده‌شتی، به‌لام ناوی خودای ئاناھیتای هه‌ر له‌سه‌ر ماوه تا ئه‌وه‌ی عه‌ربه‌کان هاتوون و ته‌فروتونایان کردوه. نیازم ئه‌وه‌یه بۆ پێم رابردووی ژیانی شارستانییه‌ت له بۆکان زۆر کۆنتره له سه‌رده‌می ئه‌شکانی و ساسانی که هه‌ندیک سه‌رچاوه، میژووی قه‌لاکه ده‌گه‌رینه‌وه سه‌رده‌می ئه‌وان (برواننه سه‌روه‌تر).

ته‌نیا چه‌ند میتریک له داوینی باشووری قه‌لا و له‌سه‌ر گۆلی مه‌ردان به‌گ، ژووریکی چوارگۆشه‌ی ده‌سکردی به‌ردین هه‌یه، که به‌حیسانی شیوه‌ی تاشین و بیناکردنه‌که‌ی، ده‌بێ شوینه‌واریکی مادی یان ماننایی بێ. ئه‌و ژووره ئیستا که وتۆته ناو مالی یه‌کێ له بنه‌ماله‌ ناوبه‌ده‌ره‌وه‌کانی بۆکان و له سه‌رده‌می مندالیی مندا دۆزرايه‌وه، ئه‌و شوینه‌واره تا ئیستا له هه‌چ کوییه‌ک باسی نه‌کراوه و نه‌ناسراوه.

شوینه‌که ئه‌شکه‌وتیکی میترایی بێ. تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌و ئه‌شکه‌وته ده‌سکرده‌ی وا بۆ پیرۆزکردنی خودای هه‌تاو (میترا) دروست ده‌کران له سه‌روه‌تردا باسیان کرا؛ کاتی ئه‌و تاییه‌تمه‌ندیانه له‌گه‌ڵ هه‌ندیک راسته‌قینه‌ی فیزیکی ژووره‌که و میژووی ناوچه داده‌نری، ده‌کرێ بگه‌ینه ئه‌و باوه‌ره‌ی که له مه‌ودایه‌کی ده‌وروبه‌ری ۱۰۰ میتری خورپێک و حه‌وزه‌گه‌وره‌دا ئه‌شکه‌وتیک بۆ په‌رستنی میترا و تیشکی هه‌تاو داتاشرابی. ئه‌شکه‌وته میترایی به‌کان که گاباره‌شیا پێده‌گوتری، بۆ کوشتن و قوربانی کردنی گا که‌لکیان لێ‌وه‌رگیراوه.^۱ ئه‌فسانه و ئوستووره‌ی شه‌ری گامیشی نیر، واته‌که‌ل له‌گه‌ڵ شیریش میژوویه‌کی گه‌لێک کۆنی هه‌یه و له مه‌لحه‌مه‌ی «گیلگامیش»ی ئاشووری و هه‌روه‌ها له شوینه‌واره هونه‌رییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا که له‌سه‌ر به‌رد تاشراون، ماونه‌ته‌وه. به‌یتیکی کوردیش به‌ناوی که‌ل و شیر هه‌یه که گه‌یشتۆته سه‌رده‌می

ته‌هران ۱۳۸۰ / ۲۰۰۱، ص ۴۶۲ - ۴۶۷.

۱. ئه‌وه‌ی ده‌گوتری گا، نازانم گا و مانگا هه‌ردووکیان یان خود هه‌ر گایه؟ له ئینگلیزی و فارسی‌دا ره‌سم وایه به‌هه‌ردووکیان هه‌ر گا ده‌گوتری مه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌وی زۆر له مه‌سه‌له‌که ورد بیه‌وه و بۆ گای نیر یان می؛ به‌لام له کوردی‌دا «گا» و «مانگا»یه که هه‌مان ماگا واته‌ گای مینه.

ئیمه^۱ و وه‌ک بزانه هه‌ندیک شوینیش هه‌ن به‌ناوی که‌ل و شیروهه کراون که یه‌کیان له ده‌وروبه‌ری گوندی «قه‌لای ره‌سووله‌سیت» ی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخانه له نیوان بۆکان و میانداو.

سه‌باره‌ت به‌ ئه‌شکه‌وت یان ژووری له به‌ردتاشرای بۆکان ده‌بی بلیم خالی سه‌رنج‌راکیش ئه‌وه‌یه ئه‌و ده‌مه‌ی وا من چاوم به‌ ئه‌شکه‌وته‌که که‌وتوو (۵۵ سالیک پیش ئه‌مرۆ)، تا ناوقه‌دی ژووره‌که ئاوی تیندا بوو. زۆر ویده‌چی ئه‌م ئاوه سالانیک دره‌نگتر، له شوینی دیکه‌وه دزه‌ی کردۆته ناو ژووره‌که، له‌به‌روه‌ی مه‌ودایه‌کی ۲۰-۳۰ متری زیاتری نییه له‌گه‌ل ئاوی گۆلی مه‌ردان‌به‌گ و له‌وه‌ش زیاتر، ئاوی جۆگه‌له‌ی له خورپینکه‌وه سه‌رچاوه‌گرتوو به‌ بن دیواری ماله‌که‌دا تیده‌په‌ری.

کاتی ده‌چینه باسی ئه‌و چه‌شنه بینایانه له ناوچه‌که، ده‌بی باسی گردی ئاوی «قه‌لایچی» و ئه‌شکه‌وت یان بینایه‌ی به‌ردینی «ئاغجه‌یوان» و «بی‌بی‌که‌ند» و «فه‌ره‌داتاش» ی گوندی سماقان و زۆر شوینی دیکه‌ی بکه‌ین که له‌باری بیناسازییه‌وه، شوینه‌واری مادی و پیش مادی و میژووی شار و ناوچه‌که ده‌به‌نه‌وه سه‌ر سه‌رده‌میک کۆنتر له ئه‌شکانی و ساسانی، سه‌رده‌میک که خودای «ئه‌هوورامه‌زدا» ی زه‌رده‌شتیه‌کان هیشتا جیی خودای «به‌گه» یان «به‌غ» ی نه‌گرتبۆوه و ته‌نانه‌ت کاتی ئایینی زه‌رده‌شتیش بلاووبوو‌یه‌وه، ریز و ئیحترامی خودای «به‌گه» له جیی خۆی هه‌ر مابوو، له ئه‌نجامدا نیازیک به‌ گۆرینی ناوی ئه‌و شوینه‌ی وا له په‌یوه‌ندی خودای به‌گه‌دا ناوانرابوو (بۆکان) نه‌بوو و ناوه‌که له سه‌رده‌می زه‌رده‌شتایه‌تی و دوای ئه‌ویش هه‌ر له‌سه‌ر شاره‌که مایه‌وه و نه‌گۆرا.

سه‌باره‌ت به‌و ئال‌وگۆره‌ش وا به‌سه‌ر وشه‌که‌دا هاتوو و له «به‌غان» و «به‌کان» وه‌ بۆته بۆکان، ده‌بی بگوتری سوانی پیتیکی کۆنستانت یان گۆرانی پیتیکی قاول له‌سه‌ر زمانی خه‌لک شتیکی ئاساییه و وشه‌ی کۆن به‌ تینه‌په‌رپوونی زه‌مان ئال‌وگۆری زۆر له‌وه زیاتریشی به‌سه‌ردادی، به‌تایبه‌ت له میژوویه‌کی دووردریژی چه‌ند هه‌زار ساله. لێره‌دا پیویسته ئاماژه به‌ نوکته‌یه‌ک بکری: ئازهربايجانييه

1. https://soundcloud.com/hedi_jh/2/o8jjsblxwhr7.

تورک زمانه کانی ناوچهی موکریان و تهوریژ، ئیستاش ناوی «بۆکان» به شیوهی «بهکان» بیژ دهکن و ئەوهش دوور نییه ریشهی له میژوویهکی کۆن دا بی و ئەگەر ناوهکه له نیو کوردان دا، به پیتی بارودۆخی تایبهتی زمانی کوردی گۆرابی، له زمانی ئازهر بايجانی و دوور نییه له زمانی «ئازهریی کۆن» ییش دا،^۱ هەر شیوهی کۆنی خۆی پاراستی. به داخه وه زانیارییهکی ئەوتو له سەر زمانی ئازهریی کۆن به دهسته وه نییه تا یارمه تی باسه که مان بدا.

ناوچه که به گشتی

له کۆتایی دا، بۆ چه سپاندنی بۆچوونه کان له مه پ بنه چه کی ناوی بۆکان و دهوریک که له په ره سه ندنی ئایینی میثرای و بره و پیدانی باوه پ به ماخوای ئانا هیتادا بینویه تی، پیویسته ئاورپیک له پووداوه میژوویی په کانی ناوچه که به دهینه وه.

ئاورگهی «ئازهرگوشه سب» یان «ئازهرگوشه ن ئەسه ب» یان ئاورگهی شاهی، که زیاتر هەر به ناوه گشتییه که ی ئاورگه، واته «شیز» ناسراوه،^۲ له سه رده می ساسانییه کان دا (۲۲۴ - ۶۵۲ عی ز) په کیک بووه له گرنگترین ئاورگه کانی هه موو ئیران و شاهانی ساسانی به پنیان له تیسفونی نزیک به غذاوه هاتوونه ته زیاره تی. ئەم ئاورگه یه له نزیک شاریکی میژوویی دروست کراوه که ئیمه به ناوی «گه نجه ک» یان «گه نزه ک» وه دهیناسین. له شه پی خوسره و په رویزی شای ساسانی (۶۲۸ - ۵۹۰ عی ز) له گه ل به هرامی چووبینه ی سه رداری سپای خۆی^۳ له سالی ۶۲۳ دا، خوسره و له لایه ن «هیراکلیوس» ئیمپراتوری رۆمه وه هاوکاری کرا و سپای یاریده ده ری بۆ نیردا. «به گوته ی «ئیدوین رایت»، [سپای] به هرام سه ره تا له چیاکانی بانه دامه زرا، به لام له ژیر گوشاری

۱. ئازهری کۆن که له ئیران پیی ده گوتری «آذری باستان». لقیکی زمانه ئیرانییه کان و گه لیک و پچووی زمانی کوردی بووه و ئیستا ته نیا له چه ند گوندیکی ئازهر بايجانی ئیران و ناوچه یه کی بچووک له کۆماری ئازهر بايجان دا ماوه و له گیانه لالی فه وتاندايه.
 ۲. له راستی دا «شیز» ناوی ئاورگه یه کی تایبه ت نییه و واتای گشتیی ئاورگه ی هه یه، به لام وه ک «غلط مصطلح» به و ئاورگه یه ده گوتری که که وتۆته رۆژه لاتی بۆکان.
 ۳. به هرام له سالی ۵۹۰ عی زایینی دا راپه ری و داوای پادشاهی کرد، هه ره وه وهش بووه هۆکاری شه پ و پیکدانی له گه ل خوسره و.

هیزی ژیر فرمانی خوسره‌ودا هه‌تا «گه‌نزهک» پاشه‌کشه‌ی کرد. «هه‌ردوو له‌شکر له ده‌شتی «داناک» که ته‌به‌ری به «دنق» و فیرده‌وسی به «دوک»ی نووسیوه و که‌وتۆته پۆژه‌لاتی گه‌نزهک پیکگه‌یشتن.»^۱ خوسره‌و که دوا‌ی شکسته‌کانی پیشووی له سپای به‌هرام، بۆ پاراستنی خه‌زینه‌ی جه‌واهی‌راتی شاه‌ی هاتبووه ئاورگه‌ی شیز و له‌وی چاوهروانی هاتنی چه‌ند سه‌رداریکی سپای خۆی ده‌کرد تا به له‌شکره‌وه بینه یاریده‌ی؛ یه‌ک له‌و سه‌ردارانه‌ی خوسره‌و په‌روین، ناوی پۆسمیزان و ناسناوی «شاربه‌راز» بو. هه‌روه‌ها چه‌ند که‌س له سه‌ردارانی سپاکه‌ی خۆی گرت و خستنییه زیندانه‌وه که یه‌ک له‌وان «زامه‌رد» بو.^۲

ئێستا، «قوربه‌راز» و «جامه‌رد» دوو گوندن له پۆژه‌لاتی بۆکان و سه‌ر پیکای بۆکان بۆ شاری «گه‌نزهک» که ئێستا به «ته‌ختی سوله‌یمان» ده‌ناسری. پرواله‌تی ئێستای ناوی قوربه‌راز شتیکی ئه‌وتۆمان پینا‌دا و «جامه‌رد» یش به‌پرواله‌ت واتایه‌کی ئه‌م‌پۆیی نییه، ده‌سه‌لاتدارانی حکومه‌تی ئێرانیش له به‌لگه‌ فه‌رمییه‌کان‌دا کردوویانه‌ته «جوانمرد»! به‌لام ئه‌گه‌ر ناوه‌کان بخه‌ینه چوارچیوه‌ی میژوو‌ی ناوچه‌که‌وه ده‌بینین خوسره‌و په‌رویز پروو له دۆست و پشت له دۆژمن، له‌به‌ر به‌هرامی چووینه‌ی سه‌رداری سپای خۆی هه‌لات و چوو له گه‌نزهک دانیش‌ت تا «شاربه‌راز» بی به‌هانایه‌وه و له‌ژیر پلاری رزگار بکا. له قوناغیکی دواتریش‌دا «زامه‌رد»ی ده‌ست‌به‌سه‌ر کرد. من په‌یوه‌ندی دانی ناوی گوندی «قوربه‌راز» به‌ناوی «شاربه‌راز» و گوندی جامه‌رد به «زامه‌رد»ه‌وه به‌بۆچوونیکی ویچوو ده‌زانم.^۳

به‌هیوای ئه‌وه‌ی ئه‌م شیوه‌ بۆچوونه، هه‌نگاوێک بی له ته‌متومانی میژوو‌ی نادیار (و هه‌ندی‌ک جاریش چه‌واشه‌کراوه‌وه به‌ره‌و پرووناکی و پروون‌کردنه‌وه و کاری

۱. رئیس‌نیا، رحیم، «آذربایجان در سیر تاریخ»، ج ۱، ص ۱۹۴.
۲. نینا پیگولفسکایا، «ایران و بیزانس در سده‌های ششم و هفتم میلادی»، ترجمه کامبیز میربهاء، نشر ققنوس، تهران، ۱۳۹۱/۲۰۱۲، ص ۱۰۴ و ۱۲۶.
۳. من لام وایه زور ویده‌چی ئه‌م دوو گونده‌ی ئێستای جامه‌رد و قوربه‌راز له سه‌ده‌ی شه‌شهم و هه‌وته‌می زاینی‌دا شار یان خود شاره‌دییه‌ک بووبیتن، ده‌نا ویناچی ته‌نیا گوندیکی چه‌ند مالی به‌شانازیی ئه‌م که‌سایه‌تییه‌ مه‌زنانه و ئه‌وم پرووداوه‌ گرنگانه‌وه ناو‌نرابیتن.

جیددی بۆ لیکۆلینهوهی میژووی ناوچهکه. داهاتوو دهبی زۆر خالی تاریکی ئەمڕۆمان بۆ ڕوون بکاتهوه.

شهشه‌م، ئاکام و کۆتایی

هه‌زه‌گه‌وره، به دوو جۆگه‌دا ئاوی له‌به‌ر ده‌روا، خورینک له‌ لایه‌کی دیکه‌وه و هه‌موویان بۆ ئاناھیتای خاوه‌نی ئاو، قه‌لای عه‌مباری پێشکه‌شییه‌کان و سه‌ربازخانه‌ی پارێزگاری کردنی ئه‌و گه‌نجینه‌یه، مزگه‌وتی چوارگۆشه‌ی کۆله‌که‌دار، پلیکانی نیوان مزگه‌وت و قه‌لا، گله‌جان (گۆرستانی پیرۆز)، ئه‌شکه‌وت یان ژووری له‌ به‌رداشراوی سه‌ر گۆلی مه‌ردان‌به‌گ، گۆلی له‌یلووپه‌ر و...

ئه‌و دیارده‌ فیزیکیانه‌ی سه‌ره‌وه‌ هاوڕێ له‌گه‌ڵ بۆچوون و هه‌لسه‌نگاندنی شاره‌زایانی بواری میژووی کۆنی ناوچه‌که، ده‌ریده‌خه‌ن ئه‌گه‌ری زۆر هه‌یه‌ ئه‌و تاییه‌تمه‌ندیانه‌ له‌گه‌ڵ تاییه‌تمه‌ندی پهرستگاکانی ئایینی میتراپی و ماخوای ئاناھیتادا (سی هه‌زاره‌یه‌ک پێش ئیستا) یه‌ک بگره‌وه‌.

وشه‌ی «بۆکان» له‌ په‌یوه‌ندییه‌کی نزیکه‌ی خودای «به‌گه‌» دایه‌که‌ پێش هاتنی ئارییه‌کان و ده‌رکه‌وتنی ئایینی زه‌رده‌شت، خودای گه‌لانی ناوچه‌که‌ بووه‌ و شاره‌که‌ش ناوی خۆی له‌و ده‌رگرتوو. ڕووداوه‌ میژوویی په‌کانی ناوچه‌ ئه‌م نزیکه‌یه‌ تییانه‌ ده‌سه‌لمیتن. کۆتایی قسه‌: بۆکان له‌و سه‌رده‌مانه‌دا شویتنه‌واریکی میتراپی و په‌رستگایه‌کی ماخوای ئاناھیتا بووه‌.^۱

نه‌ورۆزی ۱۳۹۵ی هه‌تاوی/ ۲۰۱۶ی زایینی

۱. بئه‌مای ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه، وتاریک بوو به‌ناوی «چه‌ند تیبنیییه‌ک له‌سه‌ر ناوی شاری بۆکان» که‌ به‌هاری ۱۹۹۲ له‌ ژماره‌ ۱۹ی گۆفاری «مامۆستای کورد» چاپی ستۆکه‌هۆلمدا بلاوکرایه‌وه، پاشان برادهرانی مالمپه‌ری رۆژه‌ه‌لات/ بۆکان وه‌ک نامیلکه‌یه‌ک بلاویان کرده‌وه و له‌سه‌ر مالمپه‌ره‌که‌شیان دانا. سالی ۱۹۹۶ پێداچوونه‌وه‌یه‌کی وتاره‌که‌م کرد و له‌سه‌ر هه‌مان مالمپه‌ر داندرايه‌وه.

شاره‌کانی ئی‌ران له سه‌رده‌می پارتییه‌کان و ساسانییه‌کان^۱

ئهم کتیبه‌پربایه‌خه‌له‌سه‌ر بارودۆخی شاره‌کانی «بین‌النهرین»، واته‌ه‌ریمی دوو‌چۆمان و میژوو و کولتووری خه‌لکی باکووری رۆژاوی ئی‌ران له‌سه‌ده‌کانی سی‌هه‌م تا پینجه‌می زاینی‌دا نووسراوه. نووسه‌ر، خاتوو پیگولوسکایا کتیبه‌که‌ی به‌رووسی نووسیوه، پاشان له‌زانستگه‌ی سۆربۆنی فه‌رانسه‌کراوته‌فه‌ره‌نسی و ئینجا «عنایت‌الله‌رضا» وه‌ریگێراوته‌سه‌ر فارسی و بۆ ته‌رجه‌مه‌که‌ی خۆی که‌لکی له‌هه‌ر دوو ده‌قی رووسی و فه‌ره‌نسی بینوه. کتیبه‌که‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگه‌بۆ بارودۆخی ئابووری - سیاسی - فه‌ره‌نگی شاره‌کان و له‌نیوئه‌وانه‌دا گه‌نزه‌ک و ئاورگه‌ی شیز له‌رۆژه‌لاتی بۆکان. نووسه‌ر ده‌نووسی:

«ستایش کردنی ئاناھیتا و په‌رستنی ئاگر سه‌ره‌تا له‌شیز بره‌وی سه‌ند و پاشان له‌سه‌رده‌می پارتییه‌کان‌دا گه‌یشته‌ئه‌رمه‌نستان (ل ۴۶۶)... پیش هیرشی عه‌ره‌ب، شیز له‌هه‌موو ولات(ی ئی‌ران)‌دا گرنگایه‌تی زۆری هه‌بوو. له‌و شوینه، به‌تایبه‌ت ناوچه‌ی گه‌نزه‌ک و به‌ته‌نیشته‌ئاورگه‌ی ناوداری ئاتورگوشه‌سب (ئازهرگوشه‌سب) هه‌وه‌قوتابخانه‌یه‌ک بۆ په‌روه‌رده‌کردنی «موغ» هه‌بوو. ئه‌وه‌شوینی په‌روه‌رده‌ی هه‌موو موغه‌کان بوو و «سرووشی موغان» ی پیده‌گوترا. شوینیک بوو که‌موغه‌کانی هه‌موو ئی‌ران له‌وئ کۆده‌بوونه‌وه‌تا فیزی نزا و پارانه‌وه‌کانی زه‌رده‌شتی کورپی سپیتامان بن... له‌شیز پی‌رستیک له‌ده‌قی جۆربه‌جۆری ئافیس‌تا له‌سه‌ر پیستی گا نووسرابوو...»

ئهم کتیبه‌سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌نرخه‌بۆ میژووی به‌شی رۆژه‌لاتی بۆکان.

۱. ن. پیگولوسکایا، شه‌ره‌ای ایران در روزگار پارتیان و ساسانیان، ترجمه‌ عنایت‌الله‌رضا، چاپ سوم، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران ۱۳۷۷ش/ ۱۹۹۸ م.

بۆکان له هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ی بیانی‌دا

لیژده‌دا چهند سه‌رچاوه‌یه‌ک ده‌ناسینم که له وتاری به‌نرخ‌ی مینۆرسکی (ناوی موغولی شوی‌ن له کوردستان)م وهرگرتوون. زۆربه‌ی زۆری ئەم سه‌رچاوانه‌ی وا مینۆرسکی باسیان ده‌کا به زمان‌گه‌لی وه‌ک ئالمانی و فه‌ره‌نسی و پووسی نووسراون و من ناتوانم سه‌ریان له‌هه‌لینمه‌وه. له‌لایه‌کی دیکه‌وه کتیب و سه‌رچاوه‌ی کۆن و به هاسانی ده‌ستم پێیان پاناگا.

ئه‌وه‌ی پیم ده‌کری و ده‌شیکه‌م ئه‌وه‌یه ناوی سه‌رچاوه‌کان لیژده‌دا رابگه‌یه‌نم بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکانی شاره‌زای ئه‌و زمانانه ئه‌گه‌ر له داها‌توودا ویستیان، بتوانن بچنه سو‌راغیان و بۆ دۆزینه‌وه‌ی راستی له‌مه‌ر ناوی شوین له ناوچه‌ی بۆکان که‌لکیان له‌وه‌ر‌بگرن. ئاشکرایه ئه‌و سه‌رچاوانه سه‌باره‌ت به ئیران به‌گشتی نووسراون و تایبه‌ت به ناوچه‌ی بۆکان نین، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌ی مینۆرسکی له‌نیۆ وتاری سه‌باره‌ت به موکریان‌دا ناوی بردوون ده‌ریده‌خا که به‌شی تایبه‌ت به ناوچه‌ی بۆکانیشیان تیدا ده‌دۆزیته‌وه.

Ptolemy «Catalogue of Median Places».

واته: کاتالۆگی ناوه‌ مادیه‌کان به‌گویره‌ی «به‌تله‌میوس».

G. Hoffmann, «Auszüge aus Syrischen Akten Persischer», Märtyrer, 1880.

H. Hübschmann, «Die Altarmenischen Ortsnamen».

له‌م سه‌رچاوه‌یه‌دا:

«Indogermanische Forschungen, 16; 1904, 197 – 490,

Jušty, «Iranisches Namenbuch» ; 1895. M. Streck, «Das Gebiet d. heutigen Landschaften Armenien, Kurdistan und west Persien», Zeit F. Assyriologie, 14, 1899, 103 – 172, 6, 7, 8, x9.

سه‌باره‌ت به میژووی مانناکان:

Jermiah Li, 27, «The Kingdom of Ararat (Urartu, Minni (Manna) and Ashchenaz (Scythians))».

Beck W., «Das Reich d. Mannäer» im Verhandi d. Bert, Gesell F., Anthropologie, 1894, 479 – 87.

به‌شى يه‌كه‌م، بۆكان: ناسنامه، ميژوو، پروداو | ۱۲۵

G. Melikishvilli, «Voprosi istorii Maneynskogo Tsartva», im Vest. Drevney i. «Ocherki po drevney istorii Azerbayjanna, Baku, 1956, 57 – 169.

كه‌ئوه‌ى دوايى‌يان پروانگه‌ى توركه‌كان سه‌بارت به‌ ميژووى ماد و پيش‌ئو

ده‌رده‌برى و پيويسته به‌ پاريزه‌وه وهربگيرى.

Io. Col. E. M. Wright, «Eight Campains of Sargon», in Journal of, Near Eastern Studies, II, 3, 1943, 173 – 85.

مينورسكى هه‌روه‌ها ناوى ئه‌م تويزه‌رانه‌شى هيناوه و گوتوويه‌تى ئه‌م كه‌سانه

توپونيمى واته «وجه تسميه»ى زور كوني زنجيره‌ى زاگروسىان له‌ په‌يوه‌نديى

سه‌رچاوه‌ ئاشوورييه‌كان دا خستوته به‌ر ليكولينه‌وه:

Billerbeck, Thureau – Danguin, Forrer, E. Speiser, Herzfeld, J. Marguart.

هەلکەوتی میژوویی بۆکان

با سەیریکی ساکاری هەل و هەلکەوتی بۆکان بکەین لە میژووی کۆنی پیش ئیسلامدا، جیا لە و راستییەکی که بۆکان خۆی بەشیک بوو لە مادی بچووک. ئەگەر وەک شار، ناوچە یا ناوەندیکی بیگرینە بەرچاو، دراوسییهکانی بریتی بوون لە: لە بەشی پۆژەهلاتەوه: تەختی سولهیمان، ئاورگەیی شیز و شاری پەراسپەیی ساسانییهکان، سماقان و فەرهادتاشی بیبی کەند.

لە لای پۆژاواوه: فەرەقای مەهاباد (قەبری فەرەوهرتیشی مادی)، شاروێران، گەردی حەسەنلووی نەغەدە و شارسانییهتی ئوورارتوی ئەرمەنی.

لە باکوورەوه: گوندی قەلایچی، گوندی سەراو و پەحیمخانی سەر چۆمی مەجیدخان که یەک لە و دوو شوینە بەرانبەر دیتەوه لەگەڵ «نسا»ی پیتەختی مانناییهکان.

لە لای باشوورەوه: گەردی گرنگی گوندی بۆگەبەسی، زیویهیی سەقز، شارستانییهتی سەکایی و کاسی و دوورتریش ئاشوور و گۆتی و لووللویی.

ئەگەر ۳۸ گەردی میژوویی بۆکان و دەورووبەری، بە گەردی قەلای نیوشار، گەردی کولتەپە، حەمامیان و ئەوانی دیکەوه بگرینە بەرچاو، که سارگۆنی دووهم پادشای ئاشووری لە سالی ۷۱۶ - ۷۱۵ی پیشزایین دەولەت - شارەکهی فەوتاندن، ئەوا گرنگایهتی میژوویی شار و ناوچهکه مان تا رادهیهک بۆ دەردهکهوین. لە بەشهکانی دواتر دا باسی هەندێ سەرچاوه دەکەم که سەبارەت بە شارستانییهتی ماننایی دواون و مانناییهکانیش بەبی هیچ گومانیک لەم ناوچهیه ژیاون و هەروهەا باسی شارستانییهتی دیکەیی ناوچهکەن.

بەگورتی، بۆکان و دەورووبەری موزەیهکی مەزنی سەرنائوالەیه.

شارستانییه‌تی ماننایی

تا ئه‌م سالانه‌ی دوا‌یی ده‌گوترا که پیته‌ختی مانناکان له ده‌وروبه‌ری گوندی سه‌راو و په‌حیم‌خانی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان بووبی. وا دوا‌ی تو‌یژینه‌وه‌ی ئه‌م دوا‌یی‌یا‌نه له ئاسه‌واره‌کانی گوندی قه‌لایچی هه‌ندی به‌ره‌و باشووری پوژه‌لاتی سه‌راو و په‌حیم‌خان، هه‌ندی‌ک له شو‌ینه‌وارناسه ئیرانییه‌کان ناوی گوندی قه‌لایچی وه‌ک پیته‌ختی ماننا ده‌بن. هه‌ر دوو شو‌ینه‌که له نزیک بۆکان و سه‌ر به بۆکان.

ئه‌م یا ئه‌و، مانناکان له ناوچه‌ی ده‌وروبه‌ری بۆکان دا حوکمیکی به‌رفراوانیان دامه‌زراندبوو و پیش هاتنی ماده‌کان بۆ ناوچه‌که، ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر ده‌یان «ده‌وله‌ت - شار» دا ده‌رویشت. مانناکان له‌گه‌ل ئوورارتوویی یه‌کان له به‌شی پوژا‌وی خاکه‌که‌یان له شه‌ریکی هه‌میشه‌یی دا بوون، به‌لام ئه‌وه ئاشوورییه‌کان بوون له دوا‌ی چه‌ند جار له شکرکیشانه سه‌ر ناوچه‌که، له سالی ۷۱۴ی پیش‌زاین دا نزیکه‌ی ۴۰ ده‌وله‌ت - شاریان تا گوندی بۆگه‌به‌سی باشووری بۆکان لی ویران کردن و ماده‌کان بوون که هاتن و حکومه‌ته‌که‌یان به‌یه‌کجاری لی هه‌له‌شاندنه‌وه.

پان تورکیسته‌کانی ئه‌مرۆی تورکیا، که ده‌یان‌ه‌وی هه‌موو دیارده‌یه‌کی ناوچه‌ی پوژه‌لاتی نیوه‌راست به‌رنه‌وه سه‌ر په‌گه‌زی تورک، له‌م سالانه‌ی دوا‌یی دا هه‌ولیان داوه‌ خو‌یان به مانناکانه‌وه به‌ستنه‌وه و زمانی مانناکان به تورکی دابنن و ئه‌وه‌ش دیعایه‌یه‌کی به‌تاله و ئاشکرایه فری به‌سه‌ر راستیه‌وه نییه.

میژووی مادی دیاکونوف له زور شوین دا باسی شارستانییه‌تی مانناکان ده‌کا، ئه‌وه‌ش هه‌ر له یه‌که‌م دیری یه‌که‌م لاپه‌ره‌وه هه‌تا نیوه‌راسته‌کانی کتیبه‌که و به‌تایبه‌ت فه‌سلی دووه‌م (ل ۱۳۹ به‌دواوه له ته‌رجه‌مه‌ی فارسی دا): هه‌روه‌ها کتیبی فارسی «آذربایجان در سیر تاریخ ایران، از آغاز تا اسلام» نووسینی په‌حیم په‌ئیس‌نیا باسینکی زوری له حکومه‌تی مانناکان کردوه و به کۆنترین ده‌وله‌تی موعته‌به‌ری ده‌زانی و ده‌لی: «له‌سه‌ر خاکی ئازهر بایجان» داندراوه (ل ۱۳۹). په‌ئیس‌نیا ده‌لی «ماننا» یه‌ک له

رێکخراوه حکوومییه‌کانی «لووللوی - گۆتی» بووه (ل ۱۹۷)، دواتریش دهنووسی له نیوان سالانی ۸۱۰ تا ۷۷۴ی پیش‌زاییندا، هیزه‌کانی ئاشوور ۱۴ جار هێرشیان کرده سه‌ر خاکی ماننا (ل ۱۹۸). ره‌ئیس‌نیا که روانگه‌یه‌کی تا راده‌یه‌ک «تورانی» هه‌یه، له لاپه‌ره‌ی ۲۰۱ی کتێبه‌که‌ی‌دا ناوی یه‌ک له شاهانی ماننایی به «ئازا» ده‌با و ده‌لی «ئازا لایه‌نگری ئاشوورییه‌کانی ده‌کرد.» زۆر وا هه‌یه ئازا هه‌مان ناو بی و کوردان ئیستا له‌سه‌ر کورانی خۆیانی داده‌نین یا ده‌یکه‌نه ناسناو بۆ واتای به‌جهرگ و دلێر. له لاپه‌ره‌ی ۲۱۶ش‌دا له زمانی ئاندری گوداری کۆنه‌وارناسه‌وه ده‌لی: «هونه‌ری سه‌کایی له بنه‌ره‌تا هونه‌ریکی ماننایی‌یه...»

له پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ مانناکان‌دا گه‌لێک سه‌رچاوه‌ی دیکه هه‌ن و دوو له‌و کتێبانه، «تاریخ مردم ایران» نووسینی دوکتۆر «عبدالحسین زرین‌کوب» و «تاریخ ایران‌زمین»ی دوکتۆر «محمدجواد مشکور»ن.

به‌داخه‌وه له سه‌رچاوه کوردییه‌کان و بۆ نمونه، له «خولاسه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان»ی ئەمین زه‌کی‌به‌گدا ئاماژه‌یه‌ک به ماننایی‌یه‌کان نه‌کراوه.^۱

۱. رحیم ره‌ئیس‌نیا، آذربایجان در سیر تاریخ ایران از آغاز تا اسلام (بخش اول)، انتشارات نیما، تبریز ۱۳۶۸ / ۱۹۸۹، فارسی.

مانناکان^۱ له ئینسیکلوپیدیای بریتانیکادا

ئینسیکلوپیدیای بریتانیکا یه‌که له و سه‌رچاوانه‌یه و سه‌باره‌ت به ماننایی‌یه‌کان باب‌ه‌تی نووسیوه و من لی‌ره له دریژه‌ی باسی مانناکان‌دا وه‌رگێپراوی کوردیی باب‌ه‌ته‌که‌تان پیش‌که‌ش ده‌که‌م:

«خه‌لکی دانیشتووی باکووری رۆژاوا‌ی ئیران، که خا‌که‌که‌یان پیی ده‌گوتری ماننای (Mannai) یا مانا (Mana)، له باشووری گۆلی ورمی و نازهر‌بایجان و کوردستانی ئیستا. له سه‌رده‌می خۆیان‌دا تا سه‌ره‌تای یه‌که‌مین هه‌زاره‌ی پیش‌زایی‌ن، مانناکان له سی لاوه له‌لایه‌ن سی هیزی گه‌وره‌وه دور درابوون: ئاشوور له رۆژاواوه، ئوورارتوو له باکووره‌وه و ماده‌کان له باشووره‌وه. له و سه‌رده‌مه‌دا که ئاشوور به‌ره‌و رۆژه‌لات په‌ره‌ی ده‌سه‌ند ناویان بۆ یه‌که‌م جار له سالنامه‌ی شای ئاشوور، «شه‌لمانه‌سه‌ر» ی سی‌هه‌م (۸۵۹ - ۸۲۴ ی پیش‌زایی‌ن) دا هاتووه. بۆ دواجاریش له سالنامه‌ی ئوورارتوودا ناویان براوه له‌لایه‌ن روسا (Rusa) ی دووه‌مه‌وه (۶۸۵ - ۶۴۵ ی پ. ز)؛ هه‌روه‌ها له‌لایه‌ن ئاشوورییه‌کانه‌وه [بۆ دواجار] له‌لایه‌ن «ئیسارهادۆن» هوه (۶۸۱ - ۶۶۹ ی پ. ز) به‌گشتی، ماننایی‌یه‌کان دوا‌ی هیریسی «سه‌کا» و سه‌ره‌لدانی ماده‌کان له سه‌ده‌ی هه‌وته‌می پیش‌زایی‌ن‌دا، ناسنامه‌ی خۆیان له ده‌ست دا و چوونه ژیر ده‌سه‌لاتی ماده‌کانه‌وه. ناوی شوین و که‌سه‌کان له زمانی ماننایی‌دا پیوه‌ندیه‌کی به زاراوه‌یه‌که له زمانی حوری (Hurrian) یه‌وه هه‌بوو. رپوون کردنه‌وه:

من ئه‌م ته‌رجه‌مه‌یه‌م له‌به‌ر چاپیکی کۆنی بریتانیکا ئاماده کردووه. ئیستا که سه‌ردانی چاپی تازه‌ی بریتانیکام کرد بۆ پید‌اچوونه‌وه و ته‌واوکردنی وتاره‌که، به‌داخه‌وه باب‌ه‌تی له‌مه‌ر ماننایی تیدا نه‌بوو.

شارستانییه تی زاموا/ زامونا (زاموای نیوخۆیی)

وهك له چهند بهشى پيشتر باسم كرد، ميژووی بۆكان پيوهندی نزيكى به ههندی شارستانییه تی کۆنه وه ههیه و له وانه مادی و شارستانییه ته کانی پيش هاتنی ماد و ئاریاییه کان بۆ ناوچه که.

له و شارستانییه تانه دا باسی «مانناکان» م کرد و لیژدها سه بارهت به «ئه یاله تی زاموا» دهویم. دیاکۆنۆف له میژووی ماددا کاتی خاکی ماد له باری جوغرافیاییه وه دابهش دهکا (ل ۸۵ی ترجمه ی فارسی) و دهنوسی: «ب: لیواری باشووری گۆلی ورمی و هه زه ی چۆمی جهغه توو و ئه و پووبارانه ی وا به شیوه ی هاوته ریب له گه ل ئه ودا ده رژینه خواری [و ته ته هووی بۆکان یه ک له وانه] له سه ده ی نۆه م [ی پيش زاینین] دا به «زامو» ی نیوخۆیی دهناسرا و به سه ر چهند یه که ی سه ره بخۆی سیاسی دا دابهش ده بوو (حاراننا، ماننا، میسی و...). ئه م ناوچه یه، ده نگتر ناوکی ده وه تی ماننای پیکهینا [واته زاموا پيش ماننا بووه] و ده کری له سه ده ی هه وته می پيش زاینین به دواوه به ناوهندی ئابووری ماد بیته حیساب... ئه یاله تی «زاموئا» یا «لؤللوو» له باری جوغرافیاییه وه په یوهندی زۆری له گه ل ئاشوور هه بووه و هه موو ئه و خاکی که له گۆلی ورمیوه تا به شه کانی ژوورووی پووباری دیاله (ناوچه ی شاری ئیستای میانداو و بانه و سلیمانی و زه هاو و سنه) له واتای به ربلاوی خۆی دا به و ناوه دهناسرا و زاموئایی پیده گوترا. زاموئا، به شی سه ره وه ی دۆلی پووباری «زی» ی بچووک بووه... (ل ۸۶ - ۸۷).

میژووی مادی دیاکۆنۆف و سه رچاوه میژوویی یه کانی ئه و سه ره ده مانه ناوی «زاموا» یان تۆمار کردوه و توێژه ره وه ی میژووی کۆنی ناوچه ی بۆکان پئویسته سه یری هه موو ئه و سه رچاوانه بکا.

خالیکی گرنگ له په یوهندی زاموا و شویننه واره که وناراکه ی قه لایچی دا ئه وه یه مامۆستای که وناراناس دوکتۆر هه سه ن زاده یه ک له پسپۆرانی بواری که له پووری

به‌شی یه‌که‌م، بوکان: ناسنامه، میژوو، پرووداو | ۱۳۱

فهره‌نگی ئیرانه، له‌سه‌ر ئه‌و باب‌ه‌ته کاری کردوو و وتاری نووسیوه که یه‌کیان بریتیه له:

حسن‌زاده، یوسف، «تحلیل آماری بقایای معماری محوطه مانایی قلایچی بوکان»،
نشریه سازمان میراث فرهنگی ایران، سال دوم، شماره ۳، بهار و تابستان سال
۱۳۸۵ / ۲۰۰۶، صفحات ۴۸ - ۵۶.

مۆنیومینتی ئیزیرتوو

بۆکان و ناوچهكەى پيش هه‌موو كەس و زياد له هه‌مووان هى مانناكانه. مانناكان گه‌وره‌ترين هيز و ده‌سه‌لاتى ناوچه‌كه‌ بوون پيش ئه‌وه‌ى داگيركه‌رانى ماد پينان بگاته مه‌لبه‌نده‌كه‌ و بنه‌ماى هه‌موو شتيكمان لى‌تنيكبدن. پيتهختى مانناكان له نزيك گوندى «قه‌لايچى» بۆكان بووه‌ و له‌ويوه‌ به‌ره‌ره‌كانى ئاشوور و ئوورارتوو و سه‌كاكان كراوه‌، به‌كورتى «ماننا» ناويكه‌ ئاويته‌ى ميژووى شارى بۆكان بووه‌ و پيوسته‌ له‌ هه‌موو نووسين و كاريكى هونه‌رى دا ئه‌م په‌يوه‌نده‌ ميژوويى به‌ره‌نگ بداته‌وه‌. ته‌نانه‌ت گردى قه‌لاى نيوه‌راستى شارى بۆكان شوينه‌وارىكى ده‌سته‌خوشكى ئيزيرتوويه‌ و ده‌بى لى‌ بكو‌لدريته‌وه‌.

دانانى كاريكى هونه‌رى به‌ناوى «مۆنیومینتى ئيزيرتوو» له‌ نيوه‌راستى شارى بۆكان له‌و كاره‌ مه‌زنانه‌يه‌ كه‌ جيگه‌ى ده‌سخۆشيه‌، پيش هه‌موو كەس له‌ خولقينه‌ره‌كه‌ى، كاك هيمن قاره‌مانى و ئينجا له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ى وا ده‌ستيان له‌ پيگه‌ينانى دا بووه‌ و هه‌روه‌ها شاره‌وانى شاره‌كه‌ش كه‌ ره‌زامه‌ندى له‌سه‌ر دانانى مؤنیومینته‌كه‌يده‌ربريوه‌.

هيوادارم هه‌نگاوى هاوچه‌شن بۆ زيندوو‌راگرتنى ميژووى ده‌وله‌مه‌ندى شاره‌كه‌ و كه‌سايه‌تتى ناودارى وه‌ك سه‌رداره‌كان، به‌تايبه‌ت شه‌هيد حه‌مه‌حوسين خان، عه‌للामه‌ى قزلجى، شاعيرانى وه‌ك ئاوات، حه‌قىقى، نوورى، سواره‌، وه‌فا و هونه‌رمه‌ندانى وه‌ك حه‌سه‌ن زيره‌ك و قاله‌مه‌ره‌ به‌رپوه‌ ببرى و هه‌يكه‌لى ئه‌و گه‌وره‌پياوانه‌ له‌ شوينى جياجياى شاره‌كه‌ به‌رز بكریته‌وه‌.

بۆكان ناوه‌ندى هونه‌ره‌ و سيمای شاره‌كه‌ ده‌بى ئه‌و تايبه‌تمه‌نديه‌ ده‌ربخا.

بەردەنووسىكى بزرېووى سەر چىپاي تەرەغە

«وەرگىرى كوردى پىي خوشە سىپاسى زورى پروفىسور ماريۇ سالفىنى و دوكتور مەريەم دارا بكا بۆ مۇلەت پىدانى مېھرەبانەيان بۆ تەرەجەمە و بلاوكرىنەۋەي ئەم و تارەيان و ھەلگرتنى مافى كۆپى رايىس لەسەرى».

ئەم و تارە سەبارەت بە بەردەنووسىكى نووسراۋە كە بە خەتى بزمارى و زمانى ئورارتوۋىي لە بەرزايى يەكانى چىپاي تەرەغەي بۆكان ھەلگەندراۋە و گروۋپپىكى شاخەۋانى لە سالى ۱۹۹۷دا بە كامىراي تەلەفونى موبايىل فىلميان لى ھەلگرتۆتەۋە. دواتر پىسپوړىكى ئىدارەي «مىراث فرەنگى» ي ئىزان لە وتارى سالى ۲۰۰۸ى خوىدا ھەۋالى فەوتان و بزرېوونى بەردەنووسەكەي راگەياندوۋە. لە ئەنجامدا، فىلمى ئەو گروۋپە شاخەۋانە بۆتە تاقە سەرچاۋە و نىشانەي بەجىماۋى ئەم شوپىنەۋارە مېژوۋىيە و سى پىسپوړى خەتى بزمارى دەقى توماركرائى نىۋو فىلمەكەيان تەرەجەمەي ئىنگلىزى و فارسى كردوۋە.^۱

وتارەكە بە ئىنگلىزى نووسراۋە و گوڤارىكى ئەنجومەنى توپىنەۋەكانى رۆژھەلاتى نىزىك و قەققاز لە ئىرەقانى ئەرمەنستان بە ھاۋبەشى لەگەل زانكوى ئوكسفوردى برىتانىا لە سالى ۱۹۱۸دا بلاۋى كردۆتەۋە، مېنىش راستەوخۇ كردوۋمەتە كوردى.

نووسەرانى وتار، پروفىسورىكى ئىتالى و پىسپوړىكى ئىرانىن، كە لە سالى ۲۰۱۹دا چوونەتە شوپىنەكە و بە يارمەتپى شاخەۋانىك و دوو كەسى دىكەي خەلكى ناۋچە، شوپىنى بزرېوونى بەردەنووسەكەيان بە چاۋ بىنيۋە، ئىنجا لە ھەمان سالدا

۱. ھەسەن زادە، يۇسەف. ۲۰۰۸، «بەردەنووسى تازەدۆزراۋەي ئورارتوۋىي بۆكان دزراۋە»، باستان پڑوھى شمارە ۲-۴، ص ۱۲۹-۱۳۰.

۲. [زۇرجاران راگەياندى ھەۋالى شوپىنەۋارە مېژوۋىيەكان قاچاخچىي نوستوو ۋەخەبەر دىنى و دەبىتە ھۆكار بۆ دىزىن و تالان و بېرۇي شوپىنەۋارەكە. ھەر بۇيەش دەبى لە راگەياندى ھەۋالى شوپىنەۋارە مېژوۋىيەكاندا بىر لە ھەموو لايەتلىكى كارەكە بىرپىتەۋە. ئەو بەردەنووسە بەنرخەش دەبى لە ماۋەي ۱۱ سالى نىۋان سالى ۱۹۹۷ى فىلمەكە و ۲۰۰۸ى راگەياندى ھەۋالى نەمانەكەي دا دەستى چەپەلى تاوانبارانى پىنگەيشتىن. ۋەرگىز].

ئەم وتارەیان نووسیوە و بلاویان کردۆتەو.

بەردەنوسەکه له چەند لایەنەو خاوەنی گرنگایەتییه:

یهکەم، بەلگەیهکی ژیری مرۆف بەگشتییە و دەتوانی گۆشەیهکی تاریکی میژووی شارسانییەت له جیهان و ناوچەکهدا پروون بکاتەو.

دووهم، دەورووبەری ۲۹۰۰ سال پیش ئیستا نووسراوە و میژووی بەبەلگەیی شارستانییهتی ناوچەکه دەگەپینیتەو بۆ دەورووبەری سێ هەزار سال پیش ئیستا. سێهەم، بە زمانی ئوورارتوویی نووسراوە، که بۆ گەلی ئەرمەنی - وەک وەچەیی ئوورارتوویی یە کۆنەکان - جیگەیی گرنگایەتی تایبەتە.

چوارەم، بۆ پسیپۆرانی میژووی «ماننا» و هەردوو گەلی کورد و ئازەربایجانیش که بنەچەکیان دەگەپیتەو سەر ئەوان، گرنگایەتی زۆری هەیه باوەکوو بە خەت و زمانی باپیرانی ئەوان نەنوسرابی.

پنجەم، بەگۆیرەیی بۆچوونی نووسەران، تاقە شوینەواریکی نووسراوی ئوورارتوویی یە که تا ئیستا له باشووری گۆلی ورمی دۆزرایتەو و ئەو بۆ میژووی سەرجهم ناوچەکه، بەبێ جیاوازی ئیتنیکی بایەخدارە، لەبەر ئەوەی لەو سەردەمانەدا باشووری گۆلی ورمی و ناوچەیی کوردستان و ئازەربایجان و... بەدەست مانناکانەو بوو، که لەگەڵ ئوورارتوو و ئاشووردا شەپری بەردەوامیان بوو؛ شوینی بەردەنوسەکه دەریدەخا که یەک له شاهانی ئوورارتوو، واتە «ئیشپوینی» لەو قۆناغە تایبەتەیی میژوودا توانیویەتی له خوارەوی گۆلی ورمی بەسەر مانناکاندا زال بی و مۆری خۆی لەسەر چیاکانیان بد.

فیلمیک که بۆتە بنەمای خویندەوێی بەردەنوسە بزربوو، بە کامیترای تەلەفۆنی موبایل هەلگیراوە و ئەو کەسەیی و هەلیگرتوو، خزمەتیکی کەم وینەیی بە میژووی ناوچەکه کردوو، بەلام کەسەکه شاخەوان بوو، نەک فیلمه‌لگری پیشەیی و له باری تەکنیکی هونەری فیلمه‌و ناته‌واویی له کاره‌که‌ی دا هیه و له

ئه‌نجامدا بهشیکی به‌رچاو له نووسراوه‌که ناخویندریته‌وه.^۱
وه‌ک ئاکامیکی ئه‌م بارودۆخه، نووسه‌رانی وتار، تاوانی کاری چه‌په‌لی شکاندن و
فه‌وتاندنی به‌رده‌نووسه‌که‌یان داوه‌ته پال «تالانچییه تازه‌کان» که «ویرانگه‌رانی
میژووی هاوبه‌شن» و تووک و نفرینیان لی کردوون که گه‌نجینه‌یه‌کی به‌نرخ
ئه‌وتویان له ده‌ست مرۆفایه‌تی ده‌ره‌یتاوه.

ته‌رغه و ده‌ورو به‌ری ئیستا شوینی ژیانی کورده. ئه‌رکی گه‌وره‌ی سه‌رشانی
هه‌موومان پاراستنی میژووی کۆن و تازه‌مانه. گه‌لی بی میژوو گیایه‌کی بی ریشه‌یه،
ئه‌وانه‌ی وا میژوو هه‌که‌مان بنکۆل ده‌که‌ن و ریشه‌ی په‌یوه‌ندی شارستانیه‌تمان
له‌گه‌ل رابردوو ده‌ردینن، له به‌ران به‌ر میژوو و ئه‌خلاقدا تاوانبارن و ده‌بی ده‌ستی
چه‌په‌لیان له ژیانی فه‌ره‌ه‌نگیمان دوور بخریته‌وه. هه‌رکام له ئیمه ده‌بی سه‌ربازیکی
پاسه‌وانی شوینه‌واره دیرینه‌کانی ولاته‌که‌مان بین، نه‌ک هاوده‌ست و هاوکاری
قاچاخچییه نیونه‌ته‌وه‌یی به‌کان. ئه‌وه ئه‌رکیکی مرۆفایه‌تیشه، کورد به‌شیکی دابراو له
جیهان نییه، میژووی ئیمه‌ش به‌شیکه له میژووی مرۆفایه‌تی و به‌و پییه له به‌ران به‌ر
جیهانی‌شدا به‌رپرسین. ئه‌م ئاکاره چه‌په‌له و کرده‌وه‌ی قیزه‌ونی قاچاخچییه‌تی به
شوینه‌واری ژیرخاکی، ده‌بی بوه‌ستیندری و قاچاخچییان له‌قاو بدرین، جا سه‌ر به
هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بن جیاوازییه‌کی نییه.

ئیمه‌بو‌که‌مه‌تره‌می له‌ئه‌رکی پاراستن و چاوه‌دیری میراته به‌جیماوه‌کانی فه‌ره‌ه‌نگی
رابردوودا ده‌بی خۆمان به به‌رپرس بزانیان و هه‌رگیز نابی به چاویکی ناسیۆنالیستی
یان ئایینی سه‌یری دۆزه‌که بکه‌ین؛ زوربه‌ی زۆری ئه‌و ئاسه‌واره کۆنانه به‌ره‌می
ده‌ستی باووباپیرانی میله‌تانی دیکه‌ی ناوچه بۆ نمونه، ئه‌رمه‌نی و ئاشوورین و
ده‌یان قومیه‌تی جۆراوجۆر له ماوه‌ی ئه‌و هه‌زاران ساله‌دا چاویان پێیان که‌وتوووه و
پاراستوویانن، جا ئه‌گه‌ر ئیستا چاره‌نووس له به‌رده‌ستی ئیمه‌ی داناون، ئه‌وه بۆ
پاراستن و گه‌یاندنیانه به‌ده‌ستی نه‌وه‌ی دواپۆژ، نه‌ک فه‌وتاندن و به‌قاچاخچی

۱. به‌داخه‌وه له وتاره‌که‌دا روون نه‌کراوه‌ته‌وه ئه‌م گروه‌یه شاخه‌وانه‌کی بوون و ئه‌و
که‌سه‌ی وا فیلمه‌که‌ی هه‌لگرتۆته‌وه، کنیه.

فرۆشتنیان! ئوورارتوو له سه‌ردهمی جیگه‌ی ئاماژده‌ی ئەم به‌رده‌نوسه‌دا، دووه‌م ده‌سه‌لآت و ده‌وله‌تی ناوچه‌که دوا‌ی ئاشوور بووه و شکاندن یان دزینی به‌لگه‌یه‌کی وا بایه‌خدار ناتوانی ئەو میژووه‌ پ‌ر‌ش‌نگ‌داره‌ ب‌گ‌ۆ‌ر‌ی یان میژووی گه‌لیکی دیکه ده‌وله‌مه‌ند بکا!

ئهو‌هی خواره‌وه‌ وه‌ر‌گ‌یز‌او‌ی سه‌ر‌جه‌م و تاره‌که‌یه و هه‌موو ئەو وینانه‌ش که له کۆتایی و تاره‌که‌دا دانراون، کراونه‌ته‌ پ‌اش‌ک‌و‌ی ده‌قه کوردییه‌که. به‌داخ‌وه‌ کۆپی لینکی فیلمی بنه‌مای کاره‌که له‌گه‌ل و تاره‌ ئینگلیزییه‌که نییه‌ تا وه‌ر‌گ‌یر‌ی کوردیش رایب‌گ‌ۆ‌ر‌یت‌ه‌ ئیره‌، به‌لام وینه‌کان له‌به‌ر هه‌مان ئەو فیلمه‌ هه‌ل‌گ‌یر‌اون که باسی کرا، واته‌ که‌م‌وز‌ۆر هه‌مان شتن.

پوون کردنه‌وه‌ی چه‌ند خال:

له ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌دا که‌لک له هه‌ندیک نیشانه‌ی تایبه‌تی زمانه‌وانی وه‌ر‌گ‌یر‌او‌ه‌ که وا هه‌یه له ته‌ر‌جه‌مه‌ کوردییه‌که‌دا ده‌قاوده‌ق نه‌بن، خوینه‌ری شاره‌زای بواره‌که ده‌بی بۆ وردبوونه‌وه‌ ب‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه‌ سه‌ر ده‌قی ئەسلی¹.

نه ده‌قی ئینگلیزی و نه ته‌ر‌جه‌مه‌ کوردییه‌که‌ دوا‌ی‌ین قسه‌ سه‌باره‌ت به‌ نیوه‌ر‌ۆکی ئەم به‌رده‌نوسه‌ ناکه‌ن و هیوايه‌ پ‌س‌پ‌ۆ‌ر‌انی وه‌ک ر‌یز‌دار ر‌ه‌سوول‌ به‌ششاش که‌نزه‌ق و خه‌ل‌کانی ئاگاداری دیکه، زیاتری له‌سه‌ر بنووسن و زۆریش دوا‌ی نه‌خه‌ن، بۆ ئەوه‌ی چاوی ئەوینداریانی تامه‌ز‌ۆی میژوو زووتر به‌و زانیارییه‌، ئەگه‌ر هه‌بن، پوون ببیته‌وه‌. هه‌روه‌ها هیوادارم خه‌ل‌کانی ئاگاداری مه‌سه‌له‌که‌، چۆنییه‌تی تاوانی شکاندنی به‌رده‌نوسه‌که‌ و ناوی تاوانباره‌ داخ له‌ده‌له‌کان ئاشکرا بکه‌ن. به‌ر‌پ‌ۆه‌بردنی ئەم ئەر‌که‌ خزمه‌تیکی زۆره‌ به‌ پار‌یز‌گاری له‌ گه‌نجینه‌ نه‌ته‌وايه‌تییه‌ میژوویییه‌که‌مان و به‌ر‌گ‌ر ده‌بی له‌ دووپات‌بوونه‌وه‌ی تاوانه‌که‌، هه‌ر که‌س کردبیتتی.

1. https://www.academia.edu/42181622/An_Urartian_rock_inscription_on_Mt_Taragheh_in_Iranian_Azerbaijan.

بەردەنووسىكى ئوورارتوويى لە چىاي تەرەغە، لە ئازەربايجانى ئىران

ميرجو سالفيني - مەريەم دارا^۱

پوختەى بابەت: نووسراويكى ئوورارتوويى نوئي سەر تاشەبەرد لە چىاي تەرەغە، نزيك گوندى عيلمابادى پوژاواي بۆكان لە ئازەربايجانى ئىران دۆزراو تەو. بەلگەى بەردەستمان چۆنيەتتەىكى گەليک ناتەواوى ھەيە، بەلام نووسەران [ى وتارەكە] ھەوليان داوھ پەمز و رازى فيلمىكى كۆن يەكالا بکەنەو ھە بۆ ئەو ھى لەت و کوتەکانى دەقە بزماريەكە بخەنەو ھە سەر يەك، كە دەگەپتەو ھە بۆ سەرەتاكانى ميژووي ئوورارتوويى. ناوى ئيشپووينى شا^۲ و مينواي^۳ كورپى، سەردەمىكى بەرەو دوايين چارەكى سەدەى ۹ى پيشزاين پيشان دەدەن. ئەو ھە كۆنترين دەقى ئوورارتوويى يە كە لە ئوستانى ئازەربايجانى پوژاواي ئىران دۆزرايتەو ھە.

زانيارى: ميژووي ئوورارتوويى، دەقە بزماريەكان، ئىران، ئوستانى ئازەربايجانى پوژاواي، نووسراوى سەر تاشەبەرد، تالانچيان

ناساندن

تيميكي شاخەوانى سالى ۱۹۹۷ لە كاتى شاخەوانى سەر چىاي تەرەغەدا، كە ۲۲۵۰ ميتر لە رىكى دەرياو ھەرزە و كەوتۆتە دەوروبەرى ۶ كيلوميتري باكورى گوندى تەرەغە و ۲۶ كيلوميتري گوندى عيلماباد (وينەى ژمارە ۱)، نووسراويكيان بە خەتى بزمارى لەسەر تاشەبەردىكى نزيك لووتكەى چياكە دۆزىيەو ھە. عيلماباد كەوتۆتە دەوروبەرى ۲۵ كيلوميتري بەرى پوژاواي بۆكان و ۳۲ كيلوميتري قەلايچى، لە ئوستانى ئازەربايجانى پوژاواي كۆمارى ئىسلامى ئىران. شاخەوانەكان توانيان بەھوى تەلەفونە موبايەكەيانەو ھە فيديوئەك لە نووسراو ھەكە تومار بکەن، بەلام ئاكامەكەى كە يفييەتكى خراپى ھەبوو (وينەى ۲). بەگوئەرى قسەى ئىسماعيل

1. An Urartian Rock Inscription on Mt. Taragheh in Iranian Azerbaijan by Mirjo Salvini and Maryam Dara.

2. King Ispuini.

3. Minua.

فهرامهرزی،^۱ نووسراوهکه کهوتبووه نزیك لووتکهی چیاکه و ویرانهی مهتهریزیکیش له نزیك نووسراوهکه بهرچاو دهکهوت.

«میراث خبر»^۲ له سالی ۲۰۰۶دا ههوالی «دزران»ی ئهو نووسراوهیهی راگهیاندا. یوسف ههسه نزا ده هاوهری له گه له ههوالی بی سهرو شوین بوونه که ی، راپورتیکیشی سه بارهت به نووسینه کانی بلاوکرده وه.^۳ به و شیوهیه، سه رهتا به لگهیه کی به فیلم کراو [ی ۳۷ خوله کی] به ره هم هات، ئینجا ره سوول به ششاش که نزه ق^۴ توانی هه ندیك وشه ی نووسراوه که له و فیلمه ساغ بکاته وه، به لام هه رگیز ئه نجامه که ی بلاونه کرده وه. ئهو وای خسته بهرچاو که بوی هه یه نووسراوه که ده قیکی دووانه ی ئاشووریشی هه بووبی و ده سنیشانی ئه وه ی کرد که ناوی خالدی^۵ و ئیشپوینی^۶ تیدا ناسیوه ته وه.

نووسراوه که بۆ تووژینه وه له سه ر ئوورار تووی به کان گه لیک گرنگه، له بهر ئه وه ی

۱. وتووژی مانگی ژوهنی ۲۰۱۹.

۲. [بلاوکراره یه کی ریکراوی «میراث فرهنگی» ئیرانه له تاران بلاو ده بیته وه:

«<https://miras.news>»، به داخه وه ئارشیفی بلاوکراره که هه چ توماریکی بۆ ژماره کانی سالی ۱۳۸۵/۲۰۰۸ی خوی له سه ر ئینترنیت دانه ناوه، ده نا ده بوایه ئه م وتاره گرنگه شم لیره دا بنایه. وه رگیز]

۳. نووسه ران [ی وتار] پێیان خو شه سیاسی پروفیسور ستیفان کرۆل، یوسف هه سه نزا ده، ئیسماعیل فه رامه رزی و ئو غوز ئاراس بکه ن بۆ زانیاری و یارمه تی به نرخیان له پینا و دۆزینه وه ی فیلم و وینه کان. زانیارییه کانی پروفیسور کرۆل بریتین له وانیه ی خواره وه: ته رهغه ناوی گونده که یه، نزیکه ی ۶ کیلۆمیتر له به رده نووسه که وه دووره، ئه م شاخه ی وا به رده نووسه که ی لی دۆزرا وه ته وه ناوی «به ره غانه» یه [ئه م ناوه م بۆ ساغ نه بووه، بوی هه یه هه مان ته رهغه بی (?) وه رگیز]. ئیمه پشت راستی ناوی ته رهغه ده که یه وه [و ده لین] خه لکی خو جیبی بینیوانه (بروانه خواره وه تر). ئیمه هه روه ها سیاسی دوکتور یه رفاند گریکیان ده که یه بۆ هه ندیك بیرۆکه ی به که لک. هه سه نزا ده ۲۰۰۸: په ره ی ۱۲۹. سه یر کردنی به لگه کان وای ده رده خا که له راستی دا وچوو نییه نووسراوه که دزرا بی؛ واهه یه زیانی پیکه یه نرا بی یان شیوینرا بی.

۴. Rasoul Bashash Kanzagh [به گویره ی زانیاری من، پسپوړیکی ئیرانی خه تی بزما رییه. وه رگیز].

۵. Haldi [له ده که ده دا به پیتی /ح/ نووسراوه به لام له زور ده قی کوردی و فارسی و عه ره بی دا وه ک خالدی ده نووسن. وه رگیز]

6. Ishpuini.

تا ئیستا هیچ نووسراویکی ئوورارتوویی له باشووری گۆلی ورمی^۱ نه دۆزراوته وه. نووسراوه که دهوروبه ری ۸۰ سانتیمتر تا ۶۰ سانتیمتر پان بووه و ده دیر دهقی بزماری ئوورارتوویی گرتوته بهر. وینهکانی دهوروبه ری تاشه بهرده نووسراوه که، هه موو پیشاندهری کوترا نه وه و ورکه ی به جیماوی تیکشکانی نیشانهکانی سه ره تا و کوتایی دیرهکان (وینه ی ۳).

ته رهغه؛ نووسینه وه ی پیت به پیتی بهرده نووسه که

دۆخی خرابی به لگه ی بهرده ست، سه ره پای هه ولئیکی زۆر بو خویندنه وه ی، ته نیا مۆله تی راگواستنی هه ندیک به شیمان پیده دا. ئیمه لیره دا ده توانین هه ندیک وینه ی وه رگیراو له قیدی که پیشان بدهین هاوړی له گه ل نووسینه وه ی ئه و نیشانه نه ی وا ده بینرین و ده سنیشان کردنی دیری په یوه نیدیاری نیو ده قه که. ئیمه زیاد له ده دیر هه چی دیکه ی تیدا نانا سینه وه.

وینه ی ۴. سه ره تای دیری ۱ تا ۴.

دیری ۳. [مان کور بی-ا-ئی]

وینه ی ۵. سه ره تای دیری ۱ تا ۵.

دیری ۱. [نی-نی]

دیری ۲. م یش-پو-]

دیری ۳. مان شو مان کورب[ی-]

دیری ۴. ئو؟(ئو)، [خ-پو؟-تا]

وینه ی ۶. به ره و کوتایی دیرهکانی ۱ تا ۳

دیری ۱. [دی-نی-نی ئوش-گ[ی-]

دیری ۲. [م[د[سار،(؟). دو-ری[.]

دیری ۳. [۱-نی[ی]

۱. [باشووری گۆلی ورمی و موکریانی ئیستا، له و سه ره مانه دا به گشتی له ژیر ده سه لاتی مانناییه کان دا بووه، به لام شاهانی ئوورارتووش وه ک ئاشوورییه کان گه لیک جار هه یرشیان کردۆته سه ری. وه رگیر]

وینە ی ۷.

دیپری ۰.۱ [ئۆش-گی]-

کۆتایی دیپری ۰.۲ د[ئۆ

وینە ی ۸.

دیپری ۰.۱ [-شی- نی دخال-دی]-

دیپری ۰.۲ [ئی-نی- نی م[د]]

دیپری ۰.۳ [ئه ی]- ئی ممی- نوو- [ئه ی]-

وینە ی ۹.

دیپری ۰.۱ [-دی- نی- نی ئۆش-گی]-

دیپری ۰.۲ م[دسار - دوو- ری]-

دیپری ۰.۳ [-ن]

وینە ی ۱۰.

دیپری ۱، کۆتایی [ئۆش-گی- نی

دیپری ۲، کۆتایی [- دوو- ری]- ئی- حی

دیپری ۳، به رهو کۆتایی. -پ[وو- ئو- ای- نی- حی

وینە ی ۱۱.

دیپری ۵، [خ پوو؟- تا]

دیپری ۶، [میش؟؟- گ[و؟- بی؟

دیپری ۷، [خ ما- نی میش]-

وینە ی ۱۲.

دیپری ۴، [ئۆش- تا- خ]

دیپری ۵، [-لی ا خ]

دیپری ۶، [-لو- [بی؟] خ

دیپری ۷، [-ئی ممی- ن[یو-]- [ئا]-

وینە ی ۱۳.

دېرى ۷، [ما نى مى]ش-

دېرى ۸، [- نى شى- د].

دېرى ۹، [خ اى ر]

وينەى ۱۴.

دېرى ۴، -ت[ا]-[بى؟]خ

دېرى ۵، [ا خ خ]

دېرى ۶، -ل[و]-[بى؟]خ خ [

دېرى ۷، [ممى- نو- ا]

وينەى ۱۵.

دېرى ۳، بەرەو كۆتايى، -پ[و]- وو- [ى- نى]-ح[ئى]

كۆتايى يەكانى دېرى ۴ تا ۷ ئىستا ناخويندريتەو.

نوسخەى ئەسلى لە ريگەى يەكخستنهوہى لەت و كوتى جۆر بە جۆرى قيدىق

ئەسلىيەكە پيکھات (وينەى ۱۶).^۱

دريژايى ديرهكان ويدهچى ريكوپيك نەبى، ھەر بۆيەش سازدانهوہى نيشانەكان

لە سەرەتا و كۆتايى ھەر ديريكدا جيگەى دلنئايى نيبە. ئەم مەسەلەيە لە بەردەنوسى

ديكەشدا بەرچاودەكەوئى، بەتايبەت لە ناوچە دورەدەستەكاندا، بۆ نمونە لە

ئووجاسەر - ئيلانداغ^۲ (سى تى يوو ئەى ۸-۳)ى شا ئيشپوينى و مينوا، ھەر وہا لە

ئورتاكنەت^۳ (سى تى يوو ئەى ۷-۸)ى ئارگشتى^۴ ۱.

راستەكەوانەكان بۆچوونى گشتى سەبارەت بە پانتايى كەلەبەرى ئىوان وشەكان

پيشاندەدەن (وينەى ۱۶).

1. [Dħal-di-ni]-ni uš-ma-si-ni Dħal-di-ni-ni [uš-gi-ni] (17 signs)

2. [?] miš-pu-ú-i-ni-ni mD[sar5 ?-du-ri-e-ħé] (14 signs + X ?)

۱. شىوانى كۆپپەكە بەستراوہتەوہ بە وينەكانى بەردەست و لەسەر بنەماى تۆمارە قيدىق يەكەدايە.

2. Ojasar-Illandagh.

3. Ortakent.

4. Argishti 1.

3. [?] MAN ŠÚ MAN KURbi-a-e mmi-nu-a-n[i miš-pu]-ú[-i-ni-e-ǰé] (20 signs?)
4.]ú?(-)ú-ǰi?-ni x x ni [uš-ta]-x[
5.]-pu-ta-li šu-ri-li a x x[
6. M]EŠ? a-[gu-bi]? [ba]-ad-gu-lu-[bi] x x [
7.]x ma?-ni miš-pu-ú-i-ni-e mmi-nu-a(-)[
8.]x-ni ši-'a?-li šú-ri x[
9.]x a i ri du? te x x[
10.] [D]ǰal-di-ni[(-)

(۱) بههۆی (سپاس بۆ) پاریزگاری کردنی [خودای خالدى]، بههۆی (سپاس بۆ)

یارمه تی (؟) ى خودای خالدى

(۲) [(ئیمه)، که ئیشپوینی، کورى ساردورى (ن)

(۳) [شای گهردوون، شای ولاتی بیا (و) مینوا [کورى ئیشپوینی]

X X X X X X [(۴)

X X [(۵) ناوچهکانى / ولاتانى (شورى+لى)

(۶) [من رییه رایه تیم کرد؟، من دهستم به سهردا گرت X

X [(۷) بۆ ئیشپوینی و مینوا

X X X X [(۸) چهک

X X X [(۹)

[(۱۰) خودای خالدى]

دیڤرى ۱: پوونوس کردنی بیت به پیتی [ی دیره که] به و شیوهیهیه: خالدى +ح+نى+نى ئوشماشى+نى خالدى+ى = نى+نى ئوشكى+نى، که به مهزنده ده بیته: بههۆی خالدىیه وه، بههۆی پاریزگاری کردن، بههۆی خالدىیه وه، بههۆی – یارمه تی (؟).

دیڤرى ۲: ناوی ئیشپوینی دۆخی ناویکی هیه بۆ کرداری تیپه، که حاله تی بکه ریی ناریکو و پیکیشی پیده گوتری و به و پتیه به دلنایی ناوی مینوا، که له گه ل ناوی باوکی دا دى، ته نانه ته گه ر پاشگريش بى، نه پاریزراوه [؟]. ئەوه تاییه تمه ندی عینوانی شاهانه یه، که به عاده ت له سه ره تاي نووسراوه کان دا نابیندرى. عینی شته بۆ عیباره ته تینه په ره کان و له ده قى ئیشپوینی و مینوا دا ئەو حاله ته له [به رده نووسی]

یاشیلالیچ^۱ (سی تی یوو ۱، ئەی ۲-۳) و کیلهشین^۲ (سی تی یو ۱، ئەی ۳-۱۱)یشدا
بینراوه، بهلام ئەوه دۆزه سه رهکییه که نییه.

دوایین نیشانهی دێری ۲ بریتییه له - حی، کوتایی پاشگری شاهانه، وهک له دهقی
سی تی یو ۱، ئەی ۳ - عدا هاتوووه و دێری سیهه می ئاوايه: ئوش - تا - بی میش -
پو - ئوو - ی - نی - نی م دسار - دو - ری - ئ - حی ممی - نو - ا - نی میش - پو -
ئوو - ی - نی - حی.

دێری ۳: وهک له [به رده نووسی] کیله شینیشدا وه هایه، ته نیا ئیشپوینی عینوانه
شاهانه کانی هه یه. عینوانی «مان شوو» یه که م جار بۆ ساردوری یه که م^۳ هاتوووه، که
باوکی ئیشپوینی بووه (سی تی یوو ئەی ۳-۱۱). له هه ندیک دهقی ئیشپوینیشدا، که
بریتین له نووسراوی دوو زمانه ی کیله شین (سی تی یو ئەی ۳-۱۱ Rev) و له
ئالقه برۆنزیه کانی «یوخاری ئەنزەف»^۴ (سی تی یو ۴ بی ۲-۷)دا هاتوووه و عینوانی
مان کورنا - ی - ری به شوینی دا دیت. ئیمه له نووسراوه ی به رده ستدا، له جیاتی
مان کورنا - ی - ری، عینوانی مان کوربیا - ا - ئی، به واتای «شاهی ولاتی بیا»
ده بینین. ئەوه له هه ردوو روانگه ی وشه ناسی و زمانه وانیه وه گرنگترین توخمه.
بیا - ئی بیچمیکه ی روونی ئیزافه / ملکیه، ئیجازه مان پێده دا ناوی شوینی بیا، تاک
بخه یه وه، که بنه مای ناوی خوجییی «بیاینلی» یه و نرخه شی کردنه وه زمانه وانی و
وشه ناسیه که ی پشت راست ده کاته وه: کوربیا = ا = ئی = لی، (ولاتی بیا) لیره له
ده سپیکه ی دێره که دا ئیتر ویناچی شوینیک بۆ عینوانیکه دیکه ی شا، وهک «مان دان -
نو» ی ئیو ده قه کانی باس کراو مابیته وه.

دێری ۴: ئیمه هه یچ وشه یه که ی ناسراوی تیدا نابینن.

دێری ۵: [- پو - تا - لی وا هه یه بیچمیکه کرداری له پێوه ندیی ناوی شوری = لی دا

1. Yashilalich.
2. Kelishin.
3. Sarduri I.
4. Yukari Anzaf.

بی، به واتای «ولاتانی» به بی روونکه ره وهی ک و ر. بروانه سی سی تی یو، ئەهی ۳ - ۶ دیری ۵، که تیدا کور شو - ری - لی بۆ خاک یان ولاتانی فه تح کراو به کار هینراوه. ئەوه سرشتی سپایی دهقه که درده خا. لیزه دا بوونی نیشانی شو (لابات ۳۵۴)، له جیاتی «شوره» ی زۆر گشتیتر پیوه ندیبه کی زیاتر له گه ل خه تی بزمازی ساردوری به که م و توخمیکی نوئ له ته نیشته عینوانی مان شوو به واتای «شاهی گهردوون» زیاد ده کا. بیچی دوو نیشانهی «- لی» کونه ﴿٧٢٤﴾ (بروانه سی سی تی یو ۴: ۲۸۷، ژماره ۰۵۹)، شیوازیکی باوه بۆ زۆر بهی بهرده نووسه دیرینه کانی ئیشپوینی.

دیری ۶: له سه ره تادا واهیه [میش؟؟] - گ [ئو؟ - بی؟] بی. ئەگه ر خویندنه وهی «میش» بی هه له بی، هاوشیوهی ئەو فۆر مهیه وا به هۆی «ساردوری» ی به که م، نه ک ئیشپوینی و میناوه پشت راست ده بیته وه، به لام روون نییه نایا له وئ دا شوین هه بی بۆ ئەو دوو نیشانهیه. خویندنه وهی گونجاوی ئاگو = بی واتای «من ربه رایه تیم کرد/ من لامبرد» ده داته وه و شیوهی وشه که گومانی ئەوه ده خاته بهرده م که «کراو» (مه فعوول) یکی تاک بی. له وهش زیاتر، شیوهی وشه ی دواتر، به پاشگری - بی یه وه، پشت راستی ئەوه ده کاته وه که نوو سراوه که ته نیا به ناوی ئیشپوینی وه بی. به راوردی بکه له گه ل ئەوهی وا له دهقی «میهر قاپیسی» دا^۲ هیه (سی تی یو ۱، ئەهی ۳ تا ۱) دیری ۱ تا ۳ (دوو کراو، به لام کرداریکی تاک)، هه روه ها له گه ل شیوازی ناو دیری ۳۲ تا ۳۵، که له وئ دا کرداره کان شیوازی «کو» یان ههیه.

شیوازی کرداری تیپه ری به دگولو - بی به واتای «من دهستم به سه رداگرت؟»^۲ له گه ل بکه ری شوری = لی له دیری ۵ دا یه ک ده گریته وه و گومانی هه ندیک کرده وهی سپایی له ناوچهی ته ره غه پیکده هینی، به لام به داخه وه [له دهقه که دا] هیچ ناویکی شوین، پاریزراو نه ماوه ته وه.

دیری ۷: ناوی ئیشپوینی و مینوا وا هیه به شیک بن له فۆر می دۆعا کردن.

۱. [عهینی وشه بزمازیبه کهی نیو دهقه ئینگلیزیبه که راسته وخۆ راگو یزراوته ئیره ش. وهرگیژ].

2. Meher Kapisi.

دیڤری ۸: شوو - ری بهواتای نیزه و چه که.^۱

دیڤری ۱۰: ناوی خالدی له - شی دا، [له باری ریزمانه وه] «کراو» یکی کرداری تیپه ره، نهک تیپه و تیپه په پیکه وه. که وابوو ناتوانی به شیک بی له شیوازی ناسایی تووک و نفرین کردن و کو تاییش به نووسراوه که دهینی.

له کو تایی دا، ئەم به رده نووسه، ئیستا وون بووبی یان تیکشکینرابی، به یارمه تی فیلمیکی کۆن به چۆنییه تییه کی لاوازه وه، نیوه پاریزراوه، به لام هه رچۆنیک بی، ئاکامه که ی سهرنج دانیکی گه لیک به نرخه. کۆنترین به رده نووسی ئیشپوینی و مینوا که وتۆته ناوچه ی ماننا له دوورترین شوینی پیته ختی ئوورارتوو [«تووشپا» ی میژوویی و «وان» ی ئیستا]. به داخه وه «ناوی هیچ شوین» یک له دهقه که دا ناخویندریته وه. ئەوهش ئەگه ریک سازده کا که بۆی هه یه شانۆیه کی نه بینراوی نویمان به کارتیکه ری نادیاره وه بۆ بکاته وه.

ئیمه پیش هه موو شت ده بی ئەم راستییه بگرینه به رچاو که هه موو ته ته له کانی ئیشپوینی (له سه ر به رد، تاشه به رد یان شتومه کی برۆنزی) و به تاییه ت له شکرکیشانه کانی، وێرای ناوی «مینوا» ی کوری تۆمار کراون.

ژماره و به ربلاوی ئەم به رده نووسه یادگارییانه گومانی ئەوه دروست ده که ن که شا ئیشپوینی هه ر له ته مه نی مندالییه وه کوره که ی کردبیته هاو به شی نازایه تییه کانی خۆی؛ ئەوهش له رۆژه لاتێ نزیک دا دۆخیکی نه ناسراوه. سه مه ره ئەوه یه ئەگه ر ئیمه سه رنجی هه موو ئەو دهقانه بدهین که له ماوه ی حوکماتی ئیشپوینی دا نووسراون، ته نیا ژماره یه کی که میان هه ن که ناوی ئیشپوینی به ته نیایی ده ربخه ن. ئاماژه ی ئیمه به تاییه ت به و دهقانه یه وا که وتوونه ته نزیک وان،^۲ وهک «کاله جیک»^۳ (سی تی یو ۱، ئە ی ۲ - ۱)، «ئەشاغی ئەنزەف»^۴ (سی تی یو ۱، ئە ی ۲ - عی ئە ی، بی، سی، ئە ی ۲ -

۱. سی تی یو ۵: ۴۱۵.

2. Van.

3. Kalecik.

4. Ashaghi Anzaf.

۷ی ئەی، بی؛ ئەی ۲ - ۸) یان له «خەزینە پیری قاپیسی»^۱ (سی تی یو ۱، ئەی ۲ - ۵). ئیستا پروون بوویەو هه که مینوا له ته مه نی پیگه یشتووی خۆی دا، به ناوی باوکییه وه به رده نووسه که ی «زفستان»^۲ نووسیوه (سی تی یو ۱، ئەی ۲ - ۲ ئەی - جی).^۳ له ئەنجامیش دا ئەم به رده نووسه ده بی میژووه که ی بگه ریندریته وه بو دوا ی ستیله که ی^۴ «قهره گویندوز»^۵ (سی تی یو ۱، ئەی ۳ - ۹)،^۶ واته دوا ی له شکرکیشانه که ی بو سه ر «میشتا»^۷ (حه سه نلوو)^۸ و خاکی ئەو ی. ئەم دۆزینه وه یه ئەنجامی میژووی لی ده که ویته وه و شایانی لیکۆلینه وه ی زیاتره.

کۆتایی

له ۴ی مانگی نوامبر [ی سالی ۱۹۱۹]، دوا ی کۆنفرانسی سه رده می ئاسن له شاری سنه،^۹ نووسه رانی ئەم وتاره چووین بو پیشکینی شوینی به رده نووسه که. له شاری بۆکانه وه ده ستمان پیکرد. به رابه رایه تی شاخه وان ئیسماعیل فه رامه رزی گه یشتینه لووتکه ی چپای ته ره غه (ده وروبه ری ۲۵۰ میتریک له سه ر زه ویه وه: وینه ی ژماره ۱۷)؛ له و ی پشت راستی ئەم راپۆرته مان کرده وه که باسمان کرد. شایه دییه کانی ریزدار فه رامه رزی و دوو رینوینی خۆجییی، هه روه ها ئەو وینانه ی وا توانیمان هه لیان بگرینه وه (وینه ی ژماره ۱۸ تا ۲۰)، به پروونی شوین [ی به رده نووسه که] یان له سه ر ئەو چپایه پیشان ده دا و ده ریانده خست که سانیکی نه ناسراو، که گومان ده کری تالانچی بووبن، ئەم به شه یان، که زۆر که م به دلناییی یه وه ده توانین بلین شوینی به رده نووسه که ی

1. Hazine Piri Kapisi.

۲. Zevistan, [وشه یه کی کوردیه به واتای وهرزی زستان، به لام لیڤه دا ناوی شوینه. له نزیک شار و گۆلی وان له باکووری کوردستان دوو گوند به ناوی زفستانی سه روو و خواروو هه ن. وه رگێڕ].

۳. بروانه ئەو سه رنجه ی وا له سی تی یو ۴، په ره ی ۳۱۲ و سی تی یو ۵، په ره ی ۴۵ له ژیر عینوانی ده قی ئەی ۲-۲ دا دراهه.

۴. [ستوون یان کیلی نووسراو. ئێرانییه کان وه ک «ئیتیل» حونجه ی ده که ن. وه رگێڕ]

5. Karaguduz.

۶. سالفینی ۱۹۸۴ ب: لاپه ره ۶۲-۵۷.

7. Mishta.

۸. سالفینی ۱۹۸۴ ئەلف: لاپه ره ۲۰-۱۹.

9. Iron Age Conference in Sanandaj.

ئیشپوینی و مینوا بووه، هه‌لکه‌ندوو و شکاندوو یانه. ره‌نگی جیاوازی تاشه‌به‌رده‌که و هه‌بوونی نیشانه‌ی کوترانه‌وه (مه‌خمه‌لینه‌کان؟) وه‌ک ئه‌وانه‌ی وا له‌ قیدیۆ‌که‌دا بینراون، دریده‌خه‌ن که ئه‌وه شوینی به‌رده‌نووسه‌که بووه. باشه، له‌ت‌وکوته‌کانی براونه‌ته کوئی؟

ئیمه ده‌توانین چی بلین؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی تاوانبارانه‌ی تالانچیان مؤله‌تی ئه‌وه‌مان پیتادا که له‌نیۆ کیشه‌کانی دیکه‌شی‌دا، لای‌که‌م دیره‌ کۆتایی‌یه‌کانی ده‌قه‌که بخوینینه‌وه؛ هه‌ست ده‌که‌ین که ده‌بی به‌ شیوازی تووک و له‌عنه‌ت کردنی ئاسایی ئوورارتوویی‌یه‌کان له‌و که‌سانه‌ی وا له‌ داهاتوودا نووسراوه‌کانی شا ده‌شیوینن، کۆتایی به‌ قسه‌کانمان به‌ینن:

a.lu.še i.ni DUB.te tú.li.i.e a.lu.še pi.tú.li.i.e tú.ri.ni.ni Djal.di.še DIM.še
DUTU.ni.[še] DINGIRMEŠ.še ma.a.ni DUTU.ni pi.i.ni

واته: با خودای خالدى، خودای توفان، خودای هه‌تاو، هه‌ر که‌سیک ئه‌م به‌رده‌نووسه ده‌شکینن، هه‌ر که‌سیک ده‌یشیوینن... (له‌به‌ر تیشک) ی هه‌تاو له‌نیۆبه‌ری.
ئیمه‌ش هه‌مان دروشم دژ به‌ تالانچیه‌ تازه‌کان، ویرانگه‌رانی میراتی میژوویی هاوبه‌ش، به‌رز ده‌که‌ینه‌وه!

Mirjo Salvini

Former Institute of Studies on Aegean and
Near East Civilizations,
National Research Council, Roma, Italy.
mirjo.salvini38@gmail.com

Maryam Dara

Linguistics, Inscriptions and
Texts Research Center of RICHT
Tehran, Islamic Republic of Iran
maryam_dara@yahoo.com

سه‌رچاوه‌کان

حه‌سه‌ن‌زاده، یوسف. ۲۰۰۸، «به‌رده‌نووسی تازه‌دۆزراوه‌ی ئوورارتوویی بۆکان دزراوه»،
باستان‌پژوهی، شماره ۴۲، ص ۱۲۹-۱۳۰.

- Labat, R. 1948. Manuel d'épigraphie akkadienne. Paris.
- Malbran-Labat, F., R. Labat 1976. Manuel d'épigraphie akkadienne (Signes, Syllabaire, Idéogrammes). Paris.
- Pecorella, P.E., M. Salvini (eds) 1984. Tra lo Zagros e l'Urmia. Ricerche storiche ed archeologiche nell'Azerbaijan Iraniano. InGr 78. Roma.
- Salvini, M. 1984a. La storia della regione in epoca urartea, in Pecorella, Salvini 1984: 9.51.
- Salvini, M. 1984b. La stele di Karagündüz, in Pecorella, Salvini 1984: 57.62.
- Salvini, M. 2008. Corpus dei testi urartei, vol. I. Le iscrizioni su pietra e roccia: I Testi. DocAs VIII/1. Roma.
- Salvini, M. 2012. Corpus dei testi urartei, vol. IV. Iscrizioni su bronzi, argilla e altri supporti, nuove iscrizioni su pietra paleografia generale. DocAs VIII/4. Roma.
- Salvini, M. 2018. Corpus dei testi urartei, vol. V. Revisione delle epigrafi e nuovi testi su pietra e roccia (CTU A), dizionario urarteo schizzo, grammaticale della lingua urartea. Paris.

کورتکراوه کان

سی تی یو ۴ و ۵ = پروانه سالقینی ۲۰۰۸؛ ۲۰۱۲؛ ۲۰۱۸
 لابات = پروانه لابات ۱۹۴۸ و مالبرانت لابات، لابات ۱۹۷۶.
 وتاره که له بهر ئەم سه رچاوه یی خواره وه کراوه ته کوردی:
 ئارامه زد (ARAMAZD)، گو قاری ئەرمه نیی تو یژینه وه کانی رۆژه لاتی نزیک، به رگی
 ۱۳، ژماره ۲ی سالی ۲۰۱۹، لاپه ره ۶۹ - ۸۱
 ئەنجومه نی تو یژینه وه کانی رۆژه لاتی نزیک و قه فقان، ئیره قان، ئوکسفورد ۲۰۱۹؛
 ئەنجومه نی تو یژینه وه کانی رۆژه لاتی نزیک و قه فقان به هاوکاری ئەنستیتوتی
 که وناراناسی و قه وناسی (ئه کادیمیای نه ته وایه تی زانستی ئەرمه نستان)، ئیدیتور:
 ئارام کۆسیان، یارمه تیده ری ئیدیتور: ئارسن بو بوخیان، ئەرفاند گرینکیان و ئارمین
 بیترۆسیان.

ISBN 978.1.78969.484.0

ISBN 978.1.78969.485.7 (ePdf)

© Association for Near Eastern and Caucasian Studies, Yerevan 2019. All rights reserved

وینەى ژماره ۱، شوینى بەردەنوسەکهى تەرەغە

Figure 2. The largest photogram from the video.

وینەى ژماره ۲، گەرەتەرىن وینەى هەلگیراو له قیدیۆکه.

Figure 3. Left and central section of lines 1-8.

Figure 4. Beginning of lines 1-4.

وینەى ژمارە ۳، دەستەچەپ، بەشى لای چەپ و ناوەندی دێری ۱ تا ۸. وینەى ژمارە ۴، دەستەراست، سەرەتای دێری ۱ تا ۴.

Figure 5. Beginning of lines 1-5.

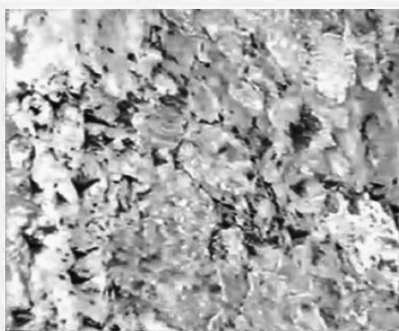

Figure 6. Towards the end of lines 1-3.

وینەى ژمارە ۵، دەستەچەپ، سەرەتای دێری ۱ تا ۵. وینەى ژمارە ۶، دەستەراست، بەرەو کوتایی دێری ۱ تا ۳.

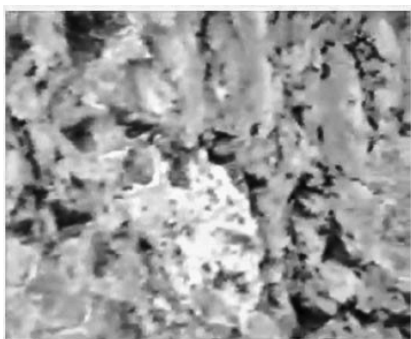
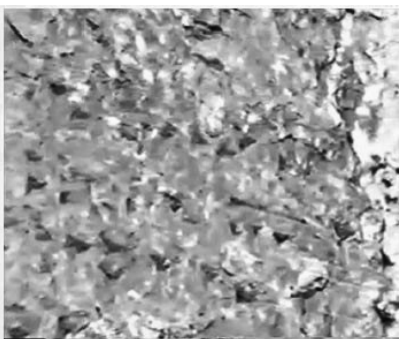
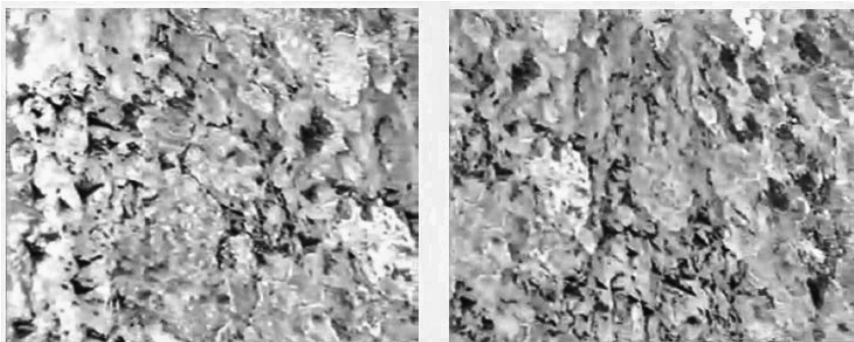

Figure 7. End of lines 1-2.

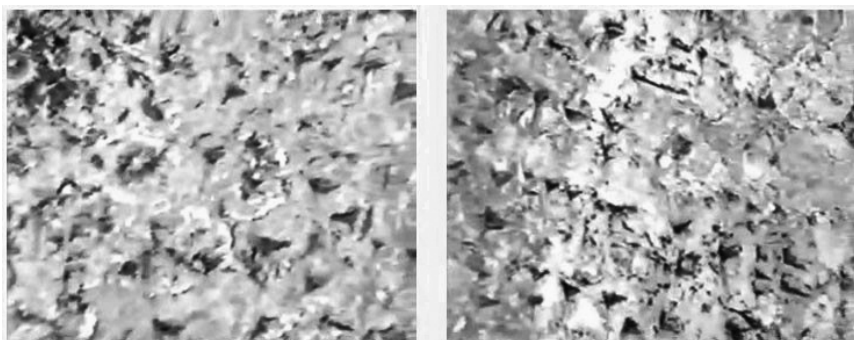

وینەى دەستە چەپ، ژمارە ۷، کوتایی دێری ۱ تا ۲. وینەى دەستەراست، ژمارە ۸ (بروانە پوونکردنەوهى خوارەوه)

Figures 8-10. Lines 1-3.
وینهی ژماره ۹، دهسته چهپ، وینهی ژماره ۱۰، دهسته راست.

[هه رسی وینهی] ژماره ۸، ۹ و ۱۰ دپیری ۱ تا ۳ [ی بهرده نووسه که پیشان
دهدهن].

Figures 11-12, 14. Lines 4-7.

وینهی ژماره ۱۱، ۱۲ و ۱۴، دپیری ۴ تا ۷

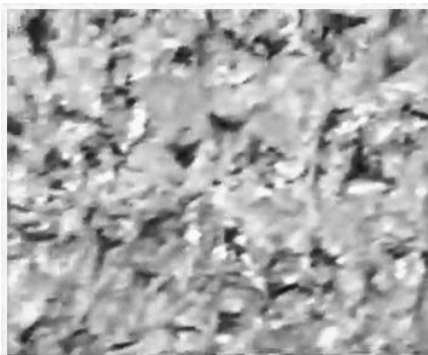

Figure 13. Lines 7-9.

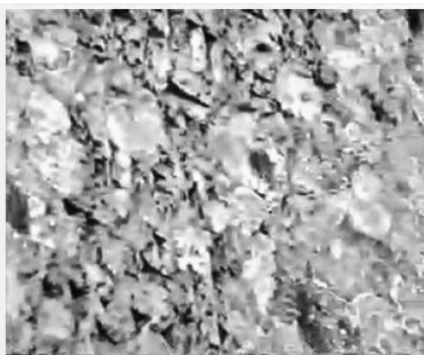

Figure 15. Line 3 towards the end.

وینەى ژمارە ۱۳، دەستەچەپ، دێرى ۷ تا ۹. وینەى ژمارە ۱۵، دەستەراست، دێرى ۳ بەرەو کۆتاییه‌که‌ی.

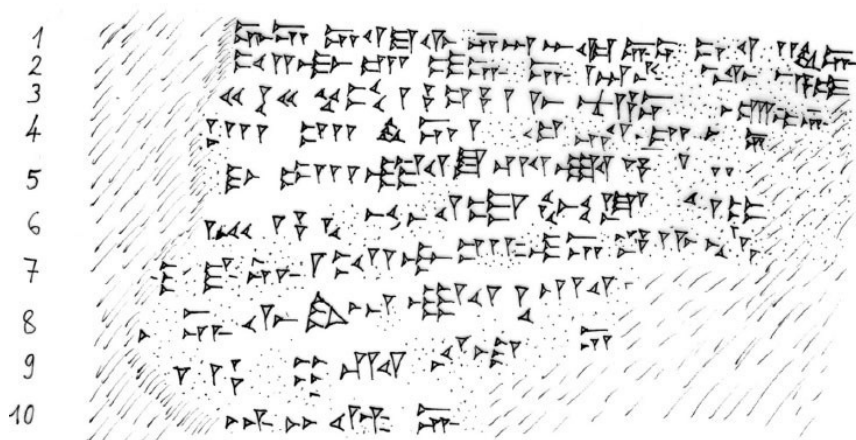

Figure 16. The autographic copy composed from the fragmentary images.

وینەى ژمارە ۱۶، نوسخه‌یه‌کی له‌بەرنووسراوه، که له‌سه‌ر بنه‌مای وینەى له‌ت و کۆته‌کان پیکه‌یندراوه.

Figure 17. Mt Taragheh.

وینهی ژماره ۱۷، چپای تهرهغه.

Figure 18. Almost at the summit of the mountain. The person is indicating the point where the inscription was situated.

وینهی ژماره ۱۸، نزیک تروپکی چپاکه. ئه و کهسه، ئاماژه به شوینیک دهکا که به رده نو سه که ی لئ بووه.

Figure 19. Detail of the gap in the rock.

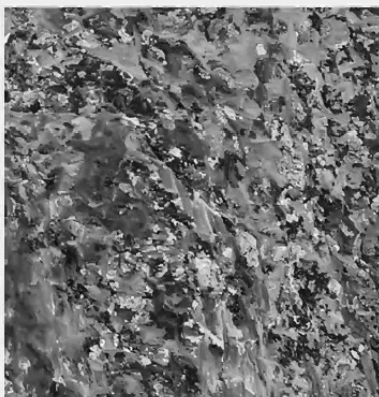

Figure 20. Rock and lichens below the break.

وینە ی ژمارە ۱۹، دەستەچەپ، چۆنییەتی بۆشایی یەکه له سەر تاشە بەردەکه
پیشان دەدا.
وینە ی ژمارە ۲۰، تاشە بەردەکه و مەخمەلینە (گل سنگ) ی لای خوارە وە ی شوینە
تینکشکاوەکه.

به‌رده‌نووسیکه‌ی هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیش‌زایین له «قه‌لایچی» ی بۆکان

به‌گویره‌ی هه‌والی بلاوکراوه‌کانی «سازمان میراث فرهنگی ایران» و پشت‌راست‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند پسیپۆری ئیرانی و ئوروپایی، سالی ۱۳۶۴ / ۱۹۸۵، کاتی هه‌لکۆلینی گردیکی میژوویی له ده‌ره‌وه‌ی گوندی قه‌لایچی، که که‌وتوته ۸ کیلۆمتری باکووری رۆژه‌لاتی بۆکان،^۱ به‌رده‌نووسیکه‌ی ۱۳ دیریان دۆزیوته‌وه.^۲ به‌هۆی ئه‌و راستیه‌وه که زۆرینه‌یه‌ک له شوینه‌وارناسان قه‌لایچی به شوینی زیرتو یان ئیزیرتووی پیتته‌ختی مانناکان ده‌زانن و تائه‌مرو هه‌یج به‌لگه و نیشانه و ته‌ته‌له‌یه‌ک نه‌دۆزراوته‌وه که زمان و خه‌تی تاییه‌ت به خودی «ماننایی»^۳ دیاری کردبێ، دۆزرانه‌وه‌ی به‌رده‌نووسه‌که له جهرگه‌ی حکومه‌تی ماننادا، گرنگایه‌تی زۆری پیدراوه، به‌لام کیشه له‌مه‌دایه که به‌رده‌نووسه‌که به خه‌ت و زمانی ئارامی^۴ نووسراوه، خه‌ت و زمانی خه‌لکی سووریا و دووچۆمان، نه‌ک زمانی ناوچه‌ی ماننا، واته موکریان و ئازهریایجان که به‌داخه‌وه زانیارییه‌کی ئه‌وتۆمان له‌سه‌ری نییه.

سه‌باره‌ت به سال یان سه‌رده‌می نووسرانی به‌رده‌نووسه‌که، ئاندری لومه‌یر^۵ شوینه‌وارناسی فه‌ره‌نسی ده‌نووسی:

«... نیوه‌رۆکی به‌رده‌نووسه‌که ئیجازه‌ی ئه‌وه‌مان پینادا بزاین به فه‌رمانی کامیه‌ک

۱. پروانه:

<https://fa.wikipedia.org/>

wiki/%D8%AA%D9%BE%D9%87_%D9%82%D9%84%D8%A7%DB%8C%DA%86%DB%8C

۲. به‌رده‌نووس = ته‌ته‌له، که‌تیه، له‌وجه.

۳. مانناکان له به‌شیکه‌ی به‌رچاو له نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیش‌زایین‌دا، له ناوچه‌ی کوردستان و ئازهریایجانی ئیستا، واته باشووری گۆلی ورمی ده‌سه‌لاتی زۆریان هه‌بوو و دوا‌ی ئاشوور و ئورارتوو، سیهه‌م قه‌ومی خاوه‌ن هیزی ناوچه‌که بوون.

۴. Aramic زمانیکی دیریانی رۆژه‌لاتی نیوه‌راسته و له‌گه‌ل زمانه سامییه‌کان‌دا هاورپیشه بووه.

5. Andre Lumair.

له حاكمانى ماننايى يا كامه پادشاي ماننايى هه لگه ندراره [نوسراوه]. به گوێرهى ئه و میژووهى وا به یارمه تى تايبه تمه ندییه كانى خه تى نوسىنى ده و روبه رى كۆتايى یه كانى سه ده ی هه شته مى پيش زايين ده توانرئ سه رده مى شاهانى ماننايى ده سنیشان بكرئ، ئيرانزوو (Iranzu) له ده و روبه رى ۷۱۸ ی پيش زايين [؟] ئازا (Aza) له ۷۱۶-۷۱۷ ی پ. ز (؟)؛ ئولسوونوو (Ulsunu) له ده و روبه رى سالى ۷۱۳ ی پ. ز [حوكماتيان كردووه]؛ هه روه ها و یده چى بتوانين ئه هشارى (Ahshari) ش كه له سه رده مى حوكمى ئاسه رحدوون (۶۶۹ تا ۶۸۰ ی پ. ز) و ئاشوور بانپيال (۶۶۰ ی پ. ز) [دوو كه س بوون له شاهانى ئاشوورى]، له نيو ئه و میژووانه دا بگونجینين. ته نانه ت ئه گه ر ئاماژه یه كيش به له تى شكاو ی به رده نووسه كه نه كریت، دیسانه كه له راستى دا ناوی «ئولسوونوو» به گوێره ی میژوو دیارى كردن و به ئه گه رى كى نزىك به دلنایى یه وه، خۆى له وانى دىكه و یچووتر پيشان ده دا. له گه ل ئه وه ش دا نه بوونى زانیارى رپژه ییمان له ده و ره ی میژوویى حاكمانى ماننا، ده ره تانى ئه وه مان پینادا میژووی وردى نوسراوه كه دیارى بکهین» (لومه یر، سه ره وه، لاپه ره ۸).

كه و ابوو، ئه گه ر سه رده مى نوسرانى به رده نووسه كه هه ر ئه و سالانه بى وا لومه یر ده لئ (ده و روبه رى ۷۱۳ ی پيش زايين) یان ئه وه ی وا من له به راوردكارى ساله كان دا پنى گه شتم (۷۱۸ ی پيش زايين)، هه ردوو كیان ده كه نه كۆتايى یه كانى چاخى ئاسن - كه سه رده میكى گرنگى ژيان، به تايبه ت ژيانى فره هه نگی مرؤفى ناوچه ی رۆژه لاتى ناڤینه به كوردستانه وه.

- له و سالانه دا ئایینى كۆنى میترايى له گه شه سه نندن دا بوو و به ره و رۆژاوا

ده كشا؛

۱. به داخه وه لێزه دا هه له یه ك كه وتۆته رپكه وتى حكومه تى شاهانى ماننايى یه وه و سالانى حوكمى ئيرانزوو و ئولسوونوو به یه ك شینوه به سالى ۷۱۳ نوسراوه. ئه م هه له یه ده بى راست بكریته وه ده نا رپكه وتى نوسرانى به رده نووسه كه ش گرفتى تیده كه وئ. ئيرانزوو له پيش سه رده مى ئازا (سالانى ۷۱۷ و ۷۱۶ ی پ. ز) له سه ر حوكم بووه، جا ئه گه ر قه بوولمان بى كه ماوه ی ۱۰ سالی ش حكومه تى كردووه، ئه وده م ده بى كۆتايى یه كانى ده سه لاتى له ده و روبه رى ده سپىكى حوكمى ئازادا بووبى (و به و پیه سالى ۷۱۸ ی پيش زايين زیاتر گونجاو ده نوینى).

- زهردهشتایه تی ئیران و هیندی داگرتوو؛

- یه هوودییهت به کتییی «عهدعتیق» هوه هاتبووه مهیدان (۷۵۰ تا ۲۰۰ پ. ز) و مهسیحیه تیش درهنگتر، به لام به حماسه تی زیاتره وه له کۆتایی ئه وه زاره یه دا سه ری هه لدا؛

- ئاشوورییه کان له سالی ۶۳۹ ی پیش زایین ئیمپراتورییه تی کونی عیلامیان تیکشکاند، که تا ئه وده مانه دووه زارسالیک به سه ر ته مه نی دا تیپه ر ده بوو؛
- یه که م ده ولته تی یه گگرتوو ی ناوچه ی باشووری گۆلی ورمی هه ر له و سه رده مانه دا (هه زاره ی یه که می پ. ز) له لایه ن مانناکانه وه دامه زرا؛

- ماوه یه که درهنگتر ئیمپراتورییه تی ماد (۶۷۸ تا ۵۵۰ پ. ز) حکومه تی کرد؛
- به شوینی دا زنجیره ی هه خامه نیشی (۵۵۰ تا ۳۳۰ پ. ز) هاتنه سه ر پوو په ری میژوو ی ناوچه؛

- به کورته ی، مروقایه تی ئه و سه رده مانه له هه ژین دا بوو و گه لیک پووداو پوو ی ده دا که پیشتر نه بیندرا بوون.

نه ماننا و نه ئوورارتوو و نه ئاشوور، وه ک سی هیزی مه زنی ناوچه که ی ئیمه، له و گۆران و پیشکه وتانه به دوور نه بوون؛ به تاییهت مانناکان، وه ک گرووپیک ده ولته - شاری سه ر گرد و لیواری پوو باره کان به خویان دا هاتنه وه و پیداویستی خۆراگری له به رانه ر هیرشکاری به رده وامی ئاشوور و ئوورارتوو، یه کیخستن و حکومه تیکی یه گگرتوو یان پیکهینا، که به پیتی بۆچوونی زۆریک له پسپۆرانی شوینه وار و میژوو (لومه یر، یه غمای، هه سه ن زاده)، «زیرتوو» یان «ئیزیرتوو» یان له ته نیشت گوندی ئیستای قه لایچی کرده پیته ختی خویان. ده سکه وته شوینه وارییه کان تا ئیستا، گرنگایه تی شوینه که یان وه ک شاریکی گه وره به په رستگه و ته لار و هونه ری میعماری و کاشیکاری نایابه وه سه لماندوو و ئه و تاییه تمه ندییانه به سه رییه که وه و پرای هه ندیک نیشانه ی میژوو یی، ئه گه ری پیته خت بوونی مانناکان بۆ شوینه که به دوور نازانی؛ به تاییهت که ئه م به رده نووسه راسته وخۆ ناوی دوو خودای خالدی و هداد، به تاییهت خالدی، به زهعته ر یان ئیزیرتوو ده به ستیتته وه.

دوای دۆزرانه‌وه‌ی به‌رده‌نووسه‌که له لایه‌ن شوینه‌وارناسی ئیرانی ئیحسان (ئیسماعیل) یه‌غمایی‌یه‌وه له سالێ ۱۹۸۵دا، سه‌ره‌تا ره‌سوول به‌ششاش که‌نزه‌ق، پسپۆری زمانه‌ دیرینه‌کان له تاران خویندییه‌وه، ئینجا ئوروپایی‌یه‌کان دوو ته‌رجه‌مه‌ی دیکه‌یان خسته‌ به‌رده‌ست (ئاندری لومه‌یر^۱ و فریدریک ماریو فه‌لیس^۲)؛ چه‌ند پسپۆری دیکه‌ی شوینه‌واریش باه‌تیا‌ن له‌سه‌ر نووسی و هه‌لیانسه‌نگاند (بو‌نموونه، یوسف حه‌سه‌ن‌زاده^۳، مه‌ریه‌م دارا^۴ و کازم مه‌لازاده^۵ له ئیران و چه‌ند که‌سی دیکه‌ی ئوروپایی).

به‌رده‌نووسه‌که شکابوو و له‌تیک له ده‌سته‌چه‌پی لای سه‌ره‌وه‌ی پینج سالیک دواتر له بازاریکی شتومه‌کی قاچاخ‌ی دیرین‌دا دۆزرایه‌وه و له‌گه‌ل به‌ژنی سه‌ره‌کی به‌رده‌نووسه‌که‌دا خرایه سه‌ریه‌ک. به‌هۆی نیوه‌رۆکی هه‌ندیک نامۆیه‌وه بو شوینه‌که، که دواتر باسی ده‌کرئ، بو‌چوونی زوربه‌ی پسپۆران هاوړی بوو له‌گه‌ل ئه‌گه‌ر و گومان و که‌متر وا بوو بریاریکی کۆتایی له‌سه‌ر لایه‌نه‌کانی کاره‌که بدرئ. سه‌ره‌تا گوترا به‌رده‌نووسه‌که له ته‌لاری په‌رستگه‌ی قه‌لاکه‌دا دۆزراوه‌ته‌وه، ئینجا دوای پرس‌وجۆ، به‌پررسی کۆلینه‌وه‌کان و دۆزهره‌وه‌ی به‌رده‌نووسه‌که، ئیحسان (ئیسماعیل) یه‌غمایی گوتی: له ده‌ره‌وه‌ی ته‌لاره‌که، به‌لام له نیوه‌وه‌ی دیواره‌کانی قه‌لا‌دا دۆزیویه‌ته‌وه.^۶

باهه‌تیکی دیکه‌ی جیی باس، خه‌ت و زمانی نووسینه‌کانی سه‌ر ته‌ته‌له‌که‌یه. زمانیکی به‌بره‌وی وه‌ک ئارامی لای‌که‌م له کۆتایی‌یه‌کانی هه‌زاره‌ی دووه‌می پیش‌زایینه‌وه تا

1. ndre LeMaire.

۲. Frederic Mario False که ئیرانییه‌کان به فالسی حونجه ده‌که‌ن.

۳. پروانه ئه‌م وتارانه:

- درآمدي بر باستانشناسی، تاریخ و فرهنگ ماناها بر اساس جدیدترین یافته‌ها، باستان‌پژوهی، ۱۳۸۸، س ۹، ش ۱۵، ص ۵۴ تا ۶۳.

- تپه‌ای در بوکان که قطعه‌ای از تاریخ ایران در دل آن نهفته است، ایران آنلاین، ۱۳ یا ۱۷ آبان ۱۳۹۹، اخبار شهرستان‌ها.

۴. استل آرامی قلاچی بوکان، کتیبه بومی منطقه یا وارداتی؟، نشریه زبان‌شناخت، سال دهم، شماره اول، بهار و تابستان ۱۳۹۸، ص ۱۹ تا ۳۹.

۵. پادشاهی مانا؛ نگاهی به ساختارهای فرهنگی، اجتماعی و سیاسی مانا برپایه آگاهی‌های باستان‌شناسی و جغرافیای تاریخی، باستان‌پژوهی، ۱۳۸۸، سال ۴، شماره ۷، ص. ۴۵ تا ۵۳.

۶. مه‌ریه‌م دارا، په‌پاویزی ژماره ۲، لاپه‌ره ۳۷.

كۆتايى يه‌كانى سه‌ده‌ى يه‌كه‌مى پ. زله‌ ناوچه‌ى دووچۆمان و سوور يادا قسه‌ى پي‌ده‌كرا و ته‌ته‌له‌ و به‌رده‌نووس و ستىلى پى دهنووسرا. ته‌نانه‌ت زمانى ئاشوور ييه‌كانيش بوو، كه‌ ته‌ته‌له‌ى خۆيان پى دهنووسى، به‌لام ئارامى كۆن له‌ نيوه‌راسته‌كانى هه‌زاره‌ى يه‌كه‌م دا بره‌وى نه‌ما و چه‌ند لقى وه‌ك ئارامى عيبرى و ئه‌ده‌بى و دره‌نگتر مه‌سيحى لى جيا بوونه‌وه‌.

سه‌رده‌مى نووسرانى به‌رده‌نووسه‌كه‌ى ئيمه‌ سه‌رده‌مى بره‌وى ئارامى كۆنه‌. ئىستا پرسىار ئه‌وه‌يه‌ ئه‌و خه‌ت و زمانه‌ له‌ لاي مانناكان چ ده‌كا؟ ئه‌وان هيج به‌رده‌نووسىكيان لى به‌جى نه‌ماوه‌ بۆ ئه‌وه‌ى بزائين به‌ چ زمانىك دواون؛ ته‌نانه‌ت ماده‌كانى دواى ئه‌وانيش كه‌ به‌شى سه‌ره‌كيان له‌ هه‌مان ناوچه‌دا ژياون، هيج به‌رده‌نووسىكيان لى نه‌دۆزراوه‌ته‌وه‌! كه‌ و ابو هۆكارى مه‌نتيقى و زانستى بۆ بوونى تاچه‌ يه‌ك به‌رده‌نووسى ئارامى له‌ خاكي ماننا ده‌بى چى بى؟

ئا) ئايا كه‌سيكى ئارامى زانى ئارامى نووس هاتۆته‌ ناوچه‌كه‌ و به‌رده‌نووسه‌كه‌ى نووسيوه‌؛ يا خود

ب) به‌رده‌نووسه‌كه‌ له‌ ئه‌نجامى فتوحاتىكدا، له‌ پىگايه‌كى دوورى وه‌ك دووچۆمانه‌وه‌ هينراوه‌ته‌ قه‌لايچى؟

پ) ئاشكراشه‌ كه‌ ناتوانين بلتين هى ئوورارتووبى يه‌كانى بن گوئى ماننا بووه‌، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ى به‌ خه‌تى بزمارىي ئه‌وان و زمانه‌كه‌يان نه‌نووسراوه‌.

به‌ بۆچوونى من، يه‌ك له‌ وه‌لامانه‌ى وا ده‌كرى به‌ پرسىاره‌كه‌ بدرىته‌وه‌ ئه‌وه‌يه‌ كه‌ زمانى ئارامى له‌ ناوچه‌ى ماننا و ماديش بره‌وى بووبى و ئه‌و هينله‌ سنوور ييه‌ى وا ئيرانييه‌كان ده‌يانه‌وى له‌ نيوان رۆژه‌لاتى كوردستان و دووچۆمان بيكىشن و ليكيان جيا بكه‌نه‌وه‌، له‌ راستى دا بوونى نه‌بووبى؛ به‌لام ئه‌وه‌ بۆچوونى كه‌سيكى وه‌ك منه‌ كه‌ له‌ ده‌ره‌وى ئالفه‌ى شوينه‌وارناسيم و ديارده‌كان يه‌كلايه‌نه‌ و ته‌نيا له‌ پىگه‌ى ميژووبى يه‌وه‌ سه‌ير ده‌كه‌م و ئه‌وه‌ ناتوانى زۆريش دروست بى و له‌لايه‌ن پسپۆرانه‌ وه‌ر بگيرى.

خاليكى گرنكى ديكه‌ له‌و په‌يوه‌ندييه‌دا نيوه‌رۆكى نووسينه‌كانه‌، كه‌ سينيهرىكى

دیکه دهخاته سەر بەردەنوووسەکه. بە عادهتی بەردەنوووسە میژووییەکان، نووسەری بەردەنوووس دواى راگەیاندنى پەيامەكەى خۆى، جا پەيمانى سياسى يان سپايى، بريارى حكومى، ستوونى شانازى يا فرمانى شاىەك بى، بۆ ئەوھى نووسراوھەكە لە داھاتوودا بە ساغى بمىنئەتەوھ و نەشكىندرى و نەدزرى، لە سەرھتا يان كۆتايى ھەموو يان زوربەياندا تووك و نزايەك ئاراستەى ئەو كەسانە دەكا وا دواتر دەيشكىنن يان دەيشوونن و دەيدزن. ئەم بەردەنوووسە تايبەتە تووك و لەعنەتەكەى ھەيە، بەلام ھىچ نيشانەيەك لە بەشەكانى دىكەى تىدا بەرچاوا ناكەوى. ئايا بەردەنوووسەكە بەشى دىكەشى بووھ و ئىمە بە ھەوالى نازانين؟

وھلامى ئەم پرسىيارە دەبى پىسپۆرانى شوينەوارناس بىدەنەوھ، بەلام منى ناشارەزا دەمەوى بۆچوونىكى خۆم دەربىرم: ئىمە لە بەردەنوووسەكەى سەر چىاي تەرەغەشدا بەبى ئەم لاوئەولا رووبەرووى تووك و نزايەكى ھاوشيوھ بووينەتەوھ. لەوئىشدا ئەوھندەى دەرکەوتووھ، بەردەنوووسەكە ھىچ بەشكى دىكەى جگە لەو نفرين كردنانە نىيە. بلىى ئەوھ نەرىتيك يان دابورەسمىك نەبووبى كە شاھانى فاتحى ناوچەكە ويستىتيان تەنيا بەو چەند دىرە و نەك ھىچى تر، مۆركى خۆيان لە شوينىك بەدەن و بوونى خۆيان، سپايان، دين و ئايينيان و خوداكانيان لەو شوينە تايبەتە بسەلمىنن؟ بلىى ئەوھ وەك خزمەتيك بە خوداكان (لىرەدا خالدى) بەرئوھنەبرابى؟ ئەگەر ئەم بۆچوونە كالى من بسەلمىنن، وا ھەيە چىتر چاوا بۆ بەشەكانى دىكەى ئەم دوو بەردەنوووسە نەگىزىن و لاىكەم لە بەردەنوووسەكەى تەرەغەدا كە شوينى شيووى بەردەنوووسەكە لەگەل ژمارەى دىرەكانىدا كەموزۆر يەك دەگرىتەوھ، چىتر مەجالىك بۆ باوھرىتان بە بزربوونى «پاشماوھ»كەى نامىنى.

ھەرچۆنىك بى، ئىستا بەردەنوووسەكەى قەلاىچى لە تاران لە مووزەى نەتەوايەتتى ئىران راگىراوھ و وىراى گەلىك رەمز و رازى ھەزاران سالەى مرقۆى دىرىنى ئەو دەقەرە، چاوھروانى رووناكى خستە سەر لايەنە تارىكەكانىيەتى و بىگومان ھەر دوو گەلى كورد و ئازەربايجانى، كە خۆيان بە وەچەى مانناكان دەزانن، زياتر تامەرزوى بىستى ھەوالەكانن و خوازيارن لىيان روونبىتەوھ ئەگەر دۆزرانەوھى

به رده نووسه که ۲۷۰۰ سالیکی پیچوو، ئایا په رده لادان له سهر نهینیه کانی ئەم به رده نووسه ش ئەوهنده سالی دیکه ی پتویسته؟ هیوادارم وا نه بی و زانستی دواروژی مروّف بتوانی یارمه تیی وه لامدانه وهی زووتری پرسیاره کانی ئەمرویی ئیمه بدا.

پرسی خوداکان

گرنگایه تیی به رده نووس و به شیکیی بهرچاوی دهسکه وته کانی دیکه ی قه لایچی له په یوهندی شوینی زیرتوو یان ئیزیرتوودایه. ئەگەر گردی دیرینی قه لایچی هه مان ئیزیرتوو بی، که بۆچوونی گه لیک له دیرینه ناسان ئەوه دهسه لمینی، به رده نووسه که له لایه که وه به روونی ناوی دوو خودای خالدی و هداد وهک خودایانی جیگه ی ریز و په رستی خه لک دینی (دیری ۵، ۱۱ - ۱۲)؛ له لایه کی دیکه وه ئاماژه به ناوی زه عته ر (ZcTR/BS) دهکا، که ده بی شوینی خوداکان یان شوینیک بی که خه لکه که ی باوه ریان به و خودایانه هه یه. زه عته ر هه مان زیرتوو یان ئیزیرتوو ی پیتته ختی مانناکانه، که ئیستا له لایه ن زۆریک له شوینه وارناسانه وه به قه لایچی ده زانری. لیره دایه که ده کری ئەم به رده نووسه وهک به لگه یه کی قایمی په یوهندی خوداکان له گه ل زه عته ر (قه لایچی) بگیریته بهرچاو. خودای هداد هی ناوچه ی سیکانه و په یوهندی به مانناوه که متره، به لام خودای خالدی^۱ باوه کوو خودای ئوورارتوویی به کان بووه، وهک خودایه کی خۆجییی، په یوهندی به ناوچه کانی باشووری ئوورارتوو و باکووری مانناشه وه دراوه. که وابوو ئیمه ده توانین له هه لسه نگاندنی ئایینی مانناکان دا له ئیزیرتوو، به تایبهت و ماننا به گشتی، هه روه ها له هه ندیک شار و ناوچه ی دراوسیی ماننا وهک، موساسیر^۲ و گیلزان،^۳ به شوین خودای خالدی دا بگه ریین.

ئه وانه ی باسیان کرا ئاماژه یه ک بوون به میژوو و پرووداوه کانی نیوه ی یه که می هه زاره ی

۱. Haldi خالدی / خالدی / هالیدی، خودای گه وره ی ئوورارتوویی و مانناکان.

۲. Musasir شاریک له لای سه رووی زیی گه وره له خاکی ئوورارتوو.

۳. Gilzan ناوچه یه ک له رۆژاوی گۆلی ورمی و دراوسییه تی ماننا و ئوورارتوو.

یهکه می پیش زاین له سهر خاکی دهوله تی ماننا و باشووری ئوورارتوو، به لام هه موو
 ئه و باس و خواسه له په یوه ندیی به رده نووسی دۆزراوه ی قه لایچی دا هاتوونه ته گۆرئ،
 ههر بویه ش پئویسته بچینه سۆراغی به رده نووسه که و نیوه رۆکی نووسراوه کانی.
 ئه وه ی من به به رده نووسی ناوده به م، له راستی دا ستوون یان ستیلکی به ردینه که
 به گۆیره ی نووسینی ئاندرئ لومه یر:

«نفرین نامه یه که به زمان و خه تی ئارامی، که میترونیوک بهرز و ۸۰ سانتیمتر
 پانه. له ۱۳ دیر پیکهاتوه و که موزور هه موو دیره کانی ده خویندرینه وه، به لام
 ویده چی به شیکی سه ره کی له سه ره تاکانی دا فه وتایی (ل ۱۱۰)... هه موو سیزده
 دیری پیکهاته ی ئه م به رده نووسه له راستی دا وه ک کوتایی به رده نووسی که سه یر
 ده کرین که بوی هیه له لای سه ره وه ی ئه م ستیله یان ستیلکی دیکه که به ته واوه تی
 فه وتاوه، پیکه وه به رده نووسی ته واویان پیکهینایی... له باری تایبه تمه ندیی میژووی
 خه ته وه... به رده نووسی بۆکان په یوه ندیی به نیوه ی دووه می سه ده ی هه شته می
 پیش زاین و ئه گه ر وردتری بکه ینه وه، کوتایی په کانی ئه و سه ده یه و سه ره تاکانی
 سه ده ی حه وته می پیش زاین په یدا ده کات... ده کرئ بلین به رده نووسه که یادگاریکی
 شاهانه (وه ک په یکه ره که ی ته له فه خریه) یان سویندخواردنامه، یان په یمانیکی
 ژیرده ستکردن (وه ک به رده نووسه که ی سه فیره) بی.» (سه ره وه تر، ل ۱۱۶ ی
 وه رگێراوی فارسی).

با بچینه سۆراغی ته رجه مه کانی به رده نووسی قه لایچی.

یه که م ته رجه مه ی به رده نووسه که به فارسی کاری ره سوول به ششاش که نزه ق
 بووه، ئینجا ته رجه مه ی ئینگلیزی ئاندرئ لومه یر به ریه چوه، که ئه ویش هه ر
 ره سوول به ششاش کردووه ته فارسی، به شوینی دا ته رجه مه ی ئینگلیزی فه یس
 هاتووه. لیره دا هه ر سه ی ته رجه مه که خویان و وه رگێراوی کوردییان به رچاو
 ده که ون، به لام کاره که ی ئاندرئ لومه یر که ورده پيشالی زیاتری هیه خراوه ته
 پیش هه مووانه وه:

له‌به‌ر نووسینه‌وه‌ی ده‌قی به‌رده‌نووسه‌که به پیتی لاتینی ئە‌مرۆیی له‌لایه‌ن ئاندری لومه‌یره‌وه وه‌رگیراو له ته‌رجه‌مه‌ی فارسیی ره‌سوول به‌ششاش که‌نزەق.

ده‌قی به‌رده‌نووسه‌که به زمانی فارسی و کوردی

ب. وه‌رگیراوی فارسیی ته‌رجه‌مه‌که‌ی لومه‌یر له‌لایه‌ن ره‌سوول به‌ششاش که‌نزەقه‌وه:

۱. کسی که این سنگ یادبود را بردارد [...]
۲. در جنگ یا صلح، همه آفت [...]
۳. که وجود دارد در سراسر این زمین. که خدایان ویران کنند خانه
۴. آن شاه را زیرا که او ناسزا گفت به خدایان و او که ناسزا گفت
۵. به خالدی در زعتر. باشد که هفت گاو ماده
۶. شیر دهند یک گوساله را و او سیر نشود و هفت
۷. زن بپزند در یک تنور و آنها نشوند
۸. پر (سیر نشوند)، باشد که محو شود از کشورش دود آتش و صدای
۹. دو آسیاب؛ و باشد که زمینش نمک سوده شود؛ و باشد که بمیرد سرور
۱۰. ش، به آشفته خاطری؛ و در حق این شاه که [...]
۱۱. بر روی این استل، که تختش، او را واژگون کنند خدایان هدا(د)

۱. هدد، هداد، به‌عل (HDD) خودایه‌کی خه‌لکانی شام و دووچۆمان بوو.

۱۲. و خالدی؛^۱ و که هفت سال متوالی هـ - (داد) برنیاورد بانگش را
 ۱۳. در کشورش؛ و او نابود کند کسی را که ناسزا بگوید نسبت به این سنگ
 یادبود.

پ. وەرگێزراوی کوردیی بەردەنوووسەکه^۲ (تەرجمەمی لومەیر)
 (بەداخەوێ دەستم بە دەقی ئینگلیزی و تارەکهی لومەیر پانەگەشت کە
 راستەوخۆ لە پووی تەرجمە بەکەمەو، بۆیە هەر فارسییەکەم کردە کوردی.)

۱. هەر کەس ئەم بەردی یادگارە هەلبگرئ [....]
۲. لە شەڕ پان لە ئاشتی دا هەموو خەساریک [....]
۳. کە هەیه لە سەرانسەری زەوی دا. خودایان ویرانی بکەن مالی
۴. ئەو شایه، لەبەر ئەوێ جنیوی دا بە خودایان و ئەو کە جنیوی دا
۵. بە خالدی لە زەعتەر، با حەوت مانگا
۶. شیر بدەنە یەک گوێلک [ی ئەو؟] و تیر نەبی و حەوت
۷. ژن لە تەندووریک دا نان بکەن و ئەوان نەبن
۸. پڕ (تیر نەبن). با نەمینی لە ولاتی دا دووکهلی ئاگر و دەنگی
۹. دوو بەرداش؛ وە با زەوییهکەیی بیته شوورەکات؛ وە با بمرئ گەورە
۱۰. کەیی بە پەڕیشانی؛ وە سەبارەت بەو شایهیی و [....]

۱۱. بەسەر ئەم تەتەلەیه دا؛ کە تەختی، وە وەرگێژن خودایانی هـ (داد)
۱۲. وە خالدی؛ وە با حەوت سالی یەک لەدوای یەک هـ - (داد) بەرز نەکاتەو دەنگی
۱۳. لە ولاتەکهی دا؛ وە نەیهیلئ ئەو کەسەیی و جنیو بدا بەو بەردی یادگارە.
 دوو هەم کەسی ئوروو پاییی «ف. م. فەیلس» یش^۳ دەقهکەیی تەرجمە کردۆتەو.
 کاری ئەویش وەک هی بەششاش وردە جیاوازییهکی لەگەل وەرگێزراوێهکەیی

۱. خودای باشووری ئوورارتوو و ماننا. وا هەیه پەرسنگای قەلایچی بە مالی خودای خالدی
 بزاندئ.
 ۲. پەسوول بەششاش جاریک دەقهکەیی خویندۆتەو و بە فارسی تەرجمەیی کردۆتەو.
 جاریکیش تەرجمەیی ئاندئ لومەیری وەرگێزراوێه سەر فارسی.

لومه‌یردا هه‌یه و من بۆ ئاگاداریی زیاتری خوینەر لیره‌دا ئه‌وانیش ده‌هینمه‌وه
باوه‌کوو وهرگیزاوی سه‌ره‌وه‌ی لومه‌یر وچوو‌تریش بی:
وهرگیزاوی فارسی ره‌سوول به‌ششاش که‌نزه‌ق، وه‌ک یه‌که‌مین وهرگیزاوی
فارسیی دوا‌ی دۆزانه‌وه‌ی به‌رده‌نووسه‌که:

۱. این سنگ یادبود یانس است
 ۲. برای میهمانی به افتخار او یا برای پایان یافتن هرگونه آفت و بلائی
 ۳. که بود در سراسر [این] خاک؛ باشد که برگزینند اورا خدایان
 ۴. معبد شاهی که اوست و لص اکنون؛ برای خدایان و لص
 ۵. اکنون برای خالدی در زعتر هفت گاو
 ۶. پروار کنند یک گوساله و هفت قوچ دنبه‌دار و هفت
 ۷. زن/ آتش هدیه کنند به یک آتشکده، باشد که آشکار نشود
 ۸. وحی و محو شود از سرزمین تنین آتش و نوای
 ۹. آسیابها و زمینش به شوره‌زار مرده مبدل شود میرک (امیر)
 ۱۰. فرع، رئیس و شاهی که [تعدی کند]
 ۱۱. نسبت به این سنگ یادبود. تختش واژگون کند اورا
 ۱۲. و خدای خالدی و هفت سال نباشد نوای ...
 ۱۳. به سرزمین ویم اگر بر باید مزدوری این سنگ یادبود را.
- وهرگیزاوی کوردی ده‌قه‌که‌ی به‌ششاش [۱۳ دیر]:

۱. ئه‌وه به‌ردی یادگاریی «یانس»^۱
۲. بۆ میواندارییه‌تی به شانازیی ئه‌و یاخود بۆ کۆتایی هاتنی هه‌ر چه‌شنه ئافه‌ت و
به‌لایه‌ک

۳. که بو له سه‌رانسه‌ری [ئه‌م] خاکه؛ با هه‌لیبژیرن خودایان
۴. په‌رستگه‌ی شاهی که ئه‌وه ویلس^۲ ئیستا، بۆ خودایانی ویلس

۱. ده‌بی و لص یان ئولووسوو شای ماننا بی.
۲. هه‌مان شای ماننا.

۵. ئیستا بۆ خالدى له زهعتەر ههوت گا
۶. دابهستن گویلکێک و ههوت بهرانی دووگدار^۱ و ههوت
۷. ژن/ ئاگر به دیاری بدهن به ئاورگهیهک، با دهرنهکهوئ
۸. وهحی و بفهوتئ لهسه زهویی تنین^۲ ئاگر و دهنگی
۹. بهرداشهکان و زهوش بئ به شوهرهکاتی مردوو و میرۆکهی (میری)
۱۰. لق، سهروک و شایهک که [دهسدريژئ بکا]
۱۱. سهبارت بهو بهرده يادهوهرييه، تهختی ههلهگهريينتهوه
۱۲. خودای خالدى؛ وه ههوت سال نه مينتت دهنگی...
۱۳. لهسه خاکی ويم^۳ ئهگه به کرگيراويک بيرفيتئ ئه بهرده يادهوهرييه.

وه رگيپاوی فهيلس [له ۱۴ ديپدا]:

۱. [اگر شاهی (در آینده) وجود داشته باشد] که این استل را از میان بردارد [...] ...]
۲. در جنگ یا صلح، همه طاعون [...] ...]
۳. که بر تمام زمین وجود دارد - باشد که خدایان آنرا به این خاطر مجازات کنند.
۴. کاخ؛ و او در مقابل (همه) خدایان نفرین شود و
۵. در برابر خالدى، (خدای) ZcTR/BS باشد که هفت گاو
۶. یک گوساله را شیردهند ولی آنرا سیر کنند و باشد که هفت
۷. زن در یک تنور بپزند، ولی آنها را پر کنند
۸. و باشد که دود آتش و صدای سنگهای آسیاب
۹. از کشور پاک شود
۱۰. و باشد که سرزمین او مانند شورهزار شود و در برابر او
۱۱. فرمانده سردسته (؟) شورش کند و شاه که خواهد نوشت
۱۲. بر این استل، باشد که هداد تخت او را بگیرد.

۱. دهبي مهري بيت نهک بهران.

۲. بۆم ساغ نه بوويه وه کوويه.

۳. دلنيا نيم چيبه.

۱۲. با خالدی و برای هفت سال علف در دشت نروید
۱۴. در سرزمین او، و باشد که تمام نفرین‌های این استل او را برگیرند (با هم)^۱ وهرگیراوی کوردیی ده‌قی فه‌لیس [له ۱۴ دیردا]:
۱. [ئه‌گه‌ر شایه‌ک (له داهاتوودا) هه‌بیت] که ئەم سستیه تیدابه‌ری [...] ...]
۲. له شه‌ر یان ئاشتی‌دا، هه‌موو تاعوونیک [...] ...]
۳. که له‌سه‌ر هه‌موو زه‌وی‌دا بوونی هه‌یه، با خودایان بۆ ئەو کاره‌ی سزای بده‌ن.
۴. کاخ: وه له به‌رانبه‌ر هه‌موو خودایان تووکی لی بکری و
۵. له به‌رانبه‌ر خالدی، [خودای] ZcTR/BS. با هه‌وت مانگا
۶. شیر بده‌نه گوئلیکیک، به‌لام تیری بکه‌ن و با هه‌وت
۷. ژن له ته‌ندوو‌ریک‌دا [نان] بکه‌ن به‌لام تیری بکه‌ن^۲
۸. وه با دووکه‌لی ئاگر و ده‌نگی به‌رداش
۹. له ولاتی بس‌رپه‌ته‌وه
۱۰. وه با خاکه‌که‌ی وه‌ک شو‌ره‌کاتی لی بی و له به‌رانبه‌ر ئەودا
۱۱. فه‌رمانده‌ی تاقم (?) راپه‌ریت و شا که ده‌نوسی
۱۲. له‌سه‌ر ئەم سستیه، با هداد ته‌خته‌که‌ی لی بستینی.
۱۳. له‌گه‌ل خالدی؛ وه بۆ ماوه‌ی هه‌وت سال گیا له ده‌شته‌کان نه‌پوئ
۱۴. له‌سه‌ر خاکه‌که‌ی ئەو؛ وه با هه‌موو تووکی نیو ئەم سستیه داوینی بگرنه‌وه (بیکه‌وه).

1. Fales, F. M. (2003). "Evidence for West-East contacts in the 8th BC: The Bukan Stele", In G. B. Lanfranchi and M. Roaf and R. Rollinger (eds.), *Continuity of Empire (?) Assyria, Media, Persia*, Padova: S.A.R.G.O.N Editrice e Libreria: 131-148.

وهرگیراو له وتاری مه‌ریه‌م دارا.

۲. له ته‌رجه‌مه فارسییه‌که‌دا نووسراوه «پری بکه‌ن» له زمانی ئینگلیزی‌دا به تیرخواردن ده‌لین پریوون، به‌لام له ته‌رجه‌مه‌دا نابی ئەوه بنووسری و له‌جیاتیان ده‌بی بگوتری تیر بوون.

کۆتایی قسه

به‌رده‌نوو سه‌که‌ی قه‌لایچی تووکنامه‌یه‌که ڕوو له‌و که‌سانه‌ی وا دواتر ده‌یشکینن، شتی له‌سه‌ر ده‌نوو سن یان ده‌یدزن. ئەو تووک و نزایه‌ و اه‌یه‌ ئە‌م‌ڕۆ نرخ و بایه‌خیکی نه‌ماجن، به‌لام گرنگایه‌تییه‌که‌ی له‌م خالانه‌ی خواره‌ودا ده‌ببندرئ:

۱. تاقه‌ به‌رده‌نوو سیکه‌ به‌ خه‌ت و زمانی ئارامی، که‌ له‌ ناوچه‌ی ماننا دۆزراوه‌ته‌وه‌ و ئە‌وه‌ خاکی ماننا به‌ دووچۆمان و شامه‌وه‌ ده‌به‌سستیته‌وه‌؛ موکریان و به‌گشتی کوردستان یان ئازهره‌بایجان دیارده‌یه‌کی جیاواز وه‌له‌براوله‌فه‌ره‌هنگی دووچۆمان و ڕۆژه‌ه‌لاتی ناوین نین.

۲. په‌یوه‌ندی زه‌عتەر (ئیزیرتوو) و له‌ راستی دا قه‌لایچی، به‌ خودای خالدى و ه‌داوه‌ ده‌دا؛ خالدى خودای ئوورارتووی یه‌کان بووه‌ و ئە‌وه‌ش ڕوونکه‌ره‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کی دیکه‌ی ئیزیرتوو یه‌ له‌گه‌ل ئوورارتووی یه‌کان و خه‌لکانی گیلزان و مووساسیر که‌ باوه‌ریان به‌ ه‌داد ه‌ه‌بوو؛

۳. وا ه‌یه‌ له‌وانه‌ گرنگتر، په‌یوه‌ندی خودای خالدى بێ له‌گه‌ل ئیزیرتوو و ئە‌وه‌ خۆی په‌سندیکه‌ بۆ نیوجه‌رگه‌یی و پیتته‌خت بوونی ئیزیرتوو، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی خودایه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک خالدى به‌ شار و شوینی بچووکه‌وه‌ په‌یوه‌ند نه‌دراوه‌، که‌وابوو ده‌کرئ زه‌عتەر یان ئیزیرتوو پیتته‌ختی مانناکان بووبی؛

۴. سه‌رده‌می نووسرانی به‌رده‌نوو سه‌که‌ (سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی ه‌شته‌می پینش زاین) ده‌و زۆر جیاواز نییه‌ له‌ سه‌رده‌می نووسرانی به‌رده‌نوو سه‌که‌ی ته‌ره‌غه‌ (کۆتایی یه‌کانی ه‌مان سه‌ده‌).^۱

۵. به‌رده‌نوو سه‌که‌ ده‌وره‌یه‌ی ۲۸۰۰ سالیک پینش ئیستا نووسراوه‌. ئە‌و خه‌لکانه‌ی وا له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌سه‌ر خاکی قه‌لایچی ژیاون، به‌ حیسابی جوغرافیا په‌یوه‌ندیان به‌ ه‌هر دوو گه‌لی کورد و ئازهره‌بایجانیه‌وه‌ بووه‌ که‌ ئە‌م‌ڕۆ له‌ شوینته‌که‌ ده‌ژین، جا یه‌کیان نزیکتر و ئە‌وی دیکه‌ دوورتر، له‌و

۱. بۆ به‌رده‌نوو سه‌که‌ی ته‌ره‌غه‌، ڕوانه‌: به‌رده‌نوو سیکی بزره‌بووی سه‌ر چیاى ته‌ره‌غه‌، ه‌هر له‌و کتێبه‌دا.

ماوه دورودریژدها خاکه‌که دهیان جار ده‌ستاوده‌ست گه‌راوه و چه‌نده‌ها هیرشکاری کراوته‌سه‌ر. هیچ روون نیبه له ماوه‌ی هه‌زاران سه‌ده و سالی دیکه‌ی دوا‌ی ئیمه‌ش‌دا دۆخه‌که چۆن ده‌بی و چ چاره‌نووسیک به‌سه‌ر خه‌لک و خاکه‌که‌دا زال ده‌بی. گرنگ بو ئه‌خلاقیات و فه‌ره‌ه‌نگیکه ئه‌م‌رو‌یی ئه‌وه‌یه کۆمه‌لانی خه‌لکی ناوچه‌که بتوانن به ئاسایش و هیمنایه‌تی بژین، ئابووری و فه‌ره‌ه‌نگیان گه‌شه‌بستینی و دور بن له شه‌ر و خوینرشتن. نه کیله‌قه‌بریک و نه گوند و شاریک نابی بینه هۆکار بو دژایه‌تی و رقه‌به‌ری نیوان گه‌لان؛ ده‌بی ئاره‌زووی هه‌موومان هاوکاری و دۆستایه‌تی بی و له‌پیناو ئه‌م دوو ئامانجه‌مه‌زنه‌دا هه‌نگاو بنیین. نرخه‌ی خاک نابی زیاتر بی له‌نرخه‌ی مرقوف. له‌هاوکاری و دۆستایه‌تی‌دا پیشکه‌وتن ده‌بی، نه‌که له‌داگیرکاری و یه‌کتر داپلوسین‌دا. با به‌رده‌نووسه‌کانی قه‌لایچی و ته‌ره‌غه‌جیگه‌ی شانازی گه‌لی کورد و ئازهر‌بایجانی و ئیرانی و ئه‌رمه‌نی و ئاشووری بن؛ با هه‌موو لایه‌کمان له‌دوری ئه‌و ده‌سکه‌وته میژوویی‌یانه کۆبینه‌وه و جه‌ژنی هاوکاری و هاوپیشتی بگرین!

چه‌ند وتاری پیشه‌یی

بنه‌مای کاری من بو نووسینی ئه‌م بابته‌ته، دوو وتاری ژماره ۱ و ۲ی خواره‌وه بوون:

۱. آندره لومر، کشف یک کتیبه به زبان آرامی مربوط به قرن هشتم پیش از میلاد در بوکان (آذربایجان غربی)، ترجمه فارسی رسول بشاش کنزق، نشریه اثر، تابستان و پاییز ۱۳۷۷، شماره ۲۹ و ۳۰، تهران، ص. ۱۰۹ تا ۱۲۰.

<http://ensani.ir/fa/article/220866/%DA%A9%D8%B4%D9%81.%DB%8C%DA%A9.%DA%A9%D8%AA.%DB%8C%D8%A8%D9%87.%D8%A8%D9%87.%D8%B2%D8%A8%D8%A7%D9%86-%D8%A2%D8%B1%D8%A7%D9%85%DB%8C-%D9%85%D8%B1%D8%A8%D9%88%D8%B7-%D8%A8%D9%87-%D9%82%D8%B1%D9%86-%D9%87%D8%B4%D8%AA%D9%85-%D9%82%D8%A8%D9%84-%D8%A7%D8%B2-%D9%85%DB%8C%D9%84%D8%A7%D8%AF-%D8%AF%D8%B1-%D8%A8%D9%88%DA%A9%D8%A7%D9%86-%D8%A2%D8%B0>

%D8%B1%D8%A8%D8%A7%DB%8C%D8%AC%D8%A7%D9%86-
%D8%BA%D8%B1%D8%A8%DB%8C-

به داخهوه وهرگێری فارسیی وتارهکه، ته نیا ئه م تایبه تمه ندییه ناته واوهی بۆ
وتاری پرۆفیسۆر لومهیر ڤاگه یاندووه، به لام ئه وه تایبه تمه ندییه ته واوی وتارهکه یه:
Lemaire, André, “Une Inscription Araméenne du VIIIe S. av. J.-C. Trouvée à
Bukân (Azerbaïdjan Iranien).” *Studia Iranica* 27 (1998): 15–30, esp. 16-17

۲. مریم دارا، استل آرامی قلاچی بوکان؛ کتیبه بومی منطقه یا وارداتی؟، نشریه
زبان شناخت، سال دهم، شماره اول، بهار و تابستان ۱۳۹۸ تهران، ص ۱۹ تا
۳۹.

https://www.academia.edu/41423588/%D8%A7_%D8%B3%D8%AA%D9%84_%D8%A2%D8%B1%D8%A7%D9%85%DB%8C_%D9%82%D9%84%D8%A7%DB%8C%DA%86%DB%8C_%D8%A8%D9%88%DA%A9%D8%A7%D9%86_%DA%A9%D8%AA%DB%8C%D8%A8%D9%87_%D8%A8%D9%88%D9%85%DB%8C_%D9%85%D9%86%D8%B7%D9%82%D8%A7_%DB%8C%D8%A7_%D9%88%D8%A7%D8%B1%D8%AF%D8%A7%D8%AA%DB%8C_Aramaic_stele_of_Qalaychi_Bukan_local_or_imported

۳. ئه وهش لیسته یه که له سه رچاوهی په یوه ندیدار به چه ند زمانی جیا جیا سه باره ت
به به رده نو سه که ی بۆکان له سایتیک به ناوی ببیلیۆگرافی. وه کوو دیاره
دۆزرانه وهی به رده نو سه که رهنگدانه وهی زۆری جیهانیی به شوین دا هاتوه:

<http://cal.huc.edu/browsesigla.php?subclass=Bukan%20Inscription&generalclass=Old%20Aramaic>

وینه‌ی ساغ‌کراوه‌ی هه‌ردوو به‌شی به‌رده‌نوسه‌که له مووزه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی ئیران، تاران وهرگیراو له وتاری ئاماژه‌پیکراوی سه‌ره‌وه‌ی مه‌ریه‌م دارا

وینه‌ی به‌رده‌نوسه‌که له وتاری ئاندیری لومه‌یردا، وهرگیراو له ته‌رجه‌مه‌ی فارسیی وتاره‌که له لایه‌ن په‌سوول به‌ششاش که‌نزه‌قه‌وه.

له بهرنووسینه وهی دهقی بهردهنووسه که به ئهلفوبیتی ئارامی له لایهن ئاندروی لومهیره وه، وهرگیاو له تهرجه مهی فارسیی وتاره کهی له لایهن رهسوول به ششاش که نزده وه.

پیره‌قه‌لا و گردی که‌ونارای نیوشاری بۆکان

ئوه‌وی پیی ده‌گوترا «قه‌لای بۆکان»، ده‌سکر دیککی نویی سه‌رده‌می سه‌ردار سه‌یفه‌ددین‌خانی بابامیری (۱۸۶۳ - ۱۸۹۰ز) و همه‌حوسین‌خانی کوری (۱۸۸۰-۱۹۱۴) سه‌رداره، که له‌سه‌ر گردیکی خاکیی میژوویی له‌نیو جه‌رگه‌ی شار و سه‌ر چه‌وزه‌گه‌وره بنیادنرابوو و پاشان ببوو له‌نویکی گشتی بۆ گرده‌که. بۆ دروست‌کردنی بینایه‌کی وا گه‌وره به‌سی بورجی به‌رز له‌سی گۆشه‌ی پرو له‌ئاوه‌دانی و حه‌وش و حه‌سار و ژماره‌یه‌کی زۆری ژوور و عه‌مباره‌وه، پانتایی‌یه‌کی ۱۱۰۰ متری چوارگۆشه له‌سه‌ر گرده‌که ته‌خت کرابوو، که گوتراوه ئه‌عیانی، واته واته به‌پیی نامه‌که‌ی پشت پی‌به‌ستوو ژیربینای دوو قاته‌که‌ی به‌ دوو پلیکانی له‌به‌ردتاشراوه‌وه له‌سه‌ریه‌ک ۴۶۰۰ متری چوارگۆشه بی.^۱

ئاشکرایه، سه‌ره‌رای خۆشه‌ویست بوونی قه‌لا لای خه‌لکی شار و ناوچه‌که، ئه‌و ته‌لارسازییه به‌ پیوانه‌ی ئه‌مرۆیی و له‌ روانگه‌ی که‌وناراناس و میژوونووسانه‌وه ده‌ستیه‌ردانیککی نابه‌جی بووه له‌ میژووی دیرینی گرده‌که و زیانیکی زۆری گه‌یاندۆته تووژینه‌وه‌کانی دواپۆژ سه‌باره‌ت به‌ شیوه‌ی ژیانی خه‌لکانی پیشووی شار و ناوچه، زیانیک که‌ لانی‌که‌م وه‌به‌ر چه‌ند تووژی لای سه‌ره‌وه‌ی گرده‌که که‌توووه و تازه هه‌یچی له‌گه‌ل ناکری، به‌لام ئه‌و زیانه له‌چاو به‌لایه‌ک که به‌سه‌ر هه‌ندیک گردی له‌میژینی کوردستان وه‌ک قه‌لای هه‌ولیز و که‌رکوک هاتوون زۆر نییه، هۆکاره‌که‌شی ئه‌و راستییه‌یه که قه‌لای بۆکان ته‌نیا شوینی ژیانی یه‌ک بنه‌ماله بووه و ئه‌وانیش دیاره سی‌چوار چالیان زیاتر له‌سه‌ری هه‌لنه‌که‌ندوووه، به‌لام ئه‌گه‌ر ببووايه ته‌مالی ده‌یان بنه‌ماله‌ی جیاجیا، هه‌رکام له‌وانه به‌گویره‌ی نیازی خویان ده‌ستیان بکریه‌ته‌بیناسازی و چالی ئاو و ئاوه‌پۆ هه‌لکه‌ندن و ویران‌کردنی تووژه‌کانی ژیره‌وه‌تری گرده‌که،

۱. نامه‌ی ژماره ۵/۸۲۲۲، رۆژی ۱۲/۳/۱۳۷۵ی ئیداره‌ی ئاموزش و په‌روه‌شی بۆکان بۆ ئاموزش و په‌روه‌شی ئازهر بایجانی پۆژاوا.

کارهساتیک دهقهوما که ئیتر قهرهبوو نهدهکرایهوه. ههوللی بنهماله‌ی سه‌رداره‌کانی بۆکان بۆ پراکیشانی ئاوی حه‌وزه‌گه‌وره بۆ سه‌ر قه‌له‌ له‌جیاتیی هه‌لکه‌ندنی بی‌ری ئاو، کاریکیی مه‌زن و خزمه‌تیکیی باش بووه‌ گه‌رچی ئه‌ویش پیووستیی به‌ هه‌ندیک هه‌لکۆلینی گرده‌که‌ له‌ پینا‌و پراکیشانی لووله‌ی ئاو، هه‌بووه.^۱

ده‌ستیوه‌ردانی دواتری گرده‌که، هی سپای پاسدارانی کۆماری ئیسلامی بوو، که‌ له‌ رۆژی ۱۳۶۰/۷/۱ هه‌تا‌وی/ ۱۹۸۱ زایینی پیگه‌یه‌کی سه‌ربازیان بۆ کۆنترۆل کردنی خه‌لکی شار له‌ سه‌ر گرده‌که دامه‌زراند و ویده‌چی تا ئیستاش هه‌ر به‌ ده‌ستیانه‌وه مابیی. ئیتر له‌ و قوناغه‌دا، ئه‌گه‌ر به‌ هه‌لکه‌وتیش شوینه‌واریکیی کۆنی توێژه‌کانی سه‌ره‌وه‌ی گرده‌که به‌ جیما‌بی، له‌ نیو چوو.

به‌هۆی میژووی دووردریژی ژیا‌نی مرۆف له‌ ناوچه‌یه‌کدا که «ئاورگه‌ی شیز» و «گه‌زه‌ک» ی ته‌ختی سوله‌یمان له‌ رۆژه‌ه‌لات، «ئیزیرتو» ی قه‌لایچی له‌ باکوور، «فه‌قره‌قا» ی مه‌هاباد و «حه‌سه‌نلوو» ی نه‌غه‌ده له‌ پۆژا‌وا و زیویه له‌ باشووری هه‌لکه‌وتیی و زیاد له‌ ۲۸ گردی تو‌بره‌ریژی میژوویی له‌ کولته‌په و ناچیت و بۆگه‌به‌سی و گونده‌کانی دیکه‌ ده‌وره‌یان دابی، که‌ هه‌رکامیان له‌ پابردوودا ده‌وله‌ت - شاریک بوویتن، به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی گردی قه‌لای بۆکانیش له‌ میژبوو چاویان بری‌بووه پسپۆرانی که‌ و ناراناس که‌ قفلی په‌مز و رازی سه‌ره‌به‌مۆری پابردووی چه‌ند هه‌زار سا‌له‌ی بکه‌نه‌وه.

زانیارییه‌ک که‌ تا ئه‌م دوا‌یی یانه‌ش سه‌باره‌ت به‌ میژووی گرده‌که ده‌را ته‌نیا ئه‌وه بوو که‌ له‌ سه‌رده‌می ئه‌شکانییه‌کان (۲۴۷ ی پینش زایین تا ۲۲۴ ی زایینی) و ساسانییه‌کان (۲۲۴ تا ۲۵ ی زایینی) دا سه‌ربازخانه‌یه‌کی حکوومی بو‌ویی، هه‌ر ئه‌وه‌نده و ئیتر هیچ له‌ ئه‌نجامدا ئه‌گه‌ر که‌ سیک بیووستایه له‌ میژووی

۱. بۆ ئه‌م کاره، چالیک له‌ ته‌نیشته‌ به‌ری باکووری حه‌وزه‌گه‌وره هه‌لکه‌نرابوو که‌ ته‌بووه نیو حه‌وشی مالی مه‌رحوومی میرزا حه‌مه‌که‌ریمی که‌ریمی و من له‌ هات‌وچۆی مالی ئه‌وان و هاورییه‌تی کاک عه‌بدو‌ل‌لای که‌ریمی مامۆستای خانه‌نشینی ده‌بیرستانی بۆکاندا چاوم پیی که‌وتبوو. که‌ره‌سه‌یه‌کی کانزایی که‌ ویده‌چوو ماتۆری پۆمپاژ کردنی ئاو بی له‌ ژیر چاله‌که‌دا ده‌بینرا.

کۆنی شار و ناوچه‌که بکۆلیته‌وه، ده‌بووايه سه‌ربازخانه‌ی ئەشکانییەکان بیه‌ستیتە‌وه به سه‌رده‌می سه‌یغه‌ددین‌خانی بابامیری له سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا و ئیتر پیش ئەشکانییان و دوای ساسانیان له ناوچه‌که چی قه‌وماوبی و چ که‌سانیکی لێ‌ژیا‌بیتن و ئەو خه‌لکه چ فه‌ره‌ه‌نگیک و نه‌ریتیک و هونه‌ریکیان بووبی، له‌که‌س ئاشکرانه‌بوو، ئە‌گه‌ریش پسپۆریک و دووان لێ‌ی ئاگادار بووبیتن، ته‌نیا‌مه‌زنده و گومان و قیاس کردنیک بوو له‌گه‌ل شوینە‌واره‌کانی ده‌رووبه‌ر، به‌بی هیچ فه‌کتیکی راسته‌وخۆ. ئەو ناته‌واوی و بۆشایی‌یه‌ گه‌وره‌انه‌ش له‌ ریگه‌ی سه‌رچاوه‌ میژوویی‌یه‌ نووسراوه‌کانه‌وه پڕ نه‌ده‌کرانه‌وه و ده‌بووايه که‌ونارناسی به‌هاتایه‌ته‌ یارمه‌تی دان، که‌ ئە‌ویش به‌هۆی ئەو زیانه‌ به‌ربلاوه‌ی وا دوو بینای گه‌وره له‌ به‌ژنی گرده‌که‌یان دابوو، زیاتر له‌ خه‌ون و خه‌یال ده‌چوو تا واقع.

به‌خته‌وه‌رانه له‌ هه‌واڵیکی دوو سال پیش ئیستادا هاتبوو که‌ خه‌ونه‌که هاتۆته‌ دی و گردی قه‌لا که‌وتۆته‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستیانه‌^۱ له‌ لایه‌ن تیمیکی پیشه‌یی شوینە‌وارناسانی ئیداره‌ی «میراث فرهنگی»‌ی ئێ‌رانه‌وه. هه‌ر ئەو پسپۆرانه‌ پیشتر له‌سه‌ر پاشماوه‌کانی شارستانییه‌تی «ئیزیرتوو» له‌ گوندی «قه‌لایچی»‌دا، کاری زۆری مه‌یدانیان کردوو و بۆچوونی تایبته‌ به‌ خۆیان سه‌بارته‌ به‌ رابردووی ئەو شوینە‌واره‌ ده‌سته‌خوشکه‌ی قه‌لای بۆکان هه‌بووه. ویده‌چی ئیستا گردی قه‌لا دوای ئەو هه‌موو وێرانکاری و تیکدرانه‌ی رابردوو، که‌وتبیته‌ به‌ر چاوه‌دی‌یری فه‌رمیی ئەو ده‌زگا حکومییه. ئەو هه‌واڵه‌ هیوامان پێ‌ده‌به‌خشی که‌ لیکۆلینه‌وه‌کانی دواتر شیوازیکی ئوسوولی و پیشه‌یی‌یانه‌یان ده‌بی و ئە‌گه‌ر شوینە‌واری یه‌ک یان دوو توێژی سه‌ره‌وه‌ی گرده‌که‌ش فه‌وتابن، توێژینه‌وه‌ له‌ توێژه‌کانی خواره‌وه‌تردا ده‌توانن رۆخساری راسته‌قینه‌ی سه‌ده و هه‌زاره‌کانی رابردووی ژیا‌ری ناوچه‌که‌مان بۆ ده‌ربخا. ئەو کورته‌ هه‌واڵه‌ راگه‌یه‌نراوه‌ی سایتی «خبر آنلاین»‌ی ئێ‌ران که‌ باسی کرا، ته‌نیا ئە‌وه‌نده‌ی پیده‌گوتین که‌ لیکۆلینه‌وه‌ تازه‌که‌ ده‌ریخستوو‌ه‌ گردی قه‌لا لانی‌که‌م

۱. سایت «خبر آنلاین»، ۱۳ شهریور ۱۳۹۷، بخش استان‌ها، استان آذربایجان غربی.

حهوت تويزى جياجياي ههيه و دياره ههركام لهو تويزانه نيشانهى فهرهنگ و سهردهمىكى جياوازن، ژيارى لهسهه گردهكەش دهگه پيتهوه بو زياد له سى ههزار سال پيش ئيستا، بهلام له بيرمان نهچى كه ژمارهى تويزى ههنديك گردى توبره پيژى هاوشيوهى ئهوهى بۆكان، بهگويرهى ميژووى ناوچهكان، گهيشتوته ۱۰ و ۲۰ و تهناهت ۲۶ تويزى جياوازيش، خو ئهگه كه شيفياتى تازهى بۆكان تا رادهى سى ههزار سال پيش ئيستا چوو پيته پيشهوه، دهزانين ژيارى لهو ناوچه كه و نارايهى ئيمه ميژوويهكى دوورودريژترى ههيه و دهبن قسه لهسهه ۱۰ تا ۱۲ ههزار سال پيش ئيستا بكري؛ بو ئهوهش دهبن چاوه پروانى تويزينه وهى زياترى دواوژ بين.

وا ههيه بو خوينهه و بيسه ريكي ئاسايى ههواله كه، ته نيا ئه وه گرنگ بنوينى كه له قه لادا چ بهرده نووسىكى ميژووى يان چهند كووپه سكه و جهاهيرات دوزراوته وه، بهلام بو پسيپورانى كه و ناراناس، وا ههيه كوته سواله تيك و گوزهيهكى شكاو دهورى جامى جيهان بين بگيرن و له ئاوينهى بهروالهت لىلى ئه وان دا پهيوه ندى هونه رى چهند فهرهنگى دوور و نزىك و كارتىكه ريبان لهسهه يه كتر بدوزنه وه. ئه وهش بو شوينىكى ميژووى وهك بۆكان سه مه ره نيه، كه ناوچه رگه ي شارستانيه تى ماننايى و دراوسى ديواره ديوارى شوينه وارى گرنگى «شيز» ي پيش ساسانى و «حه سه نلو» ي ئوورار تووى و «فه قه قا» ي مادى و سه قزى سه كايى بووه و چهند جارن كه وتوته بهر هيرشى ئاشوور و ئوورار توو و يونان و روم و عه ره ب و موغول و دانيشتووه كانى مه جبوور كر اون له ئايينى ميترايى خويانه وه بن به زه رده شتى و چهند سه ده دواتر، سه عدى وه قاس بيانكاته موسولمان.

ئهم ههواله بو منيش وهك هه موو كوردىك دلخوشكهره بو، به تاييه ت كه له م دوايى يانه دا خه ريكى نووسينى با به تيك بووم سه باره ت به «ئايينى ميترايى و ماخوای ئانا هيتا له بۆكان» و بو زورىك له بوچوونه كانم فه كتى راسته وخوى ميژوويم دهست نه ده كه وت، هه ر بويه ش كاره كه م قوناغ به قوناغ تووشى ته گه ره و كو سپى تازه تر ده بووه. تويزينه وهى زانا ئوروپايى يه كانيش يارمه تى زورى باسه كه ي منيان نه ده دا، له بهروه ي ليكولينه وه كانى ئه وان به كورتى نه بنى بانه ماكانى ئايينه كه

له هیند و ئیتران و میژوو پوتامیا ناگرنه وه، به لکوو زۆر بهی زۆریان سه بارهت به قوناغه کانی دواتر و کاتیکن که ئایینه که گه یشتبووه رۆم و پاشماوهی ئوروپا. من گه لیک هیوادارم توژیینه وه کانی ئیستا پرونکه ره وهی هه ندیک لایه نی تاریکی میژوویی شار و ناوچه که بن و ئەگەر که سانیک دواتر بیان هوی له و بابته گرنگ و سه رنج راکیشه بکۆلنه وه، بتوانن که لکیان لی وه ر بگرن.^۱

له بارودۆخیکی وادا، گرنگ ئە وه یه دانیشتوانی شاری بۆکان، به تایبهت پروونا کبیرانی دلسۆزی گهل و نیشتمان له پشت پسپۆرانی لیکۆلەر بوهستن و یارمهتییان بدن بۆ ئە وهی توژیینه وه کانیان له فهزایه کی ئازادی زانستیانه و پرۆفیشنالدا درێژه پێ بدن و وریا بن له ئە گهری وچان دان یان وهستانی کاره که دا چهته و دزی شوینه وار، که زۆر جارن سه ریان به داموده زگا دهسه لاتناره کانه وه بهنده، زه فەر به گرده که نه بن و رپسی ئە و پسپۆره زحمه تکیشانه نه که نه وه خوری. چهتهی شوینه وار که سانیکی تاکوته را نین به لکوو هه موویان به تۆرپکی نادیری قاچاچچییانی گه وره و دهسه لاتداری به هیزه وه به ستراونه وه، که بی ههست و خوست، وهک میرووله، له هه ولی تالان کردنی سه رمایه ی ژیرزه وی دان بی ئە وهی به چاو ببینین؛ ئە و میروولانه به یه که وه په یوهستن و له کوتایی دا بی ئە وهی زۆر به یان ئاگاداریش بن، به و شاره ئالۆزه پێ چه شیمه ته ژیرزه وییه وه په یوهست ده بن، مه گهر ئیمه رپگه یان لی بگرین. زۆرپک له ده لالانی خوجییی که کار بۆ ئە و چهته و دزانه ده کهن، به دوا ی نانی رۆژانه یان دا ده گه رپین و نازانن که وتونه ته خزمه تی کام سیاسهت و کام مافیای شوینه وار وه. ئە رکی ئیمه یه بیانناسین و ئاگاداریان بکهینه وه که دهست له و کاره قیزه وه نه یان هه ل بگرن، حق ئە گهر نه یان کرد، له قاویان بدهین و به خه لکیان بناسین و راکیشی دادگایان بکهین. کاری توژیینه وهی وا

۱. ئەم قسانه گه لیک ناته واو ده بن ئە گهر لیزه دا یادی مامۆستای نهر توفیق وه هبی و مامۆستای هیژا عه بدور ره قیب یوسف نه کرینه وه، که به تایبهت مامۆستا عه بدور ره قیب زیاد له هه موو کوردیک له سه ر بابته ی میترائیسم له کوردستان کاری کردوه و شاره زایی هه یه، ته مه نی درپژ بی. ئە وه ئە دره سی سایی گه لیک ده له مه ندی مامۆستایه که هه لگری هه زاران به لگه نامه ی میژوویی سه بارهت به کوردستان.

دوور نییه سالانیکی زۆر و هەر ساله‌ی دووسی مانگیک درێژه‌ی هه‌بێ. ده‌بێ نه‌هیلین له پشوو‌ی نیوان ساله‌کان دا چه‌ته‌ی دزی دزیو بکه‌ونه گیانی و هه‌ولێ پسیپۆران پووچه‌ل بکه‌نه‌وه. ئه‌وه ئه‌رکی هه‌موو خه‌مخۆریکی گه‌ل و نیشتمانه نه‌ک هه‌ر له‌سه‌ر گردی قه‌لای بۆکان، به‌لکوو له هه‌موو شوینیکی ولات و بۆ هه‌ر توێژینه‌وه‌یه‌کی زانستی ده‌زگا به‌رپرسه‌ فه‌رمیه‌کان.

با هه‌موومان چاره‌نووسی گه‌نجینه‌ی زیویه و تالانی به‌ربلاوی خه‌لکی ناشاره‌زای ناوچه و چه‌ته‌کانی شوینه‌وارمان له‌به‌رچاو بێ، که نه‌مر ره‌شیدی که‌یخوسره‌وی له سه‌رده‌می په‌هله‌وی دا چ زه‌حمه‌تیکی له‌پیناو به‌رگری کردنی له گه‌نجینه‌که کیشا و سه‌دان راپۆرت و دوو به‌رگ کتیپی له‌سه‌ر نووسی،^۱ به‌لام له‌به‌روه‌ی به‌ته‌نیا مایه‌وه و کۆمه‌لانی خه‌لک به‌ ناشاره‌زایی، پشتیان نه‌گرت، نه‌گه‌یشته ئه‌نجام. ئه‌م باسه‌ پیشکه‌ش به‌ یادی ئه‌و گه‌وره‌پیاوه ده‌که‌م و هیوادارم هه‌رکام له ئیمه‌ شانازی ئه‌وه‌مان هه‌بێ که به‌گویره‌ی توانا ببینه‌ داکوکیکه‌ریکی سه‌رمایه‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌ میژوویی‌یه‌کانمان.

۲۰۲۰/۵/۲۷

۱. رشید کیخسروی، «دوران بی‌خبری یا غارت آثار فرهنگی ایرانیان» و «دوران بی‌خبری، کردستان و نیاکان باستانی کردان»، چاپی ۱۳۶۳ - ۱۳۶۹ / ۱۹۸۴ - ۱۹۹۰، فارسی.

پارسوا

کاک عومه‌ر عه‌بدوللا به‌گی له ژماره ۱۲۱ ی گۆقاری «پامان» دا وتاریکی نووسیوه به‌ناوی «جیگه‌ی پارسوا له میژووی کوردستان‌دا». وتاره‌که له په‌یوه‌ندیی ساغ‌کردنه‌وه‌ی بنه‌مای وشه‌ی «پارسوا» و پارس (فارس)، هه‌روه‌ها شوینی پارسوا و دراوسییه‌تی له‌گه‌ل مادا نووسراوه و په‌سندی بۆچوونیکی دیاکۆنۆف نووسه‌ری کتییی «میژووی ماد» ی داوه که گوتوویه‌تی پارسوا به‌واتای ته‌نیشت و په‌راسوو (قه‌برغه‌یه) و وشه‌یه‌کی مادییه، هه‌ر ماده‌کانیش ئه‌م ناوه‌یان به‌حیسابی دراوسییه‌تی به‌قهومی «پارس» داوه، که له ته‌نیشت خۆیان ده‌ژیان.

کاک عومه‌ر له نووسیینه‌که‌ی‌دا، بۆچوونی نووسه‌ری کتییی «تمدن مه‌باباد» کاک مه‌حمودی پیدرامی داوه‌ته داوه‌که به‌که‌لک وهرگرتن له هه‌مان کتییی «میژووی ماد» ی دیاکۆنۆف، وشه‌ی پارسوای به‌سه‌ر دوو به‌شی پارس + وادا دابه‌ش کردبوو و نووسیوو ی به‌لابردنی پیتی /ر/ له‌سه‌ر به‌شی یه‌که‌می وشه‌که، ده‌توانین بگه‌ینه سه‌ر گوندی «په‌سو» ی نزیک پیرانشار و به‌هه‌مان پارسوای رۆژاوی گۆلی چیچیست (ورمی) ی بزانیین و بۆ به‌شی دووه‌میشی که شوین و مه‌کان بگه‌ینه‌ن، قه‌لای «بوشتۆ» ی ئاماژه‌پیکراوی دیاکۆنۆفی له‌گه‌ل پاشماوه‌که‌وناراکانی «قه‌لاتی شا» له هه‌مان ناوچه به‌یه‌ک زانیوو.

نووسه‌ر هه‌روه‌ها به‌ره‌په‌رچی بۆچوونی کاک ره‌حیمی مه‌حمودزاده‌ی شنۆیی ده‌داته‌وه که له وتاره‌که‌ی خۆی‌دا که‌لکی له کتییی «بعضی از اسامی کهن و ایرانی» میهردادی به‌هار^۱ وهرگرتوووه بۆئوه‌ی وشه‌ی «پرسه» به «پر له سه‌گ» واتا بکاته‌وه و بلێ «له کوردی‌دا هه‌روه‌ک وشه‌ی میژوویی پراسپه‌یا فراسپه‌یه که مانای پر ئه‌سپیان هه‌یه» و له ئه‌نجام‌دا بگاته هه‌مان ئاکامی کاک مه‌حمودی پیدرام و پارسوا له‌گه‌ل گوندی په‌سوئی باشووری رۆژه‌لاتی شارستانی شنۆدا به‌یه‌ک دابنێ.

۱. به‌داخه‌وه من چاوم به‌هیچ‌کام له‌م سێ سه‌رچاوانه، واته نووسیینه‌که‌ی کاک مه‌حمود پیدرام، کاک ره‌حیم مه‌حمودزاده و ریزدار میهرداد به‌هار نه‌که‌وتوووه.

کاک عومەریش له نووسینە کە ی دا پشت به زانیارییە کانی هەمان کتیبی دیاکۆنۆف دەبەستی و پەسندی دابەش کردنی وشە کە بەسەر دوو بەشی سەرەوودا دەکا، بەلام بە شیۆه یەکی دیکە. ئەو دەنووسی، «برایان مەحمودی پیدرام و رەحیمی مەحموودزادە دەبی بزانیان کە وشە ی پەسوێ له دوو بەش پیکهاتوو، «پەس» یان «پەز» بەواتای مەر و «وێ» بەواتای شوین و مەکان و بە لە بەرچا و گرتنی کە سب و کاری خەلک کە زۆر بەیان ئازەلدار بوون، زۆر ئاسایی یە ئەو شوینە ناوی جیی مەر بی یان شوینیک بی کە مەری زۆر بوو.»

ئینجا دەچیتە سەر شوینی هەلکەوتی پارسوا و دەلی «بەشی سەرروی پووباری سیروان و پووبارە بچوو کە کانی سی کوچکە ی سلیمانی - زەهاو - سنە، لە نیۆه راستی سە دە ی نۆیە می پیش زاین دا پی گوتراو «پارسوا و جیگا کە شی بریتی بوو لە خوارووی پووباری زیی بچوو ک و سەرروی سیروان؛ هاوکە وشە نیش بوو لە گەل خاکی ماد و ماننا و بابل» (ل ۱۳۳ - ۱۳۵). وە ک دەرهنجامی ئەم سنوور دیاری کردنە، قەلای گرنکی بوشتو دەباتە وە سەر گوندی «بست» ی دیواندەرە و وە ک باشووریتین سنووری ولاتی ماننا و دەسپیککی خاکی پارسوا دەسنیشانی دەکا؛ لە رینگە ی ئەم هاوسنوورییە شە وە دەلی پارسوای تە نیش و ولاتی ماد کە و تۆتە باشووری خاکە کە ی ئەوان کە وابوو، هەموو بەشی باکووریتری لە چوارچۆیە خاکی ماددا بوو.

دیارە هەرسی نووسەری ئەم وتارانە پشتیان بە یە ک سەرچاوە بەستوو کە میژووی مادی دیاکۆنۆف بی و ئەو دەتوانی جیگە ی قسە بی، لە بەر ئەو ی بۆ چوونە کانی دیاکۆنۆف رەخنە ی زۆریان لی گیراوە، بۆ نمونە: نامیلکە ی محەممە دەلی خونجی بە ناوی «بررسی تاریخ ماد» کە تیندا دەیان هەلە و پەلە ی نە زەریی دیاکۆنۆفی کە و تۆتە بەرچا و. هەروەها کتیبی «پادشاهی ماد» ی یقرار عەلیفی ئازەربایجانی پیش کتیبە کە ی دیاکۆنۆف نووسراوە، بە لام بە هۆی سیاسەتی کۆنترۆلی یەکیه تی سۆفیە تییه وە، ماوہیە ک دوا ی ئەو بلاو بۆتە وە و ئەویش گەلیک زانیاریی تیدا یە کە دەکری بۆ ئەم بابەتە کە لکیان لی وەرگیری. بە هەمان شیۆه،

نوسراۋەكانى مېنۇرسكى كە ھەندىكىيان راست سەبارەت بەۋ بابەتەن و تەنەتەن و ھەرگە پراۋنەتە سەر زمانى كوردىش.

ھەرچۆنىك بى، بابەتەكە گەلىك گرنگە و جىگەي خۆشحاللىيە كە كورد پىسپورى زانا و خاۋەن بۆچۈنى ئەوتۇي ھەيە بتوانى بچىتە بواريكەۋە كە لە پاردوودا تايەت بە پۇژھە لاتناسانى ئوروپايى ياخود مېژوونوسانى تورك و ئىرانى بوۋە و زۆرىش لەگەل كورد مېھرەبان نەبوون!

ئەۋەي لە پەيوەندى بۆكاندا گرنگ بى ئەم خالەيە كە شارسانىيەتى جىگەي باس واتە «پارسوا» لە دراوسىيەتى ماد و ماننادا بوۋە و بەگۆيرەي ئەۋ سنوورەي وا ئەۋ بۆ ولاتى مادى ديارى دەكا و دەلى لە باشوورى گۆلى ورمىۋە تا گوندى بستى ديواندەرە كىشراۋو، ناۋچەي بۆكانىش دەكەۋىتە جەرگەي مادەۋە و بەۋ بۆنەيەۋە، دەتوانى بۆ مېژوۋى ئەم شارەش كەلكى لى ۋەربگىرى.

رەخنەيەك كە منى خويئەر دەتوانم لە نوسراۋەكەي بگرم، ناتەۋاۋىيى خالەندىيەكانە، كە بەداخەۋە زۆر كتىب و نوسراۋەي دىكەي كوردىش پىيەۋە دەنالن. بۆ نمونە، لىرەدا ھەندىك جار نازاندري ئەۋەي نوسراۋە بۆچۈنى كاك عومەرن يا دياكونۇف، واتە ئەۋ دوو ھەلۋىستە لە ھەندىك شويندا بەروۋنى ديارى نەكراون، لە كاتىكدا دوو كەۋانۇكەي سووك و ھاسان، يان بە ئىتالىك كرنىك يان گەۋرە و بچووك كرنەۋەي يەكيان و شتى لەۋ چەشەنە، دەيانتوانى سنوورى بۆچۈنەكانمان بۆ ديارى بكەن. خالەندىيەكى ئەمپروۋىي، نەك شىۋازە كۆن و ھەردەمبىلەكە لە نوسىندا ھىچى لە پىت و ئەلفوبى كەمتر نىيە و دەبى ۋەك ئەۋان بايەخى پى بدري.

سەرچاۋە:

عومەر عەبدوللا بەگى، جىگەي پارسوا لە مېژوۋى كوردستاندا، گۆقارى پامان، ژمارە

بەردەنوووسی بەغستان (بێستون)

بەداخەوێ نووسراوەیەک کە نیشانەدەری دەسەلاتدارییەتی مادەکان بێ تا ئیستا نەدۆزراوەتەوێ و زانیاری سەبارەت بەوان تەنیا لە بەردەنوووسە ئاشووری و هەخامەنشییەکانی ئێران و هەندیک نووسراوەی یۆنانییەکاندا دەست دەکەوێ.

یەک لە بەردەنوووسە گرنگەکانی سەردەمی هەخامەنشی، بەردەنوووسی بەغستان یان بێستونە لە کرمانشان. بەردەنوووسە بە سێ زمان نووسراوە: عیلامی، ئەکەدی و ئەوی دووھەمیان، کە ئیستا دەلێن عیلامیی کۆنە، تا نیوھەرستەکانی سەدەمی نۆزدەھەمیش هەر دەگوترێ بە زمانی مادییە، کە دوایی بەرپەرچدراوە. مەن لێرەدا هەلبژاردەییەکێ ئەو بەردەنوووسە دەھێنمەوێ کە لە پەڕەندیی ماد و مادەکان دایە و هەندێ بۆچوونی خۆم لەمەڕ رووداو و شوێن و کەسایەتیەکانیشی لێ زیاد دەکەم:

«... من بووم بە شای ئەم [شوین]انە:... ماد ... مەک کوران...»

تۆ بلیی ئەم «مەک کوران»ە، موکری و موکریان نەبی؟

«... من «گاو ماتەیی موغ»م کوشت لە قەلایەک بەناوی «سیکایائووتیش» و لە

ولایتیک بەناوی «نیسایە» لە ماد...»

ئایا ئەم «نیسایە»یە هەمان پیتەختی مانناکان نییە؟ ئەگەر ئەو بێ، ئایا قەلایچی (ئیزیرتوو) یا «سەراو»ی لای بۆکان نییە؟ ئەو قەلای «سیکایائووتیش» کامەیه و دەبی کوئ بێ؟

«... پیاویک بەناوی «فەرەووتیش» لە «مادیە» رابوو و نافەرمانیی منی کرد. سەپایەکەم نارد... لە شوینیک بەناوی «ویدەمە» شەڕیان لەگەڵ کرد و سەپای ئەو نافەرمانەیان تیکشکاند... سەپای خۆم لە گوندیک بەناوی «کەم بەد» لە ماد مایەوێ تا مەگەیشتم... لە شوینیک بەناوی «کودوروش» لە ماد بە یارمەتی ئەھوورامەزدا تیکشکاند و فەرەووتیش هەلات بۆ گوندی رەغە... لەوێ گیرا و لە هەگمەتانە

کوشتم...»

ئەو ناوی شوینانه، ئیستا کوژی ده‌گرنه‌وه؟ ئیرانییه‌کان دهلین په‌غه‌هه‌مان «په‌ی» یا «شه‌هری‌په‌ی» نزیك تاران‌ه و هه‌گمه‌تانه‌ش هه‌مه‌دانه، به‌لام ئەوانه‌ دوورن له راستی. چۆن له «په‌ی» کابرایان گرتوو و چاویان دهره‌یناوه و لووت و دهمیان کردوو و زمانیان بریوه، ئینجا هه‌لیناگرتوو و بردوویانه له هه‌مه‌دان به شمشیر کوشتوویانه! (ئەو زانیاریانه‌م له ده‌قی به‌رده‌نوسه‌که‌ وه‌رگرتوو). به‌بۆچوونی من په‌غه‌، شه‌هری‌په‌ی تاران نییه و ده‌بی گوندیک بی له هه‌مان ده‌وروبه‌ری بۆکان و مه‌هاباد و میانداو؛ هه‌گمه‌تانه‌ش زۆر وا هه‌یه‌قه‌لایچی بی.

«... ئەمانه‌ دۆست و براده‌ری من: ...»

لیره‌دا داریوش شانازی ده‌کا که له ماوه‌ی پاشایه‌تی خۆی‌دا ۱۹ شه‌ری کردوو و ۹ پادشای گرتوون و هه‌مووشی به‌یارمه‌تی ئەهورامه‌زدا! ئینجا ناوی ۶ دۆست و براده‌ری خۆی ده‌با که هه‌موویان «پارسی»‌ن، واته‌ خه‌لکانی سه‌ر به‌هۆز و قه‌ومی تر، وه‌ک ماد و سه‌کایی هه‌چکام دۆستی نه‌بوون.

له‌ به‌رده‌نوسه‌که‌دا، هه‌روه‌ها ناوی چه‌ند شوینی دیکه‌ی «ئهرمه‌نستان» هاتوون که به‌هۆی تیکه‌لاویی میژووی گه‌لی ئهرمه‌نی و کورد و ده‌ستاوده‌ست گه‌رانی شار و ناوچه‌کانه‌وه، بایه‌خی ئەوه‌یان هه‌یه‌ئەوانیش سه‌یر بکری‌ن و لینیان بکۆلد‌ریته‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی شوینی ئیستایان دیاری بکری‌.

سه‌رچاوه: ده‌قی به‌رده‌نوسه‌که‌ی بیستوون، وه‌ک گه‌وره‌ترین به‌رده‌نوسی دۆزراوه‌ی مرۆف، که به‌نوسینی ئەمرۆیی زیاد له‌ پینج‌شه‌ش لاپه‌ره‌ی سه‌ر کاغه‌زه، له‌ زۆر زمان و گه‌لێک سه‌رچاوه‌دا ده‌دۆز‌ریته‌وه؛ هه‌لب‌ژارده‌که‌ی من له‌م کتێبه‌ وه‌رگیراوه:

«متن سنگ نبشته‌های داریوش بزرگ در بغستان و استخر»، هاوپیچی وتاری سیته‌م له‌ کتییی: تاریخ ایران، امیرحسین خنجی، فارسی.

سه‌ردهمی بی‌خه‌به‌ری

دزین و پروتاندنه‌وهی «گه‌نجینه‌ی زیویه» و راگواستنیان بۆ پۆژاوا و ئیسپرائیل، ئیتر ئه‌مرۆ پرسیار نییه و گه‌لیک روونه. له‌سالی ۱۹۴۶ به‌دواوه «زیویه»ی سه‌قز هه‌لکۆردراوه و راگویزراره هه‌تا دوایین کۆته‌سواله‌تی له‌ده‌ره‌هاتووه و چیتری له‌نه‌ماوه‌ته‌وه.

زیویه گوندیکی شاری سه‌قزه و به‌گۆیره‌ی هه‌ندی سه‌رچاوه که ناویان له‌م کتیبه‌ی نه‌مر «ره‌شید که‌یخوسره‌وی» دا هاتووه، دوور نییه هه‌مان هه‌گمه‌تانه یا ئه‌کباتانی پیتته‌ختی ماده‌کان بووبن. که‌یخوسره‌وی بۆ ماوه‌یه‌کی ۳۰ ساله‌ دژ به‌ تالانچیانی ئه‌و گه‌نجینه به‌نرخه‌ی سه‌ردهمی ماد و سه‌کاییه‌کان وه‌ستا و هه‌ندی که‌سی وه‌ک پرۆفیسۆر گیرشمه‌ن و پرۆفیسۆر «گودار»ی له‌قاودا، که ده‌ستیان تیکه‌لی ده‌ستی قاچاخچیانی وه‌ک «ئه‌یووب پینۆ» بووه؛ ئه‌و که‌سه‌ی که بۆ ماوه‌ی چه‌نده‌ها سال به‌سه‌دان کریکاره‌وه خه‌ریکی هه‌لکۆلین و دۆزینی زیویه بوو و ده‌سکه‌وته‌کانی هه‌موو برده‌ده‌ره‌وه‌ی ئێران. به‌داخه‌وه که‌یخوسره‌وی ته‌مه‌نی هاته‌ کۆتایی بی‌ئه‌وه‌ی هه‌چکام له‌وانه‌ی وا به‌رپرسی ئه‌و پروتاندنه‌وه‌هه‌هه‌نگیه‌ بوون بکه‌ونه‌ گیر.

زیویه و شارسانیه‌تی ماد و سه‌کاکان بۆ میژووی کۆنی پینش‌زایینی ناوچه‌ی بۆکان خاوه‌نی گرنگایه‌تی زۆره. بۆکان به‌شیک بووه له‌ ئیمپراتۆریه‌تی ماد و بۆ شوینکه‌وتنی میژووی ئه‌و سه‌رده‌مانه، پینۆسته هه‌موو سه‌رچاوه‌یه‌ک جا کتیب بی‌یان که‌ره‌سه، وینه و فیلم، بکه‌ونه به‌ر سه‌رنج. ئه‌م دوو به‌رگ کتیبه‌ زانیاریی زۆرمان له‌سه‌ر شوینکه‌ و چۆنیه‌تی پروتاندنه‌وه‌ی شوینه‌واره‌کان ئاراسته‌ ده‌کا. یادی نه‌مر ره‌شیدخانی که‌یخوسره‌وی داکۆکیکه‌ری کۆلنه‌ده‌ری شوینه‌واره‌ تالان‌کراوه‌کانی زیویه به‌خیر بی!

۱. رشید کیخسروی، «دوران بی‌خبری یا غارت آثار فرهنگی ایرانیان، گنج زیویه و دردنامه روستائیان زیویه»، جلد اول، ناشر: نویسنده، ۱۳۶۳/۱۹۸۴، فارسی.
رشید که‌یخوسروی، «دوران بی‌خبری، کردستان و نیاکان باستانی کردان، آرامگاه رستم و ساختمان هگمتانه در آئینه باستان شناسی، منطقه زیویه و قاپلان‌تو»، جلد دوم، انتشارات آفرینش، تهران، ۱۳۶۹/۱۹۹۰، فارسی.

ئەشكەوتى سەھۆلان

گۆقارى مەھاباد لە ژمارە ۸۷ى خۆى دا وتارىكى ريزدار سەيد محەمەد سەمەدى بە زمانى فارسى بلاۋكر دۆتەوہ كە سەردىرەكەى بەو چەشنەيە: «غار آبى سەھولان مەھاباد». پيشتر ژاك دو مۆرگان سەرى ئەشكەوتەكەى دابوو (۱۸۹۲ تا ۱۸۹۹) و بۇ يەكەم جار ھەندىك زانىارىي سەبارەت بە ئەشكەوتەكە لە كتيبى «مەئمووريەتى زانستى» دا راگەياندبوو (بەشيكى ئەم كتيبە بەناوى «جوغرافىيى غەرب ايران» لەلايەن دوكتور «كازم وەديعى» يەوہ تەرجمەى فارسى و چاپ كراوہ). درەنگتر ھەيئەتئىكى ئەشكەوت پيشكى زانستگەى ئوكسفوردى برىتانىا سەردانى ئەشكەوتەكەيان كرددوو و چەند كەسى تريس بابەتيان لەسەر نووسىيوو.

وتارى سەمەدى ئاماژەيەكە بە دوو كارى يەكەم، ئىنجا ھەندىك زانىارىي سەبارەت بە ئەشكەوتەكە، جنسى بەرد، رادەى گوشارى ھەوا، تەرابى و بەرزىي شوينەكە لەچاۋ بەرزىي دەرياي تىدا راگەيەنزاوہ. ئەو زانىارىيانە گەلىك سەرەتايىن، بەلام بۇ نووسىنى دواترى ميژووى بۆكان و ناوچەكە بەسوودن، بەتايەت كە نووسەر راستەوخۆ سەردانى شوينەكەى كرددوو و نەخشەى ناو ئەشكەوتەكەى كيشاۋەتەوہ و شوينى ئاۋەكە و «كونەكۆتر» و «كونەمالان»ى ديارى كرددوو، بەلام ئاشكرايە بۇ ناسىنى چۆنئىيەتى و خەسلەتەكانى سروشتيى ئەشكەوتەكە و كئوہكە، دەبى كەلك لە زانىارىي خەلكانى زەويناس و شارەزاي ئەم بوارە وەربگيرى. ديارە لە دەرەوہى ئەشكەوت چىاي تەرەغەيە بە ميژوويەكى دوورودريژەوہ كە چۆتە ناو شيعر و ئەدەب و بەيت و بەندى كوردى و گەلىك بىرەوہرى لە خۆى دا شارددۆتەوہ كە دەبى پەردەيان لەسەر ھەلبگيرى و ئەوہش كارى نەوہكانى داھاتوو و نووسەرانيكە بيانەوى خۆيان بە ميژووى ناوچەى بۆكانەوہ خەريك بەكن. سەھۆلان كەوتۆتە سەر جادەى مەھاباد بۇ بۆكان. ئەشكەوتى سەھۆلان لە نزيكى گوندى سەھۆلان و دوورونيزيكى عيساكەند ھەلكەوتوۋە لەسەر ريگاي بۆكان و مەھاباد.^۱

۱. سيد محمد صمدى، «غار آبى سەھولان مەھاباد»، گۆقارى مەھاباد، ژمارە ۸۷، سالى ھەشتەم، ۲۰۰۸/۱۳۸۷، ۵۹ لاپەرە، فارسى.

ئاورگه‌ی شیز و ته‌ختی سوله‌یمان

سه‌بارهت به جی و شوینی ئاورگه‌ی ئازهرگوشه‌سه‌ب له رۆژه‌ه‌لاتی بۆکان و نزیک به شاری «گهنزه‌ک»ی کۆن یا ته‌ختی سوله‌یمانی ئیستاگه‌لێک بابته نووسراون. گرنگایه‌تی شیز بۆ نووسینی میژووی شاری بۆکان، گه‌لێک زۆره. له سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا (۲۲۴ تا ۶۵۲ه‌ی زایینی) شیز شوینیکی گرنگ و یه‌ک له سه‌ ئاورگه‌ی گه‌وره‌ی ئێران بووه و ته‌نانهت شاهانی ساسانی له تیسفونه‌وه هاتونه‌ته زیاره‌تی. به‌و پێیه، هاتوچۆ و هه‌روه‌هاشه‌ر و گه‌رپێکی زۆر له ده‌ورو به‌ری شاره‌که بووه و له‌وانه شه‌پی ئاشووری و یۆنانی و رۆمی و عه‌ربه له‌گه‌ل ئێرانییه‌کان و هه‌ر له ئه‌نجامی ئه‌و شه‌پانه‌شدا شاره‌که وێران کراوه و ئاگری هه‌میشه‌یی ئاورگاکه، کووژاوه‌ته‌وه.

کتیبه‌ی «ئازهربايجان، پيش ميژوو و دواي ئه‌و» زانیارییه‌کی به‌رچاوی سه‌بارهت به شیز و ته‌ختی سوله‌یمان ئاراسته کردوین و له‌وانه ده‌لی:

«قه‌لای ته‌ختی سوله‌یمان ۳۸ بورجی رازاوه‌ی هه‌بووه و گۆلی ئاوی ناو قه‌لاکه ۱۲۰ میتر درێژایی، ۸۰ میتر پانایی و ۶۵ میتر قوولایی هه‌بووه و هه‌ر چرکه‌یه‌ک ۱۰۰ لیتر ئاوی له‌ه‌لقوڵیوه... هیراکلیوس ئیمپراتۆری رۆم له سالێ ۶۲۴ه‌ی زایینی‌دا وێرانی کرد...» باسی ناوچه‌که له‌م کتیبه‌دا که‌وتوته فه‌سلێ چواره‌م، لاپه‌ره ۱۳۶ تا ۱۴۰.

بۆ نووسینی میژووی بۆکان، پێویستییه‌کی زۆرمان به میژووی شیز و ته‌ختی سوله‌یمان، زه‌رده‌شتایه‌تی و پيش ئه‌و، واته میترائیسیم هه‌یه.^۱

۱. سید اسمعیل وکیلی، «آذربایجان، پیش از تاریخ و پس از آن»، چاپ ن‌دا، ۱۳۶۲/۱۹۸۳، ۳۱۰ صفحه، فارسی.

ته‌ختی سوله‌یمان یان «گه‌نزەک» و «نازەرگوشه‌سب» ی میژوویی

له به‌شه‌کانی پیشتردا گه‌لیک جارسه‌بارەت به‌گه‌نزەک و ئاورگه‌ی په‌ناده‌ستی، واته‌ نازەرگوشه‌سب یان نازەرگوشه‌سب (ته‌ختی سوله‌یمانی ئیستا) دواوم. ته‌ختی سوله‌یمان شوینه‌واریکی گرنگی میژوویی سه‌رده‌می ئەشکانی و ساسانی و هه‌ندیک به‌شی هی سه‌رده‌مانی پیش ئەوانه و که‌وتۆته پۆژه‌ه‌لاتی بۆکان له‌به‌ری ئەوبه‌ری پروباری جه‌غه‌توو و نزیک شاری تیکاب یان تیکانته‌په‌ی هه‌وشار؛ له‌باری دابه‌ش‌بوونی جوغرافیای ئیرانیسه‌وه سه‌ر به‌تیکابه.

ئەم زانیاریانه‌ی خواره‌وهم سه‌بارەت به‌و شوینه‌ میژوویی‌یه له‌مالپه‌ری «میراث فرهنگی ایران» دا چاوپیکه‌وت و به‌باشی ده‌زانم لیره و له‌دریژه‌ی باسه‌کانی پیششودا بلاویان بکه‌مه‌وه.

با هه‌ر لیره‌دا ئەوه‌ بلیم که‌ هه‌ندیک که‌سی ناشاره‌زا، به‌لام ده‌مارگیر له‌ نازه‌ربایجان په‌یدا بوون که‌ به‌رق و کینه‌یه‌کی زۆره‌وه ده‌واننه‌ کورد و میژوو و زمانه‌که‌ی و به‌داخه‌وه خزاونه‌ته‌ ناو زۆر مالپه‌ری وه‌ک ویکپییداوه (ئینگلیزی و فارسی) و سه‌بارەت به‌شار و ناوچه و که‌سایه‌تییه‌ کورده‌کان بابه‌ت بلاو ده‌که‌نه‌وه که‌ هه‌ندیک به‌شیان دووره‌ له‌ راستی؛ هه‌ر بۆیه‌ش ده‌بی ناگادار بین و نه‌هیلین ئەو تاومه‌ تایبه‌ته‌ له‌ بیده‌نگی و هه‌ستی براهه‌تی کورد بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی شوئینیستی خۆیان که‌لک وه‌ربگرن. زۆریک له‌وانه، میژووی کورد به‌راوه‌ژوو ده‌که‌نه‌وه و شوینه‌واره‌ دیرینه‌کانی ناوچه به‌ دیارده‌یه‌کی نازه‌ربایجانی له‌قه‌لم ده‌دن.

ئەم بابه‌تانه‌ی خواره‌وه‌ واهیه‌ له‌و چه‌شنه‌ نه‌بی، به‌لام وریایی ده‌وی له‌هه‌ندیک بۆچوون و هه‌والی ناسک وردبینه‌وه و راستییه‌کان به‌چاویکه‌ی ده‌مارگیری ئەم یا ئەو نه‌بینین.

سرگذشت تخت سلیمان از زبان مادری مهربان^۱

تخت سلیمان محوطه‌ای به وسعت ۱۲ هکتار است که آثار مختلفی در آن وجود دارد. یکی از آثار برجسته مجموعه، برج و بارویی بیضی شکل است که به دوران اشکانی مربوط می‌شود. در داخل این بخش، ۳۸ برج و بارو با نمایی خارجی از سنگ‌های نقشدار به چشم می‌خورد که به ارتفاع ۱۸ متر و عرض ۴ متر در میان دو دروازه شمالی و شرقی محدود شده اند.

در بخش دیگری از مجموعه، هسته اصلی کل تخت سلیمان قرار دارد که یک معبد به نام چهارطاقی آتشکده آذرگشسب است. در کنار معبد، عبادتگاه شاهان و جنگاوران قرار دارد، چرا که این آتشکده به سلاطین و سرداران سپاه اختصاص داشت. در کنار معبد آتش، معبد ستایش آب ساخته شده است.

این معبد با معبد بیشابور فارس شباهت بسیاری دارد، اما آثار کمی از آن برجها مانده است. مجاور این بخشها، تالار سلاطین ساخته شده که از آن برای مراسم نیایش آتش در روزهای خاص و به حضور پذیرفتن سفیران دیگر کشورها استفاده می‌شد. طرح و مقیاس تالار شباهت بسیاری به ایوان مداین دارد، اما از آن کوچکتر است.

در واقع تخت سلیمان برای سلسله ساسانیان همان نقشی را بر عهده داشت که تخت جمشید در زمان هخامنشیان.

تمام این اجزای معماری در مجموعه اصلی عبادتگاهی ساخته شدند، اما در خارج از این مجموعه و دورتادور آن، یک شهرستان دوره ساسانی وجود داشت. این شهرستان برای خدمات‌رسانی به ساکنان آتشکده و کسانی که تعلیم و تربیت موبدان را بر عهده داشتند، پدید آمده بود. شهرستان ساسانی در واقع وظیفه تامین نیازهای زوار و ساکنان مجموعه را انجام می‌داد. این شهرک پس از متروک شدن آتشکده، تخریب شد و هم‌اکنون در عمق چهار متری سطح زمین در زیر خاک مدفون است.

۱. تکاب، خبرگزاری میراث فرهنگی، ابراهیم حیدری.

سه آتشکده بسیار مهم در دوران ساسانی در ایران وجود داشت که هم‌اکنون تنها آثاری از آتشکده آذرگشسب که به‌نام تخت سلیمان شهرت پیدا کرده، بر جا مانده است. این آتشکده از نظر مسایل اعتقادی، باورهای دینی و نقشی که در حیات سیاسی و اجتماعی دوران ساسانیان داشت از اهمیت بسیاری برخوردار بود.

آتشکده آذرگشسب در واقع نماد اقتدار حکومت ساسانیان محسوب می‌شد، خصوصاً پس از خیزش مزدکیان و شکل‌گیری جنبش آن، «خسرو انوشیروان» به عمران و آبادی این آتشکده با عنوان عامل وحدت ملی و یکسان‌سازی دین کشوری توجه ویژه‌ای کرد.

آتشکده آذرگشسب در زمان حمله رومیان به ایران و غلبه آنان بر سپاه خسرو پرویز، غارت و ویران شد، در حالی که رومیان هیچ کاری به پایتخت کشور نداشتند. حمله رومی‌ها، اعراب و پذیرش دین اسلام از سوی ایرانیان تغییراتی در وضعیت آبادانی آتشکده پدید آورد و اغتشاشات اواخر دوره ساسانیان نیز موجب شد هیچ تجدید بنایی در این محل انجام نشود تا این که در دوران ایلخانان، این مجموعه به‌عنوان پایتخت بیلاقی حکام مغول مورد استفاده قرار گرفت. پس از سقوط ایلخانان، تخت سلیمان تقریباً متروک شد و به‌عنوان یک شهرک خدماتی کوچک با امکاناتی نظیر آهنگری، سفالگری و نانوایی مورد استفاده قرار گرفت. در دوران صفویه دیگر این مجموعه به‌طور کامل متروک شد و هیچ استفاده‌ای از آن نشد. اسم تخت سلیمان نیز در واقع از قرون هفت و هشت هجری قمری و از سوی اهالی منطقه که اطلاعات تاریخی درستی از این بنا نداشتند، انتخاب شد. در حالی که این نام صحیح نیست و همان آتشکده آذرگشسب نام صحیح مجموعه است.

این نام در متون اوستایی، کتاب‌های تاریخ ایران قدیم، نوشته‌های مورخان یونانی، ارمنی و رومی بارها آمده است. در شاهنامه فردوسی نیز حدود ۷۰ بار اسم آتشکده آذرگشسب ذکر شده است. پس از دوران صفویه این مجموعه کاملاً متروک ماند تا این که در قرن‌های ۱۷ و ۱۸ میلادی، مستشرقان غربی به ایران آمدند و به بررسی مناطق تاریخی ایران پرداختند.

نخستین بررسی‌های باستان‌شناسی در تخت سلیمان از سوی یک هیات آلمانی انجام شد. بررسی‌های هیات آلمانی در تخت سلیمان براساس توافق میان دولت ایران و آلمان از سال ۱۳۳۷ آغاز شد. سرپرست این هیات «دراوستن» بود که پس از او، پروفیسور «نومن» و دکتر «هوف» کار او را به مدت ۱۹ سال ادامه دادند. من نیز به‌عنوان نماینده سازمان ملی حفاظت آثار باستانی وقت، در سال‌های ۵۵، ۵۶ و ۵۷ با هیات آلمانی همراه بودم. عمده فعالیت‌های آنان روی کار باستان‌شناسی متمرکز بود و دو جلد کتاب، چندین مقاله و تعداد زیادی نقشه و مدارک حاصل کار آنان است.

بعد از انقلاب اسلامی تا سال ۷۲، محوطه در اختیار ما بود، اما به دلیل وضعیت کشور در آن دوران و اولویت‌های دیگری که وجود داشت، اقدامات چندانی در تخت سلیمان انجام نشد. بیشتر فعالیت‌های این دوره به حفاظت‌های اضطراری و نگهداری‌های اولیه اختصاص داشت تا این که در سال ۷۲ براساس دستور رییس جمهور وقت، ۱۰ پروژه بزرگ ملی فرهنگی - تاریخی تعریف شد که یکی از آنها تخت سلیمان بود.

این دوره از فعالیت‌های ما در تخت سلیمان با گسترش شهرها، توسعه شهرک‌سازی، جاده‌سازی و ازدیاد جمعیت مصادف بود. این عوامل خطر از میان رفتن آثار معماری برجای مانده را افزایش می‌داد. به همین دلیل نخستین کاری که در این زمان انجام دادیم، عبارت بود از تعیین حریم مجموعه و وضع یک سری ضوابط حفاظتی به منظور جلوگیری از دخل و تصرف در مجموعه تخت سلیمان. بعد از تعیین حریم، عملیات نجات‌بخشی آثار شروع شد که شامل حفاظت اضطراری، تثبیت آثار باقی مانده و نظافت کل مجموعه بود.

در کل محوطه تخت سلیمان حجم عظیمی از خاک و مصالح فرو ریخته وجود داشت که بخشی از آن مصالح را برای مرمت‌های بعدی نگهداری کردیم و حدود ۱۵۰ هزار متر مکعب زواید کارگاهی را به منطقه‌ای دیگر منتقل کردیم. علاوه بر این اقدامات فنی، اطلاعات مکتوب موجود درباره تخت سلیمان، نقشه‌ها، عکس‌ها و

مدارک فنی را جمع‌آوری کردیم و یک مرکز اسناد و کتابخانه تخصصی راه‌اندازی کردیم.

فرآیند ثبت تخت سلیمان در فهرست میراث جهانی هم شنیدنی است. این امکان خیلی اتفاقی پیش آمد. پنجم یا ششم بهمن ماه سال ۸۰، آقای گلشن در محوطه سازمان مرا دید و گفت: «اگر بتوانیم ظرف چهار یا پنج روز مدارک مورد نیاز برای پرونده ثبتی تخت سلیمان را آماده کنیم، امکان ثبت این اثر در فهرست میراث جهانی وجود دارد.» پس از آن به همراه دو نفر از همکاران با انجام حدود ۱۴ ساعت کار روزانه موفق شدیم این پرونده را تنظیم کنیم. برای ترجمه پرونده نیز به‌طور اتفاقی توانستیم مترجم خوبی پیدا کنیم که با نظارت دکتر چگینی این پرونده را ترجمه کرد. در همین زمان خانم «تانیکوچی» سرپرست هیأت کارشناسان ادواری یونسکو که پیش از آن به تخت سلیمان آمده بود، برای ما از سازمان یونسکو یک هفته فرصت اضافی گرفت و موفق شدیم پرونده را به پاریس ارسال کنیم. پس مطرح شدن پرونده تخت سلیمان در یونسکو در سال ۸۱، هیأتی ایتالیایی به‌سرپرستی آقای «یوکا» و هیأتی از ترکیه به‌سرپرستی «عمر مدران» به ایران آمدند. خوشبختانه با همکاری گروهی از همکاران و همیاری مسئولان میراث فرهنگی این اثر در فهرست میراث جهانی ثبت شد.

**

یونسکو در جریان فعالیت‌های سال ۲۰۰۵ تخت سلیمان قرار گرفت.

نظریه باستان‌شناسان آلمانی در تخت سلیمان رد شد.

تهران، میراث خبر گروه استان‌ها، زهرا کشوری: آخرین کاوش‌ها در محوطه باستانی تخت سلیمان به رد نظریه باستان‌شناسان آلمانی مبنی بر وجود یک حصار خشتی ساسانی پیرامون تخت سلیمان منجر شد.

مجموعه ساسانی تخت سلیمان بزرگترین و زیباترین آتشکده ساسانی در ایران است. آتش این آتشکده قرن‌ها روشن بوده و در کنار دریاچه تخت سلیمان که

چشمه‌ای بسیار اسرارآمیز است، نگهداری می‌شده است. این نزدیکی نشان می‌دهد که ساسانیان آب و آتش را در کنار هم می‌پرستیده‌اند. یوسف مرادی سرپرست کاوش در تخت سلیمان گفت: «هیأت آلمانی که سالیان پیش این محوطه را کاوش کرده بود، معتقد بود یک حصار خشتی به طول ۱۱۲۰، عرض ۱۲ و ارتفاع ۹ متر دورتادور این محوطه تخت سلیمان کشیده شده است. بنابر اطلاعات حاصل از این کاوش‌ها، این دیوار اولین بنای ساسانی تخت سلیمان است که بعدها تخریب و بر روی آن دیواری سنگی ساخته شده است، اما کاوش‌های هیأت کاوش نشان داد که این دیوار خشتی نیست، بلکه از خشت و خاک توأمان ساخته شده است. همچنین برخلاف نظر آلمانی‌ها این دیوار پیوسته نیست، بلکه ساختار توده توده دارد. در واقع این حصار یک دیوار توده‌ای خشتی خاکی است که به دوران ایلخانی تعلق دارد.»

او گفت: «این دیوار در زمان آباقاخان ساخته شده است. او که کاخ شکار خود را روی آثار ساسانی ساخته بود، برای کنترل بیشتر این محوطه و پرکردن فضاهای تخریب شده در دوره ساسانی اقدام به پر کردن این دیوار با خشت و خاک کرده است.»

آخرین حاکم ایلخانی که «آباقاخان» نام داشت مردم تخت سلیمان را از این منطقه بیرون راند و تخت سلیمان را به شکارگاه خود تبدیل کرد. مردم در این زمان در بیرون از مجموعه تخت سلیمان زندگی می‌کردند و پس از مرگ آخرین حاکم ایلخانی بار دیگر به تخت سلیمان بازگشته و خانه‌های خود را با بقایای کاخ‌های ایلخانی بنا کردند. مجموعه این اطلاعات به‌خوبی نشان می‌دهد که شکوه و عظمت تخت سلیمان در دوره ایلخانی رو به زوال گذاشته و مردم این منطقه از حاکمان ایلخانی به‌ستوه آمده بودند.

وینیه‌کی زۆری ته‌ختی سوله‌یمانیش له‌سه‌ر مآلپه‌ری میراث فرهنگی ایران هه‌یه که به‌بی ئیجازه‌ی ئه‌وان وا هه‌یه نه‌کری پراینگویزی. ئه‌وه دووان له‌م وینانه‌ن:

بەشى يەكەم، بۆكان: ناسنامە، مېژوو، رووداو | ۱۹۳

گۆرستانى مه لا جامى

كاك قادر فهتاحتى قازى كاريكى گرنگى كردوووه به وهى ههنديك زانيارى له سههر گۆرستانى مه لا جامى و گۆرستانى گومبه زان و تاقهدار و بهردهرپووتانى شارى مههاباد گردووكۆ كردوووه و له ناميلكه يه كدا بلاوى كردۆته وه.

ههولدان بۆ ژيانندنه وهى ميژوو و زيندوو كردنه وهى ناوى كه سايه تى ميژوويى گه له كه مان ئهركيكي گه ورهى سههر شانى هه موومانه، به تاييه ت كه دوزمنى داگيركه ر به هه موو توانايه كى شه يتانپى خۆيه وه هه ولى كوڤر كردنه وهى سههرچاوه كان و له نيوبردنى ئاسه واره كانمان ده دا و ته نانته نهك زيندوو، به لكوو به سههر مردوووه كانيشمانه وه ناچى، وهك «وه ره هرام» كه گۆرستانى مه لا جامى مههابادى خاپوور كرد.

باسى ناميلكه ي «گۆرستانى مه لا جامى» ليره دا له بهر دوو هۆ ده هينمه گۆرئى: يه كه م، وهك نمونه يه كى كار، كه ده بئى له بۆكانيش ره چاو بكرئ و گۆرستانه ميژوويى يه كانى نيوشار، هه روه ها تورجان و هه ماميان و باغلووچه و گۆرستانه كانى ناوچه ي فه يزوللا به گى و سههر چۆمى مه جىدخان و... بپشكيندرين و نووسراوه ي سههر به رده قه بره كانيان بخويندرينه وه، بنووسرينه وه و له په يوه ندى ميژووى ناوچه كه دا هه لسه نكيندرين. بۆ نمونه، ئه و به رده قه بره گه وره و نائاسايى يانه ي وا له گوندى شه ره فكه ند هه ن و خه لكى گونده كه به «قازان خانم» ناويان ده بن، كه به ئاشكرا ده بئى هى سه ره ده مى «غازان خان» و موغوله كان بن، بكه ونه بهر ليكۆلينه وه. دووه م، قه بره كان هه نديكيان هى ئه ميرانى موكرين كه ده زانين باباميرييه كانى ئه مپۆى بۆكان و مههاباد و ميانداو و بنه چه كيان ده گه رپته وه سههر ئه وان و به و بۆنه يه وه په يوه ندييان به ميژووى بۆكانه وه هه يه.

له لاپه ره ۱۰ - ۱۱ دا باسى بنه چه كى بنه ماله ي هيدايه تى كراوه، كه ئاغاواتى گوندى حاجيكه ند و باپيرانى شه هيد سه يد ئه بوو به كرى هيدايه تين بۆمبايان به پۆسته دا بۆ

نارده مالئ و شه‌هید کرا. سه‌ید یه‌بووبه‌کر نوینه‌ری هه‌لبژێردراوی خه‌لکی بۆکان بوو له یه‌که‌م ده‌وره‌ی مه‌جلیسی شوورای دوا‌ی شو‌رش‌ی ۱۳۵۷ی ئێران.

له لاپه‌ره ۲۰دا باسی قه‌بری «شاپه‌یکه‌رخانم» کراوه و له په‌راویندا له زمان نه‌مر عومه‌ری عه‌لیاره‌وه نووسراوه که شاپه‌یکه‌رخانم هاوسه‌ری مارف‌ئاغای دییو‌کری و خوشکی پاشاخانی موزه‌فقه‌رودده‌وله (شجاع‌الملک) بووه.

له لاپه‌ره ۲۴دا باسی گو‌ری مارف‌ئاغای کو‌ری په‌سوول‌ئاغای سه‌رۆکی تایفه‌ی دییو‌کری ده‌کا که برای عه‌باس‌ئاغای دییو‌کری بووه.

له لاپه‌ره ۲۵دا باسی گو‌ری سوولتان‌ئاغای کو‌ری هه‌مان مارف‌ئاغا کراوه. له هه‌مان لاپه‌ره‌دا باس له گو‌ری شاعیری ناودار مه‌لا مارف کۆکه‌یی ده‌کری که له نزیک گو‌ری شیخ‌زاده بووه، به‌لام به‌داخه‌وه ئیستا هیچ نیشانه‌یه‌کی لێ‌نه‌ماوه. له هه‌مان لاپه‌ره‌دا باسی گو‌ری بابه‌خه‌لیفه سه‌ید عه‌بدولقادری ئه‌ته‌ه‌ری کراوه و گو‌تراره له ساداتی ماوه‌لق بوون له گوندی ئالیکه‌ندی باکووری بۆکان.^۱

۱. قادر فتاحی قازی، «گورستان ملا جامی در مهاباد، به انضمام گوشه‌یی از تاریخ مهاباد»، تبریز، خرداد ماه ۱۳۵۹/۱۹۸۰، ۲۶ لاپه‌ره، فارسی.

سالی شیخی

له بۆکان و موکریان به گشتی به سالی راپه‌رینی شیخ عوبه‌یدیلائی نه‌هری و هانتی خوی و کوره‌کانی له شه‌مزیانه‌وه بو ورمی و موکریان، ده‌گوتری سالی شیخی. شیخ پاییزی سالی ۱۲۹۷ی کوچی به‌رانبه‌ر به ۱۸۸۰ زاینی هاته رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان و دواي چهن مانگیگ تیکشکا و گه‌رایه‌وه باکوور. به‌و پینه، سالی شیخی سالی ۱۲۹۷ک/ ۱۸۸۰ی زاینیه، دیاره له جه‌نگه‌ی هانتی شیخ بو ورمی و چوونی شیخ عه‌بدولقادی کورپی بو مه‌هاباد و پاشان میانداو تا بناو، ناویک له بۆکان نایه‌ته گورپی، له‌به‌روه‌ی سپای شیخ به‌گویره‌ی پلانه‌که‌یان ده‌بووایه له مه‌هاباده‌وه بچن بو ته‌وریز و دواي گرتنی ئه‌و شاره، به‌ره‌و تاران بنائوین، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، هه‌والی زور به ده‌سته‌وه‌یه که کورد له هه‌موو شاره‌کانی موکریانه‌وه تا سنه، جه‌م‌جه‌م و پۆل‌پۆل چوونه‌ته ناو سپای شیخ عه‌بدولقاده‌وه، به‌تایبه‌ت مورید و سوّفی و ده‌رویشی نه‌قشی و سه‌ره‌ک‌ه‌وزانی ناوچه‌که: مه‌نگور، مامه‌ش، زه‌رزا، دیوکری و فه‌یزوللا‌به‌گی. هه‌ندیگ به‌پاست و هه‌ندیکی تر به‌رواله‌ت، له‌گه‌ل سپاکه که‌وتوون و ته‌نانه‌ت به‌شیک له سپای ئیران له هه‌وشار، که سوننی بوون، بایانداوه‌ته‌وه لای سپای کورد. له‌و ماوه‌یه‌دا، ناوچه‌ی بۆکانیش جه‌رگه‌ی هات‌و‌چۆ و ئاماده‌سازی و پشتگیری و به‌شداریی خه‌لک له سپای شیخ عه‌بدولقادر بووه و گه‌لیک پروداوی گرنگی تیدا پروداوه، به‌لام به‌داخه‌وه سه‌رچاوه‌کان باسیکی ئه‌و پروداوانه‌ناکه‌ن و ئه‌رکی میژوونووس و توێژه‌رانه له کاره‌که بکوئنه‌وه.

ئه‌وه‌ی من بزنام، له به‌لگه‌نامه‌کانی سالی ۱۸۸۰ - ۱۸۸۱ی زاینیه و ه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی بریتانیادا گه‌لیک به‌لگه‌نامه‌ی په‌یوه‌ندی‌دار به‌و راپه‌رینه‌ه‌ن، که من کۆپی هیندیکیانیشم هه‌یه. سه‌ر هه‌لینه‌وه له‌و به‌لگه‌نامه‌ن و پشکنینیان کاریکی پێویسته و هیوادارم له ناویان‌دا هه‌والی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی شار و ناوچه‌ی بۆکانیش ده‌ربه‌ک‌ه‌وی. ئه‌وه‌نده‌ی بزنام فایلی سالی ۱۸۸۰ی عوسمانی له‌نیو فایله‌کان‌دا ون بووه، به‌لام هه‌ر

له‌و سالانه‌دا دوو فایلێ گه‌وره به‌ناوی «کوردستان» هه‌هه‌ن که ده‌بێ سه‌یر بکری‌ن. هه‌روه‌ها ئه‌م سه‌رچاوانه‌ش گرنگن:

۱. اسناد سیاسی ایران و عثمانی (۷ جلد):

۲. کاره‌کانی کاک محهمه‌د حه‌مه‌باقی، که ۶ به‌رگن و زیاتر وه‌رگێڕای کتیب و ده‌سنووسی فارسین سه‌باره‌ت به‌ راپه‌رینه‌که‌:

۳. تاریخ و جغرافیای دارالسلطنه تبریز، نووسینی شازاده فه‌ره‌ادمیرزا. دوکتۆر عه‌بدوڵلا مه‌ردۆخ ئه‌م به‌شه‌ی کتیبه‌که‌ی فه‌ره‌ادمیرزای به‌ناوی «الکساندر قورنیانس» هه‌و به‌لاوکه‌ردۆته‌وه‌.

۴. راپه‌رینه‌ی کورده‌کان ساڵی ۱۸۸۰ نووسینی د. جه‌لیلی جه‌لیل، وه‌رگێڕان بۆ سه‌ر کوردی، د. کاوس قه‌فتان.

۵. ئه‌م راپه‌رینه‌ له‌ گه‌لیک سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ی خۆیی و بیگانه، بۆ نمونه له‌ کاره‌کانی لازاریف‌دا باسی کراوه‌.

۶. ده‌سنووسیکی عه‌لی گۆنه‌خانی ئه‌فشار به‌ناوی «تاریخ خروج اکراد و قتل و غارت شیخ عبیدالله بدبنیاد و اغتشاش و فتنه‌ زیاد در مملکت آذربایجان». ئه‌م ده‌سنووسه‌ له‌ کتیبخانه‌ی قوتابخانه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ رۆژه‌لاتی و ئه‌فریقیه‌کان (سواس) له‌ نه‌ده‌ن بوو، من کۆپیم لێ هه‌لگرت و ماوه‌یه‌ک خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ و ریک‌وپیچ کردنی بووم، له‌ گۆفاری مامۆستای کورد (ژماره‌ ۱۹، پاییزی ۱۹۹۲، سوید) یش‌دا هه‌لسه‌نگاندنی‌کم له‌ سه‌ر ده‌سنووسه‌که‌ و سه‌باره‌ت به‌ هۆکاری راپه‌رین و تیکشکانه‌که‌ی نووسی. ئینجا ده‌قه فارسییه‌ ئاماده‌کراوه‌که‌م نارد بۆ بنکه‌ی ژین له‌ سلیمانی بۆ چاپ. ئه‌وان دابووین به‌ کاک محهمه‌د حه‌مه‌باقی که‌ بیکاته‌ کوردی و له‌ گه‌ل وینه‌ی ده‌سنووسه‌که‌دا بلاوی بکه‌نه‌وه‌. به‌شی من له‌ چاپه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ دراوه‌ که‌ له‌ لاپه‌ره‌ی ناوه‌یه‌ی دا نووسیویانه «پیشک‌ه‌شه‌ به‌ کاک ئه‌نوه‌ر سولتانی له‌ نه‌ده‌ن بۆ ماندوو‌بوونه‌ بئ‌سنوره‌کانی له‌ گه‌ل زیندوو کردنه‌وه‌ی میژووی نه‌ته‌وه‌یی‌دا» و له‌ سه‌ره‌تای وه‌رگێڕی کوردیش‌دا ئاماژه‌ به‌ کاره‌که‌ی من کرابوو. ده‌ستیان خۆش بێ.

دواتر کاک «سه‌لاحه‌ددین ئاشتی» پاش نووسینه‌وه‌ی ده‌قه ده‌سنووسه فارسییه‌که و پیداپوونه‌وه و دارشتنه‌وه‌ی به شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ بلاوی کرده‌وه. به‌هۆی ئه‌و یارمه‌تیانیه‌ی وا به‌رێز محهممه‌دعه‌لی سولتانی بۆ ساغ‌کردنه‌وه‌ی ده‌قه‌که ئاراسته‌ی منی کردبوو، کاک سه‌لاح ناوی ئه‌ویشی له‌سه‌ر کتێبه‌که نووسیوو، که به‌بۆچوونی من زۆر کارێکی باش بوو، چونکه به‌شیکێ گرنگی کاره‌که‌ی که‌وتبووه سه‌ر شانی و هه‌روه‌ها به‌ نووسینی پیشه‌کییه‌کی چروپێ چه‌ند که‌لین و قوژبنیکی پروانگه‌ی نووسه‌ری بۆ پروون کردبووینه‌وه. ئه‌وه ناوونیشانی هه‌ر دوو کتێبه‌که‌یه: -عه‌لی‌خان گۆنه‌خان ئه‌فشار، «شوێشی شیخ عوبه‌یدیلائی نه‌هری له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی قاجاری‌دا» وه‌رگێڕ له‌ فارسییه‌وه، محهممه‌د حه‌مه‌باقی، له‌ بلاوکراوه‌کانی کۆری زانیاری کوردستان، هه‌ولێر ۲۰۰۷، لاپه‌ره ۴۲۶، کوردی و فارسی.

- علی ابن امیرگونه‌خان افشار، «تاریخ خروج اکراد و قتل و غارت شیخ عبیدالله بدبنياد و اغتشاش و فتنه زیاد در مملکت آذربایجان»، به‌کوشش انور سلطانی، محمدعلی سلطانی و صلاح‌الدین آشتی، بنکه‌ی ژین ۲۰۰۸، صفحه ۲۶۳، فارسی.

بۆکان له میژوونامه‌ی شاره‌کانی ده‌وروبه‌ری دا

له‌م سالانه‌ی دوایی دا که‌م‌وزۆر بۆ هه‌موو شار و شارۆچکه‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان یه‌ک یان چه‌ند کتیب و وتار نووسراون. هه‌رکام له‌و سه‌رچاوانه به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان په‌یوه‌ندیان به بۆکانه‌وه هه‌یه. ئەم به‌شه بریتیه له هه‌لینجانی زانیاری له‌و سه‌رچاوانه، که به‌داخه‌وه به‌شیکیان له‌گه‌ل کوردا دۆستانه نه‌جوولاونه‌ته‌وه و ئەوه ده‌توانی زیان بگه‌یه‌نی به‌هاوشانی و برایه‌تی گه‌لانی ناوچه و دوا‌پۆژیکی پر له‌هاوکاری و پیکه‌وه‌ژیانی دوور له‌ده‌مارگرژی ئایینی و زمانی و نه‌ته‌وه‌یی.

ناوی شار و گونده کانی ئیران

ئەحمەدی کەسرەوی ئەگەر تاقە کەس نەبێ، یەک لەو کەسانە بوو کە لە سالانی سەرەتای سەدەوی بیستەمدا بە شیوەیەکی زانستیانه لە بنەمای ناوی شار و گوند و ناوچه کانی ئیرانی کۆلیوەتەو و بۆ نمونە گوتوویەتی هەموو ئەو ناوانە و پیشگر یا پاشگری «بەک، باک، بەق» یان لەگەڵ، پەیوەندییان بە ئاورگە ی پەرستنی «بەغ»، واتە خودای ئاریایی یەکانی پیش زەردەشەتەو هەبوو. گەرچی کەسرەوی ئەم باسە ی لە پەیوەندیی شار ی «باکو» دا کردوو و ناویکی لە «بۆکان» نەبردوو، بەلام بۆچوونە گشتییە کە ی ئەو بوو بە بنەمای و تاریکی من لەسەر ناوی بۆکان کە هەر لەم کتیبە دا دەبیندری. بڕواننە «چەند تینینیە ک لەسەر ناوی بۆکان».

بەداخەو من نوسخە ی ئەم کتیبە ی کەسرەویم لە لەندەن دەست نەکەوت، بەلام لە سەرچاوە ی دیکە دا تاییە تمەندییە کانییم هەلگرتۆتەو. بۆچوونە کانی کەسرەوی لەمەر ناوی کۆنی ناوچه کانی ئیران دەبێ بە هەند وەر بگیرین، بەلام نابێ وەک بۆچوونیک ی نەگۆر و یە کلاکراو چاویان لێ بکری.^۱

۱. احمد کسروی، «نام‌های شهرها و دیه‌های ایران»، جلد اول ۱۹۲۹، جلد دوم ۱۹۳۱، (من ناگاداری بەرگە کانی دیکە ی نیم، بەلام بۆی هەیه بەرگی دیکە شی هەبن)، ناشر (۹).

روانینیک به نازهربایجانی رۆژاوادا

بۆکان به گویرهی دابهش بوونی ئیران به سهر ئوستانهکاندا، به شیکه له پاریزگای نازهربایجانی رۆژاوا.

کتیپی فارسیی «نگاهی به آذربایجان غربی» نویسی «ایرج افشار سیستانی» که کۆمهلی زانیاریی سهرهتایییه له مه پ شار و دیهاتی ئەم ئوستانه، به گویرهی سروشتی کتیبه که، وهرده باسیکی له مه پ بۆکان تیدا بهرچاو دهکهوئ. زانیاریی ناو کتیبه که سه بارهت به بۆکان که مه و ئه ویش به هۆی ئه و راستیه وه که له سالی نووسران و بلا بوونه وهی دا، واته ۱۳۶۹ / ۱۹۹۰ دا، هیشتا بۆکان به خشیکی شاری مه هاباد بو و زانیارییه گشتیه کانی له مه پ مه هاباد، بۆکانیشیان دهگرته وه.

له گه ل ئه وانه ش دا، کتیپی ئیره جی ئه فشار سه بارهت به میژوو، جوغرافیا، ئابووری و سروشتی شاری بۆکان هه ندی بابته تییدا بهرچاو دهکهوئ و له وانه لاپه ره ۹۷۸ - ۹۷۹ باسی «وجه تسمیه» ی بۆکانی تیدا کراوه و به شاری «بووک» انی له قه له م داوه یا لاپه ره ۸۷۷ (به رگی ۲)، باسی گه نمی مومنازی بۆکان دهکا یا لاپه ره ی ۷۰۶ تا ۷۲۴ که باسی هۆزی دیبوکری و گهورک و مه نگوره و پیوه ندیی به بۆکانیشه وه هه یه. کتیبه که به فارسی نووسراوه.^۱

۱. ایرج افشار سیستانی، «نگاهی به آذربایجان غربی»، جلد اول، موسسه انتشاراتی نسل دانش، ۱۳۶۹ / ۱۹۹۰، تهران، ۵۲۷ صفحه، جلد دوم، موسسه انتشاراتی نسل دانش، ۱۳۶۹ / ۱۹۹۰، تهران، صفحه ۵۲۳ تا ۱۰۷۶.

ساوج بولاق

ئەم وتارە و چەند وتاری دیکە‌ی مینۆرسکی که له ئینسیکلۆپیدیای ئیسلامدا بلابوونە‌تە‌وه، تەرجه‌مه‌ی کوردی کران و له کتیبیکدا بلابوونە‌تە‌وه. وەرگێری وتارەکان دوکتۆر نه‌جاتی عەبدوللایه، که ده‌قه‌کانی له زمانی فەرهنسییه‌وه تەرجه‌مه کردوون و له کتیبیکدا به‌ناوی «بنچینه‌کانی کورد و چەند وتاریکی کوردناسی» بلابوونە‌تە‌وه.

وتاری ساوج - بولاق گە‌لیک زانیاریی جوغرافیایی و میژوویی و ئابووری ناوچه‌که‌ی ئاراسته‌ی خوینەر کردووه و بۆ نمونه گوتوویه‌تی: «[کورد] هەریمه‌ تورکییه‌کانی نیوان ته‌ته‌هو و مه‌راغه‌ی له ده‌ست داون که جارن سه‌ر به‌ موکری بوونه (ل ۱۰۲).» وتاره‌که‌ گەرچی به‌تایبه‌ت ناوی بۆکانی که‌متر هیناوه و له شوینیکدا گوتوویه‌تی «گوندی بۆکان» (ل ۹۳)، به‌لام له گە‌لیک شویندا باسی محالی بیه‌ی و ئەختاچی و تورجانی کردووه، که ئەمیان پیشتر سه‌ر به‌ بۆکان بوو. هه‌روه‌ها زۆربه‌ی زۆری ئەو زانیاریانه‌ی وا سه‌باره‌ت به‌ سابلاغ و موکریان هیناونی، بۆکان و خه‌لکی ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری و هه‌روه‌ها هۆزه سه‌ره‌کییه‌کانی بۆکان (دیبوکری، فه‌یزوللایه‌گی و گه‌ورک) ده‌گرنه‌وه. مینۆرسکی سه‌باره‌ت به‌ بۆکان زانیاریی شه‌خسیی زۆر بوون. نووسه‌ر، هه‌روه‌ها بۆ لایه‌نی جوغرافیایی و که‌ونارناسی وتاره‌که‌، که‌لکی له وتاره‌کانی راولینسون وەرگرتووه، که پیشتر له‌م وتارانه‌دا ئاماژه‌یان پیکراوه.^۱

۱. فیلادیمیر مینۆرسکی، «بنچینه‌کانی کورد و چەند وتاریکی کوردناسی»، به‌رگی یه‌که‌م، وەرگێرانی له فەرهنسییه‌وه بۆ کوردی: د. نه‌جاتی عەبدوللایه، مه‌کته‌بی بیر و هۆشیاری (ی. ن. ک.)، سلیمانی ۲۰۰۷، ۲۷۸ لاپه‌ره. ژماره‌ی سپاردنی نییه.

جوغرافیا و میژووی بانە ی کوردستان

له ئالقه‌کانی پیشووتردا باسی هەندیک کتیبم کرد که سه‌بارهت به شاره‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان نووسراون و ئەم کاره به پینویست ده‌زانم له‌به‌روه‌ی نه‌ بۆکان و نه‌ خه‌لکه‌که‌ی و نه‌ میژوویان له‌ شار و ناوچه‌که‌ دانه‌براون و جه‌خت کردن له‌سه‌ر میژووی دیارده‌یه‌ک به‌ی هه‌لسه‌نگاندنی کارتیکران و کارتیکردنی ده‌وروبه‌ره‌که‌ی، گونجاو نابێ.

لیژهدا دهمه‌وی ئاماژه به‌ کتیبی به‌نرخ‌ی «جغرافیا و تاریخ بانه، کوردستان» بکه‌م که‌ نووسه‌ری وردبین مامۆستا محهمه‌د ره‌ئووف ته‌وه‌ککولی بانه‌یی به‌ فارسی نووسیویه‌تی و چاپی سیه‌ه‌می سالی پار بلاو بوته‌وه‌. له‌ به‌شی میژوویی کتیبه‌که‌دا گه‌لیک بابته‌ی وه‌ک «موکری قران» و «شه‌ری دمدم» ی سه‌رده‌می شاعه‌باسی سه‌فه‌وی (سه‌ده‌ی ۱۶) هه‌ن که‌ ناوچه‌ی موکریان و بۆکان ده‌گرنه‌وه‌ و ژماره‌یه‌ک به‌لگه‌ی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئیرانیش راگۆیزراون که‌ رووداوی وه‌ک راپه‌رینی شیخ عوبه‌یدلای شه‌مزیی راده‌گه‌یه‌نن که‌ ئەو رووداوه‌ش له‌ په‌یوه‌ندی موکریان و بۆکان‌دا جیی سه‌رنجه‌ (له‌ به‌شه‌کانی دواتردا ده‌چمه‌ سو‌راغی ئەو به‌لگه‌نامانه‌ش).

له‌ لاپه‌ره‌کانی دوا‌ی ۱۴۳ باسی کوچ کردنی جووله‌که‌ی شاره‌کانی بانه‌ و سه‌قز و سنه‌ و بۆکان کراوه‌ بو‌ تاران و له‌ویوه‌ بو‌ ئیسرائیل له‌ نیوان سالانی ۱۳۲۸ - ۱۳۳۰ / ۱۹۴۹ - ۱۹۵۱ دا که‌ بو‌ مه‌سه‌له‌ی شوین هه‌لگرتنی جووله‌که‌کان وه‌ک به‌شیکی گرنگ له‌ دانیشتوانی کۆنی بۆکان گرنگه‌ بزانیی ئەوان له‌ پیش‌دا چوونه‌ته‌ تاران، له‌لای گۆرستانی نزیک مه‌یدانی خوراسان بنه‌یان خستوه‌ و نوینه‌ره‌کانیان به‌ یارمه‌تی ده‌وله‌ت به‌خوینیان کردوون تا ماوه‌یه‌ک دواتر که‌ نیردراون بو‌ ئیسرائیل.

له‌ لاپه‌ره‌ ۱۰۱ تا ۱۰۳ دا وینه‌ی دوو نامه‌ له‌ په‌یوه‌ندی عه‌زیزخانی سه‌ردار چاپ کراون.

له‌ لاپه‌ره‌ی ۳۷۵ دا وینه‌یه‌کی شیخ‌بابای غه‌وساباد چاپ کراوه‌ و باسی کوژرانی ئەو و

حه‌مه‌حوسین‌خانی سهردار به‌ده‌ست تورکه‌کانیش کراوه.

له لاپه‌ره‌کانی دواتردا هه‌والی رووداوه‌کانی سهرده‌می شه‌پری دووه‌می جیهانی و دامه‌زرانی حکومه‌تی کۆماری کوردستان، حه‌مه‌ره‌شیدخانی بانه، بارزانیه‌کان و به‌سه‌ره‌اتی ناوچه‌که له سالانی دواتردا هاتوون که دیاره‌ئه‌وانه‌ش هه‌ر په‌یوه‌ندییان به‌بۆکانه‌وه هه‌یه.

له لاپه‌ره ۱۵۵۴ دوو وینه‌ی عه‌بدو‌للاخانی ناهید و حه‌مه‌دئاغای عه‌باسی چاپ کراون که نوینه‌رانی شاری سه‌قز بوون له په‌رله‌مانی ئیرانی سهرده‌می په‌هله‌وییه‌کان، ناهید له فه‌یزوللا به‌گییه‌کانی ده‌وروپشتی بۆکان و محه‌مه‌دئاغای عه‌باسیش سه‌ر به‌دیوکره‌یه‌کان بوو.

له به‌شه‌کانی دواتری کتیه‌که‌دا باسی سالانی ۱۳۴۶ - ۴۷ (۱۹۶۷ - ۶۸) و راپه‌رینی بالی شو‌رپشگی‌ری حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران، هه‌روه‌ها شاربه‌ده‌رکرانی مامۆستایانی بانه و سه‌قز و بۆکان و مه‌هاباد و ئینجا رووداوه‌کانی شو‌رپشی سالی ۱۹۷۹/۱۳۵۷ ی ئیران به‌ه‌لگه‌وه که‌وتونه‌ته به‌ر لیکۆلینه‌وه.^۱

۱. محمدرئوف توکلی، «جغرافیا و تاریخ بانه، کردستان» چاپ سوم، انتشارات توکلی، تهران، ۲۰۰۸/۱۳۸۷، ۶۹۵ صفحه، فارسی.

سەردەشت له ريبازى شوڤرش دا

له دريژهى ناساندنى كتيبي سەرچاوه سەبارەت بە شارەكانى دەوروپەرى بۆكان، ليرەدا كتيبيك دەناسينم كه بازرگانىكى سەردەشتى سەبارەت بە پروداوهكانى سالانى شوڤرشى ۱۹۷۹/۱۳۵۷ى ئيران له سەردەشت نووسيوپهتى و سەرەپاى ساكارى، گەليک پر زانيارى و بەلگەمەندە. خۆزگە بازرگان و خەلکانى شارەزای شارەكانى دیکهى کوردستانیش ئەم هیممهتەیان هەبوایه و هەرکام بەپادەى توانا بەشیک له ميژووی شار و ناوچهكانى خويانيان بۆ نهوهى دواوژى کورد تۆمار بکردایه.

من بهبى ئەوهى هەلويسست له بهرانبەر بۆچوونهكانى نووسەر بگرم، دەلیم ئەو هەمووه بەلگەيهى ئەو پاراستوونى و ئیستا خستوونیهته بهردەستى خوینەر، وا ههيه له توانای دهیان كه سدا نهبوایه گردوکیان بکا و بۆ ئەم کاره دهبی هەموومان سپاسی بکهین.

نووسەر، کاک پهحمان شهمامی، کهسایهتیهکی ناسراوی شارى سەردەشت بووه و له سەردەمى حوکمی شادا مودیرعامیلی شێروخورشید و به شیوهیهک نزیك بووه له دامودهزگا حکومیهکان. له سەردەمى شوڤرشیش دا بهرپرسیکی «شوڤراى ئینقلاب» بووه له سەردەشت.

پروداوهكانى شوڤرشى ئيران له موکریان، شهپى ئيران و عیراق، کۆرپهوهى کوردی باشوور، کاروبارى پهروهردە، تەندروستی، ئاسایش، حیزبایهتى، بازرگانى، سیاسەت و بەگشتى کهتر پروداویکی سەردەشت و ناوچهکه ههيه که له کتيبهکهدا رهنگيان نهدايستهوه. ژمارهى بەلگەنامه و وینهى ناو کتيبهکه و بۆ نمونه دەسخهتى ریزدار جهلال تالەبانى و کهسایهتیه سیاسیهکانى تر و بهرپرسانى حکومیش له کتيبهکهدا گەليک زۆرن.

بهشى زۆرى ئەو پروداوانهى وا لهو سالانهدا له سەردەشت رابردوون، ناوچهى

به‌شی یه‌که‌م، بۆکان: ناسنامه، میژوو، پرووداو | ۲۰۷

موکریان و بۆکانیش ده‌گرنه‌وه و له‌وانه: شه‌ری کوردستان، هاتنی خه‌لخالی، شه‌ری نه‌غه‌ده و به‌گشتی میژووی سالانی ژیانی نووسه‌ر له‌سه‌رده‌شت، که‌م وا‌ه‌ه‌یه په‌یوه‌ندی‌دار و هاوبه‌ش نه‌بوو‌بی‌ت له‌گه‌ل پرووداو‌ه‌کانی به‌شه‌کانی دیکه‌ی موکریان و بۆکان. نووسینی میژووی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی بۆکان وا‌ه‌ه‌یه به‌بی به‌لگه‌نامه‌کانی نیو ئه‌م کتیبه‌ ناته‌واو بی.^۱

۱. رحمان شمامی، «سردشت در گذرگاه انقلاب، مجموعه حوادث سال‌های قبل و بعد از انقلاب به روایت یک بازرگان همراه با تصاویر و اسناد و مدارک تاریخی»، ناشر: مؤلف، چاپ اول، ۱۳۸۶/۲۰۰۷، ۱۲۵۶ صفحه، فارسی.

میانداوا، تیکاب و ساینقه‌لا

شاری میانداوا که وتوته باکووری بۆکان و گوندی سهر به شاری بۆکان هه‌تا نزیک شاره‌که کشاون. رۆژه‌ه‌لاتی بۆکان تیکانته‌په‌ی هه‌وشار (تیکاب) و باکووری رۆژه‌ه‌لاتیشی شاری ساینقه‌لا (شاهین‌دژ)، که هه‌ردووکیان که وتونه‌ته به‌ری رۆژه‌ه‌لاتی چۆمی جه‌غه‌توو (زرینه‌رود).

تیکه‌لاوی بۆکان له‌گه‌ل هه‌ر سێ شاره‌که گه‌لینکه. به‌شی هه‌ره زۆری دانیشتوانی تیکاب و ساینقه‌لا کوردن و میانداوا خۆی و ژماره‌یه‌ک له گونده‌کانیشی شوینی ژبانی کوردانن. گوندی «سه‌راو»ی میسباحوددیوانی ئه‌ده‌ب و عه‌لی‌خانی حه‌یده‌ری برای، هه‌روه‌ها گوندی «گوینجه‌لی»ی سه‌یفولقوزات له نزیک میانداوان. په‌یوه‌ندییه‌کی له‌میژینه له نیوان دانیشتوانی بۆکان و به‌تابیه‌ت میانداوا هه‌بووه و له سه‌رده‌می ماننا و ئوورارتوو و ماده‌وه تا ئیستا چاره‌نوسی ئه‌و دوو ناوچه‌یه به‌یه‌که‌وه گری دراوه گه‌رچی له هه‌ندئ قوناغی میژوویش دا کرژی و توندی له نیوان دانیشتوانیان په‌یدا بووبن که هۆکاره‌که‌ی سیاسه‌تی حکومه‌تی ناوه‌ندی و حاکمانی ئازهر بایجان له ته‌وریز بووه، به‌لام به‌گشتی ژبانیکی هیمن و دۆستانه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک بردۆته سهر.

کتیبه‌ی «نگاهی به تاریخ و جغرافیای میانداوآب و تکاب و شاهین‌دژ» بۆ زۆر لایه‌نی میژویی شار و ناوچه‌که به‌سووده، به‌لام به‌داخه‌وه نووسه‌ره‌که‌ی جه‌مشیدمه‌حبوبی، هه‌ندئ جار له چوارچیوه‌ی توێژینه‌وه‌ی بی‌لایه‌ن چۆته‌ده‌ری و ده‌مارگیری و رق و کینی به‌رانبه‌ر به کورد نواندوو. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش بۆ نووسینی میژووی بۆکان که‌لگی زۆر له‌م کتیبه‌ وه‌رده‌گیرئ، بۆ نمونه، زانیاری سه‌باره‌ت به سالی شیخی (۱۸۸۰) و سه‌رده‌می کۆماری کوردستان، هه‌روه‌ها به‌نداوی بۆکان و میانداوا، ئاورگه‌ی شیز له تیکاب، هۆز و ناوچه‌ی هه‌وشار له نیوان بۆکان و ساینقه‌لا و گه‌لینک بابته‌تی تری تیداپه.^۱

۱. جمشید محبوبی، «نگاهی به تاریخ و جغرافیای میانداوآب و تکاب و شاهین‌دژ» چاپ اول، ۱۹۹۱/۱۳۷۰، ناشر: نویسنده، ۶۲۰ صفحه، فارسی.

مەراغە (افرازەرود)

مەراغە يەك لە شارەكانى ئوستانى ئازەربايجانى پۇژھەلاتە و كەوتۆتە باكورى پۇژھەلاتى بۆكان. مەراغە كە لە سەردەمى ئىلخانىياندا لەلايەن ھۆلاكۇخانەوہ بوو بە پىتەختى ئىران (۵۶مى كۆچى)، لە چەندىن بارەوہ پەيوەندى بە كوردستان و بۆكان پەيدا دەكا: كوستانى ماينبلاغ كە ھاوينەھەوارى خىلە كوردەكانىش بووہ كەوتۆتە نيوان مەراغە و ساينقەلاى نزيك بۆكان؛ لە سەردەمىكا كە مەراغە پىتەختى ھۆلاكۇخان بووہ، بۆكان و سەرچۆمى تەتەھوو ھەوارگەى ھۆلاكۇ بووہ و قەبرى زۆرىك لە سەرانى موغول لە دەوروبەرى بۆكان و بۇ نمونە لە گوندى شەرەفكەندن؛ مەراغە نزيكترين شوينى پەيوەندى ناوچەى موكرىانە بە ھىلى ئاسنى سەرانسەرى ئىرانەوہ، موكرىقران لە مەراغە پووى داوہ، سەردار حەمەحوسين خانى سەردارى موكرى لەوئ بەدەستى سپاى عوسمانى ئىعدام كراوہ و زۆر شتى ديكەى ھاوشيوہ...

بەداخوہ نووسەرى كتيبى مەراغە گەليك دژ بە كوردە، كە ئافەتى ليكۆلنەوہى بىلايەنى ناوچەكەيە. لە باسى زمان و رەگەزىشدا (لاپەرە ۱۲۵) زمانى خەلكى ناوچەكە بە ئازەرى ناودەبا نە توركى و دەلى ئەم دووانە لە يەك جىاوازن كە راستەقىنەش ھەر وايە. مەسەلەى ھاتنى توركان بۇ ناوچەكەش دەگەرىنپىتەوہ سەردەمى سەلجوقىيەكان، كە ئەوہش لەگەل بۆچوونى توركانى توررانى و پان توركىست يەك ناگرىتەوہ.

نووسەر لە چەند شويندا باسى كورد دەكا، يەكيان كوشتارى شاعەباسى سەفەوى لە كوردى موكرى (۱۰۱۹ى ك) و ئەويتەر پووداۋى بلباس (۱۲۸۴ى ك)؛ ھەرۋەھا ھىرشى شىخ عەبدولقادرى كورى شىخ عوبەيدىللاى نەھرى بۇ سەر بناو، كە شارۆچكەيەكى پەيوەست بە مەراغەيە (۱۹۷ى ك) دەخاتەرۋو و لە ھەموو ئەوانەدا دژايەتى زۆرى كورد دەكا. لە باسى حكومەتى ئازەربايجان (۱۳۲۴)يشدا

دژ به حکوومه تی میلیلی نازهربایجان دهوہستی (لاپہرہ ۷۰۷). ئەم کتیبہ بۆ نووسینی سەرجه می میژووی ناوچہی بۆکان گەلیک پیویستہ و زانیاریی زۆر سەبارەت بە دامەزرانی قوتابخانہ دەولەتییہکان و سپا و سەربازخانہ و... لە مەراغہ ئاراستہ دەکا، کہ بۆ بەراوردکاریی لەگەڵ ژیا نی سیاسی - فەرہەنگی بۆکان گرنگی زۆریان ھەیہ.^۱

۱. یونس مروارید، «مەراغہ (افرازەرود) از نظر اوضاع طبیعی، اجتماعی، اقتصادی، تاریخی»، ناشر (۹)، ۱۳۶۰ / ۱۹۸۱، ۷۱۵ صفحہ، فارسی.

گه‌ره‌کی سورخابی ته‌وریز و مقبرة‌الشعرا

ئهم کتیبه باسی هه‌ندئ گورستانی ناودارانی شاری ته‌وریز و یه‌ک له‌وان «سید حمزه» ده‌کا و کیلی قه‌بره‌کان و ژیاننامه‌ی خاوه‌نه‌کانیان راده‌گه‌یه‌نی. له‌وانه‌ی وا ناویان له‌ کتیبه‌که‌دا هاتوو، خاقانی شروانی، ئەسه‌دی تووسی، قه‌تران، هومامی ته‌بریزی و زۆر شاعیر و ناوداری دیکه‌ی ناوچه‌که‌ن.

له‌ باسی «مقبره‌ سید حمزه» دا نووسه‌ر ناوی هه‌ندئ که‌سایه‌تی ده‌با که‌ نزیک قه‌بری سید حمزه‌ نیژراون و یه‌ک له‌وان «سه‌ردار عه‌زیزخانی موکری» یه، که‌ له‌ ۱۸ی شه‌شه‌کانی سالی ۱۲۸۷ [کوتایی سالی ۱۸۷۰] له‌ ته‌وریز کۆچی دواپی کردوو و له‌ شوینه‌ نیژراوه. نووسه‌ر باسی ژیانی سه‌ردار ده‌کا و ده‌لی سالی ۱۲۰۷ له‌ دایک‌بووه و خه‌لکی سه‌رده‌شتی سابلاغ بووه و پاشان باسی مه‌قام و مه‌نسه‌به‌کانی ده‌کا له‌ داموده‌زگای قاجاره‌کانی ئیران و ناسره‌ددین‌شای قاجاردا، هه‌تا وه‌زاره‌تی جه‌نگی ئیران. نووسه‌ر هه‌روه‌ها له‌ مه‌ئموورییه‌ته‌ ده‌دوئ که‌ ناسره‌ددین‌شا به‌ عه‌زیزخانی دابوو بۆ کوشتنی بابییه‌کانی زه‌نجان [و چاری یان چه‌هریقی سه‌لماس] و به‌داخه‌وه‌ ئه‌ویش به‌رپوه‌ی بردن. نووسه‌ر باسی وردبینی و ریک‌ویکی کاره‌کانی سه‌ردار ده‌کا، هه‌روه‌ها ده‌لی ملک و مال و ده‌سه‌لاتی زۆری له‌ نازه‌ربایجان هه‌بوو.

نووسه‌ر له‌ لاپه‌ره‌ ۱۱۹ دا باسی ئه‌وه‌ ده‌کا که‌ سه‌یفوللاخان [سه‌یفه‌ددین‌خان‌ی کوری سه‌ردار عه‌زیزخان و تووباخانی خوشکی له‌ نزیک ئه‌و، له‌ هه‌مان شوین نیژراون. وا هه‌یه‌ له‌ شوینی دیکه‌ی کتیبه‌که‌دا زانیاری له‌سه‌ر ناودارانی کورد و بۆکان بدۆزریته‌وه، به‌لام من هه‌چم چاوپیننه‌که‌وت.^۱

۱. دکتر سید ضیاء‌الدین سجادی، «کوی سرخاب تبریز و مقبره‌الشعراء»، انتشارات انجمن آثار ملی (۱۳۳)، ۱۳۳۶/۱۹۵۷، ۵۱۱ صفحه، فارسی.

ناوچه جوغرافیه کان

سهیری هندیك سهرچاوهه كردوون كه بابه تی سه ره کییان
سروشستی ناوچهی موکریان و کوردستان یان نازهر بایجان بووه.
ئهوانه ی خواره وه ئه و کتیب و وتارانن که تینان دا ئامازه به بوکانیش
دهدۆزیته وه.

لینکۆلینهوه له دۆخی سروشتی، ئابووری و مرقیبی کوردستان له نموونهی کوردستانی موکری دا

ئهم بهرهمه کتیبکی پیزدار حه بیوللا تابانییه، که چاپی یه کهمی سالی ۱۹۶۶ / ۱۳۴۵ له تهوریز بلاویوتهوه و له سالی ۱۹۷۹ / ۱۳۵۸، واته سهردهمی شوپشی ئیرانیشتا جاریکی دیکه له لایه ن بنکهی چاپه مهنی سهیدیانوه له مههاباد چاپ کراوتهوه. نووسهر له چاپی دووههدا ههندیك بابه تی نوپی لی زیاد کردوه و پوانگهی سیاسی - نهته وایه تی خوی راشکاوتر دهر برپوه، دیاره هۆکاره کهشی نه و ئازادییه بوو که له سه ره تاکانی شوپشی گهلانی ئیران دا مسۆگهر کرابوو. چاپی یه کهمی کتیبه که له سالانی کدا بلاو بوویه وه، که ناو هینان له کورد تاوانیکی گه وره بوو و کهس له کوله کهی ته ریش دا نهیده ویرا باس له تویتینه وه سه باره ت به کوردستان بکا. کاری بویرانه ی نووسهر له وه سه روبه نده دا جیگه ی پیزلی گرتن و دهرس وه رگرتنه.

کتیبه که پیداپوونه وه یه کی خیرای باری سروشتی ناوچه که و پاشان باری ئینسانی و ئینجا لایه نی ئابووری موکریانه و ههر هه مووی له په یوه ندیی بابه ته کانی ئهم نووسینه ی من دایه له بهروه ی گهلنک له زانیارییه گشتیه کان، بۆکانیش وه ک تیگرای شاره کانی موکریان ده گریته وه.

ئه شکه وتی سه هۆلان، بی بی که ند و خوراسانه، ناوه ندی هه واناسیی داشبه ند، سه رچاوه ی سه دراباد، چۆمی کانی سیران و تیکانته په و ساروو قامیش، به نداوی بۆکان و ده شتایی یه کانی بۆکان له وه بابه ته سروشتیه یانه که بۆکان و ناوچه که ی

دهگرنه وه (لاپه‌ره ۱۶ تا ۵۲).

بارودۆخی شاری بۆکان و ژماره‌ی دانیشتوانی، قه‌لای سه‌ردار و
حه‌وزه‌گه‌وره و چۆمی ته‌هه‌وش له به‌شی دواتردا باسیان کراوه (لاپه‌ره ۶۱ تا
۶۳).

هه‌روه‌ها له به‌شی سه‌قزدا باس له شوینه‌واری که‌ره‌فتوو و زیویه کراوه که له
په‌یوه‌ندی میژووی بۆکانیشدا گرنگن (لاپه‌ره ۶۵ تا ۷۲) و له به‌شی بانه‌شدا باس
له فه‌یزوللابه‌گییه‌کانی بانه و عیراق کراوه که بۆ توێژینه‌وه له فه‌یزوللابه‌گییه‌کانی
بۆکانیش به‌نرخن (لاپه‌ره ۷۵). له به‌شی میژوویی‌دا باس له مانناکان کراوه که ئەو
باسه به‌تایه‌ت بۆکان ده‌گریته‌وه. گه‌رچی ئاشکرایه له کاتی نووسرانی کتێبه‌که‌دا،
ئهم زانیاریانه‌ی وا ئیستا له‌مه‌ر قه‌لایچی هه‌مانه، به‌ده‌سته‌وه نه‌بوون (لاپه‌ره ۸۴).
له په‌یوه‌ندی خه‌لکانی وه‌ک ئه‌لباری و خاخاردا (لاپه‌ره ۹۲) من بیرم بۆ
مه‌سه‌له‌یه‌ک چوو، ئه‌ویش نزیکایه‌تی ناوی گوندی خوڤخوڤه‌ی سه‌قز له قه‌ومی
«خارخار»ه. ئه‌وه جیگه‌ی بیرلی‌کردنه‌وه‌یه گه‌رچی له کتێبه‌که‌دا ئاماژه‌ی پینه‌کراوه.
له به‌شی عه‌شایری موکری (لاپه‌ره ۹۵ به‌دواوه‌)دا گه‌ورک و دینوکرکی و
به‌گزاده باس کراون که هه‌رسیکیان بۆکانیش ده‌گرنه‌وه.

به‌شی سییه‌می کتێبه‌که به‌شی ئابووری کوردستانه و ئه‌وه‌ش بابه‌تی که‌مه‌تر
کاری له‌سه‌ر کراوه. ئهم به‌شه به‌داخه‌وه که‌م لاپه‌ره‌یه (۱۲۰ تا ۱۳۳)، به‌لام هه‌ر
له‌وئ‌دا بۆکان به «سه‌رچاوه و عه‌مباری دانه‌ویله‌ی کوردستان» ناو ده‌بری (لاپه‌ره
۱۲۴).

چه‌ند زانیارییه‌کی سه‌رپینیش سه‌باره‌ت به دابونه‌ریت و پڕوپه‌سمی ناوچه‌که
له کۆتایی کتێبه‌که‌دا هاتوه که دیاره ئه‌وانیش بۆکان ده‌گرنه‌وه (لاپه‌ره ۱۶۵ تا ۱۹۴).
نوسه‌ر که له سه‌رده‌می خوێندکاری من له ده‌بیرستانی بۆکاندا مامۆستا‌یه‌کی
گه‌لیک به‌ریز و دلسۆزمان بوو، دوا‌ی ئهم کتێبه‌ش کاری تازه‌تری نووسین یان
ته‌رجه‌مه‌ی کردوو که هه‌مووی له بابه‌تی کوردستان و کوردان. یادی به‌خیر بێ!
هه‌ر لێره‌دا با ئه‌وه‌ش بلیم براهه‌کی کاک هه‌بیبوللا له شاری ته‌وریز ده‌ژیا و
ویژهری به‌رنامه‌ی کوردیی رادیۆ ته‌وریز بوو که پێش به‌رنامه‌ی کوردیی رادیۆ

تاران و کرماشان بهرنامه‌ی کوردیی هه‌بوو و من خۆم گویم لئ‌ببوو، به‌لام د‌لنیا نیم
ئایا و‌یژه‌ری ئه‌و به‌رنامه کوردیی‌ه‌ش وا له سه‌رده‌می کۆماری کوردستان دا له پ‌ادیق
ته‌وریز هه‌بوو، هه‌ر ئه‌و ئا‌غای تابانییه بوو یان که‌سیکی دیکه.^۱

۱. حبیب‌الله تابانی، «بررسی اوضاع طبیعی، اقتصادی و انسانی کردستان (در نمونه کردستان مکری)»، چاپ دوم، انتشارات سیدیان، مهاباد، ۱۳۵۸ / ۱۹۷۹، ۱۹۴ صفحه، فارسی.

جوغرافیای سروشتیی کوردستانی موکریان به پیداکری لهسه بهراوی [پووباری] زی کتیبیکه لهسه جوغرافیای سروشتیی ناوچهی موکریان که تیندا سهرنجی زیاتر دراوته سهه رهوهی چۆمی زی، واته پیرانشار و سههدهشت و بانه. نووسه کاک سهعید خزری، له دووتویی کتیبهکه دا زانیارییهکی زۆری لهمه پ بارودۆخی سروشتی ناوچهکه (ئاو و ههوا، پووبار و چیا، سههما و گههما، خاک و ئاو، دار و گیا، بهززی و نزمی، رادهی باران، پووتانهوهی دارستان و خزینی زهوی و بوومهلهزه و گهلیک بابهتی زانستی دیکه)ی گردوگو کردوو و به زمانی ژماره و ئامار و خشته و وینه، خستویهته بهردهستی خوینهر.

بۆکان و ناوچهی دهوروبهری له زۆر شوینی کتیبهکه دا باسیان کراوه و بۆ زانیاری لهسه ههه بابهتیکی سروشتی ناوچهی بۆکان دهکری سهرنجی ئه و بهشه تایبته بدری. بهگشتی کتیبهکه فهسلی تایبته به بۆکانی نییه وهک بۆ شار و ناوچهکانی دیکهشی نییه، بهلام خوازیاری بابهتهکان له سهردانی فهسلی تایبته به ههه دیاردهیهکی سروشتی دا دهتوانی ئاماژه بۆ ناوچهی بۆکانیش بدۆزیتهوه.^۱

۱. سعید خزری، «جغرافیای طبیعی کردستان موکریان، با تأکید بر حوزه زاب، شهرستانهای سردشت، بانه، پیرانشهر، مهاباد، بوکان، سقز، نقده و اشنویه»، انتشارات ناقوس، تهران، ۱۳۷۹ (۲۰۰۰)، ۲۴۵ صفحه، فارسی.

جوغرافیای گشتیی ئوستانی کوردستان

بۆکان و ناوچه‌ی ده‌وروبه‌ری خاوه‌نی زیاترین په‌یوه‌ندیی جوغرافیاییین له‌گه‌ل شاری سه‌قز، په‌یوه‌ندیی میژوویش با له‌شویی خوی بوه‌ستی.

چۆمی ته‌ته‌هوو، که‌ سالی ۱۹۳۷/۱۳۱۶، پژییمی ئیران ناوی «سیمینه‌رود»ی له‌سه‌ر دانا، سه‌رچاوه‌کانی له‌ ديهستانی تورجان و مه‌نگورایه‌تییه‌وه‌ دین؛ تورجان خوی به‌شیکه‌ له‌ سه‌قز و رووباری جه‌غه‌توو (زرینه‌رود) له‌ رۆژه‌لاتی بۆکانیش له‌ چیاکانی چله‌مه‌ی کوردستانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرئ.

کتییی «جغرافیای عمومی استان کردستان»، که‌ سه‌ید یه‌دوللاً نه‌جه‌فی به‌ فارسی نووسیویه‌تی ئه‌و زانیاریانه‌ی سه‌ره‌وه‌ و گه‌لیک تایبه‌تمه‌ندیی دیکه‌ی جوغرافیایی شاری سه‌قز و ئوستانی کوردستانی خستوته‌ به‌رده‌ست، که‌ په‌یوه‌ندی به‌ بۆکانیشه‌وه‌ په‌یدا ده‌کن. نووسه‌ر له‌ باسی به‌نداوی بۆکان (سد مخزنی شه‌ید کاظمی)دا ده‌نووسی: سوودی ئاوه‌دیری کردنی ته‌نیا بۆ ناوچه‌ی میانداو هه‌یه، به‌لام گۆلاوه‌که‌ی ۲۰۹۰ کیلۆمتری دوو جا له‌ زه‌وی‌وزاری سه‌قزی داگرتوه‌. به‌رزایی به‌نداوه‌که‌ ۵۰ میتر و پانتایی ۱۴۵ میتر و رووبه‌ری گۆله‌که‌ ۴۵۰۰ هیکتاره‌. چۆمی خورخوره‌، جه‌غه‌توو و سه‌قز ده‌چنه‌وه‌ ناو گۆلاوی به‌نداوه‌که‌.

نووسه‌ر هه‌ندی «یه‌که‌ی کیش»، واته‌ واحیدی وه‌زنی سه‌قزی دیاری کردوون که‌ له‌ بۆکانیش هه‌ر هه‌مان شتن: سیه، ۲ کیلۆیه؛ پووت، ۸ سیه‌ واته‌ ۱۶ تا ۱۶/۵ کیلۆ؛ ته‌غار چوار پووته؛ «مه‌ن»یش، مه‌نی ته‌وریزه‌ که‌ ده‌کاته‌ ۲ کیلۆ.

سه‌باره‌ت به‌ کارخانه‌ی «دوخانیات»ی سه‌قزیش نووسیویه‌تی پینشتەر له‌ تاران دامه‌زراوه‌ و دره‌نگتر له‌ سالی ۱۹۶۰/۱۳۳۹ هینراوته‌ سه‌قز.

هه‌ندیک زانیاریی میژوویی کۆنیش سه‌باره‌ت به‌ سه‌قز له‌ کتییبه‌که‌دا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه‌، که‌ بۆ میژوویی کۆنی بۆکانیش به‌که‌لکن: ناوی سه‌قز «سیزیرتا» و یه‌ک له‌ پیته‌خته‌کانی ماد بووه‌، زانیاریی سه‌باره‌ت به‌ زیویه‌ و «ئارامائیت»یش و پیرای چهند وینه‌یه‌ک له‌ لاپه‌ره‌کانی ۴۷۰ تا ۵۱۵ داوه‌به‌رچاو ده‌که‌وی^۱.

۱. سید یدالله نجفی، «جغرافیای عمومی استان کردستان» امیرکبیر، تهران ۱۳۶۹/۱۹۹۰، فارسی.

جوغرافیای میژووی کوردستان

ئەم کتیبە لە راستی دا سەبارەت بە «ئوستان»ی کوردستان نووسراوە و راستەوخۆ بۆکان ناگریتەوه، بەلام زانیاری سەبارەت بە ناوچە ی بۆکان و کەسایەتیەکانی ناوچە، لە کتیبە کەدا کەم نین.

هۆکاریکی ئاشکرای مەسەلە کە پەيوەندی بەربلاوی میژووی بۆکانە لەگەڵ سەقز وەک بەشیک لە «ئوستان»ی کوردستان و هۆیەکی تر ئەو یە هەندیک لە گوندەکانی سەر بە شار ی سەقز (لە دێهستانی تورجان) دەگەنە نزیک شاری بۆکان و بۆ نموونە گوندی بۆگەبەسی لە بن گویی بۆکان سەر بە شاری سەقزە. هۆکاری سیهەم بی گومان پەيوەندی سروشتی نیوان هەر دوو ناوچە کە یە بە پوو بار و چیاکانەوه، ئەوانەش جیا لە پەيوەندی ئینسانی و نەتەوهی دانیشتوان و ئەو راستییەکی کە گەلیک لە کەسایەتیە زانستی - میژووی - سیاسیەکانی هەر دوو شار و ناوچە، لە یەکیانەوه کۆچیان کردۆتە شوینە کە ی تر یا خود ناوچە ی فەیزوللابەگی بە هونەرمەند و ئەدیب و شاعیر و کەسایەتی سیاسیەوه بەسەر هەر دوو شارە کەدا دابەش کراوه و نووسەری کتیبە کەش خۆی خەلکی هەمان ناوچە یە.

بەگشتی ئەم کتیبە سەرچاوه یەکی باشە بۆ میژووی هاوچەرخ ی بۆکان و ناسینی کەسایەتیە ناودارەکانی، وەک سەردارەکان، قزلیجیەکان و مەلا و خویندەواری وەک نەمران مەلا هادی ئەفخەم زاده و مەلا سەعیدی حافیدی و گەلیک کەسانی تر. بەداخەوه ناوی کتیبە کە لەگەڵ نیوهرۆکی دا بەتەواوەتی یەک ناگریتەوه و راستە بابەتی نیو کتیبە کە سەبارەتە بە جوغرافیا و تاریخ، بەلام جوغرافیای تاریخی نییە.^۱

۱. جلال الدین شافعی کورد، «جوغرافیای تاریخی کوردستان»، ناشر: انتشارات نون والقلم، تهران، ۱۳۷۸/۱۹۹۹، ۱۰۱۸، صفحە، فارسی.

فهره‌نگی جوغرافیایی ئیران

جوغرافیای کۆنی ئیران بۆ دهرخستنی بنه‌مای میژوویی ناوی گوند و شار و پرووبار و چپای ناوچه‌ی بۆکان له رابردووی کۆندا ده‌توانی به‌که‌لک بچ. ئه‌وه کاریکی ئه‌سته‌مه له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر له‌نیو ئیرانییه‌کانیش‌دا کاری که‌می له‌سه‌ر کراوه و هۆکاره‌که‌شی پوانینی ره‌گه‌زه‌ره‌ستانه‌ی حکومه‌ته‌کانی دوا‌ی ره‌زاشایه که هه‌ولێ «فارساندن»‌ی ناوه‌کانیان داوه و ناوه‌کۆنه‌کانیان خستۆته پشت‌گوێ، جا شایه‌تی بووبی یان مه‌لایه‌تی!

هه‌ر چۆنیک بێ، کتیبی «فهره‌نگی جغرافیائی ایران» بریتیه له سه‌رجه‌م ۱۰ به‌رگ و عه‌باس‌عه‌لی ره‌زم‌ئارا - ژه‌نه‌رالی سپای ئیران له سه‌رده‌می ره‌زاشا - ئاماده‌ی کردووه. ئه‌م ره‌زم‌ئارایه، برای حوسین‌عه‌لی ره‌زم‌ئارا سه‌رۆک‌وه‌زیری پیشووی ئیرانه که فیدائیانی ئیسلام کوشتیان. ره‌زم‌ئارا له راستی‌دا کتیبه‌که‌ی بۆ که‌لک وه‌رگرتنی سپای ئیران و ئاشنا کردنیان له‌گه‌ل شوینه‌ دووره‌ده‌ست و که‌متر ناسراوه‌کان ئاماده کردووه و گه‌لیک نه‌خشه‌ی شار و گوند و ناوچه‌کانی ئیرانی هاوڕی له‌گه‌ل زانیارییه‌کی سه‌ره‌تایی سه‌باره‌ت به شوینه‌کان تیدا کۆ کردۆته‌وه.

کتیبه‌که به فارسی نووسراوه و من ته‌نیا ده‌ستم به چه‌ند به‌رگیان پاده‌گا.

به‌رگی چوار، ئوستانی ئازهربايجانی رۆژه‌لات و رۆژاوا ده‌گرێته‌وه و باسی ناوچه‌ی بۆکانیش له‌و به‌رگه‌دایه، به‌رگی ۵ سه‌باره‌ت به ئوستانی پینجه‌م، واته کوردستان و کرماشانه که دواتر کرا به چه‌ند ئوستانی بچووکتر وه‌ک کوردستان، کرماشان، هه‌مه‌دان، ئیلام.

خوینه‌ر له خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌دا ده‌بێ ئاگاداری پوانگه‌ی «ره‌زاشایی» نووسه‌ره‌که‌ی و هه‌لوێست گرته‌کانی وه‌ک ژه‌نه‌رالیکی هه‌مان پزیم بچ.

زانیاری له‌سه‌ر ناوچه‌ی بۆکانیش له کتیبه‌که‌دا ده‌ست ده‌که‌وی.^۱

۱. عباس‌علی رزم‌آرا، فرهنگ جغرافیائی ایران، جلد ۱ تا ۱۰، ناشر: مرکز نقشه‌کشی ارتش ایران، تهران، ۱۳۲۰ (جلد ۴، آذربایجان).

نەخشەى موکریان

له ڤاڤر دوویه کی نهک دووردا نەخشەى شارەکانى کوردستان هەر ئەوانه بوون که سپای ولاتانى داگیرکەرى کوردستان بۆ زال بوون و دەستبەسەر داگرتنى خاکە که مان دەیانکیشاوه یاخود ئەوانهى وا گه ڤۆکی بیگانه لیڤه وه وئى به نیوه چلی ئامادهیان دهکرد؛ بۆ نموونه، کارهکانى ژاک دو مۆرگان سهبارەت به موکریان.

ئێستا به خته وه رانه ڤۆله کانى گهلى کورد پیگه یشتوون و به چهكى زانسته وه هاتوونه ته گۆره پانیک که هی کورده و بۆ کورده و تهنیا دلسۆزانى کوردیش وا ههیه به شیوهى هه مه لایه نه و به ئامانجى خزمەت بتوانن پیکی بینن، به لام خالیکی گه لیک گرنگ له و په یوه ندییه دا ئەوهیه هه ول نهدری گه لانی دراوسێی کورد برهنجینی و ههستی دژ به کوردیان تیدا بجوولینی.

کاری ڤیزدار سوله یمان چووه کەلى به ناوی «نەخشەى سیاسى و دیموگرافى موکریانى کوردستان» که به سى زمانى کوردی، ئینگلیزی و فارسى له سالى ۲۰۰۷ دا به رهه م هاتووه، له بواری خوێ دا کاریکی سه رکه وتووی گه لیک به که لکه. نەخشەى کاک سوله یمان هه موو شار و گوندىکی موکریانى له لیوار گۆلى ورمیوه هه تا سنوورى عێراق دهگرته وه و بریتییە له شنۆ، نهغه ده، مه هاباد، میانداو، بۆکان، ساینقه لا، تیکاب، سه رده شت و خانى (پیرانشار). هه موو ئەو شارانه، به گوند و چیا و ڤووبار و ڤیگاو بانه وه نەخشەیان کیشراوه، خشتهى دانیشتووانیان بۆ ئاماده کراوه و زانیارییه کی پوخت، به لام به به لگه سه بارهت به میژوو و پیکهاتهى دانیشتووانى شار و ناوچه کان به هه ر سى زمانه که ئاراسته کراوه و به گشتى، سه ره ڤای هه لوئىستى دلسۆزانه و کورد په روه رانه، هه موو کاره کانى به شیوازیکی زانستى و ڤروفیشنال کراون. ئەم کاره جیگه ی ده سخۆشییه و هیوادارم کورد، خه مخۆرى لیژان و زانای وهک کاک سوله یمانى زۆر بی.

ئەوه ندی من بزائم نەخشه که که وتۆته بهر هیرشى ڤه گه زپه رستانى تورک و

ئەو‌هش سەر‌ه‌پ‌ای ئەو پ‌استیی‌ه‌ی کە ئامادە‌ک‌اری نە‌خ‌شە‌کە لە ک‌اری خۆ‌ی دا ش‌ی‌وا‌زی زان‌ستی ر‌ه‌چ‌او ک‌رد‌وو‌ه و نە خ‌اکی کە‌سی داگیر ک‌رد‌وو‌ه و نە م‌افی کە‌سی پ‌ی‌ش‌ئیل ک‌رد‌وو‌ه. بە‌داخ‌ه‌وه نە‌خ‌شە‌کە ش‌اری س‌ه‌ق‌ز و بان‌ه‌ی نە‌گ‌رت‌وت‌ه‌ب‌ه‌ر، لە ک‌ات‌یک‌دا ئەو دوو ش‌اره ک‌ورد‌ن‌ش‌ینه بە‌ش‌یک‌ن لە موک‌ریان. نە‌خ‌شە‌کە، ما‌وه‌یه‌کی زۆ‌ره لە‌س‌ه‌ر لاپ‌ه‌ر‌ه‌ی یه‌که‌می م‌ال‌پ‌ه‌ری ر‌ۆژ‌ه‌ل‌ات/ بۆکان دان‌د‌را‌وه.

پ‌یک‌ه‌ئ‌انی «نە‌خ‌شە‌ی س‌ی‌اس‌ی و د‌یم‌وگ‌راف‌یک‌ی موک‌ریان‌ی ک‌ورد‌ستان» ه‌ه‌نگ‌او‌یک‌ه بۆ س‌ه‌لم‌اند‌نی پ‌استه‌ق‌ینه‌ی میژ‌وو‌یی ح‌ز‌وو‌ری پ‌ر‌ه‌نگ‌ی ک‌ورد لە ئ‌وس‌تان‌ی ئ‌از‌ه‌ر‌ب‌ای‌جان‌ی ر‌ۆژ‌او‌ای ئ‌یر‌ان لە‌ل‌ای‌ه‌ن ک‌اک «س‌وله‌ی‌مان چ‌وو‌ک‌ه‌لی» یه‌وه. ک‌اک س‌وله‌ی‌مان خ‌او‌ه‌ن م‌استه‌ری بو‌اری جو‌غ‌راف‌ی‌ای س‌رو‌شت‌ی (لق‌ی ج‌یۆ‌مۆ‌رف‌ۆ‌لۆ‌ج‌ی) یه‌ لە زان‌کۆ‌ی ت‌اران و ئە‌وه یه‌که‌م ک‌اریه‌تی ک‌ه‌وت‌ب‌یت‌ه‌ بە‌ر‌چ‌او‌ی کۆ‌مه‌ل‌انی بە‌ر‌ینی خ‌ه‌ل‌ک‌.

نە‌خ‌شە‌کە بە س‌ن‌ ز‌مان‌ی ک‌ورد‌ی، ف‌ارس‌ی و ئ‌ینگ‌لی‌زی دا‌ر‌پ‌یژ‌را‌وه و ئە‌م باب‌ه‌تان‌ه‌ی گ‌رت‌وت‌ه‌خ‌ۆ:

۱. ک‌ورت‌ه‌یه‌ک لە‌س‌ه‌ر جو‌غ‌راف‌ی‌ای س‌ی‌اس‌ی موک‌ریان‌ی ک‌ورد‌ستان. لە‌و ک‌ورت‌ه‌ب‌اس‌ه‌دا زان‌یار‌یه‌کی زۆ‌ر لە‌س‌ه‌ر ک‌ورد و نا‌و‌چ‌ه‌کە درا‌وه‌ته‌ خ‌وین‌ه‌ر، بۆ ن‌مو‌ونه د‌ه‌نو‌وس‌ی: «... ژ‌مار‌ه‌ی دان‌یش‌ت‌وو‌انی موک‌ریان‌ی ک‌ورد‌ستان بە‌گ‌ۆ‌یر‌ه‌ی ئ‌ام‌ار، ۱۲۴۰۲۱۹ ک‌ه‌سه‌ ک‌ه ب‌ی‌ج‌گ‌ه لە ک‌ورد‌ه‌کان ک‌ه ن‌ه‌ت‌ه‌وه‌ی س‌ه‌ره‌کی‌ی موک‌ریان‌ی ک‌ورد‌ستان، ئ‌از‌ه‌ریه‌کان‌یش ک‌ه هۆ‌زی کۆ‌چ‌ه‌رن وه‌ک ک‌ه‌م‌ایه‌تی لە موک‌ریان‌ی ک‌ورد‌ستان دا د‌ه‌ژ‌ین. لە‌س‌ه‌ر نە‌خ‌شە‌کە، س‌نو‌وری ئ‌ی‌وان ک‌ورد و ئ‌از‌ه‌ریه‌کان بە‌باش‌ی د‌ه‌س‌ن‌یش‌ان ک‌را‌وه...» ئە‌م بە‌شه زان‌یار‌یه‌کی پ‌وخت و پار‌او‌ی س‌ه‌بار‌ه‌ت بە پ‌یک‌ه‌ت‌ه‌ی ز‌مان‌ی و ن‌ه‌ت‌ه‌وا‌یه‌تی و ئ‌ای‌ینی نا‌و‌چ‌ه‌کە و گ‌ه‌ل‌یک زان‌یار‌ی د‌یک‌ه‌شی ت‌یدا ر‌اگ‌ه‌یه‌ند‌را‌وه.

۲. خ‌ش‌ته‌ی نا‌و و ژ‌مار‌ه‌ی دان‌یش‌ت‌وو‌انی ه‌ه‌ر‌ک‌ام لە‌م ۹ ش‌اره‌ی خ‌وار‌ه‌وه، ک‌ه لە بار‌ود‌خ‌ی ئە‌م‌رۆ‌دا ک‌ورد‌ستان‌ی موک‌ریان پ‌یک‌د‌ین‌ن: شن‌و، بۆکان، پ‌یر‌ان‌ش‌ار، ت‌یک‌اب، س‌ه‌ر‌د‌ه‌شت، س‌این‌ق‌ه‌ل‌ا، م‌ه‌هاب‌اد، م‌ی‌اند‌او‌و و ن‌ه‌غ‌ه‌ده. ل‌یره‌دا س‌ه‌ق‌ز و بان‌ه‌ ک‌ه بە ش‌ی‌وه‌ی ن‌ه‌ر‌یتی وه‌ک بە‌ش‌یک‌ لە موک‌ریان د‌ه‌ژ‌م‌یر‌د‌ر‌ین، ن‌ه‌ه‌ات‌و‌ن‌ه‌ته

حیساب، ڕهنگه له بهر ئه و هۆیه ی که کاک سوله یمان ویستویه تی بابته که له چوارچۆیه ی نازه ربايجانی ڕۆژاوادا بمینیتته وه و بال نه کیشیتته سه ر ئوستانی کوردستان، به لام هه ر چۆنیک بی، ده توانری وه ک ناته واوی یان ده ستیوه ردانیک له راسته قینه ی میژووی سه یر بکری.

۳. خشته ی ڕیژه ی دانیشتووانی موکریان له چاو دانیشتووانی ئوستانی نازه ربايجانی ڕۆژاوا ڕاگه یه ندراره، که ده لی سه دا ۴۳یه، واته نزیک به نیوه ی دانیشتووانی ئوستان کوردن.

۴. خشته ی ژماره ی گوند و ژماره ی دانیشتووانی گونده کانی هه رکام له و ۹ شاره ی سه ره وه گه لیک ده وه له مه ند و به نیوه رۆکه، لی ره دا کاک سوله یمان ژماره ی گونده کوردنشین یا تیکه لاوه کورد و نازه ری نشینه کانی ده سنیشان کردوه و هه م ژماره ی دانیشتووان و هه م ڕیژه ی به راوردکاری نیوان دانیشتووانی کورد و نازه ری خستوته به رچاو. ڕیژه ی کورد له تیکاب (تیکانته په ی هه وشار) ۶۹٪، له ساینقه لا ۷۹٪، له میانداو ۳۱٪ و له نه غه ده ۴۹٪ه. له شاره کانی دیکه دا، واته مه هاباد، بۆکان، سه ره دشت، پیرانشار و شنۆ، ڕیژه ی کورد سه داسه ده.

۵. له به شیکی دیکه ی خشته که دا پانتایی ناوچه کوردنشینه کان له گه ل ناوچه نازه ری نشینه کان به راورد کراون و به زمانی ژماره له په نای یه کتری خراونه روو.

۶. هه موو ئه وانه ش له لاده ستی نه خشه یه کی ڕه نگی گه وره ی ناوچه که دا به گشتی هاتوون و ناوی شاره کان، گونده کان و ڕیگاو بانی نیوان شار و گوندان به ڕوونی دیاری کراون.

زانباری سه بهاره ت به بۆکان له نه خشه که دا گه لیک زۆرن، جگه له نه خشه ی سه ره کی که هه لکه وتی ناوچه ی بۆکان له چاو شاره کانی ده روپشتی ده رده خا، ناوی هه موو گونده کانی ناوچه که ش نووسراون. شیوازی نووسینی ناوه کان تیکه لاویکه له کوردی و فارسی، واته هه ندیک جار شیوازه کوردی نووسینه که غالبه و هه ندیک جاریش فارسی. بۆ نمونه، ناوی گوندی «قه لایچی» ته واو به کوردی نووسراوه،

به‌لام «جامه‌رد» بووه به «جوانمرد»ی فارسی. هه‌ندی‌ک جاریش هه‌ر دوو شیوه تیکه‌ل یه‌کتر کراون وه‌ک: «سه‌یفه‌ددین خواری» و «ئه‌نبار» که ده‌کرا «سیوه‌دینی خواری» و «عه‌مبار» بنووسرین.

به‌گویره‌ی نه‌خشه‌که، ژماره‌ی دانیش‌توانی نیو شاری بۆکان ۱۶۶۳۶۲ که‌سه. ژماره‌ی گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان ۱۷۷ و ژماره‌ی دانیش‌توانیان ۵۸۹۱۷ که‌سه، که هه‌ر هه‌موویان کوردن. سه‌رجه‌می دانیش‌توانی شار و دیش به‌سه‌ر یه‌که‌وه ۲۲۵۲۷۹ که‌سه.

کاری کاک سوله‌یمان گه‌لیک ریک‌وپیک و پرۆفیشنا‌له و ده‌توانی وه‌ک په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی زانستیانه‌ی کورد به‌رانبه‌ر ئه‌و بی‌عه‌داله‌تییه سه‌یر بکری که به شیوه‌ی میژوو‌یی له کوردی ناوچه‌ی ئازهر‌بایجانی ئیران کراوه و هه‌میشه له په‌راویزی ئازهر‌بیه‌کان‌دا داندراون.

له به‌شی دواتردا باسی کاری تازه‌ی کاک سوله‌یمان له‌مه‌ر نه‌خشه‌ی ئوستانی ورمی (ارومیه) ده‌که‌م، به‌لام با ئه‌وه‌ش بلیم که سییه‌ری سیاسه‌ت و بۆچوونی سیاسی به‌سه‌ر نه‌خشه‌کانه‌وه گه‌لیک قورسه و من ناچارم سه‌ره‌رای ریزی زۆرم بۆ کاک سوله‌یمان و کار و خه‌باته جیگه‌ی ریزه‌که‌ی، ئه‌و راستیه ده‌سنیشان بکه‌م و بلیم ناوچه‌که گه‌لیک شوینیکی هه‌ستیاره و مامه‌له‌کردن له‌گه‌لی ده‌بی گه‌لیک هه‌کیمانه و به‌پاریزه‌وه بی.^۱

۱. سوله‌یمان چوکه‌لی، «نه‌خشه‌ی سیاسی و دیموگرافیکی موکریانی کوردستان»، چاپی نه‌نستی‌توی کورد، ستۆکه‌هۆلم ۲۰۰۷، نه‌خشه‌ی دیواری به‌سی زمانی کوردی، فارسی و ئینگلیزی.

نەخشەى ورمى (ارومبە)

دوابەدوای «نەخشەى موکریانى کوردستان» بەرھەمیکی دیکەى کاک سولەیمان چووکەلى له کۆتایىیەکانى سالى ۲۰۱۲دا بلاوببووه. ئەم کارەش وەک کارەکەى پیتشووی کاک سولەیمان له شیوازی نەخشەىەکی قەبارە گەورەى دیوارى دایە، بەلام تەنیا یەک رووی کاغەزەکەى گرتۆتەوہ.

کاک سولەیمان ھەلگری ماستەرى جوغرافیای سروشتى له زانکۆى تارانە و ئەم کارەى بە شیوہەىکى پرۆفیشنال بەرپۆھبردووہ، له شوینیکیشدا سەرچاوہى کارەکانى خۆى ناساندوون کہ زۆربەیان نەخشەى فەرمى دامودەزگا حکوومییەکان، و بۆ نمونە سپای ئێرانن. نەخشەکە بەسەر دەیان بەشى جیاوازدا دابەشکراوہ کہ له ھەرکامیاندا سەبارەت بە پیکھاتەى نەتەوہى و ئایینى دانیشتووانى ئۆستان زانیارى دراوہ. کاک سولەیمان لەبەر ھەر ھۆکارىک ناوى فەرمى ئۆستانەکە، واتە ئازەربایجانى رۆژاواى گۆرپوہ و کردوویەتە «ئۆستانى ورمى» کہ له ئەسڵدا ناوى شارى ورمییە. ھەر ئەم کارە دەرھەق بە ئۆستانى کوردستان و ئازەربایجانى رۆژھەلاتیش کراوہ کہ له نەخشەکەدا ناوى ئۆستانى سنە و تەوریزیان پى دراوہ؛ تەنانەت له دەرەوہى چوارچێوہى جوغرافیایى ئێرانیشدا ئۆستانى سلیمانى و ئۆستانى ھەولێر و ئۆستانى وان و ئۆستانى ئاگرى نووسراون. من سەیریکی نەخشەکەم کرد و بەدوای دۆزینەوہى ھۆکارى مەسەلەکەدا گەپام کہ نەمدۆزییەوہ، بەلام وا ھەییە زۆر لە بابەتەکە ورد نەبووبیتمەوہ و کاک سولەیمان لە شوینیکدا بۆچوونى خۆى لەم بارەىوہ راگەیاندى. ھەر چۆنیک بێ، ھىوادارم ئەم ناوگۆرپینە بنەمایەکی زانستى ھەبێ نەک سیاسى کہ له حالەتى دووھەمدا دەتوانى زیان بگەییەنیتە بەژنى کارەکە، کارىک کہ خۆى له خۆىدا پرۆفیشنالە و دەبێ بە ھەمان شیوہەش ئامادە کرابێ.

بەگوێرەى نووسینى کاک سولەیمان، لە پیکھیتانى نەخشەکەدا، ھەموو گۆرانکارییەکی

سنووری شاره‌کان له چوارچیوه‌ی ئوستان دا‌هه‌تاسالی ۲۰۰۹/۱۳۸۸، گ‌یراوه‌ته‌به‌رچا‌وو سه‌رچا‌وه‌ی ئاماره‌کانیش سه‌رژمی‌ری فه‌رمیی سالی ۱۳۸۵/۲۰۰۶ ی ئیرانه.

نه‌خشه‌که به‌گشتی ته‌رخانی جو‌غرافیای ئینسانی ئوستانه‌که کراوه، به‌لام جو‌غرافیای سه‌روشتیش له به‌شیکی دا‌ئام‌ژه‌ی پیکراوه. زانیارییه‌کانی سه‌ر نه‌خشه‌که به‌سی زمانی کوردی، فارسی و ئینگلیزی را‌گه‌یه‌ندراون. به‌گویره‌ی ئه‌و زانیاریانه، ئوستانی ورمی [ئازهربا‌یجانی پۆژا‌وا] سه‌رجه‌م ۱۷ شارستان، ۳۹ شار و ۲۸۶۳ گوندی گرتۆته‌به‌ر. سه‌رجه‌می دانیشتوانی ئه‌و شار و گوندانه [له ئاکامی ئاماره‌کانی سالی ۱۳۸۵دا]، ۲۸۷۳۴۵۹ که‌سن که ۵۸٪ یان کورد و ده‌وروبه‌ری ۴۱٪ یان تورکن، پاشماوه‌که‌ش بریتین له ئهرمه‌نی و ئاسۆری و جووله‌که. کاریکی سه‌رنج‌راکیشی پیکه‌ینه‌ری نه‌خشه‌که ئه‌وه‌یه له‌و‌ئ‌دا ژماره و شوینی کوردانی چاردا‌وه‌پوو، زاخۆرانی، سه‌ربییانی و مووسلیانی‌شی را‌گه‌یاندوو که به‌گشتی له حیساباتی پۆژانه‌دا چاویان لی‌ده‌پۆشری و که‌متر که‌سی خۆشمان هه‌یه ته‌نانه‌ت به بوونیان له ناوچه‌که بزانی.

دانیشتوانی ئیستای ئوستان به‌گشتی کورد و تورکی مووسولمانن و ژماره‌ی ئهرمه‌نی و ئاسۆری و جووله‌که به‌تایبه‌ت له گونده‌کان دا زۆر که‌من، دیاره ئه‌و گۆرانکاری و له که‌می دانه، ده‌بی له ئه‌نجامی په‌ره‌سه‌ندنی هه‌ستی ئایینی مووسولمانان له ناوچه‌ی پۆژه‌لاتی نیوه‌راست و سیاسه‌ت له‌لایه‌ک و په‌ره‌سه‌ندنی هه‌ندیک ئالۆزی نه‌ته‌وايه‌تی له‌لایه‌کی دیکه‌وه هاتبیته ئاراوه که به‌تایبه‌ت دوا‌ی شه‌ری نازه‌ری و ئهرمه‌نی ده‌یه‌ی هه‌شتای زایینی له ده‌ره‌وه‌ی سنووره‌کانی ئیران پوو‌ی دا. نه‌خشه‌که بۆ دوو نه‌ته‌وه‌ی کورد و تورک، ئاماری با‌وه‌پیکرا‌وی را‌گه‌یاندوو. ئاماری ئایینی ئوستانیش که‌م‌وزۆر هه‌مان ئه‌و ژمارانه ده‌گریته‌وه که له سه‌ره‌وه‌تر بۆ مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی را‌گه‌یه‌ندرا، به‌لام له به‌شی ئایین دا جگه له مووسولمانی شیعه و سوننه و کویره‌سوننی و مه‌سیحی و جووله‌که، ده‌سنیشانی گۆران یا ئه‌لی حه‌قیش کراوه، که ویده‌چی ژماره‌یان له ئوستانه‌که دا گه‌لیک زۆر بی.

جگه له‌و زانیارییه‌ گشتییانه‌ی ئوستان، هه‌ندیک له شاره‌کانیش له نه‌خشه‌که‌دا

بهشی تایبەت به خۆیان ههیه و لهوئیدا پیکهاتهی نهتهوایهتی و ئایینی دانیشتووان به ئامار و ژماره دەسنیشان کراوه، بهلام ئهو شوینانه ههموویان شار و ناوچهیهکن که کورد و تورکیان تیدا نیشتهجێیه، واته بۆ ئهو شار و ناوچانهی که سههرجه میان کوردن بهشی تایبەت تهرخان نهکراوه و بۆکان یهک لهوانه. شارهکانی دیکهش بریتین له مههاباد، سهردهشت، شنۆ و پیرانشار. ئاشکرایه ئهم کاره به ههله نهکراوه و دارپێژهری نهخشهکه ویستووویهتی ژماره و پێژهری کورد له شاره تیکه لآوهکاندا بخاته بهرچاو. دیاره دهبی ئهم کاره بهو روانگهیهوه کرابی که ئوستانی ئازهربايجانی پوژاوا له بنههتدا ئوستانیکی کوردییه و جگه لهو شارانهی و سههرجهمی خهلهکههیان کوردن، وهک: (مههاباد، بۆکان، سهردهشت، شنۆ و پیرانشار)، کورد له شارهکانی دیکهشدا قورسایه ههیه و تهناهت له زۆربهیاندا کهمایهتی نییه. ئهگەر ئهو کاره نهکراوه ههراکام لهو پینج شاره بهشی خۆیان لهو دوو خسته گهورهیه پیدراوه که بۆ ناساندنی ژماره ی دانیشتووان و ههروهها ژماره ی گوندهکانی ههموو شارهکانی ئوستان دابین کراوه؛ بۆ نمونه، من ئهم زانیاریانهی خوارهوهم سهبارەت به بۆکان لهو دوو خستهیه راگواستوه:

پووبهیری شارستانی بۆکان بهگۆیرهی دوایین ئامار که هی سالی ۱۳۸۸ / ۲۰۰۹ یه، ۲۵۴۱ کیلۆمیتري دووجا بووه. سالی ۱۳۸۵ / ۲۰۰۶، له چوارچێوهی شارستانهکهدا ۱۷۵ گوند ههبوون که ههموویان کورد بوون. ژماره ی دانیشتووانی شارهکه بهتهنیا ۱۵۰۲۹۷ کهس، ژماره ی دانیشتووانی گوندهکان ۵۱۵۰۸ کهس و ژماره ی دانیشتووانی شارستان، واته گوند و شار بهسهریهکهوه ۲۰۱۸۰۵ کهس بووه.

بههرهمی زهمهتهکانی کاک سولهیمان چووکهلی گهلیک پرۆفیشنال و زانستیانهیه و هیوادارم ههموو لایهکمان یارمهتی بدهین بتوانی کاریکی هاوشیوه بۆ ئوستانی کوردستان، کرماشان و ئیلام بهتایبەت بۆ ئوستانی خوراسانی ئێران بهپێوه ببات، که زانیاری لهسهر کوردهکانی ئهوئێ گهلیک کهم دهست دهکهوی و ئهگهریش ببی سهقهت و ناتهاو و چهواشهکارانهیه. دهزانم کاک سولهیمان بۆ مهسهلهی پهیدا کردنی پشتیوانیکی وهک ئهنستیتۆ کوردیی پاریس، که ویدهچی یهک لهو دووسی

شویته بی یارمه تیی چاپ و بلاوکردنه وهی نهخشه که یه یان دابن، تووشی زهمه تی زۆر هاتوو، هه ر بۆیه ش ئه رکی هه موومانه له دریهی ریگادا یارمه تیی بدهین و به ته نیای نه هیلینه وه.

دلنیام نهخشه که ده توانی وه ک بنه مایه کی باش بو شی کردنه وهی میژوو ی هاوچه رخی کورد له ناوچه که سهیر بکری و هه ر بۆیه ش هیوادارم تویره رانی جوغرافیا و میژوو ی کورد له دواپوژدا لئی غافل نه بن.^۱

۱. سوله یمان چوکه لی، «نهخشه ی پیکهاته ی نه ته وه بی و ئایینی ئوستانی ورمی»، ناوه ندی بلاوکردنه وه: کتبخانه ی ئه ندیشه، سلیمانی ۲۰۱۲، (ISBN: 978-82-999042-0-9).

بۆكان و كوردستان له بهلگه نامه كان دا

له هه نديك بهلگه نامه ي نيو ده وله تي يا خود ده وله تاني ناوچه و زلهيزه كانى ده ره وهى ناوچه كه ئاماژه ي دوور يان نزىك به بۆكان و پرودا وه كانى كراوه. ئه وان هى خواره وه به شيكن له وان. به ته نىشت ئه وان ه وه هه نديك بۆچوونى خۆم سه باره ت به كو كردنه وهى بهلگه نامه ي كو ن راگه ياندو وه وهه والى كيشم سه باره ت به بهلگه نامه كانى بۆكان له سه رده مى راپه رىنى سالى ١٣٥٧ى گه لانى ئيران راگه ياندو وه، كه خۆم راسته وخۆ ئاگام لى بووه.

بەلگەنامەى وەزارەتى دەرهوہى ولاتان

ئەوہى راستى بى چارەنوسى خەباتى نەتەوايەتى گەلى كورد بە قايمى بەستراوہتەوہ بە سياسەتى ولاتانى دەوروبەرى كوردستان، بەتايبەت ھى ئەو ولاتانەى وا كوردستانيان بەسەردا دابەش كراوہ، بەلام لەبەر خەسلەتى ديكتاتورى و نەينيكارىي ئەو ولاتانە، وەدەستخستنى ھەوال لىيان گەلىك ئەستەم و تەنانەت نەگونجاوہ، جا چ ئىران بى، چ توركيە و چ سووریا.

ولاتە پۇژاوايى بەكانيش لە سياسەتى كوردستاندا دەورى گرنگيان بينيوہ و لە ھەندىك بەرگەدا وەك سەردەمى شىخ مەحمودى نەمر و كۆمارى كوردستان و دامەزرانى حكومەتى ھەرىمى كوردستان لە باشوور، بپياردەرى سەرەكى ئەوان بوون؛ ھەر بۆيەش پشكنىنى ئارشىف و تۆمارەكانيان خاوەنى گرنگايەتى تايبەتە و تا رادەيەك گونجاويشە.

ئەوہندەى من بزەنم ھەر دوو ولاتى برىتانىا و ئەمريكا دوای ماوہيەكى ۳۰ - ۳۵ سالى، بەشىك لە بەلگەنامەكانى سياسەتى دەروہيان دەخەنە بەردەستى تويژەر و خوينەرى ئاسايى، ھەر وەھا ولاتى فەرەنسە ئىجازەيەكى ھاوشىوہى كارەكە دەدا گەرچى من ئاگادارى چۆنيەتبيەكەى نيم.

ئەركىكى گرنگى نووسەرانى ميژووى دواپۇژى بۆكان دۇزينەوہ و ھەلسەنگاندنى ئەو بەلگەنامانەن. بەداخوہ لە نيوخۆى كوردستان بە ئەمانەتدارييەوہ سەيرى ئەو بەلگەنامانە ناكەن و من بۆ نمونە ديتوومە ئەو بەلگەنامانەى وا من وەرەمگىرانە سەر زمانى كوردى و لە بەرگىكدا بلاوم كردنەوہ، لە چوار كتيبي جياجيدا كە

درهنگتر له کوردستان و ئێران بلابوونهوه، به دهیان جار که لکیان لئوهرگیراوه و دهیان لاپه‌رەیان لئوهرگیراوه. نووسەرانی ئه‌و کتێبانه بۆ ئه‌وه‌ی وا به زهینی خوێنەر بگه‌یه‌نن که دۆزینه‌وه و وهرگیرانی به‌لگه‌نامه‌کان کاری خۆیان بووه، ته‌نیا له په‌راویزی لاپه‌رەیه‌که‌دا سووکه ئاماژه‌یه‌کیان به کتێبه‌که‌ی من کردووه و پاشان به که‌یفی خۆیان له دهیان شوین‌دا به‌جی ناونیشان رایانگواستوون و که‌لکیان لئوهرگرتوون! ئه‌و کاره پێشتر له‌مه‌ر به‌لگه‌نامه‌کانی ئێران و عوسمانیش کرا و چه‌ند کتێب به شیوازی ناراست و نادروست بلابوونه‌وه، که هه‌ر هه‌موویان کۆپی ئه‌و به‌لگه‌نامه‌نه بوون که له ۷ به‌رگ کتێبی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ئێران‌دا بلابوونه‌وه و خوێنهریش دیبویان!

من ئه‌م کاره‌م بۆیه‌ پی‌ناراسته‌ که ئه‌گه‌ر نووسه‌ر یا توێژه‌ریک ئه‌وه‌نده خۆخۆشه‌ویست بی‌مافی خه‌لک وا به‌ئاشکرا پامال بکا و تا ئه‌و راده‌یه ئه‌مانه‌ت نه‌پاریزی، چون دهرکری بڕوا به کار و نووسین و بۆچوونه‌کانی بکری؟ راکواستن له هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌ک راده و ریباز و شیوازی خۆی هه‌یه و ناراست بوون له‌گه‌ل خه‌لک که‌س به هه‌یج کوییه‌ک ناگه‌یه‌نی!

هه‌ر چۆنیک بی، ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی وا له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا گرنگایه‌تی په‌یدا ده‌که‌ن بریتین له:

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی بریتانیا؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ولاته‌یه‌که‌گرتووه‌کانی ئه‌مریکا؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی روه‌سیا (به سوڤیه‌تی پێشووه‌وه)؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی فه‌ره‌نسا؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ئالمانی؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی هه‌یندوستان؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی تورکیا (به عوسمانیه‌وه)؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ئێران (به هی سه‌رده‌می قاجار و په‌هله‌وییه‌وه)؛

به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی عێراق؛

بەلگەنامەكانى وەزارەتى دەرەۋەى سووریا، مىسر و ولاتانى دىكەى عەرەبى؛
بەلگەنامەكانى وەزارەتى دەرەۋەى كۆمارى ئەرمەنستان؛
بەلگەنامەكانى وەزارەتى دەرەۋەى كۆمارى ئازەربايجان؛
بەلگەنامەكانى وەزارەتى دەرەۋەى گورجستان؛
بەلگەنامەكانى وەزارەتى دەرەۋەى كۆمارە ئاسىياىيەكانى پىشوو سۆڧىت،
ۋەك كازاخستان، ئوزبەكستان، توركەنستان و تاجىكستان، كە سىياسەتى
نامرۇڧانەى ستالین و باقرۇف ژمارەىكى زۆرى كوردى ئاۋارەى ئەو شوپانە
كرد و ئىستاش ھەر شوپىنى ژيانى كوردن.

ۋىنە پەيوەندىدارەكان

نەخشەى كوردستان، بۇ نمونە بەشى نەخشەى ھىزى ھەۋاىى برىتانىا لە سەردەمى
شەرى يەكەم و دوۋەم و دەۋرەى ئىنتادابدا دەبى بابەتى باشيان تىدا بدۆزرىتەۋە.
ئاشكرايە مېژوونوس بۇ نووسىنى بابەتىكى تايبەت ناكرى و پىويستىش ناكرا
بە شوپىن ھەموو ئەو بەلگانەدا بگەرى و چوارقورنەى جىهان بتەقنىنى؛ گرنگ ئەۋەىە
لە بوونى ئەو سەرچاۋانە غافل نەبى و بەگۆيرەى دەرەتان و پىداۋىستىى كارەكەى
خۆى، سەريان لى ھەلپىتەۋە.

دىارە بابەتى سەبارەت بە بۆكەن لە ھەندىك لەو سەرچاۋانەدا نىن، بەلام
ئەۋانى سەرەككىيان ۋەك ئىنگلىس، ئەمرىكا، رۇوسىيا، توركىيا، ئىزان و عىراق دەبى
زۇريان ھەبى.

به لگه نامه نهینبیه کانی حوکمه تی بهریتانیا

دوای سه فه ریکی یه کساله بۆ بریتانیا و وه رگنیران و دیراسه کردنی به شیک له به لگه نامه کانی وه زاره تی دهره وه ی ئهم ولاته سه باره ت به کورد و کوردستان، توێژهری جیگه ی ریزی گه لی کورد، دوکتور که مال مه زه هر له سالی ۲۰۰۸دا کتیبیکی به کوردی بلاوکردۆته وه که من چاوم به به رگی یه که می که وتوه.

لینکۆلینه وه و ئاکام وه رگرتتی دوکتور که مال له به لگه نامه کان پیشینه ی هه یه و خوینهری کورد شاره زای وردبینی و ئهمانه تداری و ههستی دلسۆزانه ی نووسهر به نیه ت گه لی کورده وه یه و ههچکام له ولایه نانه پیویست به ناساندنی من ناکه ن. کتیبه که سه رچاوه یه کی نوویه بۆ هه لسه نگانندی میژووی سیاسی و کۆمه لایه تی کوردستان له سه ده ی بیسته م دا. نووسهر به لگه نامه ی په یوه ندیدار به ههر چوار پارچه ی کوردستانی له «ئارشیفی نیشتمانی» ی بریتانیا دا دۆزیوه ته وه، وه رگنیراونه ته سه ر کوردی و دیراسه ی کردوون، هه ندیک جاریش بیره وه ری و بابه تی زیادکراوی خۆی خستوونه ته سه ر، ئینجا به خۆی و به کاک عه بدوللا زه ننگه نه وه، پیشه کی، په راویز و پاشکۆیان بۆ ئاماده کردوه.

نیوه رۆکی ده قی کتیبه که به و چه شنه ی خواره وه یه:

سه ره تا و پیشه کی و ناساندن، ل ۱ تا ۴۸؛

به لگه نامه کان، هه لسه نگاندن و په راویز، ل ۴۹ تا ۵۸۰؛

وینه و کۆپی به لگه کان، ل ۵۸۱ تا ۷۵۸؛

پیرستی ناوه کان، ل ۷۵۹ تا ۸۰۷؛

دواوشه و پاشگوتن، ل ۸۰۸ تا ۸۲۲.

ئه وه ی وا سه باره ت به رۆژه لاتی کوردستان بئ، بابه تی حه وته م، «هه له اتن و خیرا ئاوابوونی خۆری مه هاباد...» ه له لاپه ره ۲۴۷ تا ۳۴۴. ئهم به شه هه ندیک به لگه نامه ی له خۆگرتوون که پیوه ندییان به کۆمه له ی «ژ. ک»، حیزبی دیموکراتی کوردستان و کۆماری کوردستانه وه هه یه. کۆماری کوردستان له نووسینه کانی

دوكتۆر كەمالدا بەناوى كۆمارى مەھاباد يا جەھوورى مەھابادەو نوبراوه و كاك
عەبدوللا زەنگەنە دواى وتووڭز لەگەل مامۆستادا، وشەى كوردستانىشى لەنىو
دوو كەواندا لى زياد كردوو (پرواننە پەراويزى ل ۲۱۳).

من لەگەل ريزى زۆرما بۆ مامۆستاي خۆشەويست دوكتۆر كەمال، ئەم
كارە و ئەم ھەلۆيستە بە ھەلە دەزانم و لام وايە ھەولى كورد و ريبەرەكانى لەو
سەردەمەدا، لەپيناو «كوردستان» و لەژيەر ناوى «كوردستان» دا بوو، جا ئەگەر
بارودۆخى سياسى و لەوانە دابەشبوونى ئيران بەسەر دوو ناوچەى دەسەلاتى
سۆڤيەت و ئينگليز بەرگرى خواستيان نەبووايە، كۆمارى كوردستان شار و
ناوچەيەكى بەرفراوانترى دەگرتەو. گەرچى ھەر بەبى ئەو ھەش لە ماكوو تا گوندى
سەراى نيوان بۆكان و سەقز لەژيەر دەسەلات يا لانى كەم، نفوزى كۆماردا بوو و
جيا لەو راسستىيەش، وتار و دروشم و قسە و نووسراوھى ريبەرانى ئەو دەم و
لە پيش ھەمووانەو پيشەوا قازى محەممەد و بارزانى نەمر، ھەموو سەبارەت بە
«كوردستان» و لەپيناو ئەودا بوو، نەك مەھابادى تاكو تەرا. لە حالەتيكى ئەوتۆدا،
بەربەست كردنى ئەو چەمكە بەرفراوانە و ناوى «مەھاباد» لەسەردانانى، بە بۆچوونى
من، لە شوينى خۆى دا نيبە و مامۆستايەكى زانا وەك دوكتۆر كەمال نەدەبووايە
بالى بۆ ئەو زاراوھە بكيشا، بەتايبەت كە دوژمنانى كورد ھەر بەشيۆھى «كۆمارى
مەھاباد» سەيرى ئەو دەسكەوتەى گەلى كورد دەكەن و بۆچوونى دوكتۆر كەمال
دەتوانى پاساويك بى بۆ ھەلۆيستى ئەوان.

ئەوھى بۆكان بگريتەو، لەم بەشەدا زۆر نين، گەرچى ھەموو بابەتەكان بەگشتى
حكومەتى كۆمارى كوردستان دەگرنەو و بەوھش، ديارە پەيوەندى بە بۆكانەو
پەيدا دەكەن كە شارى دووھەمى كۆمار بوو. جيا لەوانە، لە لاپەرە ۳۲۵ دا باس لەو
دەكرى كە «پروسيا بانگپيشتنى ژمارەيەك لەو سەركردە (كوردانە)ى بۆ شارى
باكو كردوو كە لە ئيران دەژين». ئەوھش ويدهچى سەفەرى يەكەمى باكو بى كە لە
بۆكانەو ھەلىئاغاي عەليارى تيدا بەشدار بوو.

مامۆستا كەمال بېرەوھرييەكى خۆى لەمەپ نەمر «محەممەدى مەولوود» ئاويتەى
بابەتەكانى تر كردوو و لە پەراويزى لاپەرە ۳۳۸ دا، كاك عەبدوللا زەنگەنە ھەنديك

روونکردنهوهی لهسەر بابهتهکان نووسیوه و تییدا بهرپه‌رچی «وهسیه‌تنامه‌ی سیاسی» پیشه‌وای داوه‌ته‌وه و به «وهسیه‌تنامه‌ی هه‌لبه‌ستراوی» ناو‌بردووه. جا دهنوسی ئه‌و وهسیه‌تنامه‌ی ساخته‌یه سه‌ره‌تا که‌سیک به‌ناوی «م. م. بۆکانی» له گۆفاری «خه‌باتی قوتابییان» دا بلاوی کردۆته‌وه.

له سه‌ره‌تای کتیبه‌که و باسی بایه‌خی زۆری به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی بریتانیا، مامۆستا شوینی پارێزرانی به‌لگه‌نامه‌کان به «په‌رستگا» داده‌نی و گله‌یی‌یه‌ک له کوردانی دانیشتووی بریتانیا ده‌کا و دهنوسی: «له‌ برایانی خۆشه‌ویست سه‌باحی غالب، ئه‌نوه‌ری سولتانی و شیرکو‌که‌ی حه‌یب به‌ولاوه، پێم‌وایه‌ که‌سیکیان زیاره‌تی ئه‌و «په‌رستگا» که‌م‌وێنه‌یان نه‌کردووه».

له‌ به‌شی وینه‌کانیش‌دا وینه‌یه‌کی سه‌رنج‌پراکیش له‌ لاپه‌ره‌ ۱۱دا چاپ کراوه که‌ له‌ ژێری نووسراوه: «به‌رله‌ سالی ۱۳۰۶ی هه‌تاوی ۱۹۲۸ی زایینی، مه‌هاباد. له‌ وینه‌که‌دا مه‌لا عیسامه‌ددین شه‌فیع، قازی شیخ مه‌مه‌دموحسینی قازی موکری، مه‌لا سه‌دیقی سیدقی و مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای موده‌رریسی ده‌بیندین.

من له‌ کاتی خۆینده‌وه‌ی ئه‌و به‌شه‌دا چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کم ده‌سنیشان کرد که‌ له‌ ئه‌سل یا په‌راویزی لاپه‌ره‌کانیان‌دا زانیاری گرنگ سه‌باره‌ت به‌ سه‌رده‌می کۆماری کوردستان بینوه. لاپه‌ره‌کان ئه‌مانه‌ن: ۲۱۳، ۲۲۰، ۲۲۵، ۲۳۰، ۲۴۷، ۲۶۲، ۲۶۴، ۲۶۸، ۲۷۳، ۳۱۷، ۳۲۰، ۳۲۲، ۳۲۵، ۳۳۲، ۳۲۶ و ۳۲۸.

هیوادارم به‌ختی ئه‌وه‌م هه‌بێ چاوم به‌ به‌رگه‌کانی دواتری کتیبه‌که‌ی مامۆستا روون بێته‌وه.

له‌ کۆتایی‌دا، سپاسی زۆری دوکتۆر که‌مال ده‌که‌م بۆ ئه‌و یادکردنه‌ میهره‌بانانه‌یه‌ی من. لام وایه‌ ئه‌گه‌ر له‌ کاتی نووسینی ئه‌م سه‌ره‌تایه‌دا کتیبی «پۆژه‌لاتی کوردستان له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی بریتانیا»ی منی ب‌دایه، وا هه‌بوو به‌ پێویستی نه‌زانی زه‌حمه‌تی وه‌رگێزانی یه‌ک یا دوو دانه‌ له‌ به‌لگه‌نامه‌کان ب‌داته‌ به‌رخۆی، له‌به‌روه‌ی پێشتر له‌ کتیبه‌که‌ی من‌دا هاتبوون.^۱

۱. که‌مال مه‌زه‌هر، «کورد و کوردستان له‌ به‌لگه‌نامه‌ نه‌ینییه‌کانی حوکمه‌تی به‌ریتانیا‌دا»، به‌رگی یه‌که‌م، ئاماده‌کردنی عه‌بدو‌ل‌لای زه‌نگه‌نه‌ و شه‌ه‌لا تاهیر هه‌یده‌ری، بلاوکه‌ره‌وه:

به لگه نامه کانی وهزاره تی دهره وهی بریتانیا

به لگه نامه کانی وهزاره تی کاروباری دهره وهی بریتانیا، به تاییه تئو راپۆرتانه ی وا کونسوولیییه تی شاری ته وریز و کرماشان به به رده وامی ئاراسته تی بالۆیزخانه ی ولاته که له تارانیا کردون، زانیارییه کی زۆریان له سه ر دۆخی سیاسی، ئابووری و کولتووری کوردستان گرتوته بهر.

بۆکان که به گویره ی دابهش بوونی جوغرافیایی له لایه ن حکومه تی ئیرانه وه، که وتوته سه ر ئوستانی نازه ربایجانی رۆژاوا، که له چوارچیوه ی ده سه لاتی کونسوولیییه تی ته وریزدایه، گه لیک له راپۆرته کان باسی لایه نی ئابووری و سیاسی شار و ناوچه که ده که ن.

من ژماره ی ۱۳۰ به لگه نامه ی کونسوولیییه تی ته وریز و بالۆیزخانه ی تارانیا بریتانیا وه رگێراوه ته سه ر کوردی که له لایه ن «بنکه ی ژین» وه له سلیمانی بلا بوته وه. به لگه نامه ته رجمه کراوه کان به گشتی سه ر ده می کوماری کوردستان (سالی ۱۹۴۶) ده گرنه بهر، به لام هه ندی به لگه ی سالانی پیش و دوا ی کومار، واته ۱۹۴۲ تا ۱۹۵۷ ییشی خراوه ته سه ر. له م راپۆرتانه دا باسی جم و جوولی سیاسی ناوچه ی بۆکان، بارودۆخی عه شیره ته کان، به تاییه ت دیبوکری و فه یزوللابه گی، هه ل و مه رچی ئابووری و کشت و کال، وه زعی تووتنه وان و به ره مه ی نه رانی گه نم و چه وه نده ر و گه لیک شتی له م چه شنه کراوه و که سایه تییه ناو داره کانی ئه و سالانه ی شار و گونده کانی ده ور و بهر، بۆ نمونه بنه ماله ی ئیلخانی زاده و عه لیار له راپۆرته کان دا باسیان کراوه، به تاییه ت خوالیخۆشبووان عه لی ئاغای عه لیار که ده لی لایه نگری حکومه تی ناوه ندی بووه و قاسم ئاغای ئیلخانی زاده (پاشان موه ته دی) که په یوه ندی له گه ل کونسوولیییه تی بریتانیا له ته وریز هه بووه و هه والی ناوچه که ی پیگه یانده وون. ئیوه رۆکی به لگه نامه کان ناته بایی ناو کومه لگای ئه و سالانه ی بۆکان به باشی

دهردهخه‌ن و دهوری سه‌ره‌که‌هۆز و ئاغاوات له تیکشکانی کۆماردا ده‌خه‌نه‌پوو. به‌لگه‌نامه‌کان سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌نرخن بۆ میژووی سیاسی ئابووری - کولتووری بۆکان و موکریان.^۱

۱. پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان (۱۹۴۲ - ۱۹۵۷) له به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وه‌ی بریتانیا، کۆمه‌له‌ی ۱۳۰ به‌لگه‌نامه، وه‌رگیزانی ئه‌نوه‌ر سولتانی، چاپی یه‌که‌م، بنکه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۵، ۴۶۲ لاپه‌ره، کوردی.

بەلگەنامەكانى يەككىيەتتى سۆڧىيەت

پىزدار دوكتور ئەفراسىياو ھەورامى ژمارەيەك بەلگەنامە سۆڧىيەتتى لە پەيوەندىي كۆمارى كوردستان (۱۹۴۶) و ماوۋەيەك دواى ئەو تاسالى ۱۹۵۸، كۆدەتاي عەبدولكەرىم قاسم لە عىراق و گەرەنەوۋەي نەمر بارزانى بۆ كوردستان، ۋەرگىرپاۋەتە سەر زمانى كوردى و ھاۋرپى لەگەل ھەلسەنگاندن و بۆچۈنى خۆى دا ۋەك بەرگىك كىتىب بلاۋى كىرۋەتەۋە. ناۋى كىتىبەكە برىتىيە لە «مستەفا بارزانى لە ھەندىك بەلگەنامە و دۆكىومنتى سۆڧىيەتتى دا ۱۹۵۸ - ۱۹۴۵» و ۋىدەچى ھەندىك ھەلوئىستگرتنى بىكەى بلاۋكەرەۋەش چۈۋىتتە نىۋەرۋكى كىتىبەكەۋە.

ئاشكرايە سۆڧىيەتتىيەكان سەبارەت بە رووداۋەكانى سەردەمى كۆمارى كوردستان و ئازەربايجان زانىارىي بە بەلگەيان لە ھەموو ۋلاتىكى دىكە زىاتر بى لەبەرۋەي رووداۋەكان لە شوئىنىك روويان داۋە كە لەژىر دەسەلاتى ئەۋاندا بوۋە و ھەر خۇشيان ھۆكاريان بوون، جا ئەگەر شىخۋازىي رىزى سەربەخۆى كورد نەبوۋىتتىن و ۋىستىبىتتىان كوردستان لەژىر بالى ئازەربايجاندا بىمىنىتتەۋە، لانىكەم بە چەك و بە زۆر پىشيان بە دامەزنانى كۆمار نەگرتۋە و ھەندىك يارمەتتىيان ۋەك چەك و چاپخانىە و ستاسىۋنى رادىۋوش ئاراستە كىرۋە.

بۆ ئەۋەي رۋانگەي نووسەر/ ۋەرگىرمان بۆ دەرېكەۋى با ئەم چەند دىرە لە لاپەرە ۱۲۷دا بخۋىنىنەۋە:

«... دەيان سىخۋر و فەرمانبەر و دىپلوماتى سۆڧىيەتتى لە كوردستانى رۆژھەلات كە ۹۹/يان ئازەرى و ئەرمەنىي سۆڧىيەتتى و پىلارى «باقىروف» [سەرۋك كۆمارى ئازەربايجانى سۆڧىيەتتى] بوون يان بە رىنوئىنى باقىروف دەجوۋلانەۋە، پىلانە گلاۋەكانى باقىروفىان بەتايبەتتى لە بوارى پروپاگەندە و لاۋازكردن و بەدناۋكردنى بزۋوتتەۋەي كورددا بەرپۋە دەبرد، واتە بۆ ئەۋەي... بزۋوتتەۋەي كورد لە كوردستانى رۆژھەلات لە ناۋچەي موكرىاندا قەتتىس بىرى و كوردستان تەنيا

مافیکی کولتوری له چوارچیوهی نازهربایجاندا بدریتی و...»

به داخه وه ئیره مه وداى هه لسه نگاندى سه رجه مى بابه ته كانى ناو كتيبه كه نيبه و ده بى له چوارچیوهی بۆكاندا قه تيس بمینیتته وه. ئه وهى وا په یوه ندی به بۆكانه وه هه بى له كتيبه كه دا گه لیک زۆرن و له راستى دا هه موو ئه و پروداوانه ی وا باسیان كراوه باوه كوو له مه هاباد رابردوون، هه موویان بۆكانیش وه ك شارى دووهه مى كۆمار ده گرنه وه و به تايبهت پروداوه كانى سنوورى باشوورى كۆمار، واته گوندى سه راي ئیوان بۆكان و سه قز وهك هیلى جیاكه ره وه ی هیزی سپایی كۆمار و ئیرانییه كان، دامه زرانى ژماره یه كى زۆر له بارزانیه كان له و شوینه، بوونى حه مه ره شیدخان له سه را و گه لیک بابه تی تر هه مووی هه ر بۆكان ده گرنه وه.

ئه وانه ی خواره وه ئاماژهن به هه ندیک بابه ت كه په یوه ندیيان به بۆكانه وه هه یه: شه هید محه مه د مه حمود قودسى له وتاریكى ناو رۆژنامه ی كوردستان (ژماره ۲۳) دا ده نووسى: «پسپۆرایه تى برايانى خۆشه ويستى بارزانى... له چالاكى جهنگى و نازایى و ره شیدى دا له شه رى سألحاوايه مه علوم بوو، كه عیدده یه كى ۷۰۰ كه سى ئۆردووی فارسه كان ده یانووست به ره و سه را بىن، ئه وان به ۱۷۵ كه س پيشیان پیگرتن، ۱۱۰ كه سیان لى كوشتن، ۴۰ كه سیان ئه سیر لى گرتن و ته له فاتیکى زۆریان لیدان بى ئه وه ی یه ك كه سیان خوین له كه پۆى بى (ل ۱۸).

پروسه كان ناهیلن شیخ ئه حمه دى برا گه وره ی بارزانى بیته ناوچه ی مه هاباد و بۆكان (ل ۳۱).

رپۆرتى هاشمۆف كۆنسولى سوڤیه ت له ره زایه بۆ وه زاره تى ده ره وه ی سوڤیه تى، ریکه وتى ۱۹۴۷/۰۸/۱۵: «... هیشتا له سالى ۱۹۴۵ و ۱۹۴۶ بوو كه ئیمه له رپۆرتى كۆنسولى دا نووسیمان وا ئه مریكایى و ئینگلیزییه كان به ته مان ده وه له تیکى ده سكردى «به کریگیرو» به ناوى كوردستانى گه وره دروست بکه ن... و بۆ ئه م مه به سه شه نوینه رانیان زۆرجار له گه ل سه رکرده كانى كورد: قازى محه مه د و سه یفى قازى و حاجى بابه شینخدا وتووێژیان کردووه (ل ۷۳).»

كورده كانى ئیران بوون به دوو به شه وه. له به ره یان به شى یه كه م دا به ربه رایه تى

ئىنگلىز ھۆزەكانى مامەش، مەنگور، دىبوكرى، زەرزا، پىران، فەيزوللا بەگى و ھەندىكى تىرى دانىشتوى باشوورى كوردستان [ى ئىران] (ل ۷۳ و ۷۴).

وەك دەبىن بۆچونى نووسەر راستە و ئەفسەرە ئازەربايجانىيەكانى نىو سپاى سۆقىت نەك ھەر پروانگەى ئەرىنىيان بە نىسبەت كۆمارى كوردستانە و ھەبوو، بەلكوو رېبەرەكانى بزوتنە و ھى نەتە و اىيە تىي كوردىيان بە دار دەستى ئىنگلىز و ئەمريكا زانىوہ يا خود و ايان نواندوون (نموونەكەى، لاهووتىي كرماشانى).

لەكوين ئەوانەى وا كۆمارى كوردستان بە دەسكردى سۆقىت دەزانن؟!^۱

۱. د. ئەفراسياو ھەورامى، «مستەفا بارزانى لە ھەندىك بەلگەنامە و دۆكيومنتى سۆقىتە تى دا ۱۹۵۸ - ۱۹۴۵، تۆمارىكى زىپىن لە مېژوو گەلى كورددا»، چاپى يەكەم، دەزگای چاپ و بلاوكردنە و ھى ئاراس، ھەولنر ۲۰۰۲، ۲۱۶ لاپەرە، كوردى.

به لگه نامه کانی ئیران و عوسمانی

دهفتهری لیکۆلینه وهی سیاسی و نیونه ته وهی وهزارهتی دهره وهی کۆماری ئیسلامی ئیران له نیوان سالانی ۱۳۶۹ - ۱۳۷۵ / ۱۹۹۰ - ۱۹۹۶ ههوت بهرگ کتییی بلاوکرده وه که سه رجه م سهدان به لگه نامه ی کۆنی ئیران و عوسمانی سه بهارهت به په یوه ندیی دوو ولاته که یان تیدایه و به و کاره تیشکیکی گرنگی خسته سه ر په یوه ندیی سیاسییه کانی دوو حکومهت و به تاییهت کیشه کانی سه رسنوو، که ئاشکرایه به شیکیان کورد و کوردستانیش دهگرنه وه.

دیاره بۆکان وهک سه ردهشت یا بانه، شاریکی سنووری نییه و راسته وخۆ له په یوه ندیی کیشه و کاره سنوورییه کان دا نه بووه، به لام سه ره رای ئه و راستیییه، که م نین ئه و به لگه نامه ی که بۆکان و ناوچه که ی دهگرنه وه. پیداپوونه وهی ئه و به لگه نامه نه بۆ نووسینی میژووی بۆکان و ناوچه که ی کاریکی گرنکه، له بهر ئه وهی به شیک له رووداوه کانی سالانی ۱۷۹۶ تا ۱۹۲۴ی سنووری ئیران و عوسمانی دهخه نه پروو، که کورد له زۆربه ی زۆریان دا دهوری بینیوه یا خود ئه گه ر سیاسه تی دوو دهوله ته که بووه، به سه ر کوردیش دا ساغ بۆته وه و شوینی داناوته سه ر ژیانی ئابووری - سیاسی - کۆمه لایه تییه هه موو ناوچه که به بۆکانه وه.

یهک له و خالانه ی به لگه نامه کان که بۆکانیش دهگرنه وه ئه وه یه زۆریکیان له سه رده می حوکمی ناسره ددین شا (۱۸۳۱ - ۱۸۹۶) دا نووسراون که عه زیزخانی سه ردار ی بۆکان، سه ردار ی گشتیی سپای ئیرانی بووه، بۆ نمونه، به لگه ی ژماره ۱۹۰ی لاپه ره ۹۴ تا ۹۶، نامه ی «موهه ندیس باشی» یه له سابلآغه وه بۆ سپاسالاری گشتی ئیران و سه بهارهت به بارودۆخی ئابووری - سیاسی موکریانه یا به لگه نامه ی ژماره ۱۹۶ له هه مان بهرگ دا نامه ی حاکمی سابلآغه بۆ وهزارهتی دهره وه یا به لگه نامه ی ژماره ۲۰۲، لیسته ی ناوی گونده کانی گه ورک، مه نگۆر، پیران، مامه ش و زوودیی تیدایه به ژماره ی بنه ماله ی هه ر گوندیکه وه (لاپه ره ۵۲۲ه ی هه مان بهرگ).

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره ۵۸۰ (به‌رگی ۳) راپۆرتی کارگوزاریی سابلاغه سه‌بارت به هاتنی شیخ عوبه‌یدیلائی نه‌هری بۆ ئیران (۱۸۸۰) و هاتنی شیخ عه‌بدولقادی کوری بۆ موکریان (ل ۱۳).

له به‌لگه‌کانی ئه‌و به‌رگه‌دا گه‌لیک پروداوی ناوچه‌که بۆ نمونه ده‌وری گولای ناغای دیبوکری، که له ژیره‌وه له‌گه‌ل حکومه‌تی ئیران بووه و گه‌لیک بابته‌تی هاوچه‌شن له پروانگه‌ی حکومه‌ته‌وه پروون‌کراونه‌ته‌وه. به‌رگه‌کانی دیکه‌ی کتیبه‌که‌ش زانیاریی زۆریان سه‌بارت به ناوچه‌که تیداوه و له‌وانه فه‌سلی چواره‌می به‌رگی چواره‌مه، که باسی شیخ سدیق و شیخ عه‌بدولقادر، کورانی شیخ عوبه‌یدیلا ده‌کا و سه‌رجه‌م ۲۵ به‌لگه‌نامه‌یه. به هه‌مان شیوه‌یه به‌لگه‌نامه‌کانی نیو هه‌موو به‌رگه‌کان، بۆ نمونه، به‌لگه‌نامه‌ی ۱۴۴۲ (به‌رگی ۷) باسی هات‌و‌چۆی سالاروده‌وله‌ی کوری محه‌مه‌دعه‌لی‌شا ده‌کا بۆ گونده‌کانی ده‌وربه‌ری سابلاغ، (که دیاره ناوچه‌ی فه‌یزوللا به‌گیی بۆکانیش ده‌گریته‌وه).^۱

۱. «گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی»، نشر واحد، نشر اسناد، دفتر تحقیقات سیاسی و بین‌المللی وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران، تهران، جلد اول سال‌های ۱۷۹۶ تا ۱۸۵۴، چاپ سال ۱۳۶۹ / ۱۹۹۰. جلد هفتم سال‌های ۱۹۰۵ تا ۱۹۲۴، چاپ سال ۱۳۷۵ / ۱۹۹۶، فارسی.

به لگه نامه سیاسیه کانی بۆکان چییان لیهات؟

رۆژی ۲۲ بههمهنی ۱۳۵۷ / ۱۱ / ۰۲ / ۱۹۷۹ حوکمی شایهتی، له ئیران رووخا و دهسهلات کهوته دهست خومهینی و مهلاکانی قوم و مهشههد، ئهوانیش سیستهمی نگریمی ویلایهتی فهقیهیان کرده جیگری رژیمی شایهتی؛ خه لکی ههژاری ئیران له قولکیک دههاتن و کهوتنه چالکی زۆر قولترهوه!

ئهو دهم من دووسی سالیکی بوو له زیندان هاتبومه دهری و له بهروهی به پپی یاسا نه مده توانی کاری دهولهتی بکه،م، چوونه وه سهه کاری ماموستاییم یاساخ بوو و له ئه نجامدا ده بوایه ته نیا له کهرتی تاییهت کاریک بدۆزمه وه که ئه ویش به هیممه تی ریزدار جه لیلی گادانی جی به جی بوو و له «شرکت انبارهای عمومی ایران» که بۆ گوومرگ کاری ده کرد، له شاری ته وریز دامه زرام. له کاتی شوپش و رووخانی رژیمی شادا هه ر له ته وریز بووم، به لام دواي مانگیک دهوله تی بازرگان رایگه یاند که زیندانیانی سیاسی ده توانن بگه رینه وه سهه ئیش و کاری پیتشوویان، منیش خه ریکی جی به جی کردنی کاره که م بووم و له عهینی کاتدا داوام کردبوو بۆ دهست به کار بوونه وه له جیاتی تاران (که له کاتی گیراندا له وئ کارم ده کرد)، بمنیرنه وه بۆکانی پیتش تهبعیده که م.

له تاران هه ر پیتش سهه رکه وتنی شوپش ریکخراویک به ناوی «شوورای ئینقلاب» پیکهاتبوو و دابه دواي سهه رکه وتنی شوپشیش له هه موو شاره کان شوورای ئینقلاب پیکهات. من له بۆکان نه بووم که هه لبژاردن و دهنگدانیک بۆ پیکهتانی شوورای ئینقلابی بۆکان کرابوو، وا بزانه له کۆبوونه وه یه کی جه ماوه ری له مزگه وتی جامع یا له سالۆنی ده بیرستانی که مال، ئاماده بووان که زۆر به یان ماموستا کانی قوتابخانه و قوتابی و بازارپی بوون، بریاری پیکهتانی شوورای ئینقلابی بۆکان و هه لبژاردنی ئه ندامه کانیا ن دابوو. وهک بیستمه وه، شه هید مینه ی شیرخانی به بی ئاگاداریی خۆم، ناوی منیشی بۆ ئه ندامیه تی شووراکه پیتشیار کردبوو و به تیکرای دهنگ په سند

کرا بوو. کاتی گه‌رامه‌وه بۆکان گوتیان بوویه‌ته ئەندامی شووپرا؛ گوتم من هیشتا هەر له ته‌وریزم؛ گوتیان قه‌یدی ناکا کاره‌که‌ت جی‌به‌جی بکه ئینجا وه‌روه.

هەر چۆنیک بی دوا‌ی نه‌ورۆز، واته له به‌هاری ۱۳۵۸دا گه‌رامه‌وه بۆکان و هاوکات دوو کار و ئەرکم پیکه‌وه ده‌ست پیکرد: مامۆستایه‌تی له ده‌بیرستانی که‌مال و ئەندامییه‌تی له شووپرای شار. هەر دوو ئەو شوینانه ئالۆز بوون و لایه‌نگرانی هیلی فکری و ریکخراوه‌یی جیاواز کاره‌کانیان هه‌رکام به‌ره‌و ئاقاریک ده‌برد. من هیشتا خه‌تیکی دیاری کراوم نه‌بوو و ته‌نانه‌ت له بیرمه کاتی له ته‌وریزه‌وه گه‌رامه‌وه بۆکان، براده‌ریکی ته‌وریزیم ده‌مانچه‌یه‌کی دامی و گوتی له گرتنی ساواکی ته‌وریزدا ده‌ستم که‌وتوو و ئیستا له‌جیاتی ئەوه‌ی بییه‌م بۆ مزگه‌وت ده‌یده‌م به‌تۆ، منیش وه‌رمگرت و راسته‌وخۆ برده‌مه‌وه بۆکان دامه‌ ده‌ست شووپرای ئینقلاب، له کاتیکدا که دواتر زانیم هه‌ندیک لایه‌نگری حیزب و ریکخراوه‌کان چه‌کی شووپرایان زیاتر بۆ ریکخراوه‌که‌ی خۆیان ده‌ویست تا شووپرا!

له شووپرای بۆکاندا هه‌ندیک که‌س ئەندام بوون که ئەوه‌نده‌ی له بیرم مابنی بریتی بوون له نهر مینه‌ی شیرخانی، کاک عه‌بدوللا موهته‌دی، کاک مینه‌ی حیسامی، کاک حه‌سه‌نی شه‌مسی، کاک عومه‌ری حه‌میدی، دوکتۆر یوسف خزری، وه‌ستا مسته‌فای نه‌چار و...

ئوه‌نده‌ی له بیرم بی، شووپرا ده‌ستی به‌سه‌ر چه‌کوچۆلی شاره‌بانی دا گرتبوو و یه‌ک له کاره‌کانی بریتی بوو له پاسه‌وانییه‌تی شار و کۆنترۆلی ده‌روازه‌کانی شار. خه‌لک خۆیان ده‌هاتن و ئاماده‌ ده‌بوون شه‌وانه کیشکچی بن و له شویننه دیاری کراوه‌کانی نیوشار و ده‌روازه‌کانی هات‌و‌چۆ کیشک بدن. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌رکه‌وت که هه‌ندیکیان چه‌که‌نیان ده‌برده‌وه مائی و نه‌یاندده‌ییه‌وه شووپرا، ئەوه‌ش یه‌ک له گرفته‌کان بوو.

له پادیق و ته‌له‌فیزیۆنه‌وه راگه‌یه‌ندرابوو که هه‌ندیک ساواکی له ئازهر بایجانه‌وه وه‌پێکه‌وتوون و وا هه‌یه‌ پابکه‌ن. به‌ پاسه‌وانه‌کانی ده‌روازه‌ی باکووری شار گوترا بوو ئاگادار بن. له‌په‌ر هه‌والیان هینا ئوتوبوسیک هاتوو، گوئی نه‌داوه‌ته

فهرمانی وهستان و ویستوووه تی برۆا، پاسهوانهکان تهقهیان لئ کردوون و وهستاندوو یانن. یهکیان لئ کوژرابوو. هیچ له بیرم ناچی ئهوانی تریان که هیتایه شوورای ئینقلاب له شارهبانی بۆکان، هه موویان ترسابوون و نهیاندهزانی چییان لئ بهسهردی. کاک عهبدوللای موهتهدیم بینی که به بیستنی ههوالی کوژرانه که پر بهدل دهگریا و ژیر نهدهبۆوه. ئهوه دهم ئیتر بیر له کوشتن و ئیعدام نهدهکرایهوه و ئاواتی هه موو لایهک هینمی و دامهزران و ئاسایش بوو، کوشتنی کهسیک ئهویش له لایهه پاسهوانیکی شوورای ئینقلابهوه جیگه ی باوه نه بوو و هه موومانیه هژاندبوو، بهلام کاک عهبدوللا زیاد له هه مووان پیی تیکچوو بوو و من لهو پۆژهوه تا ئه مپرو کاک عهبدوللا و ئهوه ههسته مرۆفانهیم خۆش ویستوو.

ئهرکی شوورای زور قورس بوو؛ بهخشداری و شارهبانی و ژاندرمهری و هه لوه شابوونهوه و ئیداراتی دیکهش تهق ولۆق بوون و کاری ئاساییان نهدهکرد، بهخشدار و سهروکی شارهبانی و ژاندرمهری و فرمانبه ره عهجهمهکانی دیکه هه مووی شاریان بهجی هیشتبوو. شارهدار کاک عهلی حه بیب زادهی مامۆستای پیشووی قوتابخانهکانی بۆکان له سه ره کار مابۆوه، بهلام ئهویش له به رانبه ره هیز و دهسهلاتی حیزبه سیاسییهکان و شوورادا ئهرکیکی پی به پیره نهدهبرا. به کورتی شوورای هه موو کارهکانی به دهسه ت خۆیهوه گرتبوو به بی ئه وهی ئه زمونی هه لسه و پراندنی کاروباری هه بی. پیش شوورای، له شارهکه دا «کانوونی موعه للیمان» هه بوو که زوریش هه لسه و پر او بوو و گه لیک کاری شو ر شگیره نهی کردبوو و شوورای ئینقلابیش له راستی دا زیاتر له ئه ندامانی کانوونی موعه للیمان پیکهاتبوو، هه ر بۆیهش بوو وهختی مۆته که ی کۆماری ئیسلامی به سه ره خه لکدا زال بوو، خه لکه ئاساییه که جینویان به مامۆستاکان ده دا و ئه وانیان به تاوانباری کارهکان ده زانی.

بابچينه سهر باسى به‌لگه‌نامه‌كان. بۆكان لقى ساواكى لى نه‌بوو و ههر بۆيه‌ش چاوهرپوان نه‌ده‌كرا به‌لگه‌نامه‌ى گرنگى لى وه‌ده‌ست بكه‌وى. (ده‌گوترا، گوايه مامؤستايه‌كى قوتابخانه له بۆكان، كه جاسووس و هه‌والده‌رى ساواك بوو، چه‌ند مانگيگ پيش شو‌رش خانوبه‌ره‌يه‌كى گه‌وره‌ى له‌سه‌ر جوگه‌ى ئاوى ئاشى خانم، پشت مالى كاك جه‌عفهرى قزلىجى دروست ده‌كرد، له راستى دا ئه‌و ماله بۆ ساواك دروست ده‌كرا، به‌لام شو‌رشى ۱۳۵۷ به‌سه‌ردا هات و ده‌زگاي ساواك پيچرايه‌وه و ماله‌كه بوو به‌ه‌ى خو‌ى!) به‌وپييه، تاقه جيگه‌يه‌ك كه زياتر بو‌نى ئه‌وه‌ى لى ده‌كرا به‌لگه‌نامه‌ى سياسى لى بى، شاره‌بانى و ژاندرمه‌رى بوون. شووراي ئينقلابى بۆكان له شاره‌بانى دامه‌زرايوو و ئه‌فسه‌ر و پاسه‌وانه‌كانى رايانكردبوو يا خو‌يان شارده‌بوو. هيتشتا من له ته‌وريز بووم كه شاره‌بانى گيرابوو و ئه‌ندامانى شووراي ئينقلاب چووبوونه سو‌راغى ئه‌وراق و به‌لگه‌نامه‌كان. له‌به‌روه‌ى ئه‌ندامانى شوورا هه‌مه‌چه‌شنه و سهر به‌هيلي فكري و سياسى و حيزبى جياواز بوون هه‌نديك له يه‌كتر دره‌ونگ بوون و كاتى من چوومه شوورا له هه‌نديكيانم ده‌بيست كه كه‌سيكيان تاوانبار ده‌كرد به‌وه‌ى ده‌ستى گه‌يانديته به‌لگه‌نامه‌كان و هه‌نديك بابته‌ى لى هه‌لگرتيستن كه وا هه‌بوو پيى باوكى خو‌ى بگريته‌وه وا ئه‌وان به ساواكيان ده‌ناسى.

له كۆبوونه‌وه‌يه‌كى ئه‌ندامانى شوورادا، من و كاك حه‌سه‌نى شه‌مسى، كه خه‌لكى مه‌هاباد و ده‌بيري ده‌بیرستاني بۆكان بوو و وا هه‌يه كه‌سيكى سيهه‌ميش كه ناویم له بير نه‌ماوه، كراينه مه‌ئموورى راگه‌يشتن به به‌لگه‌نامه‌كانى شاره‌بانى و ژاندرمه‌رى. ده‌بووايه ئيمه له‌نيو كانوونى موعه‌لليمان دا چه‌ند كه‌س وه‌ك ياریده‌ده‌ر هه‌لبژيرين و ده‌ست به‌كارى خو‌يندنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنيان بكه‌ين. ئيمه ۳ كه‌سمان هه‌لبژارد كه هه‌رسيكيان خو‌شناو و جيگه‌ى برواي خه‌لك بوون. ناكرى ناوى ئه‌و كه‌سانه بنووسم، كه ئيستاش له بۆكان ده‌ژين.

هه‌نگاوى دووه‌م دۆزينه‌وه‌ى شوپينيك بوو كه بتوانين به‌لگه‌نامه‌كان له شاره‌بانىيه‌وه به‌رينه ئه‌وى و به نه‌ينى و به هه‌سته‌وه و ته‌نانه‌ت به‌بى ئاگادارى

پاشماووی ئەندامانی شووړا دەست به خویندنه وەیان بکەین. قوتابخانەیهکی بۆکان دەسنیشان کرا و بەلگەنامەکان راگوێزرانە ئەوئ. سەرەتا پۆژانی هەینی و پاشان دوو پۆژی هەفتە بە بێدەنگتیک دەچووینە شوینەکە و بە ئامادەبوونی هەموو لایەنەکان، فایلهکان درەدەهێتران، لەسەر میتزیک دادەنران و دەخوینرانەو.

فایلیک که ئەو دەم بۆ ئیمە له هەمووان گرنگتر بوو ئەو بوو که په یوه ندیی شارەبانی بۆکانی به ساواکی مەهابادەو دەدا. به حەز و ئیشتیای زۆرەو هەسەرمان کرد، بەلام تاقە شتیک که له فایلهکەدا دەست دەکەوت ئەو نامانە بوون که له ساواکی مەهابادەو هەبێشتبوونە شارەبانی بۆکان و داویان کردبوو بە فلانە کەس رابگەیهنن پۆژی فلان بچی بۆ ساواکی مەهاباد، واتە فۆرمیکێ رەسمی و رەقوتەق. زۆریک لەو کەسانەئێ و بانگ کرابوونە مەهاباد خەلکی ئاسایی و خوشناویش بوون که ساواک تیی هەلپێچابوون و هات و چۆی پیکردبوون، دەنا ئەوانەئێ و گومانی هاوکاریی ساواکیان لێ دەکرا قەت بەو شیوەیه بانگ نەدەکران و راستەوخۆ په یوه ندییان لەگەل ساواکی مەهاباد بۆ هەلەبەسترا. لەو فایلهدا هێچی و دەست نەکەوت.

فایلیکی دیکه که خویندرايه وه فایلی ئەو پاسەوانەئێ شارەبانی بۆکان بوو که راستەوخۆ په یوه ندیی لەگەل ساواکی مەهاباد بوو بۆ ئەو چەشنە داواکارییانە. لە بیرم نییە ئەو پۆستە، لە کەیهو دەمە زرابوو، بەلام یەکەم کە سینک که ئەو ئەرکە «پیرۆزە»ی بە دەست بوو پاسەبانیکی خەلکی مەهاباد بوو که پێی دەگوترا میرزا... کابرایهکی هێدی و هێمن که نیوانی لەگەل خەلکی شار گەلیک خوش بوو و کەس رقی لێ نەبوو و هەستیشی بەو نەدەکرد که په یوه ندییەکی ئەوتوی لەگەل ساواک هەبێ. درەنگتر ئەم پۆستە بە... ئەسپێردرابوو که پاسەوانیکی بۆکانی بوو و سەمەرە ئەو بوو که ئەویش کە سینکی گەلیک هێدی و هێمن و بێهەست و خوست بوو که گومانی ئەو هاوکارییهی لێ نەدەکرا؛ بۆ ماوێهە کیش هەردووکیان پێکەو و ئەو کارەیان کردبوو!

رەنگە خوینەر بیهوئ بزانی ئەو دوو پاسەوانە بۆ کارەکه «پیرۆزە!»یان مانگانە چەند هەزار تەمەنیان لە ساواک وەرگرتبوو. بەگوێرەئێ فایلیکی سێهەم که سەرمان

کرد، سەرھەتا بودجەى مانگانەى شارەبانى بۇ ئەم كارە ۱۰ تمەن بوو (۱۰ تاقە تمەن، نەك دە ھەزار!) لە كۆتايى يەكانى تەمەنى رژیى شادا ببوو ۲۰ تمەن كە ئەویش لە ئیوان يەك لەو پاسەوانانە و كارمەندىكى شارەدارى خەلكى بۆكان دابەش دەكرا، واتە يەكى ۱۰ تمەن. كارمەندەكەى شارەدارى، خەلكى بۆكان و دۆست و خزمى رەشىدى ھەسەن زادە كارمەندى ساواكى مەھاباد بوو و ئەو جاسوسسىيانەى بە مانگی ۱۰ تمەن بۆ ساواك دەكرد. ئەرك و كارى كابرأ چى بوو؟ ئەو ھە لە بەلگەنامەكان دەرئەدەكەوت؛ بەلام دەبى شتىك ھەك ئەو ھى پاسەوانەكان بووبى، دەنا بۆ ھەوال ناردن، كە بەدلىيائى ئەویشى بۆ دەكردن، دەبى پارەيەكى زياتريان پى دابى. دووریش نىيە لەلایەكى دىكەو ھە حقوقى زياترى پىدراپى.

ئىمە دوای پىداچوونەو ھى بەشنىك لە بەلگەنامەكان ھەندىكىانمان دايە ئەندامانى دىكەى شوورای ئىنقلاب و لەسەر برىارى ئەوان كۆپىمان لى ھەلگرتن و كۆپىيەكانمان دا بە دیوارى شارەو ھە بۇ ئەو ھى خەلك بىانپىن. شۆئەكەم لە بىرە لای بانكى مىللى و دوكانى كىئىفرۆشى كاك كەرىمى سالمى بوو؛ بەلام ھەرچى دەكەم ھەبىرم نایەتەو ھەسەبارەت بەچى و لە پەيوەندى كى دا بوون.

لەئىو بەلگەنامەكانى شارەبانى دا ئەو ھەندەى لە بىرم بى شكاىەتنامەيەكى سەرنجراكىش ھەبوو. رىكەوتى سكالانامەكە دوابەدوای ۲۸ى گەلاوئىزى ۱۳۳۲ بوو و برىتى بوو لە شكاىەتى ھەندىك تاجر و دوكاندار و خەلكانى ناوبەدەرەو ھى بۆكان لە نەمران حاجى قاسمى كەرىمى، ھەدوللا ئىرانى، ھەلى مىرەبەگ و چەند كەس لە رىبەرانى راپەرىنى ھاوینى ۱۳۳۲ى خەلكى بۆكان دژ بە ئاغاواتى شار، راپەرىنىك كە دەرۆىشت لەگەل راپەرىنى ھەرزىرانى ناوچەى فەيزوللا بەگى يەك بگرى و تەخت و تاجى ئاغاواتى ناوچەكە تىكېدا، بەلام كۆدەتای ۲۸ى گەلاوئىز بە ھانای ئىرتىجاعەو ھەت و شۆرشىگىران كەوتنە بەر شەپۆلى گرتن و لىدراى زىندان و ھەلاتن و ئاوارەبى.

ئاشكرا بوو ئەو سكالانامەيە نە بە خواست و ئارەزووى خەلك بەلكو بە زۆرى شارەبانى كراو ھە بەشنىك لە خاوەن ئىمزاكان تەنەت دۆست و خزم و دراوسى

شکایهت لێ کراوهکان بوون. نموونهی ئەم کاره چهپهله سپای ئێران دواى ههرهسى کۆمارى ۱۳۲۵ى کوردستانیش کردبووى و ههنديک کهسى خستبووه ئێو شارى مههاباد و دهوروبهرى بۆ کۆکردنهوهى ئیمزا و شکایهت و داخوای ئیعدامى پیتشهوا قازى محهمهد و رېبهرانى دیکهى کۆمار. ههر بۆیهش ئیمه به سهلاحمان نهزانى بهلگهنامهکه بلاوبکهینهوه و نهمانویست کیتشهى کۆمهلايهتى و دوژمنایهتییهكى نهخوازاو له ئێو بنهمالهکاندا دروست بێ. من عینى شکایهتهکهمدا به کورپى يهک له شکایهت لێ کراوهکان، که له تاران دهژیا و کهسایهتییهكى ناسراو و جینگهى ریزی خهلك بوو، ههساسیهتى مهسهلهکهشى دهزانى. دلنایم ئیستاش ئه و بهلگهیه دهبن له مالى ئه و کهسه له تاران پارێزراين.

فایلیكى نزيك به ۲۰ لاپه رهپيش لهسهر كابراههكى بانهی ههبوو. کهسهکه له بانه دووکاندار بوو لێردها ناوى ناهينم. كابرا هاتبوووه شارهبانى بۆکان و به نووسين، نووسیبوووى که ئامادهم هاوکاريتان بکهم و ههوالتان بۆ بهينم به مهرجيك کورپهکهم له دانیشکهدهى ئەفسهرى له تاران وهربگیرئ. لێيان پرسى بوو بۆچى بۆکان؟ گوتیبوووى له بهروهى له بانه خهلك دهناسن و ناتوانم هاتوچۆى شارهبانى بکهم. من ئه و فایلهم دایه بهرپرسيكى حيزبى ديموکراتى کوردستان له بانه و گوتم خۆتان لێ بکۆلنهوه بزائن چييه و چۆنه.

له ئێو بهلگهنامهکانى ژاندرمهرى دا چهند راپۆرت و نامهى س. أ. يهک له ئاغاواتى رۆژاواى شارى بۆکانى تیدا بوو. ههچكاميان بايهخى ئهوتویان نهبوو و تهنيا له يهکیاندا گوتیبوووى پیاوم ناردۆته کوردستانى عیراق بۆ ئهوهى ههوالی کوردانى رۆژههلات که چووبووونه باشوور، بزائم. ئەگەر پیاوهکهم گهرايهوه ههوالهکانتان بۆ دهنێرم. ویدهچوو ههمووى ههلبهستراو و درۆ بن و تهنيا بۆ خۆ شیرن کردن نووسرابیتن، دهناشتى گشتى و ئاسایى زیاتر ههچ له نامهکانى دا نهبوو و ژاندرمهرى ئه و شتانهى له و باشتر و زووتریش دهزانى!

جگه له شارهبانى و ژاندرمهرى، بینایهى بهخشداریى بۆکانیش کهوتبووه دهست شوورای ئینقلاب و ههنديک کۆبوونهوهى ئیمه و خهلكى شارى له هۆلهکهى

ئەوئ دەبەسترا. پۇژىكىيان لە قاتى سەرەوہ لە ژوورى بەخشدار، ئەوئەندەى بزائم كۆبوونەوہيەكى كرىكاران يا بەنناكان ھەبوو و من لە پشت مېژەكەى بەخشدار دانىشتبووم. بەھەلكەوت كەشەوى لای چەپى مېژەكەم كردهوہ. ئىمە تەنيا لە شارەبانى و ژاندرمەرى بە شوئىن بەلگەدا دەگەراين و لامان وا نەبوو لە بەخشداريش شتىك دەست بكەوئ، بەلام لە كەشەوہكەدا بەھەلكەوت نامەيەكى قاسمئاغاي ئىلخانى زادەم بينى كە بۆ فەرماندەى سپاى مەھاباد يا بۆ ساواكى مەھابادى نووسىبوو. رېكەوتى نامەكە گەلىك تازە و ھى دواى يەكەم خۆپىشاندانى خەلكى شار دژ بە رژىمى شا و گولەبارانىيان لەلايەن پاسەبانەكانى شارەبانى بۆكان و كوژرانى كەمال ھەمىدى و مەھمەدى بەھرامى نووسرابوو و ديار بوو دەولەت گوشارى زورى خستبووہ سەر ئەو و ھەندىك لە خەلكانى ناوبەدەرەوہى شار بۆ ئەوہى بارودۆخەكە ھىور بكەنەوہ، ئەوئىش نووسىبووى فلانە ھەولمان داوہ و فیسارە كار دەكەين و ناوى يەك لە برازاكانى خوشى ھىنابوو كە لاوىكى شۆرشگىر بوو و ديار بوو ساواك لى دەترسا ھانى خەلك بىدا، گوتبووى ئەوئىش ھىچ ناكا. بە بۆچوونى من نامەكە ھىچى نەدەگەياند جگە لەو گوشارەى كە رژىمى شا لە دواين رۆژەكانى تەمەنىدا خستبووى سەر خەلك و يەك لەوان قاسمئاغا و بەتايبەت چاويان لەو برازايەى قاسمئاغا بوو، كە پىئىشەى ھەلسوورانى سىياسى ھەبوو و قسەى لەئىو خەلكدا دەرۆيشت.

نامەكەم لەگەل خۆم بردەوہ شوورا و لە بىرم نىيە دامە دەست چ كەسانىك، بەلام ھەك پىئىشتر گوتم شوورا نوئىنەرى ھەموو رىكخراوہ و حىزب و تەيارە سىياسىيەكانى تىدا بوو و ئەو دەم كىشەى ئىدىئۆلۆژى لە نيوان حىزبى توودەى ئىران و كۆمەلەى زەحمەتكىشاندا ھەبوو؛ ئەويان لايەنگرى سۆفەت و ئەميان چىنى مائۇئىست. لام وا نىيە راستەوخۆ بەلگەنامەكەم دابىتە دەست ئەندامىكى توودەى شوورا، بەلام دواى يەكدوو رۆژ نامەكە ھەك سەنەدى ھاوكارى كردنى قاسمئاغا لەگەل رژىم لە رۆژنامەى مەردوم ئورگانى حىزبى توودەى ئىراندا بلاو بووىوہ و پى برازايەكى ئەوئىشى گرتەوہ. من بى ئەوہى پاكانەيەك بۆ خۆم بكەم

دهلیم ئیمه هیشتا بریاری چاپ و بلاوکردنه وهی به لگه نامه کانمان نه دابوو و ته نیا به شیکی که میمان پشکنی بوو. ئەم کاره به بی خواستی شوورا (وهک گشت) و ئیمهش وهک دهستی پشکنینی به لگه نامه کان کرا و زهر به یه کی گه وره بوو نهک ههر له قاسم ئاغا، به لکوو له کۆمه لهی زهحمه تکیشان و مائۆئیسته کانی بۆکانیش. ههروهها ئەندامانی سهر به ته یاره جیا جیا کانی شوورای زیاتر له یه کتر در دۆنگ کرد. دوو پاتی دهکه مه وه، دۆزه ره وهی نامه که من بووم و ئەو که سهش که دایه دهست شوورا، ههر من بووم، به لام کهم تا زۆر نه دهستم له بلاوکردنه وهی دا هه بوو، نه خوازیاری بووم. ئەوهی وای کرد، جیاوازی هینله فکری و سیاسیه کان بوو که ههر کام به دواى شکستی لایه نه کهی دیکه دا دهگه پان و ههر خالیکی لاوازی ئەوانیان به زه پره بین گه وره ده کرده وه و له قاو ده دا.

من بویه ناوی قاسم ئاغام به راشکاو ی هینا که به لگه که ههر ئەو دهم بلا بوته وه و خه لکیکی زۆریش بینیان؛ ههروهها به سه رنج دانه سهر نیوه ره و که کهی ده رده که وت که شتیکی مه جبووری بووبی، به مه جبووری نووسرابی و ئەو بایه خه ی نه بووبی که لایه نیکی تاییه پتی دا. دوا به دواى ئەم کاره و وا هه یه له ئەنجامی ئەودا بوو که لایه نه کهی دیکهش که وتنه خو و به لگه نامه یه کی زانستگه ی ته ور ی زیان بلاو کرده وه که به گویره ی ئەو، گوايه لاویکی خویندکار و زانایه کی گه وره ی سیاسیه ی شاری بۆکان له سالانی کۆتایی رژی می شادا راپۆرتی له هه ندیک خویندکاری زانستگه که دابی، ئەو تومه ته با ناراستیش بووبی، بوو به هوی دوور که وتنه وهی ئەو که سه له سیاسهت و خه بات و ئەوهش جگه له زیان هیچ سوودیکی بو کۆمه لگای بۆکان و کوردستان نه بوو و بالانسی هیزه دژ به ره سیاسیه کانی ته واو پین تیکچوو. هه له یه کی به پر واله بچووک ئاکامی وا گه وره و گرانی لیکه وته وه.

چاره‌نووسی به‌لگه‌نامه‌کان

له‌ کۆتایی به‌هاردای بوو که خومه‌ینی وتاریکی دا و تییدا داوای له‌ خه‌لک کرد هر به‌لگه‌نامه‌یه‌کی ساواکیان که وتوته ده‌ست بیده‌ن به‌ دادگای ئینقلاب که تا ئه‌و دەم له‌ زۆربه‌ی شاره‌کان دا دامه‌زرا بوو. ئیمه‌ که تا ئه‌و دەم به‌شیکی که می به‌لگه‌کانمان پیشکینی بوو و هه‌ندیگمان لێ جیاکردبوونه‌وه، که وتینه‌ په‌له و ئه‌وه‌نده‌ی کرا، بابته‌ی به‌رچاومان جیاکرده‌وه و له‌سه‌ر بریاری شوورای ئینقلاب دوو کهس له‌ ئه‌ندامانی شوورا (کاک‌ه‌سه‌نی شه‌مسی و من) له‌گه‌ل دوو کهس له‌و هاوکارانه‌مان که پیکه‌وه خه‌ریکی پیشکینی به‌لگه‌کان بووین هه‌لمانگرتن و بردمان بۆ دادگای ئینقلابی مه‌هاباد که تازه دامه‌زرا بوو و کاک‌عوسمانی ئارمان (هه‌له‌بی پیشوو)، کوردی نه‌غه‌ده دادستانی بوو. دوو کهس له‌ ئیمه‌ ئارمانمان باش ده‌ناسی له‌به‌روه‌ی له‌ دانیسه‌رای موقه‌ده‌ماتی ورمی پیکه‌وه ده‌رسمان خویندبوو و پاشان ئه‌و هاتبووه ده‌وره‌ری بۆکان و سه‌قز و له‌ گوندیکی دێهستانی تورجان ده‌رسی ده‌گوته‌وه و ته‌نانه‌ت جاریکیش هاتبووه سه‌ردانم له‌ گوندی بوغده‌که‌ندی.

چووین، قسه‌مان له‌گه‌ل کرد و به‌لگه‌کانمان دایه‌ ده‌فته‌ری دادگا و ره‌سیدمان وه‌رگرت و ئینجا گه‌راینه‌وه بۆکان. یه‌ک‌دوو جاریش چووینه‌وه مه‌هاباد بۆ ئه‌وه‌ی بزانی به‌لگه‌نامه‌کان چییان لێ هاتوووه و چییان بۆ کراوه. له‌په‌ر ستادی سازمانی فیدائییان له‌ مه‌هاباد بانگیان کردم و گوتیان ئارمان ته‌له‌فونی بۆ کردووین و گوتوو یه‌تی ئه‌نوه‌ر نایه‌وی شکایه‌ت له‌و که‌سانه‌ بکا و ناویان له‌ به‌لگه‌کان دا هاتوووه و منیش بێ ئه‌و شکایه‌ته‌ هیچم پێ ناکرێ. زۆرم پێ سه‌یر بوو، گوتم جا بۆچی من؟ ئیمه‌ چوار که‌سین و کابرا هه‌ر چوارمان ده‌ناسی، ته‌نانه‌ت کاک‌ه‌سه‌نی شه‌مسی مه‌هابادییه‌ و ده‌ست پێزراگه‌یشتنی له‌ منیش هاسانتره، بۆچی هه‌ر من و بۆچی ئیوه‌ی فیدایی؟ په‌یوه‌ندی ئه‌م کاره‌ به‌ ئیوه‌وه چیه‌؟ بۆ به‌ شوورای ئینقلابی شاری بۆکان نالی؟ گوتیان نازانین، وا ده‌لی. جنیویکم دا و گوتم هه‌ر ئیستا دیمه‌ مه‌هاباد و ده‌جم بۆ

لای بزانم بۆ وای کردوو. لهوئ، گوتیان به توورەیی مه چۆ و که سیکیشیان له گهڵ ناردم.

چوومه دادگای ئینقلابی مه هاباد و ژووری عوسمانی ئارمان. چهند کهس لهوئ بوون و هه مووی کاریان پێی بوو. یه کیان نه مر محهمه ده ئه مینی موعینی باوکی شه هیدان سوله یمان و عه بدوللای موعینی بوو بۆ شوین گرتنی کاری کورەکانی و کیشهی کوخا شه ریفی جاش هاتبووه ئه وئ. من له بهر توورەیی نه مزانی چۆنم قسه له گهڵ ئارمان کرد؛ گوتم به چ هه قیک ته له فۆنت بۆ فیدائییان کردوو و بۆ شوورای ئینقلابی بۆ کانت نه کردوو؟ بۆ به خۆمانت نه گوت وهرن شکایهت بکهن؟ بۆچی ههر من و بۆ سئ که سه که ی دیکه نا؟ دوای هه مووی ئه وانه تو دادستانی و ده بی دادی خه لک بستینی ئیمه کاریکمان به ده ست نییه گوتوو یانه به لگه کان به دینه دادگای شوړش؛ هه ندیک له و به لگه نامانه هی سه رده میکن ئیمه هیشتا له دایک نه بووین؛ شکایهت له کئ بکهین؟ ئیمه به لگه کانمان که وتۆته ده ست و هینا ومانه بۆ تو. چییان ده بی لی بکه ی تو ده زانی ئیمه چووزانین؟ بۆچی به خۆمانت نه گوت ده بی بین و شکایهت بکهن با به شوورای ئینقلابمان رابگه یه ندایه به لکوو ئه وان شکایه تیان بکر دایه، بۆ کاره که ت بر دۆته لای فیدائییان که په یوه ندییه کیان به مه سه له که وه نییه و بۆچی ته نیا ناوی منت بر دووه؟ ئه وه بیانوو به بۆ ئه وه ی ئه و که سانه به پرنییه وه و هیچیان لی نه که ی!

ئه وانه م به توورەیی گوت و ئارمانیش که ههر له میژ بوو ده مناسی شیتۆکه بوو و هه میشه خه ریکی پالەوانبازی و کاری وابوو، له پڕ هه ستایه سه رپین. ده مانچه یه کی به به رپشتینه وه بوو، داینا سه ر میزه که و وه ک پالەوان گوتی وهر دهری با حیسابمان له گه ل یه کتر پاک بکه یین. گوتم فه رموو با برۆین. کهس له و خه لکه شتی وای نه دیتبوو و باوه ریان نه ده کرد. ئه و له پێشه وه و من به دوای دا و دۆسته که ی من و برایه کی ئه ویش له گه لمان. هه رسیکمان چووینه دهر وه. له پڕیک له نیو هۆله که وه ستا، وهر گه راوه زله یه کی لیدام، منیش جنیویکم پیندا و براکه ی و براده ره که ی من هاتن که وتنه نیوانمانه وه و نه یان هیشته زیاترم لیددا. ئیتر ئه و گه رایه وه ژووره که ی و

منىش چوومەو ە بۆ ستادى فیدائىيان. گوتيان ئەو كابرانە شىتە نابى لەگەلى تىبكەوئى. گوتم خۆ دەبى بزانم بۆچى لە منى ەلپىچاوه؟ گوتيان كە سىكى ەسوودە و بۆ ئەو ە نابى خۆتى تىهەلقورتىنى. گوتم لەكۆلى نابمەو ە و شكايەتى لى دەكەم. رۆژى دوایى لە دادگوستەرى مەهاباد شكايەتم لى كرد و رۆيشتمەو ە بۆكان.

ئىتر بەلگەنامە گرنگەكان لەوئى لە دادگای ئىنقلابى مەهاباد مانەو ە و زۆرى پىنەچوو رۆژى خومەنى ەيرشى دوو ەمى بۆ سەر كوردستان دەست پىكرد و شارەكان توشى بشىوى ەاتن، پىشمەرگەش لە شارەكان چوونەدەرەو ە. پاشان كەس نەيزانى بەلگەنامەكانى ئىمە لە مەهاباد چىيان لى بەسەر ەات. گومانى خۆم ئەو ەيە ئەوانىش ەك ەموو بەلگەنامەكانى ساواك و ئىداراتى دىكەى مەهاباد و سەردەشت، راگويزار بىتنە ورمى.

ئەوانە بەشى گرنگى ئەو فایلانە بوون كە تا ئەو دەم پشكىبوومانن و بايەخىكان ەبوو، بەلام ئىمە دوای ئەو رووداو ەش لە بۆكان درىژەمان بە پشكىنى بەلگەنامەكان دا و بەتايبەت كاتى ەاوين و پشوى قوتابخانە بوو و دەرگا رۆژانىكى زياتر بچىنە ئەو شوىنەى وا بەلگەكانمان لى دانابوون.

نىوەرۆكى ئەو بەلگەنامانەى وا بردماننە دادگای ئىنقلابى مەهاباد بەباشى لە بىرم نەماو ە چى بوون، بەلام چەند دانەيەكيان ەى دوای كۆدەتای ۲۸ى گەلاويزى ۱۳۳۲ و لە پەيوەندى راپەرپيوەكانى شاردا بوون، تاقمىكيان ەى كۆنتر بوون، بەلام ەيچم تىدا نەدیتن كە سەردەمى كۆمارى كوردستان بگرىتەو ە. ەى سەردەمى تازەترىشى تىدا بوو، بەلام نىوەرۆكيانم لە بىر نەماو ە. ەيوادارم كاك ەسەنى شەمسى، ەروەها ئەو چەند برادەرەى وا ەواكارمان بوون، ئەگەر شتىكيان لەو مەسەلەيە لە بىر ماى بەناوى خوازراویشەو ە بى، بىنوسن و خەلكيان لى ئاگادار بكەنەو ە.

ئەو حالەتە ەمىنەى شارەكان زۆرى نەخاياند و سەرلەنوئى ەيرشى پاسدار و ئەرتەش بۆ سەر گەلى كورد دەستى پىكردەو ە. پىشمەرگە لە شار چوونە دەرەو ە و ئىمەمانانىش لە شاردا نەماين. شوىنىكى متمانەدار لە شار نەماوو پىش رۆيشتن

به لگه نامه كانى لى دابندرى، ئەو برادەرەش كە دەرەتانى پیدابووین به لگه كان به رینه ئەو قوتابخانه تايبه ته، به شیوهیهكى ئاسایی ههستی به مهترسی کردبوو و کاتی كە ئیمه پۆیشتبووین و هه موو ئهركه كه به سه ر ئه ودا به جیما بوو، ئیواره یه ك هه لیگرتبوون و بردبوونی له دەرەوی شار له سه ر پێگای گوندی «گۆل» له نزیک بۆکان له كەندالێكدا شار دبوونیه وه و لیان گه رابوو.

دوایی چی به سه ر به لگه نامه كان هات نازانم؟ ئایا حیزب و پێكخراوه سیاسیه كان بردیانن یا كه وتته ده ست پاسدار و ئه رتهش یا خه لكی گونده كان دۆزیاننه وه یا له به ر باران و به فر له نیوچوون؟ هه چی لى نازانم. ئاگاداری ئه وه هه م كه به لگه نامه كانى ساواكى شاری مه هاباد و سه رده شت سه رجه م راگۆیزانه ورمی و ئیتر ده ستی كوردیان پێرانه گه شت، به لām بۆکان به لگه نامه ی ساواكى لى نه بوو و ئه وانەى شاره بانى و ژاندرمه ریش سه ریان له و دوو شوینه دهرهینا كه باس م كردن، واته به شیكى كه م، به لām گرنگیان درانه دادگای ئینقلابی مه هاباد و به شی زۆریان له سه ر پێگای گۆل خرا نه كهنده لانه وه! چاره نووسی هه چكام له و دوو تا قمه ش نازانم چی بوو.

سه ره رای ئه وه ی با به تی زۆر سه رنج راكیش له نیو به لگه نامه كانى بۆکان دا نه بوو، به لām دیسانه كه خاوه نی نرخى تايبه ت بوون و فه وتانیا ن خه ساریكى مه زن بوو. به بۆچوونی من، هۆكاری ئه و خه ساره ش له قۆناغی یه كه م دا، بارودۆخی ئه و ده می كوردستان و شه ر و بشیوی و هاتنه وه ی پاسدار بۆ ناوچه كه بوو. له قۆناغی دووه م دا، هه له ی شوورای ئینقلابی بۆکان و به تايبه ت ئه و چوار كه سه مان بوو و له پێش هه ر چوار كه سه كه ش دا من تاوانبارم. ئیمه ده بووا یه له پاشه كشی و چوونه دهری پێشمه رگه له شار، خه میكى به لگه نامه كانمان بخواردا یه و له گوندیک، شوینیک تا قه تمان بگردا یه ن. له قۆناغی سه یه مه میش دا دادگای ئینقلابی شاری مه هاباد و كاك عوسمانی ئارمان خه تابارن، له به روه ی كاك عوسمان کاریكى وا گه وره ی كرده مه سه له ی شه خسی و هه چی بۆ نه كرد له كاتیكدا ده كرا به راویژ له گه ل ئیمه و شوورای ئینقلابی بۆکان كه سانی خاوه ن مه تلەب دۆزرا بانه وه و داوا یان لى بكرایه

سکالا پیشکەش بکەن یا شوورای ئینقلاب به نوینەرایه تی که سه کان سکالای بگردایه، کاریکی ئاسایی، که کاک عوسمان له جیاتی شوورای ئینقلابی شاری بۆکان، به خۆرای په یوهندی دا به ستادی ریکخراوی فیدائییان له مه هاباد و شه خسی منه وه و لای خۆی هیشتنیه وه تا هیزه کانی حکومهت هاتنه وه کوردستان و دهستان به سه ره هموو شتی کدا گرت، ئەم به لگه نامانه شیان له گه ل.

دیاره پرسپاری هه ره سه ره کی ئە وه یه که رژی می کۆماری ئیسلامی چی له و به لگه نامانه و به ملیۆنان به لگه نامه ی گرنگری ساواک کرد و بۆچی ده رینه خستن؟ ئە وه په یوه ندیی به خه سله تی غه یره خه لکی رژی مه که و ربه رایه تیه که یه وه هه یه و سیاسه تی دوژمنانه و بی متمانه یی یان بووه بۆ کورد، ده نا به هه زاران سه نه دی له وه گرنگر له شاره کانی کوردستان وه ک سنه، مه هاباد، سه قز، سه رده شت و بانه هه بوون که تا ئە مرۆش تا قه دانه یه کیان لئ ئاشکرا نه کراوه له کاتیکدا هی رژی مه فه وتا وه که ی شا و ئەو ساواکه بوون که ئایه تول لاکان دژ به ری بوون و ببوونه جیگره وه ی.

یادداشته کانی من لیره دا کوتایی یان دی، به لام دلنیام ده بی زۆر شتم له بیر چووبی و هه ر بۆیه ش تکا له و که سه انه ده که م که زۆر یان که م ئاگیان له ره وتی کاره کان و ئەنجامه کانیان بووه، با هه رچی ده زانن بۆ میژوو بینووسن و ئە گه ر شتی ک له بی ری من چووبی یا به هه له م گو تیی، ساغی بکه نه وه؛ خاتری من و هیچ که سیکی دیکه ش نه گرن، راسته قینه هه ر چۆنیک بوو و به بی لایه نی رایبگه یه نن. دیاره چاوه رپوان ناکرئ هه ندیک که س له نیوخۆی ولات ئەم کاره بکەن، به لام به تاییه تی تکا له ریزدار هه سه نی شه مسی ده که م کاتیک بۆ ئەم کاره پیویسته ته رخان بکا و ئە ویش چی بینیه بینووسئ. کاک هه سه ن له سه ره تا وه تا کوتایی، جگه له رۆژی رپووبه رپووبوونه وه ی ئارمان له گه ل من، ئاگای له روودا وه کان بووه و هه ق وایه بی ره وه ریبه کانی خۆی له م باره یه وه بنووسئ. ئەو براده ره ی فیداییش که له گه ل من هات بۆ لای ئارمان، خه لگی مه هاباده و ئیستاش له وئ ده ژئ، به لام ده توانئ ئە گه ر خیلافیک له قسه کانی من دا هه یه یان لایه نیکیم له بیرچوو، به ناوی خوازاویشه وه بی، مه سه له که رپوون بکاته وه.

سه‌ردهشت له ئاوینه‌ی به‌لگه‌نامه میژوویی به‌کان‌دا

ئهم به‌رهمه‌ ناوی کتیبیکه کاک فه‌ره‌یدوون چه‌کیم‌زاده نووسیویه‌تی. کاک فه‌ره‌یدوون چه‌ند سالیکه له گوڤاری مه‌هابادا وینه‌ی میژوویی کوردستان بلاو ده‌کاته‌وه و به‌و کاره‌ی خزمه‌تیکی زۆری به‌ پاراستن و ناساندنی به‌لگه‌نامه وینه‌یی‌یه‌کان کردووه.

بابه‌تی ئهم کتیبه‌ هه‌ندیک به‌لگه‌نامه‌ی میژووییین که نووسه‌ر له سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ی فارسی رایگواستوون و گه‌رچی پیشتر بلاو بوونه‌ته‌وه، به‌لام گردوکیان له به‌رگیک کتیبدا یارمه‌تیده‌ری که‌سانیکه که بیان‌ه‌وی میژووی سه‌ردهشت و ناوچه‌که بناسن. دیاره‌ شیوازی راگواستن و ناساندنی سه‌رچاوه‌کان ریک‌وپیک نییه و شیوه‌ی ته‌زکه‌ره‌نووسینی کۆنی هه‌یه، به‌تایبه‌ت که سه‌رچاوه‌ی به‌لگه‌کان یه‌که‌یه‌که ده‌سنیشان نه‌کراوه و ته‌نیا به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی و هه‌ندیک جار له په‌راویزدا ئاماژه به سه‌رچاوه‌کان کراوه. ئهم کاره له ئەمانه‌تداری و ئوسلوویی توێژینه‌وه به‌دوره که ده‌خوای پێش هه‌موو شت روانینیکی ره‌خه‌گرانه به سه‌رچاوه‌کان‌دا بکری و خوێنه‌ر بزانی کاری نووسه‌ر له‌ژێر کارتیکه‌ری کام که‌س و کام هیللی فکری‌دایه و چه‌نده ده‌توانی باوه‌ر به‌ راگه‌یاندن و هه‌واله‌کانی بکا.

ئهم شیوه‌ کاره له زۆر شوینی کتیبه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وی، بۆ نمونه له لاپه‌ره ۱۲دا ده‌نووسی «له روانگه‌ی ئیدوین راپته‌وه...» ئیتر روونی ناکاته‌وه ئیدوین راپت کتیبه و ئه‌و قسانه‌ی له کام سه‌رچاوه‌دا کردووه! گه‌لۆ نووسه‌ر ئهم بۆچوونه‌ی راسته‌وخۆ له‌وه‌رگرتووه یا له سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه؛ هینانی ناوی چه‌ند کتیب له به‌شی «منابع‌ی کۆتایی کتیبه‌که‌ش وه‌لامیک نییه بۆ ئه‌و پرسیا‌هه‌ گرنگه.

له لاپه‌ره ۱۴دا ناوی «پشده‌ر»ی بردۆته‌وه سه‌ر وشه‌ی «شیده‌ر» و گوتویه‌تی ئه‌وه وشه‌یه‌کی په‌هله‌ویییه. شید چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ پشده‌ره‌وه هه‌یه و نووسه‌ر چون زمانی په‌هله‌وی ده‌زانی و بۆچی «پشده‌ر» یا «پشته‌ی دهره و دۆل» نییه؟ بۆ خوێنه‌ر ئاشکرا نابێ. له په‌راویزی ژماره ۹ی هه‌مان لاپه‌ره‌دا کتیبه‌ ناسراوه‌که‌ی

«ئايەتوللا محەممەد مەردۇخى كوردستانى»ى بە كىتئىبى «بابامەردۇخى رۇحانى» لە قەلەم دراۋە كە ئاشكرايە ھەلەيەكى زەقە و ئەو دوو كەسە لىك جىاوازن. لەم چەشەنە ھەلەوپەلانەى گەلىك زۆرن و ئەركى ئەم نووسىنە دەرختتى ھەلەكان نىيە. ھىوادارم نووسەر كە مرقۇقىكى خزمەتگوزارى گەلەكەيەتى بە كارەكانى دا بچىتەۋە و بە يارمەتى وەرگرتن لە خەلكانى شارەزا شىۋازىكى ئوسوليتىر بۇ كارەكانى دواترى رەچاۋ بكا. لىكۆلىنەۋەيەكى لەو چەشەنە ئەگەر بە يارمەتى خەلكانى تر نەبى لە تاقەتى تاكەكەس دا نىيە.

بەلام ئەو بابەتانەى وا لە كىتئىبەكە دا بۆكان و ناۋچەكەى دەگرنەۋە كەم نىن:
ژيان و كەسايەتى عەزىزخانى سەردار يەك لەو بابەتانەى و كىتئىبەكە زانىيارى لەمەر عەزىزخانى بە چەند وىنەى جۇراۋجۇرەۋە گرتتە خۆ.

راپەرىنى مەلا خەلىلى گۇرۇمەرى لە سەردەمى رەزاشاى پەھلەۋى دا، رووداۋىكى ھەمەگىرى ناۋچەكە بوۋە و لە نووسىنى ميژوۋى بۆكانىش دا دەبى بگىرىتە بەرچاۋ، بەلام نووسەر كاتى كە لە لاپەرە ۲۴ دا باسى عەزىزخان و مەلا خەلىل (سەدەى ۱۹ و ۲۰ى زايىنى) دەكا، بەبى ھىچ ھۆكارىك باز دەداتە دواۋە و دەگاتەۋە سالى ۸۵۹ى پىش زايىن و حكومەتى ئاشوور و شتى لەو چەشەنە، ئىنجا پەيمانى ئاشتى نىۋان رۇم و ئىران لە سالى ۲۸ى زايىنى دا!

دواى تىكەل پىكەلىيەكى زۆرى ميژوۋى، نووسەر لە لاپەرە ۴۸ دا دەگەرىتەۋە سەر عەزىزخان و سەيفەددىن خانى كورى. ئىنجا ھەندىك بەلگەنامە چاپ كراون كە لە كىتئىبى «اسناد سىياسى ايران و عثمانى» وەرگىراون؛ ئاگر تىبەردانى سەردەشت لە لايەن ھەمزاعاى مەنگور تا باسى سەفەرى ژاك دو مۇرگان بۇ ناۋچەكە لە سەدەى نوز دەھەم و بەلگەنامەى تازەترى تا سالى ۱۳۵۷ى ھەتاۋى.

خويئەر دەبى زۆر لە بابەتەكان ورد بىتەۋە تا جەمسەريان بدۆزىتەۋە. بۇ نمونە كاتى كە بەلگەنامەكان درىژەيان ھەيە، لەپر لە دوايىن دىرى لاپەرە ۳۲۷ دا سەردىرى «شخصيت ھا و اندىشمندان سردشت و روستاى سردشت» دەر دەكەۋى كە ديارە دەبى ژياننامەى ھەندىك كەسايەتى ناسراۋى ناۋچەكە بى، گەرچى لىرەش دا ھەلەى

چاپی ههیه و ساغ نهکراوتهوه: «سردشت و روستاهای سردشت» دروسته نهک «سردشت و روستای سردشت» مهگه رنیازی نووسه رئه و سه رده مه بووبی که سه رده شت گوندیک بووه.

بهشی کوتایی کتیبه که وینه و کویپی هه ندیک به لگه نامه ن که به بۆچوونی من بهشی سه رکه و تووی کاری کاک فه ریدوونیش هه ر ئه وانن. له وئ دا که لک له ئالبومی وینه کانی سه رتیپ سه یفی ئه فشار وه رگیراوه که له سالی ۱۳۰۸ی هه تاوی دا له گه ل حاجی بابه شیخی سه یاده ت چون بۆ سه رده شت و پشده ر بۆ وتووئژ له گه ل پشده ر بیه کان.

به شیک له م وینه و به لگه نامه نه ده چنه وه سه ر بۆکان و ناوچه کانی ده وروپشتی.^۱

۱. فریدون حکیمزاده، «سردشت در آئینه اسناد تاریخی»، چاپ اول، نشر رهرو، مهاباد ۱۳۸۳/۲۰۰۴، ۵۲۴ صفحه، فارسی (ISBN: 964-6806-51-1).

ساوجبلاغى موكرى (مەھاباد)

ئەم كىتئە بەرھەمى نوپى پىزدار «فەرەيدوون ھەكىم زادە» يەكە لە بەسەكەي پىشودا باسەم كىتئە تازەي كاك فەرەيدوون بە رادەي ئەوي پىشتر گىرنگە و بەداخەو بە رادەي ئەويش ھەلەي تىدايە. من نامەي بچمە سۆراغى ساغ كىردنەوي ھەلەكان كە برىتەن لە ناساندنى ناتەواۋ ياخود نەناساندنى سەرچاۋەكان، دووپات كىردنەوي ھەندىك بابەت، زانىارى نەدان لەمەر ھەندىك رووداۋ و كەسايەتەي كە بەسەريان دا تىپەريو، ھەلەي زەقى ميژوويى، بۇ نمونە ھەوالى ھاتنى شىخ عوبەيدىللاي نەھرى بۇ مەھاباد كە دەزانين وا نەبوو و تەنيا شىخ قادرى كورى گەيشتوتە مەھاباد و موكريان، ھەلەي رىكەوتەكان و... ھەندىك ھەلەي تر وەك ناوبردنى گوڭقارى «گروگالى مندالان» سەردەمى كۆمارى كوردستان بە «مجلە كودكانە!» لە جياتى «مجلە كودكان» (ل ۶۴) و «تشكىل اولين كىسول روس» لە جياتى «تشكىل اولين كىسولگى روس» (۶۳) و دەيان بابەتەي ھاۋچەشەن، كە ئەگەر بەو شىۋەيەي وا من لە پەراۋىزى لاپەرەكان دا ئامازەم پىكردوون دەسنىشەنى ھەموويان بىرى، پىويست بە دەيان لاپەرە يادداشت و وا ھەيە پىكەيتەنى نامىلكەيەك و دوان بكا.

كىتئەكە سەرەراي ئەو ناتەواۋيەنە، سەرچاۋەيەكى بەنرخە بۇ پاراستنى بەلگەنامە و ويئەي ميژوويى و بۇ ئەم كارە پىرۆزە دەيى دەسخۆشى لە كاك فەرەيدوون بىرى.

بابەتەي لەمەر بۆكان لە كىتئەكە دا ئەو ھەندە زۆرن كە من تەنيا دەتوانم لىستەيەك لە ژمارەي لاپەرەي پەيوەندىدار بە بۆكان پىكەيتەم و ئامازەيەكى كورت بە چەند بابەتەي بىكەم. بەگشتى، تەننەت ئەگەر شىۋاۋى و تىكە لاۋيى نىۋ بابەتەكان بخەينە لاۋ، ھىشتا ئەو زانىارىيە بلاۋ و بى شىرازەيەش دەتوانى يارمەتيدەرى توۋزەرانى ميژوويى سابلاغ و موكريان بى بە بۆكانەو، بەلام حىسابى ويئەكان تەواۋ جياۋازە و دەتوانن سەرچاۋەيەكى باش بن لەمەر كەسايەتەي، شوين و رووداۋەكانى ناۋچە و بۇ نووسىنەويەي ميژوويى دواپۆزى بۆكانىش كەلكيان لى وەر بىرى.

بالتیره دا ئه وه بلییم که چاره نووس و میژووی سابللاغ و بۆکان وه ها پیکه وه گریدراون که هه ندیک جار به شیوه یه کی دهسکرد نه بی باسی یه کیان له ویترا جیا ناکریتته وه. هه ر چۆنیک بی، ژماره ی به شیک له و لاپه رانه ی کتیبه که که راسته وخۆ بۆکان دهگر نه وه به و شیوه یه ی خواره وهن:

لاپه ره ۱۳، ۲۵، ۲۹، ۳۳، ۳۵، ۴۲، ۴۶، ۵۰، ۵۱، ۵۷، ۶۰، ۷۲، ۷۶، ۷۹، ۸۱، ۸۴، ۸۵ و ۹۴. له لاپه ره ۹۹ وه هه تا ۳۰۶ به لگه نامه ی وهزاره تی دهروه ی ئیران و ساواکن که سه رچاوه کانیا ن به وردی دیاری نه کراوه، به لام دیاره که ده بی «اسناد سیاسی ایران و عثمانی» و «چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دمکرات کردستان» بن که چه ند سال پیشتر به فارسی له ئیران بلاو بوونه ته وه.

له لاپه ره ۳۰۶ به دواوه وینه کانن که تا ۶۲۰ دریتیه یان هه یه و گه نجینه یه کی به نرخن بۆ تویتیه وه له میژووی ناوچه که. له لاپه ره ۶۲۱ به دواوه تا کۆتایی کتیبه که زانیارین سه باره ت به وینه کان و له ویشدا به شی بۆکان زۆرن:

لاپه ره ۶۲۳، ۶۳۵، ۶۳۷، ۶۳۹، ۶۴۱، ۶۵۱، ۶۵۸ تا ۶۶۱، ۶۶۸، ۶۸۰، ۶۸۶، ۶۸۹، ۶۹۷، ۶۹۸، ۷۰۳، ۷۰۹، ۷۱۲ و ۷۱۶.^۱

۱. فریدون حکیمزاده، «ساوجبلاغ مکرری (مهآباد)، تاریخ تحولات اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی مهآباد به روایت اسناد»، از انتشارات مرکز نشر فرهنگی هیوا، انتشارات رهرو، مهآباد ۱۳۸۹ / ۲۰۱۰، ۷۲۳ صفحه، فارسی (ISBN: 978 964 7970 32 7).

دادگای پیشه‌وا و هاوړتیانی

ئوه کتیبیکي به‌لگه‌نامه‌یی گرنکه و سه‌رچاوه‌ی زانیاری و به‌لگه‌نامه‌کانی «سازمان اسناد ملی ایران» ه، به‌لام شیوازی دارشتنی کتیبه‌که، ئالوژی و بشیوی زوری پیوه دیاره و خوینهر ناتوانی بزانی به‌لگه‌نامه‌کان چۆن و له چ ریگایه‌که‌وه ده‌ست که‌وتوون و که‌ی؛ ته‌نانه‌ت ناوی نووسه‌ری کتیبه‌که به‌ئاشکرا رانه‌گه‌یه‌ندراوه. به‌گویره‌ی نیوه‌رۆک، ده‌بی نووسه‌ری کتیبه‌که نه‌مر دوکتور په‌حیمی سه‌یفی قازی بی، که کتیبه‌که‌ی به فارسی یا تورکی ئازهر بایجانی نووسی، به‌لام به پروبه‌رگ و لاپه‌ره ۳ و ۴ ه‌وه ناوی «مه‌مه‌دره‌زا سه‌یفی قازی» به شیوه‌یه‌ک راگه‌یه‌ندراوه که ویده‌چی نووسه‌ر بی و «عه‌لی ئه‌کبه‌ر مه‌جیدی» ش به وهرگیږ داندراوه. ئه‌م زانیاریانه بۆ کتیبیکي به‌لگه‌نامه‌یی که ده‌بی خوینهر متمان‌ه‌ی پی بکا، گه‌لیک گرنگن و ئه‌م ناته‌واویانه شوین داده‌نیته‌ سه‌ر باوه‌ر و متمان‌ه‌ی خوینهر.

ه‌هر چۆنیک بی کتیبه‌که ژیان‌نامه‌ی کورتی پیشه‌وا و شه‌هیدان حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌یفی قازی و ئه‌بولقاسمی سه‌دری قازی تیدا راگه‌یه‌ندراوه و پاشان نزیکه‌ی ۶۰ لاپه‌ره‌ه‌وال و وینه‌له‌ژیر ناوی «نه‌ینیه‌کانی دادگایی کردنی قازی مه‌مه‌د» بلاوکراوه‌ته‌وه که زۆربه‌ی زۆریان پیشتر بینراون و بۆ ئه‌وه نابن به «نه‌ینی» ناو ببرین. ئینجا «وه‌سیه‌تنامه‌ی سیاسی پیشه‌وا» چاپ کراوه، که پیشتریش له شوینی دیکه‌دا راگه‌یه‌ندراوه و له هیچکامیان‌دا سه‌رچاوه‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی ئاشکرا نه‌کراوه، واته‌ باس له گوڤاریکی فارسی کراوه که که‌س نه‌یدیتوووه و وینه‌ی لاپه‌ره‌کانی چاپ نه‌کراوه‌ته‌وه.

به‌لام گرنگترین به‌شی کتیبه‌که، به‌لگه‌نامه‌کانن (لاپه‌ره ۱۱۱ تا ۲۳۱).

به‌لگه‌کان هه‌مووی فارسین و ته‌رجه‌مه‌ی کوردییان له‌گه‌ل‌دا هاتوووه. ته‌رجه‌مه‌کان پرن له هه‌له و ناته‌واوی و خوینهر ناتوانی پشتیان پی ببستی.

زۆریک له به‌لگه‌نامه‌کان باسی بۆکان و که‌سایه‌تییه بۆکانییه‌کانیان تیدا کراوه.

ئەوێش ژمارەى لاپەرەى بەلگەنامەى پەيوەندیدار بە بۆکان:

۱۱۶، ۱۲۰، ۱۳۲، ۱۵۱، ۱۵۳، ۱۵۹، ۱۸۴، ۲۱۰، ۲۱۲، ۲۱۸، ۲۲۶، ۲۳۰.

بەشى ھەرە دلته زینی کتیبە که ئەو نامە و گازندانەن وا له کاتی گیرانی پیشەوا و ھاوڕێیانی دا ھەندیک کەسى کینه له دل و ترسە ئۆک بۆ شا و سەرەکو وە زیرانی ئێرانیان نووسیو و داواى سزادانی ئەو قارەمانانەیان کردوو. ژمارەیک له وانە بریتین له ئاغاواتی قارەمانی، مەعرووفی، شیخ ئاغایی، گەورک و ھەرەھا عەبدوللاغای ئیلخانی زاده، که جگە له یەکو و کەسیان ئاشکرایە ئەوانی تر له ژێر گوشاری سپای ئێران دا ئەم کارە ناجوانمێرانەیان کردوو و وەبالی سەرەکی ئەو کارە قیزەوونە دەبێ بدریتە پال فرماندەرانى سەربازی ناوچەکە.^۱

۱. محەممەد رەزا سەیفی قازی، «نەینییەکانی دادگایی کردنی قازی محەممەد و ھاوڕێیانی، بەلگەنامەکان»، وەرگێڕ: عەلی ئەکبەر مەجیدی، زنجیرەى بلاوکراوەکانی چاپخانەى شفقان، سلیمانی، ۲۰۰۸، ۲۳۱ لاپەرە، کوردی.

بۆکان له سهدهی بیستمدا

دوای بلاو بوونه وهی کتیبی «تاریخ فرهنگ مکریان، بۆکان»، نووسینی نه مر ئیبراهیم ئەفخه می که دهوروبه ری سالی ۱۳۶۴/ ۱۹۸۵، به زمانی فارسی بلاو کرایه وه (پرواننه به شه کانی پیشتر) هیچ کاریکی سه ره خۆی جیددی له سه ر میژووی بۆکان نه کرابوو تا ئە وهی له سه ره تا کانی ئەم سال (۱۳۹۸) دا کتیبی به نیوه روکی کاک رحمان محهمه دیان به ناوی «بۆکان له سه دهی بیستمدا» که وته به ردهستی خۆینه رانی تامه زرۆی میژووی کوردستان. دوای

بلاو بوونه وهی کتیبه که من بابه تیکی کورتم بۆ ناساندنی کتیبه که نووسی، که له سه ر مالبه ری رۆژهلآت/ بۆکان بلاو کرایه وه.

ناساندنی ئەو کتیبه به لگه نامه یی یه له بهشی بۆکان له میژوودا، که تایبهت به میژووی بۆکانه، پنداویستییه کی بی گومانه و زانیاری نیو ئەم باسانه به بی باسی کتیبه که ی ریزدار رحمان محهمه دیان، ناته واو ده بی. هه ر بۆیه ش لیژدها دهقی وتاره که ی خۆم ده هیتمه وه و هیوادارم له داها توویه کی نزیکدا به رگی دووه می کتیبه که و ههروه ها وه رگیزرای فارسیشی بلاو بکریته وه. ئە وه ش دهقی وتاره که:

بۆکان له سه دهی بیستمدا

میژوویه کی پرووداو

ئەم کتیبه به هه موو پیوانه یه کی کاری توژیینه وه، کاریکی به نرخ و لیکۆلینه وه یه کی که مۆینه یه: هه لسه نگاندنی میژووی سیاسی - کۆمه لایه تی - ئابووری شار و

ناوچهیهک له ماوهی سهد سالاى سهدى بیستهدا، بهگویرهی ۸۱ بهلگه‌ی متمانه‌پیکراو.

میژووی شاری بۆکان وهک بهشینک له موکریان له تاریکی دایه، ته‌نیا به یارمه‌تی توژیینه‌وه‌کانی گردی زیویه و حه‌سه‌نلوو و له‌م دوایی‌یانه‌ش‌دا قه‌لایچی، پروناکییه‌ک ده‌که‌ویته سهر میژووی که‌ونارای شاره‌که و میژوونوسه یۆنانی و رۆمییه‌کانیش هه‌والی هه‌ندیک پرودوای ناوچه‌که وهک شه‌پری ئیران و رۆم له ده‌وروبه‌ری ته‌ختی سوله‌یمانمان پینده‌دن. میژووی دواى ئیسلامی ناوچه‌که‌ش جگه له هه‌ندیک هیلی گشتی پروداوه‌کان، شتیکی ئه‌وتوی لی‌ده‌رناکه‌وی و له چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌ک‌دا نه‌بی ئاماژه‌ی راسته‌وخۆ به شار و ناوچه‌که نه‌کراوه.

به‌کورتی ئه‌وه‌ی تا ئیستا باسی کرابی ئه‌وه بووه که سهردار عه‌زیزخانی موکری شاری بۆکان و چه‌ند گوندی ناوچه‌که‌ی به‌زۆر یا به خواهیش له بنه‌ماله‌ی «خاکی» یا «مه‌ردانه‌گی» کریبی، سی نه‌وه دواى ئه‌و، سهردار عه‌لی‌خان ئه‌م شاره‌ی وا باپیره‌گه‌وره‌ی کردبوویه ملکی خو‌ی، له‌بری قه‌رز دابینه «په‌ناهی»‌ناو، تاجرکی ته‌وریزی، ئه‌ویش له سالی ۱۳۲۳دا به بنه‌ماله‌ی ئیلخانی‌زاده‌ی فرۆشتی و دواى شو‌رشی ۱۳۵۷ی گه‌لانی ئیران نه‌زم و نیزامی ئاغایه‌تی و خاوه‌ن‌ملکی به‌ته‌واوه‌تی له گریژنه‌ چووبی و وهک له گۆرانی‌دا ده‌گوتری: «بۆکان بووبینه شارستان!» ئه‌وه‌نده و هیچی ترا!

به‌م پینیه‌ بواری لیکۆلینه‌وه له رابردووی شاری بۆکان بواریکی به‌رین و له عه‌ینی کات‌دا، ده‌ست لی‌نه‌دراوه و چاوه‌روانی گه‌لیک لیکۆلینه‌وه‌ی دوا‌رۆژ ده‌کا. جا ئه‌گه‌ر له رابردوودا ده‌بوویه که‌سانی وهک راولینسۆن به هیزی سپایی بریتانیاوه بینه‌ته‌ختی سوله‌یمان یا ژاک دو مۆرگانی فه‌ره‌نسی بۆنی نه‌وت هه‌لیبگری و سهر له ته‌رغه‌ و سه‌هۆلان ده‌ربینی، ئه‌م‌رۆ ئیتر رۆله‌کانی گه‌لی کوردن ئه‌م ئه‌رکه ده‌گرته ملی خو‌یان و ئاو‌ر له پروداوه میژوویی‌یه‌کانی ژینگه‌ی خو‌یان ده‌ده‌نه‌وه. وا ریزدار ره‌حمان مه‌مه‌دیان که‌سایه‌تی ناسراوی فه‌ره‌نگی بۆکان، ده‌ستی داوه‌ته کاریکی گه‌وره. کاک ره‌حمان هه‌ندیک به‌لگه‌نامه‌ی کۆنی ناو مالی

خۇيانى لەلای يەكتر داناوو و كاتى دىويەتى بۇ ئەو دەبن بخرىنە بەرچاوى خوينەر و يارمەتتى روون بوونەووى قوژبىك لە مېژوو نادىارى شارەكە دەن، بە شوين بەلگەنامەى هاوچەشەن دا يارمەتتى لە ھەندىك گەورەمالى وەك سەيادەت و فەيزوللا بەگىيەكان و شەرەفكەندى و مەجىدى و ئىسماعىلى و... خواستوو؛ لە ھەولتەر سەردانى بنەمالەى نەمر حاجى قاسمى كەرىمى كەردوو و پەيوەندى بە بنەمالى نەمر عەبدوللا ئىترانىيەو گرتوو و بەو شىئوۋە مەوداى كارەكەى خوى فراوانتر كەردوو. دلوايى و متمانە پىكردنى ئەو كەسانەش بۆتە ھوى ئەووى سەرچەم ۸۱ بەلگەنامە گەردوكو بكرىن، كە بۇ كارى توژىنەووى مېژووئى ژمارەيەكى گەلىك سەرنج پاكىشە. ئەم ۸۱ بەلگەنامەيە و ناساندن و سەرەتا بۇ نووسىنيان كىتپىكى بەنرخى ۴۰۰ لاپەرەيى پىكەيناوۋە كە بەختەوەرەنە ئىستا لە بەردەستى خوينەرى كورددايە.

زمانى بەلگەنامەكان، جگە لە يەك يا دوانىان، فارسىيە؛ ھەر بۆيەش دەكرا كىتپەكە كارى كەمترى لەسەر بكرايە و بە زمانى فارسى بلابوكرايەتەو، بەلام دلسۆزىي كاك رەحمان بۇ زمانى نەتەوايەتتى خوى، بۆتە ھوى ئەووى ھەر ھەموو بەلگەكان بكرىنە كوردى و ناساندن و سەرەتاكانىشيان ھەر بە كوردى بى.

من بەختى ئەووم ھەبوو پىش بلابوونەوۋە چاوم بە كارى نووسەر بكوئى. نووسەر دواى ئامادەكردنى بەلگەنامەكان و ھەرگىران و سەرەتا نووسىنيان، كارە ئامادەكراوۋەكەى خوى بۇ ناردم، منىش سەرنج دايە يەكدوو خال كە نازانم دواتر رەچاوى كردن يان نا، بەلام دەزانم نووسەرى بەرپىز چەندە خوى بە كارەكەوۋە ماندوو كرد و شەونخوونى كىشا بۇ ئەووى كارىكى پاكردە و كەم ھەلە پىشكەشى گەلەكەى بكا. لە بەرانبەر ئەم ھەموو زەحمەت و ئەركەشدا ھىچ ناتوانم بلىم جگە لەووى سپاسى بكەم و ھىوادار بىم رۆلەكانى گەل خزمەت و ئەركەكەى لە پىناو ئەو كارە مەزنەدا فەرامۆش نەكەن. ھەروەھا ھىوادارم دەسپاكى و متمانە پىكراويى كاك رەحمان بىتتە ھوى ئەووى بەلگەنامەى دىكە لەلايەن ئەم يا توژەرانى دىكەوۋە دىراسە بكرىن و ببە بنەماى نووسىنى مېژووئى ھەمەلايەنەى بۆكان وەك بەشىك

له كوردستانى خوشه ويستان.

چەند بەلگە يەكى نيو كتيبه كه هى كۆتايى يەكانى سەردەمى سەردارەكانى بۆكان، واتە كۆتايى يەكانى سەدەى نۆزدەن. بەلگەكانى ديكە بەگويرەى كات و رووداو، لە پەيوەندى پاشماوەى ملكايەتى «پەناهى» و «ئىلخانى زاده» دان كه ئەوى دوايى يان تا سەروحهدى شۆرشى ۱۳۵۷ى ئيران دريژەى كيشاوه. لە ماوەى هەركام لەو سەردەمانەدا، بۆكان گەلێك رووداوى بەخۆيەوه بينيوه: لە كۆتايى يەكانى سەدەى نۆزدەهەم و سەرهەتاكانى سەدەى بيستەمدا گوندىك بووه بە ديهبان و كويخاسجيلهوه، پاشان بووه بە «بەخش» و سەرەتا حاكم، ئينجا بەخشداری بووه و لە ئەنجامدا شارستان.

لەبارى سياسىيەوه، كتيبه كه سەبارەت بە سەردەمى كۆمارى كوردستان و ماوەيەك پيش ئەو و پيش دەدوئ و بەتايەت بەلگەنامەى سەردەمى راپەرىنى ۱۳۳۲ى خەلكى بۆكان و ناوچەى فەيزوللا بەگى دژ بە ئاغاوات، كه راپەرىنىكى چينايەتى بوو، لە كتيبه كه دا گەلێك بەزۆرى رەنگيان داووتەوه. هەول و خەباتى خەلكى بۆكان و نوينه رە ئازا و بويره كه يان حاجى قاسمى كەرىمى، شكايەت و شكايەتكارى و سەفەرى تاران و چوونە لای كەرىمى سەنجاى، ئەندام پەرلەمانى ئەو دەمى ئيران و لە رېگەى ئەو وه پيشكەش كردنى عەريزه بە دوكتور موسەددىقى سەرهەك وه زير، ئايەتوللا كاشانى سەرۆكى مەجلىسى شوورا، دوكتور فاتمى، وه زيرى نيوخۆ و وتاردان لەسەر رادىوى تاران و وتوويز له گەل رۆژنامەكان، بەشيكن لەو هەنگاوانەى وا حاجى قاسم بە نوينه رايەتى لە لايەن خەلكى بۆكانەوه، پيش كۆدەتاي ۲۸ى گەلاويزى ۱۳۳۲ هەليھيتاوتەوه و كتيبى كاك رەحمان نەك هەر ئەو رووداوانەمان وه بىر دىنيتهوه، بەلكو بە بەلگەش پشت ئەستوريان دەكا.

ئەوهى لە كتيبه كه دا دەردەكەوئ ئەم راستىيەيه كه خەباتى خەلكى بۆكان لە پیناوتەستاندى مافەكانيان تەنيا لە سەردەمى ملكايەتى ئاغاواتى ئىلخانى زاده و موهتەدى دا نەبووه و ميژووى بەر بەرەكانى و خەبات لە پیناوتى ئەستاندەوهى «ئەعيانى»ى مال و دووكان و باغ و مەزرا، دەگە رپتەوه بۆ سەردەمى پەناهيەكان.

كتيپه‌كه ئەم راستييه‌ى به به‌لگه‌ى ته‌واوه‌وه چه‌سپاندوو، گەرچى دوور نيهه پيشتر له سه‌رده‌مى سه‌رداره‌كانيش دا مه‌سه‌له‌كه به‌شيك بووبى له كيشه‌ى هه‌ميشه‌يى خه‌لك له‌گه‌ل ئاغا و ده‌ره‌به‌گ. ئەم بابته‌ گرنه‌گه بۆ ئەوه ده‌بى بيهته ده‌سمايه‌ى ليكوئيلينه‌وه‌ى چروپى داهاووى لاه‌كانمان و ته‌نانه‌ت له دواروژدا چه‌ند نامه‌ى دوكتوراي له‌سه‌ر بنوسرى.

نوسه‌ر كتيپه‌كه‌ى له‌سه‌ر شيوازيكى ئەمروى داناه: پيش هه‌موو شت سه‌ره‌تايه‌كى بۆ كاره‌كه‌ى خۆى نووسيوه، ئينجا له به‌شى به‌لگه‌نامه‌كان دا يه‌كه‌م جار عه‌ينى به‌لگه‌نامه‌يه‌كه‌ى چاپ كر دووه، ئينجا ده‌قى نووسراوه‌كه‌ى به ده‌سخه‌تى فارسى ئەمروى نووسيوه‌ته‌وه و پاشان سه‌رجه‌مى به‌لگه‌نامه‌كه‌ى وه‌رگير اوته سه‌ر زمانى كوردى، له هه‌ر كوئيه‌كيش پيوستى كر دبى په‌راويژى بۆ نووسيون و شوينى ناديار يا سووتاو و پرواوى به‌لگه‌نامه‌كانيشى به وردبوونه‌وه‌ى زور، ساغ كر دوونه‌ته‌وه.

به‌شيكى گرنه‌گى ديكه له كارى كاك ره‌حمان، چاپى ژماره‌يه‌كى زورى ويته‌ى ميژوويى بۆكان و بۆكانيه‌كانه به ناوچه‌ى ده‌وروبه‌رييه‌وه. زوربه‌ى زورى ويته‌كان له سه‌رچاوهدى ديكه‌دا نه‌بينراون.

جيا له ويته، دوو پارچه شيعرى ماموستاي نه‌مر هه‌ژاريش بۆ يه‌كه‌م جار له كتيپه‌كه‌دا چاپ كراون، كه بارودوخى ئيداره‌ى دوخانياتى بۆكان له سه‌رده‌مى پيش كۆمارى كوردستانمان بۆ روون ده‌كه‌نه‌وه. شيعره‌كان، به‌رتيل وه‌رگرتنى مه‌ئمووران و مه‌زلووميه‌تى تووتنه‌وانانى هه‌ژارى ناوچه‌كه به‌ده‌ست ئەوانه‌وه ئاشكرا ده‌كه‌ن.

ئاوردانه‌وه له كيشه‌ى ژن له بنه‌ماله‌ى نه‌ريتيى ئەو سالانه‌ى بۆكان و ناوچه‌كه و بى‌به‌ش بوونيان له ميرات و به‌شه‌مال و زال‌بوونى پياو به‌سه‌ر لايه‌نى دارايى و ملكيى بنه‌ماله‌دا، يه‌ك له‌و خالانه‌يه كه نووسه‌ر سه‌رنجى تايبه‌تى داوته‌ى و به‌ بلاوكردنه‌وه‌ى چه‌ند به‌لگه‌نامه بۆمانى روون كر دوته‌وه كه ژن له‌نيو بنه‌ماله‌ى ئاغا و ده‌ره‌به‌گ و هه‌روه‌ها تاجر و دووكاندار يا فه‌رمانبه‌رى بۆكاني ئەو سه‌ده‌مه‌دا وه‌ك مروقى پله دووه‌م سه‌ير كراوه و ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر به‌شه‌ماليك ياسا و شه‌رع و

عورف پئیان دابی، به هۆی ئیمزاکردنی سه نه دیکه وه کردوویه به گهرووی میرد یا برای خۆیه وه له کاتیکدا خۆی به بی مافی ماوه ته وه.

له پیکهینانی کتیبه که دا گه لیک که س به ناردنی به لگه نامه یارمه تیی کاک رهحمانیان داوه. ریزدار ئه سعه دی ئیزان زاده ژیاننامه ی باوکی نه مری خۆی (عه بدوللا ئیزانی) ی بۆ ناردووه؛ کاک حه مه ده مینی شاسه نه م جگه له پیت چنن، به لگه نامه کانی بنه ماله ی «مه جیدی» ی بۆ ده سته به ر کردووه؛ منیش به ش به حالی خۆم شه جه ره نامه ی بنه ماله ی خۆمان و کاک رهحمانم که دایکی کوچ کردووم له سه فه ریکی له نده ن دا گو تبووی، بۆ نارد. کاک رهحمان نا ته واو ییه کانی بیره وه ری دایکی ته واو کردووه و له کۆتایی کتیبه که دا بلاوی کردۆته وه، که بۆ ئه م کاره ش سپاسی ده که م.

گه لیک هیوادارم به رگی دووه م و سیهه می کتیبه که به یارمه تیی خه لکی بۆکان و ناوچه که ی به ره م بی و ده سپاکی نووسه ر بیته هۆی متمانه ی خه لک بۆ ئه وه ی به لگه نامه ی خۆیانی بخه نه به رده ست و ئه ویش نه فه سی دریزی بۆ به رده وام بوون له سه ر ئه و کاره پیرۆزه هه بی. یه ک له و بو ارانه ی که نووسه ر ده توانی کاری جیدیی تیدا بکا، میژووی فرههنگی شاری بۆکان و به تایبهت، رابردووی پهروه ده و فیکردنه له بۆکان که خۆی یه ک بووه له م که سانه ی سالانیکی دووردیژ له م بواره دا خزمه تی خه لکی شار و گونده کانی ده وره به ری کردووه و شاره زای گه لیک لایه نی کاره که یه. به هیوای بلاو بوونه وه ی به رگه کانی دیکه ی ئه م کاره سه رنج پراکتیشه. رپوون کردنه وه: به خته وه رانه، دوا ی پینج سال به رگی دووه می کتیبه که ش بلاو بووه و به رگی یه که میش ته رجه مه ی فارسی کرا؛ ئیتر نووسه ر خه ریکی کۆکردنه وه ی بابهت بۆ به رگی سیهه م بوو، که ئه جه ل مۆله تی نه دا و به داخه وه کۆچی دوا یی کرد، یادی به خیر بی.^۱

۱. رهحمان محه مه دیان، «بۆکان له سه ده ی بیسته م، دا، کۆی ۸۱ به لگه نامه»، به رگی یه که م، چاپی په خشانگای کۆله پشته ی، تاران ۲۰۱۰/۱۳۸۹، ۴۱۶ لاپه ره، کوردی (-) 978-600-5816-09-9.

رهحمان محه مه دیان، «بۆکان له سه ده ی بیسته م (ب) ۲) میژوو، سیاسهت، فرههنگ، ئه ده ب»، بنکه ی کۆله پشته ی، تاران ۲۰۱۵/۱۳۹۴، ۴۷۹ لاپه ره، کوردی. ISBN: 978-600-7217-

كۆبۈنە ۋە مامۇستايان ۋە شارەزايانى پەرۋەردەي شارەكانى كوردستان لە مەھاباد

بۇ لىكۆلىنە ۋە لە چۆنىيەتتى دانانى بەرنامە بۇ نووسىنى كىتئىي كوردى و
گونجاندى لە بەرنامەي دەرسىي قوتابخانەكانى رۆژھەلاتى كوردستاندا
(بەھارى سالى ۱۳۵۸ى ھەتاۋى/ ۱۹۷۹ى زايىنى)

لە ماۋەي ۷ مانگى نيوان سەرکەوتنى شوڭشى گەلانى ئىران (۲۲ى رېيەندانى
۱۳۵۷) و فەرمانى خومەينى بۇ ھىرش كردنە سەر كوردستان (۲۸ى گەلاۋىژى
۱۳۵۸)، جگە لە خەباتى سياسى، چەند ھەنگاۋى مەزنى فەرھەنگىش لە كوردستان
ھەلىنرايە ۋە كە ھەركام پىويستيان بە ھەلسەنگاندن و شى كردنە ۋەي تايبەت ھەيە.
ھيوادارم بتوانم بىرە ۋە رېيەكانى خۆم سەبارەت بە چەند بابەتى سەرەككى ئەو
ھەنگاۋە گرنگانە بنووسم و بيانخەمە بەرچاۋى خوينەر. ئىستا، ۳۲ سالىك دواي
ئەو رووداۋانە، كاتى بىريان لى دەكەمە ۋە، دەبىنم تەنانەت بە پىوانەي ئەمپوش
گەلىك لايەنى كارەكان جىگەي شانازى و سەر بەرزىي گەلەكەمانن و ۋەك خەباتى
فەرھەنگى و كار و كردارى بەرپرسانە لە ميژوودا دەمىننە ۋە.

ديارە ھەلە و كەم و كورتىش لە كارەكاندا كەم نەبوو و وا ھەيە ھۆكارىك لە
ھۆكارەكانى سەرئەكەوتن و ھەرەس ھىنانى خەباتىش دەبى ھەر ئەو ھەلە ۋە پەلانى
بوويىتن.

من شايدى چوار كارى گرنگى ئەو سەردەمە تايبەتە بووم كە سەرەتاي
ھەمويان لە مەھابادە ۋە دەستى پىكرد:

۱. دامەزرانى «كۆرى زانىري كوردى»؛
۲. كۆبۈنە ۋەي پىپۆراني پەرۋەردە و زمان بۇ دانانى كىتئىي دەرسىي كوردى؛
۳. كارى ھەرۋەزى بۇ نووسىن و ئامادە كردنى كىتئىي پۆلى يەكەمى قوتابخانەي
سەرەتايى بە كوردى؛
۴. دامەزرانى «زانستگەي كوردستان».

هەردووک هەنگاوی ۲ و ۳ بەگوێرە ی بریارەکانی هەنگاوی یەکەم، واتە «کۆری زانیاری کوردی» هەڵبژێرانە.

ئەو هەش کورتە زانیارییەک لەسەر هەر چوار بەرنامەکان:

یەکەم، کۆری زانیاری کوردی

ئەم کۆرە، لەسەر نمونە ی دەزگایەکی هاوچەشن کە چەندەها سال پێش ئەو هە باشووری کوردستان دامەزرا بوو، لە بەهاری ۱۳۵۸دا پیکهات و ئەو هەندە ی بزانی بە دەسپێشخەری حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران کرا. منیش بانگهێشتنی یەکەم کۆبوونەو هە ی کرابوو و چووم، بەلام لەبەر کەلەگەرمی و بی‌عەقڵی، مەسەلە یەکی سیاسیم لە خۆم گەورە کردەو و پێش کرانەو هە ی فەرمیی کۆبوونەو هە کە، یادداشتیکم دایە دەست بەرێو هە بەری کۆبوونەو هە نەمر عەلی حەسە نیانی (هاوار) و گۆتم لە شوێنیک فلان و فیسارە کەس دانیشتیتم، من دانانیشم و ڕۆیشتم! هەندیک کەسایەتی و هە ک مامۆستایان حەسەن قزلی و هیمنیش لە دانیشتنە کە دا بەشدار بوون. ئەگەر دەرفەتیک هە بوو سەبارەت بە کۆبوونەو هە کە و بەگشتی کارەکانی کۆری زانیاری کوردی لە ڕۆژە ھەلاتی کوردستان بابەتیکی سەربەخۆ دەنووسم. لەو کۆبوونەو هە دا کە باسم کرد، بریاری دامەزانی کۆری زانیاری کوردی درا و لە راستی دا دامەزرا. کۆر بە تۆبە ی خۆی، و هە ک یەکەم هەنگاوی کارەکانی، بریاری دابوو کۆبوونەو هە ک لە پسیپۆرانی پەرودە پیکبی بۆ ئەو هە ی چۆنییەتی کاری دەرس خۆیندنی قوتابخانەکان بە زمانی کوردی تاوتوی بکری و ریبازی گونجاوی بۆ بدۆزیتەو هە ریبیازیک کە لەگەل خواستی لەمیژینی گەلی کورد یە ک بگریتەو هە، بۆ حکومەتی تازە دامەزراوی کۆماری ئیسلامی جیگە ی قبوول بی و لەباری کردەو هە ی و داراییشەو هە گونجاو بی.

دووهەم، کۆبوونەو هە ی پسیپۆرانی پەرودە

ئەو کۆبوونەو هە، ژمارەیان دوو یا سێ بوو و بەدوای یە کدا هاتن. و هە ک گۆتم کۆبوونەو هە کان لە ئەنجامی بریاری کۆری زانیاری دا ریکخرا بوون و دەسپێشخەرییان دەگە ریتەو هە بۆ کۆر. خەلکانیکی زۆر لە شارە جیاجیاکانی کوردستانەو هە تیندا بەشدار

بوون و باس لە ئامادەكاری و ڕیگا دۆزینەو بەرنامەيەکی نوێی پەرودە بە زمانی كوردی و چۆنیهتی كاركردن بەرەو نووسرانی دەقی كتیبي دەرسی بۆ قوتابخانەكانی كوردستان كرا. من لەو ئاچالاكانە بەشدار بووم. ڕیکەوتی كۆبوونەوێهەكان كۆتایی یەكەمی بەهاری سالی ۱۳۵۸ بوو. ئەم باسە ئیستا سەبارەت بەو كۆبوونەوانەيە و لە درێژەدا ڕوون كۆردنەوێ زیاتریان لەسەر دەنووسم.

سێهەم، نووسینی كتیبي پۆلی یەكەمی سەرەتایی

بەگوێرە ی باری كۆبوونەوێ پسیۆرانی پەرودە (برواننە سەرەوێتر، بەشى دووھەم)، تیمی ۱۰ - ۱۲ كەسی مامۆستایانی قوتابخانە و ئەدیب و لیزانی بابەتی پەرودە هەفتە ڕۆژیک لە مەهاباد كۆدەبوونەوێ بۆ ئەو كتیبي پۆلی یەكەمی سەرەتایی بە زمانی كوردی ئامادە بكەن. ڕیکەوتی كارهەكانی ئەم بوارە، سەرەتا هەتا نیوھراستی ھاوینی سالی ۱۳۵۸ بوو. باریار وابوو لە درێژە ی كارهەكەدا كتیبي پۆلەكانی دیکەش كاریان لەسەر بكری و منیش یەك لەو كەسانە بووم كە خەریکی نووسینی كتیبي پۆلی یەكەم بووین. كۆبوونەوێهەكان بە ڕیکوپیکی بەرێوێ چون، بەلام بەداخەوێ ۲۸ گەلاوێژ و شەری پاوێ و فەرمانی خومەینی بۆ ھێرش كۆردنە سەر كوردستان كارهەكە ی لە گریژنە برد و نەك ئەوێ بەلكوو گەلیك كاروباری نەتەوێی دیکەش تووشی وەستان و وچان ھات. لە بیرمە لە كۆبوونەوێهەكانی كۆتاییماندا مامۆستا مەلا عەبدوڵلا حەیاكیش بەشدار ی كۆرد و ڕوانگەكانی ئەو لەمەڕ لایەنی زمانەوانی و ئەدەبی دەقەكەوێ زۆر بە ھەند وەرگیرا.

ئەوێندە ی بزانی سەپێترانی شەڕ بەسەر گەلی كۆرددا و دوابەدوای چوونەدەری پێشمەرگە لە شارەكانی كوردستان، حیزبی دیموكراتی كوردستانی ئێران و كۆمەلە ی شۆڕشگێڕی كوردستان ھەركام بەتەنیا و بە شێوھەكی سەر بەخۆ درێژەیان بە كارهەكان دا و كتیبي پۆلی یەكەمی سەرەتایی تەنانت گەیشتە قۆناغی چاپ و كەلك لێ وەرگیرانی، بەلام نازانی كامیەك لەو كتیبانە لەسەر بنەمای كاره ناتەواوێهەكی كۆری زانیاری دانرا و گەلو ئەوێ وا ئیمە كارمان لەسەر كۆرد، مایەوێ یان فەوت؟ زۆر بە ی ھەرە زۆری بەشداربووان و دانەرانی كتیبيەكە خەلكی ناوچە ی

موكریان بوون، به لām يهكدوو كهسى ناوچهى ئهردهلانىشمان له نيودا بوو. كهسم له بير نيبه له ناوچهى باكوور، واته ورمى و خۆى و ماكووه بهشداريى كارهكهى كردبى يا ئهگهر بووبى من له بيرم نيبه.

چوارهم، كۆبوونهوى دامهزراندنى زانستگهى كوردستان

ئوه دياردهيهكى جياواز له دانيشگاي كوردستانى شارى سنهيه كه ئىستاش هه رههيه. كۆبوونهوى يهكهه بۆ دامهزراندنى ئهم زانستگهيه له مههاباد بهرپوه چوو و پيكهينهر و بهرنامهدارپيژيشى كۆمهلهى شوپشگيرانى كوردستانى ئيزان بوو. ريكهوتى يهكهه كۆبوونهوه، بىگومان هاوينى سالى ۱۳۵۸ بوو، به لām مانگهكهيم له بير نيبه. من وهك ميوان بانگهيشتنى يهكهه كۆبوونهوى دامهزرانى كرام و لهوى بووم كه ههلبزاردنهكان بهرپوهبران. له رۆژى يهكهه كۆبوونهوهدا، ماموستا شيخ عيزهدين حوسينى له سهفهه بوو و بهشدارانى كۆبوونهوهكه ماوهيهكى زور دانىشتن تا ماموستا گهرايهوه مههاباد، هاته شوينهكه و كۆبوونهوهكهى كردهوه. نهمر دوكتور قاسملوش بانگ كرابوو، كه هات و رهخنهى له شيوهى پيكهينانى دانىشتنهكه و بانگهيشتنى ئامادهبووان گرت.

شيوازيك كه بۆ دامهزرانى دانيشگاي كوردستان گيرابوو بهرچاو، شيوازى چينى واته شيوهيهك بوو كه له ولاتى چين بهرپوهبرابوو و تييدا بايهخى سهرهكى دهدرابه ئهزموون و كردهوى عهملهى و كارى تيوريك بايهخى كهمترى پيدهدرا. خويندكار دهبوويه دواى خويندنيكى يهكدوو ساله، ماوهيهك دهست به كار و خزمهت بكا ئينجا جاريكى ديكه بگهريتهوه سهه خويندنهكهى. ئهو رۆژه، به شوين وتارى كرانهوى كۆبوونهوهكهدا كهسانيك وهك نوينهرى ههركام له شارهكانى كوردستان ديارى كران. كاك سهلاخوددبى موتهدى داواى له من كرد بيم به نوينهرى بۆكان، به لām گوتم به بوونى خۆت و كهسيكى وهك دوكتور جهعفهرى شهفيعى ليژه، من چ رايهه دهكهوى بيمه نوينههه و دياره ههه نهمر دوكتور جهعفهرى شهفيعيش كرايه نوينهرى شارى بۆكان، كه دواتر لقى زانستگهكهشى له ژوورپكى ژاندرميرى پيشووى بۆكان له سههه قولله دامهزراند. سهبارهه به ئهزموونى

زانستگەي كوردستانىش لە دەرفەتتەي دىكەدا بابەتتەك دەنوسم.

**

ئەوئەي لىرەدا باسى دەكەم مەسەلەي دووھەم لەو چوار بابەتەي سەرەوئەي، واتە كۆبوونەوئەي مامۆستايان و پىسپۇراني پەرەردەي كورد لە مەھابادە بۇ داپشتنى بەرنامەي دەرس گۆتتەوئەي و نووسىنى كىتەي كوردىي قوتابخانەكانى كوردستان.

ھۆكاري باسەكەش ئەوئەي لەم رۆژانەدا برادەرئىكى گەلەك خۆشەويست كۆپىي رەشنىووسىكى بۇ ناردەم كە كاتى خۆي بە ھاوبىرى و ھاوئىكى چەند كەس لە مامۆستايانى قوتابخانەكانى بۆكان نووسىيوومان و پىشكەشى كۆبوونەوئەكەمان كوردبوو. مەن، كە ھەرگىز بە بىرىشمدا نەدەھات بەلگەنامەيەكى ئەوتۆ بەدەست كەسىكەوئە مابى، بە دىتتى سەرسام بووم و دەسبەجى بىپارم دا بلأوى بەكەمەوئە. دۆزنانەوئەي بەلگەكە ھاوكات بوو لەگەل «جەژنى زمانى كوردى» و «سىمىنارى نۆنەتەوئەي زمانى كوردى» لە شارى ئامىدى باكورى ولاتەكەمان و بلأوبوونەوئەي ھەوالەكەي لەسەر مالپەرەكانى ھەقالانى باكور و نەوئەي تىقى و رۆژەلات/ بۆكان. ئىتر دەستم بزوت و بابەتەكەم تاپى كرد و لىرەدا وئىرأى ئەم سەرەتا كورتە، پىشكەشى دەكەم بە خەباتكارانى پىكەنەرى ئەو جەژن و سىمىنارە گرنەگە لە شارى ئامىدى قارەمان.

شىۋازى كارى كۆبوونەوئەكانى مەھاباد بەو چەشەنە بوو كە سەرەتا كۆبوونەوئەكەي بەك رۆژە لە قوتابخانە يا ناوئەندىكى فەرھەنگىي شار بەسترا و لەوئەدا تاوتوئى مەسەلەي بەرنامەدانان بۇ دامەزراندنى سەرەتايەكى بەرئەجى بۇ خويئندى كوردى كرا. رۆژى شايەتى ئىران رووخابوو، سالى خويئندى ۱۳۵۷- ۵۸ كوتايى ھاتبوو و چاوپروان دەكرا لە سالى داھاتوئەي خويئندى قوتايىبەكان بە زمانى زگماكيان بخويئەن. بۇ ئەوئەش دەبووايە سەرەتا دابەزى و بەرنامە لەلايەك و كىتەي دەرسىش لەلايەكى تر ئامادە بكرى. چاوپروانىي ھىچ كوردىك ئەوئە نەبوو كە دوئە سەرەكەوتنى شۆرەش و رووخانى نىزامى شاھەنشاهىش

مندالەکانی بە فارسی دەرس بخوینن. دواى کۆبوونەوهى یەكەم، پشووویەك درا بۆ ئەوهى نوینەرانی شارەکانی کوردستان بگەرینەوه شوینی خۆیان، لەگەڵ شارەزایانی بوارەكەدا راویژ بکەن و دواى دوو هەفتە بگەرینەوه مەهاباد بۆ ئەوهى زانیارییە هەموو لایەك بخرینە سەر یەك.

هەر وهه نامەیهکی فەرمی لە لایەن ئیدارەى فەرهنگی مەهابادەوه بۆ ئیداراتی فەرهنگی هەموو شارەکانی کوردستان لە ماکۆوه تا کرمانشاه و ئیلام نێردرا و داواى بەشداری و ئامادەبوونیان لە کۆبوونەوهى دوو هەفتە دواتر، لێکرا. ئەوهندهى لە بیرمه نوینەرانیك تا شارى سنهش هاتنه دانیشتنی دواى، بەلام لە کرمانشاه و ئیلامەوه هیچ هەواییك نەگەیشت، بە هەمان شیوه لە ورمی و سەلماس و خۆی و ماکۆشەوه. قورسایى کارەکان لە ناوچەى موکریان بوو.

ئەو دەم، ماهییهتی رژیمی کۆماری ئیسلامی وەك ئیستا بۆ خەلک ڕوون نەببووه و زۆر کەس هێشتا هیوایهکی بە ئاوردانەوهى بەرپرسیان لە خواستی گەلی کورد بۆ ئازادی و دیموکراسییهت و خودمۆختاری هەبوو. ئەو گەشبینیه، لەو بەلگەنامەیهشدا بەروونی دەردەكەوئ کاتى باس لەوه دەکا که نوینەرانی کۆبوونەوهکە بچن بۆ وهزارەتى پەرۆهردە لە تاران، داواى چاپی کتیبی دەرسی کوردی و دانانی کۆرس و ڕاهینانی مامۆستایانی کورد بکەن. ئەمڕۆ بەروونی دەزانیان که بەجی هینانی ئەو خواستانه لە خەسلەتى کۆماری مەلاکاندا نەبوو و نەك هەر ئەوانه بەلگوه سەدا یەکی ئەو خواستانهشیان جی بەجی نەدەکرد.

بەلگەنامەكە، لە لایەنێكى دیکەشەوه جیگەى سەرنجە، ئەویش ئاشتیخووازی نووسەرانی و دووربوونیانە لە توندوتیژی و هەنگاوه لێتانه بەپێى مەنتیق و حساب: پەرۆهردە بە زمانی کوردی لە پۆلی یەكەم و دووهەمەوه دەست پێ بکا، هەنگاوبەهەنگاو، سالی یەك پۆل بچیتە پیشەوه هەتا کوتایى دەبیرستان؛ خویندن لە پۆلهکانی سەرۆهتر بە فارسی درێژە پەیدا بکا و بە ماوهیهکی ۱۲ سالی، لە سەرجهمی پۆلهکاندا بچیتە کوردی؛ مامۆستایانی غەیره کورد بچیتەوه و چەند پیشنیاری دیکەى لەو چەشنه. ئەو خواستانه بەلگەیهکی ڕوون بۆ ئەو راستییهى

که‌گه‌لی کورد ناشتیخواز بوو، شه‌ری نه‌ده‌ویست و مه‌لاکانی حاکم به‌زۆر شه‌ریان به‌سه‌ردا سه‌پاند. ئەو خواسته مه‌نتیقی و هێمنانه‌یه له‌کوئی و شه‌رخوازی له‌کوئی؟

پیشنیاره‌کان لاوازیبشیان که‌م نییه. یه‌ک له‌ لاوازیبه‌کان، بایه‌خ نه‌دانی پیویسته به‌مه‌سه‌له‌ی زاراوه کوردیبه‌کان و ئەو پرسه‌ی که‌ بۆ نووسینی کتیبی دهرسیی مندالان ده‌بی که‌لک له‌ چ زاراو‌یه‌ک وهر‌بگیرئ. به‌لگه‌نامه‌که‌ به‌ سووک و سانایی دهروانیته ئەو مه‌سه‌له‌ گرنگه‌ و به‌ دووسی رسته، پیشنیار ده‌کا زاراو‌یه‌ی سوورانی بیته‌ زاراو‌یه‌ی دهرسیی قوتابخانه‌ی هه‌موو مندالیکی کورد، ئەوه‌نده و هیچی تر، به‌لام ئیستا و به‌گویره‌ی ئەزمونه‌کانی باشووری کوردستان، ده‌زانین کیشه‌که‌ وا به‌ هاسانی چاره‌سه‌ر ناکرئ و منداله کوردی ئیلام تا ماکو ناتوانن هه‌موو پیکه‌وه به‌ زاراو‌یه‌ی سوورانی بخوینن. کاره‌که‌ یا له‌ ریگه‌ی بنیاتنانی زمانیکی یه‌کگرتووی پیکهاتوو له‌ هه‌موو زاراو‌ه‌کانه‌وه پیکدی یا له‌ ریگه‌ی قبوولی دوو خه‌سه‌تی و سن خه‌سه‌تی بوونی زمانی کوردیبه‌وه گونجاو ده‌بی، که‌ تیندا زاروکی ناوچه‌کانی باشوور و باکووریش به‌ راده‌ی نیوه‌راستی کوردستانی رۆژه‌لات مافی خویندن به‌ زمانی زگماکیان پیده‌درئ.

ئوه‌ی راستی بی، ئەو به‌لگه‌نامه‌یه به‌ ده‌سخه‌تی من نووسراوه‌ته‌وه و هه‌ر منیش له‌ کۆبوونه‌وه‌ی دووه‌می مه‌هابادا خویندوو مه‌ته‌وه، به‌لام نیوه‌رۆکه‌که‌ی ته‌نیا هی من نییه. ئیمه‌ سن یا چوار مامۆستا و مودیری قوتابخانه‌کانی بۆکان بووین که‌ به‌شداریی کۆبوونه‌وه‌کانمان ده‌کرد و له‌ گه‌رانه‌وه‌ی بۆکاندا له‌گه‌ل ژماره‌یه‌ک مامۆستایانی پۆلی یه‌که‌می سه‌ره‌تایی و خه‌لکانی شاره‌زای تر دانیشتین و ئەم پیشنیارانه‌مان له‌ زمان ئەوانه‌وه هینایه‌ سه‌ر کاغه‌ز. وه‌ک له‌ نمونه‌یه‌کی ده‌سخه‌ته‌که‌شدا ده‌بیندرئ، که‌لێک باب‌ه‌ت گوتراون و پاک کراونه‌ته‌وه یان چاک کراون، ئینجا به‌ پاکرده‌یه‌کیان براوته‌ دانیشتنی سه‌ره‌کی کۆبوونه‌وه‌که‌ی مه‌هاباد. له‌ بیرمه‌ کاتی گه‌رینه‌وه مه‌هاباد، هیچ لایه‌نیکی دیکه‌ جگه‌ له‌ ئیمه، پیشنیاریکی نووسراوی ئاماده‌ نه‌کردبوو، ئەوه‌ش به‌واتای به‌شداری نه‌کردن یان که‌مه‌ترخه‌می که‌سانیک یا لایه‌نیک نه‌بوو، له‌ بیرمه‌ کاک فاتح شیخولئیسلامی دوا‌به‌دوای خویندنه‌وه‌ی پیشنیاره‌کانی ئیمه‌ ده‌ستی

به قسه كرد و گهلیك پسیپۆرانه له نیوهروۆکی كتیبه دهرسییهكان دوا، بابهتیک كه ئیتمه ته نیا ئاماژه مان پیکردبوو، ئه و به باشی شییه کردوه و داوای گرنگایه تی پیدان به نیوهروۆکی كتیبه دهرسییه کوردییه کانی کرد.

له کۆتایی دا دهقی پیشنیارهكان به بی دهستیوهردان دهنوسمهوه و سپاسی هه موو ئه و كه سانه دهكهم كه ئامادهیان کرد. ههروهها سپاسی ئه و دۆسته خۆشهویستهش دهكهم كه له هه موو ئه و ماوهی ۳۲ ساله پر تهنگ وچه له مه دا ئه و لاپه رانه ی «دور له چاوی چه ته» لای خۆی پاراستوه و له م رۆژانه دا بۆ منی ناردوون.

ئه وهش دهقی بی گۆرپانکاری پیشنیارهكان كه من تاییم کردوون. سه ره تایه ك كه بۆ پیشنیارهكان نووسراوه، هی ئه و سه رده مه یه و ئاواته سیاسییه کانی هیلیکی فکریی تاییه تی ئه و رۆژانه ی به ئاشکرا تیدا ده بیندری. ده بی سه ره تاکه له لایه ن ئیتمه، چه ند كه سی ئاماده کاری پیشنیاره کانه وه نووسرابی و دیاره روانگه ی هه موو ئه و مامۆستایانه نه بووه كه قسه و دانیشتمان له گه ل کردن. له نووسینه وه یان دا، دهسکاریی بابه ته کانم نه کردوه:

پیشنیاری نوینه رانی شاری بۆکان بۆ کۆبوونه وه ی مامۆستایان و پسیپۆرانی فیکردن و پهروه ده ی

کوردی

ئیمه به شیك له مامۆستایانی قوتابخانه کانی بۆکان، بروای به هیز و باوه ری به تینی خۆمان به داهاتووی پووناک و رۆشنی گه لانی زهحمه تکیش و مافخوراو دهرده برین. ئیمه باش ده زانین كه گه لانی چه وساو ه سه ره رای وه زع و حا لی شپرزهی ئیستایان، دیمه نی داهاتوویه کی پر له خیر و به ره که ت و ژیانکی ئیسانییان له به رچاوه، ژیانیک كه مافه په واکانی مروقی تیدا به رچا و بگیري و ئابووری و پامیاری و زانست و هونه ر چه کی دهن نه ک به ده ست چه وسینه رانه وه، به لکو و له سه ر که لله ی گلاوی ئه وان و هه موو خوینمژ و پیشنیله که ریکی مافی ئه وان پاده گیرین، كه داگیرکه ر و چه وسینه ر و مله وپان بن.

به لام ئیمه ئه وهش ده زانین كه ئه و دیمه نه جوان و پا که، سووک و هاسان

نايه‌ته به‌رچاوى گه‌لان و وه‌لانانى ژيانى نابه‌رانبه‌ر و توور‌هه‌لدانى هه‌ل‌ومه‌رجى ژيانى چينايه‌تى و پي‌كه‌يتنانى جيهانئىكى ئه‌وتۆ كه «ئازاده به‌ كامى دل بگا» و حه‌ق دىلى ناحه‌ق نه‌بى، به‌ خه‌باتى شي‌لگير و شو‌رشى بنه‌ره‌تتى زه‌حمه‌تكيشان و چينه‌چه‌وساوه‌كان پي‌كدى.

گه‌لى كورد وه‌ك گه‌ليكى مافخوراو و زورلى‌كراو، هه‌ميشه‌ جىگاي ته‌جروبه‌ و ئه‌زمونى قانونى گلاو و دژى مرو‌فانه‌ى چه‌وسينه‌ر و پيشيلكه‌رانى مافى ئينسان بووه‌ و به‌درىژايى ميژوو له‌ژير ته‌وژمى توندى جه‌زربه‌ و عه‌زيه‌تى زوردار و مله‌ور و چه‌وسينه‌ران‌دا شانازى به‌ر به‌ره‌كانى و خه‌بات و كو‌لنه‌ده‌رى وه‌ك ميدائىك به‌سه‌ر سينگيه‌وه‌هه‌لاوه‌سيوه‌ و به‌ جيهانى نيشان داوه‌.

كورد وه‌ك گه‌ليك له‌ گه‌لانى ئيران، له‌ راپه‌پىنى سالى رابردودا به‌ هه‌موو هيز و توانايه‌وه‌ تىكو‌شى تا دام‌وده‌زگاي پاشايه‌تى و سه‌رمايه‌دارى وابه‌سته‌ تىكپرووخى و بچيته‌ گو‌په‌وه‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئاوات و ئاره‌زووى وه‌دى‌نه‌هات و ئيستاش كه‌ پتر له‌ شه‌ش مانگ به‌سه‌ر پي‌كه‌اتنى ده‌وله‌تى موه‌ققه‌تى ئيسلامى‌دا تىپه‌ر ده‌بى، به‌شى كورد هه‌ر بى‌به‌شى و تانه‌ و توانج و شه‌ر و ئاواره‌ بوونه‌. ئه‌وانه‌ى وا ده‌زگاي شايه‌تبيان تاوانبار ده‌كرد كه‌ مافى ره‌واى گه‌له‌كانى ئيران ده‌نيتته‌ ژير پى، ئيستكه‌كانى بو‌خويان له‌ پيشيل‌كردنى مافى گه‌لان‌دا گره‌ويان بردۆته‌وه‌ و ده‌ستيان له‌ سه‌له‌فى داگيركه‌ر ئه‌ستاندوه‌.

هه‌ر به‌و بۆنه‌وه‌، ئيمه‌ ده‌زانين و متمانه‌مان هه‌يه‌ كه‌ چاوه‌نوارپى زياتر بو‌ ديتنى لوتف و مه‌رحه‌مه‌تى ده‌وله‌تى ئاغاي بازارگان ره‌وا نيه‌. ئيمه‌ لاماى وايه‌ ئه‌گه‌ر ده‌وله‌ت برّواى به‌ مافى گه‌لان هه‌بووايه‌، له‌ميژ بوو جوابى موسبه‌تى به‌ ته‌رحى خودموختارى كوردستان هه‌دا و چى دى وه‌خت‌گو‌زه‌رانى نه‌ده‌كرد. جا بو‌يه‌ ئينتيزارى زه‌مانىكى مه‌وه‌ووم كه‌ ئه‌وه‌ خوايه‌ به‌لكوو ده‌وله‌ت له‌ كه‌رى شه‌يتان پياده‌ بى و هه‌قمان بداتى، له‌ خو‌فريودان به‌ده‌ر هيج نيه‌، خو‌فريودانيش بو‌ گه‌ليك كه‌ له‌سه‌ر مافه‌ ره‌واكه‌ى خو‌ى سووره‌، عه‌بيكى زور گه‌وره‌يه‌.

ئه‌م‌جار ده‌مىنيتته‌وه‌ ئه‌وه‌ى چ كه‌رده‌ن؟! جواب، جوابى هه‌وي‌رده‌يه‌ به‌ بي‌چووه‌كانى:

بۆخۆمان!

ئیمه بۆ ئهوهی ههنگاو یکهان به رهو ئه و مه بهسته هه لگرتیی، له کۆبوونه وهیه کدا له شاری بۆکان، تهنگ وچه له مهی کاره که مان خسته به رچاو و تیکوشاین تا چۆنیه تیی چاره سه رکردنی هه رکام له و گیر وگرفتانه، به پیی توانا ده ربیرین و پاشان بۆ رهخنه و ئیسلح پیشکشی ئیوه نوینه رانی ناوچه کانی سه رانسه ری کوردستانی بکهین. ئیمه چاوه پروانین به رخور دیککی مه سئوولانه ی له گه لدا بکهن.

پیشنیاره کانی ئیمه:

له به رهوه ی کاری فیرکردن و پهروه رده، ئه رکی سه رشانی وهزاره تیکه هه ر به و نیوه؛ له به رهوه ی خویندن و نووسین به زمانی کوردی پیویستی به موافقه تی وهزاره تی فیرکردن و پهروه رده هه یه؛ له به رهوه ی ئاماده کردن و چاپی کتیب به زمانی کوردی یا دانانی دهوره ی ئاموزشی بۆ مامۆستاکان به ده ستووری وهزاره ت و به هاوکاری ئیداره کانی ناوچه ده کری؛

یه که م وهزیفه ی ئیمه، هه ول دانه بۆ ره سمیه ت به خشین به کاره که.

رینگاهلی مه سه له:

ئه لف. ته بلیغ بۆ راکیشانی سه رنجی خه لک و ئاماده کردنی ئه فکاری عمومی [له ری] [ئیعلامیه، تراکت، سوخه نرانی، ته وجیه ...]؛

ب. نارندی وه فدیگ به نوینه رایه تی، بۆ وهزاره تی فیرکردن و پهروه رده بۆ جه لیبی موافقه تی ئه وان؛

ج. پیکهینانی جه له سه ی موشته ره کی روئه سای ئیداراتی فیرکردن و پهروه رده که له م جه له سه یه دا به شدارن و ده رکردنی ئیعلامیه ی موشته ره ک و داخواری کردن له وهزاره ت بۆ قبوولی ئه و حه قه ره وایه.

چاره سه رکردنی مو شکلی مامۆستایانی غه یره کورد، به تاییه ت له گونده کان دا.

رینگاهل:

الف. له و شارانه ی که بۆیان ده گونجی، به ئال وگۆرکردنی جیگای مامۆستاکان، کاریک بکهن که هه موو ده رس و یژیککی پله ی هه وه ل و دووه می سه ره تاییی

كورد بن و مامۇستاي تورك و فارس رەوانەى كەلاسى ژوورتر بىكرين؛
ب. بۆ ناوچەكانى شىمال، واتە دەوروپەرى ورمى و سەلماس و خۆ و ماكو،
هەرەھا ولاتەكانى جنووب وەك دەوروپەرى كرمانشا و سونقور و ئىلام و
سەرپىللى زەھاو، لە ناوچەكانى دىكەوھە مامۇستاي داوتەلەب بىنئىردى.
ھاوكارىي ئىداراتى فىركردن و پەرورەدە لە سەرانسەرى كوردستانا بۆ
بەپىوھەردنى بەرنامەكە پىئويستە، چونكو دەرسەكان دەبى لە بەرنامەى رەسمى
وہزارەتدا بگونجىن و لە كارنامە و دەفتەرى ئىمتىحاناتدا نىو بىرىن و بۆ پۆلى
يەكەم و دووھەمى سەرەتايى تەننەت كارنامەى كوردى چاپ بىكى.

پىگاہل:

سەرۆكانى ئىداراتى فىركردن و پەرورەدە بە يارمەتتى كار بە دەستانى فىركردنى
ھەموو ئىدارەكان كە لەو كۆبوونەوھىدەدا جزوورىان ھەيە، بەيانىيەيەكى تىكرابى
دەربكەن و لەگەل راگەياندنى موافقەتى خۇيان بۆ ئەو كارە گىرگە، رەسمەن لە
وہزارەتى فىركردن و پەرورەدە داخووزى قىوول كوردنى بەرنامەكە بىكەن.
چۆنىيەتتى دەرس خويندن لە قوتابخانەكاندا، كە گىرنگىرىن باسى ئەم كۆبوونەوھىيە؛
پىشنىارەكانى ئىمە:

ئەلف. پىكھىنانى كومىتەيەك بەناوى كومىتەى تەئلىف؛

ب. كىتئىي «خويندەنەوھە»، حىساب و علوم لە پۆلى يەكەم و دووھەمى سەرەتايىدا
بە كوردى بنووسرى و چاپ بىكى و لە سالى تەحسىلىي داھاتودا لە ھەموو
ناوچەكانى كوردستان بىنە كىتئىي رەسمى؛

ج. بۆ ئەو قوتابىيانەى وا ئەمسال دەچنە پۆلى دووھەمى سەرەتايى، نامىلكەيەكى
چكۆلە بنووسرى و دەرەتانىان بدرىتتى لەگەل ئەلفوبىي كوردىدا ئاشنايى
پەيدا بىكەن و دواى مانگىك يا دوو مانگ بەپىي پىويست، دەست بەكارى
خويندنى دەرسى پۆلى دووھەم بە كوردى بن؛

د. قوتابىيانى پۆلى ژوور دووھەمى سەرەتايى، درىژە بە خويندنى خۇيان بە
زمانى فارسى بدەن، بەلام ھەفتەى يەك دوو تا چوار سەعات دەرسى كوردى

بخوینن که بریتی دهبی له خویندن و نووسینی کوردی، میژوو، جوغرافیا و
ویژه و هونهری کوردی؛

پیشنیاری ئیمه:

کتیبی تابهت بۆ پۆلهکانی سه‌ره‌تایی ژوور دووه‌م و مه‌دره‌سه‌ی راهنمایی
ته‌حسیلی و ده‌بیرستان بنووسری و له چاپ بدری؛

ه. کتیبی پۆلی هه‌وه‌ل و دووه‌می شه‌وانه (واته «پیکار با بیسوادی») به کوردی
بنووسری و ده‌رس بگوترینه‌وه؛

و. هه‌موو سالیك به‌ره‌به‌ره، کتیبی یه‌ک پۆل له پۆله‌کانی قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی
بگۆردری و بگریته کوردی تا پله‌ی ئاخری ناوه‌ندی (واته ده‌بیرستان)؛

ز. زمانی فارسی، وه‌ک زمانی دووه‌م له پۆله‌کانی ده‌وره‌ی راهنمایی ته‌حسیلی و
ده‌بیرستان‌دا ده‌رس بگوترینه‌وه.

راهینانی مامۆستاكان بۆ سالی ته‌حسیلی داها‌توو؛
ر‌یگ‌ا‌ه‌ل:

ئ‌ه‌ل‌ف. ئاماده‌کردنی مامۆستاكانی پۆلی ئه‌وه‌ل و دووه‌می سه‌ره‌تایی و
هه‌روه‌ها ده‌بیرانی علومی ئینسانی له ده‌بیرستان و راهنمایی، پ‌ی‌و‌ی‌سته
ده‌وره‌ی ته‌وجی‌ه‌ی و فیرکردنیان بۆ دابندری و ئیداراتی فیرکردن و په‌روه‌رده
مامۆستاكان مولزه‌م بکه‌ن له وه‌رانه‌دا به‌شدار بن؛

ب. وه‌زاره‌تی فیرکردن و په‌روه‌رده به‌و مامۆستایانه‌ی وا له ده‌وره‌که‌دا به‌شدار
ده‌که‌ن ئیمتیاز بدا؛

ج چۆنییه‌تی ده‌وره‌کان: که‌لاسی ته‌وجی‌ه‌ی ده‌گونجی به‌یه‌کی له دوو شیوانه‌ی
خواره‌وه دابندری؛

یه‌که‌م، مامۆستا کوردی‌نووس و کوردی‌زانه‌کان وه‌ک مامۆستا قزلی،
مامۆستا هیمن، مامۆستا هه‌ژار و ئه‌وانی دی، که‌لاسیک له‌یه‌کی له‌شاره‌کانی
کوردستان دابنن. نوینه‌ری موعه‌للیمانی هه‌موو شاره‌کان له‌وه‌که‌لاسه‌دا
به‌شدار بکه‌ن و پاش گه‌رانه‌وه بۆ‌شاری خۆیان موسته‌قیله‌ن که‌لاسی

فیرکردن بۆ ماموستاکانی دیکه دابنن؛

دوهههه، هه ریه که له و ئه ساتیده ی وا نیومان بردن له یه کی له شاره کان که لاسی ته و جبهی پیکهینن و هه موو ماموستاکانی شاره که له و که لاسه دا به شدار بن. موشکیله ی زاراوه کان ی زمانی کوردی پیشنیاری ئیمه:

زاراوه ی سوورانی وه ک زاراوه ی ره سمی و ئه ده بی له سه انسه ری کوردستان دا په سند کراوه. ئه و زاراوه یه بیته زاراوه ی ئه سللی بۆ نووسین و قسه کردن و ئاماده کردنی کتیبی ده رسی و له زاراوه کان ی دیکه ش که لک وه ربگیرن. موشکیلی مالی و بودجه:

ته ئلیف و دانانی کتیب و چاپ کردنیان به تیراژ و تیعدادی زور و فروشتنیان به قیمه تی که م، بودجه و ئیمکاناتی مالی زوری پیویسته: ریگاحه ل:

ئه لف. له رابینه له گه ل مه تله بی هه وه ل دا، که ناردن ی نوینه ر بوو بۆ وه زاره تی فیرکردن و په روه رده، ئه م مه سه له یه ش قابیلی ته رح و حه ل و فه سلله. نوینه ران ده بی سه رنجی وه زاره ت راکیشن بۆ لای ئه وه ی که له جیاتی چاپی کتیب بۆ کوردستان، ئیجازه بده ن ئیمه خو مان مه تنی کتیبه کان بنووسین و ئه وان بۆ مان له چاپ بده ن:

ب. ئه گه ر وه زاره ت بیه وئ ئینقلابی عه مه ل بکا، جوابی ئه و خواسته ره وایه موسبه ت ده بی؛

ج. به لام ئه گه ر به پیچه وانه ی ئینتیزاری ئیمه، وه زاره ت حازر نه بوو ئه و کاره وه ئه ستو بگرئ، له ته ریقی هاوکاری و یارمه تی خه لکه وه بودجه ی لازم ته ئمین بکرئ؛

د. چاپخانه یه ک یا چه ند چاپخانه که بتوانن کاری ئوفسیت و حرووفچینی ئه نجام بده ن، ئه و کاره دابین بکه ن. به ریوه بردنی کاره کان:

پیشنیار دهکهین شوورایهک بهنیوی ههیهتی ئیجرائی بۆ بهرپوهبردنی تهسمیماتی ئەم کۆبوونهوهیه پیکبێ. ههیهتی ئیجرائی له نوینهرانی ههموو شارهکان[ی کوردستان] پیکبێ و چهند کومیتیهک بۆ ئیجرائی بهرنامهکان پیکدهخا: ئەلف. کومیتیهی تهئلیف بۆ دانانی کتیب و راگهیشتن بهنیوهروکی کوردانه و شوپشگیڕانهیان؛

ب. کومیتیهی فێرکردن بۆ دانانی شیوازی دهرسگوتنهوهکان؛

ج. کومیتیهی ئامادهکردنی ئهفکاری عمومی؛

د. کومیتیهی مالی و تهداروکات بۆ ئامادهکردنی وهسایلی ماددی و بودجه و جیگا و پیکگا؛

ه. کومیتیهی رهواپیتی عمومی بۆ بهرقهرازی تهماس لهگهڵ وهزارهتخانه و ئیدارات و پوژنامهکان و حیزبه سیاسیه پیشپهوهکان.

پهيامی پیشنیاری کۆبوونهوه[کان].

رووداوه ميژوويى يه كان

بريتيه له ئاوردانه و يهك له هه ندى رووداوى ميژوويى له بۆكان و ناوچه كەي؛ ئاماژە كردنه به هه ندىك رووداوى بۆكان و ناوچه كەي له سەدەي نۆزدههەم و بيستمەدا هاوړي له گەل بۆچوون يان هه وال و پيشنياره كاني خوم. ميژوويى نووسراوى بۆكان به گشتى سەردەمى سەرداره كان (سەره تاكاني سەدەي نۆزده تا نيوه پرسته كاني سەدەي بيستمە) و دواى ئەوان دەگریتەوه.

رووداوه کانی بۆکان

ئەرکی هەرە گرنکی ئەم زنجیره وتاره پوون کردنه وه و دهرخستنی پووداوه میژوویی یه کان و ناساندنی سه رچاوه یه سه بارهت به پوودا و که سایه تیه کان له بۆکان و دهو روبه ری. ئەم کاره، ته نیا به ناساندنی کتیب و گو قار ناگاته ئەنجام، به لکو له درێژه ی دا ده بی پوژمیریکی به به لگه له پووداوه کان پیکبی که به گویره ی ئەو، هه و دای پووداوه میژوویی یه کانی بۆکان به یه که وه به سترین و دواتر، شوین یا شوینگه لی به تالی نیوانیان به هیممه تی هیممه تداران پر بکریته وه. بۆ ئەم کاره ده بی هه ر له سه ره تای دیروکه وه تا ئەمرو، هه موو ئەو شوینه پووناکانه ی وا له میژووی ناوچه که دا هه ن، ده سنیشان بکرین و سه رچاوه یان بناسینرین.

بۆ نمونه، هه ر زانیاریه که مان له ژیار و ژینگه و دۆخی ئابووری - سیاسی ناوچه که له سه ره تاکانی دیروکه وه هه یه به گویره ی لیسته یه ک بنووسرین، ئینجا حکومه ته کانی وه ک ماننا و ئیزیرتووی پیته ختیان له نزیک قه لایچی، بناسینری، پاشان حکومه تی ماد و گرد و قه لای زوری نیوشار و گونده کانی دهو روبه ری، ئینجا سه رده می ئەشکانی و ساسانی و پاشان عه ره ب. له په یوه ندیی ئەشکانیه کان و پیش ئەوان دا میژووی گردی بۆکان و له په یوه ندیی ساسانیان دا میژووی ته ختی سوله یمان و ناوچه ی هه وشار و فه یزوللابه گی بناسینری. ئینجا موغول و دوی ئەوان هانتی تورکان بۆ ناوچه که و سه رده می سه فه وی و قاجار و...

له ئاماده کارییه کی ئەوتودا، بۆ نمونه ده بینین سه رده می نیوان ماد و ئەشکانی به تال ده مینیته وه و به هه مان شیوه بۆشایی نیوان هیرشی عه ره ب و هرووژی موغول ده رده که وئ، که دواتر ده گه ریمه وه سو راغی ئەم به شه.

قۇناغەكانى دواترى ژيانى ناوچەكە زياتر و بەرچاوترن و ئاشكرايە سەرچاوهى زياتريشيان بۆ دەست دەكەوئى، بۆ نموونە،

- سالى ۱۸۸۰ و راپەرىنى شىخ عوبەيدىللاى شەمزىنى و هاتنى شىخ عەبدولقادىرى كورى بۆ موكرىان و...

- سالى ۱۹۴۶ و دامەزىنى كۆمارى كوردستان، ھەلكرانى ئالاي كوردستان له شار و گوندەكانى دەوروبەر، دامەزىنى چاپخانىە له بۆكان، دەرچوونى گۇفارى ھەلالە، پروخانى كۆمار، ئىعدامى خەباتكاران و...

- سالى ۱۹۵۳ و حكومەتى مىللىى دوكتور موسەددىق، راپەرىنى جووتيارانى ناوچەى فەيزوللابەگى، خەباتى خەلكى شار دژ بە دەربەگ و ئاغاوات، تىكشكانى راپەرىن، گىران و شاربەدەر بوونى خەباتكاران دواى كۆدەتاي ۲۸ گە لاويژ و...

- سالى ۱۹۷۹ و شوپرشى گەلانى ئىران، راپەرىنى خەلك، خۇپيشاندان، شەھىدبوونى لاوان، پروخانى سىستەمى پادشاهى، شەر و پىكدادانى ھىزى پىشمەرگە لەگەل پاسداران و بەسىجى، گىرانەوھى شار لەلايەن حكومەتەوھ، وتووويژ لەگەل دەولەت، ئىعدامى خەباتكاران، شەرى نيوان پىشمەرگەكانى كۆمەلە و ديموكرات، شەرى عىراق و بۆمبارانى شار لەلايەن حكومەتى سەددامەوھ و...

وھك دەبينىن ھەركام لەو بېرگانە دەيان و ھەندىك جار سەدان پووداوى تىدا رووداوه، كە دەبى يەكپەك دەسنیشان بكرين و لەوھش گرنگتر، سەرچاوهيان بۆ بناسينئى.

لە پال ئەو رووداوه ميژوويى يانەدا، دەبى سۇراغى كەسايەتییە ناودارەكانى بۆكان و ناوچەكە بگيرئ و لەوانە، شاھان و دەسەلاتدارانى ماننا و ماد و ئەوانەى وا لە ميژووى ناوچەكەدا دەورىكيان بينيوھ، ھەتا سەردەمى ئەمرو. ھەروھە زانا و ئەدىب و ھونەرمەند و شاعيرانىك كە ناسراو بن و بكرئ بابەتيان لەسەر بنووسرى، ھەر لە كۆنەوھ تا ئىستا و بۆ ھەر كام لەو كەسانەش دەبى ھەول بەرى پۆژى لەدايكبوون و مردن، ناوى كتيب و بەرھەم و گەليك شتى تريان پوون بكرينەوھ.

سەردار عەزیزخان

عەزیزخانی سەردار (۱۷۹۰-۱۸۷۰) بە یه‌که‌م سەرداری بۆکان دەژمی‌دری. سنی سەرداری دواي ئه‌و کۆر و نه‌وه و نه‌تیجە‌ی بوون. له‌ مالمپه‌ری سیروانی هه‌فتانه‌دا و تاریکی فارسی به‌و ناوه‌ بلاوبۆته‌وه:

جایگاه سەردار عەزیزخان مەری در تاریخ قاجاریه

که‌ مالمپه‌ری رۆژه‌لات/ بۆکانیش رایگواستوو و بلاوی کردۆته‌وه. نووسه‌ری وتاره‌که، کاک فەرهدیون هه‌که‌م‌زاده، پیگه‌ی سەردار عەزیزخانی له‌ ده‌سه‌لاتدارییه‌تی قاجاره‌کان و دام‌وده‌زگای حکوممی ناسره‌ددین‌شادا خستۆته‌ به‌ر لی‌کۆلینه‌وه. سه‌رچاوه‌کانی کاری نووسه‌ر به‌گشتی هه‌ر ئه‌وانه‌ن که ناسیای هه‌موو لایه‌کن، به‌لام ئامژه به‌ هه‌ندیک لایه‌نی ژیا‌نی سەردار کراوه، که جیگه‌ی سه‌رنجن. ئه‌رکی نووسه‌ر بۆ ناساندنی گه‌وره‌پیاویکی سیاسی - سپایی کورد به‌ نه‌وه‌ی تازه و به‌ بیگانه‌ی داگیرکه‌ر، جیگه‌ی ری‌زی تایه‌ته. ئی‌مه‌ پیوستمانه‌ خۆمان و میژوو و ئیستامان به‌ گه‌لانی دراوسی و بیگانانی تر بناسینین و هه‌ر بۆیه‌ش نووسین به‌ فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی و زمانانی ئوروپی سه‌باره‌ت به‌ ئه‌ده‌ب و میژووی گه‌له‌که‌مان کاریکی به‌سووده.

له‌و باب‌ه‌تانه‌ی که کاک فەرهدیون باسی کردوون، یه‌کیان ئه‌وه‌یه «قره‌العین» که‌له‌ژنی ناوداری میژووی ئیران له‌لایه‌ن فه‌راش و دارده‌ستی عەزیزخانه‌وه کۆژرای. نووسه‌ر سه‌رچاوه‌ی ئه‌م باسه‌ی به‌ سایی و یکی پیدیا ناساندوو. من ئه‌و راستییه‌م نه‌ده‌زانی، به‌لام ده‌زمانی که سەردار راسته‌وخۆ چووبوو هه‌ره‌ی بابییه‌کانی زه‌نجان و چه‌هریق.

هه‌روه‌ها نووسه‌ر چه‌ند خالیکی دیکه‌ی بۆ ژیا‌نی سەردار عەزیزخان ده‌سنیشان کردوو که جیگای سه‌رنجن:

۱. سەردار کورپکی بووه به‌ناوی عه‌لی‌خان که له‌ تاران ژیاوه و له‌ کاروباری

ئاسایشی ئه و دەمی تاراندا بووه. ئیمه دهزانین کورپکی سهردار که ناوی سهیغه ددین خان بووه گوندی سه درابادی ئاوه دان کردۆته وه و پلهی سهرداری موکریی هه بووه، به لام من هه والیکم له کوری دیکه ی سهردار به ناوی عه لی خان نه بوو.

۲. سهردار عه زیزخان له تایفه ی «مرادبه گی» بووه.

۳. بۆکانی به قه رزوقۆله و به فیله وته له که کریوه.

۴. زاوای ئه میرکه بیری سه ره که وه زیرانی ناسره ددین شا بووه.

۵. ئه میرکه بیری، پینش ئه وه ی ره گی لی بدهن و بیکوژن، گوتوویه تی دوا ی من که سینک هه یه که ئیران بتوانی ئاوه دان بکاته وه، ئه ویش عه زیزخانی سهرداره.

۶. من له هه یچ سه ره چاوه یه کدا نه مدیتبوو که عه زیزخان شاعیر بووی و به فارسی شیعر ی گوتی، ئه ویش شیعر ی وا ناسک و جوان که له گه له که سایه تی سپایی ئه ودا نایه ته وه. هه روه ها نه مده زانی ناسناوی شیعریشی هه بی ئه ویش «موکری» بی:

عشق را پایان نباشد، موکریا خاموش باش!

راویان در این حکایت بس روایت کرده اند

عه‌زیزخان و بابییه‌کان

بزووتنه‌وه‌ی ناسراو به «بابیگه‌ری» له ئێران، بزووتنه‌وه‌یه‌کی عه‌داله‌تخواز و به‌گوێره‌ی رێبازه‌ سیاسی - کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی، پیشکه‌وتنخواز بوو. بنه‌مای باوه‌ری ئایینی بابییه‌کان بۆچوونه‌کانی شیخ ئه‌حمه‌دی ئه‌حسایی (که‌ سالی ۱۲۴۱ی کۆچی مردووه) و سه‌ید کازمی ره‌شتی (که‌ سالی ۱۲۵۹ی کۆچی مردووه) بوو، به‌لام میرزا عه‌لی محمه‌دی شیرازی (۱۲۳۵- ۱۲۶۶ / ۱۸۱۹- ۱۸۵۰) چه‌ند هه‌نگاو له هه‌لوێستی ئه‌وان به‌ره‌وپیش چوو و سه‌ره‌تا خۆی به «باب»، واته‌ ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ئیمامی زه‌مان ناساند، ئینجا باسی ئه‌وه‌ی کرد که خۆدی ئیمام بێ و له ئه‌نجامدا وه‌ک پیغه‌مبه‌ریک خۆی نواند که خاوه‌نی کتیب و ئایین و رێبازی سه‌ربه‌خۆیه و سه‌ری خۆی له‌و رێگایه‌دا دانا.

لایه‌نگرانی باب دوا‌ی مردنی بوون به دوو فیرقه‌وه (ئه‌زه‌لی و به‌هایی) و وه‌ک ده‌زانین، له‌ درێژه‌ی کاردا ئه‌زه‌لییه‌کان که‌م‌وزۆر له‌نیو چون و ئیستا ته‌نیا به‌هایی‌یه‌کان له‌سه‌ر رێبازی ئایینی باب ماون، که ئاشکرایه له‌ باری سیاسی - کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ گه‌لێک له‌وان جیاوازن و ئه‌و پۆحی خه‌بات و به‌ربه‌ره‌کانییه‌ی سه‌رده‌می بابیان تێدا نه‌ماوه و به‌گشتی له‌ سیاسه‌ت دووره‌په‌ریزن. بابییه‌کانی سه‌رده‌می باب وا نه‌بوون، ئه‌وان به‌قه‌له‌م و قه‌ده‌م دژ به‌ هه‌ندیک دیارده‌ی دزیوی سیاسی له‌ ئێرانی سه‌رده‌می ناسره‌ددین‌شای قاجار (۱۸۳۱- ۱۸۹۶) ده‌جوولانه‌وه و خۆیان له‌ هه‌ندیک قه‌لادا هه‌شار ده‌دا و چه‌کدارانه‌ له‌گه‌ڵ سیسته‌می حاکم شه‌ریان ده‌کرد.

یه‌ک له‌ روخساره‌ ناسراوه‌کانی ژیا‌نی عه‌زیزخانی سه‌ردار دژایه‌تی‌کردنی بابییه‌کان و شه‌ر و لێدانی ئه‌وانه. به‌گشتی که‌متر که‌سیک له‌ سه‌رده‌می قاجاردا هه‌بووه‌ ئه‌وه‌نده‌ی عه‌زیزخان ده‌ستی به‌ خۆینی بابییه‌کان سوور بووبی. دیاره عه‌زیزخان ئه‌م کاره‌ی وه‌ک ئه‌رکی حکوومی به‌پۆه‌ ده‌برد و وه‌ک سه‌رداری

هه‌موو سپای ئێران، سیاسه‌تی دهرباری ناسری و خواستی رووسیای قه‌یسه‌ری ده‌برده‌ پێشه‌وه، که ئه‌وانیش له بزووتنه‌وه‌ی بابیه‌کان نارازی بوون و چالاکیه‌ سیاسیه‌کانی ئه‌وانیان دژ به‌ دهرباری قاجاری دارده‌ستی خویان ده‌دیت. ئه‌وه‌نده‌ی من بزانه‌ عه‌زیزخان لای‌که‌م له دوو شه‌ر و لی‌دانی بابیه‌کان دا به‌شداریی راس‌ته‌وخۆی کردووه و له هه‌ردووکیان دا گه‌مارۆی قه‌لاکانی داو، خه‌لکه‌که‌ی به‌ زۆر یا به‌ فی‌ل له قه‌لا هه‌تاوه‌ته‌ ده‌ر و به‌کومه‌ل کوشتوونی؛ یه‌کیان قه‌لا‌ی زه‌نجان و ئه‌ویتریان قه‌لا‌ی چاری (چه‌هریق) هه‌ر ئه‌و گونده‌ی که دواتر بوو به‌ پێگه‌ی خه‌باتی سمکو. له میژووی ئێران دا شه‌ر‌ی قه‌لا‌ی چاری به‌ دوایین شه‌ر‌ی شیوازی کۆن، واته‌ قه‌لانیشینی و قه‌لا‌گیری ناسراوه و دوا‌ی ئه‌وه‌ ئیتر هه‌یج شه‌ر‌یک به‌و شیوه‌یه‌ له خاکی ئێران دا نه‌کراوه.

سه‌باره‌ت به‌ «بابیکوژی» ی سه‌ردار عه‌زیزخان گه‌لیک سه‌رچاوه‌هه‌ن که‌من له‌ در‌یژه‌ی ئه‌م و تاران‌ه‌دا ده‌یانناسینم، به‌لام سه‌ره‌تا، به‌ کتیبی «شیخیگری، بابیگری» نووسراوه‌ی «مرتضی مدرس‌ی چهارده‌ی» ده‌ست پێده‌که‌م. ئه‌م کتیبه‌ گه‌لیک بی‌سه‌روبه‌ره و بی‌شیوازه و زیاتر له‌ که‌شکۆل ده‌چی تا لیکۆلینه‌وه، به‌لام نووسه‌ر له‌ به‌شیکی کتیبه‌که‌دا هه‌ندیک به‌لگه‌نامه‌ی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی رووسیای قه‌یسه‌ری له‌ په‌یوه‌ندیی باسه‌که‌دا هه‌تاوه‌ که‌ باس له‌ روانگه‌ی رووسیا سه‌باره‌ت به‌ بزووتنه‌وه‌ی بابیه‌کان ده‌که‌ن. به‌لگه‌نامه‌کان له‌ کتیبی «بزووتنه‌وه‌ی بابیه‌کان له‌ ئێران» نووسراوی ئیقانوف وه‌رگێراون که‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی جی‌مه‌تمانیه‌ و ده‌بی بۆ ئه‌م باسه‌ تایبه‌ته‌ سه‌یر بکری. من لی‌ره‌دا هه‌لبژاردی به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌ ۱۷ و ۱۹ ده‌هه‌ینمه‌وه (لاپه‌ره ۱۸۶ - ۱۸۸) له‌ کتیبه‌که‌ی «مدرس‌ی چهارده‌ی»:

به‌لگه‌ی ژماه ۱۷

فایلی ژماره ۱۳۴، تاران ۱۸۵۰، لاپه‌ره ۵۷۵ - ۵۷۹، راپۆرتی بالوینز دالگورکی به‌سناوین، تاران ۱۸۵۰/۹/۲۳، ژماره ۷۵.

«... و نامه‌ی غه‌لام‌باشیی بالوینزخانه‌که‌مانتان بۆ ده‌نیرم که‌ هاو‌رپی له‌ گه‌ل عه‌زیزخان چۆته‌ زه‌نجان و له‌ نزیکه‌وه‌ رووداوه‌کانی بینیه‌:

ڤوژى هه‌ینی سیزده‌ی مانگ له «سولتانییه» وه چووین بۆ زهنجان. حاکی زهنجان ئه‌سلان‌خان و به‌گله‌ربه‌گی ته‌وریز محهممه‌دخان و سه‌رکرده‌ سپایی‌یه‌کان هاتنه‌ پیشوازیمان. ئاجودان‌باشی [واته‌ عه‌زیزخانی سه‌ردار] به‌شیوه‌ی نار‌ه‌زایه‌تی ده‌ربهرین ڤووی کرده سه‌رداره‌کان و گوئی ئایا شووره‌یی ناکه‌ن پینج مانگه‌ ده‌وری مه‌لایه‌کتان داوه‌ و هیشتا نه‌تانتوانیوه‌ بیگرن؟ من سه‌به‌ینی مه‌جبووری ده‌که‌م خوی به‌ده‌سته‌وه‌ بدا. ئاجودان‌باشی نامه‌یه‌کی نار‌ه‌زایه‌تی نار‌د بۆ مه‌لا محهممه‌د[عه‌لی] و به‌هۆی ڤاپه‌رینی دژ به‌ شاوه سه‌رکونه‌ی کرد. پی پیتش‌نیار کرد له‌گه‌لی دا بچی بۆ تاران و له‌وی له‌لای شا و ئه‌میر[که‌بیر] داوای لیبووردنی بۆ بکا. مه‌لا محهممه‌دعه‌لی وه‌لامی ئه‌رینی بۆ نه‌ناردوه‌. عه‌زیزخانی ئاجودان‌باشی بۆ جاری دووه‌م هه‌مان ته‌ته‌ری نار‌ده‌ لای و هه‌ره‌شه‌ی لی کرد ئه‌گه‌ر خوی به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌دا، هه‌موو دارایی و ژنه‌کانی ده‌درینه سه‌ربازانی ده‌وله‌ت. مه‌لا محهممه‌دعه‌لی له وه‌لام دا گوته‌بوی: «من خۆم پادشام، هه‌رچیت له‌ ده‌ست دئ بیکه‌... سه‌ره‌نجام ڤوژى یه‌کشه‌مه‌ عه‌زیزخان دواى ئه‌وه‌ی بانگی ئازایه‌تی به‌گوئی سپایی‌یه‌کان دا، فه‌رمانی هیرشی ده‌رکرد و هه‌موو توپه‌کان ده‌نگیان به‌رز ببۆوه‌، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی سه‌ربازه‌کان نزیک مه‌ته‌ریزی [بابییه‌کان] بوونه‌وه‌ ۱۰ سه‌ربازیان لی کوژرا و پاشماوه‌یان هه‌لاتن. عه‌زیزخان بۆ جاری دووه‌م فه‌رمانی هیرشی دا، به‌لام کاتی له‌ ئاکامی شه‌ر ناهومید بوو، سواری ئه‌سپ بوو به سه‌ربازه‌کانی گوت ده‌بی له‌ ماوه‌ی دوو ڤوژدا زهنجان فه‌تح بکه‌ن و ئیتر له‌ شوینه‌که‌ دوورکه‌وته‌وه‌. دواى ڤویشتنی ئاجودان‌باشی سه‌ربازه‌کان له‌ ترسان درێژه‌یان به‌ هیرش نه‌دا. له‌م کاته‌دا سی به‌ش له‌ چوار به‌شی شار به‌ده‌ست سه‌رباز و چواریه‌کی به‌ده‌ست مه‌لا محهممه‌دعه‌لییه‌وه‌ بوو. هه‌موو ئه‌و مالانه‌ی وا که‌وتبوونه‌ ده‌ست سه‌رباز و سپا ویران ببوون و دار و ته‌خته‌یان سه‌رباز فرۆشتبوونی... له‌ ڤوژى هاتنه‌ ناو زهنجانه‌وه‌ ۵۰۰ که‌س کوژراون و زیاد له‌ ۲۰۰ که‌س بریندارن، هه‌یچ چادریک نییه سه‌ربازی برینداری تیدا نه‌بی. هه‌موو ئه‌و بابییه‌ی وا ده‌گیران ده‌یانه‌یتانه به‌رده‌م ئاجودان‌باشی و سه‌رباز ده‌یانکوشتن. له‌ کاتی سه‌فه‌ردا له‌ هه‌ر مه‌نزلیک دیاریی

زۆریان بۆ ئاجودان باشی دههینا له ئیستر و شال و نهغدینه، بهگشتی داهاتیکی
زۆری کهوته دهست.»

به لگه نامه ی ژماره ۱۹

فایلی ژماره ۱۳۴، تاران ۱۸۵۰، راپۆرتی بالۆیز دالگۆرکی به سنوین، تاران
۱۸۵۰/۱۰/۲۶، ژماره ۸۱.

«بابیه کان به هه مان توندوتیژی جارانه وه خه ریکی شه رن. به گویره ی ئه و
زانیا ریانه ی وا له زه نجان ه وه هاتون، سه رتیپ فه رپوخ خان [برای عه زیزخان (؟)]
که له کرماشانه وه هاتبو وه زه نجان، بابیه کان گرتوویانه و ئاگریان تی به ردا وه...
بارودۆخی ناله بار وای کردو وه که شا، دو وه هه نگی نو ئ له ژیر فه رمانی کو پی
عه زیزخان دا بنیره ته زه نجان...»

سه رچا وه کان:

۱. مرتضی مدرس ی چه ارده ی، «شیخ گیری، بابیگری از نظر فلسفه، تاریخ و اجتماع»،
کتابفروشی فروغی، تهران ۱۳۴۵ / ۱۹۶۶، فارسی.
۲. ایوانوف، م. س. «شورش بابیان در ایران، سال های ۱۸۴۸-۱۸۵۲»، لنینگراد، نشریه و
فه رهنه گستان علوم، ا. ج. س. ش. جلد ۳۰، فارسی.

عەزىزخاننى سەردار و قرەالەين

بابىيەكان دياردەيەكى نوئى كۆتايى يەكانى سەردەمى فېئودالى ئىران بوون. شوپشى پيشەسازى و زىدەخوازى دەسمايەدارى و كۆلۆنئاليزمى ئوروپايى يەكان دىنئاي ھەژاندېبوو. گۆرانكارى و خواستى نوئى كىردنە ۋەي دياردەي كۆن گەيشتېبوو ەوسمانى و ئىرانىش. نوئىخوازەكان بەۋەي ھەبوو پازى نەبوون و ھەۋلى نوئى كىردنە ۋەي لايەنى جىياجىاي كۆمەلگايان دەدا و بابىيەكان بەئاشكرا دژ بە ئايىنى ئىسلام ۋەستابوون و دەيانگوت ئامۇزگار يىيەكانى لەۋە كۆنتىرن كە بتوانن چارەسەي كىشەي پۆژ بكن و زىاد لە ھەموو شت دژ بە رۆحاننىيەت و مەلايەتى ۋەك واسىتەي نيوان خودا و مروّف ۋەستابوون و ھەر ئەۋەش بەتەنيا بەس بوو بۆرق و كىنەي لەبن نەھاتووي «آيات عظام» و ھاندانى حكومەت و شەخسى ناسرەددىن شاي قاجار (۱۸۳۱-۱۸۹۶) بۆ كوشتنى ەلى محەممەدى باب (۱۸۱۹-۱۸۵۰) و سەركوت كىردنى بابىيەكان.

شتىكى سىروشتىيە كە سەردار عەزىزخاننى موكرى (۱۷۹۰-۱۸۷۰)، ۋەك فەرماندەي كولى قشوونى ئىران و دەستەراستى ناسرەددىن شا، لە لىدان و كوشتنى بابىيەكان دا دەورى تايبەتى گىرپاي.

بەگوئىرەي راپۆرتى دالگۆركى - بالۆيزى پووسىي تزارى لە تاران - عەزىزخان بە خۆي و كورەكەي و سەرتىپ فەپروخ خان (؟) و محەممەدخاننى بەگلەربەگ و ۶ھەزار سەربازەۋە ماۋەي ۶ مانگ لە شارى زەنجان شەپرى بابىيەكانىان كىرد ھەتا مەلا محەممەدەلى و ۳ھەزار كەس بابى زەنجانىان كوشت و تاقىان لى بىرېن (۱). ھەرۋەھا عەزىزخان دوابەدواي رووداۋەكانى زەنجان، لە ئابلۆقەدان و كوشتنى ژمارەيەكى زۆرى بابىيان لە ماكو و قەلاي چەھرىق (چارى)، كە دواتر بوو بە مال و دالەدى سىمايىل ئاغاي سىمكو، دەورى سەرەكى بىنى.

بەلام وا ھەيە گەۋرەترىن پەلەي سەرشانى عەزىزخان، كوشتنى «فاتمەي

زەرپین تاج زهکیه‌ی به‌ره‌قانی، ناسراو به «طاهره قره‌العین» (۱۸۱۴ - ۱۸۵۲)، کچی حاجی مه‌لا سالی قه‌زوینی بی. تاهیره شاعیر و زمانپاراو و بویر و خاوه‌ن برویه‌کی پته‌و به نوخوازی ژیا‌نی کومه‌لایه‌تی بو، به شیوه‌یه‌ک که بۆ یه‌که‌م جار له میژووی ئیران و ئیسلام و ناوچه‌که‌دا حیجابی له سه‌ری خۆی فریدا (سالی ۱۸۴۸)، به‌لام دوا‌ی تیرۆری سه‌رنه‌که‌وتووی ناسره‌ددین‌شا و ده‌سپیکی کوشتاری بابیه‌کان، پاش ماوه‌یه‌ک ژیا‌ن له تاراوگه‌ی به‌غدا و کرمانشاه، به‌پیتی حوکی شا و فه‌رمانی عه‌زیزخان له تاران ئیعدام کرا. به‌گویره‌ی ده‌یان سه‌رچاوه و یه‌ک له‌وان کتیبی «به‌یاد صدمین سال شهادت نابغه‌ دوران، قره‌العین»، کاره‌که به حوکی ناسره‌ددین‌شا و فه‌رمانی عه‌زیزخان به‌پتوه چوو.

که‌لانته‌ری تاران، قره‌العین ده‌نیریته‌ لای عه‌زیزخان له باغی ئیلخانی (شوینی ئیستای بانکی میلی ئیران له شه‌قامی فیرده‌وسی تاران)، ئه‌ویش ده‌سه‌ریه‌ک فریده‌داته به‌رده‌م یه‌کیک له سواره‌کانی خۆی به‌واتای ئه‌وه‌ی بچیته‌ ئه‌و ژووره‌ی وا «قره‌العین» ی تیدا زیندانی کراوه و ئه‌و ده‌سه‌ریه‌ بخاته ملی و بیخنکین؛ کابرا فه‌رمانی عه‌زیزخان به‌پتوه ده‌با و به‌و شیوه‌یه، له مانگی سپتامبری ۱۸۵۲دا کوتایی به ژیا‌نی گه‌وره‌ژنیک میژووی مرو‌قاه‌یه‌تی دی (۲).

من ئه‌وه‌م بۆیه نووسی که راستیم نه‌شاردینته‌وه و چه‌واشه‌کاری میژووم نه‌کردب. باهه‌موومان ئاگاداری ئه‌نجامی کاره‌کانمان بین و بزانی که میژوو دوا‌یین داوه‌ری کرده‌وه‌کانمانه.

ئه‌وه به‌شیک له شیعریکی فارسی «طاهره قره‌العین»:

گر بتو افتدم نظر، چهره‌به‌چهره، روبه‌رو
 شرح دهم غم ترا نکته‌به‌نکته، موبه‌مو
 از پی دیدن رخت، همچو صبا فتاده‌ام
 خانه‌به‌خانه، دربه‌در، کوچه‌به‌کوچه، کوبه‌کو
 می‌رود از فراق تو خون دل از دو دیده‌ام

دجله‌به‌دجله، یم‌به‌یم، چشمه‌به‌چشمه، جوبه‌جو
مهر تو را دل حزین، بافته بر قماش جان
رشته‌به‌رشته، نخ‌به‌نخ، تاربه‌تار، پوبه‌پو
در دل خویش طاهره گشت و ندید جز ترا
صفحه‌به‌صفحه، لابه‌لا، پرده‌به‌پرده، توبه‌تو

دیاره نه خوینەر و نه من به خویندنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌واله‌ سه‌باره‌ت به‌ عه‌زیزخان
خۆشحال نین، به‌لام سه‌رداری گشتیی قشوونی ئیران بوون ئه‌ویش له سه‌رده‌می
دیکتاتورییه‌تی ناسره‌ددین‌شادا ئه‌وانه‌شی له‌گه‌ل ده‌بی. ئه‌و له‌و پۆست و مه‌قامه‌دا
ده‌سته‌گولی بۆ خه‌لك نه‌بردوو و بریاریش نه‌بووه بیبات! فه‌رمانده‌ی شه‌ره و
حکومه‌تی ناسره‌ددین‌شا بابییه‌کانی وه‌ک گه‌وره‌ترین دوژمنی خۆی ده‌بینی،
ئاشکرایه فه‌رمانده‌ی سپاکه‌شی ده‌بوو ئه‌و فه‌رمانه به‌رپۆه‌به‌ری که ئاگاهکی پییده‌دا.

سه‌رچاوه‌کان:

۱. مرتضی مدرس چهاردهی، «شیخیگری، بابیگری از نظر فلسفه، تاریخ و اجتماع»،
کتابفروشی فروغی، تهران ۱۳۴۵/۱۹۶۶، ص ۱۸۴ - ۱۸۹.
۲. کتیی «به‌یاد صدمین سال شهادت نابغه دوران قره‌العین»، که نووسه‌ره‌که‌ی ئاشکرا
نه‌کراوه، له‌ سالی ۱۳۶۸ی کۆچی مانگی (= ۱۹۴۹ز)دا بۆ یه‌که‌م جار بلاوکراوه‌ته‌وه و
چاپی دووه‌می له‌ سالی ۲۰۰۰دا به‌ شیوه‌ی ئه‌له‌کترونی خراوه‌ته‌ سه‌ر ئینترنیت.^۱

ئەشکەنجە لە ژێرخانی مالى عەزیزخانی سەردار

گۆقار یان «وەرزنامە»ی فارسیی «بوخارا» لە لاپەرە ۱۷۸- ۱۷۹ی ژمارە ۷۷ (مەر - دی ۱۳۸۹ / ۲۰۱۱)ی خۆی دا، دەقی نامەیهکی «کۆنت ئەندروود ئابۆت» کۆنسولی بریتانیا لە تەوریزی بە سەرەتایەکی کورتهوه چاپ کردووه که بەگۆیرەى سەرەتاکە، دەبى بۆ سەردار عەزیزخانی موکری (۱۷۹۰ - ۱۸۷۰) نێردرابى. ریکهوتى نامەکه ۹ی مانگی شەشەکانی ۱۲۸۱ی کۆچییه که بە حیسابی «تقویم تطبیقی» دەکاته ۱۸۶۵/۳/۸ی زاینی.

لە نامەکهدا، کۆنسول بۆ عەزیزخان دەنووسى:

«... بەداخهوه بیستوومه که سیک به ناوی «ئەحمەدی کورد» لە ژێرخانی مالى ئیوهدا ئەشکەنجە کراوه و قامیشیان لەژێر نینۆخی رۆکردووه، ئەوه له کاتیکدایه که ناسرەددین شا لەسەر داوای شای ئینگلستان فەرمانی [یاساخ بوونی ئەشکەنجەى] دەرکردووه... لە کۆتاییشدا دەلى من به پیویستی دەزانم هه‌واله‌که به وه‌زیری موختار [ی ئینگلیز له تاران] رابگه‌یه‌نم و هیواداریشم جه‌نابت وه‌لامی نامەکه‌م بدهیته‌وه...»

ئەوهی له‌و بابەته کورتهی وەرزنامەى بوخارا دەرده‌که‌وی ئەوهیه گوايه نامەکه یه‌ک له‌و به‌لگه‌ گرنگانه بووه که له‌ مالى «سراج‌الدوله میر» له‌ تەوریز پارێزاون و «دوکتور» عباسقلی صادقی» له ۳ بەرگدا به‌ناوی «مکاتبات دول ثلاثه با ایران» چاپی کردوون. ئەم به‌لگه‌نامەیهی جیگه‌ی باسی ئیمه له‌ لاپەرە ۱۷۰ی بەرگی یه‌که‌می کتیبه‌که‌دا چاپ کراوه که تاییه‌ت به‌ ده‌وله‌تى ئینگلیزه.

دیاره من دەستم به‌و کتیبه‌ راناکا، به‌لام ئەگه‌ر ریگه‌م بکه‌ویتە ئارشیفی به‌لگه‌نامەکانی وه‌زاره‌تى کاروباری دهره‌وه‌ی بریتانیا له‌ نەندن هه‌ول دەدم سؤراغیک له‌ نامەکه‌ بگرم و بزانه‌م کاتی خۆی کۆپییه‌کی نێردراوته له‌ نەندن یان نا و گه‌لۆ عەزیزخانیش وه‌لامی نامەى ئابۆتى داوه‌ته‌وه‌؟

له په‌یوه‌ندیی بابه‌ته‌که‌دا چه‌ند خالی‌ک هه‌ن بیان‌نووسم:

یه‌که‌م، عه‌زیزخان له زۆر سه‌رچاوه‌دا به‌ دل‌ره‌ق ناوی براوه و گوايه ناسره‌ددین‌شا له هه‌ر شوینیکی ئیران راپه‌رین و ئالۆزیه‌ک ببینرایه، ئه‌وی ده‌نارده سه‌ر خه‌لکه‌که‌ی. بۆ نمونه نارده‌ویه‌ته مه‌ئمووریه‌تی گیلان و شیراز که له هه‌ردووکیان‌دا راپه‌رینه‌کانی خه‌لکی دامرکاندوو. هه‌روه‌ها فه‌رمانده‌ی سه‌ره‌کی بووه له ئابلۆقه‌دانی بابیه‌کان له زه‌نجان و چاری یان چه‌هریق. هه‌والیکی دیکه سه‌باره‌ت به‌ توندوتیژی نواندنی عه‌زیزخان ئه‌و هه‌واله‌یه که ده‌گوتری گوايه «قرة‌العین»، کچی ئازادبخواز و شو‌رپشگی‌ری قه‌زوینی به‌ فه‌رمانی ناسره‌ددین‌شا، به‌لام به‌ده‌ست نۆکه‌رانی عه‌زیزخان له تاران خنکینرا. ئاشکرایه به‌شیکی زۆر له‌و کارانه، ئه‌رکی ئیداری بوون که له‌لایه‌ن حکومه‌ت و شه‌خسی ناسره‌ددین‌شاوه پیی ئه‌سپێردراوه، به‌لام هه‌ر چۆنیک بی له سه‌رچاوه میژوویی‌یه‌کان‌دا به‌ناوی ئه‌وه‌وه تو‌مار کراون.

دووه‌م، سه‌رده‌می نووسرانی نامه‌که ۵ سالی‌ک پێش کۆچی‌دوایی عه‌زیزخان و هی سالانی‌که که له‌سه‌ر پۆستی سه‌ردارکولی نه‌ما‌بوو و به‌ نیوه‌خانه‌نشینی له ته‌وریز ده‌ژیا.

سینه‌م، ئه‌و که‌سه‌ی و‌اله ژیرخانی مالی عه‌زیزخان‌دا له شاری ته‌وریز ئه‌شکه‌نجه کراوه، کورد بووه، واته ئه‌و ده‌میش وه‌ک ئیستا چه‌قوی کورد به‌پینچه‌وانه‌ی چه‌قوی میله‌تان ده‌سکی خۆی بریوه!

چواره‌م، گه‌رچی ده‌بی له ئه‌سلی کتییی سه‌رچاوه (مکاتبات دول‌ثلاثه‌)دا پوون کرابیته‌وه، به‌لام له سه‌ره‌تای نووسراو بۆ به‌لگه‌نامه‌که ده‌رناکه‌وی ئایا نامه‌که به‌ ئینگلیزی نووسراو و نیردراوه یان کاتبانی کۆنسولیه‌تی بریتانیا له ته‌وریز پێش ناردن کردوویانه‌ته فارسی. هه‌روه‌ها پوون نییه ئایا وه‌لامی عه‌زیزخان (ئه‌گه‌ر وه‌لامیک بووبی) به‌ چ زمانیک نووسراوه. من لام وایه ده‌بی ئه‌و چه‌شنه‌نامانه هه‌ر به‌ فارسی نیردراویتن، سه‌ره‌تای نامه‌که‌ش «جناب جلال‌ت مآبا، اجل افخما، دوستان استظهارا، مشفق مکرم» که هه‌مووی ته‌عبیراتی عه‌ره‌بیی به‌کارهاتووی

نیو زمانی فارسیی ئەو سەردەمەن، دەریدەخا که به شیوازی نامەنووسینی فارسیی ئەو سالانە نووسرابی، دەنا نامە ی فەرمیی ئەو سالانە ی بریتانیا، که من زۆریانم له نیو بەلگەنامەکانی وەزارەتی دەروە ی بریتانیا دا بینیون، ئەو دەندە موحامە لەیان تیدا نییە و ساکارترن.

پینجەم، سالی نووسرانی نامە که (۱۸۶۵ ی ز) راست ۱۵ سال پیش شۆرشی سالی ۱۸۸۰ ی شیخ عوبەیدیلای نەهیریە و ئابۆت که لام وایە ئەو دەم وەک بە شیک له بالوینخانە ی بریتانیا له خاکی عوسمانی کاری کردوو، سەبارەت بەو راپەرینەش راپۆرتیکی زۆری ناردوو بە تاران و لەویوە بۆ لەندەن. من سالانیکی زۆر پیش ئیستا بە شیک لهو بەلگەنامانەم وەرگیرایە سەر کوردی و له گوڤاری مامۆستای کورد چاپی ستۆکھۆلمی سویدا بلاوکرانەو، بەلام بەداخووە ریکەوت و ژمارە ی گوڤارەکم ئیستا له بیر نییە.

شایانی باسە له لاپەرە ۲۴۳ ی بەرگی پینجەمی یادداشتهکانی ئەسەدوللا عەلەم، وەزیری دەرباری محەممەد پەرزاشای پەهلەویش که له بەشی ۳۹۵ ی ئەم زنجیرەوتارەدا هەندیک بابەتی لێ راکوینرا، ئاماژە بەو کراوە که ناسرەددین شای قاجار له سەفەر یکی ئوروپای خۆی دا ویستوو یەتی له فەرەنسەو بەچیتە بریتانیا، بەلام ئیجازەیان پینەداوە لەسەر ئەساسی ئەو ی که له ئیرانی ژیر حوکماتی ئەو دا زیندانیان ئەشکەنجە دەکرین.

ئەو دەش دەقی فارسیی نامە ی کونسوول ئابۆت بۆ عەزیزخان وێرای سەرەتای کورتی وەرژنامە ی «بوخارا» که هاوڕییە له گەل وینە یەکی ناسرەددین شا. من هەر دوو لاپەرە ی ۱۷۸ - ۱۷۹ ی وەرژنامە که م کردۆتە یەک و پیکەووە کوپیم کردوون، بەلام با پیشتر ئەو بلێم که من خۆم گوڤاری بوخارام نەبینیووە و دۆستیکی خوشەویستم کوپییەکی لهو دوو لاپەرە پەیوەندیارە بۆ هەلگرتووم و پیتیداوم که لێرەدا سپاسی زۆری دەکەم:

• ناصرالدین شاه در شصت سالگی

۱۵۹۷- ناصرالدین شاه و قبول لغو شکنجه ولی بی‌اعتنائی به آن

از کنسول انگلیس آبت (Abott) در تبریز به تاریخ ۹ شوال ۱۲۸۱ نامه‌ای به عزیز خان سردار کل پیشکار آذربایجانی مکشوف شده است که حکایت از توجه دولت انگلیس می‌کند نسبت به شکنجه‌هایی که در ایران معمول بوده و درین نامه اظهار شده است که در خانه سردار کل مکرری بی به ناخن احمد کرد کرده بوده‌اند. اعتراض کنسول انگلیس به مناسبت آن است که شکنجه مطابق تصمیمی نیست که ناصرالدین شاه به پادشاه انگلیس اظهار کرده بود.

این نامه ضمن اسناد مهم دیگری است که در خانه سراج‌الدوله میر در تبریز نگاه‌داری می‌شد و اینک به همت قابل تحسین آقای دکتر عباسقلی صادقی منتشر شده است در سه جلد کتاب بسیار خواندنی و متنه‌شدنی.

این نامه همانندی دارد با تذکراهایی که در دههٔ چهارم قرن بیستم شمسی از سوی مراجع بین‌المللی به ایران داده می‌شد و سیدحسن تقی‌زاده در زندگی طوفانی بدان اشارت کرده است

اینک اصل نامه را بخوانید:

جناب جلالت‌مآبا، اجل افخما، دوستان استظهارا، مشفق مکرما، دوستدار با افسوس تمام شنیده که این روزها آن جناب جلالت‌مآب در خانهٔ خودشان یک نفر احمدنام کرد را حکم به شکنجه کردن داده‌اند یعنی بی به ناخن او زده‌اند. در صورت صدق دوستدار متحیر است که آن جناب چگونه راضی می‌شوند که این‌طور بیرحمی را در خانهٔ خودشان بکنند و علاوه بر این آن جناب باید بدانند که شکنجه کردن به مردم خلاف حکمی است که اعلیحضرت پادشاه ایران بنا به خواهش اعلیحضرت پادشاه انگلیس فرموده‌اند. به دوستدار واجب آمد که هر وقت ازین‌گونه حرکات را استماع نماید به جناب جلالت‌مآب وزیر مختار اظهار کند. امیدوار است جواب این رقعۀ دوستدار را لطف بفرمایید. زیاده زحمت است.

[کنت اندرود آبت]

تحریر آبی ۹ شهر شوال ۱۲۸۱.

(نقل از ص ۱۷۰ مکاتبات دول ثلاثه با دولت ایران. جلد اول: انگلیس به اهتمام عباسقلی

صادقی فروزنده کاظمی تهران ۱۳۸۶).

نامه‌ی سەرداری موکری

ئەوێ خوارەوێ نامەیه‌کی حەمەحوسین‌خانی سەرداری موکری (بابامیری) یه‌ بو‌ پۆژنامە‌ی «هەتاوی کورد» چاپی ئەستەموول، که له ژماره‌ ۳ی گۆڤاره‌که‌ (سالی ۱۹۱۴) دا بلاوکراره‌ته‌وه‌.

حەمەحوسین‌خان کورپی سەردار سەیفەددین‌خان و ئەوێ عەزیزخانی سەرداری فەرماندە‌ی گشتیی قشوو‌نی ئێران بوو، که‌ خاوه‌ن‌ملکی بۆکان و هەروه‌ها سەرداری ویلایه‌تی موکریان بوو و چ له‌ بۆکان له‌ مالی خۆیه‌وه‌ و چ له‌ مه‌هاباد (سابلاخی ئەو دەم) که‌ ناوه‌ندی په‌سمی و ئیداری موکریان بوو، حوکماتی ناوچه‌که‌ی ده‌کرد.

له‌ میژووی نویی بۆکان‌دا، سەرجه‌م چوار سەردار ده‌رده‌که‌ون:

عەزیزخانی سەردار (۱۷۹۰-۱۸۷۰):

سەیفەددین‌خان (۱۸۶۳-۱۸۹۰):

حەمەحوسین‌خان (۱۸۸۰-۱۹۱۴):

عەلی‌خان (۱۸۹۶-۱۹۳۲):

سەرداره‌کانی بۆکان سەر به‌ تایفه‌ی «بابامیری» بوون، که‌ لقیکی دئیوکره‌یه‌کانه‌ و به‌گشتی له‌ سەر چۆمی مه‌جیدخان (نیوان بۆکان و میانداو) ده‌ژیان، ئیستا زۆریکیان دانیشتووی بۆکان.

عەلی‌خانی سەردار به‌ میژمندی ئێردرا بووه‌ رۆسیا (له‌ راستی‌دا شاری تفلیس پێته‌ختی گورجستان که‌ ناوه‌ندیکی گه‌وره‌ی فەرهنگی بوو و ئەو دەمانه‌ به‌ پارسی پۆژه‌هلات ناوده‌برا). عەلی‌خان له‌وێ دەرسی خویندبوو و له‌ گه‌رانه‌وه‌دا پاسکیلیکی له‌ گه‌ل‌خۆی هینابوو، که‌ له‌ بۆکان سواری ده‌بوو و خه‌لک پێیان ده‌گوت «که‌رماشین». هەروه‌ها کامیرایه‌کی وینه‌گرته‌ی هینابوو و یه‌ک له‌ پیشه‌ره‌وانی وینه‌گرته‌ له‌ ئێران‌دا. که‌سایه‌تی عەلی‌خان و چاره‌نوسه‌که‌ی زۆر له‌ هی ئەحمه‌دشای قاجار، دوایی شاهی قاجاری ئێران ده‌چن. وه‌ک ئەو گه‌نج و خوینده‌وار و ئەمرۆیی بوو، وه‌ک ئەویش له‌ کاری حوکمات کردن‌دا به‌ ئەزمون. عەلی‌خان له‌ ته‌وریز مالی هه‌بوو و

زور كاتى سال له‌وى ده‌ژيا و وهك ده‌گوتري زياتر خه‌ريكي ژيانى شه‌خسى بوو تا مولكدارى. هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه‌ هوى قه‌رزدارى و له‌ ده‌ست‌چوونى مۆلك و مال، هه‌تا ئه‌وه‌ى بۆكانى به‌ تاجريكي ته‌وريزى فروشت، كه‌ دره‌نگتر ئاغاواتى دييوكرى (به‌ماله‌ى ئيلخانى زاده و موهته‌دى) لنيان كرپيه‌وه.

ئه‌وه‌ى ئيمه‌ بيستبىتمان و له‌ سه‌رچاوه‌كان دا هاتبى زياتر ئه‌ويه‌ كه‌ سه‌رداره‌كانى بۆكان مه‌ئموورى حكومه‌تى ناوه‌ندى له‌ ناوچه‌ى موكريان و خه‌لكانىكى گوى له‌مست و وه‌فدارى ئيرانييه‌كان بوون. ئه‌م نامه‌يه‌ى حه‌مه‌حوسين خان راستيه‌كى گه‌ليك جياواز درده‌خا و روخساريك له‌ سيه‌ه‌م سه‌ردارى بۆكان ده‌كيشه‌ته‌وه‌ كه‌ دژ به‌ زانيارييه‌ باوه‌كان ده‌ه‌ستى، روخسارى كوردىكى دلسوز و خه‌مخورىكى گه‌ل و نيشتمانه‌كه‌ى خوى، كه‌سيك كه‌ ده‌زانى گه‌لى كورد ميژوويه‌كى پر له‌ شانازى هه‌يه، به‌لام له‌ ژيانى هاوچه‌رخ دا تووشى كه‌ندوكوسپى گه‌وره‌ هاتوه، به‌ چه‌شنىك كه‌ ئىستا منداله‌كانى ده‌بى به‌ فارسى و توركى بخوين!

ئيمه‌ ئه‌گه‌ر بوچوونى نيو ئه‌م نامه‌يه‌ له‌گه‌ل رووداوه‌كانى ژيانى عه‌زىخانى سه‌ردار (باپيره‌ى حه‌مه‌حوسين خان) به‌راورد بكه‌ين، كه‌ له‌ كوئايى به‌كانى ژيانى دا به‌وه‌ تاوانبار كرا لايه‌نگرى سه‌ربه‌خوى كوردستان ده‌كا و هه‌ر به‌و ناوه‌شه‌وه‌ خانه‌نشينان كرد، ده‌توانين بگه‌ينه‌ ئه‌نجامىكى وا كه‌ ئه‌م هه‌سته‌ نه‌ته‌وايه‌تبه‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌ به‌ماله‌ى سه‌رداره‌كان دا هه‌بووه‌ و هه‌تا سه‌رده‌مى حه‌مه‌حوسين خانىش دريژه‌ى كيشاوه، جا ئه‌گه‌ر كاربه‌ده‌ستىكى ميريش بووبين، هه‌ستى كوردانه‌يان هه‌بووه‌ و ئه‌وه‌ نين كه‌ بق نمونه، له‌ «كتيبى سه‌وزدا» ده‌گوتري. «كتيبى سه‌وز» به‌لگه‌نامه‌يه‌كى په‌سمى و ه‌زاره‌تى كاروبارى دره‌وه‌ى ئيرانه‌ له‌مه‌ر رووداوه‌كانى سالانى شه‌رى يه‌كه‌مى جيهانى، كه‌ به‌شى زورى، سنوره‌كانى به‌رى رۆژاوى ئيران و خاكى كورد ده‌گرته‌وه.

من نامه‌كه‌م له‌ كتيبى «چه‌ند لايه‌په‌يه‌ك له‌ ميژووى پوژنامه‌وانى كوردى» نووسينى نه‌وشيروان مسته‌فا ئه‌مين وه‌رگرتوه. به‌گويره‌ى ئه‌و هه‌واله، له‌ ژماره‌ى ۳ گوفارى هه‌تاو چاپى ئه‌سته‌موولدا، باباميرى حه‌مه‌حوسين خانى سه‌ردارى

موکری، که حاکی سابلخ بووه، پیروزیایی بۆ ههتاوی کورد نارووه و گوتوو یه تی: «ئاقای من! چاوم کهوت به پوژنامهی ههتاو. وا بزانه که هه موو دنیا یان دا به من، چونکه تا ئیسته ئه و میله ته، که له پیشدا له هه موو میله تان مه شهووتر و ئازتر بوو، ئه ورو به دبختی رووی تیکردووه و به دبختیان گه ورته؛ ئه ده بیاتمان نه بوو، مندالی ئیمه که بیانخویندایه ده بوو به زمانی فارسی یا تورکی بخوین، شوکری خودا که ئه مرو له ئه سه ری قه له می جه وانانی غه یووری ئیمه، دوو پوژنامه به زمانی کوردی چاپ ده کری؛ له سه ره هه موو کوردان لازمه قه دری ئه و زاته گه ورا نه بزانه و به هه موو ته رزی له پیشره فتی ئه و مه قسووده موقه دده سه، که ئه و دوو جووده موخته ره مه عه بدولعه زیزه گ له پیشیان که وتوووه کو مه ک بکا، به لگوو ئینشائه لالا کوردیش بیته عه رسه ی ته مه دوون و به زبانی خو ی نه شری مه عاریف و ته ئلیفی کتیب و ته ئسیسی مه داریس بکا، تا له وه زیاتر له خه وی غه فله تدا نه مین. خواهیش و ته مه نا له ئه و دوو زاته موخته ره مه ده که م، هه موو مانگان پوژنامه ی هه تاوی کورد و پوژی کورد، په وانه بکه ن، که چاوم به ته ماشا کردنی ئه وان روون ده بیته وه.

قیمه تی ئابوونه م په وانه کرد، له حاجی زهینه لعابدین ته وریزی وه رگرن. ئینشائه لالا له وه به دووه ئیعانه ش ده نیرم. به گیان و دل بۆ هه موو حه ده س حازرم.»^۱

۱. پوژنامه ی هه تاوی کورد چاپی ئه ستامول، ژماره ۳، سه ره تاکانی سالی ۱۹۱۴ (ژماره ۲ له ۲۲ ی نوامبری ۱۹۱۳ و ژماره ۴ و ۵ له ۲۳ ی مه ی ۱۹۱۴ دا بلا بو ته وه). سه رچاوه: «چه ند لاپه ره یه ک له میژووی پوژنامه وانیی کوردی ۱۹۹۸-۱۸۱۶»، به رگی یه که م، نووسینی نه وشيروان مسته فا ئه مین، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی، ۲۰۰۱، ۱۵۰ لاپه ره، کوردی.

وینه‌به‌کی میژوویی و چند روون‌کردنه‌وه‌به‌ک

ئهم وینه‌به‌له‌کانالیکی تیلیگرامی به‌ناوی «خاندان اردلان» وه‌رگیراوه و له‌ژی‌ری‌دا به‌فارسی ئهم پرسته‌یه‌نووسراوه:

«سومی از سمت راست ماهپاره‌خانم اردلان همسر سردار بوکان و خواهر اجلال‌السلطنه حاکم وقت سقز» واته: «سیه‌هم‌که‌س له‌پرسته‌وه‌ماپه‌ره‌خانمی ئه‌رده‌لان هاوسه‌ری سه‌رداری بوکان و خوشکی ئیجلال‌وسسه‌لته‌نه‌حاکمی ئه‌وکاته‌ی سقز» ه.

به‌داخه‌وه‌سه‌رچاوه‌که‌له‌وه‌زیاتر هیچ‌زانیارییه‌کی سه‌باره‌ت به‌ماپه‌ره‌خانم خوی و که‌س‌وکاری و میژد و مندالی رانه‌گه‌یاندوو؛ هر بویه‌ش پیویست ده‌کا به‌گویره‌ی توانا، رووناکی بخریته‌سه‌ر لایه‌نی میژوویی بابه‌ته‌که و بزاندری ئه‌و که‌سانه‌ی وا ناویان له‌وی‌دا هاتوو، کین. من هه‌ولم داوه‌به‌گویره‌ی سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستم ئهم زانیارییه‌نی خواره‌وه‌گردو کو بکه‌مه‌وه، به‌لام تا راده‌یه‌ک ناته‌واون و پیویسته ته‌کمیل بکرین.

یه کهم، ماپه ره خانمی ئه رده لان

به داخه وه ژياننامه ی ماپه ره یان مه هپاره/ماهپاره خانم، وهک زوربه ی زوری ژنانی کورد، به نه ناسراوی و نه گوتراوی ماوه ته وه و ته نیا خزمایه تیبه که ی له گه ل پیاوان راگه یه ندراره: خوشکی فلان کهس و هاوسه ری فیساره کهس!

به پیتی یادداشته که ی سایتی «خاندان اردلان»، ماپه ره خانم خوشکی «اجلال السلطنه» حاکی ئه و سه رده مه ی شاری سه قز و هاوسه ری سهرداری بۆکان بووه.

نه مر ئیبراهیم ئه فحه می له کتیبی «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بۆکان» (لاپه ره ۲۲۹) دا سه بارت به حه مه حوسین خانی سهرداری موکری، سیته م سهرداری بۆکان، نووسیویه تی: «سی ژنی بووه که ناویان ستاره، مه هپاره و جهیران بووه.»

ئه وه یه کهم سه لماندنێ راگه یاندنه که ی سایتی «خانه دانی ئه رده لان» ه و ئه و سهرداری بۆکانیش، حه مه حوسین خان بووه.

دوو هه م، اجلال السلطنه

له کتیبی «وحشت در سقز»، نووسینی نه مر مسته فا تهیموورزاده، هه ندیک زانیاری له سه ر «آقای اجلال» و «اجلال السلطنه» ی برای وه هاب خانی ئه رده لان به رچاو ده که وی (لاپه ره ۴۸ به دواوه).

به گویره ی کتیبه که، له سالانی شه ری یه که می جیهانی دا، که سه قزیش وهک پاشماوه ی ناوچه، هه ر ده مه ی ده که وته بهر هیرشی زۆرداریک و هه ر جاره ی له نیوان رووس و عوسمانی دا ده ستاوده ست ده گه را؛ حاجی وه هاب خان (امیر محتشم) له لایه ن هه ر دوو ئه و ده وه تانه وه کرابووه حاکی شاری سه قز و کاروباری ئه وانی به ریوه ده برد. ماوه یه ک دواتر، رووسه کان «اجلال السلطنه» یان له جیی حاجی وه هاب خان دانا (سالی ۱۳۳۳ ی کوچی / ۱۹۱۴ - ۱۵ ی زابینی). ئه و دوو که سه برای یه کتر و سه ر به لقیکی بنه ماله ی ئه رده لانی سه قز بوون. ئینجا سه ره رای خزمه ته کانیان به رووس و عوسمانی، له سه ر کار لابران و رووسه کان حاجی وه هاب خانیان له ورمی ده سه سه ر کرد و بۆ پرزگار بوون له ده ست سالدات و هاتنه ده ر له زیندانیش، پاره یه کی زۆریان لێ وه رگرت! پینج سالیک دره نگتر، له

۱۳۳۸ دا نوبراو بوو به کانیدی نوینه رایه تی شاری سه قز له مه جلیسی شوو پاری میلی ئیران، به لام شازاده «اقبال السلطان» سه روکی گوومرگی کرماشان به به رتیل سه ری له سندوقی دهنگه کان ده رهینا!

ئه وهش دووه م په سنده له مه ر راگه یه ندر او ه که ی سایی خانهدانی ئه رده لان و پشتراستی ده کاته وه که «اجلال السلطنه» ی ئه رده لان له قوناغیکدا حاکی شاری سه قز بووه، ئه و قوناغش ده ورو به ری سالی ۱۳۳۳ ی کوچی مانگیه (۱۹۱۴ - ۱۵ ی زایینی). تا ئیره زانیمان ما په ره خانمی نیو وینه که، خوشکی «اجلال السلطنه» حاکی سه قز و له بنه ماله ی ئه رده لانییه کانی سه قز بووه و بوته هاوسه ری حه مه حوسین خانی سهرداری بۆکان، به لام هینشتا هه ندیک پرسیار هه ن که بی وه لامن:

«اجلال السلطنه» ناسناوی که سه که بووه، ئایا ناوی خوی و ناوی باوکی چی بووه؟

ئایا ما په ره خانم له چ سالیکیدا میردی به سهرداری بۆکان کردوو و مندالی لی بووه یان نا؟

سیهه م، سه رداره کانی بۆکان

«سه ردار» هکانی بۆکان چوار کهس بوون که بنه و بنه چه که بیان ده گه ریته وه بو گوندی نستانی شاری سه رده شت:

۱. عه زیزخانی موکری (۱۷۹۰ - ۱۸۷۰ ی ز)، که له سه رده می ناسره ددین شای قاجار (۱۸۳۱ - ۱۸۹۶) دا گه یشتبووه پله ی وه زیری کابینه و «سردار کل» ی قشونی ئیران. عه زیزخان به زور یان به کرین، ملک و مالیکی زوری له ناوچه که وه ده ست هینابوو که بریتی بوون له بۆکان و میانداو و سه رده شت و چه نده ها گوند، به لام به گشتی نیشه جیی شاری ته وریز و تاران بوو و چوار ریانی عه زیزخان دووسه د میتریک له باکووری مهیدانی هه سه نابادی تاران، هه روه ها شوینیکی ئه و شاره به ناوی «آب سردار» له پشت مهیدانی به هارستان به ره و مهیدانی ژاله، به ناوی ئه وه وه کراون. عه زیزخان له کو تایی یه کانی ته مه نی دا تو مه تی لایه نگری کردن له

سه‌ربه‌خۆیی کوردستانی لیدرا، له‌سه‌ر کار لابرا و بۆ ماوه‌یه‌ک به‌خانه‌نشینی گه‌راپه‌وه سه‌رده‌شت و بۆکان، دوا‌ی مردنیش له‌ته‌نیشته «مقبرة الشعراء» ی شاری ته‌وریز ئه‌سپاره‌ده‌ کرا.

۲. سه‌ردار سه‌یفه‌ددین‌خانی بابامیری (سه‌رداری موکری) (۱۸۶۳ - ۱۸۹۰) کو‌ری سه‌ردار عه‌زیزخان و حاکی ناوچه‌ی موکریان وه‌ک به‌شی باشووری ئازهر‌بایجانی رۆژاوا بوو. پینگه‌ی حکومه‌تی سه‌یفه‌ددین‌خان شاری سابلاغ (مه‌هاباد) بووه، به‌لام ژیا‌نی بنه‌ماله‌یی له‌ بۆکان تینه‌پر‌کردوو. سه‌یفه‌ددین‌خان له‌ کو‌تایی‌دا ده‌رمانخۆر کراوه و له‌ ته‌وریز له‌ نزیک مه‌زاری عه‌زیزخانی باوکی نیژراوه. له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا دروست‌کردنی قه‌لای بۆکان ده‌ستی پیکردوو.

۳. سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خانی بابامیری (سه‌رداری موکری) (۱۸۸۰ - ۱۹۱۵) کو‌ری سه‌یفه‌ددین‌خان دوا‌ی مردنی باوکی له‌ شوینی ئه‌و دانیشته. له‌ سه‌ره‌تا‌کانی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌دا کاتی سپای داگیرکهری عوسمانی به‌ پشتگیری ئالمانیای قه‌یسهری هاتبوووه نیو خاکی ئیرانه‌وه، به‌ تاوانی لایه‌نگری له‌ ر‌وسیا، سه‌رداریان گرت و رایانگۆیسته‌بنکه‌ی سپایی خۆیان له‌ شاری مه‌راغه، هه‌ر له‌ویش، رۆژی ۲۳ سه‌فه‌ری ۱۳۳۳ی مانگی / ۱۱/ ۱۹۱۵ له‌گه‌ل سه‌یفه‌ددین‌خانی موزه‌فقه‌روسسه‌لته‌نه کو‌ری مه‌جیدخانی ئه‌رده‌لان حاکی سه‌قز ئیعدامیان کرد. ته‌رمی سه‌ردار له‌ مه‌راغه‌وه هینراپه‌وه بۆکان و له‌ «گومبه‌زی سه‌ردار» نیژرا. عوسمانییه‌کان به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م پيش ئه‌م تاوانه، حه‌مه‌خانی حاکی بانه و شیخ‌بابای غه‌وسابادیشیان به‌ هه‌مان

۱. سپای عوسمانی سالی ۱۳۳۳ی کوچی هاتۆته ئیرانه‌وه. ئه‌و باله‌ی هیزه‌که‌یان که‌ له‌ موکریان کوشتاری خه‌لکیان کرد له‌لای بانه‌وه هاتنه‌ سه‌قز و بۆکان و سابلاغ. که‌ له‌ به‌راوردی رۆژمیره‌کان‌دا ده‌کاته کو‌تایی‌یه‌کانی سالی ۱۹۱۴ی زایینی، به‌لام رۆژی ئیعدامی سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خانی بۆکان و سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قز، که‌ ۲۳ی مانگی سه‌فه‌ر ب، (ئه‌فخه‌می، ل ۲۱۲) ده‌که‌ویته سالی ۱۹۱۵ی زایینییه‌وه و ده‌بیته رۆژی ۱۱ی مانگی ژانویه‌ی سالی ۱۹۱۵. له‌ سه‌رچاوه‌کان‌دا سالی ئیعدامه‌که‌ به‌ ۱۹۱۴ نووسراوه، به‌لام به‌راوردی وردی رۆژه‌کان ده‌ریده‌خا که‌و تبه‌یته سالی ۱۹۱۵ه‌وه. به‌گویره‌ی نیوه‌رۆکی «کتاب سبز» که‌ کۆمه‌له‌ی به‌شیک له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئیرانه، له‌ ماوه‌ی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌دا، یه‌که‌م رهنگدانه‌وه‌ی ده‌ولت و ناردن‌ی نامه‌ بۆ ئه‌سته‌موول ۱۹ رۆژ دوا‌ی ئیعدامه‌کان، واته‌ له‌ رۆژی ۳ی ر‌ه‌بیعی یه‌که‌می ۱۳۳۳دا بووه!

تۆمه‌تی لایه‌نگری کردنی ږووس ئیعدام کردبوو. شایانی گوتنه که له و سالانه‌دا هه‌ندیک گه‌شبینی سه‌باره‌ت به‌سیاسه‌تی ږووسیا‌ی قه‌یسه‌ری له کوردستان په‌یدا ببوو و نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد لایان وابوو ږووسیا له‌گه‌ل سه‌ره‌خۆیی کوردانه و له‌ژیر زو‌لمی عوسمانی و ئیران ده‌ریانده‌هینی. دهنه‌ شایخ‌بابا سه‌عید چی و ږووسیا چی؟

فه‌رمانده‌ی هیزه‌کانی عوسمانی که پێی ده‌گوترا «ئه‌رکانی حه‌رب» و له‌ ناوچه‌دا به‌ «ئه‌رکان» ناو ده‌برا، ئیبراهیم بدلیسی ناویک بوو. له‌ میژووی زاره‌کیی ناوچه‌که‌دا ئه‌و سالی ۱۳۳۳ی کۆچییه‌ به‌ «سالی ئه‌رکان» ده‌ناسری که به‌رانبه‌ره له‌گه‌ل دوو مانگی کۆتایی سالی ۱۹۱۴ و ۱۰ مانگی سالی ۱۹۱۵ی زاینی. سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خان هه‌ستیک‌پاکی کوردانه‌ی بوو و لایه‌نگری سه‌ره‌خۆیی کوردستانی ده‌کرد،

۱. مامۆستای به‌ریز محه‌مه‌ده‌ږووفی ته‌وه‌ککولی له‌ کتیبی جوغرافیا و تاریخی بانه‌ی کوردستان (لاپه‌ره ۲۷۵)دا نووسیویه‌تی «ږۆزی بیست و نۆه‌می محه‌ره‌مولحه‌رامی سالی ۱۳۳۳ی کۆچی مانگی/ ۱۹۱۵ی زاینی، به‌فه‌رمانی ئیبراهیم بدلیسی قوماندانی هیزی سه‌فه‌رییه‌ی عوسمانی محه‌مه‌دخان کوری یونس‌خانی بانه‌ ده‌سه‌سه‌ر کرا و ۳ سه‌عات دوا‌ی ده‌رکه‌وتنی خۆر، تیره‌باران کرا». له‌ به‌راوه‌رد کردنه‌کانی من‌دا، ئه‌و مانگی محه‌ره‌مه‌ی سالی ۱۳۳۳ ناکاته سالی ۱۹۱۵ به‌لکوو له‌ کۆتایی‌یه‌کانی سالی ۱۳۱۴دا به‌بێ ئه‌م‌لاوه‌ولا، کردوویه‌ته‌ نیوان ږۆزی ۱۹ی نوامبر تا ۱۸ی دیسامبری ۱۹۱۴. به‌حیسانی په‌راویزی هه‌مان لاپه‌ره‌ی کتیبه‌که‌ی مامۆستا ږه‌ږووف، سه‌رچاوه‌ی زانیارییه‌کانی کتیبی کورد و کوردستانی نه‌مر محه‌مه‌دئه‌مین زه‌کی‌به‌گ، به‌رگی ۲، لاپه‌ره ۴۱۴ بووه. من سه‌یری ئه‌و سه‌رچاوه‌یه‌شم کرد. له‌ چاپی یه‌که‌می کتیبه‌که‌ی ئه‌مین زه‌کی‌به‌گ (دارالسلام، به‌غدا ۱۹۳۱، لاپه‌ره ۴۱۴)دا نووسراوه: «ئهم حه‌مه‌خانه‌ش له‌ ئه‌وه‌لی شه‌ری گه‌وره و له‌ سالی ۱۳۳۳ی هجری‌دا له‌ ته‌ره‌ف قوه‌ی سه‌فه‌رییه‌ی عوسمانی (ابراهیم بدلیسی)ه‌وه‌ کۆژرا و خانه‌دانی یونس‌خانیس دوا‌یی هات و بانه‌ بووه قه‌زایه‌کی سابل‌اخ».

ئهم بابه‌ته له‌ چاپی نوێی کتیبه‌که‌دا، که ده‌زگای سه‌رده‌م چاپی کردووه (سلیمانی، ۲۰۰۰، که‌وتوته لاپه‌ره ۲۵۴)، هه‌روه‌ها له‌ به‌رگی دووه‌می ته‌رجه‌مه‌ی عه‌ره‌بی کتیبه‌که‌ وه‌رگێزانی نه‌مر محه‌مه‌دع‌لی عه‌ونی (مطبعة سعاده، قاهره، لاپه‌ره ۴۲۴) و به‌رگی دووه‌می چاپی فارسی کتیبه‌که‌ وه‌رگێزانی کاک یه‌دوللا ږه‌وشه‌ن‌ږه‌وان (تاران، ۱۳۸۱، له‌ لاپه‌ره ۲۶۹)دا به‌ هه‌مان شێوه دوویات بۆته‌وه و له‌ هه‌چکامیان‌دا باس له‌ مانگی محه‌ره‌می ئه‌و ساله‌ نه‌کراوه. به‌گۆیره‌ی «تقویم تطبیقی فردیناند ووستنفلد و ادوارد ماهلر، دکت‌ر حکیم‌الدین قریشی، ته‌هران ۱۹۸۲»، ئه‌و مانگی محه‌ره‌مه‌ ده‌که‌ویته‌ کۆتایی‌یه‌کانی سالی ۱۹۱۴ و ۱۳ ږۆز پێش سالی ۱۹۱۵ کۆتایی پێدئ. مه‌گه‌ر بلین مانگی محه‌ره‌م نه‌بووه و سه‌فه‌ر بووه که ۱۴ ږۆزی له‌ سالی ۲۰۱۴ و ۱۶ ږۆزی له‌ سالی ۱۹۱۵دا بووه. ده‌زانی سه‌ردار حه‌مه‌حوسین‌خانی بۆکان و سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قزیش هه‌ر له‌و مانگی سه‌فه‌رده‌ ئیعدام کران.

ههروهها له گه‌ل ئۆپۆزیسیۆنی حکومه‌تی عوسمانیش‌دا په‌یوه‌ندیی هه‌بوو. له‌ ماوه‌ی ژیا‌نی حه‌مه‌حوسین‌خان‌دا کار‌ی بنیات‌نانی قه‌لای بۆکان کۆتایی پێ‌هات، به‌لام ئه‌و بینایه‌ میژوویی‌یه‌ی کورد‌ دوا‌ی پا‌په‌رینه‌که‌ی سا‌لی ۱۹۷۹‌ی ئێ‌ران خاپوور‌ کرا و پێ‌گه‌یه‌کی سپایی لێ‌ داندرا.

۴. سه‌ردار‌ عه‌لی‌خانی بابامیری (سه‌رداری موکری) (۱۸۹۶ - ۱۹۳۲) کو‌پی حه‌مه‌حوسین‌خان، له‌ تفلیس (تبلیسی) پێته‌ختی گورجستان (جۆرجیا) ده‌رسی سپایی ده‌خویند،^۱ به‌لام دوا‌ی ئێ‌عدامی باوکی گه‌راپه‌وه‌ ناوچه‌که‌ و له‌ شوینی ئه‌و دانیشت. سه‌ردار‌ عه‌لی‌خان که‌ خاوه‌نی شه‌ش دانگی شاری بۆکان بوو، شاره‌که‌ی به‌ بازرگانیک‌ی ته‌وریزی فرۆشت. دوا‌ی مردنیش له‌لای باوکی خوی له‌ «گومبه‌زی سه‌ردار»‌ی بۆکان نێژرا. ئه‌م بینا‌ میژوویی‌یه‌، ئێستاش هه‌ر له‌سه‌ر پێته‌. ئێستا مه‌سه‌له‌که‌ هه‌ندیک‌ رووت‌ر بو‌ته‌وه‌ و به‌ دلنایایی‌یه‌وه‌ ده‌زانین ئه‌و سه‌رداره‌ی بۆکان که‌ له‌ یادداشتی ژێر‌ وینه‌که‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه‌، سه‌ردار‌ حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌رداری موکری بووه‌.

چواره‌م، سا‌لی زه‌واجی ما‌په‌ره‌خانم و سه‌ردار‌ حه‌مه‌حوسین‌خان

به‌داخه‌وه‌ هه‌یچ زانیارییه‌ک سه‌باره‌ت به‌ ته‌مه‌ن و سا‌لی له‌دایک‌بوون یان می‌ردکردن و ته‌نانه‌ت مه‌رگی ما‌په‌ره‌خانم به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌ و زانیارییه‌کان ده‌بی له‌لایه‌ن حه‌مه‌حوسین‌خانه‌وه‌ شوین هه‌لبگی‌رین.

سا‌لانی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) له‌ په‌یوه‌ندیی بابه‌ته‌که‌ی ئێمه‌دا گه‌لێک گرن‌گن، له‌به‌روه‌ی له‌ پێگه‌ی ته‌یموورزاده‌وه‌ ده‌زانین که‌ «اجلال‌السلطنه» سا‌لی ۱۳۳۳، واته‌ ۱۹۱۴ - ۱۵، حاکی سه‌قز بووه‌ و حه‌مه‌حوسین‌خانی، که‌ له

۱. له‌وه‌سه‌رده‌مانه‌دا دوو مه‌له‌بندی رووناکی‌یری گه‌وره‌ له‌ ناوچه‌که‌دا هه‌بوون، ئه‌سته‌موول و تفلیس. زۆریک له‌ خوینده‌واران و خه‌باتکارانی ئازه‌ربایجانی له‌ تفلیس خویندوو‌یانه‌ و ته‌نانه‌ت ده‌گوترج ده‌رویش‌خانی مۆسیقاری ئێ‌رانیش هه‌ر له‌وی خویندبی، به‌لام کاک عه‌بدو‌للا عه‌لیار له‌سه‌ر حیسابی فه‌یسبووکی سایتی روژه‌ه‌لات/ بۆکان نووسیویه‌تی: «ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م عه‌لی‌خانی سه‌رداری موکری له‌ پیتریزبوورگ خویندوو‌یه‌تی.» دوور نییه‌ هه‌والی لای کاک عه‌بدو‌للا راست‌ر بی.

سالی ۱۸۸۰دا هاتبووه جیهان، له هه‌مان سالی ۱۳۳۳ (سه‌ره‌تای سالی ۱۹۱۵) له ۳۵ سالی‌دا له داری بیدادی تورکان دراوه. له ریگه‌ی ئەفخه‌میشه‌وه زانیمان که حه‌مه‌حوسین‌خان سی‌هاوسه‌ری بووه که یه‌کیان مایه‌ره‌خانی نیو وینه‌که‌یه. ئەگه‌ری زۆر به‌هیز ئەوه‌یه که ژن و می‌ردایه‌تی ئەو دوو که‌سه پیش سه‌ره‌له‌دانی شه‌ر بووبی، به‌لام که‌ی؟ نازاندی. ئایا مایه‌ره‌خانم هاوسه‌ری یه‌که‌م یان دووه‌م یان سی‌هه‌می سه‌ردار بووه؟ ئەوه‌ش نازاندی. گه‌چی نه‌مر ئیبراهیمی ئەفخه‌می و بنه‌ماله‌که‌یان به‌هۆی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی سه‌رداره‌وه، هه‌روه‌ها ئەو راستییه‌ی که میرزا مه‌حمودی ئەفخه‌م باوکی مامۆستا برام، «مونشی و پیشکاری حه‌مه‌حوسین‌خان بووه و له‌گه‌ل ئەویش‌دا له مه‌راغه گیراوه و پاشان نازاد کراوه» (لاپه‌ره ۱۹۹ی کتیبه‌که‌ی)، ئەو هه‌والانه‌یان به تیروپری زانیوه، به‌لام له کتیبه‌که‌ی‌دا ئاماژه‌ی پینه‌کروون. هیوادارم ئەندامانی دیکه‌ی بنه‌ماله‌که‌ی درێژه به نووسینی پرووداوه‌کانی ئەو سالانه و دوا‌ی ئەو بدهن و به‌رگی دووه‌م و سی‌هه‌م به شوین کتیبه‌که‌ی ئەودا ئاماده بکه‌ن؛ ده‌زانم خه‌لکانی توانای ئەم کاره‌شیان هه‌یه. حه‌مه‌حوسین‌خان دوو کچی هه‌بوون به‌ناوی کوپرا و عیشره‌ت‌خانم. به‌گویره‌ی هه‌والی کاک عه‌بدوللا عه‌لیار، «عیشره‌ت‌خانم پاشان بوو به هاوسه‌ری برام‌ئاغای ئیلخانی‌زاده، به‌لام مندالیان نه‌بوو و کاک تاهیری ئیلخانی‌زاده کوری حاجی سمایل‌ئاغای برا گه‌وره‌ی برام‌ئاغایان وه‌رگرتیوو و لای ئەوان گه‌وره کرا. ئەگه‌ر به‌دروستی له بیرم مابن عیشره‌ت‌خانم له ده‌یه‌ی شیستی هه‌تاوی‌دا کوچی دوا‌ی کرد.»

نازانم ئایا عه‌لی‌خانی سه‌ردار که دوا‌ی حه‌مه‌حوسین‌خان بوو به جیگری، کوری کامیه‌ک له‌و سی‌هاوسه‌ره‌ی بووه.

بگه‌رپینه‌وه سه‌ر وینه‌که. به‌داخه‌وه ناوی ئەو خانمانه‌ی دیکه‌ی لای ده‌ستی مایه‌ره‌خانم رانه‌گه‌یه‌ندراوه و گه‌لینک گرنگه‌ به‌رپرسانی به‌رپیزی سائتی «خاندان

اردلان» ئەم ئەرکەش بگرنه ئەستو و ناوەکان، ئەگەر بزانی، رابگهیهنن. دیاره ئەگەر کهسانیکی دیکەش ئەو زانیارییهیان هەبی و بتوانن هەموو یان بەشیک لەو خانمانە بناسنەوه و زانیارییان لەسەر بنووسن، کاریکی گرنگیان کردووه. ژن له کوردستان ستهمی زۆری لی کراوه و له هەمووان گرنگتر ئەوهیه که ناسنامە ی تاکه کهسییان لی سەنراوه تەوه، با ئیمه له گەل ئەم رەوتە هەلەیه دا نەبین.

به حیسابی شیوهی جل و بەرگ بی، ژنهکان نابیی خەلکی سنە ی ئەردەلان بن و زیاتر له ئەندامانی بنەمالە ی دەسپۆیشتووی ناوچهی سەقزیان رۆژ هەلاتی بۆکان دەچن، بەتایبەت سەربەندەکانی سەریان زیاتر وەک هی لای سەقزن و بەو پێیە دوور نییه وینە که له سەقز کیشرابی. به دلناییش لەم دوایی یانە دا نوێ کراوه تەوه و رەنگی لیدراوه، دەنا له سەردەمی ژیا نی ئەو که سانه دا وینە ی رەنگی بوونی نەبووه. هەروەها له پە یوهندیی وینە که دا پێویستە بگوتری که سەردار عەلی خانی کور یان زړکوری ماپەرە خانم، له گەرانه وهی سەفەری رۆوسیا (سالی ۱۹۱۵) دا، کامیرایه کی له گەل خۆی هینابووه بۆکان. گەلۆ ئەو وینە یەش بەر هەمی هونەری عەلی خانە و به هەمان ئەو کامیرایه کیشراوه یان دواتر سمایل خانی فەرپوخی کیشاویه تی؟ سمایل خانی له پە یوهندیی بنەمالە ی سەردار عەلی خان دا بوو و خۆی و برایم خانی کوری یه که م دووکانی عە کاسییان له بۆکان کردبووه. هەروەها سمایل خان له سەردەمی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) دا بۆ ماوه یه ک له تەوریز دووکانی عە کاسی هەبوو و بەشیک له وینە ی رینەرانی کۆمار ئەو له تەوریز کیشاونی.

قسە ی کۆتایی: ئەوهی تا ئیستا له من رۆونه، ئەوهیه ماپەرە خانمی ناو وینە که، وەک له سایتی خانەدانی ئەردەلان دا نووسراوه، خوشکی «اجلال السلطنه» له ئەردەلانەکانی سەقز و هاوسەری سەردار حەمە حوسین خانی بابامیری (سەرداری موکری) بووه، که عوسمانییەکان له سەرەتای سالی ۱۹۱۵ دا ئیعدامیان کرد.

سه‌رچاوه:

۱. افخمی، ابراهیم، «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان» ناشر مؤلف، پخش از انتشارات محمدی سقز، سال ۱۳۶۴/۱۹۸۵ز، صفحات ۱۳۷ تا ۲۴۱.
۲. محهمه‌دیان، ره‌حمان، «بۆکان له سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا، کۆی ۸۱ به‌لگه‌نامه»، نه‌شری کۆله‌پشتی، تاران ۲۰۱۰/۱۳۸۹، لاپه‌ره ۲۱ تا ۳۲.
۳. توکلی، محمدرئوف، «جغرافیا و تاریخ بانه، کردستان»، انتشارات توکلی، تهران ۱۳۸۷/۲۰۰۸، صفحات ۳۷۳ تا ۴۰۲.
۴. محهمه‌ده‌مین زه‌کی‌به‌گ، «کورد و کوردستان»، مطبعة دارالسلام، بغداد ۱۹۳۱ز، (ئۆفسیتی انتشارات سیدیان، مهاباد)، لاپه‌ره ۴۱۴. هه‌روه‌ها چاپی تازه‌ی کتیبه‌که و وه‌رگێراوی عه‌ره‌بی و فارسییه‌که‌ی.
۵. تیمورزاده، مصطفی، وحشت در سقز، به‌کوشش شه‌باز محسنی، چاپ شیرازه، تهران ۲۰۰۱/۱۳۸۰.
۶. نیلوفه‌ری، حاج شریف (حه‌کیم)، «زنده‌باد مشروطه، پاینده‌باد قانون»، نشر گوتار، سقز ۲۰۰۹/۱۳۸۸.
۷. «تقویم تطبیقی فردیناند ووستنفلد و ادوارد ماهلر»، چاپ دکتر حکیم‌الدین قریشی، چاپ فرهنگسرای نیاوران، تهران ۱۳۶۰/۱۹۸۱.

کوردستان له ریازی میژوودا به گوێرهی گێرانهوهی بهلگهنامهکان

ئه م کتێبه، ئامادهکراوی مامۆستا عومهری فارووقیه و له راستی دا بهشی زۆری بریتیه له وهرگێراوی بهلگهنامهکانی نیو کتیبی «گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی» (۷ بهرگ)، که وهزارهتی کاروباری دهرهوهی ئێران بلأوی کردۆتهوه، بهلام بهداخهوه نووسهر ئه و راستیهی دهرنهبرپوه و تیکهلاو لهگهلاو چهند بابتهی بهربلأوی دیکه، به کاری «گردوگو و لیکۆلینهوه و نووسین»ی خۆی داناو (لاپهه ۶). من دواتر له م باسی ئه م بهلگهنامه دهکه م.

له لاپهه ۱۶۷ - ۱۶۸ی کتیبهکهی کاک عومهری فارووقی دا که لک له یادداشتهکانی میرزا کهریمی بههرام بهگی بۆکانی (پیشتر) وهرگیراوه و باسی وتووێژی سمایل ئاغای سمکو لهگهلاو سهردار عهلی خانی بۆکان کراوه که ئه و دم سهرداری موکری و نیشتهجینی سابلاخ بوو.

ئه وهش دهقی بابتهکهیه:

«... له م کاته دا سهردار عهلی خانی موکری، نه نتیجهی عهزیزخانی سهردار، هاته لای سمکو و به سمکوی گوت: سوارهی دیبوکری هاتبوون یاریدهی هیزه کانتان بدن، بهلام سوارهی ئیوه چهکیان کردوون. بۆچی سووکایهتینان پیکردن؟ سمکو وهلامی دایهوه: ئه و کهسانه به تفهنگ و چهک ریگهیان گرتوو و ئیمهش نهماندهزانی دهیان هوی هاوکاری ئیمه بکن. پاشانیش ئه م ئاغاواته ههردم پروویان له لایه نیکه و من هیچ پنیوستیه کم پێیان نییه، ئیستاش فهрман دهدم ئه سپهکانیان [بدهنهوه و] بۆ هه ر کوئ دهیان هوی برۆن.

پاشان سمکو رووی کرده سهردار و گوتی: منیش پرسیا ریکم له تو ههیه. سهردار گوتی: فهرموو! سمکو گوتی: ئیوه که چهند پشتتان سهردار و فهرمانده و سهرداری گشتی و خاوهندهسهلات و پلهوپایه بوون له ئێران، بۆچی هیچ ریاز و سیاسهتیکی پرونتان نییه و دايم له بهرانبه ر ئه میران دا دنووشتینهوه و خۆتان

بچووک ده‌که‌نه‌وه؟ راسته کوردان خۆبه‌که‌م‌زان و میواندۆست و به‌ئه‌ده‌بن، به‌لام ئەم خووخده‌یه ده‌بی به‌ته‌واوه‌تی دوولایه نه‌بی. ئەگەر تۆ له به‌رانبه‌ر ده‌وله‌تییه‌کان ئەم هه‌مووه‌ده‌نووشتییه‌وه و خۆت به‌که‌م داده‌نیی و کویرانه‌ ده‌که‌وییه‌ شوینیان، ئەوانیش ده‌بی روو بکه‌نه‌تۆ و له‌لایان به‌ریز و خۆشه‌ویست بی، به‌لام من به‌روونی ده‌بینم که به‌پیچه‌وانه، هه‌موو رۆژیک بی‌ریزتر و بچووکتر ده‌بی و له‌به‌روه‌ی ناسناوی سه‌رداریش به‌شوین خۆت‌دا ده‌کیشی، ئاشکرایه سووکی و بی‌ریزی و به‌ناچیز دانانی تۆ ده‌بیته‌هۆی بی‌حورمه‌تی کردن به‌هه‌موو گه‌لی کورد. باش وایه گوی بدیه‌نه‌سیحه‌تی من و له‌به‌رانبه‌ر ئەم هه‌مووه‌نوشتانه‌وه‌یه‌دا، چاوه‌روانی پروتیکردن و ئیحترامی ئەوان بی.

له‌م کاته‌دا که‌سیک عه‌رزی کرد که ئەسپی تایبه‌ت به‌سه‌ردار عه‌لی‌خان به‌ده‌ست سواره‌ی سمکۆویه، فه‌رمان چی ده‌ده‌ن؟ عه‌لی‌خان گوتی: ئەسپه‌که‌پیشکەش به‌تۆ ده‌که‌م. سمکۆ گوتی: خیز، ئەسپی تۆ به‌که‌لکی من نایه، باشتره‌خۆت سواری بی. دوا‌ی ئەم قسانه، هاو‌پێ له‌گه‌ل سه‌ره‌نگ مه‌لیک‌زاده و ئەفسه‌رانی ئەسیر، له‌مه‌هاباده‌وه‌به‌ره‌و ورمی که‌وته‌پێ و له‌لای خۆیه‌وه‌حاکمانیکی بۆ شاری مه‌هاباد دانا...»^۱

۱. عمر فاروقی، «کردستان در مسیر تاریخ به‌روایت اسناد»، انتشارات آنا، تهران، ۱۳۸۳/۲۰۰۴، ۲۳۶ صفحه، فارسی.

کتیبی سهوز

دهولهتی ئیران له ماوهی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌دا (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) به‌شیوه‌ی فه‌رمی بئ‌لایه‌ن مایه‌وه و نه‌چوه‌ه هه‌چ‌کام له به‌ره‌کانی شه‌رکه‌روه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا ئیران پینشیل‌ی سپای عوسمانی و‌رووس و ئینگلیز‌کرا و ناوچه‌ی کوردستان به‌شی‌زوری ئه‌و مملانییه‌ی نیوان و‌رووس و عوسمانی‌ی پئ‌برا که شه‌ر و خوین‌ژان و ویرانی و قاتی و هه‌ژاری بئ‌. له‌کوتایی شه‌ردا حکومه‌تی ئیران هه‌ندیک به‌لگه‌نامه‌ی سه‌باره‌ت به‌ده‌ستیوه‌ردانی ده‌وله‌تانی بیگانه، به‌تایبه‌ت «هه‌یزه‌کانی میحوه‌ر» که ئالمانی‌ا و عوسمانی دوو له‌وان بوون، پینشکه‌ش به‌کۆنگره‌ی ئاشتی کرد که له‌سالی ۱۹۱۹‌دا له‌پاریس به‌سترا و چه‌ند په‌یمان و قه‌راری گ‌رنگ بۆ نمونه په‌یمانی قی‌رسای به‌سه‌ر و لاتانی به‌ره‌ی تیکش‌کاودا فه‌ر‌ز کرد. کوی ئه‌و به‌لگه‌نامه‌ه ناوی «کتاب سین»‌ی لئ‌نرابوو و به‌فارس‌ی و فه‌ره‌نسی بل‌او‌کرا‌بوونه‌وه.

من له‌فیوریه‌ی سالی ۱۹۹۲‌دا و تاریکم سه‌باره‌ت به‌«کتیبی سه‌وز» نووسی و له‌ژماره‌ ۱۵‌ی گو‌فاری په‌یف، چاپی مه‌ل‌به‌ندی رۆشنی‌ری کورد له‌هنده‌ن بل‌اوم کرده‌وه. له‌وئ‌دا ئه‌م به‌لگه‌نامه‌ه‌م وه‌رگه‌ی‌رابوو سه‌ر کوردی که پینوه‌ندیان به‌کوژرانی سه‌ردار هه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌رداری موکری و سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قز و مه‌مه‌دخانی حاکی بانه‌به‌ده‌ست عوسمانییه‌کانه‌وه بوو، به‌لام چه‌ند به‌لگه‌نامه‌یه‌کی دیکه‌شم له‌گه‌ل خسته‌بوون که بۆ و‌روون‌کردنه‌وه‌ی بارودۆخی سیاسی ئه‌و سالانه‌ی ئیران له‌ناوچه‌ی موکریان به‌که‌لکن.

را‌ده‌ی بئ‌ئه‌خلاقیی سیاسی و چه‌ته‌گه‌ری و چه‌وساندنه‌وه‌ی سپای عوسمانی و سه‌رکرده‌کانیان له‌باوه‌ری هه‌یچ که‌سی‌کدا ناگونجی مه‌گه‌ر ئه‌و به‌لگه‌نامه‌ه فه‌رمیانه‌ه ببنی و بزانی چۆن به‌فیل هه‌رچی مل‌ک و مالی ئه‌و سئ‌ حاکیه‌ی موکریان، به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی هه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌رداری موکری بوون له‌که‌س و کاره‌که‌یان وه‌رگرتوون و به‌لینی درۆی ئازادکردنی ئه‌وانیان پیناوان، به‌لام

دواتر ئیعدامیشیان کردون.

سه‌مه‌ره ئه‌وه‌یه ده‌وله‌تی ئییران و والیی ئازهر بایجان سه‌ره‌رای تیگرافی یه‌که‌له‌دوای یه‌کی سه‌ردار، که ئه‌وا عوسمانییه‌کان هاتنه نیو شار و تا سه‌عاتیکی دیکه په‌یوه‌ندی من له‌گه‌ل ئیوه ده‌پسینن و تکایه کاریک بکه‌ن، هیچ جووله‌یه‌کیان نه‌کردوو و ئه‌و هه‌ژاره‌یان خستوته به‌ر تیغی دوژمن.

ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌حه‌مه‌حوسین‌خانه‌وه هه‌یه ئه‌و راستییه‌یه که ده‌یتوانی شاری سابلاخ به‌جی به‌یئلی و گیانی خۆی له‌ده‌ست ئه‌و مروڤکوژانه‌ پرزگار بکا و بۆ نمونه بچینه‌ گوندیکی ده‌ره‌وه‌ی شار، به‌لام ئه‌و کاره‌ی نه‌کرد و له‌شار و له‌گه‌ل خه‌لکی شاره‌که‌ مایه‌وه هه‌تا هاتن و گرتیان و بردیانه‌ مه‌راغه و له‌وئ ئیعدامیان کرد. ئیمه‌ هه‌مان ئه‌و ئازایه‌تی و به‌لیندارییه‌مان له‌پیشه‌وا قازی محهمه‌د بینی که ئه‌ویش به‌ شیوه‌ی سه‌ردار، شاری به‌جی نه‌هیشته و خۆی دایه‌ده‌ست دوژمنی داگیرکه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی چاره‌نووسی له‌ چاره‌نووسی گه‌له‌که‌ی جیا نه‌کردبیته‌وه. یادی هه‌ر دوو قاره‌مانه‌که‌مان به‌خیر بی! بۆ ناسینی هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی و کوردپه‌روه‌ری حه‌مه‌حوسین‌خان، ده‌کرئ سه‌یری ئه‌و نامه‌یه‌ بکرئ که بۆ سه‌رنووسه‌ری گوڤاری هه‌تاوی کوردی نووسیوو و ئه‌وه به‌شیکه‌ له‌ به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌ ۳۸۶ی کتیبی سه‌وز:

نامه‌ی وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وه‌ی ئییران بۆ بالۆیزخانه‌ی گه‌وره‌ی عوسمانی له‌ تاران، ۱۷ی په‌یبه‌ی دووه‌می ۱۳۳۲ [عی ماری ۱۹۱۵]:

«... به‌ شوین نامه‌کانی پیشووی خۆم دا له‌مه‌ر کوژرانی سه‌رداری موکری و به‌دوای ئه‌و قسانه‌ی وا له‌گه‌ل بالۆیزخانه‌ی مه‌زنتان دا کرا... که‌س و کاری به‌جیماوی سه‌رداری خوالیخۆشبوو هانایان بۆ هیناوین و ده‌لین عه‌سکه‌ر و هیژی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ مه‌زنه‌تان له‌ سابلاخ هیچ کۆتایی‌یه‌ک ناکه‌ن له‌ ئازار گه‌یاندن به‌ که‌س و کار و ملک و مالی خوالیخۆشبوو. هه‌والمان ده‌ده‌نی که ۱۰۴ ئه‌سپ و ئیستر و ماین له‌گه‌ل ۳۶ تفه‌نگ که له‌ مالی سه‌رداری موکری دا بووه، زه‌وت کراون و جل و بارگه‌ی حکومی وه‌ک فه‌رش و ئه‌سباب هه‌رچی بووه، داگیریان کردون و هه‌ر پۆژه‌ی به‌ چه‌شنیک

کەس و کار ئەزیهت دەکەن.

«معاون الدوله» مەحموود ناو، بەرپرسی بالۆیژخانەى ئێران لە ئەستەموول دوو هەفتە دواتر نامە بۆ تاران دەنووسى و لە بەلگەى ژمارە ۱۳۷۸ دا دەلى:

«چاوم بە سەرەك وەزیران [ى عوسمانى] كەوت. بېریار درا كە حوكمى قورس و قایم دەرەكەن هیچ كەس دەسدریژی نەكاته سەر كەس و كاری سەردار.»

دیاره، نە ئەو چاوپێكەوتنە و نە ئەو نامە نووسینانە هیچكام چاوپنۆكیى سپای داگیركەرى عوسمانیان پى چارەسەر نەكرا و هەتا بنەمالەى سەرداریان، وەك پاشماوەى خەلكى ناوچەكە، بەتەواوەتى نەپووتاندەوه و ناوچەكەیان لەسەر ساجى عەلى دانەنا، دەستیان لە دەسدریژی هەلنەگرت. لە راستیش دا ئەو پووتاندەوه و بردنى دارایی و سەرۆهت و مالى خەلكە و راکیش كردنیاى بۆ نیو عوسمانى، یەك لە هۆكارەكانى قات و قپى دواى شەرى یەكەم لە كوردستان بوو.

خوینەر دەتوانى بۆ زانیاریى زیاتر لەسەر كتیى سەوز و ئەو جینایەتەنى وا عوسمانییهكان دەرەق بە ناوچەى موكریان و خەلكەكەیان كرد سەردانى ئەم سەرچاوانە بكا:

۱. بى طرفى ایران، مراسلات و مذاكرات متعاقبه بين دولت عليه و دول خارجه از بدو وقوع جنگ بين الملل در سنه ۱۳۲۲ هجرى مطابق با ۱۹۱۶ مسیحى، جلد اول، طهران سنه ۱۳۳۶، مطبعه روشنائى، خیابان علاءالدوله.

۲. بى طرفى ایران، متمم شش ماهه اول كتاب سبز، مطبعه كلیمیان، طهران ۱۳۳۷.

۳. كتاب سبز، چاپ دوم كتاب، مقدمه رضا نظام مافى، نشر تاریخ ایران، تهران پائیز ۱۳۶۳ هجرى شمسی.

۴. ئەنوەر سولتانی، «کتیبى سەوز وەك سەرچاوەیهك بۆ میژووی كورد»، گۆڤارى پەیف، مەلەبەندى رۆشنبیریى كورد لەندن، ژمارە ۱۵، فئوریەى ۱۹۹۲، كە تینیدا ۹ بەلگەى كتییهكە سەبارەت بە ئیعدامى ئەو سى سەردار و حاكمه وەرگێردراووته سەر كوردی و پروداوهكە شى كراووتهوه.

کوردستان له ساله کانی شه‌ری یه کهمی جیهانی دا

میژوونووسی گه‌وره‌ی کورد دوکتور که‌مال مه‌زه‌ر ئه‌حمه‌د کتیبکی له سالی ۱۹۷۵ دا بلاوکرده‌وه که تیتیدا بارودۆخی پارچه‌کانی کوردستانی ئیران و عوسمانی له سالانی پیش شه‌ر و ماوه‌ی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی دا (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) تاوتوی کردبوو. کتیبه‌که هه‌تا ئیستاش وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی بایه‌خدار له‌لایه‌ن نووسه‌ر و میژوونووسانی کورده‌وه سوودی لی‌وه‌رگیراوه و به‌چهند زمانیش ته‌رجه‌مه‌ کراوه. کتیبه‌که له‌ زۆرینه‌ی خۆی دا باسی ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانیه‌ و که‌متر به‌لای به‌شی رۆژه‌لآت و ئیران دا هاتوو، ناویکی تایبه‌تیشی له‌ بۆکان نه‌بردوو، به‌لام من بۆ کار هاسانی میژوونووسانی دوا‌رۆژی بۆکان و ناوچه‌که‌ی، ده‌سنیشانی هه‌ندیک لاپه‌ره‌ی ده‌که‌م که رۆژه‌لآتی کوردستان ده‌گرنه‌وه:

- لاپه‌ره ۹: (په‌راویز) کیشه‌ی نیوان روس و ئالمانیا له‌ نازه‌ریایجان و کوردستان؛
- لاپه‌ره ۱۱: «ئه‌لمانه‌کان توانییان جی‌پیتی خۆیان له‌ کوردستان دا بکه‌نه‌وه، بۆ نمونه‌ شاری شنۆ پیش شه‌ر بیوه‌ ناوه‌ندیکی خوری‌کرین له‌لایه‌ن ئالمانه‌کانه‌وه و له‌ویوه‌ ده‌یانبرد بۆ ئه‌و فابریقه‌یه‌ی له‌ ته‌وریز دایانمه‌زاندبوو بۆ دروست‌کردنی رایه‌خ [که‌ دیاره‌ ئه‌گه‌ر خوری له‌ شنۆه‌ بۆ ته‌وریز چووبی، ده‌بی ئالمانییه‌کان له‌ ناوچه‌ی مه‌هاباد و بۆکانیش غافل نه‌بوویتن].
- لاپه‌ره ۱۴: راولینسۆن. مامۆستا دوو وتاری راولینسۆنی وه‌ک سه‌رچاوه‌ ناساندوو که‌ یه‌که‌میان باسی سه‌فه‌ری راولینسۆنه‌ له‌ ته‌وریزه‌وه‌ بۆ کوردستان. ئه‌م سه‌رچاوانه‌ بۆ میژووی بۆکان و به‌تایبه‌ت قه‌لایچی و ته‌ختی سوله‌یمان گه‌لنک گرنگن. هیوادارم بتوانم ئه‌م وتاران به‌که‌مه‌ کوردی. (بۆ باسی راولینسۆن، بروانه‌ بابه‌ته‌کانی پیشووتر).

- لاپه‌ره ۳۶: له‌ سالی ۱۹۱۲ دا کۆمه‌لی «جیهاندانی» له‌ کوردستانی ئیران دامه‌زرا، که‌ ده‌ویست خه‌باتی گه‌لی کورد به‌ ریبازیکی راست‌دا به‌ری و له‌ چوارچیه‌یه‌کی

- یه‌گگرتوودا کۆی بکاته‌وه [ئهم زانیارییه له کتیبیکی فاریزوۆف وەرگیراوه که تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی خراونه‌پوو].
- لاپه‌ره ۵۷: ئازهر‌بایجان و کوردستانی ئیران بوون به به‌شیک له مه‌یدانی شه‌ر (۱۹۱۴).
- لاپه‌ره ۶۰: له‌شکری پووس له ۲۵ی مای ۱۹۱۵دا شاری ورمییان گرت و توانییان بچنه‌نیو شاری شنو و مه‌هابادیشه‌وه.
- لاپه‌ره ۶۱: له زۆر ناوچه‌دا ژاندرمه‌کانی تورک بی‌په‌حمانه‌ به‌رده‌بوونه‌ گیانی ناحه‌زه‌کانیان، بو وینه‌ته‌نیا له یه‌کیک له ناوچه‌کانی کوردستانی ئیران دوو سه‌رداری ناحه‌زی خۆیان (حه‌مه‌حوسین‌خان [ی بۆکان] و سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قزیان) له سیداره‌دا و بو چهند پوژیک ته‌نیا به‌ نیازی چاو‌ترساندنێ خه‌لکی ئهم ناوه، لاشه‌کانیان به‌هه‌لاوه‌سراوی هیشته‌وه.
- لاپه‌ره ۶۲: خه‌لکی «ناوچه‌ی» سابلاغ (مه‌هاباد)یش به‌ سه‌رکردایه‌تی قازی فه‌تاحی به‌ناوبانگ به‌گه‌رمی که‌وتنه‌ به‌ره‌له‌ستی کردنی هیزی تورک و دوا‌ی ئه‌ویش پووس.^۱

۱. د. که‌مال مه‌زه‌هر ئه‌حمه‌د، «کوردستان له‌ سه‌له‌کانی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌دا»، به‌غدا، ۱۹۷۵، له‌ بلاوکراوه‌کانی کۆری زانیاریی کورد، ۱۹۸ لاپه‌ره، کوردی.

میژوو ی هاوچه‌رخ ی کورد

ده‌یقید مه‌ک داوڵ یه‌ک له‌ شاره‌زایانی رۆژاوا یی کیشه‌ی کورده، که له‌ سالی ۱۹۹۲دا په‌رتووکیکی له‌سه‌ر کورد بلاوکرده‌وه: Kurds: A Nation Denied (کورد نه‌ته‌وه‌ی نکوولی لی‌کراو).

کتیبه‌ی پرلایه‌ره‌ی A Modern History of The Kurds (میژوو یه‌کی نویی کوردان، کاری تازه‌تری «مه‌ک داوڵ»ه، که تییدا ژایانی سیاسی - کومه‌لایه‌تی - ئابووری کوردی له‌ پارچه‌کانی کوردستان له‌ سه‌ده‌کانی نۆزده و بیستم خستوته به‌ر لی‌کولینه‌وه و بایه‌خی سه‌ره‌کی دراوه به‌ ده‌وری عه‌شیره‌ته کورده‌کان.

کتیبه‌که‌ وه‌رگه‌راوه‌ته سه‌ر فارسی، به‌لام فه‌سلکی گرنگی له‌ ته‌رجه‌مه‌دا قرت کراوه، ئه‌ویش به‌شی سی‌زده‌هه‌مه‌ له «کتاب سوم» به‌ناوی «ره‌عیه‌تی کۆماری شیعه» و به‌ دوا ی به‌شی «ئیران: پیکه‌ینانی بزوتنه‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌به‌خوی نه‌ته‌وایه‌تی» دا‌دی. من ئه‌م یادداشته‌م له‌به‌ر ده‌قه فارسیه‌که‌ نووسیوه‌ته‌وه، به‌لام به‌شی قرت کراویشم به‌ ئینگلیزی خویندۆته‌وه و یادداشتم له‌به‌ر هه‌لگرتوووه، ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تیش هه‌بێ وه‌ریده‌گیرمه سه‌ر کوردی و فارسی.

سه‌باره‌ت به «بۆکان و بۆکانی» له‌م کتیبه‌دا، ده‌بی بلیم به‌شی ۱۰ تا ۱۳ ی کتیبه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌ کوردی ئیران و به‌گشتی ئیران نووسراوه، که لی‌ره‌وله‌وی ئاماژه به‌ بۆکانیشیان تییدا ده‌بیندری و من لی‌ره‌دا پی‌رستیکی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی وا به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان بۆکان ده‌گرنه‌وه ده‌خه‌مه‌روو.

ده‌قی فارسی کتیبه‌که‌ وه‌رگیرانی ریزدار ئیبراهیم یونسیه. با هه‌ر لی‌ره‌دا بلیم که مامۆستا ئیبراهیم ئه‌رک و زه‌حمه‌تیکی زۆر ده‌کیشی بۆ وه‌رگیرانی ده‌قی سه‌باره‌ت به‌ کورد و بۆ هه‌میشه‌ ناوی وه‌ک خزمه‌تگوزاری راسته‌قینه‌ی گه‌له‌که‌مان ده‌مینیته‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه بۆ زۆربه‌ی کتیبه‌کان سه‌ره‌تایه‌ک ده‌نوسنی که دارمالی ره‌خنه‌ و هیرشه‌ بۆ سه‌ر سیاسه‌تی کوردان و هه‌ندی‌ک

رېبەرى سياسىي كورد. دياره رەخنەگرتن مافىكى ديموكراتىيانەى ھەموو كەسئىكە، بەلام مامۇستا برايم لەم كارەدا ئەوئەندە دەچئتە پئشى، كە نووسئنهكانى رەنگى ھەلكوتان بۇ سەر خەباتى سياسىي گەلەكەمان بەخوۋە دەگرن و رەنگە لاوھەكانمان لە داھاتووى خەباتى گەل بئھيوا بكەن.

ئەوھش پئرسئتى بابەتى سەبارەت بە بۇكان لە بەشى ۱۰ - ۱۲دا:

فەسلى ۱۰: «كورد لە حكومەتى رەزاشادا» (ل ۲۷۲ - ۳۹۲):

يەك لە سەرەكھۆزە كوردەكانى موكرى لە سەقز پئشنيارى بە نوئنهرى برىتانيا كرد كە كئشەى سەر بەخوئى كورد لە ژئير حيمايەتى برىتانيا بكەوئتە بەر باس (ژووئئەى ۱۹۱۸). [وا بزائم ئەو سەرەكھۆزە، يەك لە دئيوكرىيەكانى بۇكان بووھ].
- گرووپىك لەو سەرەكھۆزانە بۇ ھەمان ئامانج لە سنە و سەقز و ھەورامانەوھ
چوون بۇ سئلمانى؛

- لە جانئوھرى ۱۹۲۱دا دوو ھۆزى گەورەى موكرى، واتە دئيوكرى و مامەش لە شنۆ چاويان بە نوئنهرانى سمكو كەوت؛

- ناوچەى دئيوكرى و مامەش بوون بە دوو شوئنى ھاوپئشت و ناحەزى سمكو؛

- شئخ تەھا ناوچەى دەوروبەرى بۇكانى تالان كرد؛

- سائنقەلا لە رۆژھەلاتى بۇكان؛

- پياوئكى سابلانغى گۆقارئكى بەناوى رۆژى كوردستان لەلايەن سمكوھ دەركرد.

[ئەو كەسەى باسى كراوھ لە راستىدا نەمر مەلا محەممەدى تورجانىزادەىھ]؛

- ھئزى يارمەتئدەر[ى حكومەتى رەزاخان] لەئئو ھەندئك ھۆزى گرنكى موكرى

پئكھات و لە ھەمان سالدا (۱۹۲۴) ھەندئك لەو ھئزانە دژى «والى پئشتكو»[ى

لوپستان] ئئردرانە بەرەى شەپرەوھ؛

- سەرۆكى موكرى لە سالى ۱۹۳۱دا بە شئوھىەكى نەزانراو لە زئندانى مەھاباد

مرد.

فەسلى ۱۱: «ھۆز يا قەوم؟ كۆمارى مەھاباد» (ل ۳۹۵ - ۴۲۳)؛

- ناوچەى نئوان مەھاباد و سەقز لە چوارچئوھى دەسەلات و نفووزى سؤقئەتدا

- بوو، به لّام له دهره وهی چاوه دیری راسته و خوی ئه و؛
- له ناوچهی نیوان مه هاباد و بۆکان، عه لی ئاغای ئه میر ئه سعده رپیه ری ناخوشه ویستی دیبوکریش ده ویست خوی له مه قامات [ی ئیران] نزیك بکاته وه. ئه ویش وهک عه باس قوبادیان [نه وهی داودخانی که له وپ] پینشیاری کرد هینزیکی سواره بۆ پاراستنی ئاسایشی ناوچه که پینکینی و وهک نوینه ری مه رکه ز [تاران] له گه ل حه مه ره شهید [خان] دا وت و ویژ بکا. ناوبراو وهک فه رمانداری مه هاباد، به ئیجازه ی دامه زراندنی ۳۰۰ «میلیشیا» وه گه رایه وه ناوچه که، به لّام بۆ سوودهرگرتن له و بارودوخه، لیزانی و هه روه ها هاوده ستی پیویستی نه بوو. حه مه ره شهید به تووره یی یه وه هه ره شه ی لی کرد که «سمیلی ده تاشی».
- هه روه ها له به روه ی عه لی ئاغا نه یوانی یارمه تی دارایی ده ولّه ت به شیوه یه کی دادپه روه رانه له نیوان سه ره که هۆزه کان دابه ش بکا، ئه وه بوو به هۆی کیشه ی نیوان ئه و و سه ره که هۆزی مامه ش و مه نگور و براکانیشی که پیشتر نیوانیان له گه لی باش نه بوو، زیاتر لئی دوور که وتنه وه و له ئه نجام دا ئه وانه ده ستیان دایه ده ست یه ک و له مه هاباد ده ریانکرد (زیاتر نفووزی قازی محه ممه د بوو که ئه وی له فه رمانداری مه هاباد لا برد. ئیبراهیم یونس)؛
- کاتی که عه لی ئاغای دیبوکری پینی له سه ر وه فاداری بۆ تاران داگرت، برا نارازیه کانی بوونه خوازیاری پشتگیری و پروتیکردنی سوڤیه ت؛
- چوونی نوینه رانی عه شایری کورد بۆ باکو؛
- حاجی بابه شیخ، له سه یده کانی زه ممیل له نزیك بۆکان، که له ناوچه که دا نرخی بۆ داده نرا، [کرایه سه ره که وه زیری کابینه ی پیشه و]؛
- هه ندیک له سه ره که هۆزانی دیبوکری، که رپیه رایه تیی قازی محه ممه دیان بۆ قبوول نه ده کرا، له باشووری کۆمار [له سه قز] په یوه ندییان به سه رتیپ هوما یوونی فه رمانده ی هیزه کانی ئیرانه وه گرت؛
- قازی محه ممه د له گه ل دیبوکریه کانیش ته نگ وچه له مه ی هه بوو و ناچار «شکاک» و «هه رکی» به رپیه رایه تی عومه رخان نارده بۆکان؛

- تهنیا گهورکی مههاباد و فهیزوللابهگی و زهرزا، وهفادارییان بۆ قازی محهمهد ههبوو؛

- ئەوانه‌ی وا چوون بۆ باکو: حاجی بابە‌ش‌ئینخ، مه‌جیدخانی میانداوا، عه‌لی‌ئاغای دییوگری و کورپه‌که‌ی، واته‌ عومه‌ری عه‌لیار بوون؛

- کیشه‌ی نیوان مه‌جیدخانی میانداوا و عه‌لی‌ئاغای ئەمیر ئەسعه‌دی دییوگری؛
- ئاغا‌کانی ئیلخانی‌زاده‌ی دییوگری له‌ یه‌که‌م که‌سه‌کان بوون که‌ پشتگیری
کۆمه‌له‌یان کرد (ژ. ک)، به‌لام کاتی که‌ قازی محهمهد بۆ ریتبه‌رایه‌تی کۆمه‌له‌ هه‌لبژیرا، پشتیان به‌ردا؛

- هه‌لبژاردنی یه‌که‌می پووسه‌کان قازی محهمهد نه‌بوو، به‌لکوو ۳ سه‌ره‌که‌هۆزی ناوچه‌که، واته‌ عه‌لی‌ئاغای ئەمیر ئەسعه‌د، عومه‌رخانی شکاک و قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش بوو. عه‌لی‌ئاغا کرابووه‌ سه‌رۆکی ژاندرمه‌ری ناوچه‌که (پروژفیلت، کۆماری کورد، ل ۱۳۹)؛

فه‌سلی ۱۲: ئیران: پیکه‌ینانی بزوتنه‌وه‌یه‌کی نه‌ته‌وایه‌تی، (ل ۴۲۵ - ۴۴۳):

- دییوگریه‌کان هه‌یشتا ۳۰۰۰ شه‌رکه‌ر و نزیکه‌ی ۷۰۰۰ تهنگی زیادیشیان هه‌بوو. (ئه‌وه‌ راست نییه، عه‌شایر هه‌ر خاوه‌نی ئەو تهنه‌نگه‌ن که‌ به‌ده‌ستیانه‌وه‌یه. ئیبراهیم یۆنسی)؛

- باکووری پۆژاوا[ی ئیران] (ورمئ - مه‌هاباد - بۆکان) له‌ ناوچه‌ کویستانیه‌کانی تر پیشکه‌وتووتر بوو؛

- له‌ سالی ۱۹۵۲دا ئاغاواتی بۆکان تووشی تهنه‌نگه‌ هاتیوون [ده‌بی نیازی نووسه‌ر راپه‌رینی شکوداری سالی ۱۳۳۱ و ۲ی خه‌لکی بۆکان و ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی به‌ ریتبه‌رایه‌تی حاجی قاسمی که‌ریمی، میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی خه‌یات، عه‌بلا ئیرانی، عه‌لی میره‌به‌گ و... بی.]:

- له‌ بۆکان و مه‌هاباد زه‌وی‌وزار له‌ نیوان بنه‌ماله‌ی دییوگری و ئەعیانی تردا دابه‌ش‌کرابوو؛

فه‌سلی ۱۳: ره‌عه‌یه‌تی کۆماری شیعه، (ل ۲۶۱ - ۲۸۳ی ده‌قی ئینگلیزی):

ئەم فەسلە، پینداچوونە وەه‌یه‌کی خیرا و ژورنال‌ییستییە بە پروداوەکانی رۆژەه‌لاتی کوردستان لە دامەزرانی کۆماری ئیسلامییە وە تا پیش بڵاویوونە وەه‌ی کتییە‌که‌ لە سالی ۱۹۹۶دا. لەم فەسلەدا، بە‌پینچە‌وانە‌ی بە‌شە‌کانی دیکە‌ی کتییە‌که‌ که‌ لیکۆلینە‌وه‌کان لە‌سەر بنە‌مای هۆز و تاییفە‌ی کورد دانراون، گرنگایە‌تی سەرە‌کی بە‌ حیزبە‌ سیاسییه‌کانی رۆژە‌ه‌لات، بە‌تاییبە‌ت حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و کۆمە‌لە‌ دراوه‌، گەرچی ئاماژە‌ی بە‌ فیدائییانی گە‌ل و پە‌یکار و ئە‌وانی تریش تیدایە‌ و لە‌ رێبەرە‌ ئایینییه‌کان باسی دە‌وری شیخ عزیزە‌ددین حوسینی و ئە‌حمە‌دی موفتی‌زاده‌ی کردوو‌ه و لە‌ شە‌ری سنه‌ و نە‌غە‌دە‌ دواوه‌. ئە‌وه‌ش ئە‌و ئاماژانە‌ی وا بە‌ بۆکان و بۆکانییە‌کان کراوه‌:

- لە‌ سێ‌تامبری ۱۹۸۲دا [هیزه‌کانی ئێران] بۆکانیان بە‌ شیوه‌ی کاتی گرتە‌وه‌؛
- وت‌وو‌یژ لە‌ گە‌ل عە‌بدوللای موه‌ته‌دی سکرتری یه‌که‌می کۆمە‌لە‌ی زه‌حمە‌تکیشان و راکه‌یاندنی بۆ‌چوونە‌کانی: (ل ۲۷۵ - ۲۷۶، ۲۷۹ - ۲۸۳)؛
- محە‌مە‌د موه‌ته‌دی (۲۸۰ و ۲۸۳)؛
- عومەر ئیلخانی‌زاده (۲۸۱)؛
- دیبوکریی بۆکان (۲۸۱)؛
- سه‌لام عە‌زیزی (۲۸۳).

۱. ئە‌لف: وه‌گێراوه‌ فارسییه‌که‌:
دیوید مک‌داول، «تاریخ معاصر کرد»، مترجم ابراهیم یونسی، انتشارات پانید، تهران ۱۳۸۰/۲۰۰۱، ۷۰۴ صفحه، فارسی.
ب: سه‌رچاوه‌ ئینگلیزییه‌که‌:

شۆرشه کانی کورد

نه مەرعه لائهددین سه جادی له کتیبی «شۆرشه کانی کورد و کورد و کۆماری عێراق» دا میژوولکهی نوو شۆرشى کوردی له نیوان بهدرخانیهکان و شۆرشى ئەیلوول نووسیوه. له «شۆرشى سمکو» دا هه ندیک ئاماژه به ناوچهی فهیزوللابه گیی بۆکان، چه می موکریان (؟)، جه خهتوو و ساینقه لاکراوه، گهرچی باسیکی زۆری بۆکانی تیدا نییه (لاپه ره ۲۴۷ تا ۲۴۹)، به لام له «شۆرشى سابلاخ» دا - که میژووی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶هـ)، سه بارهت به زۆر رووداو و کهسایهتی دواوه که بۆکان دهگرنهوه و دهچنهوه سه ر خودی بۆکانیش.

ئهوانه ی خوارهوه ئه و بابه تانه ن که بۆکان دهگرنهوه:

- به ره ی تورجانیه کان (لاپه ره ۲۶۶):

- قاسمی حاجی بایزئاغا (لاپه ره ۲۶۹):

- فهیزوللابه گیی (لاپه ره ۲۶۹، ۲۷۲، ۲۷۵):

- حاجی بابه شیخی جه میان (لاپه ره ۲۷۲):

- حاجی رهحمانی ئیلخانی زاده (لاپه ره ۲۷۳):

- ئیسماعیل ئیلخانی زاده (لاپه ره ۲۷۳):

- گیرانی بۆکان (لاپه ره ۲۷۴):

- ئالتوون و قاراوا (لاپه ره ۲۷۵):

- بۆکان (لاپه ره ۲۷۶، ۳۰۱ - ۳۰۲، ۳۰۶):

- مامه شا (لاپه ره ۲۷۷):

- سه را (لاپه ره ۲۸۰):

- عه بدوللا ئیلخانی زاده (لاپه ره ۲۸۹، ۳۰۱ - ۳۰۲):

- تیکاب و تیکانته په (لاپه ره ۲۹۵ - ۲۹۶، ۲۹۹):

له باسی عه بدوللا ئیلخانی زاده دا سه جادی دنووسی: «دوای هه ره سی کۆمار،

سه ره تا فکر و ابو عه بدوللای ئیلخانی زاده و مام عه زیزی قهره نیاغای مامهش که هه ر له سه ره تا وه له گه ل حکومه تی ئیران بوون، حکومه ت به نهینی جل و به رگی سه ربازی بکا به بهر پیاوه کانیانا و سه ره تا ئه وانه بچنه نیو شاری سابلاخه وه... له بهر ئه مانه، قازی محهمه د له گه ل جه نه رال هوما یوونی سه روکی عه سکه ری ئه و ناوه قسه ی کرد و هوما یوونی په شیمان کرده وه له و باوه ره (لاپه ره ۳۰۱ - ۳۰۲).»

ئه م مه سه له ی چوونی عه شایر بۆ نیو شاری مه هاباده له زور سه رچاوه و یه ک له وان نه مر محهمه دی شاپه سن دیشه وه باسی کراوه (برواننه بهشی شاپه سن دی). من ژماره ی لاپه ره کانم له پووی چاپی ئه و ده قه وه نووسیوه ته وه، که ئه حمه د محهمه دی له سنه چاپی کردۆته وه. دهقی چاپی به غدام له بهرده ستدا نه بوو.^۱

۱. علاءالدین سجادی، «شۆرشه کانی کورد و کورد و کۆماری عێراق»، له چاپدانه وه ی ئه حمه د محهمه دی، ده زتگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئه تله س، تاران، ۲۰۰۵/۱۳۸۴، ۳۵۴، لاپه ره.

رۆژمیتری میژووی ئیران (به‌رگی ۱)

رۆژمیتری میژووی ئیران ناوی کتیبیکی فارسییه له دوو به‌رگی قه‌باره گه‌وره‌دا به شیوه‌ی کرۆنۆلۆژی ئاماژه‌ی به میژووی ئیران له سه‌رده‌می مه‌شرووته (۱۲۸۵/ ۱۹۰۶ی ز) هه‌تا شو‌رشی گه‌لانی ئیران و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی ته‌ختی پادشایی (۱۳۵۷/ ۱۹۷۹ی ز) کردووه و وینه‌ی گه‌لێک که‌سایه‌تی گرنگی سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، فره‌ه‌نگی، ئابووری و ئایینی ئیرانی‌شی تیدا چاپ کراوه.

کتیبه‌که‌ بۆ پیدابوونه‌وه‌ی رۆژانه‌ی رۆوداو‌ه‌کانی ئه‌و برگه‌ زه‌مانیه‌ گه‌لێک به‌که‌لکه‌، به‌لام نووسه‌ر - که‌ خو‌ی له سه‌رده‌می حوکم هه‌مه‌ر په‌زاشادا وه‌ک «مدیرکل» و فره‌مانبه‌ری په‌له‌به‌رزی وه‌زاره‌تخانه‌یه‌ک کاری به‌ده‌ست بووه - له باسی خومه‌ینی و مه‌لاکانی ئیران‌دا چه‌شنه‌ لایه‌نگریه‌کی نواندووه و به‌شان‌وبالی‌دا هه‌لگوتوون گه‌رچی زۆریش پرکیشیی نه‌کردووه.

کتیبه‌که‌ زیاتر چاوی له تاران و شاره‌ گه‌وره‌کانی ئیرانه، به‌لام جاروباره‌ش ده‌باره‌ی ناوچه‌ دووره‌کان دواوه و بابه‌تی سه‌باره‌ت به‌ رۆژه‌لاتی کوردستانی‌شی تیدا ده‌بیندریته‌وه.

له هه‌موو ماوه‌ی جیگه‌ی باسی کتیبه‌که‌دا بۆکان به‌شیک بووه له شاری مه‌هاباد و به‌و بۆنه‌یه‌وه زۆریک له هه‌واله‌کانی مه‌هاباد که له کتیبه‌که‌دا هاتیبێتن، بۆکانیش ده‌گرنه‌وه. نه‌ک هه‌ر مه‌هاباد به‌لکوو هه‌واله‌کانی شاری ورمی، وه‌ک: گۆرانی ئوستاندار و فره‌مانده‌ سپاییه‌کان و ته‌نانه‌ت تارانیش وه‌ک پیته‌ختی ولات، په‌یوه‌ند به‌ میژووی بۆکانه‌وه په‌یدا ده‌که‌ن و ده‌توانم بلیتم زۆریک له‌و چه‌شنه‌ فره‌مان و گۆران و لاچوونی فره‌مانبه‌رانه له کتیبه‌که‌دا رهنگیان داوه‌ته‌وه.

که‌سانیکیش بیانه‌وئ وینه‌ی وه‌زیر و وه‌کیل و کاربه‌ده‌ستی گه‌وره‌ی ئه‌و سالانه‌ی ئیرانیان ده‌ست بکه‌وئ، وا هه‌یه له کتیبه‌که‌دا بیدۆزنه‌وه. له به‌شی کۆتاییه‌که‌شی‌دا چه‌ند به‌لگه‌ و بابه‌تی رۆونکه‌ره‌وه‌ی تیدایه.

من ليرەدا ئامازە بەو بابەتانه دەكەم كە لە پەيوەندىي بۆكان و ناوچەكە، لە بەرگى يەكەمى كىتتەكەدا هاتوون و بەرگى دووھەم دادەنيم بۆ بەشى دواتر. پىكەوتەكان بە سال و مانگى ھەتاوى نووسراون، واتە ۶۲۱ سال دواى زايين:

- ۱۳۱۵/۰۴/۱۲، لافاوى مەھاباد؛

- ۱۳۱۵/۰۸/۱۵، كرانه وەى كارخانەى قەندى ميانداو؛

- ۱۳۱۶/۱۱/۲۷، «مەدى فرخ» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛

- ۱۳۱۶/۱۱/۱۹، «عبدالله مستوفى» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛

- ۱۳۱۸/۰۵/۰۷، «حسن سمىعى» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛

- ۱۳۱۹/۰۷/۲۰، «مظفر اعلم» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛
- ۱۳۲۰/۰۶/۰۳، ھاتنى ھىزەكانى سۆقىت و ئىنگىز بۆ نيو ئيران؛

- ۱۳۲۰/۰۶/۰۴، راگەياندى ھىرشى ھەوايى بۆ سەر ميانداو و مەھاباد؛

- ۱۳۲۰/۰۶/۰۸، بلاو بوونە وەى راگەياندىنامە لە فرۆكەكانى سۆقىتە وە و [بە بلاو بوونى دووپەر ئاگاہى/ بوو بلاو ئەرتهشى شاھەنشاهى! ھزار]؛

- ۱۳۲۰/۰۶/۲۵، ئىستىعفاى رەزاشاى پەھلەوى؛

- ۱۳۲۰/۰۷/۰۷، دامەزرانى حىزبى توودەى ئيران؛

- ۱۳۲۰/۰۷/۱۳، سەرلەشكر محەممەدى شابەختى بوو بە فەرماندەى سپاى غەرب؛

- ۱۳۲۰/۰۷/۲۴، «سرتىپ محمدصادق كوپال» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛

- ۱۳۲۰/۰۸/۱۳، «سرتىپ عبدالرضا افخمى» بوو بە ئوستاندارى ئوستانى ۴ (ئازەربايجانى پۆژاوا)؛

- ۱۳۲۰/۱۱/۱۸، «سرلشكر محمود امين» بەدەست كورد لە سەقز كوژرا؛

- ۱۳۲۱/۰۳/۱۴، وهزیری جهنگی ئیران گه‌یشته ورمی؛
- ۱۳۲۱/۰۳/۲۱، هیزی سپایی ئیران گه‌یشته ورمی؛
- ۱۳۲۱/۰۴/۰۱، «سرتیپ ابوالحسن پورزند» کرایه فرماندهی له‌شکری نازه‌ربایجان؛
- ۱۳۲۳/۰۷/۱۰، حه‌مه‌ره‌شیدخان شاری بانه‌ی ناگر تیبه‌ردا؛
- ۱۳۲۴/۰۹/۲۱، وه‌فدیگ له‌لایه‌ن قازی محه‌مه‌ده‌وه چوو بۆ ته‌وریز بۆ وت‌وو‌یژ؛
- ۱۳۲۴/۰۹/۲۶، ئالای کوردستان له مه‌هاباد هه‌لکرا؛
- ۱۳۲۵/۰۴/۰۵، چوونی قازی محه‌مه‌د بۆ تاران بۆ وت‌وو‌یژ؛
- ۱۳۲۵/۱۰/۲۵، ئیعدامی ۱۰ ئەفسه‌ر[ی کورد] له مه‌هاباد [و بۆکان و سه‌قز]؛
- ۱۳۲۵/۱۱/۱۷، ئەوانه‌ی سه‌ره‌له‌شکر ئەمینیان کوشتبوو و بانه‌یان ناگرتیبه‌ردابوو
- ئیعدام کران؛
- ۱۳۲۶/۰۴/۱۰، «سرگرد مستشاری» کرایه فرماندهی گوردانی میانداوا؛
- ۱۳۲۶/۰۵/۲۹، شا، لیبورونی گشتیی بۆ نازه‌ربایجان و کوردستان ده‌رکرد؛
- ۱۳۲۶/۱۱/۱۴، ئیران ناره‌زایی ده‌ربری بۆچی سوؤقیه‌ت بارزانیی ریگا داوه بۆ ولاته‌که‌ی؛
- ۱۳۲۶/۱۱/۲۱، «سرتیپ درخشانی» فرماندهی پیشووی له‌شکری ته‌وریز ۲۵ سالی زیندانی بۆ ده‌رچوو.^۱

۱. باقر عاقلی، «روزشمار تاریخ ایران از مشروطه تا انقلاب اسلامی»، جلد اول، چاپ اول، نشر گفتار، تهران ۱۳۶۹/۱۹۹۰، ۴۸۲ صفحه، فارسی.

رۆژمىرى ميژووى ئىران (بەرگى ۲)

لە ھەلبىزاردەى بەرگى دووھەمدا، نەك ھەر ھەوالى بۆكان بەلكوو زياتر دەسنىشانی رووداو گشتىيەكان دەكەم، ئەويش بەھوى سەرنج پراكىش بوونى ھەوالەكانى دواى سالى ۱۳۳۲ ھ.و.ه:

- ۱۳۳۲/۵/۲۸، سەرکەوتنى كۆدەتا دژ بە حكومەتى دوكتور موسەددىق؛
 - ۱۳۳۲/۸/۱۷، دەسپىكى دادگايى كرانى موسەددىق؛
 - ۱۳۳۲/۹/۳۰، كوتايى دادگا و قەرارى ۳ سال زىندانى تەنيايى بۆ موسەددىق؛
 - ۱۳۳۳/۷/۰۷، ھاتنى سەعيد قەزاز وەزىرى نيوخوى عىراق بۆ ئىران؛
 - ۱۳۳۴/۱۱/۱۹، شەپى جوانرۇبىيەكان لەگەل حكومەتى ئىران؛
 - ۱۳۳۴/۱۲/۰۶، ھەوالى زياترى شەرەكە؛
 - ۱۳۳۵/۹/۲۰، ژمارەى دانىشتووانى ئىران ۱۸ مليون و ۹۵۵ ھەزار كەس؛
 - ۱۳۳۵/۱۱/۱۰، پەسندكرانى لايحەى دامەزرانى ساواک؛
 - ۱۳۳۶/۱۰/۱۶، شەپى عىلى زەنگەنە لەگەل حكومەتى ئىران؛
 - ۱۳۳۷/۲/۰۴، رېگائاسنى تەوريز بۆ تاران دەستى بە كار كرد؛
 - ۱۳۳۷/۴/۲۳، كۆدەتاي قاسم لە عىراق؛
 - ۱۳۳۷/۹/۳۱، پەناھىتانی ھەندىك كوردى عىراقى بۆ ئىران؛
 - ۱۳۳۹/۱۱/۱۵، ژمارەى دانىشتووانى ئىران ۲۱ مليون و ۳۵۳ ھەزار كەس؛
 - ۱۳۴۰/۱۱/۱۸، بۆ يەكەم جار ئىسلاھاتى ئەرزى لە مەراغەو دەستى پىكرد؛
 - ۱۳۴۱/۱۱/۱۹، كۆدەتاي عارف و كوژرانى قاسم لە عىراق؛
 - ۱۳۴۲/۸/۰۲، لافاوى كرماشان؛
 - ۱۳۴۴/۹/۳۰، گىرانى وانىتيكى پر لە تریاك لە مەھاباد؛
 - ۱۳۴۶/۷/۰۴، خویندىنى قوتابخانەى سەرەتايى لە ئىران بوو بە ۵ سال؛
- ھەموو ماوہى سالى ۱۳۴۴ - ۱۳۴۵ ھەوالى پىكدادانى ئىران و عىراقە لەسەر سنورەكان؛

- ۱۳۴۷/۲/۱۰، بوومه له رزه ی نازه ربایجان؛
- ۱۳۴۷/۴/۲۶، کۆده تای به عسییه کان له عیراق؛
- ۱۳۴۷/۶/۳۱، تیره باران کرانی ۶ کهس له کوردستان (بالی شوپشگییری حدکا)؛
- ۱۳۴۷/۱۲/۲۴، سیلاوی میانداوا؛
- ۱۳۴۸/۴/۳۰، ئاپۆلو ۱۱ گهیشته سه ر مانگ؛
- ۱۳۴۹/۴/۲۱، پیکدادرانی ئوتوبوس له مه هاباد؛
- سالی ۱۳۴۹ ئیعدامی زۆر کهس له ورمی؛
- ۱۳۵۱/۱۰/۱۴، ئیعدام له کوردستان؛
- ۱۳۵۲/۱/۲۶، ئیعدام له کوردستان؛
- ۱۳۵۲/۸/۱۳، بوومه له رزه ی مه ریوان؛
- ۱۳۵۲/۱۲/۲۶، لافاوی کوردستان و نازه ربایجان؛
- سالی ۱۳۵۲ و ۱۳۵۳ هه واله کانی شه پی کورد له گه ل حکومه تی عیراق؛
- ۱۳۵۳/۹/۲۶، بارزانی که رکوکی گرت؛
- ۱۳۵۳/۱۲/۱۵، پیکه اتنی شا و سه ددام له جه زائیر؛
- ۱۳۵۴/۲/۱۶، لافاوی کرماشان؛
- ۱۳۵۴/۴/۲۵، وه ستانی دل و مردنی سه ناتۆر محهمه دی عه باسی؛
- ۱۳۵۵/۹/۳۰، نه ته وه یه کگرتو وه کان: خه باتی چه کداریی دژ به ئیستیعمار ره وایه؛
- ۱۳۵۶/۵/۲۷، نازادی دهسته ی یه که می زیندانیانی سیاسی ئیران؛
- نیوه ی دووه می سالی ۱۳۵۶ و هه موو سالی ۱۳۵۷ هه والی خو پیشاندا نه کانی ئیران؛
- ۱۳۵۷/۱/۱۷، خو پیشاندا نی خه لک له کوردستان؛
- سالی ۱۳۵۷ هه والی ره ژبه ره ژژی روودا وه کانی ئیران و خو پیشاندا نه کان؛
- ۱۳۵۷/۱۱/۲۲، سه رکه وتنی شوپشی گه لانی ئیران و رووخانی سیسته می پادشاهی له ئیران.^۱

۱. باقر عاقلی، «روزشمار تاریخ ایران از مشروطه تا انقلاب اسلامی»، جلد دوم، چاپ اول، نشر گفتار، تهران ۱۳۷۰/۱۳۹۱، ۵۱۰ صفحه، فارسی.

شەرى دووھەمى جىھانى و كۆماری كوردستان

پووداوهكانى شەرى يەكەمى جىھانى لە ناوچەكە، بابەتى بەشى پېشتەر بوو. لێرەدا دەچمە سۆراغى ھەوالەكان سەبارەت بە سەرھتا و ئەنجامەكانى شەرى دووھەمى جىھانى كە تىیدا باس لە ھاتنى سپای دەولەتانی ئوروپايى بۆ ناوچەكە و پىكھاتن و ھەرەسى كۆماری كوردستان (۱۹۴۶) بابەتى سەرھەكىن.

كۆماری ۱۹۴۶ى كوردستان

كەموزۆر ھەموو ئەو پۆزاوايى يانەى وا بابەتيان لەسەر ميژووى ھاوچەرخی كورد و سەردەمى كۆماری كوردستان (۱۹۴۶) نووسيوو، ھەرۆھا ھەندىك سەرچاوى خۆماليش، كەلكيان لەم كتيبەى «ئىگلتنون» وەرگرتووو يا لایكەم ئاماژەيەكيان پىكردووو. لە راستيشدا كتيبى ئىگلتنون سەرچاوىيەكى كورت و پوخت و راست و كەم ھەلەيە، با وەك پۆزاوايى يەك روانگە و ھەلوئىستى لە بەرانبەر يەكئىبەتەى سۆفیت و كۆماری كوردستان و ئازەربايجاندا دۆستانەش نەبى.

بە بۆچوونى من ئىگلتنون بۆ ئامادەكردنى كتيبەكە راستەوخۆ چاوى بە ھەندىك كەسايەتیی كورد و ئێرانى كەوتووو و قسەكانيانى راستەوخۆ راگواستووو يا كردونىتە نيوناخنى قسەكانى خۆى. بنەماى بۆچوونەكەشم ئەو يە قسەى ئەو كەسانە (بۆ نموونە قاسم ئاغاى موھتەدى، ل ۹۰ و ۱۰۵ و سەرتىپ جىھانبانى) بە شىوئەيەكى ئەوتۆ راگويزراون كە خوينەر ھەست بە راست بوونى ھەوال و بۆچوونەكانى نووسەر دەكا و دەزانى ئەو ھەوالانە لەخۆو نەدراون.

كتيبەكە ريزدار سەيد محەممەدى سەمەدى وەرگيرپاوتە سەر فارسى و وتووويژى خۆى لەگەل چەند كەسايەتیی كورد وەك نەمر مەلا قادرى مودەررىسى، لە كۆتايى كتيبەكە زياد كردووو.

ئەوانەى خوارەوئە ئاماژەى ئىگلتنون بە بۆكان و ناوچەكەى لەم كتيبەدا:

- ل ۳۲: تايەفى ديبوكرى شار[ى مەھاباد] يان [لە ماوئەى شەرى دووھەمى

جیهانی دا] داگیر کرد و له جادهی مه‌هاباد - میانداو و باجیان ده‌سه‌ند؛

ل - ۳۴: باسی عیلى دیبوکری و عه‌لی‌ئاغای حاجی ئیلخانی و ئه‌وه‌ی دوو بنه‌ماله‌یان ناسناوی ئیلخانی‌زاده‌یان بۆخویان هه‌لبژاردوو و عه‌لی‌ئاغا، که ناسناوی عه‌لیاره له سالی ۱۹۴۲دا چوو بۆ باکو [سه‌فه‌ری یه‌که‌می نوینه‌رانی کورد بۆ باکو]. هه‌روه‌ها ناوی بنه‌ماله‌ی «عه‌زیزی» و «مه‌عرووف»ی و «فه‌تاحی»ی وه‌ک به‌شیک له دیبوکریه‌کان تۆمار کردوو. له هه‌مان لاپه‌رده‌دا باسی فه‌یزوللا به‌گییه‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان و سه‌قز کراوه و نووسه‌ر گوتوو یه‌تی له باشووری دیبوکریه‌کانی بۆکان هه‌لکه‌وتوون و ۱۵ هه‌زار که‌سیک ده‌بن که له ده‌وروبه‌ری مه‌هاباده‌وه تا ده‌وروبه‌ری سه‌قز نیشته‌جین. هه‌روه‌ها ده‌لی عه‌لی جه‌وانمه‌ردی له سالی ۱۹۴۴دا به‌هۆی هاوکاری کردنی حه‌مه‌ره‌شیدخانه‌وه له دار دراوه؛

ل - ۵۱: باسی هیرش بۆ سه‌ر شاره‌بانی مه‌هاباد، که ده‌لی «عه‌زیزخان» ناویک له مه‌یدانی چوارچرا قسه‌ی بۆ خه‌لک کرد و به‌شوین ئه‌ودا هیرش کرایه سه‌ر شاره‌بانی و دوای ته‌قه‌ی پۆلیس که بوو به‌هۆی کوژرانی عه‌بلای مینه‌ی خالندی، ۷ پاسه‌وانی تورکی ئازه‌ربایجانی تیدا کوژرا. دیاره عه‌زیزخان هه‌مان عه‌زیزخانی کرمانج (یاسیکه‌ند)ه؛

ل - ۶۹: عه‌بدورپه‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار) یه‌ک له ئه‌ندامانی خاوه‌ن نفووزی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» بوو؛

ل - ۷۰: له بۆکان هه‌ندیک له ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی ئیلخانی‌زاده به‌گه‌رم‌وگوری خه‌ریکی هه‌لسووړان [بۆ کۆمه‌له‌ی ژیکاف] بوون؛

ل - ۸۵: قاسم ئیلخانی‌زاده پێش چوونی هه‌یه‌ته‌تی کورد بۆ باکو، نیردرایه باکو؛

ل - ۸۶: [له سه‌فه‌ری باکو دا] پێشتر، قاسم ئیلخانی‌زاده ده‌سنیشان کرابوو پێشنیار و ئاواتی له‌میژینی گه‌لی کورد بۆ دامه‌زرانی کوردستانی ئازاد بنووسی و پێش چاوپێکه‌وتنی باقرۆف ئه‌م کاره به‌رپۆه چوو؛

ل - ۹۰: قاسم‌ئاغا ئیلخانی‌زاده باشی له‌بیر ماوه که ئیواره‌ی هه‌مان رۆژ [پروژیک

دوای چاوپىڭكەوتنى باقرۆف [نوینەرانى كورد بە چەند چەپكەگولەوہ چوونە سەر گۆرى عەزیزۆف لە نژىك ھەيكەلى «كرۆف» و گوليان پىشكەش كرد. يەك لە نوینەرانى كورد لەو كاتە و لەژىر پەيكەرەكەدا نوێژى ئىوارەى كرد؛

ل ۱۰۵: يەك لەوانەى وا [لە سياسەتى سۆڤىيەتى] دوودل بوون، قاسم ئاغاى ئىلخانى زادە پياويكى ناسراوى عىلى دىيوكرى بوو، كە بانگهيشتنى ژەنەرال ئاتاكيشى يۆفى بۆ باكو بۆيە قبوول كرد، كە ئەم كارە بارودۆخى كورد قايمتر بكا. ناوبراو لەوئ تىنگەيشت كە ئامانجى سەرەككى باقرۆف ئەوہيە ناوچەكە لە ئىزان جيا بكا تەوہ و بيخاتە سەر سۆڤىيەت. ئەوہش كە ئەستەم بە بىرىدا بەاتبايە مافى گەلى كورد بوو. قاسم ئاغا لە بۆكان چاوى بە كاك ھەمزەى نەلۆس كەوت و ئەويشى كرده ھاوبەشى گومانەكەى خۆى. كاتى كە قاسم ئاغا لە باكو گەرايەوہ لەجياتى ئەوہى لەو كەش و ھەوايەدا بچى بۆ مەھاباد چوو بۆ تەوريز و لەوئ چەند ھەفتەيەك مايةوہ. لەويش چەند كەسيكى وەك خۆى دوودل كرد و ھەر ئەو كارەشى بوو بەھۆى ئەوہى سەرۆكانى كورد پەيوەندى بە ژەنەرال ھومايوونى فەرماندەى سپاى ئىزان لە بەشى كۆمارى كوردستانەوہ بگەن. لەو سەرەدەمەدا خەلكىكى زۆر لە قاسم ئاغا كەوتيوونە گومانەوہ؛

ل ۱۲۳: دوای سەرۆك كۆمار، سەرەكەوزىر (سەرۆكى ھەيئەت رەئىسە) حاجى بابە شىخ خەلكى بۆكان بوو. ناوبراو سياسەتەمدارىكى ۶۵ سالان و لە بنەمالەى سەيدەكانى زەمبىلى دەوروبەرى بۆكان بوو. پياويكى لاواز و بارىك. عەينەك و ريشە سپىيەكەى قەلاڤەتى زۆر عالمانەيان پىدەبەخشى، ديارە خویندەوارى فەرميشى ھەبوو. لە رابردوودا يەك لە دۆستانى بەئەمەگ و جيگەى باوهرى رەزاشا بوو و لای ئەو خاوەن نفووزى زۆر بوو. دوای شاربەدەركرانى رەزاشا رووى كرده ھەمەرەشىدان كە ئەو دەم حاكمى سەقز و بانە بوو. پاشان بەرەو كۆمارى كوردستان ھات. حاجى بابە شىخ لەگەل خەلكدا ھەلس و كەوتى زۆر چاكى ھەبوو، بەلام ئەندامىكى چالاكى كۆمەلەى «ژ.ك» نەبوو... نژىكايەتییەكى تايبەتى لەگەل قازى محەممەددا نەبوو و وا ھەست دەكرا كە بۆ بىئەسەر كردنى كار و كردهوہى بنەمالەكانى ئىلخانى زادەى بۆكان كە دراوسى بوون

- گه‌یشتیته پله‌ی سه‌داره‌تی به‌رز. سه‌ره‌رای ئه‌و پله‌به‌رزهی، حاجی باب‌ه‌شینخ هه‌رگیز پیاویکی به‌ده‌سه‌لاتی نیو حکومه‌ت [ی کوردستان] نه‌بوو؛
- ل ۱۲۴ - ۱۲۵: عه‌بدوپه‌رحمانی ئیلخانی‌زاده کورپی حاجی بایزاغا وه‌زیری کاروباری ده‌روهه و حاجی سمایل‌ئاغای ئیلخانی‌زاده وه‌زیری ریگاوبان بوو. [ئه‌وه‌نده‌ی زانراپی پۆستی وه‌زاره‌تی ده‌روهه له کابینه‌ی پیشه‌وادا نه‌بوو و ئه‌وه‌ش هۆکاری سیاسی هه‌بوو، حاجی په‌رحمان‌ئاغاش وه‌زیری راویژکاری کابینه‌که بوو، به‌لام ده‌گوتری به‌کرده‌وه ئه‌و ده‌وره‌ی گێرابی. کاک سه‌لاحی موه‌ته‌دی کورپی حاجی په‌رحمان‌ئاغاش له وتاریا وتووێژیکدا باوکی خۆی به‌وه‌زیری کاروباری ده‌روهه ناو بردبوو.]؛
- ل ۱۲۴: شیعی سرووده‌که [ئاوی که‌وسه‌ره]، هه‌ژاری شاعیر ئاماده‌ی کردبوو.
- ل ۱۲۷: حاجی باب‌ه‌شینخ سه‌ره‌که‌وه‌زیران بوو؛
- ل ۱۲۸: باسی ئه‌وه‌ی ئایا کورد و به‌تایبه‌ت پیشه‌وا له راگه‌یاندنی کۆماردا په‌له‌یان کرد؟ سه‌یفی قازی و حاجی باب‌ه‌شینخ له‌گه‌ل ئه‌و بۆچوونه نه‌بوون... شه‌پی کوردی شینخ‌ئاغایی و تورکی میانداوا؛
- ل ۱۵۱: له‌نیو ئه‌و ۶۰ لاوه‌ی بۆ خویندن نێردرانه باکو، یه‌کیان کوره‌لاویک بوو به‌ناوی [عه‌لی] گه‌لاویژ که له سالی ۱۹۶۱دا له‌سه‌ر رادیۆ به‌رلین به‌ زمانی کوردی به‌رنامه‌ی ته‌بلیغاتی دژ به ئێرانی به‌پێوه ده‌برد؛
- ل ۱۶۷: ژماره‌ی سواره‌ی عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی ناوچه‌... دییوکرپی مه‌هاباد به سه‌ره‌و‌کایه‌تی جه‌عه‌ره‌ئاغای که‌ریمی ۴۰۰ سواره؛ دییوکرپی‌کانی بۆکان به‌چاوه‌دییری ئاغاواتی ئیلخانی‌زاده ۵۰۰ سواره؛ فه‌یزول‌لا‌به‌گییه‌کانی بۆکان و سه‌قز ۸۰۰ سواره؛ تایفه‌ی بیداغی سه‌قز [ده‌بی بوداغی بی] ۲۰۰ سواره؛ سه‌رجه‌م ۱۲ هه‌زار ۷۵۰ سواره؛
- ل ۱۶۹: له‌و کاتانه‌دا هه‌یه‌تیکی تیکه‌لاوی ئازهر‌بایجانی و کورد له سه‌قز له‌گه‌ل به‌رپرسیانی [ئێرانی] ناوچه سه‌باره‌ت به‌ گه‌رفتی نیوانیان، خه‌ریکی وتووێژ بوون. ئه‌ندامانی هه‌یه‌تی کورد بریتی بوون له سه‌ره‌نگ دووه‌م عیززه‌ت عه‌بدولعه‌زیز (عیراقی)، سه‌رگورد ئیبراهیم سه‌لاح سه‌ره‌و‌کی ستادی ئه‌رته‌شی

کوردان و جه‌عفهری که‌ریمی له دئیوکرییه‌کانی مه‌هاباد؛

ل ۱۷۹: حاجی بابە‌شیخ که سه‌ره‌ک‌وه‌زیریکی خاوه‌ن‌ده‌سه‌لات نه‌بوو، باسی هی‌رش [ی ئیران بۆ سه‌ر ناوچه‌که‌ی] کرد و ته‌نیا چوار سه‌ره‌ک‌هۆز و خه‌لکه‌که‌ی پشتگیری قسه‌کانی ئه‌ویان کرد. ناوبراو پیی وابوو ده‌توانن بچنه نیو شاری سنه‌وه و ئه‌گه‌ر پوو سه‌کان شتیکیان گوت ده‌کرئ بلین حاجی بابە‌شیخ و چهند سه‌ره‌ک‌هۆز له‌خۆیانه‌وه چوونه‌ته نیو شاره‌که؛

ل ۱۸۲: له‌و ماوه‌یه‌دا وت‌ووژیکی زۆر جیدی له‌ نیوان قازی محهمه‌د و ژهنه‌پال رهم‌ئارا له‌ گوندی سه‌را به‌پێوه بوو؛

ل ۲۰۹: قازی محهمه‌د [له‌ میانداو] به‌ ژهنه‌پال هومایوونی گوت با بزانی که بارزانییه‌کان هیشتا له‌ مه‌هاباد و ده‌یانه‌وی سه‌رله‌نوی بۆکان بگرنه‌وه. هومایوونی وای به‌باش زانی که به‌ قازی و حاجی بابە‌شیخ و سه‌یفی قازی بلی خوتان بچن بۆ بۆکان و چاوتان به‌وی بکه‌وی... له‌ بۆکان دیتیان که بارزانییه‌کان چهند رۆژ پیشتر شاریان چۆل کردوو و چوونه‌ته مه‌هاباد. ئه‌وانه‌ی وا له‌گه‌ل ژهنه‌پال هومایوونی بوون به‌ره‌و حه‌مامیان، که گوندیکی دئیوکرییه‌کانه وه‌رئ‌که‌وتن؛ ئیلخانی‌زاده‌کان له‌و گونده ده‌ژیان و له‌ سالیک پیشتره‌وه په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل ژهنه‌پال هومایوونی گرتبوو... قازی گوتی پیت‌ه‌خت [ی کوماری کوردستان] هیمن نییه و بارزانییه‌کان ده‌یانه‌وی به‌ره‌ره‌کانی [سپای ئیران] بکه‌ن. ژهنه‌پال به‌ قازی گوت بگه‌رپته‌وه مه‌هاباد و شاره‌که ئاماده‌ی هاتنه‌وه‌ی سپا بکا؛

شایانی گوتنه که کاک سه‌ید محهمه‌دی سه‌مه‌دی وت‌ووژی له‌گه‌ل هه‌ندیک که‌سایه‌تی سه‌رده‌می کۆمار وه‌ک نه‌مر مه‌لا قادری موده‌رریسی و سه‌ید ره‌حیم ئه‌یووبی کردوو و ده‌قی قسه‌کانی ئه‌وانی وه‌ک پاشکو خستۆته کۆتایی کتیبه‌که. یه‌ک له‌و که‌سانه سه‌ید عه‌بدولقادری سه‌یاده‌ت کورپی حاجی بابە‌شیخه.^۱

۱. ویلیام ایگلتون جونیر، «جمهوری ۱۹۴۶ کردستان»، ترجمه سید محمد صمدی، ناشر (؟)، محل انتشار (؟)، سال انتشار ۱۹۸۰ (؟)، ۳۱۲ صفحه، فارسی.

سەفەری دووھەمی رێبەرای کورد بۆ باکو

یەکیبەتیی سۆقیەتی لە سالانی ۱۹۴۱ و ۱۹۴۴ دا دووجار ژمارەیکە لە گەورەپیاوانی کوردی ناوچەیی موکریان و بەگشتی بەشی ئازەربایجانی بانگهێشتنی باکو کردن کە بەتایبەت ئەوی دووھەمیان بەتەواوەتی نەینی بوو، گەرچی ئێران گەلیک زوو، واھەییە لە رێگەی دەزگا زانیارییەکانی ولاتانی پۆژاواوە، بە مەسەلەکەیی زانی و لە قاوی دا.

لە ھەر دوو سەفەرەدا پێشەوا قازی محەممەد کەسایەتیی سەرەکی بوو و لە ھەر دوویان دا خەلکانی ناوچەیی بۆکانی تیدا بەشدار بوون. لە سەفەری یەکەم دا حاجی بابەشیخی سەیادەت و عەلی ئاغای عەلیار (سەردار ئەسەد) و لە سەفەری دووھەم دا قاسم ئاغای ئیلخانی زادە بەشدارییان کردوو و ھەر قاسم ئاغاش دەقی داواکارییەکانی وەفدەکەیی بە خەتی خووی نووسیوەتەو و پاشان داویانە بە میرجە عەفەر باقرۆف سەرۆکی «کۆماری سوسیالیستی ئازەربایجان».

تەنیا دوو پۆژ دواي سەفەری دووھەم، پۆژنامەیی ئیتلاعات چاپی تاران و چەند پۆژنامەیی دیکەش لە ۱۳۲۴/۷/۹ ھەوایی سەفەرەکانیان راگەیاندوو و بەشوینی دا پۆژنامەیی «کۆھستان» چاپی تاران چەندین ھەوایی و تیلگرافی لەو پەییوەندەدا بلاوکردۆتەو:

- ژمارە ۲۹ (۱۳۲۴/۷/۱۶)، سەرۆتار بەناوی «مەھاباد جداشدنی نیست» بۆ پاساودانەوہی مەسەلەکە؛

- ژمارە ۳۰ (۱۳۲۴/۷/۲۳)، تیلگرافی قاسم ئیلخانی زادە کە ھەوایی کەیی بەدرۆ خستۆتەو؛

- ژمارە ۳۰ (۱۳۲۴/۷/۲۳) تیلگرافی ۱۳۲۴/۷/۱۸ ی محەممەد ئەمین ئیلخانی زادە بۆ بەدرۆ خستەوہی مەسەلەکە؛

- ژمارە ۳۱ (۱۳۲۴/۷/۳۰)، ھەوایی کە پۆژنامەکە لە زمان «ستاد ارتش» ھوہ

رايگە ياندىۋو ۋ گوتوۋىيە تى لە گوندىكى دەۋرۋوبەرى پەزائىيە كۆبۈۋنە ۋە يەك بەستراۋە ۋ نوۋرى بەگ باسى سەفەرەكە ي بۆ گروۋپپىكى خەلک كىردۈۋە؛
- ژمارە ۳۲ (۱۳۲۴/۸/۷)، تىلگىرافى ھەمزە ي مامەش ۋ «عەبدوللا قادىرى» كە ھەۋالە كە يان بەدرۆ خىستۆتە ۋە؛

- ژمارە ۳۲ (۱۳۲۴/۸/۷)، تىلگىرافى مەممەد قازى، مەممەد حوسىنى سەيفى قازى، عەلى ئىلخانى، ھەمزە ي مامەش ۋ عەبدولقادىر جەلدىيان [دەبى عەبدوللا قادىرى بىن كە ھەۋالە كە يان ۋەدرۆ خىستۆتە ۋە.

ھۆكەرى نوۋسىنى ئەم بابەتە ئەۋەيە كە رېزدار ھەسەن قازى پوژى ۲۰۱۲/۵/۳۱ لەسەر لاپەرە ي ۋىيلۆگى «پوانگە»^۱ بابە تىكى سەبارەت بە راست بوۋنى سەفەرەكە ۋ ھۆكەرى نكولى كىردنى ئەۋ كەسانە ي ۋا لە سەفەرەكە دا بوۋن بلاۋ كىردۆتە ۋە ۋ ھەۋلى داۋە ئەم ھۆكەرى بدۆزىتە ۋە. ئەۋە گە ۋەھەرى بۆچۈۋنە كە ي كاك ھەسەنە:
«... ھكۆمە تى شوۋرە ۋى لە لايەكە ۋە لە بەر ئەۋ بەر عۆدە يى يانە ي لە ئاست دەۋلەتە يەكگرتۋە كانى ئەمەرىكا ۋ دەۋلەتە ي برىتانىا بوۋىيە تى ۋ لە سەرىكى دىكەشەۋە بۆ رېگاخۆش كىردن بۆ ۋەرگرتنى ئىمتىيازى دەرھىنانى نەۋتى باكۋور ھەۋلى داۋە دەۋلەتە ي لاۋازى ئىران لە خۆ ي نەۋرۋوژىنى، جا بۆيە لە دانۇستاندەنە كانى لەگەل بزۋوتنە ۋە ي كوردستان دا زور لە سەرھەست ۋ بە ئىحتىيات جوۋلاۋەتە ۋە. ۋىدەچى يەككىك لە مەرجه كانى ئەۋ بانگەھىشتنە ي دەستە ي نوپنە رايە تى كورد بە نەپنى ھىشتنە ۋە ۋ باس نە كىردنى بوۋىن...»

ۋاتە ئەم نەپنىكارىيانە ي رېبەرانى كورد نەك لە ترسى دەۋلەتە ي ناۋەندى ئىران، بەلگۋو بەگۋىرە ي پاسپاردە ۋ داۋخۋازى سۆقىيە تىببە كان ۋ ھكۆمە تى ئازەربايجانى باكۋورى ي بوۋە كە نە يانۋىستۋو مەسەلەكە گەۋرە بكىرتە ۋە ۋ بېتتە ھۆكەرىكى گۋشارى سىياسى ي دەۋلەتە ي رۆژاۋا بۆسەريان. سەمەرە ئەۋەيە عەلىاغاي عەلىار

که دهگوتری له و سهفهری دووهمهدا له گهلیان نه بووه، یهک له و کهسانه بووه که له گهلی پیشه و نامه ی نکولی کردنی ئیمزا کردووه و ناردوویه تی بو تاران. به داخه وه سه رجه م بابه ته که له بهر دووردریزی نه کرا ته و او پابگویزری.

دەولەتى جەمھورىي كوردستان

بۇ توۋىژىنەۋەى مېژووۋى ھاۋچەرخى بۆكان، بەتايبەت مېژووۋى سىياسى - كۆمەلايەتتىي شار و ناۋچەكە، پىئويستە سەرنجى تايبەت بىرئىتە ئەۋ بەلگەنامە گرنگانەى وا لە پىئوئىدىي كار و چالاكئىيەكانى حەمەپرەشىدخانى قادىرزادە (دارۇخان) دان و لەم سالانەى دوايىدا بلاۋكراۋنەتەۋە.

حەمەپرەشىدخان لە قۇناخى پىكھاتنى كۆمارى كوردستان لە مەھاباد (۱۹۴۶)، كەسايەتئىيەكى گرنگ و خاۋەن دەسەلەتى ناۋچەى سەقز و بانە و مەريوان بوو و لە ئىران و عىراقدا تەنگۈچەلەمەى زۆرى بۇ ھەر دوو حكومەتەكان خولقاندبوو:

«ئاي لە حەمەپرەشىدخان، خەلكى وئىنە و دارۇغان

لەشكرى شاي رەبىنا ھەتا پىتەختى تاران!»

(فولكلور)

لە سەرەتاكانى دامەزىرانى كۆمارى كوردستاندا، يەك لە گرقتە سىياسى - نىزامئىيەكانى كۆمار و رېبەرەكانى برىتى بوو لە چۈنئىيەتتىي ھەلسۈكەوت لەگەل ئەۋ. رېبەرەرانى كۆمار نىگەرانى دەسەلات و تواناي حەمەپرەشىدخان بوون و نەياندەۋىست بچىتە بەرەى دەولەتى ئىرانەۋە، لەلايەكى دىكەشەۋە ئامادە نەبوون بەشئىك لە دەسەلاتى ناۋەندىي كۆمارى بدەنە دەست، جا مەسەلەكەيان بەۋ شئىۋەيە چارەسەر كرد كە بىكەنە قوماندانى ھىزەكانى كۆمار لە سنوورى گەلىك گرنگى باشوور و بۇ ئەم كارەش، خانىيان بە دەرەجەى ژەنەرالىيەۋە كىردە بەرپىسى ناۋچەى «سەرا» لە نىۋان بۆكان و سەقز. سەرا گوندىك بوو كە بەگوئىرەى پەيمانى سالى ۱۹۱۵ى نىۋان رووس و ئىنگلىز ناۋچەى دەسەلەتى ھەر دوو لايان لەۋى دەگەرپايەۋە. ئەۋ پەيمانى دابەشكرانى ئىرانە، گەرچى لە سالى ۱۹۱۷ و دوايەدواى سەرەكەوتنى شۆرئىشى مەزنى ئوكتۇبر ھەلۋەشاپۆۋە، بەلام لە ماۋەى شەرى دوۋەمى جىھانى و ھاۋكارىي نىۋان سۆقئىت و ئىنگلىز دژ بە فاشىسىمدا، بە شئىۋەى «دوفاكتۇ» رەچاۋ

دهکرا و نه هیزهکانی سۆقیهت له سهرا به رهو باشوور دهچوون و نه هیزی ئینگلیز لهویوه دهچوونه باکوورتر. هۆی سه رهکیی کۆماری کوردستانیش که سه قز و بانهیان نه دهخسته ژیر دهسه لاتی خۆیان و هیزهکانیان له سهرا و قاراوا نه دهبرده پیشه وهتر، خواستی سۆقیهت بوو له پیناوا پاراستنی ئه و دابهش کردنه دوفاکتۆیه دا. هه ر چۆنیک بی، هه مه ره شهیدخان نیشه ته جیی گوندی سهرا بوو و مالی «هه مه داغای عه باسی» کرد بووه پینگه ی هیزی پیشمه رگه و بنکه ی حوکی خۆی له ماوه ی نزیک به ۱۱ مانگ ته مه نی کۆماردا.

هه مه ره شهیدخان، میرزا یا «کاتب» یکی هه بوو، که ئیش و کاری دهفته ریی بۆ جی به جی ده کرد، نامه ی بۆ ده خوینده وه و وه لامه کانی بۆ ده نووسییه وه. ئه و کاتبه ناوی میرزا «هه مه ده ئه مین مه نگورپی» بوو. مه نگورپی خه لکی باشووری کوردستان و پووناکییریکی تیگه یشتوو و نووسه ریکی به توانا بوو، که چه ند کتیپی نووسیوه.

دوای تیکشکانی کۆمار و چوونه وه ی هه مه ره شهیدخان بۆ باشووری کوردستان، مه نگورپیش گه رایه وه باشوور و له م گه رانه وه یه دا کاریکی گرنگی کرد، ئه ویش پاراستن و راگواستنی به لگه نامه کانی به رده ستی بوو. دوای گه یشتنی به لگه نامه کان به باشوور و پارێزرانیان بۆ ماوه یه کی دوورودریژ، هه موویان ده که ونه ده ست کاک نه وشیروان مسته فا ئه مین و له لای ئه ویشه وه ده درینه خوالیخۆشبوو مه حمودی مه لا عیززه ت.

کاک مه حمود له سالانی نیوان ۱۹۹۲ - ۱۹۹۷ دا به ئه رک و زه حمه تیکی زۆر و یارمه تی خواستن له خه لکانی شاره زای پۆژه لاتی کوردستان سه رجه می به لگه نامه کانی له سی به رگ کتیب دا بلاو کرده وه، به و شیوه یه به شیکی به رچاوا له نامه و پیوه نده کانی کۆمار پارێزران و له فه وتان پزگاریان بوو.

به لگه نامه کان باه ته ی هه مه چه شنه یان هه یه، نامه ی به رپرسیانی کۆمار بۆ هه مه ره شهیدخان، بارودۆخی بارزانییه کان له ناچه که، داواکاری به رپرسیانی بنکه ی سهرا له ئاغاواتی فه یزوللا به گیی ده ور به ری بۆکان و سه قز، نامه و داخوازییه کانی

ئەوان، نامەگۆرپىنەوھى نيوان لىقەكانى ھىزى سپايى كۆمار و دەيان بابەتى دىكە. زۆربەى زۆرى نامەكان لە پەيوەندىي ناوچەى بۆكان و سەقزىدان و كەسايەتپىيەكان، ھى ئەو ناوچەيەن، نمونەى دەسخەتى شەھيدان عەلى بەگى يەكشەوھ (شېرزاد)، ئەحمەدخانى فارووقى، قودسى، مىرحاج، مستەفا خۇشناو و كەسانى وەك ئىبراھىم سەلاح و جەغفەرخانى كەرىمى، ھاوپرى لەگەل ھەندى بەيان و راگەياندىنى كۆمار و گەلىك بابەتى دىكە ئىوھەرۆكى بەلگەنامەكانن. ئەوھش تايبەتمەندىيەكانى ئەو كىتپە بەنرخە بۆ ئەوئىندارانى ميژووى بۆكان و كوردستان:

۱. «دەولەتى جەھوورى كوردستان»، نامە و دۆكومىنت، مەھموودى مەلا عىززەت كۆى كردۆتەوھ و پىكىخستوھ، نامە فارسىيەكانى كردوھ بە كوردى، پەراويز و تۆمارى بۆ كردوھ و پىشەكىي بۆ نووسىوھ. بەرگى يەكەم، سويد، ئازارى ۱۹۹۲؛ ۳۷۳ لاپەرھ و ۲۳۹ دۆكومىنت،
۲. بەرگى دووھم، ستۆكھۆلم، ۱۹۹۵، لاپەرھ ۳۸۰ تا ۶۶۹، بەلگەنامەى ژمارە ۲۴۰ تا ۴۴۸، وپراى چەند نەقشە.
۳. بەرگى سىپەم، ستۆكھۆلم، ۱۹۹۷، لاپەرھ ۶۶۷ تا ۱۰۱۵، بەلگەنامەى ژمارە ۴۴۹ تا ۵۵۷، وپراى چەند وىنە و دەسخەتىكى پىشەوا قازى مەھمەد.

حکومەتی کوردستان

کتیبی حکومەتی کوردستان پێداچوونەوهیەکی پوختی ڕووداوەکانی ئێران، کوردستان و ئازەربایجانە لە سالانی پێش دامەزرانی کۆماری کوردستان و ماوەی تەمەنی کۆمار، تا ھەرەس ھینان و شەھیدکرانی ڕێبەران و خەباتکاران و دڵسۆزانی کورد لە مەھاباد و سەقز و بۆکان.

تایبەتمەندی کتیبەکە، کەلک وەرگرنتی زۆر لە سەرچاوە فارسی و کوردی و عەرەبییەکان و ڕاگۆستنی ئەو سەرچاوانەیە. نووسەر کاک نەوشیروان مستەفا ئەمین، لە کتیبەکەدا ھەولێ داوێ چۆنییەتی و ھۆکارەکانی دامەزران و ھەرەسی کۆمار لە زمان سەرچاوەکانەوێ بگێڕیتەوێ ھەلسەنگاندن و بۆچوونەکانی خۆشی بخاتەسەر.

بۆکان وەک شاری دووھەمی کۆمار لە گەلیک لایەنەوێ، میژووی و چارەنووسی بە ڕووداوەکانی مەھابادەوێ گرێدراوێ، ئالای کوردستان لەسەر قەلای شارەکە و گوندەکانی دەورووبەری ھەلکراوێ، دووھەم چاپخانەیی کۆمار لەوێ دامەزراوێ، کەسایەتیەکانی شار و دەورووبەری لە کاروباری سیاسی و تەننەت کابینەیی وەزیران و ھیزی سپایی کۆماردا بەشداری راستەوخۆ بوون و بەو بۆنەییەوێ دواي ھەرەسی کۆمار و داسەپانی سەرلەنوویی حوکمی عەجەم، تووشی ئێعدام و زیندان و ئاوارەیی و مألویرانی ھاتوون، شاعیران و نووسەرانی بۆکانی لە گەرەیی بەخشین بە کۆمار و پێداھەلگوتنی ئالا و ڕێزلی گرتنی ڕێبەراندا دەوریان بینوێ و...

نووسەر کە بەوردی بە سەرچاوەکاندا چۆتەوێ، سەبارەت بە ھەندیک ڕووداوی ئەو سەردەمە دواوێ کە نەوێ ئیستای کورد نەیبیستوون یا گرنگایەتی پینەداون. یەک لەوانە ھەلکرانی ئالا لە بۆکان و گوندی ئالبلاغ و کۆری جەژن و شادمانی بەبۆنەیی ھەلکرانی ئالا لە گوندەکانی دەورووبەری بۆکان، وەک گەردیگلانە. لە دێرەکانی خوارەوێدا ئاماژەییەکی کورت بەو ڕووداوانە کراوێ. مین ڕێزمانی دەقەکانم

پاراستوو، که به‌شی زوریان له پۆژنامه‌ی کوردستان وهرگیراون:

پۆژی ۱۳۲۴/۱۰/۰۵ ئالای کوردستان له مه‌هاباده‌وه به‌ره‌و بۆکان برا. ئا‌غایانی قازی قزلجی، هه‌سه‌ن‌خانی بوداقی، برایم‌ئا‌غای ئیلخانی‌زاده، هه‌مه‌ده‌مین‌ئا‌غای ئیلخانی‌زاده، ئه‌بووبه‌کرئا‌غای ئیلخانی‌زاده، دوو نه‌فه‌ر شاعیری میلی، هه‌ژار و هه‌قیقی، له‌گه‌ل سه‌ده‌نه‌فه‌ر پتر له ئه‌عزای (ئه‌ندامانی) کومیته‌ی مه‌حه‌للی بۆکان له میان‌دوو پیش‌سوزاییان لێ‌کرد. له‌گوندی ته‌قیاباد خوشک و براییانی ئه‌رمه‌نی پیش‌سوزاییان کرد و وتاریان دا، قاسم‌ئا‌غای ئیلخانی‌زاده له‌لایه‌ن هه‌یه‌ته‌وه سپاسی کردن. له‌قه‌ره‌مووسالیان میرزا مسته‌فا موقته‌دی‌ری، مه‌حموودخان و یونس‌خان و عه‌بدو‌للا‌خانی ئه‌میری ئه‌ندامانی لکی مه‌حه‌للی دیموکراتی ئه‌وی له‌گه‌ل خه‌لکی ديهاتی تریش پیش‌سوزاییان لێ‌کرد.

سه‌عات چوار و نیوی پاش‌نیوه‌رۆ ئالا‌گه‌یشه‌ «عه‌لیاباد»ی سی کیلۆمتری بۆکان. له‌وی گاردی ئی‌حترام به‌فه‌رمانده‌یی سه‌لیم‌ئا‌غای ئیلخانی‌زاده و قوتابییه‌کانی بۆکان و ئا‌غای ئه‌حمه‌ده‌بگی فه‌یزوللا‌بگی و فه‌یزوللا‌خان و عه‌لی‌خانی قازلیان و ئه‌حمه‌دئا‌غا و عومه‌رئا‌غا و که‌ریم‌ئا‌غای عه‌باسی و هه‌باس‌ئا‌غا و خالیدئا‌غای حیسامی و چوارپینج هه‌زار نه‌فه‌ر خه‌لکی بۆکان و ده‌ورو به‌ر به‌پیش‌سوزاییه‌وه هاتبوون. له‌وی ئالا‌گه‌سه‌ر شانی جه‌وانی ره‌شید ئه‌بووبه‌کرئا‌غای ئیلخانی‌زاده گه‌یشه‌ کیله‌شین و پاشان گه‌یشه‌ سه‌ر هه‌وزی بۆکان. ته‌واوی خه‌لکی له‌ ده‌ورو به‌ری هه‌وز و مه‌یدانی ئه‌وی کۆببوونه‌وه و قازی «مه‌مه‌دسادق قزلجی» وتار و شی‌عری به‌تینی له‌ژێر ئالادا خوینده‌وه و پاش وی هه‌قیقی و هه‌ژار شاعیری میلی هه‌رکام ده‌سته‌شی‌عریکی گه‌رم و چاکیان خوینده‌وه و هه‌یه‌ته‌ی ئالا‌چوونه عه‌ماره‌تی قه‌لا...

سه‌عات دوازه‌دی به‌یانی ئه‌وی پۆژی [۱۳۲۴/۱۰/۰۶] جه‌نابی حاجی باب‌ه‌شیخ ره‌ئیس‌ی میلی کوردستان له‌گه‌ل ئه‌حمه‌دئا‌غای ئیلخانی‌زاده واریدی بۆکان بوون. پۆژی هه‌ینوو ۱۳۲۴/۱۰/۰۷ [۱۹۴۵/۱۲/۲۸] له‌سه‌عات هه‌شته‌ی به‌یانییه‌وه ده‌ست به‌ته‌ش‌ریفات کرا. له‌سه‌ربانی عه‌مارتی قه‌لای بۆکان له‌ته‌ره‌فی راستی ئالا‌وه

جەنابى حاجى بابەشىخ و لەلاى چەپەو جەنابى حاجى بايزئاغا راوستان، لە ھەر دوولاوھ دوو موسەلسەل دانرا. قوتابى و مامۆستاكان و خەلكىكى يەكجار زۆر لەسەر سەكۆى قەلا و دەستەى مووزىك و گاردى ئىحترامى مەھاباد و بۆكان بە فەرماندەى ئاغای محەممەدى نانەوازادە فەرماندەرى ئوردووى مىللى مەھاباد و سەلىم ئاغای ئىلخانى زادە فەرماندەرى بۆكان لە ھەيوانى نيوەراستى قەلا ئامادەبوون. تەواوى ئاغایانى ناوبراوى سەرھوھ و جەمعیەتیکى كەش لە ئاغایان، مینجوملە حوسین ئاغای عەلیار و براكانى، لە سەربانى قەلا بەرپز لەم لاوالاى ئالاوھ، بە چەند سەف راویستان. خەلكىكى بىژمارىش لە مەیدانى خوارەوھ و دەوروبەرى ھەوزى بۆكان راوستان. قاسم ئاغای ئىلخانى زادە پرۆگرامى خویندەوھ و جەنابى حاجى بابەشىخ نوتقیكى زۆر گەرمى فەرموو، مزگینى خوشبەختى نەتەوھى كوردى دا و ئالای موبارەكى بە دەستى خوى ھەلكرد. ھەسەنى قزلى لە باتى رەحمان ئاغای ئىلخانى زادە وتارى پیرۆزبایى دا؛ قازى محەممەدسادقى قزلى، عەلى خوسرەوى، ئەحمەد ئاغای ئىلخانى زادە، رەحمان مودەررىسى، ھەمەدەمین ئاغای ئىلخانى زادە، مارف ئاغای، جەعفەر ئاغای و حاجى بايزئاغاى ئىلخانى زادە ھەریەكەو وتارىكى بۆ پیرۆزبایى لە ھەلكردنى ئالا دا؛ ھەژار، ھەقىقى و خالید ئاغای ھىسامى بەو بۆنە یەوھ سەروو شیعریان خویندەوھ. لە خاتیمەدا قاسم ئاغای ئىلخانى زادە نوتقیكى زۆر بەتینى لە بابەت خوشى و ئازادى كوردەوھ بەیان كرد و سەعات یەكى دواى نيوەرۆ بە خویندەوھى مارشى مىللى و لىدانى مووزىك، جەژن تەواو بوو (لاپەرە ۹۴ تا ۹۶).

ئاھەنگەکانى دووی رپپەندان:

مەھاباد: لە نپو ئەو ۲۲ كەسەى وا لە رپو پرەسمى ۲ى رپپەنداندا «خطابە» یان خویندەوھ و وتاریان دا، ئەم كەسانەش ھەبوون: خیتابەى جەنابى حاجى بابەشىخ، ئەشعارى ئاغای ھەژار شاعیری مىللى، نوتقى ئاغای محەممەد فەیزوللا بەگى و خیتابەى ئاغای ئەحمەدى ئىلخانى زادە.

ھەمەحوسین خانى سەیفى قازى كۆمەگ فەرماندەى ھەموو ھیزی كوردستان، لە

نوئقی «۲ی رپیبه‌ندان»ی خۆی‌دا، ناوی چه‌ند که‌س له‌وانه ده‌هینی که‌هاوکاری له‌گه‌ل دوژمن ده‌که‌ن. دوو له‌ناوه‌کان، عه‌لی عه‌لیار و محهمه‌دی عه‌باسین (ل ۱۰۹).

جیژنی شیرکه‌تی ته‌ره‌قی له‌مه‌هاباد:

حه‌زه‌تی پێشه‌وا، سه‌ید عه‌بدو‌ل‌لای شه‌مزینی، جه‌نابی حاجی باب‌ه‌شیخی سه‌یاده‌ت و حاجی بایزئاغا و مه‌حموودئاغای ئی‌لخانی‌زاده... ته‌شیری‌فیان بوو... قاسم‌ئاغای ئی‌لخانی‌زاده، ئەحمه‌دئاغای ئی‌لخانی‌زاده و حاجی باب‌ه‌شیخ... له‌م جه‌ژنه‌دا دووان (لاپه‌ره ۱۳۵).

پۆژی شه‌شی رپیبه‌ندان ئاغای شیرزاد [عه‌لی‌به‌گ ؟] و حه‌مه‌حوسین‌خان ئەمیری جه‌ژنیان کرد، پێشه‌واش به‌شداری کرد (لاپه‌ره ۱۳۶).

پۆژی شازده‌ی رپیبه‌ندان سه‌ید عه‌بدو‌سه‌سه‌لام له‌گه‌ردیگلان جه‌ژنی کرد. سه‌ید حسین و سه‌ید محهمه‌د نوورانی زه‌نبیل و چه‌ند که‌سی که، به‌شدار بوون. سه‌ید عه‌بدو‌سه‌سه‌لام و سه‌ید کامیل و مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لا و شیخ ئەحمه‌د وتاریان خوینده‌وه (هه‌مان لاپه‌ره).

پۆژی نۆزده‌ی رپیبه‌ندان محهمه‌د ره‌شیدخان [قادرزاده]، ئەحمه‌دبه‌گی سه‌لیمی، حاجی گه‌نجالی‌به‌گی سه‌لیمی له‌گه‌ل خزمه‌کانیان و بنه‌ماله‌ی شیربه‌گ و دادخوا و ئاغایانی ئیبراهیم‌به‌گی سه‌لاح و سه‌لیم‌به‌گی به‌گزاره‌ه و حه‌مه‌حوسین‌خانی ئەمیری و فه‌یزو‌ل‌لخانی حه‌ریقی و محهمه‌دکه‌ریم‌به‌گی مه‌جیدی و محهمه‌دئیبراهیم‌به‌گی فه‌یزو‌ل‌لابه‌گی و ئەحمه‌دخانی که‌یخوسره‌وی و ئاغایانی ئەحمه‌دبه‌گی فه‌یزو‌ل‌لابه‌گی و ته‌واوی ئاغایانی به‌گزاره‌ه له «یه‌کشه‌وه» کۆبوونه‌وه.

هاشم حه‌مزهبی سه‌رۆکی ستادی بۆکان و حه‌سه‌ن‌خانی بودا‌قی بۆ سه‌ر ئەو جیژنه‌بانگ کرابوون. له‌سه‌عاتی ۹ی به‌یانی‌دا ۱۵۰ نه‌فه‌ر پێشمه‌رگه‌ و غه‌یره، تا‌قمی‌کی ۳۰۰ نه‌فه‌ری ئاغا و په‌عیه‌ت و نۆکه‌ر، به‌ناوی گاردی ئی‌حترامی ئالا له‌مه‌یدانی پێش کومیته‌دا سه‌فیان به‌ست. له‌وه‌خته‌دا پێشمه‌رگه‌ سه‌لیمی فه‌یزو‌ل‌لابه‌گی هه‌لگری تاییه‌تی ئالا، ئالای موقه‌ده‌سی له‌غایه‌تی ئی‌حتراما نایه‌ سه‌ر شانی و فه‌رمانده‌ی لک له‌شانی راستی ئالاه و فه‌رمانده‌ی به‌شی سوار له‌شانی چه‌په‌وه به‌جه‌لال و

شه وکەتیکى زۆر جوان هینایانە مەیدانى پێش کومیتە. له حدودى هەزار کەس زیاتر له دێهاتى بەگژادەووە بۆ سەیر و پێشوازیی ئالا هاتبوونە یەکشەو. لەپاش چەپلەرێزان هورپایەکی زۆر، فەرماندەى لک ئاغای شیرزاد [عەلى بەگى یەکشەو] خیتابە یەکی زۆر شیرین و جوانى خویندەو... لەدوای ئەو ئاغای محەممەدى شکارچى قەراردادى ۲ رێبەندانى بە دەنگیکى بەرز خویندەو. ئاغایانى حیسامى و دادخوا، پێشمەرگە مستەفا فەیزوللا بەگى و ئەسەدى دادخوا و میرزا محەممەد ئەمین تاهیری، نوتقى زۆر بەتین و تەوژمیان کرد؛ ئاغای عەبدوللا نیروومەند نووسەرى حیزبى یەکشەو، شیعریکی خویندەو... تا قەمى پێشمەرگە لە ژێر فەرمانى حسین شیرزاد دەسپێژیکى زۆریان کرد... ئاغای رەئیسى ستادى بۆکان نوتقیکی بى ئەندازە بەتینی کرد، ئەو جار بە کەمالى ئیحترامەو ئەلای موقەددەسیان لە سەربانى کومیتەى حیزب نەسب کرد. بە تەقەى دەوڵ و زورنا خاتیمە بە جیژن درا (لەپەرە ۱۳۶ - ۱۳۷). نووسەر ئەو هەوالانەى سەرەوێ لە پۆژنامەى کوردستان چاپى مەهاباد وەرگرتوون.

له لاپەرە ۱۳۹ ی کتیبە کەدا لیستەى ناوی «هەیهێتى رەئیسەى میللى» هاتوو و نووسەر گوتوو یەتى «ئەم دەزگایە لە باتى کابینە یاخود ئەنجومەنى وەزیران بوو و کارەکانى ئەویشى ئەنجام دەدا. لە لیستەى ناوەکان دا حاجى بابە شەيخ وەك رەئیسى هەیهێت، ئیسماعیل ئیلخانى زاده وەك وەزیری رێگاویان و عەبدوڕرەحمان ئیلخانى زاده وەك وەزیری موشاویر ناو براون. لە راگەیاندى هەوالى «جەژنى سەربەخۆی و ناساندنى سەرۆك جەمھوورى بەرزى كوردستان لە پێشمەرگە خانەى هیزى دیموكراتى كوردستان» لە مەهابادیش دا نووسیویەتى: ئەوانەى لەم جیژنە دا قسەیان كرد... قاسم ئاغای ئیلخانى زاده، قادر ئاغای قارەمانى، مەعرووفى، ئیفتیخارى چواردۆلى، برايم قارەمانى، عەبدوللا ئاغای داربەسەر و حەسەن خانى بوداقى بوون» (لەپەرە ۱۳۳).

كتیبە كە هەوالى هەندىك كاری گرنكى سیاسى - كۆمەلایەتى - فەرھەنگىی لە ماوەى كەمى تەمەنى كۆماردا رادەگەیهێنى و لەوانە، كرانهوێ ستاسیۆنى رادیۆ،

کتیبخانه‌ی میلی، ئه‌نجومه‌نی فهره‌نگی کوردستان و سوڤیه‌ت له مه‌هاباد و بریاری کرانه‌وه‌ی دانیشکه‌ده‌ی مه‌عقول و مه‌نقول که دهرفته‌ی جی‌به‌جی‌کرانی نه‌بوو. هه‌روه‌ها حکومه‌تی سوڤیه‌تی ده‌زگایه‌کی سینه‌مای گه‌پۆکیشیان به‌دیاری دابوو به‌حکومه‌تی کوردستان. دوا‌ی ئه‌وه‌ش که چاپخانه‌ی کوردستان له مه‌هاباد له‌لایه‌ن دوو موهه‌ندیسی «چیک» وه‌ دامه‌زرا، چاپخانه‌ی کونی مه‌هاباد برایه‌ بۆکان و له‌وئ گۆفاری هه‌لاله‌ و چه‌ند کتیبی پی چاپ کرا (لاپه‌ره ۱۶۴ تا ۱۶۶).

هه‌والی سه‌باره‌ت به‌ بۆکان له کتیبه‌که‌دا یه‌کجار زۆره و ده‌سنیشان کردنیان له گونجان نایه. من چه‌ند لاپه‌ره‌ی گرنگ دیاری کردوون و له‌وانه:

۱۳۳، ۱۳۵، ۱۳۶ تا ۱۳۸، ۱۵۰، ۱۵۳، ۱۶۱، ۱۷۵، ۱۸۰، ۱۸۷، ۱۹۷، ۲۳۲، ۲۶۸.

به‌داخه‌وه پیکه‌وتی شه‌هیدکرانی عه‌لی‌به‌گی شیرزاد و ۱۱ شه‌هیده‌که‌ی سه‌قز لیره‌ش‌دا وه‌ک زۆر سه‌رچاوه‌ی تر پروون نییه و نووسه‌ر دوا‌ی ئه‌وه‌ی خه‌به‌ری شه‌هاده‌تی پیشه‌وا و سه‌یف و سه‌در له [۱۹۴۷/۳/۳۱] [۱۳۲۶/۱/۱۰] و شه‌هاده‌تی حامید مازووچی، په‌سوول نه‌غه‌ده‌یی، عه‌بدوللا ره‌وشه‌نفر و محمه‌د نازمی له مه‌هاباد له [۱۹۴۷/۴/۷] [۱۳۲۶/۱/۱۷] راده‌گه‌یه‌نی، ده‌نووسی: «هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا عه‌لی‌به‌گی شیرزاد له‌سه‌ر چه‌وزی بۆکان و ئه‌حمه‌دخانی فاروقی و... له سه‌قز هه‌لواسران» (لاپه‌ره ۲۶۹)، به‌لام پۆژی ئه‌و پرووداوه دلته‌زینانه پروون ناکاته‌وه.

۱. ئه‌لف: نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌مین، «حکومه‌تی کوردستان، رێبه‌ندانی ۱۳۲۴ تا سه‌رماوه‌زی ۱۳۲۵، کورد له‌گه‌مه‌ی سوڤیه‌تی‌دا»، چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۳، ۲۸۸ لاپه‌ره، ناشر: KIB. هه‌له‌ند، کوردی (ISBN: 90-9006356-0).

کتیبه‌که‌ وه‌رگێردراوه‌ته سه‌ر زمانی فارسی، به‌لام به‌داخه‌وه وه‌رگێراویکی ناریکه‌وپیکه و پیوستی به‌ پێداچوونه‌وه یان باشتر بلیم وه‌رگێرانیکی تازه‌یه:

ب: نوشیروان مصطفی امین، «حکومت کردستان کردها در بازی سیاسی شوروی»، ترجمه اسماعیل بختیاری، انتشارات ژین، سلیمانیه، ۲۰۰۵، ۲۹۷ صفحه، فارسی.

كۆماری كوردستان

ئەم سەرچاوەیە بەداخەو لە و کتیبە لاوازانیە و لە ئێران سەبارەت بە دۆزی کورد نووسراو و دەنوسرین. ھۆکاریکی کیشەکە دەبێ ئەو بە بێ کە ھەندیک قەلەم بە دەست کە شارەزای میژووی سیاسی کوردستان نین، دەرەتان و ئازادی چاپ و بلاوکردنەو ھەی بیروبۆچوونی خۆیان پێدەدری، لە کاتیکدا کۆت و زنجیری قایم دەخزیتە پێی قەلەمی شارەزایانی بوارەکە و مۆلەتیان پێ نادری بەرپوونی باسی دۆزی کورد بکەن. بۆ نمونە، پاسداریکی وەک جەلایی پوور جەللادی ۵۹ شۆرەلای مەھابادی، کە باوەری بە مافی کورد نییە ھێچ، بە قەلەم و قەدەمیش لە دژی دەوەستی، دەرەتانی چاپ و بلاوکردنەو ھەی قسە بێ بنەماکانی لەسەر کۆماری کوردستان و پێشەوا قازی محەممەد پێدەدری، بەلام مەزنەپیاویکی وەک محەممەدسەدیقی کە بوودەند سەرۆکی ریکخراوی مافی مرقۆفی کورد بۆ بلاوکردنەو ھەی چەند راگەیانندی ساکار لەسەر دۆخی کورد ۱۱ سال زیندانی بەسەردا دەسەپینری و مافی عیلاجی نەخۆشیی مەترسیداری بە خەرجی خۆشی پێ نادری!

ئەم کتیبە دەبێ لە ھەلومەرجیکی ئەوتۆ و لە چوارچێوەی ئەو سیاسەتانە کۆماری مەلاکاندا ھەلسەنگیندری. من نووسەر ناناسم، ناشزانم سەر بە کوئیە و لە چ پەيوەندییەدا چۆتە سۆراغی نووسینی ئەم کتیب یا نامیلکەییە؛ ھێچ دور نییە مرقۆفیکی خزمەتگوزاری گەلەکەشمان بێ، بەلام ئەو ھەی لە کتیبەکەدا دەبینم، ناشارەزایی لە رادەبەدەر لە میژووی کورد و راپەرین و شۆرشەکانییەتی و ھێچی تر.

بۆچوونەکانی نووسەر سەبارەت بە قەومییەت (ل ۱۱)، میلەت (ل ۲۳)، حیزب (ل ۲۵)، کلێشەکراوی ئاشکرای ھەندیک بۆچوونی ساوا و دووپاتکراوی پۆژاوی یەکانە بەبێ ئەو ھەی سەرچاوەکان بەتەواوەتی رابگەییەندری. کیشەکەش ھەر لەویو دەست

پیده‌کا. که‌سیک که بنه‌مای تیئوریکی بابه‌تیک نه‌زانی له هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی دا جگه له دووپات‌کردنه‌وهی بۆچوونی خه‌لکانی تر ناتوانی هیچ ئیجتیه‌ادیک بکا. ئەو «خه‌لکانی تر» ه‌کین؟ ئەوه‌ش خۆی مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگه. نووسه‌ر خه‌نجیری له بیروپای چه‌پ هه‌لکێش‌اوه و له‌ژیر ناوی مه‌حکوم کردنی ده‌ستی‌وه‌ردانی سوڤیه‌ت له کاروباری کوردستان و ئازهر‌بایجان‌دا، بیری پیشکه‌وتن‌خواز ده‌کوته‌ی و بۆ ئەم کاره‌ په‌نا بۆ ئەنوه‌ری خامه‌یی و که‌سانی تریش ده‌با (ل ۶۲). که‌ بروای به‌ پریازی ئەوانیش نییه و ته‌نیا له‌به‌رئ‌وه‌ ئاماژه‌یان پیده‌کا که‌ ناحه‌زی حیزبی تووده‌ بوون.

هه‌ر چۆنیک بی، ئیره‌ جیگای هه‌لسه‌نگاندنی ئەو هه‌لوێسته‌ ناسراوه‌ نییه و ئەوه‌ی گرنگه‌ ده‌رخستنی چه‌واشه‌کاری و «ته‌حریف»ی میژووی میله‌تیکه‌ له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه‌ که‌ دوور نییه‌ خۆشی هه‌ر ئەندامی بی.

نووسه‌ر له‌ لاپه‌ره‌ ۶۸دا ره‌خنه‌ له‌ میلیسپۆی ئەمریکایی ده‌گرێ که‌ بۆچی زمانی ناپاکه‌ و ئیرانییه‌کانی به‌ «ناپخته‌ و خام» ناوبردووه‌، به‌لام ئەو زمانه‌ ناپاکه‌ هه‌ر بۆیه‌ خراپه‌ که‌ بۆ ئیرانییه‌کان که‌لکی لی‌وه‌رگیراین، ده‌نا نووسه‌ر خۆی فوو له‌ دۆ ناکا بۆ ئەوه‌ی کورد به‌ نه‌خوینده‌وار (ل ۸۰) و نه‌زان و دواکه‌وتوو و فه‌رمانبه‌ری بی‌ده‌لیل (ل ۱۰۶) و... بناسین!

نووسه‌ر ته‌نانه‌ت له‌ گیزانه‌وه‌ی ساکاری رووداوه‌ میژوویی‌یه‌کانیش دا وردبینی نییه‌ و کورتی دینی: بۆ نمونه‌، سه‌رده‌می ژبانی زه‌رده‌شت به‌ ۶۵۰۰ سال‌ پیش‌زاین ناوده‌با که‌ ته‌نیا ۵۵۰۰ی هه‌له‌ کردووه‌ (ل ۹۸)!

نزیك به‌ هه‌موو شوینیکی کتیه‌که‌ په‌ر له‌ دروشمی دووپات‌کراوه‌ی په‌گه‌ز په‌رستانه‌ی ئیرانییه‌کان له‌ چه‌شنی ئەوانه‌ی وا له‌ سه‌رده‌می په‌زاشادا باو بوو و ئامانجیش تا‌قه‌یه‌ک شته‌: چه‌سپاندنی کورد به‌ کلکی ئیرانی عه‌زیزه‌وه‌! فه‌رموون:

«کوردان به‌ درێژایی میژوو وه‌ک قه‌لغانی دیفاعی، له‌ به‌رانبه‌ر هیرشی بیگانه‌ بۆ سه‌ر ئەم خاکه‌ [خاکی ئیران]، ئەرکی خۆیان به‌ جی‌هیناوه‌ و گیانیان به‌خت‌کردووه‌» (ل ۹۷)، «کورد نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل فارسی ئیرانی یه‌که‌...» (هه‌مان)، «... کورد له‌ هه‌ر کوییه‌کی ئەم

کورەى خاکە بن، پێوهلکاوێ میژوویی فەرهنگی ئێرانیه کانن و پێویست و شایانیانە خۆیان بە ئێرانی بزائن...» (هه‌مان). ئەگەر خۆینەر جیاوازییه‌ک له ئێوان ئەم قسانە و فەرمایشاتی سەرهنگ پێژمانی دەزگای ساواک و سەرهنگ زه‌نگه‌نەى ئەرتەشى شاو قانعی‌فەردی ئێستادا دەبینی با رایبگه‌یه‌نی!

ئەوه‌ی که بۆکان بگریت‌ه‌وه‌ تاقه‌ یه‌ک شته‌، ئەویش کاتیکه‌ که باسی ده‌سه‌لات‌سه‌ندنی پێشه‌وا قازی محهمه‌د ده‌کا له‌ سالی ۱۹۴۵دا و ده‌لی‌ پروسه‌کان سه‌ره‌تا ده‌یانویست عومه‌رخانی شکاک یا «ئهمیر ئەسه‌د» [واته‌ عه‌لی‌ئاغای عه‌لیار] بکه‌نه‌ هاوکاری خۆیان که‌ یه‌که‌میان ئاماده‌ نه‌بوو هاوکاریان بکا و دووه‌میشیان به‌هۆی نزیکي له‌ حکومه‌تی ئێرانه‌وه‌، پروسه‌کان نه‌یانویست هاوکاریی بکه‌ن، ئینجا که‌سایه‌تی قازی محهمه‌د بۆیان به‌رچاوتر ببویه‌وه‌ (ل ۸۱). دیاره‌ ئەو قسانه‌شى کۆپی‌کراوی نووسه‌ریکی ئەمریکیه‌.

هیوادارم لاوه‌کانمان له‌وه‌ زیاتر ورد و ژیر بن و له‌جیاتى دووپات‌کردنه‌وه‌ی دروشمی ده‌سکرد و قسه‌ی سه‌دان جار گوتراو، له‌ دیارده‌کان بکۆلنه‌وه‌ و ئیجتیهادی تاکه‌که‌سی خۆیان له‌ بیر نه‌که‌ن، ده‌نا کاره‌که‌یان ده‌بیته‌ کلێشه‌یه‌کی ناحه‌زی قسه‌ی نه‌یاران. خواستی «رۆیشتنی ناوبانگا» بۆ که‌سه‌یک خۆی له‌ خۆی دا شتیکی خراپ نییه‌، به‌لام ده‌بی بزاندري چۆن و به‌ چ نرخیک؟^۱

۱. حمیدرضا فیروزی، «جمهوری کردستان، گذری بر چگونگی پیدایش و چرایی فروپاشی»، چاپ دوم انتشارات نوای دانش، مکان (؟)، زمستان ۱۳۸۸ / ۲۰۰۹، ۱۲۸ صفحه، فارسی، محل پخش: کتاب کانی، سندنج (ISBN:964-8949-07-7).

هەلكرانى ئالاي موقەددەسى كوردستان لە بۆكان

راپۆرت و وینە

رېزدار حەسەنى قازى لە وئىلاگىكدا بەناوى «وینەى كۆمارى كوردستان»^۱ سەرجم ھەوالى سەبارەت بە ھەلكرانى ئالاي كوردستان لە بۆكانى لە ژمارەى يەكەمى رۆژنامەى كوردستان چاپى مەھابادەوہ راگواستووہ و وینەيەكىشى ھاويچى وتارەكە كر دووہ كە رى و رەسمى ھەلكرانى ئالاکەمان پيشان دەدا. وینەكە لە بەرى حەوزەگەرە، واتە لە باشوورى قەلاوہ ھەلگىراوہوہ و كۆمەلانى خەلكى بۆكان دەردەخا كە لە سى رىزى جياواز لەسەر قەلاى سەردار و لە دەورى ئالاي كوردستان وەستاو.

ئالاي كوردستان لە وینەكەدا بە شەكاوہى دەركەوتووہ و بەو حىسابە ویدەچى وینەكە لە نيوان سەعات ھەشتى بەيانى و يەكى پاش نيوہرۆى رۆژى ھەينى ۷ى مانگى بەفرانبارى سالى ۱۳۲۴، كە دەكاتە ۱۹۴۵/۱۲/۲۸ى زاينى ھەلگىرابى. ئەوہش بەگويرەى ھەوالى راگەيەندراوى رۆژنامەيەكە، كە دەلى رى و رەسمەكە لە سەعات ھەشتى بەيانى دەستى پىكر دووہ و سەعات يەكى دواى نيوہرۆ كۆتايى پى ھاتووہ. بەرنامەى جەژنەكە قاسم ئاغاى ئىلخانى زادە (موھتەدى) راگەياندووہ و پاشان حاجى بابە شىخى سەيادەت وتارى داوہ ئىنجا ئالاکەى بە دەستى خۆى ھەلكر دووہ. ئەگەر بەرنامە خویندەوہى قاسم ئاغا و وتاردانى حاجى بابە شىخ نىوسەعاتىكيان خاياندىن، سەعاتى ھەلگىرانى وینەكە دەكاتە نيوان ھەشت و نيوى بەيانى تا يەكى دواى نيوہرۆى ئەو رۆژە.

بەداخەوہ روخسارى كەسەكان لە وینەكەدا روون نىيە و نانسرينەوہ، بەلام ئەو كەسەى وا لە دەستەچەپى ئالاکە راوہستاوہ، بەگويرەى ھەوالەكە، دەبى حاجى بايزاغى ئىلخانى مەزنى بەرەى موھتەدى لە ئاگانى بۆكان بى. وینەى ئالاکەش

1. http://weneykk.blogspot.com/2011/01/blog_post30.html.

به پرونی دیار نییه و نازاندیری چ نه خشیکی له سه ره، به لام ئه وهی ئاشکرا بی ئه وهیه له نیوه راستی دا نه خشیکی ههیه.

کئی وینه که ی هه لگرتوو، بۆ من پرونی نییه، به لام به دووری نازانم کاری نه مر سمایل خانی فه پروخی بی که له و سه رده مانه دا بۆ ماوه یه ک مالی له ته وریز بو و له وئ دووکانی وینه گری کرد بۆوه. ده گوتری به شیک له و وینانه ی ریبهرانی کورد که له ته وریز کیشراون، کاری ئه و بن. گه رچی وا هه یه وینه گر له سابلآغه وه له گه ل هه یه تی ئالا هاتبیته بۆکان.

کاک هه سه نی قازی که لکی له راگه یاندنیککی گو قاری هه لاله چاپی بۆکان وه رگرتوو و گوتوو یه تی نوو سه ری ئه م هه واله ی رۆژنامه ی کوردستان نه مر هه سه نی قزلی بووه. من گومانیکم له راست بوونی بۆچوونه که ی دا نییه.

کووتالیکی سپی له قاتی ژیره وه تری ئه و شوینه ی وا ئالا که ی لی هه لگراوه ده بیندیری. به بۆچوونی من ئه وه ده بی «لافیته» و نوو سرا و ده یه ک بووبی که به و بۆنه یه وه له شوینه که به رز کرابیته وه، به لام هیچی ناخوینریته وه. ده زانین له و قاته ی نیوه راستی قه لا و ژیر شوینی ئالا که، دوو ده سه ته چه کداری کوردی بۆکان و مه هاباد وه ستابوون.

کاک هه سه ن هه مان هه وال و هه مان وتاری به پیتی لاتینی له سه ر هه مان و بیلاگه دا ئاماده کردوو. لی ره دا وینه ی ری و ره سمی راگه یاندنی کۆماری کوردستان و سان و ریژدی به رده م پیشه وا قازی محهمه د و نه مر بارزانی و ریبهرانی دیکه ی کۆمار له مه هابادیش ده بینین. وینه که گه لیک پرونی و جوانه و که سایه تییه کانی به باشی تیدا ده ناسریته وه.^۱

1. <http://wkomarik.blogspot.com>.

رپه‌رینی ئه‌فسه‌رانی [پاریزگای] خوراسان

له‌سه‌روبه‌ندی دامه‌زرانی کۆماری کوردستان و حکومه‌تی میلیلی ئازهربايجانی سالی ۱۹۴۶دا چه‌ند ئه‌فسه‌ریکی ئیرانی ئه‌ندام و لایه‌نگری حیزبی تووده‌ی ئیران له‌پاریزگای خوراسانی باکووری رۆژه‌لاتی ئیران ده‌ستیان به‌سه‌ر سه‌ربازخانه‌یه‌کدا گرت و به‌ته‌ما بوون شوینه‌که بکه‌نه‌بنکه‌ی رپه‌رینی خه‌لک بۆ پروخاندنی حوکمی پاشایه‌تی ئیران. ئه‌م رپه‌رینه‌گه‌لیک زوو تیکشکینرا و رپه‌ره‌کانی هه‌لاتن بۆ ئازهربايجان و له‌ویوه‌ نیردرانه‌ کۆماری کوردستان و له‌سه‌ر سنووری باشووری کۆمار له‌گوندی سه‌رای نیوان بۆکان و سه‌قز نیشته‌جی کران. گه‌یشتیان به‌سه‌را هاوکات بو له‌گه‌ل هه‌لاتتی پیشه‌وه‌ری و پروخانی کۆماری ئازهربايجان. ئینجا ئه‌وان له‌گه‌ل نه‌مر مه‌لا مسته‌فای بارزانی و هیتزی بارزانییه‌کان که‌وتن، له‌هه‌موو ئه‌و ماوه‌یه‌دا یارمه‌تی کۆماری کوردستان و بارزانییه‌کانیان دا، ئینجا ئاوی دیوی عیراق بوونه‌وه و له‌وی که‌وتنه‌ زیندانه‌وه.

کتیبه‌ی «قیام افسران خراسان» یه‌ک له‌و ئه‌فسه‌رانه‌ نووسیه‌تی که‌ ناوی «ئه‌بولحه‌سه‌ن ته‌فریشیان»^۱ کتیبه‌که‌ تزییه‌ له‌ ریز و ئیحتیرام بۆ نه‌مران پیشه‌وا و مه‌لا مسته‌فا بارزانی. به‌شی سه‌باره‌ت به‌ بۆکان لاپه‌ره‌ ۱۰۳ تا ۱۰۸ ده‌گرته‌وه و تیتیدا باسی گه‌رانه‌وه‌ی خۆیان ده‌کا له‌ گوندی «ئالتوونی خواروو» و «سه‌را» وه‌ بۆ بۆکان و پاشان مه‌هاباد، دوا‌ی هه‌ره‌سه‌هیتانی کۆماری ئازهربايجان.

له‌م وتاره‌دا خه‌لکی بۆکان به‌ «شه‌ر خۆر» ناوده‌با که‌ سه‌ربازخانه‌ی شه‌ره‌که‌یان تالان کردوه و ئه‌فسه‌ره‌کانی کۆماری ئازهربايجانیان گرتوه و ته‌حویلی رژیمی شایان داونه‌ته‌وه و ئه‌وانیش له‌ مه‌هاباد ئیعدامیان کردوون. ئاشکرایه‌ ئه‌م کاره‌ به‌ده‌ستی ئاغاکانی بۆکان کراوه‌ که‌ خۆیان بۆ هاته‌وه‌ی رژییم ئاماده‌ ده‌کرد و به‌لگه‌که‌شی بیره‌وه‌رییه‌کانی مامۆستا هه‌ژاره‌ له‌ چیشتی مجیوردا که‌ ده‌لی یه‌ک له‌ ئاغان خه‌ریک بوو منیش بگری و بمداته‌ ده‌ست سپای ئیران. به‌داخه‌وه‌ چاپی دووه‌می کتیبه‌که‌ هه‌ندی گۆرانکاری تیتدا کراوه‌ که‌ دووره‌ له‌ هه‌لویستی نووسه‌ر^۱.

۱. ابولحسن ته‌فریشیان، «قیام افسران خراسان»، چاپ دوم، انتشارات اطلس، تهران ۱۳۳۷/ ۱۹۹۸، ۲۰۸ صفحه، فارسی.

راپه‌ربینی ئەفسه‌رانی خوراسان و حماسه‌ی خارک

ئەم بەرھەمە کتیبی دووھەمە، که یەک لەو ئەفسەرە ئێرانییانە نووسییویەتی وا له خوراسان راپه‌ربین و دواى تىکشکانیان هه‌لاتن بۆ حکومەتی میلیی ئازەربایجان و ئینجا گەیشتنه کۆماری کوردستان.

نوسەری کتیبەکه «عەلی ئەسغەر ئیحسانى» له بەشیکى کتیبەکه‌دا، واتە لاپه‌ره‌ی ۱۷۶ تا ۲۴۳ باسى ژيانى خو‌ی و پینج ئەفسەری دیکەى ئێرانى له‌نیو کوردان و به‌تایبەت بارزانیه‌کان ده‌کا و به‌وپه‌رى ریزه‌وه ده‌روانیته کورد. له لاپه‌ره ۱۸۲ تا ۱۸۵ دا نوسەر له بۆکان دەدوئ، واتە ئەو کاتەى له سه‌راوه ده‌گه‌نه بۆکان و له‌وئ بۆکانیه‌کان پێیان راده‌گه‌یه‌نن که پيشه‌وه‌رى و غوه‌لام يه‌حيا و ئەوانى تر هه‌لاتوون. له بۆکان وادياره ئاپۆره يا خود داروده‌سته‌ی ئاگاكان ده‌ورىان داون و ويستووينا نه چه‌که‌کانيان لى‌بستين. هه‌روه‌ها ده‌لى پادگانى بۆکان تالان کرابوو و ئەفسه‌ره‌کانيان دابوو ده‌ست حکومەتى ئێران، که ئەوه‌ش ویناچى خه‌لک کردبیتيان و زیاتر پیلانى ئاغاواتى شار و ناوچه‌که‌یه. ده‌لى ئەو ئەفسه‌رانه هه‌مووى له‌لایه‌ن ده‌وله‌تى ئێران‌ه‌وه له مه‌هاباد ئیعدام کران. هه‌روه‌ها ده‌لى «طابور»، واته هه‌نگى بۆکان ۱۱۵۰ سه‌ربازى لى‌بوو، که هه‌مووى توانه‌وه و هه‌لاتن و ته‌نیا ۱۹ که‌سیان ما‌بوونه‌وه. ئینجا به‌رێگه‌ی بورهان‌دا ده‌چن بۆ مه‌هاباد و چاویان به‌ پيشه‌وا ده‌که‌وئ و...

بیره‌وه‌رییه‌کانی مورته‌زا زه‌ر به‌خت

کتیبی سیه‌م بیره‌وه‌رییه‌کانی «مورته‌زا زه‌ر به‌خت» به‌ناوی «گذار از توفان»، واته‌تییه‌ر بیون له‌ توفان، که‌ یه‌کیکه‌ له‌ و کتیبانه‌ی وا له‌نیو پرۆژه‌ی «میژوو‌ی زاره‌کی ئیران» دا بلاوکرانه‌ته‌وه. ئەم پرۆژه‌یه‌ له‌ ده‌روه‌ی ئیران له‌ ئەمریکا و ئوروپا به‌رپۆه‌ چوو و تینیدا له‌گه‌ل هه‌ندی که‌سایه‌تی وه‌ک ئەبولحه‌سه‌ن به‌نیسه‌در سه‌رۆک‌کۆماری پیشووی حکومه‌تی مه‌لاکان و که‌ریم سه‌نجابی کرماشانی وه‌زیری ده‌روه‌ی پیشووی ئیران و... چه‌نده‌ا سه‌عات وتووێژ کرا و پاشان وتووێژه‌کان هینرانه‌ سه‌ر کاغه‌ز و بلاوکرانه‌وه.

له‌ کتیبه‌که‌دا زه‌ر به‌خت باسی ئەوه‌ ده‌کا که‌ پایلۆت، واته‌ فرۆکه‌وان بووه، ته‌یاره‌یه‌کی ئیرانی ر‌فاندوو و بردوو‌یه‌ بۆ حکومه‌تی میلی‌ی ئازهر‌بایجان له‌ ته‌وریز و ویستوو‌یه‌تی له‌ کۆماری کوردستان و نیوان سه‌قز و بۆکانیش فرۆکه‌خانه‌یه‌ک بکریته‌وه، به‌لام حکومه‌تی هه‌ردوولایان هه‌ره‌سی هیناوه‌ و ئەویش له‌گه‌ل هاو‌ریکانی له‌ گوندی سه‌راوه‌ به‌ره‌و بۆکان بوونه‌ته‌وه و له‌ویوه‌ بۆ مه‌هاباد و ئینجا له‌گه‌ل بارزانییه‌کان که‌وتوون و له‌لایه‌ن ئەوانه‌وه‌ له‌ ده‌روبه‌ری شنۆ یارمه‌تی دراوان تا ئەوه‌ی هه‌لاتوون بۆ عیراق و گیراون.

له‌ لاپه‌ره‌ ۱۱۷ی کتیبه‌که‌وه‌ تا ۱۲۵ باسی هه‌لاتنی خۆی و هاو‌ریکانییه‌تی له‌ سه‌راوه‌ بۆ بۆکان و مه‌هاباده.^۱

۱. «گذار از توفان، دونسل از افسران سازمان نظامی»، خاطرات مرتضی زربخت در گفتگو با حمید احمدی، انجمن مطالعات و تحقیقات تاریخ شفاهی ایران در برلین، آلمان ۱۳۸۰/۲۰۰۱ (۹)، فارسی.

ئەم کتیبه‌ له‌ ئیران به‌و ناوه‌ بلاو‌بوته‌وه: مرتضی زربخت در گفتگو با حمید احمدی، «خاطراتی از سازمان افسران حزب توده ایران»، انتشارات ققنوس، تهران ۱۳۸۲/۲۰۰۳، ۳۴۳ صفحه، فارسی.

له مههابادی خویناوییهوه تا لیوارهکانی ئاراس

بۆ سالانکی دووردریژ کتیبی به فارسی نووسراوهی «نهجهفقولی پهسیان» بهناوی «از مههاباد خونین تا کرانههای ارس» تاقه سهراچاوهیهکی ئیرانی بوو، که دوور له سووکایهتی و هیرشی نامرۆقانهی قهلهم بهدهستانی بهکریگیروای ئیرانی بۆ سهراکۆماری کوردستان و پیهههکانی، به چاویکی نهک بی لایهن، بهلکوو تا رادهیهک واقعبینانه سهیری کۆمار و پیههرانی و بهتاییهت خهباتی بارزانییهکان و نهمر مستهفا بارزانی کردبوو و خۆی له هیرشی ئاسایی ئه و سالانه بۆ سهراگهلی کورد و پیهههکانی پاراستبوو.

نووسهری کتیبهکه ههوالنیزیکی پۆژنامهی «اطلاعات»ی چاپی تاران بوو، که چهند پۆژیک دواي ههرهسی کۆمار و هاتنهوهی سپای ئیرانی سهردانی مههابادی کردبوو و زانیاریی زۆری له مهراووداوهکان ههبوو. ناوبراو سهرهتا کتیبیکی بهناوی «مرگ بود، بازگشت هم بود» سهبارهت به کۆماری ئازهربایجان و پیهههکانی نووسیوو و ئهه کتیبهی له سهراکۆماری کوردستان وهک بهرگی دووههمی ههمان کتیبی «از مههاباد خونین...» وابوو. بهشی زۆری کتیبی پهسیان سهبارهت به بارزانییهکان و نهمر مهلا مستهفای بارزانی و چوونیان بۆ سوڤیهته، بهلام له لاپهههکانی سهرهتادا بهکورتی سهبارهت به کۆمار و تیکشکانی و هاتنهوهی سپای ئیران له سهقهزهوه بۆ مههاباد دواوه و ئهوهی بۆکان بگریتهوه لاپهههکانی ۲۵ - ۲۶ که تیندا باسی سهرا، بۆکان، بورهان، تازهقهلا، تایفهی عهباسی و هۆزی دینوکری، حاجی بابه شیخ، بایزئاغای گهورک (؟) و... کراوه و له مهرا سوارهی عهشایر دهلی که ئاماده بوون له ئیندرقاشهوه بچنه نیو مههاباد و تالانی بکهن و تهنا نهت پیشهوا و پیههرانی کۆمار بگرن و سزایان بدهن (لاپههه ۲۶).

کتیبهکه وهرگهراوهته سهرا زمانی کوردی و به ههندیکی زیادکراوه و وینه و لیستهی ناوهوه له ههولیر بلاوکراوهتهوه. ئهوه تاییهتهندیی چاپه کوردیههکهیهتی.

نوسخهی فارسییهکهیم دهست نهکهوت.^۱

۱. نهجهفقولی پهسیان، «له مههابادی خویناوییهوه... ههتا لیوارهکانی ئاراس»، شهوکهت شیخ یهزدین کردوویهته کوردی و پهراویزی بۆی نووسیوه، بلاوکردنهوهی پارتی دیموکراتی

رېكەوتى ئىعدامى شەھيدانى بۆكان و سەقز

دووسى مانگىك پىش ئىستا بابەتتىك لەسەر مالپەرى رۆژھەلات/ بۆكان و دوو مالپەرى دىكە (رېنيسانس و ھەلوئىست) بلاوكردەوہ. لە وتارەكەدا پرسى سەبارەت بە رېكەوتى ئىعدامى شەھيدەلى بەگى يەكشەوہ لە بۆكان و ۱۱ شەھيدى سەربەرزى شارى سەقزم ھىنايە گورپى. مەسەلەى رېكەوتى رۆژ و مانگى ئىعدامى ئەو ۱۲ شەھيدە، بەپىچەوانەى ۷ شەھيدەكەى مەھاباد، ناديار بوو و لە پەروپىستدا مابۆوہ. سەرەتا وامدەزانى كە تەنيا من لەو تارىخانە ئاگادار نىم و سەرچاوەكانى بەردەستى من دەيزانن و باسى ناكەن، بەلام درەنگتر تىگەيشتم ھىچ سەرچاوەيەكى كوردى يا ئەو كەسانەى وا بىرەوہرىي راستەوخۆى ئەو رۆژانەيان ھەيە، لەسەر رېكەوتەكان يەكدەنگ نىن. لە رەوتى كارەكەدا بۆم دەرکەوت كە رېكەوتى شەھادەتى عەلى بەگى شىرزاد (يەكشەوہ) بەھۆى نووسراوى سەر كىلى قەبرەكەيەوہ گۆمانى لەسەر نىيە، بەلام پرسى ئىعدامەكانى سەقز ناديار ماوہتەوہ و رېكەوتەكەى يەكلایى ئەبۆتەوہ.

لەو بواردەدا بە يارمەتى چەند كەس لە ئەندامانى بنەمالەى فەيزۇللابەگى چوار وتارى جىياجىام نووسى لە ماوہيەكى دوو مانگىدا بلاوم كردنەوہ. بەختەوہرانە، لە كۆتايى كاردا دەستم بە ژمارەيەكى رۆژنامەى ئىتلاعات، چاپى ئەو سەردەمەى تاران كەوت كە ھەوالى ئىعدامەكانى سەقزى بەروونى راگەياندىبوو. بىئەوہى بچمەوہ سەر سى وتارەكەى پىشتىرى خۆم، لىرەدا دەقى چوارەمىن و ئاخىرىن وتار دەھىتمەوہ بۆ ئەوہى خويئەران لە چۆنبيەتى و رېكەوتى دروستى ئەو جىنايەتەى رېزىمى پەھلەوى دەرھەق بە گەلى كورد، ئاگادار بن.

رۆژی شههید بوونی

یازده شههیده که ی کۆماری کوردستان له شاری سهقر روون بوویهوه

۱۳۲۵/۱۱/۱۶ ی ههتاوی = ۱۹۴۷/۲/۵ ی زایینی

سی چوار سالیکی پینش ئیستا وتاریکم سهبارهت به شههیدانی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) نووسی و ههولم دا پۆژی شههادهتی ئیعدامیهکان که سهرجهه ۱۹ کوردی رۆژههلات و ۴ ئهفسهری باشووری کوردستان، دهسنیشان بکهه.

رۆژی ئیعدامی نهمران پینشهوا و سهیف و سهدری قازی له ههمووان پوونتر بوو و دهزانرا له ۱۳۲۶/۱/۱۰ بهرانبهه به ۱۹۴۷/۳/۳۱ دا له مههاباد له داری بییاد دراوان. کوردانیش ههموو سالیکی لهو رۆژهدا له کوردستان و گهلیک شوینی جیهان بهو بۆنهیهوه پئورپهسمی یادکردنهوه بهرپوه دههه.

۱. لهسهه رۆژی ئیعدامی چوار ئهفسهه شههیدهکهی مههاباد، واته نهمران حامید مازووچی، محهمه نازمی، رهسوول نهغهدهیی و عهبدووللا رهوشهنفکریش هاودهنگی ههبوو. ئهوان راست ههفتهیهک دواي شههید بوونی پینشهوا و سهیف و سهدر، واته ۱۳۲۶/۱/۱۷ بهرانبهه به ۱۹۴۷/۴/۷، له مههاباد له دار درابوون.

۲. چوار ئهفسهه قارهمانهکهی باشووریش، واته نهمران مستهفا خوشناو، خهیروللا عهبدولکههیم، محهمه محموود قودسی و عیززهت عهبدولعهزیز که له سپای کۆماردا خهباتیان کرد و دواي ههههس هیئانی کۆمار گهراوهوه باشوور، حکومهتی عیراق له رۆژی ۱۳۲۶/۳/۲۸ که دهکاته ۱۹۴۷/۶/۱۹ له بهغدا ئیعدامی کردن و تهرمی پیرۆزیان برایهوه باشووری کوردستان و به پیزی تاییهتی خهلهکهوه له شارهکانی کوردستان نیژران، دهیان سههراوهش بۆ ریکهوتی ئه پووداوه هاودهنگن؛

۳. نهمرههلی بهگی شیزاد (یهکشهوه)، له بۆکان له داری بییاد درابوو و رۆژی ۱۳۲۵/۱۱/۲۵ وهک رۆژی شههید بوونهکهی بهپوونی لهسهه کیلی گلکوی پیرۆزی نووسراوه و دهکاته ۱۹۴۷/۲/۱۴ (بۆ زانیاری زیاتر پخواننه بهندی «خ»

له خواره وه تر).

۴. ئه وهی ده مایه وه ۱۱ شه هیده که ی سه قز بوون. سه بارهت به وان به داخه وه سه رچاوه کان هاو دهنگ نین و من له وتاره که ما ده سنیشانی زیاد له ۱۰ سه رچاوه م کردبوو که هه رکام ئاماژه به رۆژیک و مانگیک ده کهن و ریکه وته کانیش به گشتی له دهوری ۲۵ ی مانگی یازده یان ۲۵ ی مانگی دوازده ی سالی ۱۳۲۵ ده سوورینه وه.

ئه وه ده م سه ره رای وتووێژ کردن له گه ل چه ند که س، نامه نووسین بۆ چه ند که سی دیکه و پشکنینی ئه وه کتیب و سه رچاوانه ی وا لیره له دووره ولاتی له به رده ستم دا بوون، نه متوانی به وردی رۆژی ئیعدامی ۱۱ شه هیده که ی سه قز دیاری بکه م. ئه وه وه ک گری له سه ر دلم مایوو تا ئه وه ی له م رۆژانه دا بریارم دا په نا به رمه به ر رۆژنامه کانی ئه وه سالی تاران بۆ ئه وه ی بزانه له کامیان دا هه والیک سه بارهت به رووداوه که بلا بوته وه. له رۆژانی ۲ - ۳ ئه م مانگه دا، واته مانگی چواری ۲۰۱۴ چووم بۆ به شی ئاسیا و ئه فریقای کتیبخانه ی بریتانیا (بریتیش لایبریری) له له ندهن. نوسخه ی ئه سلی ئه وه رۆژنامه نه ی وا له کتیبخانه که راگیراون پیشتر له بینایه یه ک بوون له ناوچه ی «کۆلیندل» ی له ندهن و ده ست راگه یان دنیان هاسان بوو، به لام ئیستا راگویزان وه ته ناوچه ی «یۆرک» ی بریتانیا، که مه سافه یه کی زۆر له له ندهنه وه دووره، بینایه ی سه ره کی کتیبخانه که له له ندهنیش ته نیا مایکروفیلمی هه ندیک له رۆژنامه کانی تیدا راگیراوه.

هه ر چۆنیک بی، ویستم له مایکروفیلمه کانی له ندهنه وه ده ست پی بکه م. یه که م رۆژنامه که سو راغم ده کرد هه واله که ی بلا و کرد بیته وه رۆژنامه ی «اطلاعات» ی چاپی تاران بوو. سی نوسخه ی مایکروفیلمی ئه وه سالانه م وه رگرت و پینان دا چوومه وه تا ئه وه ی له هه واله کانی مانگی ۱۰ - ۱۱ ی سالی ۱۳۲۵ ی ئیرانی، واته مانگی یه ک و دووی سالی ۱۹۴۷ دا تووشی هه والیک ی زۆری ئازه ربا یجان و کوردستانی ئه وه رۆژانه هاتم و له ئه نجام دا ئه وه ی وا به شوینی دا ده گه رام دۆزیمه وه!

رۆژنامه ی ئیتلاعاتی رۆژی ۱۶/۱۱/۱۳۲۵ به رانه به به ۱۹۴۷/۲/۶ (سالی ۲۱،

ژماره ۶۲۶۹) له لاپه‌ره‌ی کۆتایی و به‌شی «خبرهای کشور» دا ئەم هه‌واله‌ی تیلگرافییه‌ی له زمان هه‌والنیری رۆژنامه‌که له سه‌قزه‌وه بلاوکردۆته‌وه:

«قاتلین مرحوم سرلشکر امین و مسببین غارت بانه اعدام شدند. سقز ۱۶ بهمن.» ئەم رۆژنامه‌یه‌ی ده‌وای شه‌رحیکی سه‌رتاپادرو و بوختان، ناوی ۱۱ شه‌هیده‌که‌ی راگه‌یاندووه و له کۆتایی دا نووسیویه‌تی «سه‌عات ۵ی به‌یانی چوارشه‌ممه بریاری دادگا [له‌مه‌ر ئەو ۱۱ که‌سه] به‌رێوه‌برا و به‌داری سزادا هه‌لاوه‌سرا». به‌و پێیه‌ گومانیک نه‌ما که رۆژی ئێعدامی شه‌هیده قاره‌مانه‌کانی سه‌قز، چوارشه‌ممه ۱۳۲۵/۱۱/۱۶ به‌رانبه‌ر به ۱۹۴۷/۲/۵ بووه.

با له‌پێش دا ده‌قی هه‌والی رۆژنامه‌که به‌ فارسی لێرده‌ا بنووسمه‌وه و پاشان بیکه‌م به‌ کوردی:

«قاتلین مرحوم سرلشکر امین و مسببین غارت بانه اعدام شدند!

تلگراف مخبر ما از سقز

سقز ۱۶ بهمن

سال قبل، سرلشکر محمود امین و عده‌ای از سربازان رشید در راه استقرار امنیت در سقز شهید شدند.

دیروز صبح اهالی سقز بر دارهائی که در میدان شهر جلو شهرداری برپا گردیده بود، اجساد کسانی را آویخته دیدند که در شهادت مرحوم سرلشکر امین و آتش زدن بانه و غارت دهات دست داشتند و ۵ سال تمام آسایش و امنیت منطقه کردستان را بهم زده بودند.

دادگاه نظامی زمان جنگ که در سقز تشکیل گردیده بود، احمد فاروقی، محمد دانشور، عبدالله متین، علی جوانمردی، رسول محمودی، احمد شجاعی، شیخ صدیق اسعدی، شیخ امین اسعدی‌مقدم، حسن فیض‌الله‌بگی کانی‌نیازی، علی فاتح و محمود فیض‌الله‌بگی را باتهام قیام مسلحانه علیه امنیت کشور محکوم باعدام نمود.

ساعت ۵ صبح روز چهارشنبه رأی محکمه بمورد اجرا گذاشته شد و افراد نامبرده بدار مجازات آویخته شدند.»

وه‌رگیزاوی کوردیی ده‌قه فارسییه‌که:

«بکوژانی خوالیخۆشبوو سه‌رله‌شکر ئەمین و سه‌به‌بکارانی تالانی بانه ئیعدام

کران!

تیلگرافی هه‌والئیرمان له سه‌قزه‌وه

سه‌قز، ۱۶ی رێبه‌ندان

۵ سال پیش ئیستا سه‌رله‌شکر مه‌حمود ئەمین و ژماره‌یه‌ک له سه‌ربازانی ئازا

له‌پیناو مسۆگهر کردنی ئاسایش‌دا له سه‌قز شه‌هید بوون.

دوینی به‌یانی دانیشتووانی سه‌قز به‌سه‌ر ئەو دارانه‌وه‌وا له‌گۆره‌پانی شاره‌که‌له

به‌رده‌م شاره‌داری‌دا هه‌لکرا بوون، ته‌رمی ئەو که‌سانه‌یان به‌هه‌لاوه‌سراوی بینی که

له‌شه‌هید کردنی خوالیخۆشبوو سه‌رله‌شکر ئەمین و ئاگر تێبه‌ردان و تالانی بانه و

چه‌پاوکردنی گونده‌کان‌دا ده‌ستیان هه‌بوو و ۵ سالی ره‌به‌ق هێمنایه‌تی و ئاسایشی

ناوچه‌ی کوردستانیان تیکدا بوو.

دادگای سپایی سه‌رده‌می شه‌ر که‌له سه‌قز پیکهات بوو، ئەحمه‌د فارووقی،

مه‌مه‌د دانیشوهر، عه‌بدوڵلا مه‌تین، عه‌لی جه‌وانمه‌ردی، ره‌سوول مه‌حموودی،

ئه‌حمه‌د شوجاعی، شیخ سدیق ئەسه‌دی، شیخ ئەمین ئەسه‌دی موقه‌ده‌ده‌م، حه‌سه‌ن

فه‌یزوڵلا به‌گی کانی نیازی، عه‌لی فاتح و مه‌حموود فه‌یزوڵلا به‌گی به‌تۆمه‌تی رابوونی

چه‌کدارانه‌ دژ به‌ ئاسایشی ولات به‌ ئیعدام مه‌حکووم کرد.

سه‌عات ۵ی سه‌رله‌به‌یانی رۆژی چوارشه‌مه‌مه، بریاری دادگا به‌رێوه‌برا و

ناوبراوان به‌ داری سزادا هه‌لواسران.»

هه‌ندیک پوون کردنه‌وه:

ئا. ئەوه‌ شتیوازی هه‌میشه‌یی حکومه‌ته‌کانی ئیرانه‌ به‌ پژیمی په‌هله‌وی و

ئیسلامییه‌وه، که‌ تۆمه‌ت و تاوان و بوختان بۆ خه‌لکانی ئیعدامی هه‌لده‌به‌ستن

بۆ ئەوه‌ی پاساوی کرداره‌ نامرۆفانه‌که‌یان بده‌نه‌وه، ده‌نا شیخ سدیق ئەسه‌دی

چی و کوژرانی سه‌رله‌شکر ئەمین له‌ شه‌رپدا چی، نه‌ک هه‌ر ئەویش به‌لکوو

هه‌موو ئەو شه‌هیدانه‌ی تر. یان ئاگر تێبه‌ردانی بانه، ئەگه‌ر بووبی، ده‌بی له

په یوه نډیى حه مه ره شهیدخانى بانهدا باسى بکړئ نهک کومارى کوردستان و
ئو که سانه.

ب. ئو ۵ ساله ی وا له هه واله کهدا گوتراوه، سالانى شه پى دووه مى جیهانین
که سپا خاوینه که ی ره زاشا «به بلاوبوونى دووپه ر ئاگاهى» بلاوه ی
کردبوو و ناوچه کانى باکوورى ئیران به موکریان و نازهر بایجانوه وه
که تېووه ژیر کونترۆلى له شکرى سوورى په کیه تى سؤقیه ته وه. له
همو و ئو ماوه یه دا کورد و ریبهره به وه چه کانى، ناوچه که یان به وپه پى
هیمنا یه تیه وه به رپوه بر دبوو تاوه کوو دواى گه رانه وه ی هوردووى سوور،
ئهرته شى هه لاتووى ئیران له کونه مشکه کانیا ن هاتنه وه دهرى و گه رانه وه
سه ر بازگه کان، ئینجا ژه نه راله هه لاتووه کان دووباره به ربوونه وه گیان و
مالى خه لک و به و ئیعدا مانه ش وه لامى عه جه مانه ی ئو که سانه یان دایه وه که له و
۵ ساله دا ئاسایشى ناوچه که یان بو خه لکیش و حکومه تى «ئه علاحه زره ت» یش
پاراستبو!

پ. کوژرانى سه ره له شکر مه حموود ئه مین ده گه رپته وه بو پوژى ۱۳۲۰/۱۱/۱۸
(۱۹۴۲/۲/۷). ناوبراو فه رمانده ی ئیرانى له شکرى کوردستان بوو و له شه ر
له گه ل هیزى حه مه ره شهیدخانى بانه (قادرزاده) دا له سنه وه گه یشته دیوانده ره و
پاشان سه قز، به لام له وى چه ند که سیک ته قه یان لى کرد و کوژرا. هېچ به لگه یه ک
به ده سته وه نییه که سیک له و یازده شه هیده به رپرسى ئو ته قه لى کردنه
بووبى. شه ر یان تالان یان ئاگر تیه ردانى به شیک له شارى بانه ش په یوه نډیى
به وانه وه نه بووه، سپای ئیرانى جگه له هه ستى توله سه نډنه وه له رپبه رانى
کورد، به ئاشکرا ده یانو یست هیزى خویان بنوینن و چاو تر سیتى خه لکیش
بکه ن؛ ئو کاره چه په له یان له نازهر بایجانیش به رپوه بر دبوو.

ت. هه واله که به ناوى هه والئیرى پوژنامه که له سه قزه وه نیردراوه، به لام زور
ویده چى که به رپرسانى سپای ئیران له سه قز نووسیویانه و داویانه ته
ده ست هه والئیر بینیرى بو پوژنامه که. ئه وه ش به و راستیه دا دهره که وى

که نووسراوه‌که له چوارچێوه‌ی هه‌والی رووداوی ئه‌و پۆژه چۆته‌ ده‌ری و میژوولکه‌یه‌کی بۆ ئیعدامییه‌کان تیدا هه‌لبه‌ستراوه که هه‌والئیری هه‌ژار نه زانیویه‌تی و نه توانیویه‌تی شتی وا بداته پال که‌سانیک که هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به مه‌سه‌له‌کانه‌وه نه‌بووه. ئه‌وه به‌رپرسیانی سپایی و له راستی دا قاتلانی ئه‌و ۱۱ شه‌هیده‌مانن که کرده‌وه‌ی وایان داونه‌ته پال و دیاره له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌م تۆمه‌تانه مه‌حکومیان کردوون و ئیستا هه‌والیان بۆ پۆژنامه‌ی ئیتلاعاتیش نووسیوه.

ج. ناوه‌کانی نیو پۆژنامه‌ی ئیتلاعات هه‌مان ۱۱ ناوون که هه‌موومان ده‌یانناسین، به‌لام وه‌ک له کۆپی لاپه‌ره‌ی پۆژنامه‌که‌ش دا ده‌بیندری، ناوی «شیخ امین اسعدی مقدم» وه‌ک دوو به‌ش و دوو که‌س نووسراوه و به هه‌مان شیوه، ناوی «حسن فیض‌الله به‌گی کانی‌نیان» یش. ئه‌وانه ئیتر هه‌له‌ی تایپ و نووسینی پۆژنامه‌که‌ن و ئه‌گه‌ر ئه‌و کیشه‌یه نه‌گرینه به‌رچاو، ناوه‌کان هه‌مان ناوی یازده شه‌هیده سه‌رفرازه‌که‌ی سه‌قزن.

چ. له نووسینی ناوه‌کان دا یه‌ک‌دوو هه‌له‌ی دیکه‌ش ده‌بیندری: مه‌حموود فه‌یزوللا به‌گی ده‌بی محه‌مه‌دخانی فه‌یزوللا به‌گی بی؛ ناسناوی موقه‌ده‌ده‌میش دوا‌ی ناوی شیخ ئه‌مین ئه‌سعه‌دی بۆ من نه‌ناسراو و نه‌زانراوه گه‌رچی وا هه‌یه له ناسنامه‌ی فه‌رمیی شه‌هیدا ئه‌و زیادییه‌ش هه‌ر بووبی و سه‌رچاوه کوردییه‌کان باسیان نه‌کردبی؛

ح. له‌به‌ر رووناکایی ئه‌و هه‌واله، پرسیاریک له‌مه‌ر پۆژی ئیعدامی شه‌هید عه‌لی به‌گی شیرزاد (یه‌کشه‌وه) سه‌ره‌له‌ده‌دا: له‌سه‌ر کیلی گلکۆی پیرۆزی عه‌لی به‌گ به‌بی پێچ‌وپه‌نا پۆژی ۱۳۲۵/۱۱/۲۵ بۆ پۆژی شه‌هید بوونی راگه‌یه‌ندراوه.

ئایا عه‌لی به‌گ ۹ پۆژ دوا‌ی یازده شه‌هیده‌که‌ی سه‌قز له بۆکان ئیعدام کراوه؟ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌ک راینه‌گه‌یاندوووه که عه‌لی به‌گ ۹ پۆژ دوا‌ی ئیعدامه‌کانی سه‌قز زیندوو بووبی؛ بۆ نمونه، نه‌مر میرزا حه‌مه‌ر په‌ئووفی خه‌یات (په‌ئووفی مه‌لا حه‌سه‌ن) له بیره‌وه‌رییه هه‌شتا چاپ نه‌کراوه‌کانی دا ده‌لی له پۆژانی پێش ئیعدام دا راسته‌وخۆ

سەردانی عەلی بەگ و گێراوەکانی دیکەم له زیندانی مائی رەشیدەسوور له بۆکان کردووه. ئایا پرووداوەکان هەر وا رابردوون و عەلی بەگی شیرزاد تا پۆژی ۲۵ی ئێو مانگە ماوه یان نووسەرانی کیل هەلەیهک به قەڵەمیان دا هاتوو که ئەگەر واش بێ زۆر سەمەرە نییه له بەر ئێو راستییەکی که تەرمی پیرۆزی عەلی بەگ دوو جار گویژراوەتەوه و بۆ جاری سێهەم له خانەقای بورهان ئەسپەرەدە کراوه که ئێو کیلەش بۆ ئێو مەنزڵە نوێیەکی نووسراوه.

هەر چۆنیک بێ، ژماره و پیکهوتی ئێعدامییهکانی کورد، دواى هەرەسى کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) به شیوهی خوارەوهیە:

له ماوهی چوار مانگ و ۱۳ پۆژی نیوان ۱۳۲۵/۱۱/۱۶ و ۱۳۲۶/۳/۲۹ی هەتاوی دا سەرجهم ۲۳ کەس (۱۹ کورد له پۆژەهلات و ۴ کورد له باشووری کوردستان) ئێعدام کراون.^۱

یهکەم ئێعدامەکان له پۆژی ۱۳۲۵/۱۱/۱۶ (۱۹۴۷/۲/۵) له شارێ سەقز به پێوه براوه و تێیدا ئەم ۱۱ پۆڵە نەمرەکی گەله کهمان له دار دراون:

ئەحمەدخانی فارووقی، عەبدوڵڵاخانی مەتین، محەممەدخانی دانیشوهر، محەممەدخانی فەیزوڵلابەگی، حەسەنخانی فەیزوڵلابەگی، عەلیخانی فاتح، ئەحمەدخانی شەجیعی، رەسوول ئاغاى مەحموودی، عەلی ئاغاى جەوانمەردی، شیخ سدیقى ئەسەدی و شیخ ئەمینى کهسنەزانی.

ئێعدامی دووهەم جار له پۆژی ۱۳۲۵/۱۱/۲۵ (۱۹۴۷/۲/۱۴) له سەر حەوزەگەورەکی بۆکان بووه که یەک کەسی تێدا له دار دراوه:

نەمر عەلی بەگی شیرزاد (یهکشەوه).

سێهەم دەستەکی پێهەرانی کورد له پۆژی ۱۳۲۶/۱/۱۰ (۱۹۴۷/۳/۳۱) له مەهاباد ئێعدام کراون و وەک هەمووان دەزانین، بریتی بوون له ۳ پێهەری مەزن:

۱. خالی سەرنج پراکیتیش وا هەیه ئێوه بێ که رژییم دواى کوشت و بڕ و رەشەکوژییهکی زۆر له ئازەربایجان، به شیوهی فەرمی له ویش وەک کۆماری کوردستان، هەر ۱۹ کەس له پێهەر و کاربه دەستهکانی حکوومهتی میلیلی ئازەربایجانی ئێعدام کرد.

پیشه‌وا قازی محه‌مه‌د، محه‌مه‌د حوسین‌خانی سه‌یفی قازی و میرزا ئه‌بولقاسمی سه‌دری قازی (صدرا‌الاسلام).

چوارهم ده‌سته‌ی ئی‌عدم کراوه‌کان ۴ ئه‌فسه‌ری کورد بوون که له پوژی ۱۳۲۶/۱/۱۷ به‌رانبه‌ر له‌گه‌ل ۱۹۴۷/۴/۷ دا له شاری مه‌هاباد له دار دران:

نه‌مران حامید مازووچی، محه‌مه‌د نازمی، په‌سوول ئه‌غه‌ده‌یی و عه‌بدو‌للا په‌وشه‌نفکر.

پینجه‌م ده‌سته‌ی ئی‌عدم کراوان بریتی بوون له‌و چوار ئه‌فسه‌ره کورده‌ی و له باشووری کوردستانه‌وه هاتبوونه نیو سپای کۆمار و دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆمار گه‌رپابوونه‌وه باشووری کوردستانی ژیر حوکمی ده‌وله‌تی عێراق. هه‌ر چوار ئه‌فسه‌ره قاره‌مانه‌که له پوژی ۱۳۲۶/۳/۲۸ دا به‌رانبه‌ر به ۱۹۴۷/۶/۱۹ له به‌غدا ئی‌عدم کران و تهرمی پیروزیان برایه‌وه کوردستان و ئه‌سپه‌رده‌ی خاکی خوشه‌ویستیان کرا. ناوی ئه‌فسه‌ره گیان‌بازه‌کان به‌و شیوه‌یه بوو:

سته‌فا خوشناو، خه‌یرو‌للا عه‌بدو‌لکه‌ریم، محه‌مه‌د مه‌حمود قودسی و عیززه‌ت عه‌بدو‌لعه‌زیز.

له خویندنه‌وه‌ی هه‌واله‌کانی پوژنامه‌ی ئیتلاعات دا سه‌رنج‌م دایه خالکی گ‌رنگ: له پوژانی پینش ئی‌عدمی ئه‌و ۱۱ پو‌له‌یه‌ی گه‌لی کوردا، به‌پرسانی سپایی پ‌ژی‌می شا‌تاقمیک سه‌ره‌که‌ه‌شیره و خاوه‌ن‌ملک و شیخ و مه‌لای هه‌لبژارده‌یان له شاره‌کانی کوردستانه‌وه برد بو تاران که هه‌ندیکیان له دژبه‌رانی کۆمار و لایه‌نگرانی پ‌ژیم بوون و له‌وی بردیاننه لای شا. سه‌روکی ستادی ئه‌رته‌ش و ئه‌فسه‌رانی له‌شکری یه‌ک و له‌شکری دوو بو ئه‌وه‌ی زیاتر له خۆیان نزیک بکه‌نه‌وه و به‌هیزبوونی ئه‌رته‌شی ئێرانیان بکه‌نه‌ به‌رچاو، ئه‌رته‌شیک که چه‌ند سال پ‌یشت‌ر له به‌رانبه‌ر دوژمن هه‌لاتبوو، هه‌ر ئه‌و ئه‌رته‌شه‌ی که پ‌یشه‌وا له ماوه‌ی دادگا فه‌رمایشیه‌که‌ی دا

تانه‌ی ترسه‌نۆکی له ئەفسه‌ره‌کانی دابوو. هه‌وآل و وینه‌ی ئەو چاوپیکه‌وتتانه له ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی ئیتلاعاتدا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه و گه‌رچی پیم باش بوو له درێژه‌ی ئەم بابته‌ یان له وتاریکی سه‌ربه‌خۆدا کۆپیی هه‌واله‌کانیش به‌ینم، به‌لام ده‌بی بلیم کۆپیه‌کانی من له‌به‌ر مایکرو‌فیلم هه‌لگیراون و که‌یفیه‌تیکی زۆر خراپیان هه‌یه، به‌تایبه‌ت وینه‌کان هه‌یچ چه‌شنه‌ که‌لکیکیان نییه، ته‌نانه‌ت من پێش کۆپی کردنیش ئەسته‌م توانیم ته‌نیا یه‌ک دووانیکیان، ئەویش به‌ لیلی بێنم، گه‌رچی شه‌رحی ژێر وینه‌کان پوونکه‌ره‌وه‌ی زۆر شتن. بۆ نمونه، ئەرته‌ش و حکومه‌تی ئێران راست له‌ دوانیوه‌پۆی هه‌مان رۆژی چوارشه‌مه‌ ۱۶/۱۱/۱۳۲۵دا که‌ سه‌ر له‌ به‌یانیه‌که‌ی له‌ سه‌قز ۱۱ رۆله‌ی گه‌لی کوردیان ئیعدام کردبوو، به‌شیک له‌و تاقمه‌ هه‌لویست چه‌وته، واته‌ شیخ و مه‌لا و سه‌یده‌کان ده‌باته‌ به‌رده‌م شا و ئەویش ئەنگوستیه‌یه‌کی بریلیان خه‌لاتی هه‌رکامیکیان ده‌کا. ئەم قسه‌یه‌ی من پشت‌ئسته‌توووه‌ به‌ هه‌والیکی رۆژنامه‌ی ئیتلاعات له‌ رۆژی ۱۷/۱۱/۱۳۲۵ و له‌ هه‌مان ئەو لاپه‌ره‌یه‌دا که‌ هه‌والی ئیعدامی ۱۱ که‌سه‌که‌ی سه‌قزی تیدا نووسراوه‌. ده‌قی فارسی هه‌والی رۆژنامه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌ بردنی ئەو تاقمه‌ بۆ به‌رده‌م شا، به‌و شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌یه‌:

«تفقدات شاهانه

در ساعت پنج و نیم بعدازظهر روز چهارشنبه ۱۶ بهمن، چند نفر از مشایخ و سادات کرد بوسیله آقای سرهنگ گیلانشاه، رئیس رکن دوم ستاد ارتش برای شرفیابی بحضور ملوکانه بکاخ اختصاصی هدایت و مورد تفقد و عنایت ملوکانه واقع و هریک از آقایان بدریافت یک حلقه انگشتر برلیان عطیه ملوکانه قرین افتخار گردیدند، در ساعت ۱۸ مرخص و اوامر ملوکانه اینطور شرف صدور یافت که نسبت به عبدالرحیم شمس‌الدینی از مشایخ مهاباد و قاضی مگری که کسالت دارند، از طرف ارتش در بیمارستان نظامی نهایت مراقبت و پرستاری بعمل آمده و همراهی و مساعدت شود.»

وه‌رگيڤاوى كوردى:

«به‌سه‌ركردنه‌وى شاهانه

كاترميتر پيڤنج و نيوى پاش‌نيوه‌رۆى رۆژى چوارشه‌ممه ۱۶ى ريبه‌ندان [ى ۱۳۲۵ى هه‌تاوى] چەند كەس لە شەيخان و سەيدانى كورد بۆ ئەو‌وى شەره‌فى گەيشتنه بەردەم پادشايان بە نسيب بى، لەلايه‌ن جەنابى سەره‌نگ گيلانشا سەرۆكى روكنى دووه‌مى ستادى ئەرتەشه‌وه^۱ بەره‌و كاخى تايبه‌تى بران و كه‌وتنه‌ به‌ر به‌سه‌ركردنه‌وه و ميهره‌بانى شاهانه، هه‌ركام له‌و به‌ريزانەش شانازى ئەوه‌يان پى به‌خسرا كه‌ ئالقه‌يه‌ك ئەنگوستيله‌ى بريليان وه‌ك خه‌لاتى شاهانه وه‌ر بگرن، [ئينجا] له‌ سه‌عات ۶ى ئيواره‌دا مه‌ره‌خه‌س كران و فه‌رمانى شاهانه وا ده‌رچوو كه‌ عه‌بدوپره‌حيم شه‌مه‌سددينى يه‌ك له‌ شەيخانى مه‌هاباد، هه‌روه‌ها قازى موكريش كه‌ ناساغن، له‌ نه‌خوشخانه‌ى نيزامى دا بكه‌ونه به‌ر ئەوپه‌رى چاوه‌ديرى و پاريزگارى و ده‌بى [به‌رپرسانى] سپا به‌ شوينيانه‌وه بن و يارمه‌تريان بده‌ن.»

له‌ هه‌والى رۆژنامه‌ى ئيتلاعات سه‌بارەت به‌و چاوپيڤكه‌وتنه‌ له‌گه‌ل شادا ناوى دوو كه‌س براوه‌ كه‌ يه‌كيان شەيخ ره‌حيمي كورپ شەيخى بورهان و ئەويتريش قازى موكرى سەرده‌فته‌رى ئەسنادى ره‌سمى له‌ مه‌هاباد بوو، به‌لام ليسته‌ى ناوى هه‌موو ئەو ۵۵ كه‌سه‌ى وا برابوونه تاران،^۲ له‌ رۆژنامه‌ى «كوهستان» چاپى تاران، ژماره ۸۱، دووشه‌ممه ۱۳۲۵/۲/۱۴ به‌رانبه‌ر به ۱۹۴۷/۱۱/۳ لاپه‌ره ۶دا هاتوه.

ليزه‌دا، هه‌نديك زانيارى سه‌بارەت به‌و كۆپپيانه‌ى رۆژنامه‌ى ئيتلاعات ده‌خه‌مه به‌رچاوى خوينه‌ر، كه‌ له‌ په‌يوه‌ندى هه‌والى ئيعدامه‌كان و سه‌ردانه‌كه‌ى تاران‌دان:

۱. روكنى دووى ستادى ئەرتەش كارى زانيارى كۆكردنه‌وه و جاسوسى له‌سه‌ر فه‌رمانبه‌رانى سپا و چالاكانى سياسى ده‌كرد و پيش دامه‌زرانى ساواك له‌ سالى ۱۳۳۵دا، يه‌ك له‌ دام‌وده‌زگا سه‌ركوتكه‌ره‌كانى رژيمى شا بوو و به‌شيكى زور له‌ خه‌باتكارانى كوردى خستبووه به‌ر ئەشكه‌نج و زيندانه‌وه. مه‌سه‌له‌كه‌ له‌ بيه‌روه‌رييه‌كانى ئەو سالانه‌ى كه‌سانى وه‌ك مامه‌غه‌نى بلووريان و كاك جه‌ليلى گادانى دا په‌نگى داوه‌ته‌وه.

۲. ده‌ليم برابوونه تاران و ناليم چووبوون له‌به‌روه‌ى ده‌زانم به‌شيكيان وا هه‌يه به‌و چوونه رازى نه‌بوويتن و له‌سه‌ر داخوازى يان فه‌رمانى فه‌رمانده‌ره سپاى يه‌كان له‌گه‌ل تاومه‌كه‌ كه‌وتويتن. له‌ راگه‌ياندى هه‌والدا ده‌بى ئەوه‌نده‌ى ده‌كرى بى‌لايه‌نى بپاريزى.

یه‌که‌م، لاپه‌ره‌ی کۆتایی رۆژنامه‌ی ئیتلاعاتی چاپی تاران، رۆژی پینج‌شهممه ۱۳۲۵/۱۱/۱۷ ی هه‌تاوی به‌رانبه‌ر له‌گه‌ڵ ۱۹۴۷/۲/۵ ی زایینی (سالی ۲۱، ژماره ۶۲۶۹). دووهم، شیوازی کاری رۆژنامه‌که له و سالانه‌دا به و شیوه‌یه بوو که ژماره و ریکه‌وتی رۆژ و مانگ و سالی هه‌تاوی هه‌موو ژماره‌یه‌کی له‌سه‌ر لاپه‌ره‌یه‌که‌م دهنوسرا و له لاپه‌ره‌ی کۆتایی‌دا ریکه‌وته‌کان به سالی مانگی و زایینی راده‌گه‌یانترا. بۆیه له و دوو به‌لگه‌یه‌دا ریکه‌وتی هه‌تاوی نابیندرین، به‌لام له به‌لگه‌ی دواترا که په‌یوه‌ندی به چوونی کورده‌کانه‌وه هه‌یه بۆ تاران، ریکه‌وتی هه‌تاوی ده‌بیندری و ریکه‌وته مانگی و زایینی‌یه‌که، نییه.

سیته‌م، لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می رۆژنامه‌ی ئیتلاعات، رۆژی شه‌ممه ۱۳۲۵/۱۱/۱۲ هه‌تاوی به‌رانبه‌ر به ۱۹۴۷/۲/۱ ی زایینی، که تیندا ته‌نیا دوو وینه‌ی ئه‌و کوردانه ده‌بیندری و ابرابوونه تاران. به‌داخه‌وه له کۆپی وینه‌کان‌دا هه‌چ شتی‌ک ده‌رناکه‌وئ، من له‌سه‌ر مایکرو‌فیلمه‌که چه‌ند که‌سم به جلی کورده‌یه‌وه ده‌بینی و دوو که‌س به کلاوی به‌ده‌وره و بالته‌ی دریز و کۆت‌وشه‌لوار و کراواته‌وه، که له دوو ئاغای ناوچه‌ی موکریان ده‌چوون، به‌لام به‌ته‌واوه‌تی بۆم ساغ نه‌بۆوه کین. شه‌رحی ژیر وینه‌کان به شیوه‌ی خواره‌وه‌یه:

وینه‌ی سه‌ره‌وه: «اعلی‌حضرت همایون شاهنشاهی هنگام عبور از مقابل علما و مشایخ مهاباد در باشگاه افسران [تهران].»

وینه‌ی خواره‌وه: «عه‌ای دیگر از خوانین و معاریف مهاباد و کردستان لحظه‌ای پیش از تشریف فرمائی ملوکانه به لشکر اول [در تهران].»

له ژماره‌کانی ئه‌و رۆژانه‌ی ئیتلاعات‌دا چه‌ند وینه و هه‌والی دیکه‌ش سه‌باره‌ت به «میوان» ه کورده‌کان به‌رچاو ده‌که‌ون. ویده‌چی هاوکات له‌گه‌ڵ عه‌شایه‌ری کورد هه‌ندی‌ک سه‌ره‌که‌شیره‌ی شاسه‌یوانیش له ده‌ور به‌ری «مشکین شه‌هر» وه برابنه تاران و هه‌ر دوو تاقم پیکه‌وه له هه‌ندی‌ک ری‌وره‌سمی ته‌شریفات‌ی‌دا به‌شدار بووبیتن. له‌و په‌یوه‌ندییه‌دا، خالی سه‌رنج‌پاکیش ئه‌وه‌یه کاتی که ریبه‌رانی کورد بۆ جاری دووهم بانگ‌کرانه شاری باکو، ماوه‌یه‌ک پینستر، ژماره‌یه‌ک سه‌ره‌که‌هۆزی

شاسه‌یوانیش هەر بانگ‌کرا بوونه ئه‌وئ. ئیستا هه‌مان سیناریۆ له تاران پرووده‌دا!

چه‌ند نمونه‌ی هه‌واله‌کانی پوژنامه‌ی ئیتلاعات:

پوژنامه‌ی ئیتلاعات، ۱۳۲۵/۱۱/۱۳ ی هه‌تاوی، ۱۹۴۷/۶/۲ ی زاینی: «تایتلی

لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م:

«ایلات و عشایر از گذشته پند میگیرند؛ سران عشایر با افسران و سربازان

لشکر دوم آشنا شدند»

هەر له‌وئ‌دا وینه‌یه‌ک داندراوه و ئه‌م دێرانه‌ی له‌ژێردا ده‌خویندرینه‌وه:

«سرتیپ موینی[؟] فرمانده لشکر دوم و آقای دهقان مدیر [مجله] تهران مصور

در میان عده‌ای از سران و افراد عشایر در لشکر ۱، که دیروز در آن جشنی برپا

بود، دیده می‌شوند.»

پوژنامه‌ی ئیتلاعات ۱۳۲۵/۱۱/۱۷ ی هه‌تاوی [۱۹۴۷/۰۲/۰۶، تیتلی لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م

«مهمانان شاهسون و کرد ما یا قهرمانان فداکار ایران.»

هەر له‌و شوینه‌دا دوو وینه‌ش له سه‌روخواری یه‌کتر چاپ کراون و ئه‌م شه‌رحه

له‌ژێر وینه‌کان‌دا نووسراوه:

«عده‌ای از روسا و نمایندگان طوایفی که در قضیه آذربایجان به میهن خود

صمیمانه خدمت کردند. در عکس بالا آقای سرلشکر رزم‌آرا رئیس ستاد ارتش نیز

دیده می‌شوند.»

له ژماره‌کانی ئه‌و دوو مانگه‌ی پوژنامه‌ی ئیتلاعات‌دا «نه‌جه‌ف‌قولی په‌سیان»^۱

هه‌والنیری پوژنامه‌که زنجیره‌ب‌به‌تینکی سه‌باره‌ت به حکومه‌تی میلیلی ئازره‌بایجان و

کۆماری کوردستان، به‌تاییه‌ت رپیه‌ره‌کانیان نووسیوه که هه‌مووی به پوانگه‌یه‌کی

نه‌رینی و خراپه‌وه نووسراون. ویده‌چی به‌شیک له‌و ب‌به‌تانه له «بازجویی» و

۱. نه‌جه‌ف‌قولی په‌سیان دواتر کتیبکی به‌ناوی «از مهاباد خونین تا کرانه‌های ارس» چاپ

کرد که له راستی‌دا سه‌رجه‌می ئه‌م وتارانه‌ی پوژنامه‌ی «اطلاعات» ۵. وه‌ک پیشتر باسم کرد

ئه‌و کتیبه‌ کراوه‌ته کوردی و من وه‌کوو سه‌رچاوه که‌لکم لئ‌وه‌رگرتوه.

لئیرسینە وەهکانی بەرپرسیان لە بەرپرسیانی زیندانی کراوی کۆمار وەرگیرابیتن. من هەول دەدەم لە دواڕۆژدا کورتەیه کیش سەبارەت بە و بابەتانی «پەسیان» بنوسم.^۱

۱. ئەو ڕیفڕەنسی پۆژنامەیی ئیتلاعاتی ئەو سال و مانگە تاییەتیە لە هەر دوو لقی کتیبخانەیی بریتانیا بۆ کەسانیک کە بیانەوی سەردانیان بکەن:

The British Library

ETTELA᠔AT NEWSPAPER, IRANIAN

Reference for the paper copy:

OP. 637.

Address:

The British Library, Boston Spa, Wetherby, West Yorkshire, LS23 7BQ, UK.

Reference for the microfilm:

OR. MIC. 11348.

September 23 1346 – March 20, 1947.

(Preserved at the Asian and African Studies Department).

Address:

The British Library, 96 Euston Road, London, NW1 2DB, UK.

Underground station: King Cross and St Pancras.

رپه‌رینی سالی ۱۳۳۲ تا ۱۳۵۷

له سالانی ۱۳۳۱ - ۳۲ی ئیزان (۱۹۵۳ن) دا رپه‌رینیکی شکوداری کۆمه‌لانی خه‌لک دژ به‌ئاغا و دهره‌بگ له بۆکان سه‌ری هه‌لدا که خه‌رایه‌ک بالی کیشایه سه‌ر گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر، به‌تایبه‌ت ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی له رۆژه‌لات و باکووری رۆژه‌لاتی شار. پریشکه‌ی ئاگری رپه‌رین گه‌یشه‌ته هه‌ندی ناوچه‌ی ده‌وربه‌ری میانداو و مه‌هاباد، بۆ نمونه شامات) و پیه‌ده‌چوو تا ببیته شو‌رشیکی به‌ربلاوی چینایه‌تی، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژی ۲۲ دژ به‌حوکمی دوکتور موسه‌ددیق سه‌رکه‌وت و شا‌گه‌رایه‌وه ئه‌ران، ژاندرمه‌ری و سپای ئه‌رانی هاتنه‌ یاریده‌ی ئاغا‌کان و رپه‌رینه‌که‌یان سه‌رکوت کرد. ئه‌وه لاپه‌ره‌یه‌کی زی‌رینه له میژووی خه‌لکی شاره‌که‌دا. ئه‌م بابه‌تانه‌ی خواره‌وه ئاماژه به‌و رووداو مه‌ژووییه‌ ده‌که‌ن. ئامانجی سه‌ره‌کیی رپه‌رینه‌که‌کان دابه‌ش‌کردنی زه‌وی‌وزار و دادپه‌روه‌یی کۆمه‌لایه‌تی بوو. بیره‌وه‌رییه‌کانی ۱۰ سال دواتری من له مه‌سه‌له‌ی ئه‌سلاحتی زه‌وی‌وزاری شا، هه‌مان بابه‌ت ده‌گره‌یه‌وه، به‌لام نه‌ک به‌هیزی خه‌لک، به‌لکو وه‌ک ریفورمیکی سه‌رده‌می په‌له‌وی. دوو بابه‌تی دوا‌ی ئه‌وان په‌یوه‌ندیان به‌ رپه‌رینی خه‌لکه‌وه هه‌یه له شاری سه‌نی دوا‌ی شو‌رشی ۱۳۵۷ (۱۹۷۹) و ئه‌و کوشتار بی‌به‌زه‌یی‌یانه‌ی وا پاسدار و به‌سیجیه‌کانی ناوچه‌ی میانداو له گونده‌کانی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان له نیوان بۆکان و میانداوایان کرد.

راپه‌رینی سالی ۱۳۳۲ی خه‌لکی بۆکان و گونده‌کانی فه‌یزوللابه‌گی دژ به ده‌رهبه‌گه‌کان

به بۆنه‌ی په‌نجایه‌مین سالی ئه‌و راپه‌رینه‌شکۆداره‌وه نووسراوه

ریزدار کاک‌ه‌سه‌ن سه‌لاح (سۆران) یاداشتینکی کورتی له‌سه‌ر یادی راپه‌رینی وهرزیرانی ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی بۆکان نووسیوو و ئه‌رکی به‌جی نه‌هاتوی پروناکبیرانی کوردی بۆ تاوتوئی کردنی مه‌سه‌له‌که وه‌بیره‌ینابۆوه. ئه‌وه کاریکی گه‌لێک به‌ری‌وجی بوو، به‌لام خۆزگه‌ کاک‌ه‌سه‌ن که خۆی خه‌لکی ناوچه‌که‌یه‌ قۆلی له‌ کاره‌که هه‌لمالیایه و دلنایام توانای زۆریشی بۆ راپه‌راندنی هه‌یه.

به‌ریز دوکتۆر ئه‌میری هه‌سه‌ن‌پوور چهند سالی‌ک پێش ئێستا خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ له‌سه‌ر ئه‌م بابته‌ بوو و وه‌ک راسته‌وخۆ له‌ خۆیم بیست، دوو چاوپیکه‌وتنیشی له‌گه‌ڵ به‌ریزان کاک‌سه‌لاح موهته‌دی و مه‌لا عومه‌ر عه‌سری تۆمارکردبوو.

من پیم‌خۆشه‌ لی‌رده‌دا چهند خالی‌ک له‌ درێژه‌ی یاداشته‌کانی کاک‌ه‌سه‌ن‌دا

بنوسم:

۱. به‌ بۆچوونی من ناوبردنی راپه‌رینه‌که به‌ بزوتنه‌وه‌ی «جووتیارانی موکریان» هه‌له‌یه‌ له‌به‌ر ئه‌و هۆکاره‌ ئاشکرایه‌ی که راپه‌رینه‌که جگه‌ له‌ ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی له‌ رۆژه‌لات و به‌شیک له‌ باکووری بۆکان و شاماتی لای میانداو، هه‌یچ شوینینکی دیکه‌ی نه‌ته‌نییه‌وه و له‌ چۆمی ته‌ته‌هوش نه‌په‌رییه‌وه. بنکه‌ و بنه‌مای راپه‌رین شاری بۆکان بوو، که خه‌لکه‌که‌ی دژ به‌ ئاغاوات راپه‌رییون، به‌لام ره‌نگدانه‌وه‌ی چالاکیه‌ سیاسیه‌کانی بۆکان ته‌نیا له‌ ناوچه‌ی فه‌یزوللابه‌گی بینرا و پێش ئه‌وه‌ی په‌ل به‌ه‌اویته‌ شوینه‌کانی تر، له‌لایه‌ن هه‌یزی هاوبه‌شی ئاغاوات و حکومه‌تی ئێران‌ه‌وه تیکشکا. بۆیه‌ش لی‌رده‌دا ناوی ئاغاوات

۱. ئه‌م ته‌عبیره‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی حدکادا باوه‌ و له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی نه‌مران که‌ریمی حیسامی و جه‌لیلی گادانیش‌دا ره‌نگی داوه‌ته‌وه.

وه‌پیش حکومەت دەخەم که له راستی دا ئەوان بوون راپەرینه‌که‌یان تیکشکاند و له زۆر جیگا هیچ نیازنیکیان به‌و چەند ژاندرمه و پۆلیسه‌ نه‌بوو که مۆلگه‌یان له بۆکان یان مه‌هاباد بوو.

۲. ئەم راپەرینه له فەزای ئاواله‌ی سیاسی سالانی نیوان سالانی ۱۳۲۹ و ۱۳۳۲ (۱۹۵۰ و ۱۹۵۳ ز) ئێران و سەرده‌می چالاکییه‌کانی «جبهه‌ی میلی» و «حیزبی تووده‌ی ئێران»، واته حکومەتی میلیی دوکتۆر موسەددیقا هاته‌ کایه‌وه و راسته‌وخۆ له‌ژێر ته‌ئسیری بی‌گومانی فەزای دژ به‌ شا و چه‌وسینه‌رانی ئابووری، که له ئێرانی ئەو سالانه‌دا گەشتبووه‌ لووتکه‌یه‌کی به‌رز، په‌ره‌ی سه‌ند، به‌لام تاییه‌تمه‌ندییه‌کیشی هه‌بوو که نه‌ک هه‌ر له هه‌موو شوینیکی ئێران نه‌بینرا، به‌لکوو که‌وته‌ پیش هه‌ر بزووتنه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی هاوچه‌شن له موکریان و ته‌نانه‌ت پاشماوه‌ی کوردستانیش.

۳. ناسراوترین رۆخساری راپەرینی دژ به‌ ئاغاوات له‌نیو شاری بۆکان، حاجی قاسمی که‌ریمی بوو، که خۆی و میرزا حسینی برای، به‌ بنه‌ماله‌که‌یانه‌وه، که‌وتنه‌ به‌ر هێرشێ ئاغاواتی بۆکان و هه‌ر دوو ماله‌که‌یان له‌ گه‌ره‌کی حه‌مامی قاسم‌ئاغای بۆکان له‌لایه‌ن ئاغا‌کانه‌وه‌ سووتینرا و بوو به‌ خۆله‌میش. به‌ره‌به‌یانی رۆژی جه‌ژنی قوربان (یا رهمه‌زان؟) یه‌ک‌دوو رۆژ دوا‌ی کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژی ۱۳۳۲ی هه‌تاوی (۱۹۵۳ی ز) بوو، ئەو دەم من مندالیکێ ده‌ سالان بووم و وه‌ک هه‌موو مندالانی هاوته‌مه‌ن چوو‌بوومه‌ سه‌یری مه‌شغه‌لانی ئاگره‌که. ئیتر حاجی قاسمی خوالیخۆشبوو که ئەو دەم له‌ سه‌فه‌ری تاران‌وه‌ گه‌رابۆوه‌ ته‌وریز، له‌ویوه‌ نه‌هاته‌وه‌ بۆکان و به‌ ورمی و دزه‌ی مه‌رگه‌وه‌ردا په‌نای برده‌ به‌ر باشووری کوردستان و له‌ هه‌ولێر گیرسایه‌وه‌ تا ئەوه‌ی له‌م چوارپینچ ساله‌ی دوا‌یدا له‌ هه‌ولێر سه‌ری نایه‌وه. یادی به‌خێر بی. پێویسته‌ ئەوه‌ش بلیم که حاجی قاسم کارگه‌یه‌کی قه‌ندی له‌ رووبه‌رووی حه‌وزه‌گه‌وره‌ هه‌بوو و من نه‌مزانیوه‌ خه‌یات بووبی، گه‌رچی دووریشی نازانم ئەو قسه‌یه‌ راست بی، به‌لام میرزا حسینی برای مامۆستای خۆم بوو له‌ قوتابخانه‌ی

۱. نه‌مر کاک ئەمیر له‌ راپه‌رینیکی وه‌رزێری له‌ ناوچه‌ی سه‌نه‌ دواوه‌ که‌ که‌وتۆته‌ پیش رووداوه‌کانی بۆکان.

بۆکان.

۴. به گشتی بهرگدرووه کانی بۆکان نهک ههر له و راپه رینه دا، به لکوو له بزووتنه وهی چینایه تی و نه ته وایه تی ناوچه ی بۆکان دا خاوه نی وشیاریی چینایه تی زۆر بوون که دواتر که وته دۆخی نه ته وایه تی کوردییه وه. له وان، «میرزا حه مه رهنووفی حافزه لقوړئان» [رهئووفی مه لا حه سه ن] که وا هه یه وهک که سایه تی دووه می راپه رینه که ی نیو شاری بۆکان سه یر بکری. ناوبراو دوابه دوا ی کۆده تای ۲۸ی گه لاویژ و چه ند جار گیران، هه لات و له سلیمانی گیرسایه وه. له ویشه وه بۆ ماوه یه کی دووردریژ له گه ل حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران و شوپشی ئه یلوول دا هاوکاری کرد و کورپکی خۆی فیدای گه له که ی کرد. له کۆتایی ته مه نیشی دا بیره وه ریه کانی خۆی نووسی که ئیستا لای کاک ئیسماعیل ئیسماعیل زاده یه، ئینجا له م سالانه دا کۆچی دوا یی کرد، یاد ی به خیر بن.

جگه له وان، له بهرگدرووه کانی بۆکان ناوی خوالیخۆشبوو «حسین ته هایی» م له بیره که دواتریش ههر دژ به ئاغاوات و چه وسینه ران خه باتی ده کرد و ئیستا له نیومان دا نه ماوه. حسین مه جیدی و برایم ته ننازیش دوو که سی دیکه له بهرگدرووه راپه ریوه کان بوون. باوکم، «میرزا عه بدوللا سولتانی» ش ههر خه یات بوو، به لام ئه وهنده ی بزانه له و رووداوانه دا چالاک نه بوو، سه ره رای ئه وهش له رۆژی ئاگر تیبه ردانی مالی حاجی قاسم دا له لایه ن خوالیخۆشبوو سه ید حه مه ده مین (سه یده شینه) وه له به ره ی ئاگاگان، هه ره شه ی گیرانی لی کرابوو و بۆ ماوه ی چه ند رۆژ له مال نه ده چوو ه دهره وه. به داخه وه ناوی خه یاته کانی تری بۆکانم له بیر نییه جگه له کاک محه ممد شاقولی، که دواتر باسی ده که م. جیا له خه یاته کان، پیویسته ئامازه به ناوی ئه م که سانه بکه م: نه مر عه لی میره به گ، که ئه گه ر قه ساب نه بووبی نازانه ئیشی چ بووه؛ نه مر عه بدوللا ئیرانی قۆنته راتچی قه پان، «ئه حمه د یه دی» ی شه ربه ت فرۆش، حسین فاتحی دووکاندار و سه ید ته های ته نه که سازه، که دووکانه که ی له سه ر شه قامی نوپی بۆکان (نزیک بانکی سادراتی ئیستا) بوو. نه مر، سه ید ته ها پینش کۆده تای ۲۸ی گه لاویژ به تاقه که س هیرشی برده سه ر یه ک له

ئاغاكانى بۆكان و بەو شالاوۋە ھەيىبەت و جەبەرووتيان لەبەرچاۋى خەلكى بۆكان بەيەكجارى شكا و توايەوہ.

۵. جگە لە خەيات و دووكاندارەكانى بۆكان، گەنج و لاوہكانىش بەشدارىيەكى چالاكانەى رووداوہكانيان دەكرد. ئەو دەم مامۇستايەكى قوتابخانەكانى بۆكان بەناۋى «شوقاقى» كە تا ئەم سالانەى دوايەش ھەر مابوو و كوردىش نەبوو، دەورىكى باشى لە پەرورەدەكردنى لاوان و قوتابىيان و پراكىشانىيان بەرەو بىرى چەپ و حىزبى توودە دەگىپرا. گەلىك لە قوتابىيانى ئەو دەمەى بۆكان شاگردى ئەو بوون و شوينى ئەويان لەسەر بوو. لەو قوتابىيانە، ھەندىكىيان دوابەدواى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاۋىژ چ لەلايەن ئاغاكان و چ لەلايەن حكومەتەوہ گيران و جەزربە دران. ناۋى ئەو كەسانەى وا لە بىرم بى ئەوانەن: نەمران مەحموود پەزايى، برايمى ھەريرى «كەم عومەرى سولتانى (وہفا) و رەشىدى ھەسەن زادە. لەوانە، مەحموودى پەزايى لەلايەن ئاغاكانى بۆكانەوہ دوابەدواى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاۋىژ و تىكشكانى راپەرینەكە، گىرا و خرايە ھەوزى مالى قاسم ئاغاي موھتەدىيەوہ و داركارى كرا. كاكەم كاك عومەرى سولتانى ئەو دەم تازە قوتابخانەى بەجى ھىشتىبوو و بە تەنىشت دووكانى خەياتى باوكمەوہ دووكانىكى رۆژنامەفرۆشى دانابوو. كاكەم بەگشتى رۆژنامەكانى بەرەى پىشكەوتتخواز، واتە جەبەى مىللى و حىزبى توودەى ئىرانى دەفرۆشت. ئەويش دوابەدواى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاۋىژ لە بۆكان گىرا و نىزدرايە مەھاباد و دواى ئەوہى بۆ ماوہى ۲ مانگ زىندانىيان كرد، بە شىۋەى كاتى ئازاد كراو و پاشان ماوہى ۱۵. سال ھەر سالەى جارىك بانگ دەكرا دادگاي نىزامى ورمى و بە كەفالىت ئازادىيان دەكردەوہ، ھەمووشى بۆ ئەوہى لەژىر چاۋەدىرى دا رابگىرى. رەشىدى ھەسەن زادە ئاغاكان گرتيان و دايانە دەست پۆلىس، ئىنجا سەريان چوارقاش تاشى و بە نىۋەراستى شەقامى بۆكان دا بردىيان بۆ گاراج و لەويۋە بۆ دادگاي مەھاباد. كاك رەشىد ئەو دەم و دواترىش ھەر لە بەرەى دژ بە ئاغاوات دا وەستا و بە شىكىش لە ترسى ئەوان بوو كاتى دائىرەى ساواك لە سالى ۱۹۵۷/۱۳۳۶، لە مەھاباد دامەزرا، بوو بە

کاربه دهستی ساواک و ئیتر له خزمهتی ئەوان دا که و ته گیانی خه لکانی سیاسی و نه ته وه په روه رانی ناوچه که و له هیچ توندوتیژی نواندیک دژ به خه باتکاران و گرتن و ئەشکه نه چه کردنیان دهستی نه پاراست. حه سه ن زاده له ماوه ی په یوه ندییه کانی ساواک و رژیمی شا له گه ل شوږشی ئەیلوول دا (۱۹۶۱- ۱۹۷۵) خزمه تیکی زوری ساواکی کرد و ویزای سهرهنگ موده رریسی و سهرهنگ پیژمان په یوه ندیی روژانه ی له گه ل به رپوه به ران و کاربه دهستانی شوږشی ئەیلوول و مه کته بی سیاسی پارتی دیموکراتی کوردستان هه بوو...

لیزه به دواوه ئاغاکانی بۆکان په لاماریان برده سهر هه ر بیریکی نوئ و به ناوی «تووده یی» یه وه هه ر که سیان ویست گرتیان و دارکاری یاخود دهر به دهریان کرد یان به گرتی پۆلیسیان دا. پۆلیس و ژاندرمه و به گشتی سیسته می حکومه تیی ئیرانیش له و ماوه یه دا پشتی ئاغاواتیان ده گرت و ئەوه ی ئەوان بویان نه ده کرا، ئەمان راسته وخو کردیان.

۶. ئەو پرووداوانه ی بۆکان و به گشتی ئیران، رهنگدانه وه یه کی ئەرینیان له نیو گوندنشینه کانی روژه لاتی بۆکان دا هه بوو. ئەوه ی بۆچی وهرزیر و به تایبهت رهشاییه کانی روژه لاتی شار وا به توندی راپه رین و خویان ریکخست، به لام له بهری روژاوا ی شار ته قینه وه یه کی ئەوتو پرووی نه دا، جیگه ی سهرنجی تایبه ته و ته نانه ت ئەوهش که بۆچی بۆکان به گشتی بیوه ناوه ندی بزوتنه وه یه کی جه ماوه ریی چینایه تی، به لام بۆ نمونه راپه رینی خه لک له مه هاباد زیاتر روخساری نه ته وایه تی هه بوو و له ژیر رپیه رایه تی حیزبه سیاسییه کان (حیزبی دیموکراتی کوردستان و حیزبی تووده ی ئیران دا بوو، جیگه ی لیکۆلینه وه یه. به بۆچوونی من زولم و زوری ئاغاواتی بۆکان له سهر خه لک، یه ک له هۆکاره سهره کییه کانی ئەم جیاوازییه بوو. بۆکان شاره دپیه کی گه وره بوو که تایبه ته ندیی شاری وه ک ناوه ندیکی ئابووری - ئیداری تیدابوو، به لام جیاواز له هه موو شوینیکی هاوچه شنی ناوچه، سهرجه می شاره که به ملکی هی بنه ماله یه ک له ئاغاواتی دپبوکری بوو که خویان و ئاموزا و بن ئاموزایان له گونده کانی روژاوا ی بۆکان خاوه نی ده سه لاتی سهره کی بوون...

ئەوان له زۆلم و زۆر و چهوساندنه وهی خه لکدا نموننه یان کهم بوو. دانیشتوانی گوندی ئەم خاوهن ملکانهش دهره تانی راپه پینی جه ماوه رییان دژ به ئاغاگان نه بوو، گه رچی له هه ندی گوندی وهک داشبه ند و عه مبار، بزووتنه وهیه کی به ربه ست کراوی خه لک به رچاو کهوت. دلنیام له م بواره و به گشتی له هه موو میژووی ئەو سالانه دا به ریز محهمه دی نووری (عه تری گلۆلانی) شاعیری به نرخی کورد زانیاریه کی زۆری هه یه و ئەوهی من لیزه دا دهینووسم له چاو ئەوهی ئەو دیتوویه و راسته وخۆ به شداریی تیدا کردوه، قه تره یه له به رانه ر دهریا. خۆزگه ئەویش ئاورپکی له مه سه له که بدایه ته وه و بریا ههروه ها خه لکانی وهک کاک محهمه دی ئەفخه می، که له گه ل کاک محهمه دی نووری دانیشتووی داشبه ند بوون دهنگیان هه لبرپایه.

هۆیه کی دیکه ی ئەم جیاوازییه، وا هه یه دهوری رووناکییرانه و پیتشکه و تنخوازانه ی هه ندی له ئاغاواتی فه یزوللابه گی بووی که گوندنشینه کانی ناوچه ی خۆیانیا ن له گه ل چه مکی یه کسان ی و به رانه ریی ماف، ههروه ها دابه ش کردنی زهوی ئاشنا کردبی. هه ر چۆنیک بی بزووتنه وهی شاری بۆکان له ناوچه ی فه یزوللابه گی رۆژه لاتی شار ره نگدانه وهیه کی به رچاوی هه بوو. گوندنشینه کان به تایبه ت له هه ندی گوندی وهک گۆل، یه کشه وه، ئالبلاغ، تیکانته په ... دژ به ئاغای گوندی خۆیان راپه رین. له هه ندی شوین ئەم راپه رینه رهنگی هیرش کردنه سه ر مالی ئاغا و ده ست به سه رداگرتنی زهوی وزار و ته نانه ت مالی ئاغاگانی به خۆیه وه گرت، که هه ندی جار هاوړی بوو له گه ل دهره یئانی دهرگا و په نجه ره ی مالی ئاغا. له هه ندی شوینی تر، کاره که ریکو پیکتر و به رپو جی بوو. له ئالبلاغ و یه کشه وه، بزووتنه وه که که وتبووه ژیر رپیه رایه تی که سانی وهک «میرزا فه تحو للاً» وه و به ره وه ئەوه ده چوو که ئەگه ر وا زوو تیکنه شکایه شیوانی ریکخستی ریکخراوه یی و ته نانه ت نه زم و ته رتیبی حیزی به خۆیه وه بگرتایه. به و شیویه ئاغاگانی فه یزوللابه گی یا له گونده کانیان دهر کران یا خۆیان مالیان پیاچه وه و له رۆژانی پیش کۆده تای ۲۸ی گه لاولیژدا بارگه یان برده بۆکان و ئیتر بۆکان بوو به قه لای به ره ی چه وسینه ران و زۆرداران، گه رچی سه ره پای ده سه لاتی ئاغاگانی بۆکان و پۆلیس و ژاندرمه، هیچ ئاغایه ک له ترسی راپه رپوانی شار نه یده توانی له مال

بیته دەرەو.

ئەم بارودۆخە درێژەى ھەبوو تا پوژى ۲۸ گەلاویژی ۱۳۳۲. ھەر ئەوەندەى ھەوالی کۆدەتا و پروخانی حکومەتى میلیى دوکتور موسەددیق لە رادیۆ بلاوبوو یەو، دارودەستە و بابنۆکەر و دەست و پێوھەندى ئاغاگان و ھەربوونە نیو شار و گوندەکان و راپەرپو و ئازادىخوزان یا گیران یا خود ھەلاتن و لێرەلەوئى خۆیان شار دەو. من ئەو پوژەم لە بیرە! لە مالى خالم لە گەرەکی گولی مەردان بەگ و مالى قازى کاکە ھەمە گیرم خوار دبوو. ھەموو دەرگای مالىک داخرا بوو. بابنۆکەر و دار دەستى ئاغاوات بە کۆلانەکان و ھەربوون، جنىویان دەدا و بە پیلەقە دەرگای مالانیان دەشکاند. ژیرخانى مالان ئاوەدان ببوونەو و خەلک خۆیان تیدا شار دبوو. ئەو پوژە و پوژانى دواتر لە بۆکان لە لایەن ئاغاوات و حکومەتەو خۆپیشانان سازدرا. لەبەر قەپانى قاسم ئاغا، کە ئەو دەم حوکمی گۆرەپانى سەرەکی شارەکەى ھەبوو خەلکیان کۆکردبوو و تارىان دەدا. من ئەو شانۆیەم باش لەبەرچاوە کە یەک لە کورە ئاغاگان چووبوو سەر بەرزایى یەک و قسەى بۆ خەلک دەکرد. بەگشتى پوژانىکی رەش بوو، دژایەتى شەخسى و تايغەى دەورى دەبینى. ھەر کەس سەر بە دەسلاتی ئاغاگان بووایە، ناحەزەکانى خۆى بە توودەى بوون تاوانبار دەکرد و ھەر ئەو ھەش بۆ گیران و لیدران و لەو خرابتر پیکرانىان لە لایەن پۆلیسى شا و «پوکنى دووى ئەرتەش» ھەو بەس بوو. پیاوی ئاغاگان نامەیان دەگیرا و بە دووکاندار و حاجى و دەولەمەندیان مۆر دەکرد و داواى گیران و موحاكەمەکرانى راپەرپوھەکانى وەك نەمران «عەبدوڵلا ئیرانى» و «عەلى میرەبەگ» و «حاجى قاسمى کەرىمى» و ئەوانى تریان دەکرد.^۱ حکومەتى کۆدەتا واتە حوکمی

۱. یەك لەو نامانە لە نیو فایلەکانى ئیدارەى شارەبانى بۆکان دا بوو و داواى پروخانى پزىمى شا و دەسلاتەندى پيشمەرگەى كورد، لە گەل بەلگە نامەکانى دیکەى شارەبانى و ژاندرمەرى و بەخشدارى کەوتە بەر دەست «كومیتەى ئىنقلاب» ی بۆکان. دوو یا سى مامۆستای قوتابخانەکانى بۆکان و من لە لایەن كومیتەى ئىنقلابەو کراینە مەئموورى راکەيشتن بە بەلگە نامەکان. من ئەو بەلگە نامە یەم دا یەك لە کورەکانى نەمر عەبدوڵلا ئیرانى. بەلگە نامە کە بریتى بوو لە نامە یەکی مۆرکراو لە لایەن تاجر و پیاوماقوولانى شارەو کە داواى موحاكەمەى چەند کەس و یەك لە وان عەبدوڵلا ئیرانىیان لە حکومەت کردبوو؛

شا و سپه‌ه‌بود زاهيدى له تاران ده‌ستيان به ئيعدامى ئازادىخ‌وازان كردبوو؛ چالاكانى سياسى له مه‌هاباد گيرابوون و هه‌ندى كه‌سى وه‌ك «ميرزا مه‌مه‌دى شاقولى» ش كه‌ خه‌يات بوو له بۆكان گيران. دواتر خوالىخوشبوو وه‌بدوللا سامبه‌گى و ميرزا مه‌مه‌ر سه‌وولى ئيسماعيل‌زاده و ميرزا مه‌مه‌سالى كه‌رىمى هه‌ر له و په‌يوه‌ندييانه‌دا گيران و له ورمى و تاران زينه‌دانه‌وه. به‌گشتى حوكمى شا و كو‌ده‌تا به‌گرتن و ليدان و شاربه‌ده‌ركردنى خه‌لك، له بۆكان و ده‌وروبه‌رى دامه‌زرايه‌وه و قاره‌مانانى ونى ئەم راپه‌رپينه‌ پرشانانزيبه‌ش له شار و گونده‌كان ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ركران. يادى هه‌موويان به‌خه‌ير بى.

له په‌يوه‌نديى ئەم وتاره‌دا به‌ پيويستى ده‌زانم ئاماژه به‌ چه‌ند خالىك بکه‌م:

يه‌كه‌م، من راپه‌رپينى گوندنشينانى فه‌يزوللا به‌گيم وه‌ك ره‌نگدانه‌وه‌ى بزووتنه‌وه‌يه‌كى به‌ر فرئاوتر سه‌ير كردوو كه‌ راپه‌رپينى خه‌لكى نيو شارى بۆكان بى و راپه‌رپينه‌كه‌ى بۆكانيشم له‌ژير ته‌ئسيري راسته‌وخوى بزووتنه‌وه‌ى ميللى ئيران له سه‌رده‌مى ده‌سه‌لاتى جيبه‌ه‌ى ميللى و دوو ياساى پشتگيريى حكوومه‌تى دوكتور مه‌مه‌دى موسه‌دديق له وه‌رزيران و هه‌روه‌ها چالاكويه‌ سياسى - چينايه‌تبه‌كانى حيزبى توده‌ى ئيران و حيزبى ديموكراتى كوردستانى ئيران له ناوچه‌كه‌دا بينيوه.

دوو هه‌م، ئەم شيوه‌ بۆچوونه‌ نابيته‌ هوى چاوپوشين له هه‌ندى تايبه‌تمه‌نديى كۆمه‌لايه‌تبه‌ى خه‌لكى شارى بۆكان، هه‌روه‌ها گوندنشينانى ناوچه‌ى فه‌يزوللا به‌گى. گوندنشينانى ئەم ناوچه‌يه‌ ده‌بى خاوه‌نى سوننه‌تبه‌ى كۆنى خه‌بات و چالاكبه‌ى چينايه‌تى بن. به‌لگه‌ بۆ قسه‌كه‌م ئەوه‌يه‌ كه‌ له ماوه‌ى شو‌رشى سالى ۱۳۵۷ (۱۹۷۹)ى ئيران و شه‌ش مانگى دواى سه‌رکه‌وتنى شو‌ر شه‌كه‌ش‌دا، كه‌ بۆكان به‌ده‌ست هه‌زه‌ سياسيه‌ كوردبه‌يه‌كانه‌وه‌ بوو و ده‌سه‌لاتى حكوومه‌تى ناوه‌نديى ئيرانى لى نه‌بوو، دوو ريكخراوى چه‌پ، واته‌ ريكخراوى فيدايىيانى خه‌لق و كومه‌له‌ى زه‌حه‌م ته‌كيشان له هه‌ولى دابه‌ش‌كردنى زه‌وى‌وزارى ئاغاواتى ده‌وروبه‌رى بۆكان‌دا بوون، زياترين

هاودهنگی له لایهن گوندنشینانی هه مان ناوچهی فهیزوللابه گیییه وه هاته کایه وه و ئەم جارەش بە شیک له ئاغاواتی فهیزوللابه گی له گوندهکانیان دەر کران، دەست بە سەر زهوی وزاریان دا گیرا و بە سەر پهشایی و بێ زهوی و که مزهوی دا دابهش کرا. من ئەو دەم راسته وخۆ له بۆتهی کاره که دا بووم و له عهینی کاتدا که پێ له زۆر ههله و پهله و توندوتیژی ریکخواوه که مان (فیدائییانی ئەکسه رییته) و شه خسی خۆم دەنیم، ئیستاش و بۆ هه می شهش به پێ زه وه سهیری ئامادهیی خه باتکاران و به گشتی هه موو دانیشتووانی گوندهکانی فهیزوللابه گی تا سه راو و په حیم خانی نزیک میانداو ده که م. وه ک دیتمان، له و دهر فته شه دا گوندنشینانی فهیزوللابه گی سه روگه ردنیک له پێش خه لکی ناوچه کانی تری ده ور و به ری بۆکان بوون و بۆکانیش جاریکی تر ببوو به جه رگه ی خه باتی چینایه تی و راپه رینی دژ به ئاغاوات له هه موو کوردستانی رۆژه لات.

تیبینی رێزدار برابم فه رشی:

حسین ته های (حسین نه ورۆز) شاعیریکی خوشخوان بوو، ئەو له گه ل که سانی تر وه ک حاجی که ریم مه ردان به گی (قه ساب)، حاجی ئەحمه د که یخه سره وه به گ (خه یات)، محه مه د پیرۆتی (وه رزیر و خه لکی گوندی حه مامیان و پێشمه رگه ی زه مانی قازی، هه تا دوا سه له کانی ژیا نی له هه موو ده وره کان دا له زیندانه کانی بۆکان و شاره کانی تر دا بوو)، عه لی که ردار (به یت بێژی به ناویانگ) و باو کم (دوو کانداری) سه لانی ۱۳۴۱ - ۱۳۴۲، شه وانی جومه له مالی ئیمه کۆده بوونه وه هه تا به یانی شیعی کوردییان ده خوینده وه و عه لی که ردار به یت و حه یرانی ده کو ت و زۆر جار ان به یته کان گێرانه وه ی روودا وه کانی ناوچه که بوو. ئەو که سه ی که زۆر تر شیعی به سه زۆری کوردی ده خوینده وه حسین نه ورۆز بوو. هه ر له و سه له دا له گه ل گیرانی مامۆستایانی ناوچه ی بۆکان محه مه دی پیرۆتیش گیرا و له پادگانی بۆکان به چله ی زستان له ته ویله یان هاویشتبوو و ئاوی ساردیان له بن ده کرد و خواردنیان لێ قه ده غه کردبوو هه تا ناوی که سان بدرکینن. که وایه

بەشى يەكەم، بۆكەن: ناسنامە، مېژوو، رووداۋ | ۳۸۷

بەرەى جوولانەۋەى سالانى ۱۳۲۹ و ۱۳۳۳ بە شىۋەى جوراجۆر چەشەنە چالاكى و
پىۋەندىيان لە شار و دى لەگەل يەك بوۋە، ئەم پىۋەندىيەش لە رىگاي كارى پوژانە
بە شىۋەى ئاسايى جەرەيانى ھەبوو؛ بۆ وىنە ھەموو ئەو كەسانە شتومەكيان لە
يەكتر دەكرى و مشتەرييان بۆ يەكتر دەنارد!

رووداوه کانی سالی ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲ی هـ/ ۱۹۵۲ - ۱۹۵۳ی زایینی بۆکان له زمان «دوکتۆر محهمهد موکری کرماشانی» یهوه

ئهم بابتهی خوارهوه، نامه یان راپۆرتیکی چوار لاپه‌ره‌یی فارسییه که به‌شیک بووه له به‌لگه‌نامه‌کانی کتیبخانه‌ی دوکتۆر محهمهد که یوان پوور موکری و دواى کۆچی دواى ئه‌و له فه‌رانسه‌ گه‌یشتوته‌ بنکه‌ی ژین له سلیمانى، ئه‌وانیش به‌ میهره‌بانى کۆپیه‌کیان بۆ من ناردوووه. به‌لگه‌نامه‌که به‌ ئه‌گه‌رى زۆر به‌ ده‌سخه‌تى دوکتۆر موکری نووسراوه و رۆوبه‌رگیکى هه‌یه که ویده‌چى هی دائیره‌ی پۆسته‌ی ولاته‌که بى و هه‌مان نووسه‌ر به‌ هه‌مان ده‌سخه‌ت رسته‌یه‌کى فارسی له‌سه‌ر نووسیوه.

نامه‌ بى یان راپۆرت، لی‌ره‌دا بۆ هاسان‌کردنه‌وه‌ی کار، وه‌ک «به‌لگه‌نامه» ناوی ده‌به‌ین و وه‌رگه‌ی‌راوه کوردیه‌که‌ی هاوړی له‌گه‌ل کلێشه‌ی سه‌رجه‌م لاپه‌ره‌کانى به‌ هه‌ندیک رۆون‌کردنه‌وه و په‌راویزه‌وه ده‌خه‌ینه رۆو.

یه‌که‌م، دوکتۆر موکری کینیه‌؟

دوکتۆر محهمهد که یوان پوور موکری، به‌گۆیره‌ی هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ی ئینته‌رنیتی له‌ سالی ۱۳۰۵ی هه‌تاوی / ۱۹۲۶ی زایینی له کرماشان له‌دایک بووه، که به‌ حیسابى ئیش و کاره حکوومیه‌کانى دواترى، زۆر له راست ناچى و ده‌بى لای‌که‌م چوارپینچ سالی پيش ئه‌وه بووبى. خۆیندى له کرماشان و تاران ته‌واو کردوووه و له سالانى ۱۳۲۲ - ۱۳۲۳ / ۱۹۴۳ - ۱۹۴۴دا بۆته سه‌رۆکى دائیره‌ی په‌روه‌ده‌ی مه‌هاباد، ئه‌رکینک که پيش چوونى ئه‌و بۆ مه‌هاباد و سه‌ره‌له‌دانى کۆمارى کوردستان، له نىوان سالانى ۱۳۰۵ - ۱۳۱۰دا به‌ پيشه‌وا قازى محهمهد و ماوه‌ی دوو سال پيش ئه‌ویش به‌ نهمر سه‌یفولقوزاتى قازى سپی‌ردرابوو. مامۆستا سه‌نه‌نى قازى له وه‌لامى پرسىارى مندا سه‌باره‌ت به‌ تیکه‌لاویى دوکتۆر موکری له‌گه‌ل شارى مه‌هاباد، بۆى نووسیوم:

«سه‌باره‌ت به‌و تیکه‌لاوییه‌ی دوکتۆر موکری:

له‌ سالی ۱۳۲۳ی هه‌تاوی که دواى سه‌فه‌رى خه‌لیلى فه‌یمى (وه‌زیرى راپۆزکارى

سه ره که وه زیرانی ئیران) بو کوردستان و داوخوازی ژک و پیشه‌وا له وه زارته تی
فه ره‌ه‌نگ، که فه ره‌ه‌نگی مه‌هاباد راسته و راست به تاران‌ه‌وه بیه‌سترئ؛ بو ئه‌و مه‌به‌سته
مه‌مه‌دی موکری کرا به ره‌ئییسی فه‌ره‌ه‌نگ له‌وینده‌ری و هه‌تا مانگه‌کانی به‌رله
راگه‌یاندنی کو‌مار له‌وئ بو؛ چه‌ند وینه‌یه‌کی شانوی «دایکی نیشتمان» یشی هه‌لگرتبوو و
ته‌نانه‌ت له‌مه‌جلیسیکی ره‌سمی پیشه‌وادا ده‌بیندرئ و به‌جلوبه‌رگی کوردیشه‌وه
له‌گه‌ل هیندیک له‌کادره‌کانی کو‌مار وینه‌ی هه‌یه. دواتر له‌به‌ر ئه‌و پیشینه‌یه‌ بو
هه‌لبژاردنی خولی چه‌قده‌هه‌می مه‌جلیس ناردرابو مه‌هاباد ... هه‌رچه‌ند موکری
له‌ئاخری ژپانی‌دا ئه‌وکاته‌ی که له‌پاریسه‌وه ره‌ویشه‌وه بو ئیران و دوايه بوو به
سه‌فیری ئیران له‌شوورپه‌وی، زور هه‌لوئستی دوژمنانه‌ی گرت له‌دژی خه‌باتی گه‌لی
کورد، به‌لام له‌زه‌مانی موهاجه‌ره‌ت له‌سه‌روبه‌ندی شادا، ئه‌من له‌پاریس جاریک یا
دوو جار دیتم و زور به‌حورمه‌ته‌وه باسی پیشه‌وا قازی مه‌مه‌دی ده‌کرد.»

له‌هه‌لبژاردنی ده‌وره‌ی چه‌قده‌هه‌می مه‌جلیسی شوورپای ئیران که به‌گویره‌ی
سه‌رچاوه‌کان له‌سالی ۱۳۳۰ / ۱۹۵۱ دا به‌ریوه‌چوو، جگه‌له‌دوکتور موکری
گه‌وره‌پیاویکی دیکه‌ی کوردیش، نه‌مر سارمه‌ددین سادق‌وه‌زیری، کاندیدی
هه‌لبژاردنه‌که‌ی مه‌هاباد بوو و ده‌گوترا له‌په‌یوه‌ندی حیزبی تووده‌ی ئیران‌دا
بووه. شارستانی مه‌هابادی ئه‌و سالانه، سنی به‌خشی بوکان و سه‌رده‌شت و
خانئ (پیرانشار) یشی ده‌گرت به‌ر. هه‌ولی ئه‌م دوو کاندیده‌ نه‌گه‌یشه‌ ئه‌نجام و
سه‌ره‌رای لایه‌نگری کردن و ده‌نگ‌پیدانی کومه‌لانی خه‌لکی ئه‌و شارانه، هه‌چکامیان
وه‌ک براوه‌رانه‌گه‌یه‌ندران و به‌سه‌رسورمانیکی زوره‌وه‌مه‌لا حه‌سه‌ن ئیمامی،
ئیمام‌جومعه‌ی شاری تاران^۱ وه‌ک نوینه‌ری خه‌لکی مه‌هاباد له‌سندووقی ده‌نگدان

۱. سه‌ید حه‌سه‌ن ئیمامی زپیاوکی مه‌مه‌د‌ره‌زاشای په‌هله‌وی بوو، که دوا‌ی مردنی ره‌زاشا
دایکی شووی به‌و کردبووه. ناوبراو هه‌رگیز مه‌هاباد و ناوچه‌که‌ی به‌چاوه‌دیتبوو و له‌هه‌موو
ماوه‌ی نوینه‌رایه‌تییه‌که‌شی‌دا به‌کجار نه‌هاته مه‌هاباد، که سیش له‌وئ نه‌یده‌ناسی، به‌لام که‌راماتی
دیموکراسییه‌تی شائو نیره‌زه‌لامه‌ی به‌شاقه‌ل و عاباوه له‌سندووقی مه‌هاباد هینتایه‌دوره‌وه
به‌که‌له‌گایی به‌سه‌ر مه‌جلیسی ئیرانی‌دا سه‌پاند هه‌چ، کردیبه‌سه‌روکی مه‌جلیس‌یش! هه‌ر
ئه‌وه بوو به‌نهریت و به‌شوین ئه‌ودا ئایه‌توللا کاشانی کرایه‌سه‌روکی مه‌جلیس، ئیتر
مه‌لاکان له‌کۆل نه‌بوونه‌وه هه‌تا سالی ۱۹۷۹ که شو‌رشی گه‌لانی ئیرانیان دزی و کردیان

هینرایه دهرهوه! له ماوهی ژیانیدا له تاران و دواى چوونى بۆ فهرانسهش، دوکتور موکرى هاوکات له گهه کارى سیاسى، توژینهوه له میژوو و ئهدهب و زمانى کوردیشى به پێوهدهبرد و نمونهى کارهکانى بریتى بوون له: فهههنگى ناوى بالنده له زاراوهکانى زمانى کوردیدا؛ گۆرانى کوردی؛ ریزمانى زمانى کوردی و چاپى دوو ژمارهه بۆلاوکراوهى «ماد» له پهوهندى زمان و ئهدهبى کوردیدا. دواتر له فهرانسهش کارى زۆرى له سهه دهقه ئایینییهکانى یارسان کرد که «شاهنامهى حهقیقهت»ى حاجى نیعمهتوللا جهیحوون ئابادى موکرى ته نیا پهکیانه.

له کۆتایى پهکانى سهردهمى حوکمى پههلهوى و چوونى ئایهتوللا خومهینى بۆ پارىس، به پێچهوانهه به شیک له سهه کردایهتیه جیههه مىللى ئیران وهک شاپورى بهختیار، دوکتور موکرى و دوکتور کهرىم سهنجابى کرماشانى، خۆیان له ئایهتوللا نزیک کردهوه و گوايه ئهوه فرۆکهیهه شههریکهه ئهیر فرانسىش که خومهینى له پارىسهوه هینایه تاران، دوکتور موکرى بۆى به کرى گرتبوو و خوشى له نیو فرۆکهکهدا بوو. ماوهیه کیش دواتر که کهرىمى سهنجابى بوو به پهکهم وهزیرى کاروبارى دهرهوهه ئیرانى سهردهمى کۆمارى ئىسلامى، دوکتور موکرى کرایه بۆلویزى کۆمارى ئىسلامى له مۆسکۆ پێتهختى پهکیهتیه سۆقیهت، بهلام دواتر ئهوه پهیههندییه تیکچوو و له ئههجامدا گهرايهوه فهرانسهه؛ ئهوه شوینهه که تا سالى ۲۰۰۷ و کۆچى دواى لهوى ژیا.

دوکتور موکرى له ههردوو قۆناعى به پێوه بهرایهتیه ئیدارهه فهههنگ و کاندیداتۆریه مهجلیسدا ناسیاوییهه که باشى سهبارهت به کۆمههنگای شارى مههاباد و بۆکان و خههکههیهان پهیدا کردبوو، بهلام له بارى سیاسى و له پهیههندیه له گهه دۆزى کورد له ئیراندا، ههلوێستى لایهنگرانهه نهبوو و ئهوهش وهک دوو هاوشارى خۆى، غوهلام رهزا رهشیدیاسهه مى و دوکتور کهرىمى سهنجابى، نهتهوه خوازیکی ئیرانى بوو و هیهچ نیشانهه پهکیهتیه به دهستهوه نییه که

دواى هه‌ره‌سى كۆمارى كوردستان و ئه‌و سه‌رده‌مه‌ى وا مامۆستا حه‌سه‌نى قازى ئاماژه‌ى پيكره‌ى دلسۆزىيه‌كى بۆ خواستى سه‌ربه‌خۆيى يان خودموختارىي كورد بووبى، به‌پيچه‌وانه‌ له‌ سه‌رده‌مى كۆمارى ئيسلامى و سه‌ره‌لدانى راپه‌رينى گه‌لى كورد له‌ كوردستان دا، له‌ سه‌ر راگه‌ياننده‌ گشتىيه‌كانى ئيران دژايه‌تتبه‌كى زۆرى له‌ گه‌ل بزووتنه‌وه‌ى نه‌ته‌وايه‌تتبه‌ى كورد كرد.

دوو هه‌م، نيوه‌روۆكى به‌لگه‌نامه‌كه‌

به‌لگه‌نامه‌كه‌ به‌گشتى سه‌باره‌ت به‌ رووداو هه‌كانى نيو شارى بۆكان و گونده‌كانى ده‌وروبه‌رى بۆكانه‌ تا سه‌ر چۆمى مه‌جيدخان و ناوچه‌ى شامات له‌ سالانى پيش ۲۸ى گه‌لاويژى ۱۹۵۳ى ئيران. ناوى ئه‌و كه‌س و شوين و ده‌وائيره‌ى وا له‌ وى دا هاتوون به‌باشى بۆ خه‌لكى بۆكان ناسراون. كه‌سه‌كان له‌ هه‌ردوو به‌ره‌ى خه‌لكى راپه‌ريو و ئاغاواتى سه‌ركوتكه‌رى خه‌لكن. هه‌وا له‌ كانيش كه‌م و زۆر هه‌ر ئه‌وانه‌ن وا له‌ نووسين يان ببه‌ره‌يه‌كانى نه‌مران دوكتۆر قاسملوو، مامۆستا هيمن، مامه‌ غه‌نى بلووربان، كه‌رىمى حيسامى، جه‌ليل گادانى و مه‌لا محه‌مه‌دى خزرى دا ده‌بيندريين و بوونه‌ته‌ بابته‌ى ليكۆلینه‌وه‌ و راگه‌ياندى كه‌سانى كه‌ نه‌مران دوكتۆر ئه‌مير حه‌سه‌ن پوور و ره‌حمان محه‌مه‌ديان. دوكتۆر قاسملوو له‌ وتاريك دا باسى رووداو هه‌كانى سالى ۱۹۵۲ى زايينى / ۱۳۳۱ى هه‌تاويى ناوچه‌كه‌ى كردوو و سه‌باره‌ت به‌و راپه‌رينه‌ نووسيووه‌تى:

«له‌ دريژه‌ى هه‌مان سال دا وه‌رزيرانى بۆكان دژ به‌ مله‌ورپى فيئۆداله‌كان و پۆليس راپه‌رين. حيزبى ديموكراتى كوردستان بزووتنه‌وه‌كه‌ى ربه‌رايه‌تى ده‌كرد، كه‌ به‌خيزايى له‌ ناوچه‌ى بۆكان و مه‌هاباد په‌ره‌ى سه‌ند، به‌لام به‌ ده‌ستورى شا، سپاى ئيران بۆ يارمه‌تى داني فيئۆداله‌كان و سه‌ركوت كردنى وه‌رزيره‌ راپه‌رپوه‌كان كه‌وته‌پى.»^۱

۱. وتاره‌كه‌ى دوكتۆر قاسملوو دووردریژ و به‌نيوه‌روۆكه‌ و سه‌باره‌ت به‌ كوردستانى ئيران بۆ كتيبه‌كه‌ى «ژيرارد شاليان»ى نووسيووه‌، به‌لام كاتى ريزدار ئيبراهيم بۆنسى كتيبه‌كه‌ى وه‌رگيزاوه‌ته‌ سه‌ر فارسى، ئه‌و به‌شه‌ تايبه‌ته‌ ئيجازه‌ى چاپى پي‌نه‌دراوه‌. من دواتر وتاره‌كه‌م

سپههه، رووداوه كاني شاري بۆكان و راپهريني وهريزيراني ناوچهي فەيزوللابهگي

بۆكان له سهردهمي سهردارهكان و دواتريش له ماوهي خاوهندياههتي شارهكه له لايهين «پهناهييهكان» هوه و پاشانيش كاتي كه بنه ماله ي ئاغاواتي دييوكري (ئيلخاني زادهكان) بۆكانيان كړي، سه ره پاي ئه وه ي وهك شار ده وائيري دهوله تي تيدا دامه زرابوو، له باري خاوهنايه تيبه وه جياوازي له گه ل هيج گونديكي ناوچه كه نه بوو، واته ئاغاكان خاوهني «عرسه» ي مال و دووكان و باغي خه لكه كه بوون و ئيجازهيان نه ده دا بۆيان تا پۆ بكرئ و به بي ئيجازه ي ئه وان له ئيداره ي سه به تي ئه سناد قه باله ي ملكايه تيبه كه يان بۆ ئيمزا نه ده كرا، جا له بهر ئه وه ي ئاغاكان خاوهني عهرسه بوون، ده يانتواني هه ركه سيكيان خوش نه ويستايه مال و ملكه كه ي لي زهوت و له شاريشي ده ربكه ن و ياساش پشتي ده گرتن. ئه و حالته ببوو به هۆكاري ناره زايي خه لك له ئاغاكان و به گويره ي ئه و به لگه نامانه ي وا له كتيبي «بۆكان له سه ده ي بيسته م دا»، نووسيني نه مر ره حماني محه ممه ديان دا ده بيندريين، ته نانه ت به ۱۳ سالي پيش هه لبژاردنه كه ي سالي ۱۹۵۱يش، ئه و كيشه يه له نيوان خه لكي بۆكان و ئاغاكاني دا دريژه ي بووه.

به لام ئه وه ي وا بوو به هۆكاري راپهريني ئه و سالانه ي خه لك، گۆرانكارييه ك بوو كه له سياسي ته ي حكومه تي ناوه نديي ئيران دا هاتبوو ه ئاراهه. دوكتۆر محه ممه دي موسه دديقي سه ره ك وه زيран و ئازادبخوازي نيو به ره يه ك كه به ناوي «جيبه ي ميلي» يه وه ده ناسرا، له ده وره ي حه قده هه مي په رله ماني ئيران دا قورسايي يه كي زۆريان هه بوو (۳۰ ئه ندام په رله مان له كۆي ۸۰ ئه ندام) و توانييويان چه ند ياساي پيشكه وتوو له بهر ژه وه نديي كۆمه لاني خه لك و دژايه تي محافيزه كاره كان دا په سند بكه ن؛ له وانه دوو ياساي تايبه ت به دۆخي ئابووري - كۆمه لايه تيي گونده كاني ئيران. به گويره ي يه كيان، ده بووايه له هه موو گونديك شوورپايه ك له نوينه راني خه لكي گونده كه پيك بي، كه ده سه لاتي به رپوه به رايه تيي كاروباري گونده كه ي هه بيت و به وه ده سه لاتي ره هاي ئاغاكان به ره به ستي بۆ داندره.

كرده كوردي كه ئه ويش تا ئيستا بلاو نه كراوه ته وه. به داخه وه هه والي «رپبه رايه تيي بزوتنه وه كه له لايه ن حيزبي ديموكراتي كوردستانه وه» چيگه ي قسه يه.

به‌حیسابی دووه‌میان، ئاغا و خاوه‌ن‌ملکی گوند مافی ئه‌وه‌ی نه‌ما جگه‌ له «ده‌دوو» واته‌ سه‌دا بیستی‌ک که‌ له‌ ره‌عیه‌تیا‌ن ده‌سه‌ند، چیت‌ر خه‌لکه‌ که‌ بچه‌ و‌سینیت‌ه‌وه‌ و بیگاری به‌ ره‌عیه‌ت بکات یا‌ن با‌جی وه‌ک هیلکانه‌ و مریشکانه‌یا‌ن لی وه‌ربگری. له‌وه‌ دووه‌وش که‌ وه‌ریده‌گرت ده‌بو‌وا‌یه‌ سه‌دا بیستی بگه‌رینیت‌ه‌وه‌ ده‌ست ره‌عیه‌ت بۆ ئه‌وه‌ی نیوه‌ی سه‌رفی ئاوه‌دانی گوند بکه‌ن و نیوه‌شی بکه‌نه‌ خه‌رجی باشتر کردنی ژیا‌نی خۆیا‌ن. ئه‌وه‌ له‌ په‌یوه‌ندی نیوان ئاغا و ره‌عیه‌ت‌دا شو‌رشیکی مه‌زن بو‌و که‌ میژووی و لات‌ه‌که‌ به‌خۆیه‌وه‌ نه‌بینیوو.

یاساکان بو‌ونه‌ هانده‌ریکی مه‌زن بۆ خه‌لکی گونده‌کان و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی دانیشتووانی شاری بۆکان دوا‌به‌دوای هه‌لبژاردنی سا‌لی ۱۹۵۱ له‌ ئا‌غا‌کایان هه‌ستانه‌ سه‌ری، ورده‌ورده‌ خه‌لکی گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری شار و به‌گشتی ناوچه‌ی ناسراو به‌ فه‌یزوللا‌به‌گی له‌ رۆژه‌لاتی بۆکان خۆیا‌ن ریک‌خست، ئا‌غا‌کایان له‌ دی وه‌ده‌رنا، چاله‌ گه‌نم و ته‌نانه‌ت ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی هه‌ندی‌ک له‌ ماله‌کانشیا‌ن ده‌ره‌ینان. راپه‌رینه‌که‌ خیرایه‌ک په‌ره‌ی سه‌ند و به‌ره‌و با‌کوور کشا، وه‌رزیر و په‌شایی ناوچه‌کانی چۆمی مه‌جیدخان و ده‌وروبه‌ری میاندوا‌و تا شامات و محالی نزی‌ک مه‌هاباد له‌ گه‌ل راپه‌رینه‌که‌ که‌وتن و ده‌رۆ‌یشت که‌ چه‌وساوه‌کانی هه‌موو ناوچه‌ی موکریان و پاشماوه‌ی کوردستان بی‌نه‌ ریزی شو‌رش و راپه‌رینه‌وه‌. ئا‌غا‌کان له‌ بۆکان کۆبو‌ونه‌وه‌ و نوینه‌رانیان چوون بۆ مه‌هاباد و داوای یارمه‌تیا‌ن له‌ سپای ئیرانی کرد. هیزی سپا و پۆلیس یارمه‌تی ئا‌غا‌کایان دا و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاوێژی سا‌لی ۱۳۳۲ / ۱۹۵۳ش سه‌رکه‌وت و شای هه‌لاتوو گه‌راپه‌وه‌ ئیران و دوکتۆر موسه‌ددیق ده‌سه‌سه‌ر کرا، له‌ بۆکان و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ریشی هه‌تا شامات و محال، راپه‌ریوه‌کان گیران و که‌وتنه‌ زیندانه‌وه‌ و به‌ سه‌دان بنه‌ماله‌ش له‌ گونده‌کان ده‌رکران.

به‌لگه‌نامه‌که‌ی دوکتۆر موکری سه‌باره‌ت به‌و بارودۆخه‌ و ئه‌و پروداوانه‌ی بۆکان و ده‌وروبه‌ری نووسراوه‌. دیا‌ره‌ هه‌ندی‌ک له‌ را‌گه‌یا‌ندنه‌کانی وه‌ک کوژران و خنکیندرا‌نی سه‌دان که‌س به‌ده‌ستی ئا‌غا‌کان، که‌ به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ هه‌ندی سه‌رچاوه‌ی

وهك بیره وهه رییه کانی نه مر که ریمی حیسامیش دا هاتوو، تا ئیستا په سندی بۆ نه دۆز او ته وه، به لام هه والی گرتن و لیدان و ده رکردن و تالان و سووتاندنی مال و دووکانی راپه ریوان له لایه ن باب نو که ری ئاغا کانه وه زمانه و زمان له زۆر بیره وه ری و هه وال دا رهنگی دا وه ته وه.

چواره م، په یوه ندی دوکتۆر موکری له گه ل راپه ریوانی بۆکان

نه مر حاجی قاسمی که ریمی یه ک له رینه رانی ئه و راپه ری نه بوو که له نیو شاری بۆکان له جهنگه ی ئه و خه بات و راپه ری نه دا به سه فه ر چوو بۆ تاران، نامه ی بۆ دوکتۆر موسه ددیقی سه ره که وه زیران و ئایه توللا کاشانی سه روکی په رله مان نووسی و له سه ر رادیوی تاران په یامیکی بۆ خه لکی راپه ریوی بۆکان نارد و وینه ی به جل و به رگی کوردییه وه له پوژنامه ی «جبهه آزادی» ئورگانی حیزبی ئیران له تاران چاپ کرا. به لگه نامه ی دوکتۆر موکری ئالقه ی په یوه ندییه کانی حاجی قاسم و ئه و بارودوخه گونجاوه ی وا له تاران بۆی ئاماده کرا، به روونی ده رده خا و ده زانری چۆن به رگدروویه کی ئه و سالانه ی بۆکان توانیوی بگاته سه ر رادیوی تاران و سه ر پوو په ری پوژنامه یه کی سه رانسه ری ئیران.

دوکتۆر موکری وه ک سه روکی دائیره ی فه رهنگی مه هاباد و وه ک کاندیدی نوینه رایه تی په رله مان سه ردانی بۆکانی کردبوو و به شیک له خه لکی شاری ده ناسی. به حیسابی ناسیای له گه ل دوکتۆر موکری دا، رهنگه یه که م په یوه ندییه کیش که حاجی قاسم له تاران گرتی، له گه ل ئه و دا بوو بۆ. هه ر ئه ویش ده بی بردییتی بۆ لای دوکتۆر که ریم سه نجابی، هاوشاری و دۆست و هاو حیزبی خوی و نوینه ری خه لکی کرماشان له مه جلیس و ئه ندای رینه رایه تی حیزبی ئیران وه ک به شیک له جیهه ی میلی، به رینه رایه تی دوکتۆر موسه ددیق. هه ر به و شیوه یه و له و ریکایه وه ده بی حاجی قاسم توانییتی نامه پیشکش به دوکتۆر موسه ددیقی سه ره که وه زیران و ئایه توللا کاشانی بکا، که له ده وره ی هه قده هه می مه جلیسی شوورای ئیران دا بۆ ماوه یه ک سه روکی مه جلیسی شوورا بوو.

ههلبژاردنی دهورهی حه قدههه می مهجلیسی شوورای میلیلی ئیران له سالی ۱۳۳۰دا بهرپوهچوو، بهلام مهجلیس خوی له رۆژی ۱۳۳۱/۲/۱۷دا کرایهوه و راست سی مانگ دوی کۆدهتا، له لایهن محهمه دهره زاشاوه هه لوه شایه وه.

پینجه م، ریکه وتی نووسرانی به لگه نامه که

به داخه وه به لگه نامه که هیچ ریکه وتیکی به سه ره وه نییه و هه ره هه لسه نگاندنیک بۆ دیاری کردنی ریکه وته که ی ته نیا به مه زنده و به پینی راگه یاندنه کانی نیو دیره کانی خوی ده بی. به حیسابی ئه و دوو رووداوه ی وا دوکتور موکری له سه ر رووبه رگی به لگه که نووسیویه تی، واته «رووداوه کانی دوی ههلبژاردن له مه هاباد» و «کارتیکه رییه کانی ۹ ی ئیسفهند» و به به راورد کردن له گه ل بیره وه رییه کانی ئه و سالانه ی که سایه تییه سیاسییه کانی کورد وه ک که ریم حیسامی و غه نی بلووریان، وا هه یه بکری ریکه وتیکی به مه زنده ی بۆ دیاری بکه ین.

- ههلبژاردنی مهجلیسی حه قدههه می ئیران له زستانی سالی ۱۳۳۰/۱۹۵۲دا بهرپوهچوو، که وه ک گوترا، حه سه نی ئیمامی وه ک نوینه ری مه هاباد (به بۆکان و سه رده شت و پیرانشاره وه) به سه ر خه لکدا سه پیندرا. له ماوه ی ئه و ههلبژاردنه دا ریزی موخافیزه کاری شاخواز و راپه ریوه پیشکه و تنخوازه کانی لایه نگری موسه ددیق به ته واوه تی لیک جیا بوونه وه و هه رکام چوونه به ره ی خویانه وه. دژایه تی ئاغا و ره عیه تی بۆکان و ده وره به ریشی، که هه رکامیان له یه ک له و دوو به ره یه دا رووبه رووی یه کتر وه ستابوون، به ته واوه تی زه ق ببۆوه و دژایه تییه که له ماوه ی سالی ک دوی ئه ودا رۆژه به رۆژه ته شه نه ی ده کرد و زیاتر په ره ی ده سه ند.

- رووبه رگی به لگه نامه که ئاماژه به «کارتیکه رییه کانی رۆژی ۹ ی ئیسفهند» ده کا. ئه و رۆژه له په یوه ندیی سالی ۱۳۳۱دا یه و لووتکه ی ناته بایی یه کانی نیوان دوو به ره ی ئاغا و ره عیه ته له بۆکان. له و رۆژه دا، که به رۆژمیری زایینی ده کاته ۱۹۵۳/۲/۲۸، ئاغا کانی بۆکان به ناوی خۆپیشانان بۆ لایه نگری کردن له شا، ژماره یه کی زور تیلا به ده ستیان له گونده کانی خویانه وه (حه مامیان و شیخه ر ...) به لو تکه و که له ک

له چۆمی لای گوندی میراوا په پاندوهه و پژاندیاننه شاری بۆکانهوه؛ دواى کوتایى هاتن به خوپيشاندانه کهش نه یانگپرانه وه گوندهکانى خویان، به لکوو خستیاننه گیانى راپه رپوهکانى شار. به پیچه وانهى گوندنشینهکانى ناوچهى فهیزوللابه گی، له رۆژهللات و باکوورى بۆکان، که خیرایهک به دهنگى راپه رپینه که وه هاتبوون، رهعیه تی گوندهکانى ئاغاواتى دیبوکرى له رۆژاواى بۆکان به هۆى ئه و راستیه وه که ئاغاکانیان هه مان خاوهن ملکهکانى بۆکان بوون، هیشتا نه یانویرابوو به ته واوه تی په یوهست به راپه رپینه که بن و ئاغاگان توانیبوو یان به سوودی خویان بیانیهینه شاری بۆکانه وه و گه لیک له و کاره ساتانه ی وا ده یانویست به سه ر راپه رپوانى شار و بنه ماله کانیاى دا بینن، به دهستی ئه وان به رپوه یان برد.

من بۆ دلنیا بوون له وه ی ۹ى ئیسفهند له په یوه ندیى سالى ۱۳۳۱، واته سه ره تاکانى ۱۹۵۲ دایه، به هۆى ئه و راستیه وه که به لگه نامه که ئاماژه ی به ناوى نه مر عه بدوللا ئیرانى کردبوو و ئه ویش وهک دووه م کهسى رپبه رایه تیى راپه رپینه که ی بۆکان دواى حاجى قاسم ناسراوه، به ته له فون په یوه ندیم به ریزدار ئه سعه د ئیران زاده وه کرد. کاک ئه سعه د کوره گه وره ی عه بدوللا ئیرانییه و ئیستا وهک پاریزه رى خانه نشین له تاران ده ژى. ناوبراو که هاوته مهن و هاوپۆلى قوتابخانه ی سه رده مى لاوییه تیى من بوو، پیتشتر بابه تیکى سه بارهت به ژيانى باوکى خوى نووسیوو و له کتیبى ماموستا رهحمان محهمه دیان (بۆکان له سه ده ی بیسته م دا، به رگی په که م، لاپه ره ۱۴۷ - ۱۵۰) دا چاوم پیتی که وتبوو. کاک ئه سعه د له قسه کانى سه ر ته له فونى دا به پرونى رایگه یاند که خوپيشاندان و هیرشى گۆپال به دهستی ئاغاگان و بریندار بوونى باوکى له لایهن تاقمیکى گۆپال به دهسته وه، راست له رۆژى ۹ ی ئیسفهندى ۱۳۳۱ له کۆلانى حه مامى کۆنى بۆکان بووه و ئه ویش له ترسى گیانى، خوى گه یاندۆته نیو بینایه ی شاره بانى و له وى ده سه سه ر کراوه. کاک ئه سعه د له دریزه ی قسه کانى دا گوتى: من مندا ل بووم، به لام له بیرمه هه مان ئیواره له گه ل خالم خواردن و پیخه ومان برد بۆ باوکم و دیتم که دهست و قۆلى له ئه نجامى هیرشى تیلا به دهسته کان دا ئازارى بینیبوو و هه لپچرابوو. درهنگتر به ده سه سه رى

نيردرايه زينداني مه‌هاباد و ئيمه‌ش هه‌فته‌يه‌ك دواتر به ماله‌وه چووين بۆ مه‌هاباد و دواى ئه‌وه هه‌رگيز مالممان نه‌هاته‌وه بۆكان - گه‌رچى زردايكم وه‌ك به‌پيوه‌به‌ر و ماموستاي قوتابخانه‌ى كچانى بۆكان هه‌ر له‌وى مايه‌وه و كاتى كه دۆخه‌كه هيوور بوويه‌وه، منيشى برده لاي خوى.

ئه‌وه باشترين به‌لگه‌ بوو كه ده‌كرا بۆ روون‌كردنه‌وه‌ى چاره‌نووسى ئه‌و ۹ى ئيسفهنده‌ى جى‌ئاماژه‌ى دوكتور موكرى ده‌ستم بكه‌وى، ئه‌و‌يش له‌لايه‌ن كه‌سايه‌تبه‌يه‌كى جينگه‌ى ريزى كوومه‌لگاي كورده‌وه، كه راسته‌وخۆ ئه‌نجامى رووداوه‌كاني ئه‌و پوژهى به‌چاوى خوى بينيوه.

به‌لگه‌نامه‌كه هه‌والى سه‌رجه‌م رووداوه‌كاني ده‌رووبه‌رى ساليكى بۆكاني له‌ كوټاييه‌كاني سالى ۱۳۳۰ تا دواى ۹ى ئيسفهنده‌ى ۱۳۳۱ گرتوته‌ خو، كه ده‌كاته ساليكى ره‌به‌ق. له‌و ماوه‌يه‌دا بۆكان بوركاني ئاگر بوو و خه‌لكى شار و گونده‌كاني ده‌رووبه‌رى هه‌موو پوژ و مانگيكيان به‌ رووداوى خو‌ش و ناخوشى وه‌ك راپه‌رينى چه‌وساوه‌كان و سه‌ركوت‌كرانيان له‌لايه‌ن ئاغاواتى چه‌وسينه‌ره‌وه تپه‌په‌ر كرد. به‌گويره‌ى روون‌كردنه‌وه‌كاني سه‌ره‌وه، ده‌بى به‌لگه‌نامه‌كه‌ى دوكتور موكرى دواى ئيسفهنده‌ى ۱۳۳۱، واته له‌ به‌هاري سالى ۱۳۳۲دا نووسرابى، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ئاماژه به‌ ده‌ركراني مالى راپه‌ريوانى ناو گونده‌كان له‌لايه‌ن ئاغاواته‌وه ده‌كا و ئه‌و راستيه‌ش كه ده‌ركراوى گونديك له‌ هه‌چ گونديكى ديكه وه‌رنه‌ده‌گيرا و له‌ كارى سه‌ركوت‌كردنى ره‌عيه‌تدا هه‌موو ئاغاوات پشتى يه‌كترين ده‌گرت. له‌ بيه‌ره‌يه‌ى كه‌سانى وه‌ك نه‌مر كه‌ريمى حيسامى دا هاتوه‌وه كه ته‌نيا دوو كه‌س ويرايان له‌و زستانه سارده‌دا دالده‌ى ره‌عيه‌تى ده‌ركراو بدن: ريزدار خانم‌خانمه‌ى هاوسه‌رى نه‌مر دوكتور ره‌حيمي سه‌يفى قازى و نه‌مر ئيبراهيم سه‌لاح خاوه‌ن‌ملكى گوندى ساروو‌قاميش و فه‌رمانده‌ى هه‌يز له‌ سه‌رده‌مى كۆمارى كورده‌ستان دا. ياديان به‌خه‌ير بئ!

له‌م ماوه‌يه‌دا مملانيى دوكتور موسه‌دديق و جيبه‌ه‌ى ميللى له‌گه‌ل شا و پشتيوانه ئينگليز و ئه‌مريكيه‌كاني نيو مه‌جليسى شووراي ئيران به‌رده‌وام

بوو و لایه‌نگرانی شا له گه‌ل لایه‌نگرانی حیزبی تووده‌ی ئیران له‌سه‌ر شه‌قامی شاره‌کان که وتبوونه شه‌ر و به‌ربه‌ره‌کانی کردنی یه‌کتره‌وه، ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی شل‌وشه‌ویقی موسه‌ددیق له ناوچه‌کەش ئەوه‌نده نه‌بوو بتوانی دژ به‌و بی‌عه‌داله‌تیانه بوه‌ستی. پینج مانگیک دواتر کۆده‌تای ۲۸ی گه‌لاویژتای ته‌رازووی لایه‌نگرانی شا و سه‌لته‌نه‌تی به‌ته‌واوه‌تی قورس کرد و له پوژی یه‌که‌می دوا‌ی کۆده‌تاوه، لایه‌نگرانی حیزبی تووده و جیبه‌هی میلی‌ی که‌وتنه به‌ر هیرشی کۆنه‌په‌رستان له شار و گوند و به‌لیشاو په‌وانه‌ی زیندانه‌کانی ئیران کران، به‌شینکیشیان لی‌ئعدم کرا و ئاگری خه‌بات دژی پژیمی شا بۆ ماوه‌ی بیست و چه‌ند سالیک سارد بوویه‌وه، تا ئەوه‌ی ژیه‌مۆکه له راپه‌رینی سالی ۱۹۷۹ی خه‌لکدا سه‌رله‌نووی گری سه‌نده‌وه.

شه‌شه‌م، ناوی که‌سه‌کان

ئهو که‌سه‌نه‌ی وا له به‌لگه‌نامه‌که‌دا ناویان هاتووه، له هه‌ردوو به‌ره‌ی خه‌لک و ئاگان، بۆ من که وه‌رگیزی بابته‌که‌م به‌باشی ناسراون و جگه له حسین محه‌مه‌دی که به [سه‌رۆک] عه‌شیره ناسیندراوه.

حه‌وته‌م، دام‌وده‌زگا فه‌رمیه‌کانی رژیم

له به‌لگه‌نامه‌که‌دا باس له چه‌ند دام‌وده‌زگای فه‌رمیی حکومه‌ی کراوه، جا له بۆکان بووین یان له شاره‌کانی ده‌وروبه‌ر. بۆکانی ئهو سالانه به‌خش (ناحیه) یه‌کی شاری مه‌هاباد بوو و به‌و پینیه به‌خشداری و که‌لانته‌ری/ئیداره‌ی شاره‌بانی (پۆلیس) و ژاندارمه‌ریی تیدا دامه‌زرابوو. شاره‌بانی بۆ راگه‌یشتن به کاروباری شار و ژاندارمه‌ری بۆ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر، به‌لام به‌پینچه‌وانه‌ی مه‌هاباد و سه‌قز که سه‌ربازخانه‌ی گه‌وره‌یان هه‌بوو، بۆکان له هه‌ندیک برگه‌ی زه‌مانی دا نه‌بی سه‌ربازخانه‌ی نه‌بووه و که بووشییه‌تی بنکه‌یه‌کی بچوک زیاتر نه‌بووه. به‌و پینیه ئه‌گه‌ر حکومه‌تی ناوه‌ندی هه‌ستی به مه‌ترسییه‌ک له لایه‌ن خه‌لکه‌وه کردبی، هیزی سپایی له‌م دوو شاره‌وه په‌وانه‌ی بۆکان کردووه.

له به‌لگه‌نامه‌که‌دا ناوی تیپی مه‌هاباد و له‌شکری سه‌قز دئ، واته سه‌ربازخانه‌ی سه‌قز گه‌وره‌تر بووه له هی مه‌هاباد. ناویک له فه‌رمانده‌ی سه‌ربازخانه‌ی سه‌قز له به‌لگه‌نامه‌که‌دا نه‌هاتوو، به‌لام فه‌رمانده‌ی سه‌ربازخانه‌که‌ی مه‌هاباد به سه‌ره‌نگ موزه‌فهری زه‌نگه‌نه ناسیندراوه، که له‌گه‌ل زۆریک له بیره‌وه‌ریی که‌سایه‌تییه سیاسییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه، بۆ نمونه: نه‌مران دوکتور قاسملوو، که‌ریمی حیسامی و مامه‌غه‌نی بلووریان یه‌ک ده‌گریته‌وه. گه‌رچی من لام وایه موزه‌فهری زه‌نگه‌نه وا هه‌یه ئه‌وده‌م سه‌رگورد بووبی، نه‌ک سه‌ره‌نگ، به‌ دلنیا‌یی دواتریش هه‌ر له‌سه‌رده‌می شادا کرایه سه‌رله‌شکری سپای ئیران. له به‌لگه‌نامه‌که‌دا سه‌ره‌نگ زه‌نگه‌نه به‌ به‌رتیلخۆر و دارده‌ستی ئاغا‌کان ناسیندراوه، که به‌ فیتی ئه‌وان سپای نارده‌ته سه‌ر خه‌لکی هه‌ژاری ده‌سه‌به‌تالی بۆکان و گونده‌کانی ده‌ورو به‌ری.

به‌گویره‌ی به‌لگه‌نامه‌که، ئاغا‌کانی بۆکان و ده‌ورو به‌ری ۱۷ هه‌زار تمه‌ن کۆده‌که‌نه‌وه و له‌په‌رینه‌ی سه‌ره‌نگ موزه‌فهری زه‌نگه‌نه‌وه (که‌خۆی کوردیکی کرماشانی بوو)، به‌سه‌ر مه‌ئموورانی ده‌سپۆ‌یشتووی بۆکان و مه‌هاباد و سه‌قز دا‌به‌شی ده‌که‌ن و ئه‌وه‌ش له‌ په‌نا ئه‌رکه حکوومییه‌که‌یان هۆکاریک ده‌بی بۆ به‌شداریی کردنی زیاتر و توندوتیژتر له‌ کاری سه‌رکوت‌کردن، لیدان، گرتن و زیندانی‌کردنی راپه‌ریوه‌کان و ده‌رکردنی خاوخیزانیان له‌ شار و دێ. ته‌نانه‌ت له‌ ده‌ره‌وه‌ی به‌لگه‌نامه‌که‌ هه‌موو خه‌لکی بۆکان ده‌زانن، کاتی که‌ ئاغا‌کانی بۆکان فه‌رمان به‌ باب‌نۆکه‌ره‌کانیان ده‌دن مالی حاجی قاسم و عه‌لی میره‌به‌گ ئاگر تیبه‌رده‌ن، حاجی قاسم خاوه‌نی دوو مال بوو له‌ گه‌ره‌کی حه‌مامی کۆن که‌ یه‌کیان شوینی ژیا‌نی خۆی بوو و ئه‌وی دیکه‌یا‌نی به‌ ئیجاره‌ دا‌بوو به‌ دایره‌ی ژاندارمه‌ری. ئاغا‌کان خانووه‌که‌ به‌ ژاندارمه‌ری چۆل ده‌که‌ن و ئه‌ویش ئاگر تیبه‌رده‌دن. له‌ خزمیکی نه‌مر مامۆستا مه‌لا ئه‌حمه‌دی وه‌حیدی، ئیمام‌جومعه‌ی ئه‌وده‌می بۆکانم بیست که‌ هاوکات مالی ئه‌ویشیان ئاگر تیبه‌رداوه.

هه‌ر له‌و په‌یوه‌ندییه‌دا پرسیی ده‌وری ژاندارمه‌ری له‌ پروداوه‌کانی ئه‌و سالانه‌دا

دیته گۆڕی. له کاتیکدا که سپا و پۆلیس و هه‌موو ده‌وائیری دیکه‌ی حکوومی لایه‌نی ئاغاگانیان دژ به‌رپه‌ریوه‌کان گرتیوو، ده‌زگای ژاندارمه‌ری بۆکان دیارده‌یه‌کی جیاواز بوو و له‌پشت خه‌لکی شار و راپه‌ریوه‌کان وه‌ستا بوو و ئه‌گه‌ر به‌رگرییان له‌گیان و مائی خه‌لک نه‌کردایه‌ و هه‌بوو له‌شار و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان کاره‌ساتی گه‌لیک گه‌وره‌تر بقه‌ومایه‌ و خه‌لکانیکی زۆر تیدا‌بچوایه‌ن. بیره‌وه‌رییه‌کانی ئه‌و سالانه‌ باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ فه‌رمانده‌ی ژاندارمه‌ری ئه‌وده‌می بۆکان لایه‌نگریکی جیه‌یه‌ی میلی‌ی یان حیزبی تووده‌ی ئێران بووبی و باوه‌رپه‌ سیاسی- مرۆفایه‌تییه‌که‌ی بووبیته‌ هۆکار بۆ ئه‌وه‌ی له‌و فیل و ته‌له‌که‌ و به‌رتیل وه‌رگرتن و بگه‌وه‌بیره‌یه‌ی ئاغاگان و پۆلیس و سپادا به‌شداری نه‌کردبی. ته‌نانه‌ت بیره‌وه‌ریی کاک ئه‌سه‌عد ئێران‌زاده، که‌ له‌ کتیبی «بۆکان له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا»ی کاک ره‌حمانی محه‌مه‌دیان‌دا هاتوه‌، باس له‌وه‌ ده‌کا که‌ دوا‌ی گیرانی عه‌بدوللا ئێرانی و کاتی که‌ به‌ ده‌سه‌سه‌ری ده‌ینێرن بۆ زیندانی مه‌هاباد، له‌ گوندی داشبه‌ندی سه‌ر رینگا، ئاغاگان پێش به‌ ئوتومبیله‌که‌یان ده‌گرن و ده‌خوازن که‌ له‌ ئوتومبیله‌که‌ بیهیننه‌ خواره‌وه‌ و بیکوژن، به‌لام جوامیری ئه‌فسه‌ریکی کرماشانی له‌ مردن رزگاری ده‌کا و راده‌ستیان نا‌کا. به‌ حوکمی ئه‌وه‌ی کاروباری ده‌ره‌وه‌ی شار به‌ ژاندارمه‌ری ئه‌سپێردرا‌بوو، زۆر ویده‌چی ئه‌و که‌سه‌ش یه‌ک له‌ ئه‌فسه‌رانی ژاندارمه‌ریی بۆکان بووبی. به‌ کورتی، ژاندارمه‌ریی بۆکان له‌و رۆژگاره‌ تاریکوتنۆکه‌دا تاقه‌ پروناکییه‌ک بووه‌ که‌ شه‌وه‌زه‌نگی بۆکانی شکاندوه‌ و هیوایه‌کی خستوته‌ دلی خه‌لکی بێ‌په‌نای شار و گونده‌کانه‌وه‌. یادی ئه‌و فه‌رمانده‌ دلێره‌، هه‌رکه‌س و سه‌ر به‌ هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بووبی، به‌خێر بی! له‌ وتووێژی ته‌له‌فونیی خۆم له‌گه‌ل کاک ئه‌سه‌عددا (رۆژی ۲۰/۷/۲۰۲۰)، کاک ئه‌سه‌عد فه‌رمووی که‌ ئه‌فسه‌ره‌که‌ ناوی «سه‌روان سه‌عیدی» و دۆستی باو‌کم بوو، که‌ چه‌ند جار له‌ هات‌و‌چۆی مائی خۆمان‌دا بینیبووم. سه‌روان سه‌عیدی وینه‌ده‌چوو کورد بی، به‌لام دلنیا نیم‌ ئایا فارس بوو یان ئازه‌ربایجانی. کاک ئه‌سه‌عد له‌ باسی ناردنی باوکی بۆ زیندانی مه‌هابادیش‌دا باسی ئازایه‌تی ئه‌فسه‌ریکی کرماشانی ده‌کا که‌ پارێزگاریی له‌ باوکی

کردوو و نه‌یه‌یشتوو و ئاغاکان له گوندیکی سهر پێگادا له ئوتومبیله‌که بیهینه خواره‌وه و بیکوژن. جا ئه‌گهر ئه‌فسه‌ره‌که هه‌مان ئه‌فسه‌ری فه‌رمانده‌ی ژاندارمه‌ری بۆکان بووب، ده‌بێ به‌خه‌لکی کرماشانی بزانی، به‌شیک له‌وانیش به‌هۆی جیاوازی زاراوه‌وه زۆر جار هه‌ر به‌ فارسی له‌گه‌ل کورد ده‌دوین، هه‌روه‌ها به‌ فارسی قسه‌کردن بۆ کاربه‌ده‌ستانی ئیدارات له‌ سه‌رده‌می په‌هله‌وییه‌کان دا دیارده‌یه‌کی ئاسایی بوو و ته‌نانه‌ت مامۆستاکانی خویندنگه، که خه‌لکی شار و ته‌نانه‌ت هاوگه‌ره‌ک و دراوسی‌ی مالی قوتاییه‌کان بوون، له‌ ده‌روه‌ی فیرگه‌ش دا به‌ فارسی له‌گه‌لیان ده‌دوان. ئه‌وه ئه‌فسه‌ره هه‌رکه‌س و له‌سه‌ر هه‌ر باوه‌ریک بووب، به‌ هه‌ر زمانیک قسه‌ی کردب، مرۆفیکی باش بوو که له‌و شه‌وه‌زنگه‌ی بۆکان دا گیانی ئه‌ویش و گه‌لیک خه‌لکی دیکه‌شی له‌ مردن پزگار کرد.^۱

هه‌شته‌م، روون کردنه‌وه‌ی هه‌ندیک وشه و تیرمی نیو به‌لگه‌نامه‌که:

نه‌ضت ملی: دوا‌ی رووداوه‌کانی ۳۰ تیری ۱۳۳۱ (۱۹۵۲/۶/۲۰) و کوژرانی ژماره‌یه‌ک خۆپیشاندەر له‌ تاران که داواکار بوون دوکتۆر موسه‌ددیق بیته‌وه سه‌ره‌که‌وه‌زیرانی ئێران، نوینه‌رانی لایه‌نگری جیبه‌هی میلی له‌ مه‌جلیسی شوو‌پا، ناوی خۆیان نا «نه‌ضت ملی» و ئه‌م ناوه به‌ لایه‌نگرانیان له‌ ده‌روه‌ی په‌رله‌مانیش درا؛ له‌ ته‌رجه‌مه‌که‌ی من دا بۆته: «راپه‌پینی نه‌ته‌وه‌یی».

۱. بۆ نووسینی ئه‌م سه‌ره‌تایه‌ که‌لکم له‌م کتیبانه وه‌رگرتوو: وتاریکی دوکتۆر عه‌بدوهره‌حمان قاسملوو که بۆ کتیبی ژێرارد شالیانی نووسیوه و خۆم وه‌رمگێراوه‌ته سه‌ر کوردی؛ سه‌ره‌تای تاریک و روونی مامۆستا هێمن؛ چه‌ند نووسراوه و نامه‌ی شه‌خسی مامۆستا ئه‌میری هه‌سه‌ن‌پوور؛ بیره‌وه‌رییه‌کانی که‌ریمی حیسامی به‌رگی یه‌که‌م؛ سه‌ده‌ی کاره‌سات و ئاله‌کۆک (وتویژ له‌گه‌ل مامه‌غه‌نی بلووریان)؛ وتاریکی مه‌لا عومه‌ری عه‌سری له‌ گو‌قاری گزینگه‌دا؛ بیره‌وه‌رییه‌کانی مه‌لا محه‌مه‌دی خزی؛ تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بۆکان نووسینی ئیبراهیم ئه‌فخه‌می؛ بۆکان له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌م، به‌رگی یه‌که‌م، نووسینی ره‌حمان محه‌مه‌دیان؛ نگاه‌ی به‌ تاریخ مه‌هاباد، نووسینی سه‌ید محه‌مه‌د سه‌مه‌دی؛ تاریخ مشاهیر کرد، به‌رگی دووه‌م، نووسینی بابامه‌ردۆخ رۆحانی؛ از سید ضیاء تا بختیار، دولت‌های ایران از اسفند ۱۲۹۹ تا بهمن ۱۳۵۷، نووسینی مسعود بهنود؛ روزشمار تاریخ ایران، به‌رگی یه‌که‌م، نووسینی باقر عاملی؛ هه‌ندیک سائتی ئینته‌رنیتی و چه‌ند ئیمه‌یلی مامۆستای به‌ریز هه‌سه‌نی قازی.

مليون: سیفەتیکە نووسەر بە خەلکانی لایەنگری «نەهت ملی» ی داوه. له
وه‌رگێراوه کوردییەکه‌دا به «نه‌ته‌وه‌یی» نووسراوه.

عه‌شایەر و سه‌رانی عه‌شایەر: نووسه‌ری به‌لگه‌نامه‌که‌ ئاغا و خاوه‌ن‌ملکه‌کانی به
«سران عشاير» و خه‌لکه‌ دارده‌سته‌کانی ئه‌وانی به «عشاير» ناو بردووه. ئه‌و دوو
سیفەته ئیستاش له‌لایه‌ن هه‌ندیک‌ که‌سه‌وه له‌ ناوچه‌ی کرماشان به‌ دانیش‌توانی
گونده‌کان ده‌دری، که‌ بریتین له‌ گۆران و که‌لۆر و زه‌نگه‌نه، به‌لام له‌ موکریان باو
نییه.

له‌ خواره‌وه‌ وه‌رگێراوی کوردیی به‌لگه‌نامه‌که‌ و ده‌سنووسه‌که‌شی ده‌خریته
به‌رچاو؛ یادی دوکتۆر موکری به‌خێر بی!

رووداوه‌کانی دوا‌ی هه‌لبژاردنی مه‌هاباد - کارتیکه‌رییه‌کانی ۹ ی [مانگی] ئیسفەند[ی]
[۱۳۳۱ ی هه‌تاوی = ۱۹۵۲/۲/۲۸]

به‌گوێره‌ی ئه‌و زانیاریانه‌ی که‌ گه‌یش‌توونه‌ته‌ ده‌ستم و له‌م دوا‌یی‌یا نه‌دا له‌و
بۆکانییانه‌م بیستوه‌ و هه‌لاتوون و هاتوونه‌ته‌ تاران، له‌م رۆژانه‌ی دوا‌یی‌دا
که‌ نیوان ناخۆشییه‌ک له‌ نیوان جه‌نابی ئاغای دوکتۆر موسه‌ددیق^۱ و هه‌ندیک
له‌ کاربه‌ده‌ستان هاتبووه‌ پینشی، مه‌مه‌دی عه‌بباسی^۲ نوینه‌ری پیشووی
په‌رله‌مان[ی ئێران] و ته‌رشیح‌کراوی ده‌ربار[ی شا] به‌ مه‌ئموورییه‌تیکی

۱. دوکتۆر مه‌مه‌د موسه‌ددیق سه‌ره‌کوه‌زیرانی ئێران بوو. له‌ سه‌رده‌می سه‌ره‌کوه‌زیری
ئه‌و دا شه‌ریکه‌ی نه‌وتی ئێران میلی کرا و به‌شیک له‌و ریفۆرمانه‌ی وا هینایه‌ ئاراوه‌ بریتی بوون
له: دوو لایحه‌ بۆ که‌م‌کردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن‌ملک به‌سه‌ر ره‌عه‌یه‌تی گونده‌کان‌دا له‌ رینگه‌ی
دانانی شوو‌پرای گونده‌کانه‌وه، هه‌روه‌ها دانانی سه‌دا بیستی ئه‌و ده‌ودووه‌ی وا ره‌عه‌یه‌ت به
ئاغایان ده‌دا بۆ ئاوه‌دانی گونده‌کان. ئه‌و لایحانه‌ له‌ مه‌جلیس‌دا په‌سند کران و وه‌ک یاسا بوون
به‌یه‌کیک له‌ هانده‌ره‌ سه‌ره‌کییه‌کان بۆ سه‌ره‌لدانی راپه‌رینی سالانی ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲ ی بۆکان و
گونده‌کانی ده‌وربه‌ریان دژ به‌ فیتو‌داله‌کان.

۲. حه‌مه‌دئاغای عه‌بباسی خاوه‌ن‌ملکی گه‌وره‌دیی سه‌را، له‌ نیوه‌پێی بۆکان و سه‌قز و
چه‌ند گوندی دیکه‌ بوو وه‌ک: تورجان، سه‌رچاوه، کوچک و بوغده‌که‌ندی. حه‌مه‌دئاغا له
رووداوه‌کانی سه‌رده‌می کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) دا دژ به‌ کۆمار وه‌ستا و به‌ پاداشی
ئه‌وه له‌لایه‌ن حکومه‌تی ئێزانه‌وه‌ کرایه‌ نوینه‌ری په‌رله‌مانی ئێران له‌ سه‌قز و پاشانیش
سه‌ناتۆری پارێزگای کوردستان له‌ مه‌جلیسی سه‌نای ئێران.

گرنگه‌وه چۆته سه‌قز و مه‌هاباد. سه‌ره‌تا له مه‌هاباد چاوى به‌فرمانده‌ى تىپ[ى سپا] كۆلۆنيل موزه‌فهرى زه‌نگه‌نه‌كه‌وتوو و به‌يارمه‌تى يه‌كتر و پاويزكردن له‌گه‌ل يه‌ك، هه‌نديك پلان داده‌پيژن.

عه‌بباسى پيڤه‌وه له‌گه‌ل ئيلخانى زاده‌كان^۱ و حسين محهمه‌دى^۲ و هه‌نديك له‌عه‌شايه‌رى ديبوكرى و به‌گزاده‌ى سه‌قز و مه‌هاباد، برى سه‌د و هه‌فتا هه‌زار تمه‌ن كۆده‌كه‌نه‌وه و به‌هۆى فه‌رمانده‌ى تىپه‌كه‌وه به‌سه‌ر به‌خشدار[ى بۆكان] و سه‌رۆكى دادگا[ى مه‌هاباد] و فه‌رمانده‌ى له‌شكر[ى سه‌قز] و مه‌ئموورانى شوپندانه‌رى ده‌وله‌تى دا له‌ بۆكان و مه‌هاباد و سه‌قز دابه‌شى ده‌كه‌ن.

له‌ رېكه‌وتى پينجشه‌مه‌مه ۲۱ى مانگى ئيسفهند [۱۹۵۳/۳/۱۱] دا خه‌لكانىكى زۆر له‌ گونده‌كانى ئاغايانى عه‌بباسى و ئيلخانى زاده و ژماره‌يه‌كى ديكه له‌ ديبوكرييه‌كان ده‌هيننه بۆكان و سى ئالاي گه‌وره[ى ئيران] به‌ده‌سته‌وه و [به‌گوتنى] دروشمى زۆرى وه‌ك بژى شا و بمرن دژبه‌ره‌كانى، هه‌ركام به‌چه‌كه‌وه و په‌عه‌يتيش به‌ تىلا و كوته‌كه‌وه و سه‌ره‌ك عه‌شيره‌ته‌كانيش به‌چه‌كى برنه‌وى بى چه‌رمه‌وه، ده‌ست ده‌كه‌ن به‌ پيژه و خۆپيشاندان و قسه‌ى ناحه‌ز ده‌كه‌ن به‌رامبه‌ر به‌ ده‌وله‌تى جه‌نابى ئاغاي دوكتور موسه‌ددىق و هاوريكاني و يه‌كبه‌يه‌ك ناويان ده‌به‌ن و جنيويان پيڤه‌ده‌ن. خۆپيشاندانئىكى زۆريان كرد كه له‌ سه‌عات ۱۲ى پيشنيوه‌پۆ ده‌ستى پيكر و دواى كوتايى هاتن به‌ خۆپيشاندان، خه‌لكه‌كه‌ بلاوه‌يان كرد و بردياننه ماله‌وه[ى ئاغاك؟]. به‌رپرسان و سه‌رۆكاني پيلانه‌كه له‌ مالى حه‌مه‌ده‌مىنى ئيلخانى زاده و قاسم ئيلخانى زاده [دواتر موهته‌دى]، له‌گه‌ل [محهمه‌د] عه‌بباسى دا كۆبوونه‌وه و نانى نيوه‌رۆيان له‌وى خوارد. ئينجا سه‌عات پينجى دوانيوه‌پۆ ده‌ست ده‌كه‌ن به‌ ريزكردى هيزه‌كانيان و بۆ تالان كردن و هيرش بردنه سه‌ر خه‌لكى

۱. نياز له ئيلخانى زاده‌كان دوو به‌ره‌بابى ناسراو به ئيلخانى زاده و موهته‌دين كه خاوه‌نى هه‌موو مال و دووكان و باغ و مه‌زرا و زه‌وى وزارى بۆكان بوون. له سه‌رده‌مى چيڤه‌ى باسى ئەم نامه‌يه‌دا موهته‌ديه‌يه‌كانيش هيشتا هه‌ر به ئيلخانى زاده ده‌ناسران.

۲. حوسين ئاغاي محهمه‌دى خاوه‌نى ملكى گوندى قاجر له نيوان بۆكان و مه‌هاباد و يه‌ك له ئاغواتى ديبوكرى.

بۆکان دەسنیشانیان دەکەن بۆ ئەوەی بە ناوی شوێرش و داواکاریی عەشایەرەو، لایەنگرانی راپەرینی نەتەواپەتی لە بۆکان بکوژن و خەلکی بۆکان لە ترسان دووکان و بازار دادەخەن.

لە لایەن ئاغازی عەبدوڵلا ئێرانی، یەک لە رێبەرانی لایەنگری دەوڵەت [ی موسەددیق] و راپەرینی نەتەواپەتی، نامەیەک دەنوسری بۆ شارەبانی و تیندا پیتی رادەگەیەنن. هۆکار چینی سەعات ۱۲ خۆپیشاندانیان کردوو، بەلام هیشتا بلاویان نەکردوو و ناگەرینی و گوندەکانیان و شار چۆل ناکەن؟ شارەبانی کەسیکی ناردۆتە لای حەمەدەمین ئیلخانێ زاده و پیتی راکەیان دوون کە خەلکی شار لەو کۆبوونەووەی ئیوه دەترسن، بۆچی شار چۆل ناکەن؟ حەمەدەمین لە وەلامدا دەلی: هەتاکوو فیداکاریی خۆیان بۆ شا رانەگەیەنن و لایەنگرانی موسەددیق نەکوژن و [مال و ملکێان] تالان نەکەن، ناگەرینی و.

هەر لەوکاتەدا (سەعات ۵ دوانیوەرۆ)، هەندیک لە خەلکی بۆکان لە دەورووبەری حەوز [هەگەرە]، کە ناوەند و گۆرەپانی شارەکە، وەستابوون و قسەیان دەکرد کە دەورووبەری سەد کەس لەو دار و گۆپال بە دەستانە هێرش دەکەن سەر [عەبدوڵلا] ئێرانی و خەلکە کە و دەست دەکەن بە دارکاری کردنیان. [عەبدوڵلا] ئێرانی دەسبەجی خۆی دەخاتە شارەبانی و لەوێ پەناگیر دەبێ. لە هەمان سەعاتدا لە سەر جەم شوین و کۆلان و شەقامەکان و تەنانت لە مالاندا دەست دەکەن بە دارکاری کردن و ئازاردانی خەلک و گەلیک بە توندوتیژی لایەنگرانی راپەرینی نەتەواپەتی دارکاری دەکەن و بە ئامانجی کوشتن لییان دەدەن. لە ئەنجامدا چوار کەسیان میتشکیان تووشی زبانی زۆر هاتوو و لە سەر مەرگ و حالی مردن دان و دەورووبەری پەنجا کەسیش بریندار بوون.

خەلکە کە هەرچەندە داوای یارمەتی لە سەربازخانەیی شار و شارەبانی دەکەن، لەبەر ئەوەی پیشتر و بە پیتی پیلانی فەرماندەیی تیپ [ی مەهاباد]، بریار دراوە کارەکە بکریت ئیتر هیچ یارمەتی یەک خەلک نادری و ئەگەر یارمەتی و دەستیوەردانی ژاندارمەری نەبووایە، هەموو کەسەکان [ی لایەنگری راپەرین] دەکوژران و شار

تالان دهکرا و نامووسی ژمارهیهک خه لکیان به بادا دهدا. له و کاته دا ژاندارمه ری دهست دهخاته کاره که وه و بهرگر ده بی له به رانه بر ده ستر یژیان بۆ سه ر نامووسی خه لکی بۆکان. نزیکه ی دووسه د که س هیرش ده به نه سه ر مالی حاجی قاسم و نه ته وه یی یه کانی تر و ویستوویانه بچنه ژووره وه، که ژاندارمه ری ری لی گرتوون. سه عات هه شتی ئیواره دوو لۆری سه ربازی چه کدار له سه قزه وه و فه رمانده ی تیپیش له مه هاباده وه به دوو زریپۆش دین و له بۆکان حکومته نیزیامی [واته منع تجول] راده گه یه نن که تا ئیستاش هه ر در یژه ی هه یه. [عه بدوللا] ئیرانی و سی که سی دیکه له نه ته وه یی یه کانی که له ترسی گیانی خویان په نایان بر دبووه به ر شاره بانی، به ده سه به سه ری بر دوویاننه مه هاباد و له وی زیندانییان کردوون، [به لام] هیه چ کرده وه و سزایه کیان ده رحه ق به پیلانگیتران و مرو فکوژه کان نه گرتوته به رچاو. دوای هیوربوونه وه ی [دۆخی] بۆکان، ئەم خه لکانه ی خواره وه یان ترساندووه و شاره به ده ریان کردوون، ئەوانیش له ترسی گیانیان هه رکام به ره وه لایه ک هه لاتوون و ژن و مندالیان ئاواره بوون، ناوه کانی شیان بریتین له:

حاجی سه عید ئیسماعیل پوور، [بازرگان] (به ژن و منداله وه)؛

حسین فاتحی [دووکاندار]؛

ره حمه توللا خزری [دووکاندار]؛

حسین ره وشه نفکر [قاوه چی]؛

عه بدوللا ئیسماعیلی [کووتال فروش] (به ژن و منداله وه)؛

که ریم سیدقی [خاوه ن موسافیرخانه]؛

عه بدوللا ره شیدی؛^۱

فه تاح هه سه نخالی؛^۲

۱. نهر عه بدوللا ره شیدی یه ک له خه باتکاره راپه ریوه کانی شاری بۆکان بو، که دوبه دوای کووده تای ۲۸ی گه لاویژ گیرا و له مالی ئاغا کانی بۆکان زیندانی و دارکاری زور کرا. کاک عه بدوللا تا کوتابی ته مه ن هه ر سکالای له ده ست ئه و ئەشه که نه ج و لیدانه ده کرد که له لایه ن بابنۆکه رانی ئاغاواته وه تووشی هاتبوو. یادی به خیر بی.

۲. بنه ماله ی هه سه نخالی له بۆکان و مه هاباد و گونده کانی ده ور و به ردا گه لیک ناسراون و

ئەحمەد پۆستەمى [كووتال فرۆش]:

وه خەلكىكى زياترى دىكەش، كە هېشتا ناويان نەهاتووه و هەموويان لە نەتەوهىيەكانى راپەرىنى نەتەوايه تى بوون.

ژمارەيهكى زياترى خەلكيشيان لە دووكانەكانيان دەرکردوون و بەرگر بوون لە كاسبى كردنيان، شت و مەك و كەرەسەشيان فریداونەتە دەرەوه و پينيان راپەريانندوون كە دەبى هەرچى زووترە لە بۆكان وەدەرکەون.

(پروونکردنەوه: زۆر بەى فرۆشگا و دووكانەكان هى ئيلخانى زادهكانە كە خويان بە خاوهنى گيان و مال و نامووسى خەلك دەزانن و هەر دەسدریژييهك بكەن لە پەناى فەرماندەى تىپ و سپادا زيانيان وئى ناکهوى). تەنانەت فەرمانيان بە تىلگرافخانەكانى بۆكان و مەهاباد داوه كە ئەو تىلگرافخانەى وا لە تارانەوه بۆ بۆكان دەنيردريين نەدەنە دەست خەلك و ئەگەر لەلايهن خەلكيشەوه تىلگرافىك بكرى، بەرپى نەكەن.

چۆنبيە تى [دۆخى] بۆكان و مەهاباد:

دواى كۆتايى هاتن بە پرووداوهكانى بۆكان، كە ئىستا [ئاغاكان] بەوپەرى گوشارهوه و بەپىي بەرژوهەندىيى خويان دەجوولینەوه و خەلكەكەيان ترساندووه، هەموو پوژىك چەند كەس دەبەنە مالى قاسم ئاغا و بەناوى لايهنگرى نەتەوهىيەكان بە قامچى لىيان دەدەن.

لە گوندەكانيش دەستيان کردووه بە كار و کردەوهى كارەساتبار و جيگەى شەرم و

خزمايه تىيى نزىكيان لەگەل بنەمالەى شەرەفكەندى هەيه. نەمر كاك فەتاحى حەسەن خالى (۱۳۰۱ - ۱۳۴۰) كورپى حەمەدەمىن ئاغا (كاك ئاغا) مروڤىكى خويندهوارى خەتخوش، سواركار، جوانچاك و دەنگخوش بووه و لەو سالانەدا لە بۆكان ژياوه، ئىنجا بە چەند سالىك دواى ئەو پرووداوانەى بۆكان مالى بردۆتە گوندى «تالاولى» نىوان ميانداو و مەهاباد و لەوى بۆتە كوڤخاسجىل، پاشان مالى چۆتە مەهاباد و سالى ۱۳۴۰ / ۱۹۶۱ بە نەخۆشى كۆچى دوايى کردووه. سپاسى زۆرى جەمىلەخانمى شەرەفكەندى و كاك بەهمەنى حەسەنخالى (كورپى كاك فەتاح) دەكەم بۆ ئەو زانىارىيانەى سەرەوه.

له هه موو گوندیکدا (که وا هه یه ده ور به ری ۵۰۰ گوند بن)، ئەو پیشه نگی و سه رۆکانه ی بوونه ته هاوکاری نه ته وه بی یه کان، له گونده کانیا ن ده رکردوون و به ژن و مندال له وه له سه ر ریگاکان و چیاکان ده ربه ده رکراون، دارایی و شت و مه ک و مه رومالاتیان لی داگیر کردوون و به و شیوه یه سه د و حه فتا هه زار تمه نه که یان کو کردۆته وه و به ردیان له پشتی ژماره یه کی زۆری ده ور به ری سه د که س (که ئەگه ر له گونده کان دا ژماره بکری ن، پروون ده بیته وه) به ستووه، ده ستیا ن له پشته وه به ستوون و خستوویان نه ته نیو چۆمه وه. هه موو ئەو کارانه ش به یارمه تی و هاوڕێیه تی سه رباز و به فه رمانی فه رمانده ی تیپ به ڕێوه ده چن و هه موو پۆژیک زریپۆش ده به نه یه ک له گونده کان و خه لگی پچ ده ترسی ن.

ئێستاش خه ریکی فایلێ پیشینه دروست کردن و ئەو بریندارانه ی وا هه موویان به گولله ی برنه و بریندار کراون، له لایه ن [سه ره ک] عه شایره وه، به تایبه ت هه مه ده مین ئاغا و قاسم ئاغا ی ئیلخانی زاده وه هانده درین که بلین به گولله بریندار نه کراوین و ئەوه لایه نگرانی ڕاپه رینی نه ته وایه تی بوون که لینیان داوین. سویندیشیا ن خوار دووه یا خویان تیندا چن یان ڕاپه رینه نه ته وایه تییه که بخنکین و سه ری تیندا به رن. له م کاته دا عه شایه ری پیلانگی ر به شه ش ئوتومبیلی جیپ و باره لگر چوونه ته شامات، که ناوچه یه کی دیوکرییه و به وته ی خویان خه ریکی پا کردنه وه ی گونده کانن له لایه نگرانی ڕاپه رینی نه ته وایه تی.

نیشانه یه کی پیلان ئەوه یه که فه رمانده ی تیپ گونده گوند سه ربازیا ن له گه ل ده نیزی و عه شایه ر به رده داته گیانی خه لک و لیکیا ن هه لده بری. هه ر ئێستاش به بۆنه ی جیا وازه وه خه ریکی پیلانگی ر و فایلێ پیشینه دروست کردنه بۆ لایه نگرانی ڕاپه رینی نه ته وه بی. ئەوه ش کو پیی لاپه ره ی یه که م و چواره می نامه که ی دوکتۆر موکری:

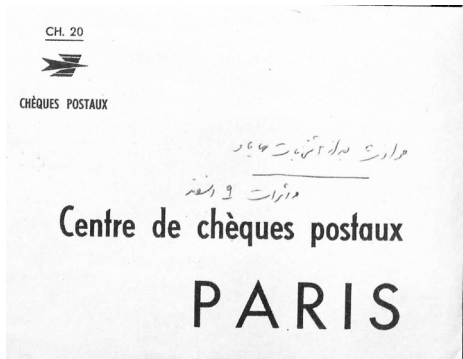
که ملت چیت بدمه که در عت ۱۲ عینک داره نه دگر سخن نشده و به عت حوفا روند
 و نه را تخمه نرکنه نر بان نیز کتیز نر که این ایله نر زارد. زستاره و لکهار ریدر که مردم نر از این
 اجنح عت دشت دانه جا لکهار نر تخمه نرکنه مکر این در پنج لکهار ریدر آنا نر لکهار حوفا
 نسبت ب عت و لکهار نر زارنه و لکهار نر زارن مصدق را لقب نر زارنه و عت کتیز بر خواهه کت
 در همین وقت (سن ۵ بیداره) مردم نر زارن بران در اطراف حوفا (که کتیز نر زارن ۱۲)
 ایستاده و صحبت بکیره نه در حدود کتیز نر از کتیز و چوب بر سها ^{بیران} مردم صد کرده
 و شرح کتیز لکهار نرکنه ایران زارن حوفا نر بان انداخته و در آنجا چاه هنده ایوند درین
 عت در تمام قاره و کتیز نر حوفا نر بان و حوفا نر بان شرح کتیز لکهار نر زارن مردم نر زارن
 رفعت عت را سبب کتیز نر زارن و همه ایستاده کتیز نر زارن در سینه چاه نر زارن
 که کتیز نر زارن نر زارن در کتیز نر زارن و در حدود لکهار نر زارن حوفا نر زارن
 هر چه مردم نر زارن نر زارن نر زارن کتیز نر زارن کتیز نر زارن نر زارن
 بنا برده که این عت نر زارن مردم کتیز نر زارن ^{بیران} دگر کتیز نر زارن
 نر زارن نر زارن تمام نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن
 سیراره نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن
 نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن
 که نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن
 و نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن نر زارن

دراک دوانه دگفتلانا ابا رافیل و بیین طریق کعبه هفتاد هزار توده راجع ادر من کشته
دوره پیرا در حدود کعبه مغز و بی بیخ (اگر دره سرتا سر شود و کتفین نور سلم خرافه)
سگ بنیت لبته دوتس اراخا از عسل بجه و بردونه انرا حه اده و نام این کلبه
سگ و همراه سره زان دیر کله لانه سیر انجام گهرا اعر او از این پنهان کله کله
را ت کلاه دروم با تیر سته

انده مستقل بردونه سرتا نه و زخمی ارا که له با فنگ و گلونه بر نو مجروح شهانه
از طرفت بر غیر من اینه اده رقم اده و اینا ناراده سراسر هفتده که کلبه بی با گلونه مجموع فتره
و طرز اراان هفتده ارا انگ زوده نه و گولگنه طروده نه ا طروده بود شتر نه و
کسفتده ا حفته دنا بود کشته و دهال هافر عت بر توله مر به شتر نه و
هیچده بر بیجم سته که کله از بیک ده بکیر سته و نه و در ا کله بقول

حرفه مستقل تصفیه اده از طرفت اراان تصفیه نه پیوسته

کله بیجم توله و نه سته ارا که ده بیجه ارا که سره زنده دسه سیرا
بیجان دروم سرتا از دود ارا که و ارا که کله داکره هم ارا که از ارا که تصفیه
امینا و بی سلف مستقل بر کله دیرانه سرتا

ناوی راپه‌ریوه‌کانی سالی ۱۳۳۲ی شاری بۆکان

کاک ره‌شیدی سپیهری خه‌لکی بۆکانه، فه‌رمانبه‌ری ئیداره‌ی پۆسته و ته‌له‌فونی شاره‌که بووه، له سه‌روه‌دی شوپشی سالی ۱۳۵۷ی ئیران‌دا چوووه ریزه‌کانی کۆمه‌له‌ی زه‌حمه‌تکیشانی کوردستانه‌وه و ئیستاش له ولاتی سوید ده‌ژی.

کاک ره‌شید زانیارییه‌کی زۆری له‌سه‌ر بۆکان و خه‌لکه‌که‌ی هه‌یه و ته‌نانه‌ت دوا‌ی سالانیکی زۆری دووری له‌ نیشتمان، نه‌ک هه‌ر گه‌لیک پروداوی کۆمه‌لایه‌تی سالانی پیشووی به‌باشی له‌ بیر ماوه و له‌ دانیشتنی دۆستانه‌دا باسیان ده‌کا، به‌لکوو ئاگاداری دوا‌یین پروداوه‌کانی شار و ناوچه‌که‌ش هه‌یه. نمونه‌یه‌ک له‌ زانیارییه‌کانی ئەم ناوانه‌ بوو وا بۆ زنجیره‌وتاری «پیش‌ه‌وانی که‌سب‌وکار له‌ بۆکان»ی منی نووسی و ده‌وله‌مه‌ندی کرد (برواننه‌ به‌شی باس‌کراو).

دوو سالیک پیش ئیستا له‌ نه‌ندن چاومان به‌ یه‌کتر که‌وت و تکام لی‌کرد بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆی سه‌باره‌ت به‌ راپه‌رینی سالی ۱۳۳۲ / ۱۹۵۳ی خه‌لکی بۆکان و ناوچه‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی بنووسی و بلاوی بکاته‌وه. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ۳ لاپه‌ره‌ یادداشتی بۆ ناردم که‌ بریتین له‌:

- هه‌ندی‌ک پروون‌کردنه‌وه سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌ی راپه‌رینی خه‌لکی بۆکان و ناوچه‌که‌؛

- ریزه‌بنیی ناوی ئەو بنه‌مالانه‌ی شاری بۆکان که‌ له‌ راپه‌رینی دژ به‌ ده‌سه‌لاتی ئاغا‌کان‌دا به‌شدارییان کردبوو.

ئوه‌وی خواره‌وه ده‌قی یادداشته‌که‌ی کاک ره‌شیده به‌جی ده‌ستیه‌ردان و له‌ کۆتاییش‌دا کۆپیی نووسراوه‌که‌ی خۆی ده‌هینمه‌وه، ئینجا هه‌ندی‌ک پروون‌کردنه‌وه و په‌راویزی لی‌ زیاد ده‌که‌م.

به‌لام با هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه ئەوه بلیم که‌ له‌ سالانی ۱۳۳۱ - ۱۳۳۲دا له‌نیو شار و هه‌روه‌ها له‌ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان دوو راپه‌رینی گه‌وره سه‌ریان هه‌لدا، که‌

بههۆی خهسلهتی هاوبهش و هاوکاری کردنی ریبهرهکانیانهوه لهگهڵ یهکتر، گهلیک جار وهک یهک تاکه راپهڕین له زهینی خهڵکدا چهسپاون و له باسکردنیاندا، تیکهڵ به یهک دهکرین یا له شوینی یهکی تر دادهندرین. ئەم مهسهلهیه له یادداشتهکانی کاک رهشیدیشدا بهرچاو دهکهوئ.

بهشی هه ره زۆری بابهتهکهی کاک رهشید له راستی، راپهڕینهکهی نیو شاری بۆکانی گرتوتهوه له کاتیکدا عینوانهکهی «راپهڕینی جووتیاران»ه، ئەو راپهڕینهی وا کهموزۆر هاوکات لهگهڵ راپهڕینی خهڵکی شار، له گوندهکانی پوژههلاتی بۆکان سهری ههڵدا و پاشان تا سهر چۆمی مهجیدخان و دهوروبهری میانداو و ناوچهی شاماتی مههاباد په ره ی سهند.

گه رچی لیستهی کاک رهشید وا ههیه تهواو و بیعهیب نهی، بهلام وهک له رووی ناوهکان دهردهکهوئ، زۆربهی هه ره زۆر یا سهرحهمی راپهڕیوهکان کاسبکاری ورده و کهمداهات و ههژاری وهک بهرگدروو، دارتاش، تهنهکهساز، بهننا و کریکار بوون. ئەو تاکوتهرایهیی بنهماله دهوله مهندهکانیش که لهگهڵ راپهڕیوهکان کهوتوون (سالمی، زیایی، پهزایی، رهیری و کهریمی)، له راستی دا لاوانی تازهپهگهیشتوو و خویندهواری نیو بنهماله که بوون، نهک گهوره و بهرپرسیانی مال که وا ههیه بههۆی موخافیزهکارییهوه ههلوئیسیتیان دژ به ئاغاگان نهگرتی، ئەوه خهسلهتیکی چینیایهتی و قانونمهندی هه موو کۆمه لگایه که.

له نووسراوهکهی کاک رهشیددا، ناماژه به دهوری گرنگی بهرگدرووهکانی بۆکان لهو راپهڕینهدا کراوه و ناوهکانیش ئەم بهشدارییه بهربلاوهی ئەوان پشتراست دهکه نهوه. توێژینهوه له هۆکاری ئەم بهشدارییه بهرچاوهی بهرگدرووهکان، ههروهها چۆنییهتی و بۆچییهتی ژماره ی زۆری بهرگدروو له شارهکه و ههلوئیسیتگرتهی شوپشگه پراوه و بهشداری کردنی بهرچاویان له سیاسهت، هاوپشتهی کردنی خهباتی چینیایهتی و نهتهوایهتی و دژایهتی کردنی حکومهتی ئێران، ئهرکیکی گهورهیه و دهبی نووسه رانی دواپوژی میژوو ی ناوچه که له م دیارده گرنگه بکۆلنهوه. بۆکان چهند قاتی شارهکانی دهوروبه ر، خهیا تی هه بووه و بهگشتهی له تاکوتهرایهک به دهر،

هه‌موویان (بۆ نموونه میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی حافیزولقورئان، حسینی مه‌جیدی و حسینی ته‌هایی و برایمی ته‌ننازی)، له‌ریزی پێشه‌وه‌ی خه‌باتیک‌دا بوون که هه‌ر دوو عونسوری چینه‌یه‌تی و نه‌ته‌وایه‌تی تییدا ئاویته‌ ببوون. هه‌لگرانی ئه‌و بیره‌، پرزگاری له‌ده‌ست چه‌وسانه‌وه‌ی ئاغاکانیان له‌سه‌رکه‌وتنی خه‌باتی نه‌ته‌وایه‌تی‌دا ده‌دیت. هه‌ر ئه‌وه‌ش کردبوونی به‌قاره‌مانیک که له‌دوو به‌رده‌دا شه‌ر بکه‌ن: دژ به‌ئاغاواتی بۆکان بوه‌ستن و له‌عه‌ینی کات‌دا دژایه‌تی حکومه‌تی ناوه‌ندی ئێرانیش بکه‌ن، که پشتیوانی ئاغاکان بوو.

ئه‌وه‌ده‌قی بی‌ئال‌وگۆری نووسراوه‌که‌ی کاک ره‌شید سپێهریه‌،^۱ به‌و هیوایه‌ی که خوینه‌ر له‌خویندنه‌وه‌ و هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی‌دا ئه‌م خاله‌گرنکه‌ بگرێته‌ به‌رچاو و دوو راپه‌رینه‌هاوته‌ریب و هاوشان و هاوئامانجه‌کانی بۆکان و گونده‌کان لیک جیاواز دابنئ و تیکه‌ل‌یه‌کتریان نه‌کا. ئه‌و خه‌لکانه‌ی له‌لیسته‌ی کاک ره‌شیدا ناویان هاتوو، راپه‌ریوانی شارن نه‌ک خه‌باتکارانی راپه‌رینه‌ی وهرزیری ناوچه‌ی فه‌یزوللا به‌گی.

له‌کۆتایی‌دا به‌پنویستی ده‌زانم ئاماژه‌ به‌دوو خال بکه‌م.

یه‌که‌م، له‌کاتی نووسرانی یادداشته‌که‌ی کاک ره‌شیدا ۵۵ سال به‌سه‌ر راپه‌رینه‌کانی بۆکان‌دا تیپه‌ر ده‌بوو. ئه‌وه‌زه‌ینی تیژی کاک ره‌شیده که هه‌موو ئه‌م ناوانه‌ی له‌بیر ماوه‌، ده‌نا من خۆم وا هه‌بوو له‌ده‌دوازه‌ ناو زیاترم بۆ ده‌سنیشان نه‌کرا. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، دلنیاام گه‌لێک ناوی دیکه‌هه‌ن که له‌قه‌له‌می کاک ره‌شید که‌وتوو و هیوادارم که‌سانی دیکه‌ ئه‌و ناوانه‌ بۆ میژوو تو‌مار بکه‌ن.

دووهم، ریزگرتن له‌خه‌باتکارانی راپه‌رینه‌که‌ به‌واتای بی‌ریزی کردن به‌لایه‌نه‌که‌ی دیکه‌، واته‌ ئاغاکانی بۆکان و ده‌وروبه‌ر نییه‌. ئه‌وه‌شه‌ری چینه‌یه‌تییه‌ و تاییه‌ت به‌شاریک و ناوچه‌یه‌ک یا ولاتیک نییه‌، به‌لکوو یاسایه‌کی جیهانییه‌ و هه‌ر ئه‌م خه‌بات و

۱. تاقه‌ده‌سکاری من ئه‌وه‌بوو ناوی هه‌ندیک له‌رێبه‌رانی راپه‌رینه‌که‌م وه‌پیش ئه‌وانی دیکه‌ خستوو یان له‌راسته‌که‌وان‌دا شتیکم پێوه‌ زیاد کردوون، به‌لام نه‌ناویکم په‌راندوو و نه‌هیچم لێ زیاد کردوو.

رپه‌رینه‌نه‌ بوو که مرقّ‌ق‌ایه‌تیی له چه‌وسانه‌وه‌ی فیئودالی پزگار کرد و گه‌یاندییه‌ قوناغی ئە‌مرۆی ژیان. گه‌رچی ئە‌مرۆ‌که‌ش کار ته‌واو نه‌بووه و بی‌عه‌داله‌تی و نابه‌رانبه‌ریی سه‌رمایه‌داری هه‌موو شوینیکی جیهانی داگرتوو و پینویست به‌هه‌ول و خه‌باتی زیاترو شیگیتر ده‌کا بۆ ئە‌وه‌ی چه‌وسانه‌وه، وه‌ک دیارده له‌سه‌ر پروپه‌ری میژووی مرقّ‌ق‌ایه‌تی پاک بکریته‌وه.

ئە‌وه‌ش نووسراوه‌که‌ی کاک ره‌شیدی سپیهری که ئاماده‌ بوون نارمه‌وه‌ خزمه‌تی و ئە‌ویش چه‌ند ناویکی لی زیاد و که‌م کرد.

رپه‌رینه‌ی جووتیاران

پاش پروخانی کۆماری کوردستان له‌ سالی ۱۳۲۶، خه‌لکی کوردستان له‌ ناوچه‌ی موکریان که‌وتنه‌ به‌ر شالاوی زۆرداران و کاربه‌ده‌ستانی حاکم و ده‌ره‌به‌گه‌کان. خه‌لک له‌ هه‌لیک ده‌گه‌را که‌ خۆی له‌م زولم و زۆره‌ پزگار کا.

سالی ۱۳۳۱ له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری بۆکان به‌ پشتیوانی کاسبکار و کریکار و خه‌یاته‌کانی بۆکان، که‌ پشتیوانییه‌کی به‌رچاویان له‌م رپه‌رینه‌دا بۆ لایه‌نگری له‌ دوکتۆر موسه‌ددیق، که‌ «به‌ره‌ی میلیی ئیران» بو،^۲ چه‌ند هه‌وتوو رپییوان و وتاردان ده‌ستی پیکرد. پاشان ژاندرمه‌ری که‌ له‌ مالی حاجی قاسم‌دا بو، پشتیوانی له‌ خه‌لک کرد.^۲ مالی حاجی قاسم ده‌وله‌مه‌ندیکی شو‌رشگی‌ر بوون. خه‌لک توونی شو‌رش بوو.

ئە‌م که‌سانه‌ی له‌ بۆکان پشتیوانی رپه‌رینه‌که‌ بوون، ئە‌مانه‌ن:

۱. حاجی قاسم که‌ریمی (رپیه‌ر)؛

۲. حوسین که‌ریمی، مامۆستای قوتابخانه و برای حاجی قاسم؛

۳. عه‌لی میره‌به‌گ [قه‌ساب]؛

۱. ۱۳۲۵ راسته.

۲. جبهه ملی ایران.

۳. ده‌گوتری که‌ له‌و بره‌یه‌دا، ئە‌فسه‌ری فه‌رمانده‌ی ژاندرمه‌ری بۆکان خۆی که‌سایه‌تییه‌کی چه‌پ یا لایه‌نگری موسه‌ددیق بووین.

۴. عەبدوللا ئیرانی [قونتەراتچیی قەپان]؛
۵. ھەمەرەئووفی [حافیزولقورئان، خەیات]؛
۶. حسین فاتی؛
۷. ھەسەن فاتی؛
۸. سالیح فاتی (ھەرسیکیان، کورانی مام فەتھوللا)؛
۹. کەریم غەفووری (کەریمی خات زینەت)؛^۱
۱۰. ئەحمەد یەدی؛
۱۱. برایم تەننازی، خەیات؛
۱۲. حاجی مەھمەدی شاقولی [خەیات]؛^۲
۱۳. مەلا مەھمەدی قزلی [ماموستای قوتابخانە]؛
۱۴. مەلا سیدی قزلی؛
۱۵. مەھموود رەزایی [خویندکاری قوتابخانە]؛
۱۶. برایمی ھەریری [خویندکاری قوتابخانە]؛
۱۷. عەلی سالمی؛
۱۸. حسینی تەھایی (حسینی نەورۆز)، خەیات؛

۱. کەریمی خات زینەتیش وەک حاجی قاسمی کەریمی و عەبدوللا ئیرانی، لە رێبەڕانی راپەرینی شاری بۆکان بوو.

۲. لە بیرەوەراییە چاپ نەکرانەکی نەمر میرزا ھەمەرەئووفی خەیات (رەئووفی مەلا ھەسەن)دا، میرزا مەھمەدی شاقولی بە لایەنگری ئاغاگان ناوبراوە، بەلام باسی ئەو دەش کرانە کە کارتێ حیزبی دیموکرات لە دووکانەکی دا دۆزراوەتەو. من بەباشی لە بیرمە دای دۆزرانەو دەی کارتێ ئەندامییەتی حیزب لە دووکانەکی دا، میرزا مەھمەدی شاقولی گیرا و لە شاری دا باسی ئەو گیرانە بوو. ناوبراوە ماوەیەک لە شارەبانی بۆکان، کە ئەو دەم لە مالهکانی حاجی بایزی ئیسماعیلی (شویینی ئیستای بانکی میلی)دا بوو، راگیرا و پاشان نێردرایە زیندانی مەھاباد. شەویەک دووان پاش گیرانەکی، باوکم کە بەرگدروو بوو و شەوانە شەوکاری دەکرد و دای نیوێشەو دەگەراییەو مانی، لە بەیانی دا بۆی گیراینەو کە کاتی دای نیوێشەو بە بەردەم شەھربانی دا تێپەر بوو چەند پاسەبانی بینووە میرزا مەھمەدی شاقولییان لە جۆگە ئاوی بەر شارەبانی خستوو و بە باتووم دارکارییان کردوو. باوکم زۆری بەزەیی پێیدا دەهات و ھەندیکیش لە گیرانی خۆی دەترسا.

۱۹. عه‌لى ته‌هايى (نه‌ورۆز)؛
۲۰. حه‌سه‌نى ته‌هايى (نه‌ورۆز)؛
۲۱. ميرزا محه‌مه‌د ئالبلاغى؛
۲۲. ميرزا عه‌بدوللا سولتانى، خه‌يات؛
۲۳. عومه‌رى سولتانى، رۆژنامه‌فروۆش؛
۲۴. ره‌حمانى حه‌يده‌رى؛
۲۵. حه‌مه‌سائه‌ى كه‌رىمى [كوپى] حاجى بابەخان؛
۲۶. عه‌بدوللا سامبه‌گى؛
۲۷. ميرزا حه‌مه‌كه‌رىمى كه‌رىمى (دوكتوره‌كه‌ى خۆم)؛
۲۸. مام عه‌لى پينه‌چى (له‌گه‌ل مالى حاجى قاسمى كه‌رىمى هه‌لات بۆ باشوورى كوردستان)؛
۲۹. كاك فه‌تحووللا مه‌رزه‌نگى، قاوه‌چى؛
۳۰. حه‌سه‌ن مه‌رزه‌نگى؛
۳۱. لوتفوللا حه‌قبوور، پينه‌چى؛
۳۲. وه‌ستا حه‌سه‌نى به‌سرى [ئاسنگه‌ر]؛
۳۳. ميرزا ناجى زىابى [كووتال‌فروۆش]؛
۳۴. عه‌لى ئه‌بازه‌رى؛
۳۵. وه‌ستا عه‌ولاي قه‌ره‌گويز [به‌رگدروو]؛
۳۶. مام ره‌حيمى خه‌يات؛
- ۳۷ - ۳۸. «غوه‌لام»ى پينه‌چى و براكه‌ى؛
۳۹. سه‌يد ته‌هاي ته‌نه‌كه‌ساز؛
۴۰. ميرزا مه‌حموودى غه‌وسى، [گاراجدار]؛
۴۱. ميرزا عه‌بدولخالقى غه‌وسى، خه‌يات (كوپى ميرزا مه‌حموود)؛
۴۲. حاجى فه‌تحووللاى جه‌نگه‌لى، عه‌للاف؛
۴۳. سه‌يد مه‌هلبيى قوره‌يشى، خه‌يات؛

۴۴. سەید حەسەن قورەیشی (کۆری سەید مەللیب)؛^۱
۴۵. رەحمانی بابامیری؛
۴۶. مەحموودی تووفروۆش (مەحموودەکویر)؛
۴۷. حەسەن خان مەسعوودی؛
۴۸. مەمەدخان مەسعوودی؛
۴۹. رەشید حەلەبی، [تەنەکەساز]؛
۵۰. عەلی حەلەبی؛
۵۱. رەسوول کەفشووزی، [پیناودروو]؛
۵۲. رەشید کەفشووزی، [پیناودروو]؛
۵۳. حەسەن رەحمانی مەشهوور بە حەسەنی بایزئاغا؛
۵۴. عەبدوڵلا مسگەری؛
۵۵. مەمەد مسگەری؛
۵۶. وەستا رەحیمی مسگەری، [مسگەر]؛
۵۷. عەلی مەجیدی، خەیات؛
۵۸. حوسێن مەجیدی، خەیات
۵۹. میرزا رەسوولی ئەسلانی؛
۶۰. سولتان ئەسلانی؛
۶۱. مام سولتان مەشهوور بە «تەسلیم»، له شارەداری دا بوو؛
۶۲. عەولای کۆری مام سولتان، که ئەویش له شارەداری دا بوو؛
۶۳. سالیح کەریمی (شەش قامک)؛
۶۴. حەمەیی حۆری، بەننا؛
۶۵. حوسێن حۆری، بەننا؛
۶۶. قالەخەزال؛

۱. دەبی نیاز له کورەکەیی، سەید حەسەن بی که دواتر له ژێر گوشاری زۆری ئاغاکان دا پەرەوازی شاران بوو و بەداخهوه بوو به کارمەندی ساواکی مەهاباد.

۶۷ - ۶۸. هه‌سه‌ن نالبه‌ند و برایمی کوری؛

۶۹. هه‌بدوخالقی خه‌یات؛

۷۰. هه‌بدوخالقی کۆت‌فرۆش؛

۷۱. کاک هه‌مه‌هه‌سه‌ین قاوه‌چی (په‌هوشه‌ن [فکر]؛

۷۲. مه‌ولوود هه‌بدولقادری؛

۷۳. قادر هه‌بدولقادری؛

۷۴. هه‌لی کامه‌لایی؛

۷۵. هه‌مه‌که‌ریم سه‌رایبی (ته‌پشوده)؛

۷۶. مه‌مه‌دی ده‌لال، کریکاری گاراژ؛

۷۷. مه‌مه‌دی هه‌للاف (مه‌مه‌ده‌شه‌له)؛

۷۸. مام هه‌نی کامه‌لایی، نالبه‌ند؛

۷۹. هه‌سه‌نی مه‌ینه‌ده‌لال؛

۸۰. هه‌به زیقاوه؛

۸۱. سه‌لیم‌به‌گی ده‌رزی، خه‌یات؛

۸۲. مه‌حموودی نه‌وبه‌ری؛

۸۳. فه‌تاحی هه‌زیزی کانیه‌په‌شی؛

۸۴. مه‌مه‌دی هه‌تری گۆلانی، شاعیر؛

۸۵. حاجی مه‌حموودی ئه‌لماسی؛

۸۶. مه‌مه‌دی هه‌ندوستان؛

۸۷. وه‌ستا مه‌حموودی هه‌یده‌ری؛

۸۸. مه‌حموودی هه‌سه‌ن ناچیتی (فه‌تخی)؛

۸۹. په‌شیدی هه‌سه‌ن ناچیتی (فه‌تخی)؛

۹۰. وه‌ستا که‌ریمی ده‌بباغی، [پینه‌چی]؛

۹۱. په‌حمان ده‌بباغی؛

۹۲. هه‌مه‌ی مام باپیر، پینه‌چی؛

۹۳. محەممەدى خەلە گەورک؛
۹۴. رەشىدى ئاغا رەزا؛
۹۵. سالاھى ئاغا رەزا؛
۹۶. سەئىدى كەرىمبەگ، تەنەكەساز؛
۹۷. حەمەسوورى [ئىسمائىلى]، قاوھچى؛
۹۸. مەللىبى كورى حەمەسوورى قاوھچى؛
۹۹. مېنەى ميكانىك [ئىستا دووكانەكەى پووبەپووى قەبرى
 حەسەن زىرەكە]؛
۱۰۰. حەمەى شوتورى (ملوشتر)؛
- ۱۰۱ - ۱۰۳. مىرزا حسين كۆچەرى، [كووتال فرۆش] و دوو كورى؛
۱۰۴. حەمەسالاھى جەيران خانم (خاكى)؛
۱۰۵. مېنەى عەلى بەگ؛
۱۰۶. عەلى بابامىرى (عەلى زەردان)؛
۱۰۷. ئىبراھىم نەوبەختى.

لەو رۆژەدا خەلكىكى زۆر لەسەر حەوزەگەورەى بۇكان تاقىيان لىدا. بە تاقەكەدا
 فەرشىكى گەورە ھەلاوھسرابوو. عەلى سالامى خەيات بە لۇكە لەسەرى نووسىبوو:
 «بۆى موسەددىق». تاقەكە وھستا مستەفاى نەچارى دروستى كرد. «حاجى مستەفا،
 ھەر بۆ سبەينى [واتە دوای كۆدەتای ۲۸ى گەلاوئىژ دژ بە موسەددىق] تاقىكى دىكەى
 دروست كرد. حاجى مستەفا وتى: «تاقى دوئىنى خۆش بوو يا ھى ئەمرو!»
 بۆ پاش نىوھرۆ. دەمگۆى ئەو ھەبوو شا دەگەرئىتەوھ. خەلك رژانە سەر شەقام،
 دەست كرا بە خۆپىشاندان: «مەرگ بۆ شا، بۆى موسەددىق!» ئەمنىش (رەشىد
 سىپھەرى) يەكئى بووم لە بەشدار بووان. ئەو رۆژە سەعات ۹ى بەيانى خەبەر درا
 بە دىھاتى دەوروبەرى چۆم، كە كەنداوكەند ھاتبوو؛ خەلكى [گوندى] ئاختەتەر و
 شىخەر و كەرىزە و مىراوا دەيانوىست بىن بەشدارى خۆپىشاندان بكەن،
 بەلام لۆتكەكەيان لىشكاندبوون، وتيان تەرەفى كورى مەحمودئاغا لۆتكەكەى

شکاندوو و نه‌فه‌ریکی له ئاوی چۆم خستوو.

بۆ سبه‌ینی ئه‌و رۆژه، شا‌گه‌رایه‌وه. مائی حاجی قاسم و جه‌ماعه‌تیک هه‌لاتن بۆ کوردستانی باشوور. مائی حاجی قاسم ده‌وله‌مه‌ند بوون، ئیداره‌ی ژاندرمه‌ری له مائی ئه‌وان‌دا بوو؛ به‌مۆدیکی زۆر جوان و دوو‌ته‌به‌قه‌ه‌ دروست‌کرا‌بوو. له‌به‌ینی په‌نج‌ره‌کان وینه‌ی دوو سه‌عاتی چالمه‌ی لێ‌کیشرا‌بووه. هه‌ر له‌و ماله‌دا که ژاندرمه‌ری تیدا‌بوو، ئه‌فسه‌ره‌که‌ی پشتیوانی خه‌لک بوو، دیار بوو له «جیبه‌هی میلی» بوو. ریزه‌ دوو‌کانیکیش له‌ پشت حه‌مامی کۆنه‌ بوو له‌گه‌ل کارخانه‌یه‌کی قه‌ند که وه‌ستا‌که‌ی ده‌رویش محه‌مه‌دی کاوه‌یی بوو. ئه‌و کارخانه‌ قه‌نده، هۆرن [ئاژیر]یکی بوو، که سه‌عات ۱۲ی نیوه‌رۆ لێ‌ده‌را، هه‌موو ده‌چوونه‌وه‌ سه‌ر کار. بۆکان ئه‌و ده‌مه‌ شیوه‌ی ولاتی پینشکه‌وتوو‌ی ده‌دا.

به‌داخه‌وه‌ بۆ سبه‌ینی که خه‌لک هاتنه‌ ده‌ری، کارخانه‌ی قه‌ند رووخاو و ژاندرمه‌ری ئاور درابوو و مائی عه‌لی میره‌به‌گ سووتا‌بوو. ئه‌وشه‌وه، نۆکه‌ره‌کانی حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغا مائی خه‌لکیان تالان کرد‌بوو، جه‌ماعه‌تیکیش له‌ تووده‌یی‌یه‌کان برابوونه‌ مائی حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغا، زۆریان لیدا‌بوون.

له‌وه‌خته‌دا، من حه‌وت‌ساله‌یه‌کی وشیار بووم. هه‌ر له‌وه‌خته‌وه‌ داخه‌م له‌ داگیرکه‌ر و به‌کریگیرا‌و بوو.»

ره‌شید سپه‌هری، ۱۳۸۷/۸/۱۹ / ۲۰۰۸/۱۱/۹

ئه‌وه‌ش ده‌سخه‌تی کاک ره‌شید، که وه‌ک گوتم دوا‌ی ئاماده‌کران جاریکی دیکه‌ش نار‌دوو‌مه‌ته‌وه‌ بۆی و ئه‌ویش له‌ پیندا‌چوونه‌وه‌دا ده‌سکارییه‌کی ناوه‌کانی کردوون و هه‌ندیک ناوی دیکه‌ی لێ‌ زیاد کردوون که له‌ ده‌سخه‌ته‌که‌دا نابیندرین:

(بابەریخی جویباران)

پاشای بوخانی کوردی کوردستان له ساڵی ۱۲۲۶ خەڵک کوردستان
 له ناردی مۆکریان کەوتنه به ریشاڵای زورداران و کار به دهستان
 حاکم و ده به ده کانی. خەڵک له هه ئێک ده که ما که خۆی له م زولم زوره
 بزگاری، له ساڵی ۱۳۲۱ له ده درمی شاری بوکان به پشترانی پێک
 خهراوه ساسیسه کانی و هک خیزج توده و دیوکه تانه کان به پشترانی
 کاسکار و کورکار و خهاته کانی بوکان که پشترانی به به چاریان له م
 پان نهیه دا بولایه کوری له مۆتور مۆسه رێق که به ره به مصلحان چوران
 بچو چو نو خه مۆری بیوان و و تاردان دسپان و کرد پاشان تراناره به
 که له ساڵی حافی ماسم دا بو شترانی له خه لاک کوردانی حافی ماسم ده و له
 فزیکه شدریش گهربون، خه لاک کورف شوپه شی بوو نه و نه سانهی له بوکان
 شترانی پاپه رینه که بون نه سانهی به اجای ماسم بران نه ناو عبدالله
 ۲. عه لی میره به ت ۳. ماز شترانی ۴. حه ده ترقی حه یات ۵. میرزا عبدالله
 سرتانی و حه ده سرتانی سولانی ۶. حه ده سرتانی زرفانی ۷. عه لی سالی
 ۱. ساڵی قزاجه کان - مه لای حه ده سرتانی حه ده سرتانی قزاجی و سه برینی
 قزاجی ۹. عه ولا شترانی - اجنه م عه لی به تگ ایله حافی حه ده سرتانی
 ۱۲. حافی بابا میری ۱۳. عه لی بابا میری - عه لی زورداران ۱۴. حافی حه ده سرتانی
 شانی ۱۵. حه ده سرتانی حه ده سرتانی ده لالی ۱۷. کار حه ده سرتانی عه لای
 ۱۸. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ساڵی مانگی ۲۱. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۲۴. میرزا حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 رتوی خه یات حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 لرتن ال پینه ی ۲۷. ده مستاحه ران به سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۳۰. ده مستاحه و لاک ته ره کور ۳۱. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۳۲. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۳۸. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۴۰. عه لی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۴۲. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۴۴. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۴۶. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۴۸. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۴۹. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ایسا لاک حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۵۵. حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی
 ۵۸. کاک حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی حه ده سرتانی

www.maktaba.org

ماتی عسفی نه دوزور عبدالله نه دوزور، حوسینا نه دوزور، عسفی نه دوزور
 ۶۱ مام عسفی نابه نوز ۲۲ عسفی حینه دلال، ۲۶ عسفی زیقاوه
 ۶۲ مسلم به کی عسفیات ۲۲ عسفی عسفی عسفی ۶۶ کاتب نعلقی عسفی
 ۶۷ عسفی عسفی نوزی گولاقی ۶۸ عسفی عسفی نه لاسی، ۶۹ عسفی عسفی عسفی
 ۷۰ و سنا عسفی حه تیر عسفی لایه عسفی عسفی نازچین لایه عسفی حه عسفی
 ۷۱ عسفی دایلی، کتیریم دایلی، عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۷۲ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۷۳ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۷۴ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۷۵ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۷۶ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۷۷ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۷۸ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۷۹ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۸۰ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۸۱ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۸۲ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۸۳ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۸۴ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۸۵ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۸۶ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۸۷ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۸۸ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۸۹ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۹۰ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۹۱ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۹۲ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۹۳ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۹۴ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۹۵ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۹۶ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۹۷ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۹۸ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۹۹ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی
 ۱۰۰ عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی عسفی

۱۱۱۱۱۱

رووداوه‌کانی بۆکان لە رۆمانی «تاقهدار» دا

بۆکان و ڕووداوه‌کانی زۆر کەم لە رۆمان و چیرۆکدا ڕه‌نگیان داوه‌ته‌وه و ئەوه کەمایه‌سییه‌کی گه‌وره‌یه له‌به‌روه‌ی فیلم و شانۆنامه گه‌لیک جار له‌سه‌ر بنه‌مای چیرۆک ده‌خولقێن و به‌نه‌بوونی چیرۆک ئەم دهرفه‌ته گه‌لیک کەم ده‌بیته‌وه، ئەوه‌ش جیا له‌و راستیه‌ی که خه‌یالی ئازادی چیرۆک‌نووس ده‌توانی هه‌ندی لایه‌نی سایکۆلۆژی و ده‌روونیی مرۆفه‌کان دهربخا، که توێژینه‌وه‌ی وشک و ڕه‌قوته‌قی توێژه‌ران هه‌رگیز په‌یان پێنا.‌

وا هه‌یه گرنکترین سه‌رچاوه بۆ چیرۆک‌نووسینی سه‌بارهت به بۆکان و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری، چیرۆکه‌کانی شه‌هید هه‌سه‌نی قزلی بن له کتیبی «پیکه‌نینی گه‌دا» دا، که کۆمه‌لگای بۆکان له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیستم دهرده‌خن. یه‌ک له چیرۆکه‌کانی دیکه که باسی بۆکان و ڕووداوه‌کانی ئەوێی تیدا کراب، رۆمانی «تاقهدار» نووسینی کاک ئەنوه‌ر ئێران‌زاده‌یه.

نوسه‌ر له‌و کتیبه سه‌رنج‌راکێشه‌دا - که تابه‌تمه‌ندی چیرۆکی سه‌رکه‌وتوی ئەم‌رۆی تیدا به‌دی ده‌کری - ئاوریک له بۆکانیش ده‌داته‌وه. چیرۆکه‌که به‌گشتی له مه‌هاباد و تاران ڕاده‌به‌ی، به‌لام له باسی ڕووداوه سیاسییه‌کانی ساڵی ۱۳۵۷دا، که گه‌یشته ئەنجامی هه‌ره‌سی رژیمی شایه‌تی و هاتنه سه‌رکاری مه‌لاکان، کاتی باسی یه‌که‌م خۆپیشاندا‌نی خه‌لکی شاری مه‌هاباد به بۆنه‌ی کۆچی دوایی نه‌مر «عزیزی یۆسفی» ده‌کا (لاپه‌ره ۳۸۴)، ده‌لی هاوکات له‌گه‌ڵ ئەم ڕووداوه خه‌لکی بۆکانیش خه‌باتی خۆیان دژ به هێزی چه‌کداری رژییم ده‌ست پێکرد، ئینجا کار و چالاکیی سیاسی خه‌لکی مه‌هاباد و بۆکان له کۆنه‌وه پیکه‌وه ده‌به‌ستینه‌وه. وا هه‌یه ئەم شینوه بۆچوونه بنه‌ماییه ڕه‌نگدەر وه‌ی ژبانی نوسه‌ر خۆی بێ که له‌لایه‌ن باوکه‌وه بۆکانی و له‌لایه‌ن دایکه‌وه مه‌هابادییه و ئاشکرایه ده‌بی هه‌والی ڕووداوه‌کانی ساڵی ۱۳۳۱-۳۲ی بۆکانی له باوکی خۆی، نه‌مر عه‌بدوڵلا ئێرانی بیستبێ. هه‌ر چۆنیک بێ هه‌لۆیستی نوسه‌ر بۆ

زه‌ق کردنه‌وه‌ی ئەم یه‌کییه‌تی و هاو‌خه‌باتیه‌ی خه‌لکی ناوچه‌که جیگه‌ی سه‌رنجی تاییه‌ته.

نووسه‌ر پاشان له چیرۆکه‌که‌دا ئاورپیک له میژووی کۆن ده‌داته‌وه و هاتنی ترکه ره‌شه‌کانی ئاسیای بچووک بۆ ناوچه‌که و زولم و زۆری ئه‌وان له خه‌لکی شاری بۆکان ده‌خاته‌ روو و خه‌باتی خه‌لک وه‌ک ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی سروشتی له به‌رانبه‌ر ئه‌و بیدادگه‌رییانه ده‌ناسین.

له درێژه‌ی باسه‌که‌دا ده‌چیته‌ سو‌راغی راپه‌رینی هاوکاتی خه‌لکی شاری بۆکان به رېبه‌رایه‌تی نه‌مران «قاسم که‌ریمی» و «عه‌بدو‌للا ئیرانی» و راپه‌رینی جووتیارانی ناوچه‌ی فه‌یزوللا به‌گی بۆکان له به‌هار و هاوینی سالی ۱۳۳۲ / ۱۹۵۳ د، که به‌هۆی کۆده‌تای ۲۸ گه‌لاویژری هه‌مان سال تووشی شکان هاتن و ئاغاواتی شار و ده‌وروبه‌ری جاریکی تر ده‌سه‌لاتیان سه‌نده‌وه.

له کتیه‌که‌دا گرنگیه‌تی ته‌واو به‌ ده‌وری حاجی قاسم و عه‌بدو‌للا ئیرانی دراوه، که دوور نییه‌ له راستی، به‌لام واهه‌یه‌ مافی میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی خه‌یات و عه‌لی میره‌به‌گ و حسینی مه‌جیدی وه‌ک رېبه‌رانی دیکه‌ی خه‌باته‌که، به‌تایبه‌ت حسینی فاتحی - وه‌ک به‌رپرسی حیزبی دیموکراتی کوردستان له بۆکان - به‌ته‌واوی نه‌درابن.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه، به‌گویره‌ی وتووێژه‌کانی ریزدار میرزا حه‌مه‌ره‌ئووفی خه‌یات، له‌گه‌ل کاک ئیسماعیل ئیسماعیل‌زاده، که هیوادارم به‌و زوانه‌ له ماله‌په‌ری بۆکان‌دا به‌ ده‌نگی خو‌ی بلاوبینه‌وه، نه‌مه‌ر عه‌بدو‌للا ئیرانی له چالاکانی حیزبی دیموکرات بووه، له کاتیک‌دا حاجی قاسم په‌یوه‌ندی به «حیزبی ئیران»ی دوکتۆر «که‌ریم سه‌نجابی» وه‌ک به‌شیک له «جیبه‌هی میلی» یه‌وه بووه. گه‌رچی به‌رژه‌وه‌ندی هاوبه‌ش و دوژمنی هاوبه‌ش ببوو هۆی خه‌باتی هاوبه‌شی ئەم دوو که‌سایه‌تییه‌ خه‌باتکاره، به‌لام له عه‌ینی کات‌دا هیللی فکری حیزب و ئەندامه‌کانی سه‌داسه‌د له‌گه‌ل به‌رنامه‌کانی جیبه‌هی میلی‌دا یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه.

رووداوی ته‌قه‌کردنی «نوورانی» - واته سه‌یده‌شینه، (که له کتیه‌که‌دا به «سه‌ید نووره» ناو براوه، له عه‌بدو‌للا ئیرانی و «ئه‌نوه‌ر»ی کو‌ری - که نووسه‌ری کتیه‌که‌ بێ، له‌گه‌ل

دهوری سهید ته‌های تهنه‌که‌ساز و فه‌حه سنه‌یی و ئەحمەد یه‌دی له پرووداوه‌کان‌دا و هه‌روه‌ها هه‌لوێستی ئەفسه‌ری فه‌رمانده‌ی ژاندرمه‌ری له‌و شتانه‌ن که له کتێبه‌که‌دا تۆمار کراون و بۆ ئەم کاره‌ ده‌بی ئەمه‌کداری نووسه‌ر بین.

هه‌ر چۆنیک بی، چاوه‌پروانی ئەوه‌ ناگرێ پۆمان ئاوینه‌ی بالانوینی سه‌رتاپای راستیه‌کان بی له‌به‌ر ئەو فاکته‌ی که «خه‌یال»ی نووسه‌ره‌ هونه‌رمهنده‌که‌شی ئامیته‌ کراوه، به‌لام زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری بابه‌ته‌ میژوویی‌یه‌کانی ئەو به‌ش‌ه‌ی کتێبه‌که‌ که ده‌بیته‌ (لایه‌په‌ ۳۸۴ تا ۴۰۳) له‌گه‌ڵ راستی‌دا هاوشانن. یادی نووسه‌ری جوانه‌مه‌رگ و باوکی شو‌رشگی‌ری به‌خیر بی!^۱

۱. انور ایران‌زاده، «تاقه‌دار»، ناشر: مؤلف، چاپ اول: ۱۳۷۶ / ۱۹۹۷، تهران ۸۱۶ صفحه، فارسی.

ئىسلاھاتى ئەرزى لە بۆكان

دابەشكرانى زەوى بەسەر جووتيارانى ئىراندا - كە بەگويزەى بەرنامەى «ئىسلاھاتى ئەرزى» بەرپۆە چوو - خالىكى وەرچەرخانى گەورە بوو لە ژيانى ئابوورى - سياسىي ولاتەكەدا و پوخسارى ئىرانى بەتەواوەتى گۆرى. ئەم كارە لە سەردەمى پەهلەوىي دووھەم، دواى ھاتنە سەركارى ديموكراتەكان لە ئەمريكا و بەگويزەى نەخشە و پلانى ولاتانى رۆژاوا لە سالى ۱۳۴۱، ۱۹۶۲ھە لە ئىران دەستى پيكرد و دواى ھەندىك بەرز و نزمى و ئالۆزى، سىستەمى كۆنى ئاغا و پەغىيەتى بەتەواوەتى ھەلۆەشاندەو و خاشەى كيشا.

ئەو ھەنگاوىكى گرنگ بوو بۆ پيشەو و گەرچى لە دەسپيكدە ھىزى چەپ دژايەتبيان كرد، بەلام دواتر بۆ زۆر كەس دەرکەوت كە ھەلويسيتيكي ھەلە بوو و گۆرانكارىيەكى بناغەيى ئەوتۆ لەلايەن ھەر كەسيكەو بەرپۆەبرايى، كاريكى جىگەى پەسند بوو و دەبووايە پشتگيريى لى بكرى.

بەرنامەى ئىسلاھاتى ئەرزىي ئىران لە سالى ۱۳۴۱ھە دەستى پيكرد. پيشتريش محەممەدپەزاشاى پەهلەوى ھەندىك ھەنگاوى بچووكى لەو بواردە ھەلئىناپۆو و ملكەكانى خۆى! بەناوى دابەشكردنەو بە وەرزيان فرۆشتبوو. كارى دابەشكردنى زەوىوزار لە عىراقدا زووتر بەرپۆە چوو بوو، واتە دوابەدواى كۆدەتاي عەبدولكەريم قاسم لە ۱۹۵۸ ملكى ئاغاكان دابەشكرابوون و لە ئەنجامدا، ھەندىك خاوەن زەوى عىراقيان بەجئ ھيشتبوو و روويان كردبوو ئىران.

دابەشكردنى زەوى لە ئىران لە يەكدوو شوينەو دەستى پيكرد كە ئەو ھەندى لە بىرم بى مەراغەى بنگوئيى بۆكان يەكيان بوو؛ پاشان كەموزۆر ھەموو رۆژيک ئىعلانتيك لە لاپەرەى يەكەمى رۆژنامەى كەيھان چاپى تاراندا بلاو دەكرايەو و دەسپيكي دابەشكردنى زەوى لە ناوچە و شارىكى ئىرانى تيدا رادەگەيەندرا.

ئەگەر ھەلە نەكەم، لە نيۆەپراستەكانى سالى ۱۳۴۲ (۱۹۶۳)دا بوو، كە پپۆژەكە

گه‌یشته بۆکانیش. له بۆکان هیشتا کهس باوه‌ری نه‌ده‌کرد مه‌سه‌له‌که وه‌ راست بگه‌ری و بگاته قوناغیک که ده‌سه‌لاتی ئاغاوات له ناوچه‌یه‌کی وه‌ک بۆکانیش بیته کۆتایی، به‌لام شته‌که پرووی دا و خه‌یال‌پلاو بوو به‌ راسته‌قینه.

ماوه‌یه‌کی کهم دوا‌ی بلا‌وبونه‌وه‌ی راگه‌یانندی پرۆژه‌که له بۆکان، ئیداره‌یه‌کی سه‌ر به‌ وه‌زاره‌تی کشت‌وکالی ئیزان، که وا بزانه‌ ناوی «اصلاحات ارضی» یا «عمران» یا شتیکی ئه‌وتۆ بوو، ده‌ستی به‌کار کرد و زه‌وی‌وزاری ئاغا‌کانی ناوچه‌ی بۆکانی به‌سه‌ر وه‌رزیزان دا دابه‌ش کرد. من هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا ته‌بعید کرام و له‌ ناوچه‌که‌دا نه‌مام، هه‌ر بۆیه‌ش ئاگاداری ورده‌کاریه‌کانی کاره‌که نیم، به‌لام ده‌زانم کابرایه‌کی عه‌جه‌می ئازهری به‌ناوی عه‌لی مه‌ده‌نی سه‌رۆکی ئه‌و ئیداره‌یه بوو که له بۆکان به‌ کاروباری دابه‌ش‌کردنی زه‌وی پاده‌گه‌یشته. دواتر هه‌ر ئه‌و عه‌لی مه‌ده‌نیه‌ی بۆ دوو یا سی دوه‌وره کرایه‌ نوینه‌ری بۆکان له‌ په‌رله‌مانی ئیزان! من عه‌لی مه‌ده‌نیم چه‌ند جارێک بینیبوو و جاریکیش له‌گه‌ل خالم له‌ تاران چووینه‌ ماله‌که‌ی له‌ خوار مه‌یدانی ۲۴ی ئیسفهنده (ئینقلابی ئیستا).

ئه‌وه‌نده‌ی له‌ بیرم بی، دابه‌ش‌کرانی زه‌وی سه‌ره‌تا به‌و شیوه‌یه بوو که ئه‌و زه‌وی‌وزاره‌ی وا «میکانیزه» بوون، واته‌ ئاغا به‌ تراکتۆر و کۆمباین ده‌یکیلان و حاسلی لی‌هه‌لده‌گرتن بۆ خۆی ده‌مایه‌وه و ئه‌وانی تر ده‌فرۆشران به‌و وه‌رزیزانه‌ی وا له‌سه‌ر زه‌وییه‌کان کاریان ده‌کرد. وا بزانه‌ ئاغاواتیک که چه‌ند گوندیان هه‌بوو گوندیکیان بۆ ده‌هیشته‌وه و ئه‌وانی تریان به‌سه‌ر وه‌رزیزان دا دابه‌ش ده‌کرد.

به‌م پێیه له‌ به‌نامه‌ی ئیسلاحتی ئه‌رزیه‌دا سه‌ری په‌شایی، واته‌ خۆش‌نشین، که زه‌حمه‌ت‌کیشترین خه‌لکی نیشته‌جێی گونده‌کان، بی‌کلاو ده‌مایه‌وه له‌به‌روه‌ی زه‌وییه‌کانی ئاغا ده‌درایه‌ که‌سانیک که کاریان له‌سه‌ر ده‌کرد، واته‌ جووتبه‌نده‌کان. ده‌گوترا یه‌ک له‌ ئامانجه‌کانی ئیسلاحتی ئه‌رزیه‌ش هه‌ر ئه‌وه بوو په‌شایی له‌ گونده‌کان هه‌لبه‌که‌نی و بیانباته‌ شار بۆ ئه‌وه‌ی هیزی کار بۆ کارخانه و کارگه‌کان دا‌بین بکری. دیاره کوردستان کارخانه‌ی تیدا نه‌بوو و هه‌ر بۆیه‌ش به‌شیکی زۆری گوندنشینه‌کان له‌ سالانی دواتر دا ده‌بوون به‌ کریکاری کوره‌خانه له‌ عه‌جه‌مستان.

ھەر چۆنىك بى، لە ئەنجامى ئىسلاھاتى ئەرزى دا بەشى زۆرى خەلكى گوندەكان بوون بە خاوەن زەوى و پارەى زەوىيەكانيان بە قىست دەدايەو دەولەت؛ دەولەتەش خۆى پارەى دەدا بە ئاغاكان. زۆرىك لە و وردەمالىكانەى وا زەوىيەكانيان لى دابەش كرا، چىتر لە گوند نەمانەو و ھاتنە شارەكان و پارەى ملكەكانيان كرده سەرفى ژيان و بى دەسەلات كەوتنەو. ھەندىكيان دووكان و كارگە و شوينى كاروكاسىبيان لە شارەكان دابۆخويان دابىن كرد و بەشىكى بەرچاويشيان لە گوندەكان دالەسەرمال و حال و زەوى وزارى خويان مانەو، بەلام نەك بە ئاغايتى، بەلكوو وەك وەرزىيىكى دەسپۇيشتوو.

دەولەت لە ھەندىك شوينى ئىران وەك ناوچەى قەشقايىيەكان لە پارىزگاي فارس تووشى بەر بەرەكانىي چەكدارانەى ئاغاوات و خاوەن ملكەكان ھاتبوو؛ ھەروەھا ھەندىك مەلاى دەسەلاتدارى وەك خومەينىش بە ھەلوئىستىكى كۆنەپەرستانەو دژ بە ئىسلاھاتى ئەرزى وەستا بوون، بەو بۆنەيەو سالانى سەرەتاي ئىسلاھاتى ئەرزى سالانىكى ئالۆز و پر لە بشيوى بوو. دەولەت ھەولى دەدا لايەنگر بۆخوى و بەرنامەى دابەش كردنى زەوى دەستەبەر بكا، زوووزو خۆپيشاندان و شايى و ھەلپەركى و دەھۆل و زورنای بۆ ئەم بەرنامەيە ريكەدەخست و لە بۆكان ھەندىك كەسى وەك نەمران مامۇستا محەممەدى نوورى (شاعىر) و محەممەدى ئەفخەمى ببوونە پيشەنگ و وتارىيان دەنووسى و دەيانخويندەو، ھەندىك شاعىرى دىكەش ھەبوون كە گەرچى بەشدارى ئەم چەشنە خۆپيشاندان و بگرەوبەردەيە نەدەبوون، بەلام لە وەسفى ئىسلاھاتى ئەرزى و پەسندى بەرنامەى شا و دەولەت دا شىعەريان دەگوت وتارىيان دەدا. لەوانە، نەمران مامۇستا حەقىقى، ئىبراھىمى ئەفخەمى و كاكەم عومەرى سولتانى (وفا). جگە لە بەرەى چەپ، خەلكىكى زۆر پشتگىرييان لە بەرنامەكە دەكرد، بەلام لە بنەپەت دا زۆر بەى خەلك لە سەر كەوتنى دەولەت و بى دەسەلات كردنى ئاغاوات دېدۆنگ بوون، بەتايبەت لە ھەندىك شوينى وەك بۆكان كە ھەويرى خەلكەكە بە پەيوەندى فيئودالى گىرابۆو و ھەمووشت لەنيو و دەسەلاتى ئاгада خۆلاسە دەبۆو.

ئەنجامیکی کاری ئیسلاحتی ئەرزی ئەو بوو که ئاغاکانی بۆکان «عرسه» ی ئەو مال و دووکان و زهویوزارهیان به خەلکی شارەکه فرۆشت که تا ئەو دەم له دەستی خۆیان دا هیشتبویانەوه، هەر ئەم مەسەله ی عەرسه ی ملک و مالە ی که هۆکاری سەرەکیی راپەرینی به هار و هاوینی سالی ۱۳۳۲ (۱۹۵۳) ی بۆکان بوون به رپیه راپه تیی نه مر حاجی قاسمی که ریمی بوو. ۱ وەک ههنگاویکی پیشگیرانه له پیناو کۆنترۆلی ئاغاوات و بهرگری کردن له بهر بهرەکانی و شهریان له گەل دەوڵەت، هه ندیک له ئاغاکان گیران و نێردرانه زیندانی «فلک الافلاک» له خورپه ماوای لورستان. له وانه، قاسم ئاغا ی موهته دی و برایم ئاغا ی ئیلخانی زاده. چەند کهسی دیکه ش له ئاغاواتی ناوچه که له گه لیان بوون که به داخه وه ناویانم له بیر نه ماوه. زیندانییه کان دوا ی سال یا دوو سالیک، ئازاد کران و له بیرمه له گه رانه وه ی قاسم ئاغا ی موهته دی بۆ بۆکان، پیشوازیه کی گه رمی لی کرا و خەلک به دهیان ترۆمبیل تا رپگایه کی دور چوونه به خیره ئینانه وه ی. به شیک زۆر له و پیشوازییه گه رمه هی که سایه تیی خودی قاسم ئاغا و ناو به ده ره وه یی ئەو له ناوچه که بوو؛ وا هه یه به شیکیشی هی ناحه زایه تی و دژایه تی نواندن به رانه ر به رژی می په هله وی بووبی، که سه ره رای به رنامه ی چاکسازی زهویوزار، هیشتا پیگه یه کی له نیو خه لکدا نه بوو و که موزۆر هاوکات له گه ل به رنامه ی ئیسلاحتی ئەرزی دا ژماره یه کی زۆر له هه لسه و ورپاوانی سیاسی و حیزبی و رۆلەکانی راسته قینه ی گه لی کوردی خسته بووه زیندانه وه. هەر چۆنیک بی، وەک دەرەنجامیکی ئیسلاحتی ئەرزی، بارودۆخی ئابووری و کولتووری خەلک له گوندەکاندا گۆرا و خویندەوار و دەوڵەمەندی زیاتر له ئیویاندا سه ری هه لدا.

له نیو شاری بۆکانیش ئاغاکان دسه لات و زولم و زۆری پیشوویان نه ما. دهوری ئیسلاحتی ئەرزی وا هه یه له هیه چ شاریکدا هینده ی بۆکان بهرچاو نه بووبی. بۆ خەلکی شار، که سه ره ده میکی دوورودریژ زولم و زۆری ئاغاواتیان

۱. راپه رینی سالی ۱۳۳۲ ی خەلکی شاری بۆکان جیاوازه له راپه رینی که موزۆر هاوکات و هاوته ربیی ناوچه ی فه یزوللا به گی و گونده کانی دیکه ی ده ور به ری بۆکان.

بە خويىن و پيىست ھەست پيكردبوو، ئەو ھەدايك بوونىكى تازە بوو. بۆكانى دواى ئىسلاھاتى ئەرزى شارىك بوو ھەك شارەكانى دىكە و چيتر گوندى ژيەر دەسەلاتى ئاغاوت نەمابوو. ئابوورى شارەكە برەوى سەندبوو، چينيكي مامناوھەندى نوئى لە كۆمەلگادا سەرى ھەلدابوو كە خەرىكى بەخۇداھاتن و گەشە كردن بوو، خويىندكارى بۆكانى لە شارە گەورەكان ھەك تاران و تەوريز دەرسىيان دەخويىند و بىرى نوئى بە تان و پۆي كۆمەلگادا گەرابوو. لەلایەكى دىكەو ھەشۆرشى ئەيلوول بە رېبەرايەتتى نەمر بارزانى ھەستى نەتەوايەتتى كوردى لە ھەموو رۆژھەلاتى كوردستان، بەتايبەت موكرىيان و رووژاندبوو؛ رېژىمى شا بۆ بەرەبەرەكانى ئەم ھەستە لەنيو لاوھەكاندا رادىق كوردى كرماشانى دامەزراند و رۆژنامەى «كوردستان»ى بە كوردى بلاو كوردەو ھەوانەش ھەركام بەش بەحالى خويان كۆمەلگای مەند و بىجولەى سالانى دواى كۆدەتاي ۲۸ى گەلاويژى بۆكانيان ھەژاندبوو.

دوابەدواى ئىسلاھاتى ئەرزى، بەشيك لە خاوەن زەوى و ئاغاكانى ديھات مالىيان ھىنايە بۆكان و لەوئ دەژيان، بەشيكى دىكەيان لە گوندەكان مانەو ھە بەسەر پاشماوھى زەوىوزارى خوياندا رادەگەيشتن. ئاغاكانى شاريش لە رېگەى فرۆشتنى زەوييەكانيانەو دەژيان كە ئەو دەم بەھوى باش بوونى بارى ئابوورى خەلكەو ھەرخيان گەلىك چووبو ھەسەرى و خەلكيش كە مال و سامانيان بۆ كړىنى زەوييەكان ھەبوو، زەوى و دووكانەكانيان لىدەكړين. بەگشتى، بۆكانى دواى ئىسلاھاتى ئەرزى تەنيا ناوى ھەك بۆكانى پيىش ئىسلاھاتى ئەزى مابوو!

ئەم بارودۆخە ھەتا شۆرشى گەلانى ئيران لە سالى ۱۳۵۷ (۱۹۷۹)دا دريژەى كيشا و لەو قوناغەدا، كەموزور ئاسەوارى ئاغا و ئاغايەتى ھەرنەما؛ بەشيكى زور لە ھەچەى نوئى ئاغاكان تىكەلاوى شۆرش و حيزبايەتى بوون، دژ بە رېژىمى مەلاكان ھەستان و شەھيديان پيشكەش بە خاكى كوردستان كرد. ئەم ھەلوئىستە شۆرشگيرانەيە بوو بەھوى داگيركرانى پاشماوھى ملك و مالىيان لەلایەن كۆمارى ئىسلامييەو ھە تەنانەت ويژانكرانى مالى ھەندىك كەسى بنەمالەى موھتەدى بە بولدوزيرى سپاى پاسداران. ئەنجامى كارەكەش تا ئەمرو برىتى بوو لە بازەرەبوونى

ئاغاواتی خه باتکار و دهست به سه رداگیرانی نهک هه ر زهوی وزار، به لکوو مالی نیشته جی بوونیان له لایه ن پاسدار و ئیتلاعاتی مله وره وه.

به لام به گشتی و دوا ی هه ندیک به رزی و نزمی له ماوه یه کی که متر له ۳۰ سال دا (۱۳۴۱ تا ۱۳۵۷) پیشه ی دهره به گایه تی، وهک ژیرخانی ئابووری و دیارده یه کی سیاسی - کولتووری له کۆمه لگای بۆکان و ناوچه که ی هه لکه ندرا و نه ما.

شەری نەورۆزی خۆنایویی شاری سنه

مانگیك و پینچ رۆژ دواى سەرکه‌وتنى شۆرشی گەلانى ئێران و پروخانى پژیمی شایه‌تی له ئێران (ئیسفهندى ۱۳۵۷ / ۱۹۷۹)، شەپیکى خۆنایوی به‌سەر خەلکی شاری سنه‌دا سه‌پینرا، که سێ لایه‌نى جیاوازی هه‌بوو: مه‌لایه‌کی عه‌جهم به‌ناوی سه‌فه‌ری، لایه‌نگرانی خوالیخۆشبوو ئه‌حمه‌دی موفتى‌زاده و لایه‌نگرانی کۆمه‌له‌ی زه‌حمه‌تکێشانى کوردستان و زۆربه‌ی دانیشتوانی شار. شەپه‌که‌ کۆژراو و بریندار و مالۆیرانی زۆری لیکه‌وته‌وه و بوو به‌ سه‌ره‌تای تیکگیران و دژایه‌تی نیوان گه‌لی کورد له رۆژه‌لاتی کوردستان و حکومه‌تی تازه‌دامه‌زراوی مه‌لاکان له تاران، که به‌داخه‌وه تا ئیستاش هه‌ر درێژه‌ی هه‌یه و گه‌لی کورد له ماوه‌ی ۴۰ سالی رابردوودا جگه‌ له خوین و برین و ئیعدام و دواکه‌وتوویی ئابووری و بی‌به‌شی، هیچی تریان له‌و پژیمه‌ مله‌وره‌ به‌رچاو نه‌که‌وتوو.

کتیبي مه‌نسووری بلووری و مه‌مه‌دی حه‌سه‌نخالی هه‌نگاوێکه به‌ره‌و توژیینه‌وه له بنه‌ماکانی شەری سنه له نەورۆزی ۱۳۵۸ / ۱۹۷۹دا و ئه‌م کاره‌ش به‌پینی سه‌رچاوه و به‌لگه‌ به‌رپۆه‌براو. چۆنییه‌تی شەپه‌که‌ له زمان بینه‌رانی عه‌ینی و رۆژنامه و رادیۆ و راگه‌یانندی ده‌وله‌ت و لایه‌نه کوردیه‌کانه‌وه رپوايه‌ت کراوه و ده‌وری چه‌په‌لی سه‌فه‌ری وه‌ک نوینه‌ری ئایه‌توللا خومه‌ینی (و بی‌گومان خودی خومه‌ینیش) له هه‌لگیرسانندی شه‌ر و درێژه‌پیدانی، هه‌روه‌ها بی‌ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی موه‌ندیس بازرگان له کاری کۆنترۆلی مه‌لا شه‌په‌نگیزه‌کان به‌باشی پیشان دراوه. به‌هه‌مان شیوه، دووبه‌ره‌کی و کێشه‌ی نیوان لایه‌نه کوردیه‌کان، به‌تایبه‌ت کۆمه‌له و موفتى‌زاده‌یی‌یه‌کانیش له کتێبه‌که‌دا خراوه‌ته به‌رچاو. راست بوونی بۆچوونه‌کانی نووسه‌رانی کتێبه‌که‌ کاتێ ده‌رده‌که‌وی، که ئیتمه‌ گوی له‌و وتاره‌ رابگرین وا خومه‌ینی بۆ هه‌ندیک له به‌رپرسانی حکوومی تاران دها و تێیدا باسی هه‌لوێستی خۆی به‌رانبه‌ر به‌ کورد و شه‌ری کوردستان ده‌کا و ده‌لی ئه‌و بووه که فه‌رمانی

ئەم توندوتیژی نواندانەیی داوھ و نەویستووھ وتووێژەکان ئەنجامیان ھەبێ. وتارەکەیی خومەینی لەسەر YouTube ھەیە.

ئەوھیی وا بۆکان بگریتەوھ لە کتیبەکەدا بەو شیوھییە:

- مامۆستا مەلا ئەبووبەکری شەفیعی لە وتووێژی ئیمامانی جومعەیی شارە

کوردنشینەکاندا لە سەقز بەشدار بووھ (۵۷/۱۲/۲۷):

- کاک سەلاحوودینی موھتەدی لە وتووێژەکانی ھەییەتی کورد لەگەڵ ئایەتوڵلا

تالەقانی و تاقمی نیردراوی تاران لە سنە، بەشدار بووھ لاپەرە ۴۱:

- کۆمەلیک پیشمەرگە و خەلکی شاری بۆکان لەگەڵ مامۆستا شیخ عیزەددین

چوونەتە سنە؛

- پەيامی مامۆستا شیخ عیزەددین لە رادیۆ و تەلەفیزیۆنی سنە، بەدەنگی کاک

سەلاحی موھتەدی بلاوبۆتەوھ؛

- دەیان ھەزار کەس لە خەلکی موکریان لە کۆبوونەوھییەکی گەرھەیی گۆرستانی

شاری بۆکان بۆ ناشتنی دوو شەھیدی شەری خویناوی سیئە (موھەندیس

سولەیمانی تیکانتەپە و کاک عومەری عەزیزنژاد، بریارنامەییەکی ۷ بەندییان

بلاوکردوھ و کوشتاری سنەیان مەحکووم کرد.

جگە لەوانە، لە زۆر لاپەرەیی دیکەشدا باس لە بۆکان یا کەسایەتییی بۆکانییەکان

کراوھ: لاپەرەکانی ۲۸، ۳۰، ۳۲، ۳۶، ۶۲، ۷۲، ۷۶ و ۷۸،

۱. بلووری، مەنسور و حەسەنخالی، مەممەد، «شەری خویناوی سیئە، ماری ۱۹۷۹»، چاپی یەکەم، ۲۰۰۴/۱۳۸۳، ناشر (۹)، ۱۰۱ لاپەرە، کوردی.

کوشتاری ناوچه‌ی چۆمی مه‌جیدخان

له میژووی کورددا کوشتاری به‌کۆمه‌لی خه‌لکی شار و گونده‌کان که‌م نین و سه‌دان جار کوردی ناوچه و به‌شه جیاجیایکانی کوردستان به‌دهستی پژییمی جینایه‌تکار و دراوسی نامیهره‌بانه‌کانیان تووشی کوشتن‌و‌پرین و تالان و ده‌رکردن هاتوون. کوشتاری دوا‌ی هه‌ره‌سی راپه‌رینی شیخ عوبه‌یدیلا و شیخ قادر (۱۸۸۰) له خه‌لکی کوردی ناوچه‌کانی میانداو و ورمی و مه‌نگورایه‌تی یه‌ک له و بر‌گه میژووی یانه‌یه که کاری که‌می له‌سه‌ر کراوه و زانیاریه‌کی که‌می له‌سه‌ر هه‌یه.

کوشت‌و‌بری دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) و هه‌روه‌ها دوا‌ی شکستی حکومه‌تی موسه‌ددیق له ئیران (۱۹۵۳)، دوو ویستگه‌ی دیکه‌ی ئەم قه‌تاره ره‌شه‌ن، که زانیاری زیاترمان له‌سه‌ری هه‌یه، به‌لام له ماوه‌ی حوکمی ره‌شی کۆماری ئیسلامی‌دا، که دژایه‌تی سیاسی تیکه‌لاو به دوژمنایه‌تی ئایینی کردوو و پاسدار و به‌سیجی له‌نیو‌گه‌لانی دیکه‌ی دراوسی کورده‌وه، به پشتیوانی تانگ و توپی کۆماری ئیسلامی به‌ربوونه‌ته گیان و مالی کورد، وینه‌یه‌کی ترسناکی سه‌ده‌کانی نیوه‌راست له کوشتاری بی‌به‌زه‌یی یانه‌ی خه‌لکی بی‌تاوانی شار و گونده‌کانی پۆژه‌لاتی کوردستانیان کیشاوه. به‌کورتی سه‌ره‌رای ئەم دوره راسته‌وخۆیه‌ی وا کۆماری ئیسلامی له کوشتاری هه‌له‌بجه و بۆمبارانی کیمیایی هه‌له‌بجه و سه‌رده‌شت و شوینه‌کانی دیکه‌ی کوردستان بینویه‌تی، به‌لام خۆی له‌ژێر سییه‌ری پژییمی جینایه‌تکاری سه‌ددام حسین‌دا شار‌دۆته‌وه به شیوه‌یه‌ک که که‌متر که‌س هه‌یه ئەم شه‌ریکه جینایه‌ته، تاوانبار بکا، که له بنه‌ره‌تا هۆکار یان بیانویه‌کی سه‌ره‌کی بوو بۆ به‌رپۆه‌چوونی جینایه‌ته‌که‌ی سه‌ددام و عه‌لی حه‌سه‌ن مه‌جید!

ئه‌وه‌ی بۆکان و ناوچه‌که‌ی ده‌ورو به‌ریشی بگریته‌وه، که‌م نین و بۆکانیش داغی که‌می له دل نه‌بووه. هه‌ر له و سالانه‌دا که کوشتاری قارنی و قه‌لاتان و

جەلیدیان و سوڤیان دەکرا، خەلکی چوار گوندی ناوچەى چۆمى مەجیدخانیش تووشى کوشتاریکی بئەزەبىیانە هاتن. گوندى کەلبەرەزاخان (سەرچنار)، قەرەگۆل و سەوزى لە سەرەتای زستانى سالى ۱۳۶۳ / ۱۹۸۵ دا بوونە گۆرەپانى زنجیره جینایەتیکى دلتەزینى میژووبى، کە تئیدا گوندى قەرەگۆل بە تەنیاىى ۱۸ کەسى تووشى زگهەلدران و سەربران و دست و پى بران هاتن. شانۆى دلتەزین ئەو بوو کە بەهۆى هیرشى دوزمنهوه هیچ پیاویک لە گوندەکەدا نەمابوو جەنازهکان تەسلىمى خاک بکەن و ئەم کارە ئەستەمه، لەو سەرماوسۆل و زەوییه بەستەلۆکە کە مۆینهیەدا خوشک و دایک و ژنى شههیدهکان بە دەست و بە خاکەناز بەرپۆهیان برد.

نووسینى میژووبى بۆکان بەبى ئاوردانەوه لەو کوشتارانە و دیارى کردنى هۆکار و دەسنیشان کردنى بەرپۆهبەرە جینایەتکارەکانیان، ناتەواو و نەگونجاو دەبى. ئەم کارە دەبى هەرچى زووتر بەرپۆه بچى بۆ ئەو هى سوود لە بیرەوهرى ئەو کەسانە وەر بگىرى کە راستەوخۆ ئاگادارى ڤووداوهکان بوون و لایەن و کەسانى بەشدار لە کوشتارەکە دەناسن.

بۆکان و ریکخراوه سیاسیه کان

ههول دراوه لیره دا هه ندیک زانیاری سه بارهت به و ریکخراوه سیاسییانه ئاراسته بکری که له بۆکان و دهوروبه ری چالاک بوون. میژووی ریکخراوی سیاسی له ناوچه که، جگه له ئیتیحادی ئیسلام که هی عوسمانییه کان بو و به ئامانجی فریودانی کوردی موسولمان و پروتاندنه وه یان به ناوی ئایینه وه، له ناوچه ی نیوان سه قز و بۆکان بۆ ماوه یه کی که م برهوی هه بوو، هی پاشماوه که یان ده گه ریته وه بۆ سالانی ۱۹۱۹ - ۲۰ و درهنگتر، واته ۱۹۳۸ تا ۴۲ - ۴۵. هه موو ئه م حیزبانه سه رهتا تاییه تمه ندی کورد و کوردستان بوون، به لام درهنگتر لقی ریکخراوه ئیرانییه کانیش له ناوچه که دا کرایه وه.

رېځخراوه کانی مافی مرؤف

خه لکی بۆکان وهک خه لکی دیکه ی ناوچه که و کوردستان به گشتی، چ له میژووی کۆن و چ له سه رده می نوئ دا به ده ست حاکمان و ده سه لاتدارانی ده ولت و داگیرکه رانی خاکه که وه تووشی ئازار و جه زره به و کوشت و بر و مالویرانی و ئاواره یی و نشوستی ئابووری و به گشتی ده سدریژی بۆ سه ر مافه کانیان هاتوون. نووسینی میژووی ده سدریژی حاکمان بۆ سه ر مافه کانی مرؤف له ناوچه که بابه تیکی گرنگ و سه رنج راکیشی میژووی بۆکانه و نووسه رانی دواړوژی میژووی بۆکان ده بی به وردی پئیدا بچنه وه و بیگرنه به رچاو.

له وه تا بزووتنه وه ی مافی مرؤف په یدا بووه و تۆماری ده سدریژی ده سه لات بۆ سه ر مافه کانی مرؤف نووسراوه ته وه، باسی رژی می ئیران خالیکی به رچاو بووه له راپۆرته کانیان دا و ناوچه ی رۆژه لاتی کوردستانیش یه ک له و به شان به بووه که سه رنجی چاوه دیرانی مافه کانی مرؤفی به ره و خۆی راکیشاوه له به روه ی هه ر دوو رژی می شایه تی و مه لایه تی له پیشیل کردنی مافه کانی مرؤفی کورددا گره و بیان له یه کتر بردۆته وه.

ئه و رېځخراوانه ی وا به و ئه رکه وه خه ریکن و تۆیژه ران و نووسه رانی میژووی بۆکان ده بی به تۆماری هه و آل و راگه یاندنه کانیان دا بچنه وه، بریتین له:

ئا. رېځخراوی نه ته وه یه کگرتووه کان؛

ب. رېځخراوه ی لیبووردنی نیونه ته وه یی یا ئه منستی ئیتترناشنال؛

پ. رېځخراوی چاوه دیریی مافی مرؤف یا «هیومهن رایتس واچ»؛

ت. کومیسسیۆنی مافی مرۆفی په‌رله‌مانی ئوروپا
 ج. کومیسسیۆنی مافی مرۆفی په‌رله‌مانی ولاتانی ئوروپای؛
 چ. کومیسسیۆنی مافی مرۆفی حیزب و ریکخراوه‌سیاسییه‌کانی ئوروپا و
 ئەمریکا و هتد؛

هه‌روه‌ها ریکخراوه‌کانی هاوچه‌شن له ئێران و کوردستان به‌تایبه‌ت:

۱. ریکخراوی مافی مرۆفی کورد که ریزدار محهمه‌دسه‌دیقی که‌بووده‌ند و
 هاوکاره‌کانی دایانمه‌زاند و که‌بووده‌ند به‌و بۆنه‌یه‌وه دوازده‌سال له زیندانی
 رژیمی نگریسی کۆماری ئیسلامی‌دا مایه‌وه؛

۲. لقی ئوروپای هه‌مان ریکخراوه؛

۳. ریکخراوه‌یه‌کی هاوچه‌شن و هاوانا که له ولاتی سوید دامه‌زراوه و کاک نه‌وید
 موعینی و هاوکاره‌کانی به‌رپۆه‌ی ده‌به‌ن و سه‌رنجی سه‌ره‌کیی ریکخراوه‌که‌ بۆ
 سه‌ر پۆژه‌لات و باشووری کوردستانه؛

۴. ریکخراوی مافی مرۆفی کوردستان که ناوه‌نده‌که‌ی له له‌نده‌نه و ریزدار که‌ریم
 یه‌ل‌دیز و هاوکارانی به‌رپۆه‌ی ده‌به‌ن. گه‌رچی سه‌رنجی سه‌ره‌کیی کاری ئه‌م
 ریکخراوه‌یه‌ باکووری کوردستان و کاره‌بێ‌قانونییه‌کانی رژیمی تورکیایه،
 به‌لام له به‌شه‌کانی دیکه‌ی کوردستانیش غافل نین و کاره‌کانیان گه‌لیک به
 شیوازی ئوسوولی و ئه‌م‌پۆیی به‌رپۆه‌ده‌به‌ن؛

۵. پینشتر ریکخراوه‌یه‌کی هاوچه‌شن له له‌نده‌ن هه‌بوو، که دوکتۆر نووری
 تاله‌بانی به‌رپۆه‌ی ده‌برد و سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی زیاتر به کاروباری باشووری
 کوردستانه‌وه خه‌ریک بوو، ئاو‌پێ له کاره‌کانی پۆژه‌لاتیش ده‌دایه‌وه. وا بزانه
 ریکخراوه‌که‌ ئیستا که‌متر هه‌لسووراوی هه‌یه؛

۶. زۆربه‌ی حیزب و ریکخراوه‌ کوردییه‌کانیش هه‌رکام به‌ش و لقیکی تایبه‌ت به
 مافی مرۆفیان هه‌یه؛

۷. له حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستانیش‌دا وه‌زاره‌تی مافه‌کانی مرۆف هه‌یه که
 له په‌یوه‌ندییه‌کی باشی ریکخراوه‌کانی مافی مرۆفی جیهانی، به‌تایبه‌ت نه‌ته‌وه

يەكگرتوۋەكان و لىبووردنى نىۋنەتەۋەيىدا ھەيە. بوونى ژمارەيەكى بەرچاۋى
پېشمەرگە و كادرى حيزب و پەنابەرى كوردى رۆژھەلات لە باشوورى
كوردستان خۆى لە خۆىدا بۆتە ھۆى ئەۋەى وەزارەتەكە رووبەرووى كارى
رۆژھەلاتىش بېيتەۋە.

ئەمانە ھەموو و زۆر پىكخراۋى ھاۋچەشنى تر، ھاۋرئ لەگەل راپۆرتەكانيان،
دەتوانن سەرچاۋە بن بۆ نووسىنى مېژووئى سياسىيى بۆكان و ناۋچەكەى.

رێکخراوه و حیزبه سیاسیه کان

بۆ نووسینی میژووی سیاسی بۆکان و ناوچهکەیی، یەک له گرنگترین کارهکان راگهیشتن به میژووی دامهزران و ههلسووپانی رێکخراوه و حیزبه سیاسیهکان دهبی له شار و ناوچهکە. ژمارهیی ئهوه حیزب و رێکخراوانهیی وا به درێژایی سهدهی بیستهه له ناوچهی بۆکان دا ههلسووپاوی حیزببیاان کردووه، زۆرن. من لیڕه دا ئاماژهیهک به ناوی ههندیکیان دهکهم و هیوادارم ههلهوپهلهکانم ساغ بکریتهوه و ئهوهی وا له بیریشم چوون، لێی زیاد بکری:

۱. لقی «جمعیت اتحاد اسلام» (۱۹۰۴)، که بۆ پشتگیری عوسمانیهکان له ماوهی شهڕی یهکهمی جیهانی دا، له لایهن حاجی بابەشیخی سهیادهتهوه له کوردستان کرایهوه. ئهساسی حیزبهکه له عوسمانی دانرابوو، بهلام له چهند شوینی ئێرانیش، به تارانهوه، لقی ههبوو.

۲. «کۆمهلهی جیهاندانی» که پیش شهڕی یهکهمی جیهانی نهمرعه بدورپرەزاق بهگ بهدرخان و چهند کهسیکی دیکه له ناوچهی خۆی و ماکو دایانمهزراند.

۳. «کۆمهلهی ئیستیخلاسی کوردستان» که سهیدتهها شهزمینی به هاوکاری سمکو و خهڵکانی تر له ناوچهی ورمی دایمهزراند و دهبی له دهوروبهری سالی ۱۹۲۰ دا بووی.

۴. «ئازادیستان» ی شیخ محهمهدی خیابانی و لقهکەیی له موکریان، که ئهوی تا ئیستا زانرابی، نهمر سهیفولقوزاتی قازی له مههاباد سهروکایهتی کردووه و بهگویرهی ئێرادهتی قازی کاکهحهمی قزلجی به سهیف، دهبی لقی له بۆکانیش کرابیتهوه. ئههم حیزبه له ههندیگ سهرچاوه دا بهناوی «حیزبی محهمهدی» یهوه ناوبراوه. کۆماری ئازادیستانی خیابانی له سالی ۱۳۲۰ / ۱۹۴۱ دا له تهوڕیز دامهزرا و ههر ئهوه سالهش تیکشکینرا.

۵. حیزبی ئازادیی کوردستان یان ئازادیخوازانی کوردستان له مههاباد؛

۶. کۆمهلهی ژ. ک؛

۷. حزبی دیموکراتی کوردستان:

- بالی شوڤشگیڤر (۱۳۴۶ - ۱۳۴۷)

- حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران - پهیرهوانی کۆنگرهی ۴ (دهستهی

حهوت کهسی)؛

- حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران - پیه رایه تی شوڤشگیڤر؛

- حزبی دیموکراتی کوردستانی ئیران؛

- حزبی دیموکراتی کوردستان؛

۸. حیزبی ڤزگاری، که کاک سه لاهوددینی موهتهدی و نه مر محهممهدی

ئیلخانی زاده دایانمه زراند.

۹. کۆمهلهی شوڤشگیڤری کوردستان:

- حیزبی کۆمونیستی ئیران (کۆمهله)؛

- کۆمهلهی شوڤشگیڤری زهحه تکیشانی کوردستانی ئیران؛

- کۆمهلهی زهحه تکیشانی کوردستان؛

۱۰. پارتی ئازادی کوردستان (پاک)؛

۱۱. یه کییه تی شوڤشگیڤرانی کوردستان؛

۱۲. پارتی ژیانی ئازادی کوردستان (پژاک)؛

۱۳. ڤیکخراوه چه پییه سه رانسه رییه کان:

- حیزبی توودهی ئیران؛

- فیدائییانی خه لۆ؛

- ئه کسه رییه ت؛

- ئه قه لییه ت؛

- چریکی فیدایی (ئه شره فی دیهقانی)؛

- راه فدائی؛

- راه کارگر؛

- سههه‌ند؛

- حیزبی کۆمۆنیستی کریکاری و حیکمه‌تییه‌کان؛

- ریکخراوی په‌یکار (که ئیستا له حیزبی کۆمۆنیستی کریکاری دا تواوته‌وه)؛

- اتحادیه‌ی کمونیست‌ها.

۱۴. ریکخراوه ئیسلامییه‌کان:

- مه‌کته‌بی قورئان؛

- خه‌بات؛

- سه‌له‌فی و وه‌هابییه‌کان؛

- موجاهیدی نی خه‌لق.

زۆربه‌ی ئه‌و حیزب و ریکخراوانه، خاوه‌نی ریکخراوی مه‌ده‌نی و سینفی، وه‌ک ریکخراوی ژنان، لاوان، کریکاران، جووتیاران، قوتابییان، مامۆستایان و بابه‌تی هاوچه‌شن بوون یا هه‌ن و بلاقۆکی تاییه‌تمه‌ندیان له‌و یارانهدا بلاوکردۆته‌وه. هه‌لسه‌نگاندنی هه‌لۆیست و چالاکییه‌کانی سه‌رجه‌می ئه‌و ریکخراوانه له‌ په‌یوه‌ندی کوردستان و پرسای کورددا پیداویستییه‌کی گرنگه. وا هه‌یه هه‌ندیک له‌وانه ئیستا هه‌لسووراوییان نه‌مابن، به‌لام له‌ برگه‌یه‌کی زه‌مانی دا له‌ کوردستان یا له‌ په‌یوه‌ندی کورددا به‌ چاک یا خراپ ده‌وریان بینویه و ئه‌م ده‌وره‌ ده‌بی روون بکریته‌وه.

نووسینی میژووی ریکخراوه‌کان و ژیاننامه‌ی کورتی رییه‌ر و به‌ریوه‌به‌ر و به‌رپرس و ئه‌ندام و کوژراو و شه‌هیدانی هه‌رکام له‌و ریکخراوانه و ناو و کورته‌ی نیوه‌رۆکی بلاوکراوه و کتیب و نامیلکه‌کانیان، هه‌روه‌ها کاروباری پروپاگه‌نده و رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆن و مالپه‌ری ئینترنیت و هتد، ئه‌رکیکی گه‌وره و گرانه و وا هه‌یه چه‌ند به‌رگ کتیبی سه‌ربه‌خۆی بوئ، به‌لام هه‌ر چۆنیک بی، ئه‌وه پیداویستییه‌کی گه‌وره‌یه و ناتوانی چاوی لی‌بپۆشری. گرنگ ئه‌وه‌یه به‌ بی‌لایه‌نگری یه‌ک لایه‌ن و دژایه‌تی کردنی یه‌کی تر، میژوولکه‌یه‌کی روونیان بو بنووسری که له‌ سه‌ره‌تای دامه‌زرانی حیزبه‌که‌وه تا کۆتایی، خاله‌ سه‌ره‌کییه‌کانی بیروپروا و کرده‌وه‌یان له‌ گه‌ل کۆمه‌لانی خه‌لک و پژییه‌کانی حاکم‌دا ده‌ربخا و بزانداری خه‌باتی چینایه‌تی و

بهشی یهکهه، بۆکان: ناسنامه، میژوو، پرووداو | ۴۴۵

نهتهوايهتی له بۆکان و ناوچهکهی دهوروبهری به کام ئاقاردا تیپه پ بووه و چ بهرز و نزمیهکی بهخویهوه دیتووه.

سهبارهت به حیزبه سهرانسهرییهکانیش دهبی میژوویهکی کورتی کار و چالاکیان له دهرهوهی کوردستان بکریته دهسپیکی میژوویان له ناوچهی بۆکان.

حیزبی ئازادی کوردستان

دوای کۆمه‌له‌ی جیهاندانیی سه‌رده‌می سمکۆ له خۆی و ورمی، حیزبی ئازادیی کوردستان یاخود حیزبی ئازادبخواری کوردستان یه‌که‌م حیزبی سیاسی کوردیه‌یه له مه‌هاباد دامه‌زرای. نهمر عه‌زیز زهن‌دی له‌ ساڵی ۱۹۳۸ دا بنیاتی حیزبه‌که‌ی ناوه و ویده‌چی چه‌ند که‌س له ئەندامانی حیزبه‌که‌ کاتی کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» دانرا، چووبیتنه‌ نیو کۆمه‌له‌وه. به‌ حیسابی ئەوه‌ی زهن‌دی خه‌لکی «قالوی زهندان» ی‌گه‌ورکایه‌تی بووه، دوور نییه‌ په‌یوه‌ندی به‌ بۆکانیشه‌وه‌ گرتی، به‌لام من هیچ زانیاریه‌کم له‌سه‌ر هه‌لسووران و هه‌لسووراوانی حیزبه‌که‌ له‌ بۆکان نییه؛ ئەوه‌ کاریکه‌ ده‌بی بکری.

کۆمه‌له‌ی ژیان‌وه‌ی کوردستان

کۆمه‌له‌ی ژیان‌وه‌ی کوردستان ناوی کتێبه‌که‌ کاک حامید گه‌وه‌ری نووسیه‌تی و بۆیه‌که‌م جار له‌ ساڵی ۱۹۹۸ له‌ سوید و بۆ جاری دووه‌م له‌ ساڵی ۲۰۰۴ له‌ هه‌ولێر بلای کردۆته‌وه. له‌ خۆینده‌وه‌ی کتێبه‌که‌دا، خالی سه‌رنج‌راکێشی نیوه‌رۆکه‌ی بۆمن بریتی بوون له‌وانه‌ی خواره‌وه:

۱. ئەوه‌ی تا ئیستا گوترا و بیسترای ئەوه‌ بووه‌ که‌ دوو پیتی «ژ» و «ک» بگه‌رینه‌وه‌ بۆ «کۆمه‌له‌ی ژیان‌وه‌ی کورد» یا «کۆمه‌له‌ی ژیان‌ی کورد». نووسه‌ر به‌ که‌لک وه‌رگرتن له‌ راپۆرتیکی «حه‌سه‌نۆف» سه‌رکۆنسولی یه‌کیه‌تی سۆقیه‌ت له‌ شاری ته‌وریز، که‌ تیندا گوتویه‌تی دوو پیتی «ژ» و «کاف» به‌واتای «کۆمه‌له‌ی ژیان‌وه‌ی کوردستان»ه، ناوی کتێبه‌که‌ی ناوه «کۆمه‌له‌ی ژیان‌وه‌ی کوردستان»، واته‌ ئەگه‌ریکی سییه‌می بۆ ئەو ناوه‌ خستۆته‌ پێش چاو. راپۆرته‌که‌ له‌نیو به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی سۆقیه‌ت‌دا بووه و نهمر دوکتۆر ئەفراسیاو هه‌ورامی وه‌ریگێراوته‌ سه‌ر کوردی و ناروویه‌ بۆ کاک حامید، ئەویش له‌ لاپه‌ره‌ ۲۹ی کتێبه‌که‌ی‌دا ئاماژه‌ی بیکردوه‌.

من له‌ به‌رانبه‌ر ئەم بۆچونه‌دا قسه‌یه‌کم نییه، به‌لام پێویسته‌ بزانی:

یه‌که‌م، ئایا نهمر ئەفراسیاو هه‌ورامی که خزمه‌تیکی زۆری به میژووی گه‌له‌که‌مان کردووه، له‌وه‌رگێرانی به‌لگه‌نامه‌که‌دا ئاگای له‌هه‌ساسییه‌تی وشه‌کان بووه و به‌بی‌هه‌له‌وه‌رگێراون؟ دووه‌م، هه‌سه‌نۆف مه‌سه‌له‌که‌ی به‌باشی له‌قاسم‌ئاغای ئیله‌خانی زاده و مامۆستا زه‌بیحی، وه‌ک سه‌رچاوه‌ی راپۆرته‌که‌ی خۆی، وه‌رگرتووه؟

۲. نووسه‌ر رچه‌شکینییه‌کی دیکه‌شی کردووه کاتێ گوتووویه‌تی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» له‌راستی‌دا درێژه‌ی «کۆمه‌له‌ی ئازادیه‌خوازانی کوردستان» ه‌که‌ نهمران عه‌زیز زه‌ندی، حوسین زێڕینگه‌ران (فرووه‌ر) و چه‌ند که‌سی دیکه‌ ساڵی ۱۳۱۷ی هه‌تاوی / ۱۹۳۸ی زاینی له‌مه‌هاباد دایانمه‌زراند (ل ۲۷) و دوا‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی ئه‌و حیزبه‌، چه‌ند که‌س له‌دامه‌زرینه‌ره‌کانی، کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» یان بنیات نا.

۳. هه‌روه‌ها، وه‌رگێراوی کوردیی نامه‌ی ۳۱ی ئاگۆستی ۱۹۴۲ی مۆلۆتۆف وه‌زیری کاروباری ده‌روه‌ی یه‌کیه‌تی سۆقیه‌ت بۆ سیمیرنۆف بالۆیزی سۆقیه‌ت له‌تاران له‌لاپه‌ره‌ ۹۸ تا ۱۰۲ی کتێبه‌که‌دا چاپ کراوه که‌ نهمر ئەفراسیاو هه‌ورامی ته‌رجمه‌ی کردووه. گرنگی نامه‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که‌ روانگه‌ و سیاسه‌تی ره‌سمی یه‌کیه‌تی سۆقیه‌ت به‌رانبه‌ر به‌ کورد ده‌رده‌خا و وه‌لامیکه‌ به‌به‌لگه‌یه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی وا کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) به‌ده‌سکردی سۆقیه‌ت و باقرۆف ده‌زانن. روانگه‌ی دژه‌کورد و بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی کورد له‌نامه‌که‌دا سه‌رسووریه‌ینه. ئه‌وه‌ چه‌ند به‌شی هه‌لبژارده‌ له‌نامه‌که‌ی تاواریش مۆلۆتۆف:

«خه‌باتی کورده‌کانی ئێران بۆ خودموختاری و سه‌ربه‌خۆیی، به‌پێی نیوه‌رۆکه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی، دیفاعیکه‌ کۆنه‌په‌رستانه‌ی ده‌ره‌به‌گی جیاوازیخوازی کورده‌ دژ به‌سیاسه‌تی سانترالیزم له‌ئێران‌دا... سه‌رکرده‌کانی کورد زۆربه‌یان گۆزایه‌لی ده‌وله‌ته‌ جۆراوجۆره‌کانی ئیمپریالیستین... ئه‌وان به‌گۆیره‌ی به‌رژه‌وه‌ندی، به‌ئاسانی ئه‌ربابه‌کانی خۆیان گۆریوه... ده‌بی به‌لیبراوییه‌وه‌ له‌هێلی نادروستی خۆش‌و‌بیش کردن له‌گه‌ل کوردان دووری بکری... کاربه‌ده‌ستانمان له‌ئازهر‌بایجانی ئێران نابێ بروایان به‌سه‌رۆکه‌ کۆنه‌په‌رست و خۆفرۆشه‌کانی کورد هه‌بێ... ده‌بی له‌سه‌ر ئازهر‌بایجانییه‌کان حیساب بکه‌ین... ده‌بی له‌پێناو ئه‌و مه‌به‌سته‌دا به‌لیبراوی له‌

پشتيوانى كردنى كوردان دوورپهريزي بكرى... پشتيوانى كردن و يارمهتىدان به كوردان له پيئاو ههول و تيكوشانيان بۆ بهديهينانى خودموختارى و دامهزىراني كوردستانيكى ئازاد دروست نيينه...» (ل ۹۸ تا ۱۰۲).

ئايا هيج به لگهيهكى ديكه بۆ وهلامى نهياران پيويسته، كاتى خهباتى گهلهكهمان به كلكى ئه و سياسهتهداره به قسه «ئيتترناسيؤناليست» انه وه دهبهستن و به داردهستى ئهوانمان دادهنين؟

۴. كتيبهكه له بابته ههنديك كهسايهتیی شارى بۆكانيش زانيارى باشى تيدايه. يهك لهوان قاسمئاغای ئيلخانىزاده (دواتر موتهدى)يه. قاسمئاغا بهگويهرى كتيبهكه، مرؤفئىكى ههلسووراو بووه و له پيئاو مافى گهلى كورددا پهيوهندي به كونسوليهت سؤقيهت له تهوريژهوه كردووه و چۆته سهردانى شارى باكۆش، بهلام كاتى لهوان بىهيووا بووه، رووى كردۆته كونسوليهتى برىتانىا له تهوريژ. ئهوانه دهقى نووسراوى كتيبهكه نين و تيگهيشتنى من له وه كسايهتیه، كه پروداوهكان و ههنديك له سهراوهكانيش پشتراستى دهكهنهوه. بروانه داخوازيهكانى قاسمئاغا له هسهنؤف سهركونسولى سؤقيهت له تهوريژ: «ئيمه ئازادى گهلى كوردمان له يهكيهتیی سؤقيهت دهوى... يهكيهتیی سؤقيهت كوردهكان له ژيژر بالى خوى بگرئ و بۆ ئازاد كردنى كوردستان يارمهتيمان بدا»، (ل ۹۵).

۵. جگه له قاسمئاغا كه له چهدين شوينى كتيبهكهدا ناوى هاتوه (۲۳، ۲۹، ۹۴، ۹۵...)، له ليستهى ناوى ئەندامانى ههلسووراوى كۆمهلهى «ژ. ك» كه له لايه نهمر زهبيحيهوه دراوته كونسوليهت سؤقيهت له تهوريژ، ئەم ناوانهش دهبيندريين:

رهحمانى ئيلخانىزاده، بۆكان، گهنج؛

عهباسى حهقيقى، بۆكان، گهنج؛

رهحمانى شهرفهكهندى (ههژار)، بۆكان، گهنج؛

محهمهدسهعيد حافيدى، كرماشان، گهنج [له بنه مالهى قزلبجيهكان بوو و له

كرماشان دهژيا]. (ل ۵۵).

ههروهها:

عهزیزخانی کرمانج (ل ۱۱۰ - ۱۱۲):

عهلیئاغای سهردار ئهسههد (عهلیار)، (ل ۱۳۰):

حاجی رهحمانئاغای ئیئاخانیزاده (ل ۵۵، ۶۷).

له لاپههه ۱۶۷دا باس له وتاریکی «مرۆ» له گوڤاری نیشتماندا کراوه. نهمر حاجی رهحمانئاغای موهتهدی، له بههه هههکاریک، دوو ناسناوی له کومه لهی «ژ. ک» دا هه بووه: سهههتا «مرۆ» و پاشانیش «برای راست». ماموستا ههژار له «بهههه موکریان» دا دهنووسی: «له مرۆ، ئاخۆ برای راست ماون؟»

۶. که سایه تییه کی دیکه، که له کتیبه که دا چه ند جار ناوی هاتوو، عهزیز زهن دییه. ژیا ننامه یه کی عهزیز زهن دی وهک یهک له دامه زری نه رانی کومه لهی ئازاد یخوازی کورد له لاپههه ۳۳ تا ۳۵ی کتیبه که دا ده بیندری. به گویره ی ژیا ننامه که، زهن دی له سالی ۱۸۹۸ی زایی نی له گوندی «قالوی زه ندان» له دایک بووه و له سالی ۱۹۷۲دا له تاران کۆچی دوا یی کردوو. قالوی زه ندان گون دیک گه ورکایه تییه که پی شتر سهه به بۆکان بوو و ئیستا له سههه شاری سهههزه. ههه بهه بۆنه یه وه من لی ره دا ناوی دوکتۆر عهزیز زهن دیم هیئا، ده نا ئه وه نه دی ئاگادار بم ناوبراو هه می شه خوی به مه هابادی زانیوه و منیش له سههه ئهه پیوه ره ده رۆم.^۱

۱. حامید گه وهه ری، «کومه لهی ژیا نه وهی کوردستان»، بلاوکراوه ی ئاراس، هه ولیر ۲۰۰۴، ۳۳۶ لاپههه، کوردی.

كۆمهلهي «ژ. ك» له بۆكان

ئەندامىكى بنەمالەي بەريزي نەمر مەلا ئەمجەدى عوسمانى له پرس و جۆي ئەو ودا بوو ئايا بۆچى ناوي مەلا ئەمجەد له ريزى ئەندامانى كۆمهلهي «ژ. ك» دا نابري و له وتارى باسكار و نووسەرانى بابەتى پيوەنديدار بە و سالانەدا چاوپۆشى لى دەكرى؟! ئەم پرسىيارە گەراي پرسىيارىكى ھەراوترى له مېشكەدا گوراند، كاتى نەمر مامۆستا ھەژار له شيعرى «بەرەو موكریان» دا دەلى:

ئەمجەد و قازى، مەلا ريشى ھەسار
كى بەداخ و كۆلە بۆ رەنجى ھەسار؟

ئايا بەھەلکەوت ناوي مەلا ئەمجەد و قازى كاکەھەمەي قزلجى و مەلا ھەبدوللاي ھەسار پیکەو ھەيئى؟ ئايا ئەو سى كەسە له کامە ھەباتدا رەنجيان کيشاوه و پاشان رەنجيان بە ھەسار چووه؟

گومان نيه ئەو رەنجە بەباچووه سالانى كۆمارى كوردستان و چالاكیي «ژ. ك» دەگریتەو ھە و لەو سى كەسەش، قازى كاکەھەمە، قازى و سەرۆكى لقی ھيزبى ديموکراتى كوردستان له بۆكان، مەلا ھەبدوللاي ھەسار ھەلکى گوندى ھەسارى باشوورى شار و دانىشتووي بۆكان و مەلا ئەمجەدى عوسمانيش ھەلکى قەلاي رەسوولەسىتى سەر چۆمى مەجیدخان لە نيوان بۆكان و میانداو بوون. مەلا ئەمجەد بە «كاک» دەناسرا كە ناوي نەينىي كۆمهلهي «ژ. ك» ی بوو. لەو سەردەمانەدا مامۆستا ھەژار له بۆكان دەژيا و له پيوەندىي نزيكى ئەم كەسانەدا بوو.^۱

ئەو مەجلیسەي راست له سالانى چالاكیي «ژ. ك» و دامەزرانى كۆمار (۱۹۴۶) دا بە ھەشدارىي ھەژار بەسترايى دەبى جگە بۆ باسى سياسى و نەتەوايەتى چى دیکە

۱. شەوانە لە بۆكان لە بن دیواری قاوەخانەيەك بەرانبەر بە ھەوز، دەگەل «قازى كاکەھەمە» و «ھەسەنى قزلجى» و «مەلا ئەمجەدى قەلايە» و «مەلا ھەولای ھەسارى» تا نيوشەو مەجلیسمان دەگرت، كە زۆر يادگار يکى خۆشە و لە بىر ناکرى... «ھەژار، چيشتى مجيۆر، ل ۸۴».

بووبی؟ پیوه‌ندی هه‌ژار و ماموستا مه‌لا سه‌سه‌نی قزلجی له‌گه‌ل «ژ. ک» دا جیگه‌ی گومان نییه، هه‌ردووکیان پیکه‌وه چاپخانه‌ی «هه‌لاله» ی بۆکانیان به‌ریوه‌ده‌برد. قازی کاکه‌سه‌مه‌ش که له‌گه‌ل ئەندامیکی بنه‌ماله‌ی قزلجی، واته مه‌لا سیدی قزلجی دوابه‌دوای هه‌ره‌سی کۆمار هه‌لاتن و له باشووری کوردستان له‌ژێر چاوه‌دییری شیخ له‌تیفی هه‌فیددا بوون^۱ و پاشان «ئهمان» یان وه‌رگرت و گه‌رانه‌وه بۆکان^۲. که‌وابی، گومانیکی که‌م له‌مه‌دا هه‌یه که ئەم که‌سانه هه‌موویان له پیوه‌ندی «دۆز» ی ئەو سالانه‌ی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان دا بوون، به‌لام:

ئایا «دۆز» که، دۆزی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» بووه یاخود کۆماری کوردستان؟
ئایا جگه له‌و چه‌ند که‌سه، کیتی تر له‌ خه‌لکی بۆکان و ده‌وروبه‌ری ئەندامی کۆمه‌له یاخود پیوه‌ندی‌دار به‌و دۆزه‌وه بوون؟

سه‌ره‌تا، پرسپاری دووه‌م: بۆکان شاری دووه‌می کۆمار بوو، له دوو چاپخانه‌ی کۆماری کوردستان یه‌کیان له بۆکان دامه‌زرابوو و ئالای کوردستان به‌ری‌وره‌سمی ته‌واو، جاریک له‌سه‌ر قه‌لای بۆکان و چه‌ند جاریکیش له گوندی یه‌کشه‌وه و گلۆلان و... هه‌لکراوو؛ هه‌ر دوو هۆزی فه‌یزوللا به‌گی و دیبوکری، به‌ شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان له پیوه‌ندی کۆماردا بوون (گه‌رچی شیوازی ئەم تیکه‌لاییه‌ وه‌ک یه‌کتر نه‌بوو)؛ وه‌زیری ریگاوبانی کۆمار (سمایل‌ئاغای ئیلخانی‌زاده) و وه‌زیری ر‌اویژکاری پیشه‌وا قازی محهمه‌د (ره‌حمان‌ئاغای ئیلخانی‌زاده پاشان موه‌ته‌دی) خه‌لکی بۆکان بوون؛ خوالیخۆشبوو حاجی بابه‌شیخ خه‌لکی گوندی تورجان ئەو دهم سه‌ر به‌ بۆکان بوو؛^۳ حاجی بابه‌شیخ پیوه‌ندی نزیکی خزمایه‌تی له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی قازی کاکه‌سه‌مه‌ی

۱. «هه‌ر له‌ سیتکه‌، قازی کاکه‌سه‌مه‌ی بۆکانیشمان هاته‌ لا، له ئێران ر‌ایکردبوو. ته‌واو پپی‌ه‌ساینه‌وه. زۆر زانا و قسه‌خۆش، تا خواش هه‌ز کا ترسه‌تۆک. به‌گشتی، به‌ره‌ماله‌ی قزلجی هه‌ر سه‌ریان له هیلکه جوولایه‌وه عالمن، هه‌موویان زیه‌کی بی‌هاوتان...» (هه‌مان، ۱۰۷)

۲. من خۆم ئەو پۆژه‌م له بیره که «مامه قازی» و خوالیخۆشبوو مه‌لا سیدی قزلجی (گرویی) گه‌رانه‌وه بۆکان. ئیمه‌ منداڵ بووین و له‌گه‌ل کورانی خالدا له‌ هه‌وش و به‌رده‌رگای مالی قازی کایه‌مان ده‌کرد. ئەو پۆژه وه‌ک پۆژی جه‌ژن و ابوو.

۳. گوند و دیهستانی تورجان له‌ سالی ۱۳۴۲ / ۱۹۶۳ له بۆکان جیا کرایه‌وه و که‌وته سه‌ر

بۆکان و شیخانی زەمبیلدا ھەبوو، بەو پێیە، نەمر سەید کامیل ئیمامی (ئاوات)یش کە شاعیریکی دڵسۆز و خەمخۆری گەلی کورد بوو، جیگرێ سەرۆکی حیزب لە بۆکان و سەرۆکی لقی حیزب لە گوندی گەردیگلانی ملکی خۆی بوو.

کاتی ھەودای ئەم ڕووداو و پێوەندییانەم دەھۆندەووە بیرم لەو دەکردهووە باشە لە بارودۆخی سیاسی ئەو سالانە، شلوشەویقی دامو دەزگای حکومەتی ئێران و ئازادی و دیموکراسیی ئەم بەشە کوردستان لەو سەردەمە تاییەتەدا، بەگوێرە «مەنتیق» دەبێ خەلکانیکی زیاتر لە بۆکان تیکە لاوی چالاکییە سیاسی - نەتەوایەتیەکانی ئەو سالانە بووین بۆ نموونە مامۆستا ھەژار و خوالیخۆشیو میرزا ھەسەنی عەلیزادە (کووتال فرۆشی بۆکانی) پیکەو بە نوێنەرایەتی خەلکی بۆکان بەشداریی یەکەم کۆبونووەی حیزبیان کردووە لە مەھاباد؛ واتە دەبێ گەلیک سەربازی ونی دیکەش ھەبن کە ناویان لە ئارادا نەماوە و ئەگەر ھەولێ ڕوونکردنەووەی کیشە و کەسەکان نەدەین ئیتر بۆ نەوەکانی دواي ئیمە گەلیک ئەستەمتر دەبێ ڕوونکی بخەنە سەر ئەم گێژ و گومی و تاریکییانە میژوو.

بیرم لە خوالیخۆشیو حسین فاتحی کردووە کە سالانیکی درەنگتر دواي کۆدەتای ۲۸ی گەلاویژی (۱۹۵۳) وەک بەرپرسی حیزبی دیموکرات گیرا و خرایە زیندانەووە یا محەممەدی شاقولی کە ھەر لەو سەردەمانەدا کەوتە زیندانەووە. لەوانە زیاتر، بزووتنەووەی وەرزیانی ناوچەي فەیزوللەبەگبی سالی ۱۹۵۳ و راپەڕینی شکۆداری خەلکی بۆکان بە ریبەرایەتی حاجی قاسم کەریمی (۱۹۵۳) نابێ بەبێ بنەمای پێشوو ھاتبەنە کایەووە و چالاکانی ئەو سالانە ھەمووشیان نەبووین، بەشیکیان لە سالانی کۆمار و کۆمەلەشدا (۷ سال پێشتر) چالاکیان نواندبێ.

بەلام ڕوونکردنەووەی ئەم بابەتانە و ناسین و ناساندنی ئەو خەلکانە لە وزەي مندا نەبوو، دەبوایە دەرۆیک بدۆزەووە و یارمەتی لە بیرەو دەری ھەلسوورپاوانی ئەو ڕۆژانە وەر بگرم. بەرێز مامۆستا قادر دەببەغی (مامەقالە)، یەک لە ئەندامانی

سەقز من ئەو دەم مامۆستای گوندی «باغلووچە» بووم و لە بۆکانەووە کەوتە بەشی سەقز لە ئوستانی کوردستان.

کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» ه‌که به‌خته‌وه‌رانه ماوه، بیری به‌باشی کار ده‌کا و له‌لنده‌ن ده‌ژی. سه‌عات ۸:۳۰ ی ئیواره‌ی رۆژی یه‌کشه‌مه ۲۰۰۶/۲/۱۲ ته‌له‌فۆنم کرده خزمه‌ت مامه‌قاله و پرسپاری مه‌لا ئه‌مجه‌دم ئاراسته‌ی کرد. ئه‌وانه‌ی خواره‌وه وه‌لام و بۆچوونی به‌ریز مامه‌قاله‌ن:

«مه‌لا ئه‌مجه‌دی قه‌لای ره‌سووله‌سیت به‌ دلنیا‌یی ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» بو و ناوی نه‌ینیشی «کاک» بو. مه‌لا ئه‌مجه‌د شاعیریکی باشیش بو، دوا‌ی کۆچی دوا‌یی مه‌رحومی سه‌یفولقوزات پارچه‌ شیعیریکی به‌رزی بۆ گوت، هه‌روه‌ها پارچه‌ شیعیریکی باشی عه‌ره‌بی کرده کوردی و بلا‌وی کرده‌وه. مه‌لا ئه‌مجه‌د مه‌سئولی سه‌ر چۆمی مه‌جیدخان بو. من له‌گه‌لی دا هاورپی بووم و له‌گه‌ل کاک سالی‌ی موقته‌دیردا ده‌چومه‌ مالی له‌ قه‌لایه‌...»

من شیعه‌ره‌که‌ی هه‌ژارم بۆ مامه‌قاله‌ خوینده‌وه: «ئه‌مجه‌د و قازی، مه‌لا ریشی چه‌سار...» مامه‌قاله‌ ده‌سه‌به‌جی گوتی:

«هه‌رسیک ئه‌وانه ئه‌ندامی «ژ. ک» بوون، سه‌ید کامیلی ئیمامیش (ئاوات) ئه‌ندامی بی‌گومانی «ژ. ک» بو و ناوه نه‌ینیه‌که‌ی «زنگ» بو، له‌گه‌لی دا له‌ زیندانی‌ش بووم... هه‌روه‌ها مه‌لا چه‌سه‌نی قزلجی ئه‌ندامیکی کارای کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و ناوی نه‌ینیی «ژیر» بو. خاله‌مینی شاعیر که ئه‌ویش خوی ئه‌ندامی «ژ. ک» بو، له‌ شیعیکی‌دا ده‌لی: «...کاک و ژیر و زنگ»، واته مه‌لا ئه‌مجه‌د و مه‌لا چه‌سه‌ن و سه‌ید کامیل هه‌رسیکیان.»

پرسپاری به‌ریز مه‌مه‌دی نووری (عه‌تری گۆلانی) م‌لی کرد، مامه‌قاله‌ فه‌رمووی: «ئه‌ویش هه‌ر ئه‌ندامی «ژ. ک» بو و «مه‌لا سالی‌ی گویگه‌لی» یش ئه‌ندام بو. کۆمه‌له‌ به‌هۆی ئه‌ندامه‌تی مه‌لا کانه‌وه ده‌بویست پرپاگه‌نده‌ی دوژمنان و جاسوسه‌کانی ئیران پوچه‌ل بکاته‌وه که ده‌یانگوت ریکخراوه‌یه‌کی کۆمۆنیستییه‌... زۆربه‌ی ئه‌ندامانی «ژ. ک» موسولمان و ئه‌هلی نویژ و رۆژوو بوون...»

دوا‌ی ته‌له‌فۆنی مامه‌قاله، به‌ (چیتستی مجیور)ی مامۆستا هه‌ژاردا چومه‌وه و له‌ بیره‌وه‌ریی سالانی دوا‌ی هه‌ره‌سی کۆمار و هه‌لاتن و په‌نابردنه‌ به‌ر مالی شیخ

له تیفی شیخ مهحمودی چهفیدا، باسی مهلا عهولای چهسارم دۆزییهوه:
 «... ناوبهناو، کاک ههمزهه کۆنه شه ریکم و مهلا عهولای چهساریش بوونه
 په نابهر...»^۱

که وایوو مهلا عهولای چهساریش ههلاتوو و په رهوازهی باشووری کوردستان
 بووه و بهو پینیه، مۆریکی په سندی دیکه له ناسنامهی سیاسی ناوبراو دهری بهوهی
 که له ههمان ئه و سالانهیدا که ههژار و قازی و مهلا چهسهن به په نابهری چوو بوونه
 باشووری کوردستان ئه ویش له گه لیاندا بوو و کهوا بوو دوور له ههمان کیشهی
 ئه وان نه بووه.

بهو یهک دیره نووسینهی مامۆستا ههژار و ناوهینانی «ههمزهه شه ریکم»
 (ههمان لاپه ره) بهری مهسهله که فراوانتر ببوو و ده بووایه بزانه ههمزهه
 شه ریکی مامۆستا کییه؟ ههمزاغای چه میدی کوری سلیمان ئاغا له ئاغاواتی
 دیبوکری ههر له سه رده می میژمندالییه وه له بۆکان ژیاوه و تیکه لای کاروباری
 سیاسی بووه و گه لیک رهنجی له پینا و کوردایه تی دا کیشاوه، دوو جار په رهوازهی
 باشووری کوردستان بووه و سه ره انجام چوارپینج سالیک پینش ئیستا کۆچی دواپی
 کرد. ههژار له سی شوینی (چیشتی مجیور) دا باسی ههمزاغا دهکا^۲ و خوی
 له وه ده بویری که به ههمزاغا ناوی بهری. له سه رده می ژیاپی ههژاردا شه ریکه
 کاسپی بووه و له تیکشکانی کۆمار و هاتنی هیزهکانی ئه هریمه ن بۆ بۆکان،
 قاسم ئاغا ئیلخانی زاده (موهتهدی)، ههژار له مالی میرزا عه بلای به هرامی له
 بۆکان راده گری و به گویره ی «چیشتی مجیور» خه یالی ئه وه ی ده بی بیکاته قۆچی
 قوربان و به فرمانده ی سپای ئیرانی ته حویل بدا. ههمزاغا به پر سایه تی پاراستنی
 ده گریته ئه ستو و ده بیاته مالی خوی، له وی هه ولی زوری له گه ل ددها هه لئ و
 خوی به دهسته وه نه دا، به لام هه ژاری به جه رگ نایه وی ته نگ و چه له مه بۆ براده ره که ی

۱. چیشتی مجیور، ههژار، ل ۱۰۴.

۲. ههمان، ل ۴۱، ۸۵، ۱۰۳.

بخولقینی و هه‌لایه^۱ هه‌مزاغایه‌کی ئه‌وتۆ ئایا نابیی ئه‌ندامی «ژ. ک» بووبیی، به‌لام کوا ناوی؟

ئیواره‌ی رۆژی یه‌کشه‌مه ۲۰۰۶/۲/۱۹ له هۆلی کینزنیگتن له لهندهن و له کاتی پشوو سیمیناری به‌رپز دوکتور نورری تاله‌بانی‌دا، چومه خزمهت مامه‌قاله و بۆ دنیایا بوونی یه‌کجاری، پرسیارم سه‌بارهت به هه‌مزاغای هه‌میدی و مه‌لا عه‌بدوللای هه‌سار لی‌کرد، به‌رپزان کاک سه‌باحی غالیب و کاک خانی هه‌ژاریش له‌گه‌لمان وه‌ستابوون، مامه‌قاله گوتی به دنیایی ئه‌وانیش له‌گه‌ل‌دا بوون. گوتم ئایا که‌سی دیکه‌شت له بیره؟ گوتی ئه‌گه‌ر ناوی هه‌موو خه‌لکی بۆکانی ئه‌ندامی «ژ. ک» ببه‌ین ده‌بیته قاموسیک! بۆ نمونه باوکیشت له‌گه‌ل‌دا بوو. ئه‌مه‌م پێ سه‌یر بوو و پرسیم ئایا باوکی جه‌نابتان یا باوکی من؟ گوتیان باوکی تو میرزا عه‌بدوللای^۲ و ده‌زانم کێ سویندیشی‌دا، مامۆستا هه‌ژار سویندی‌دا، هه‌مه‌سالهی حاجی سووره‌ی ئامۆزای باوکیشت^۳ هه‌ر سویندی خواردبوو، باوکی منیش (واته باوکی مامه‌قاله) سویندی خواردبوو.

من پێشتر به هه‌والی چالاکییه‌کی وا به‌ربلای کومه‌له‌ی «ژ. ک» نه‌زانیبوو و لام وابوو ریکخراوه‌یه‌کی نه‌ینی ئه‌وتۆ بووه که ژماره‌ی ئه‌ندامان توانیبیتی بگاته سه‌د یا دووسه‌د که‌س، به‌لام له قسه‌کانی مامه‌قاله وا ده‌رده‌که‌وی که ئه‌گه‌ر ئه‌ندامانی چالاکێ ریکخراوه‌که هه‌ر ئه‌و ژمارانه‌ش بووبیتن، به‌باشی ره‌گی له‌نیو کومه‌لانی

۱. هه‌مان، ل ۸۵.

۲. باوکه‌م ناوی میرزا عه‌بدوللای حاجی ئه‌حمه‌دی خه‌یات بوو، که به‌هاری سالێ ۱۳۴۶/ ۱۹۶۷، له ته‌مه‌نی ۵۳ سالێ‌دا کوچی‌دوایی کرد و له نزیک گومبه‌زی سه‌ردار له بۆکان به خاک سپێردرا. وایزانم شه‌اره‌داری شه‌اره‌که هه‌موو شوینی گورستانه‌که‌یان کرده پارک و گلکۆی مردوو‌ه‌کانیان تیدابرد. به‌وه‌ی‌دا که رۆژی گیرانی حاجی محه‌مه‌دی شاقولی له سالێ ۱۳۳۳‌دا باوکیشم گه‌لیک له خۆی ده‌ترسا و له دوی هه‌ره‌سی راپه‌ڕینی شکۆداری سالێ ۱۳۳۲‌ش له‌لایه‌ن نۆکه‌ر و گزیری ئاغا‌کانی بۆکانه‌وه هه‌ره‌شه‌ی گیرانی لیکرابوو، بۆچونه‌که‌ی مامه‌قاله وه‌راست ده‌گه‌رپ.

۳. مه‌رحوومی حاجی محه‌مه‌دسالهی محه‌مه‌دی کورێ هه‌بیبوللای ناسراو به حاجی سووره، گه‌وره‌پیاوی تایفه‌ی ئیبه و مرۆفیکی تیگه‌یشتووی به‌مشوور بوو. مامۆستا یه‌رپز کاک عوسمانی محه‌مه‌دی کورێ ئه‌وه.

به‌رینی خه‌لكدا داکوتاهه و لایه‌نگرییه‌کی زۆری لێ‌کراوه و به‌ره‌سمی سه‌رده‌میش سویندخواردن له‌جیاتی پرکردنه‌وه‌ی فۆرمی ئەندامه‌تی بووه.

پۆژی یه‌کشه‌مه‌مه ۲۰۰۶/۲/۲۶ ته‌له‌فۆنم بۆ دایکم ئامینه‌خانمی محهمه‌دیان کرد که له‌ بۆکان ده‌ژی.^۱ پرسپاری ئەندامه‌تی باوکه‌م له‌ کۆمه‌له‌دا ئاراسته‌ی خزمه‌تی کرد، له‌ وه‌لامدا گوتی هیچ ئاگایه‌کم له‌م مه‌سه‌له‌یه‌ نییه‌، باوکه‌م زۆر که‌م قسه‌ بوو و شتی وای لای که‌س نه‌ده‌درکانه‌.

له‌ مه‌سه‌له‌ی ژماره‌ی زۆری ئەندامان یا سویندخواردنی کۆمه‌له‌ نه‌مه‌ده‌توانی دانیایا ب‌م و بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ واهه‌یه‌ مامه‌قاله‌ مه‌سه‌له‌ی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێرانی لێ‌شی‌وابی، واته‌ ئه‌وانه‌ی سویندیان خواردوه‌ بۆ حیزبی دیموکراتیان خواردبێ نه‌ک بۆ کۆمه‌له‌.

پۆژی سه‌شه‌مه‌مه ۲۰۰۶/۳/۷، به‌ ته‌له‌فۆن سه‌ره‌له‌نوێ زه‌حمه‌تم دایه‌ به‌ر مامه‌قاله‌ و پرسپاره‌که‌م ئاراسته‌ کرد، له‌ وه‌لامدا گوتی نه‌خێر، سوینده‌کان ته‌نیا بۆ کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» خوراون که‌ رێک‌خراوه‌یه‌کی نه‌ینی بوو، ده‌نا حیزبی دیموکرات سویندخواردنی تیدا نه‌بوو، له‌به‌روه‌ی حیزبیکه‌ی ئاشکرا بوو. مه‌سه‌له‌ی ئەندامه‌تی باوکه‌شم لێ‌پرسیه‌وه‌، گوتی به‌لێ وایوو، من باوکه‌م و ئامینه‌خانمی خیزانیم ده‌ناسی و له‌ رێگه‌ی مالی «هۆشمه‌ند»ه‌وه‌ له‌ سه‌قز پێوه‌ندیم هه‌بوو.^۲

لێ‌ده‌دا من نوسخه‌ی ئەم وتاره‌م له‌ رێگه‌ی براه‌یه‌ بۆ کاک هاشم که‌ریمییه‌وه‌ نارده‌ خزمه‌ت مامه‌قاله‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر چه‌شنه‌ ساغ‌کردنه‌وه‌ یا خود زیاده‌ و که‌م یان بۆ‌چوونیکه‌ هه‌بوو بیخاته‌ ده‌م وتاره‌که‌ی من، بۆ ئەم کاره‌ش سپاسی زۆری ده‌که‌م.

۱. به‌داخه‌وه‌ دایکه‌م سه‌عات ۸ی ئێواره‌ی پۆژی سه‌شه‌مه‌مه ۲۰۰۶/۳/۱۵ و ئێواره‌ی سال‌پۆژی هه‌له‌بجه‌ له‌ مالی خۆی له‌ بۆکان کۆچی‌دوایی کرد و من جاریکی دیکه‌ش هه‌تیو مامه‌وه‌، یادێ به‌خێر بێ.

۲. هۆشمه‌نده‌کانی سه‌قز خوشکه‌زای دایکه‌م.

یادداشتی به‌ریژ مامه‌قاله‌ی ده‌بی‌اغی:

به‌ریژ و خو‌شه‌ویستم کاک ئه‌نوه‌ر سولتانی

له‌وه‌ی که هه‌ستیکی نیشتمانپه‌ره‌وه‌ری و نه‌ته‌وایه‌تی سه‌رنجی ڕاکیشاوی، هۆیه‌کی دل‌شادییه و هیوام وایه به‌و مه‌به‌سته پڕبایه‌خه درێژه‌ده‌ی، له وه‌لامی پرسیاره‌کان دا به‌کورتی و به‌کوردی عه‌رزت بکه‌م:

کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» خزمه‌ته به‌نرخ و هه‌رگیز له بیرنه‌چوو‌ه‌که‌ی به‌ کوردایه‌تی له هه‌ل‌ومه‌رجی دامه‌زرا که بۆ به‌ره‌ی ئیستای کورد «قبوول کردن» هه‌که‌ی زه‌حمه‌ته و پێویستی به‌ شی‌کردنه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، به‌لام به‌ش‌به‌حالی خو‌م ناتوانم خزمه‌ته به‌نرخه‌کانی تایفه‌ی ئیلخانی، به‌تایبه‌تی حاجی ره‌حمان‌ئاغا، قاسم‌ئاغا و کاک ئه‌بو‌وبه‌کر له‌ مالی حاجی بایزئاغا و حاجی سمایل‌ئاغا، هه‌مه‌ده‌مین‌ئاغا و جه‌غه‌رئاغا له‌ مالی مه‌حموودئاغا هه‌رگیز له‌ بیر بکه‌م، که بۆ په‌ره‌پیدانی ئامانجی کۆمه‌له‌ ره‌نجیان کیشاوه.

ئیمه (کومیته‌ی ناوه‌ندی بۆکان) کۆمه‌لانی خه‌لکمان به‌و شی‌وه‌یه دابه‌ش‌کردبوو:

(۱) سویندخۆران (۲) پڕباوه‌ران (۳) بی‌لایه‌نه‌کان. سویندخۆران، جیگه‌ی متمانه و ئاماده‌ی گشت کارێ بوون (به‌پیتی توانا)؛ پڕباوه‌ران، زیاتر موریدانی بنه‌ماله‌ی پیروزی سه‌ید ته‌ها و شیخی شه‌هید (شیخ‌عه‌بدولقادری شه‌مزینی) بوون، که به‌ غه‌وسی سانی سویندیان پنده‌خورا؛ بی‌لایه‌نه‌کانیش زیاتر کاسبکاری بازار بوون، به‌لام جیگه‌ی مه‌ترسی نه‌بوون. چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا جاسوس به‌ شو‌فار ناوده‌برا و کارێکی بیزراو بوو. وه‌ک عه‌رزم کردی که ش‌وه‌ه‌وای له‌ بار و زو‌لم و زۆری په‌هله‌وی به‌ راده‌یه‌ک له‌ به‌رچاو بوو، که هه‌ر کوردێکی پاک به‌راستی تامه‌زرۆی ئازادی و سه‌ره‌خۆیی کوردستان بوو.

شیعه‌ره‌که‌ی به‌هه‌شتی مامۆستا هه‌ژار، سه‌باره‌ت به‌ قازی کاکه‌حه‌مه و مه‌لا ئه‌مه‌جد و مه‌لا عه‌ولا و ئه‌و چاخانه که برێ شه‌وئ داده‌نیشن، ئه‌و مه‌جلیسه جگه له‌و سنج‌سه، به‌هه‌شتیان میرزا مسته‌فا موقته‌دیری و جاروبار میرزا عه‌بدو‌لکه‌ریم هه‌مزهی و حسینه‌سووری خه‌یات و... چه‌ند که‌سیکی دیکه بوون و قاوه‌چییه‌که‌ش

حەمەحسینی خات سافیە [شۆرەتی ڕەوشەنفر بوو]. کە دەنگە خۆشە بێوینەکی بەراستی بێوینە بوو. سەرەرای ئەمانە لەو سەردەمەدا ڕۆژانە سەدان کەس سەردەشتی و بانەیی و سەقزی و پینجیویی و سلیمانەیی دەهاتنە بۆکان و شەوانە، دەورووبەری حەوزەگەرە جیژوان و سەیرانگیان بوو، دواى نیوێشەو کە قاوەخانە دادەخرا، دەنگخۆشانی وەک: عەلی کاک حسین و سەید غەفوور و... تا مەلابانگدان بە کووچە و کۆلاندا دەگەرەپان و گۆرانییان دەگوت، بەلام رەنجی خەساری ئەوان ئەوە بوو کە پاش گەرەوانەویان قازى و قزلی و مەلا ریش تەواو خۆپاریز و مات و دوورەپەریز بوون و مەلا ئەمجد لە داخ و حەسرەتی ڕووخانی کۆماری ئازیز و پێشەوای زانا و خۆشەویست و بەهەشتی ئاغای سەیف (حەسەنى سەیفولقوزات) کە وەک مورشیدی بوو لە ژین بیزار و بێھیوا و بێھومیدانە دەژیا.

ئەو شینەکەى (مەلا ئەمجد بۆ) ئاغای سەیف و وەرگیراوی چوارینە عەرەبیەکەیم بۆ نووسی (کە پێشتر بە تەلەفۆن باسم کردبوو) و پێشکەشی دەکەم. پرسیارەکانت بۆ من زۆرن و برینەکانم دەکولیننەو، بۆیە بەو کورتە وەلامە قنیاتم کرد و ئەگەر تەمەن مەودا بدا و هەلم بۆ هەلکەوئى، دیسان هەلەسوون دینمەو.»^۱

۱. لە یادداشتەکەى بەریز مامەقالەدا ناوی چەند کەسیکی دیکەش هاتوو کە پێم باشە زانیارییەکیان لەسەر بنوسم:

- میرزا مستەفای موقتەدیر، باوکی کاک عەزیزی موقتەدیری بوو کە لە بۆکان مامۆستای قوتابخانە بوو. درەنگتر مالى چوو بۆ تاران. میرزا سالاھش براى میرزا مستەفا بوو.
- میرزا عەبدولکەریمی خات شەوکهوت (هەمزەیی) بازرگانیکی دەولەمەندی بۆکان بوو. مامۆستا هەژار لە لاپەڕەى ۴۰-۴۱ ی چیشتی مچێوردا باسی ئەو دەکا کە میرزا عەبدولکەریم پارەى بە قەرز داوەتى و ئەویش قازانج بە نیوہی کاسپیی پیوہ کردوہ.
- حسیئەسووری خەیات، کورپی کوێخا کوێرەى کوێخای سەردارەکانی بۆکان بوو، کورپیکی نابینا، بەلام قسەخۆشى هەبە بەناوی مەلا رەحمان. مالى حسیئەسوور لە تەنیشت مالى «کامەلایى» و «حاجی بابەخانی کەریمی» بوو، خەياتی دەرکرد و لە راپەرینی سالی ۱۳۳۲/۱۹۵۳دا لەگەل راپەرپیوہکانی شار بوو.
- حەمەحسینی خات سافیە (ڕەوشەنفر) قاوہچی بوو، لەو سالانەدا قاوہخانەکەى ڕووبەرووی حەوزەگەرە و خورینک بوو. کە حەمەحسین دەنگخۆش و گۆرانبێژیش بوو و دەگوترا کە حەسەن زیرەک هەندى گۆرانى لەو قێز بوو، لە دەورووبەری سالی ۱۳۵۲/۱۹۷۳دا لە بۆکان کوچى دواى کرد. کاک حەسەنى کورپی برینبێچ بوو لە

هەر بژی به شادی، عه‌بدولقادی ده‌بباغی ۲۰۰۶/۴/۲۲/۱۳۸۵/۲/۱

وه‌ک له یادداشته‌که‌ی به‌پێز مامه‌قاله‌وه ده‌رده‌که‌وی، جه‌نابی هه‌موو ئه‌و ۷ لاپه‌ره نووسراوه‌ی منی بېنیوه و خویندوو‌یه‌ته‌وه و ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی وا له زمان ئه‌وه‌وه نووسیومن که‌وتوونه‌ته به‌رچاوی. جا ئه‌گه‌ر هه‌موو یا به‌شیکی قسه‌کانی نه‌داوه‌ته دواوه و به‌رپه‌رچی نه‌داوه‌ته‌وه ده‌توانین بگه‌ینه ئه‌و ئامانجه‌ی که‌ من بۆچوونه‌کانی ئه‌وم به‌ی هه‌له‌ راگواستوه و هه‌موویان جیگه‌ی په‌سندی ئه‌ون. به‌م پێیه‌ کۆتایی به‌ وتاره‌که‌ ده‌هینم و زۆر سپاسی جه‌نابی مامه‌قاله، کاک هاشمی که‌ریمی و هه‌روه‌ها کاک «س. چ. هێرش» سه‌رنووسه‌ری گۆڤار و سائیتی گزینگ ده‌که‌م که‌ وتاریکی گه‌لیک به‌پێ‌وجی له‌مه‌ر (ناوی راسته‌قینه‌ی نووسه‌ر و ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌ی ژ. ک) له‌ سائته‌که‌ی دا بلاوکرده‌وه؛ وتاری کاک هێرش له‌ باب‌ه‌تی ئه‌ندامانی «ژ. ک» له‌ گۆڤاری «نیشتمان» دا نووسرابوو.

مامه‌قاله‌ هاوڕێ له‌گه‌ل یادداشته‌کانی‌دا، پارچه‌یه‌ک شیعرێ کوردیی نه‌مر مه‌لا ئه‌مجه‌دی عوسمانی، وێرای چوارینه‌یه‌کی عه‌ره‌بی و وه‌رگی‌راوی کوردیی هه‌مان چوارینه‌ له‌لایه‌ن مه‌لا ئه‌مجه‌ده‌وه‌ی بۆ ناردبووم، گه‌رچی نازانم چوارینه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ هی چ شاعیرێکه‌، به‌لام وه‌رگی‌راوه‌ کوردیه‌یه‌که‌ی مه‌لا ئه‌مجه‌د له‌وه‌په‌ری پازاوه‌یی‌دایه‌ و من لێزه‌دا هه‌ر سی پارچه‌ شیعره‌که‌ ده‌هینمه‌وه:

ده‌ورویه‌ری نه‌غه‌ده‌ و پیرانشار.

- به‌داخه‌وه له‌مه‌ر «عه‌لی کاک حسین» و «سه‌ید غه‌فوور» هیچ نازانم. له‌ کۆتایی‌دا ئه‌وه‌ بلێم که‌ له‌ نێو ده‌ستنوسی بۆ مه‌لا ئه‌مجه‌دی عوسمانی‌دا، دوو پارچه‌ شیعرێ درێژی مه‌رحوومی مه‌لا ئه‌مجه‌دم دۆزیوه‌ته‌وه و له‌ وتاریکدا بلاوم کردۆته‌وه. هه‌ر دوو شیعره‌که‌ سیاسین و یه‌کیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌مر که‌ریمی حیسامی له‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی (ل ۱۵۴ی به‌رگی یه‌که‌م) دا باسی ده‌کا. هه‌مان که‌شکۆل پارچه‌ شیعرێکی قازی کاکه‌حه‌مه‌ی قزنجیشی تێدایه‌ که‌ بۆ مه‌رگی سه‌یفولقوزاتی گوتوه‌وه و ئه‌ویشم هه‌ر له‌ گۆڤاری مه‌هابادا بلاو کردۆته‌وه.

یه‌که‌م: شینی ئاغای سه‌یف

وه‌رن هاواره کوردان! پۆژی شینی کورده قه‌وماوه
 چرای وه‌ک چه‌زهرتی سه‌یفولقوزات هه‌ر لیمه‌ کووژاوه
 که زاتیکی وه‌ک ئاغای سه‌یف وه‌فاتی کرد، به‌مه‌علوومی
 بناغهی دین و زانین نه‌قسی هینا، پاکی پروخواه
 نه‌مانی پیاوی گه‌وره پشت‌شکینی میلله‌ت و دینه
 له‌دنیا‌دا دروست مه‌علوومه‌ هه‌ر پیاوی به‌سه‌د پیاوه
 به‌فه‌وتی پیاوی و ناقیس ده‌کا‌حق ئه‌م کورهی خا‌که
 بۆ‌خۆی فه‌رموویه «ناتی الارض تنقصها» له‌هه‌ر لاوه
 به‌نووسین وه‌سفی چا‌که‌ی ئه‌و ته‌واو نابێ به‌تۆ «ئه‌مه‌جد»!
 ئه‌گه‌ر سه‌د ده‌فته‌ری گه‌وره‌ بنووسی و بیته‌ ئینشاوه
 وجوودی ئه‌و که‌سانه‌ی لیبی به‌جی‌ماون سه‌لامه‌ت بی
 به‌لی‌دنیا به‌قای بۆ‌که‌س نه‌بوو و نابێ له‌مه‌و دواوه
 هه‌زار په‌حمه‌ت له‌جی‌گه‌ و مه‌رقه‌دی ئه‌و بی هه‌تا مه‌حشه‌ر
 بۆ‌ئه‌و ئه‌ولاده‌ چا‌کانه‌ و بۆ‌ته‌رتیباتی پۆ‌یناوه
 به‌لی، بابی وه‌ها ئه‌لبه‌ت ده‌بی ئه‌ولادی وای لی‌بی
 له‌جی‌گه‌ی پیاوی چاک، چاکتر له‌وانه‌ کوا به‌جی‌ماوه؟
 غروبی چه‌وتی به‌همه‌ن^۱ پرووحی پاکی پۆ‌ی بۆ‌جه‌ننه‌ت
 غروبی پۆ‌ژ هه‌میشه‌ بۆ‌به‌شه‌ر تاریکی هیناوه
 به‌خوینی چاوی کوردان نوقته‌دار بوو چه‌رفی تاریخی
 له‌پاش ئه‌و عه‌یشی کوردان بوو به‌غهم، ئازاری بۆ‌ماوه

۲ ۱۹۴۵/۱/۲۷ /۱۳۲۳/۱۱/۷

۱. مانگی به‌همه‌نی ئیرانی به‌رانبه‌ره‌ له‌گه‌ل مانگی پێبه‌ندانی کوردی.
 ۲. به‌و پێیه، ده‌بی نه‌مه‌ سه‌یفولقوزات ۵ پۆژ دوا‌ی ۲ی پێبه‌ندانی سالی ۱۳۲۳، واته‌ سالی‌ک
 پیش دامه‌زرانی کۆماری کوردستان کۆچی‌دوا‌یی کردبی و سه‌رده‌می سه‌روه‌ری کوردی
 به‌پێه‌رایه‌تی پێشه‌وا قازی محهمه‌دی برا‌زای خۆی نه‌بینی.

دووه‌م: چوارينه‌ى عه‌ره‌بى

ذكرتك و الرماح نواهل

منى وبيض الهندتقطرمن دمی

وددت تقبيل السيوف لانها

لمست كبارق ثغر المتبسم^۱

سینه‌ه‌م: وه‌رگي‌راوى كوردی چوارينه‌كه

كه نووكى ڤم له مه‌يدانا له سينه‌م چه‌سپ و جيگير بوو

كه قه‌تره‌ى خوینی من ده‌تكا له شمشير، يادی تۆم بير بوو

وه‌كوو به‌رقى ددانى پي‌كه‌نيت شو‌عه‌يه‌ك ليى دام

ته‌واو پيم خو‌شبوو ماچى كه‌م، كه‌روانيم به‌رقى شمشير بوو

سه‌رچاوه‌كان:

- هه‌ژار، چيشتى مجبور، ئاماده‌كردنى خانى شه‌ره‌فكه‌ندى، چاپى يه‌كه‌م، پاريس ۱۹۹۷.
- كه‌ريمى حيسامى، له بيره‌وه‌رييه‌كانم، به‌رگى يه‌كه‌م، له مندالييه‌وه تا سالى ۱۹۵۷، وه‌شانين ژينا نوى، سويد ۱۹۸۶.
- س. چ. هيرش، ناساندنى ناوى راسه‌قينه‌ى نووسه‌ر و ئەندامانى كۆمه‌له‌ى ژ. ك له گوڤارى نيشتمان‌دا، گوڤارى گزينگ چاپ سويد، ديسامبرى ۲۰۰۵.
- ده‌سنووسى كه‌شكولى مه‌لا باب‌وه‌يسى عوسمانى كه‌له‌لاى كاك‌ه‌سه‌نى قازى پاريزراوه و به‌سپاسه‌وه ئيستا له به‌رده‌ستى من‌دايه.

۱. ناوى شاعيري شيعره‌ه‌ره‌ببيه‌كه نه‌زاندره‌.

كۆمەلەي ژ. ك تا كۆمار

ئەم كىتپە دەبى لە نىوخۆي ولاتدا بە درېدۇنگىيەو وەرگىرايى. ھۆكارى مەسەلەكەش ئەو ھەيە بەيچەوانەي ھەموو ئەو سەرچاوانەي و سەبارەت بە كۆمەلەي «ژ. ك» و دامەزىنەرانى لە بەردەستدان، نووسەر كاك كاوە قادرى، بەگوئىرەي بىرەو ھەيى باوكى خۆي كاك محەممەدئەمىن قادرى كورى كاك مامەند قادرى كولىچ، سەرەكھۆزى مامەشان لە ناوچەي لاجان بە دامەزىنەري «ژ. ك» دەناسىتى.

باس كردنى كىتپەكە لەلايەن مەنو و واتاي پەسندكردنى ئەم داوايەي نىيە و لام وايە دىعايەيەكى گەرەي ئەو تۆپىيىستى بە بەلگە و شاھىد و سەلماندى گەلىك زياتر ھەيە لە كاتىكدا ئىمە ئەم ھەوالە تەنيا بە قەلەمى كاك كاوە دەخوئىنەو ھەكە ئەويش دەلى كاك محەممەدئەمىن قادرى باوكى بۆي گىراو ھەتەو و گوتويەتى كە باوكى خۆي، واتە كاك مامەندى قادرى دامەزىنەري كۆر و كۆمەلەيەك بوو و داواتر بەناوي «ژ. ك» ھەو ناسراو. بەشى نووسراوى كىتپەكە (جيا لە وئىنەكان)، سەرچەم ۹۱ لاپەرەيە و لەوانەش تەنيا ۲۰ لاپەرەي نىوان ۱۳ - ۳۲ لە پەيوەندىي مەسەلەكەدان. پاشماو ھى كىتپەكە ھەندىك بابەتى سەبارەت بە كۆمارى كوردستان تىدا راگەيەندراو ھەكە لە دەيان سەرچاو ھەدا خويندووماننەتەو و نووسەر بەبى راگەياندى سەرچاو دووپاتى كردوونەتەو.

بەو سەرەتايەو، مەنامەوئى نرخی كارى كاك كاوە بەھىتمە خوارەو ھەيا بەبى بەلگە، بەرپەرچى قسەكانى بدەمەو. بەيچەوانە بۆچوونى نوئى وەك داواكەي ئەو، بۆ كارى تويژىنەو ھەلىكىش بەكەلگە و وا ھەيە يارمەتىي پركردنەو ھى زۆر شوئىنى بەتالى زنجىرەي رۇوداوەكانى ئەو سەردەمە بدات، بەلام بۆ جىگىر بوونى بۆچوونەكە و ھەرگىرانى لەلايەن خەلكانى شارەزاو پىويست بە ھەندىك بەلگە و كەرەسە دەكا كە بەداخەو ھەكە كىتپەكە ھىچكام لەوانەي تىدا بەدى ناكرى و لە دىعايەيەكى بىخەوش زياتر نانويىتى.

من ئه‌وه هیچ به دوور نازانم که له و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ولێ دامه‌زرانی ریکخراوه‌یه‌که درابن و ناوی کۆمه‌له‌شی له‌سه‌ر دانرابی، ته‌نانه‌ت زووتر له‌ و سه‌رده‌مه‌ که سالانی دوای هه‌ره‌سی حکومه‌تی ره‌زاشا و سه‌ره‌تاکانی شه‌ری دووه‌می جیهانییه، له سالانی شه‌ری یه‌که‌می جیهانیسه‌دا، عوسمانیه‌کان ریکخراوه‌یه‌کی سیاسیان له‌ ناوچه‌که‌دا دروست‌کردبوو که ناوی «جمعیت اتحاد اسلام» بوو و نه‌مر حاجی بابه‌شێخی سه‌یاده‌ت سه‌ره‌وکیه‌تی ده‌کرد. واته‌ بیروکه‌ی حیزبی سیاسی له‌ ناوچه‌که‌دا زۆر نامۆ نه‌بوو و ده‌کرێ که‌سیکی ناوبه‌ده‌روه‌ وه‌ک کاک مامه‌ندیش به‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌وه‌ که کاک کاوه‌ رایده‌گه‌یه‌نی، هه‌ولێ دامه‌زراندنی حیزب یا ریکخراوه‌یه‌کی سیاسی دابن، به‌لام ئه‌وه‌ی که ریکخراوه‌که‌ی کاک مامه‌ند هه‌مان کۆمه‌له‌ی «ژ.ک»ی ناسیاو بووبی، ئه‌وه‌ جیگه‌ی پرسیاوی جیددییه. دیاره‌ من ئاگاداری ئه‌وه‌ش هه‌م که کاک مامه‌ند که‌سایه‌تییه‌کی نیشتمانپه‌روه‌ر و دۆستی نزیکی بارزانی نه‌مر بووه‌ و هه‌ر به‌گشتی بنه‌ماله‌ی قادری و یه‌ک له‌وان نه‌مر کاپیتان قادری له‌ خزمه‌ت نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌مان‌دا بوون.

به‌لام راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه‌ کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» و خواست و ئامانجه‌کانی هی توێژه‌ ناونجیه‌کانی کۆمه‌لگایه‌کی شارین، ئه‌ویش شاریکی که‌م‌وزۆر گه‌وره‌ی وه‌ک مه‌هاباد به‌ پێشینه‌ی خه‌بات و کاری سیاسی و قال بوو له‌ کووره‌ی شه‌ر و کیشه‌ و تیکگی‌رانی سیاسه‌ته‌کانی رووس و عوسمانی و ئینگلیز و ئێران و عێراق‌دا، نه‌ک هی گوندیکی بچووکی ته‌ریکی ناوچه‌یه‌کی دووره‌ده‌ستی لاجان. ئیمه‌ ده‌بینن له‌ سه‌ره‌تای کاردا هه‌موو دامه‌زرینه‌ران و ته‌نانه‌ت ئه‌ندامه‌کانی «ژ.ک» له‌ باری چینه‌یه‌تییه‌وه‌ سه‌ر به‌ توێژی ناونجی، واته‌ ورده‌بورژوازیی شارن، گه‌رچی دواتر هه‌ندیک که‌سایه‌تی سه‌ر به‌ چینی فیئودالیشیان تیکه‌ل‌ ده‌بن. ئه‌وه‌ بو‌من گه‌لێک ئه‌سته‌م ده‌نۆینی که‌ خواسته‌ سه‌ره‌کی و سه‌ره‌تایی‌یه‌کانی حیزبکی ئه‌وتو له‌گه‌ل کۆمه‌لگایه‌کی عه‌شیره‌تی و ئاوات و ئامانجه‌کانی سه‌روک عه‌شیره‌ته‌کان‌دا یه‌ک بگه‌رێته‌وه‌. من دژ به‌وه‌ ناوه‌ستم که کاک مامه‌ند کوردپه‌روه‌ر بووبی یا ویستبیتی کۆمه‌له‌ یا ریکخراوه‌یه‌ک بو‌ خزمه‌تی ئه‌و بیروکه‌یه‌ی خۆی دابمه‌زرینی، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ش به‌ دوور نازانم که ریکخراوه‌که‌

هاوکات له گه‌ل دامه‌زرانی «ژ. ک» و تهنانه‌ت پێش ئه‌ویش بووبی؛ به‌لام به‌و زانیارییه‌که‌مه‌وه‌که‌سه‌باره‌ت به‌میژووی ئه‌و سالانه‌هه‌مه‌ ناتوانم قه‌بوولی بکه‌م که‌ ئه‌وه‌هه‌مان کۆمه‌له‌ی «ژ. ک»ی زه‌ببجی و حوسینی زێرینگه‌ران و ئه‌وانی تر بووه. ریکخراوه‌یه‌کی ئه‌وتۆ ئه‌گه‌ر دامه‌زرای، ده‌بی به‌هاوکاری له‌گه‌ل سه‌ره‌ک عه‌شیره‌کانی دیکه‌ی ناوچه‌ دامه‌زرای نه‌ک به‌یارمه‌تی چه‌ند گه‌نجیکی خۆینده‌واری شاری مه‌هاپاد.

نووسه‌ر خۆشی به‌و راستییه‌ ده‌زانێ و ده‌یسه‌لمینی و له‌ زمان باوکی خۆی، واته‌ کاک حه‌مه‌ده‌مین قادرییه‌وه‌ ده‌نووسی:

«... سه‌رۆکانی عه‌شایری ناوچه‌، که‌ له‌گه‌ل کاک مامه‌ندئاغا زۆر له‌ هات‌وچۆدا بوون، دوا‌ی هاو‌فکری له‌گه‌ل یه‌ک، به‌ پنیوستیان زانی ریکخراوه‌یه‌ک دابمه‌زرینن به‌ ئامانجی هه‌تانه‌دی ئه‌منییه‌ت و ئاسایشی سه‌قامگیر له‌ ناوچه‌که‌ له‌ ژێر چاوه‌دیاری ریکخراو... باوکیشم دوا‌ی هاو‌فکری له‌گه‌ل من [حه‌مه‌ده‌مین ئاغا]، له‌ [گوندی] کولج ریکخراوه‌یه‌کی عه‌شایری به‌ناوی «کۆمه‌له‌» دامه‌زراند» (ل ۱۳ و ۱۴).

خۆینه‌ر تا ئێره‌ ده‌توانی له‌گه‌ل نووسه‌ردا بی. «دامه‌زراندنی ریکخراوه‌یه‌ک به‌ یارمه‌تی چه‌ند سه‌ره‌ک عه‌شیره‌ بۆ هه‌تانه‌دی ئه‌منییه‌ت و ئاسایشی ناوچه‌» شتیکی زۆر سه‌مه‌ره‌ نییه‌ و گونجاوه‌. تهنانه‌ت دانانی ناوی «کۆمه‌له‌»ش له‌سه‌ر ریکخراوه‌که‌ نااسایی نییه‌. ئه‌م وشه‌ کوردییه‌ بۆ کۆر و کۆمه‌ل و کۆبوونه‌وه‌ که‌لکی لێ‌وه‌رگیراوه‌ و پێش دامه‌زرانی کۆمه‌له‌ی «ژ. ک»یش له‌سه‌ر زمانی خه‌لک بووه، به‌لام با گوی بده‌ینه‌ پاشماوه‌ی باسه‌که‌ له‌ زمان حه‌مه‌ده‌مین ئاغاوه‌:

«کۆمه‌له‌ی ژ. ک له‌ سه‌ره‌تادا ناوی کۆمه‌له‌ بوو، دواتر له‌گه‌ل فراوان‌بوونی چالاکییه‌کانی، کرا به‌ کۆمه‌له‌ی «ژ. ک». باوکم کاک مامه‌ندئاغا هه‌ندیک فکری له‌ مێشکه‌دا بوو، له‌ فکری ئه‌وه‌دا بوو که‌م که‌م بتوانی له‌ رینگه‌ی ریکخراوه‌ عه‌شایرییه‌که‌وه‌ ریکخراوه‌یه‌کی سیاسی پیکینی بۆ هه‌تانه‌دی ئامانجه‌کانی خه‌لکی کوردستان...» (ل

به‌ بۆچوونی من، ئه‌م خاله‌ گری‌کۆیره‌ی مه‌سه‌له‌که‌یه‌. نووسه‌ر دوور نییه‌

هاوشيوه بوونى ناوى ئەم دوو ريڭخراوهيه تووشى سه‌رلى‌شيوانى كرديى و به‌گويره‌ى ناوه‌كان، واى دانابى كه ئەو دوو ريڭخراوهيه هەر يه‌ك بوون و دووه‌ميان، واته‌ كۆمه‌له‌ى «ژ.ك»، دريژده‌ى ريڭخراوى يه‌كه‌م، واته‌ كۆمه‌له‌ى مامه‌ندئاغا بوو بى، هه‌مووش به‌ حيسابى هاوشيوه‌بوونى ناوه‌كان. هەر بۆيه‌ش له دريژده‌دا ده‌لى:

«... خه‌لكانىكى زۆر روويان تىكرد [له‌ كۆمه‌له‌ى مامه‌ندئاغا] و بوونه‌ ئەندام... باوكم دۆستانى زۆرى هه‌بوو و كه‌سايه‌تتى سياسى و شوپرشگيرى ده‌ناسى، به‌تايبه‌ت له‌ مه‌هاباد كه‌ له‌ گه‌ل يه‌ك له‌ هات‌وچۆدا بوون، ئەوانيشى له‌ بوونى ئەم ريڭخراوهيه و چالاكيبه‌كانى ئاگادار كرد...» (ل ۱۵).

پاشان باسى «چه‌ند كه‌سيك» ده‌كا كه‌ له‌ مه‌هاباده‌وه‌ چوونه‌ته‌ كوليچ بۆ ديتنى مامه‌ندئاغا و «دواى كۆبوونه‌وه‌يه‌كى فراوان برياريان دا نووسينگه‌يه‌ك له‌ مه‌هاباد بكه‌نه‌وه‌ و به‌ده‌ستى ئەوان كه‌ دۆست و ئاشنايان له‌ بۆكان هه‌بوو، نووسينگه‌يه‌كيش له‌ بۆكان بكه‌نه‌وه‌ و ريڭخراوه‌كه‌ بچيته‌ قوناغىكى نووى و بى به‌ ريڭخراوه‌يه‌كى گه‌وره‌تر كه‌ پاشان بوو به‌ حيزبىكى سياسى» (ل ۱۵ - ۱۶).

نوسه‌ر، كاتى ناوى ئەو چه‌ند كه‌سه‌ ده‌هينى، ده‌بينين ده‌قوادده‌ق هه‌مان ئەو كه‌سانه‌ن كه‌ له‌ سه‌رچاوه‌كان دا به‌ناوى دامه‌زريته‌رانى كۆمه‌له‌ى «ژ.ك» وه‌ ناسراون: خه‌ليل خوسره‌وى، سه‌يد محهمه‌د ته‌هازاده، سديقى حه‌يده‌رى و... [سه‌رجه‌م ۱۱ كه‌س] و ده‌لى «ئەوان نووسينگه‌يه‌كيان له‌ مه‌هاباد كرده‌وه‌ و نووسينگه‌يه‌كيش له‌ بۆكان...» (ل ۱۶).

دياره، نه‌ نوسه‌ر به‌لگه‌يه‌كى بۆ سه‌لماندى مه‌سه‌له‌كه‌ هه‌يه‌ و نه‌ من به‌لگه‌يه‌كم بۆ به‌رپه‌رچ‌دانه‌وه‌ى، به‌لام دوورى نازانم پيش دامه‌زرانى كۆمه‌له‌ى «ژ.ك» له‌ مه‌هاباد، كاك مامه‌ند و كورپه‌كه‌ى، واته‌ حه‌مه‌ده‌مين ئاغاي قادرى (ل ۱۸) ريڭخراوه‌يه‌كيان به‌ناوى «كۆمه‌له‌» له‌ كوليچ دروست‌كرديى، به‌لام نه‌ پينگه‌ى چينايه‌تى و نه‌ ئامانجه‌كان و نه‌ ئەندامانى ئەو دوو ريڭخراوه‌يه‌ ناتوانن يه‌ك بن و به‌و بۆنه‌يه‌وه‌ من ده‌گه‌مه‌ ئاكامى ئەوه‌ى كه‌ تاچه‌ شتى هاوبه‌ش له‌ نيوان دوو

رێکخراوهکه دا ناوهکه یان، واته «کۆمهله» بێ و ئه وهش نامگه یه نیتته بریارى نووسهر که کۆمهله ی «ژ. ک» درێژه ی کۆمهله ی کاک مامه ند و کاک حه مه ده مین قادری بێ. سه باره ت به بۆکان له کتیبه که دا ته نیا دوو ئاماژه هه یه که له سه ره وه دا ده سنیشانم کرد.^۱

۱. کاوه قادری، «کۆمهله ی ژ. ک. تا کۆمار (بیره وه رییه کانی محه ممه ده ئه مین قادری کولێج)، باس نه کراوه کانی کۆماری کوردستان مه هاباد، نه ئینییه کانی دروست بوونی ژ. ک.»، بلاوکه ره وه: نووسهر، هه ولیتر ۲۰۰۸، ژماره ی لایه ره: ۹۱ + ۹ لایه ره وینه، کوردی.

وتووېژ

ئەم بەشە تايبەتە بە دوو کتیب که هەردووکیان کۆمەلەى زنجیره‌یه‌ک وتووېژ بوون بە ماوه‌یه‌کى کهم له‌گەل نەمر غەنى بلووریان کراوه و ئەویش بیرەوه‌رییه‌کانى خووى له‌ زيانى شه‌خسى و کۆمه‌لايه‌تى و سیاسى له‌ پێگه‌ى وه‌لامدانەوه‌ به‌ کاک برايم فه‌رشى و کاک حەمید گەوه‌رییه‌وه‌ گێراوه‌ته‌وه‌ و ئەنجامه‌که‌یان بوته‌ دوو کتیبى «سه‌ده‌ى کاره‌سات» و «ئاله‌کۆک». هه‌روه‌ها وتووېژیکى رادیویى که پیشتر له‌ سالى ۱۳۶۹ / ۱۹۸۱ى زدا له‌گەل مامۆستا برايم ئەفخه‌مى و وتووېژیکى دیکه‌ له‌گەل مامۆستا سه‌ید جه‌لاله‌ددینى حوسینى، به‌رپرسى ریکخراوى خه‌بات به‌رپوه‌ چوون.

وتووێژی رادیۆیی له گه‌ڵ مامۆستا برایمی ئەفخه‌می

کاک ناسری سینا له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی فه‌یسبووکی خۆی شریتیکی بلاوی کردۆته‌وه. شریته‌که، چاوپیکه‌وتنیکه له‌گه‌ڵ مامۆستا برایمی ئەفخه‌می و پرسیار و وه‌لامیکه سه‌بارت به‌ میژووی که‌ونارای بۆکان.

به‌گوێره‌ی راگه‌یانندی کاک ناسر، وتووێژه‌که کاک «سوله‌یمان مه‌سرور» له‌ سالانی ۱۳۶۰ی هه‌تاوی [هه‌شتاکانی زایینی]دا له‌ بۆکان به‌ریوه‌ی بردووه و به‌رواله‌ت ده‌بی بۆ به‌نامه‌یه‌کی رادیۆی کوردیی مه‌هاباد به‌رهه‌م هاتبی که‌ نازانم له‌ کاتی خۆی‌دا له‌وێ‌دا بلابووته‌وه یان نا؟

بابه‌تی پرسیار و وه‌لامه‌کان میژووی کۆنی بۆکان و شوینه‌واره له‌میژینه‌کانی ناوچه‌که‌یه‌تی. وه‌ک له‌ وه‌لامه‌کانی مامۆستا برایم ده‌رده‌که‌وئ، ده‌بی وتووێژه‌که دوا‌ی بلاوبوونه‌وه‌ی کتێبه‌که‌ی خۆی، واته «تاریخ فرهنگ بۆکان و ادب مکریان - بۆکان»، کرابی، له‌ چه‌ند شوین‌دا ئاماژه‌ به‌نیوه‌رۆکی ئەو کتێبه‌ ده‌کا. به‌داخه‌وه چاپی یه‌که‌می کتێبه‌که‌ش ڕیکه‌وتی بلاوبوونه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ نییه و ته‌نیا له‌ ڕیکه‌وتی نووسرانی سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه ده‌زانین که‌ ده‌بی له‌ سالێ ۱۳۶۴ [۱۹۸۵] یان ماوه‌یه‌کی که‌م دوا‌ی ئەوه بلاوبوو‌یته‌وه.

هه‌ر چۆنیک بی، ئەم کاره‌ی کاک ناسر بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی ده‌نگی ئەفخه‌می جیگه‌ی پێزانینه، له‌به‌روه‌ی ده‌زانین مامۆستا برایم بۆ ماوه‌ی سالانیکی زۆر هاوکاریی رادیۆ مه‌هابادی کردووه و به‌نامه‌ی بۆ تۆمار کردوون، به‌لام وا هه‌یه ئیستا هه‌چکام له‌و به‌نامه‌نه‌پاریزرا‌ین یان ئەگه‌ریش پارێزرا‌یتن، بلاونه‌کرینه‌وه.

هەر چۆنیک بێ، قسه‌کانی مامۆستا برابم سه‌باره‌ت به میژووی پیش ئیسلامی بۆکان و ناوچه‌که سه‌رنج‌پراکیشن و تیتیدا بۆکان به پادگانی ئه‌شکانییان و ساسانیان ناوده‌با و ده‌لی ۲۸ شوینی میژووی ناوچه‌که له لایه‌ن وه‌زاره‌تی فه‌ره‌ه‌نگ و هونه‌ری ئێرانه‌وه تۆمار کراون. له‌وانه: قه‌لایچی، فه‌ره‌ه‌داتاش (سماقان) له‌گه‌ڵ بی‌بی‌که‌ند (هۆرته‌که‌ند).

سه‌باره‌ت به بۆکان مامۆستا ده‌لی پیشتر ناوی «شاره‌کۆن» بووه که به بوومه‌له‌رزه و یران بووه و پاشان له شوینی ئیستا دروست‌کراوه. به‌گوێره‌ی قسه‌کانی ئه‌و، ناوی بۆکان وه‌ک بیکان و بووکانش هاتوه.

مامۆستا باس له حوسین‌قولی‌به‌گ (مه‌ردانه‌گی) ده‌کا وه‌ک خاوه‌ن‌ملکی بۆکان پیش سه‌ردار عه‌زیزخان و ده‌لی ئه‌و ده‌م بۆکان ۱۲ مال بووه که هه‌مووی له ده‌وری حه‌وزه‌گه‌وره کۆبوونه‌ته‌وه.

مامۆستا باسی کتیبیکی دیکه‌ی خۆی ده‌کا به‌ناوی کتیبی «سرداران بۆکان»، که ده‌لی تیتیدا خه‌ت و خه‌ده‌مات و ئاساریانی تۆمار کردوه. من ئاگام له‌م کتیبه‌ نییه و هیوادارم که سوکاری مامۆستا بلاوی بکه‌نه‌وه و نه‌هیلن بفه‌وتی.

ئه‌وانه‌ی خواره‌وه هه‌لبژارده‌ی قسه‌کانی مامۆستا برابم له شریته‌که‌دا:

- عه‌زیزخان و فه‌رپوخ‌خانی برابم له نستانی گه‌ورکه‌وه دین بۆ بۆکان و میوانی

حوسین‌قولی‌خان بوون و له‌ویوه ده‌چن بۆ ته‌وریز... عه‌زیزخان له دارولفنون

ده‌رسی نیزامی گوته‌ته‌وه و کتیبیکی له فنوونی نیزامی‌دا نووسیوه؛

- کورانی عه‌زیزخان: عه‌لی‌خانی سه‌ردار و سه‌یفه‌ددین‌خان بوون؛

- عه‌زیزخان ناوی گوندی «چاوان»ی گوپی و به‌ناوی کوره‌که‌یه‌وه کردی به

«عه‌لیاباد»؛

- عه‌زیزخان ده‌رسی عیلمی مه‌نتیقی لای مه‌لای پیره‌باب خویندوه؛

- سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌ردار له ۷ سالی‌دا بووه به حاکمی سابلاخ و بۆکان و

شاره‌کانی ده‌وروبه‌ری. سێ گوندی یه‌نگیجه، که‌ریزه و قازلیانی فرۆشت بۆ

خه‌رجی ته‌کمیلی قه‌لا و حه‌وزه‌گه‌وره و مزگه‌وتی جامیعی بۆکان. موهه‌ندیسی

لە رووسياۋە ھيئا و بە ترومپايەك و بە يارمەتتې دوو تەختە ئاسن، ئاۋى
ھەوزەگەورەى ۲۰۰ ميتر بۆ سەر قەلا بەرەوژوور برد؛
- ژاك دو مۆرگان گوتوۋيەتى سەيفەددىن خان لە ۲۹ سالى دا دەرمانخۆر كراۋە و
بە مردنى ئەو پىشتى دەولەتى ئيران شكاوە؛
- سەيفەددىن خان سەدرابادى دروست كرووۋە؛
- ھەمەحوسىن خان لە ۱۳۳۳ دا شەھىد كراۋە؛
- قەلا تا سەردەمى سەردار عەلى خان مەحفوز ماۋە؛
- شوينەۋارى باستانى بۆكان ۳۸ فەقەرەن: ۋەك شىخلەر، تىكانتەپە، ئەھمەداۋا،
قەلايچى، باخچە، تەپى و شارىكەند كە تارىخىان تا ۲۵۰۰ سال دەگەرپىتەۋە
دواۋە.

وتووێژی خالد محهممه دزاده له گه‌ڵ مامۆستا سه‌ید جه‌لاله‌ددینی حوسینی

ئه‌م وتووێژه له‌گه‌ڵ به‌رپرسی پیشووی رێکخراوی خه‌بات، له‌ مالمپه‌ری «دیدار» دا ب‌لاوبۆته‌وه که کاک خالد به‌رپه‌وه‌ی ده‌با.^۱

دیمانه‌ی ئه‌و دوو که‌سه، گه‌لیک دووردریژ و هه‌مه‌لایه‌نه‌یه و گه‌لیک پرسیار ئاراسته‌ی شیخ جه‌لال کراوه که وه‌لام دراونه‌ته‌وه، هه‌ر له‌ سه‌رده‌می کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» و دامه‌زراندنی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێرانه‌وه هه‌تا لاجوونی شیخ جه‌لال له‌ پێه‌رایه‌تی سازمانی خه‌بات.

ئه‌وه‌ی بۆکان بگرتیه‌وه، چه‌ند خاڵن: یه‌که‌م شیخ جه‌لال به‌ فه‌قینیه‌تی له‌ گوندی سه‌را و هه‌مامیانی بۆکان بووه، هه‌ر له‌و سالانه‌دا کۆمه‌له‌ی «ژ. ک» دامه‌زراوه و ئه‌ویش بۆته‌ ئه‌ندامی. پاشان باسی نه‌مر مامۆستا شیخ عیززه‌ددینی برای خۆی ده‌کا که له‌ کاتی راپه‌رینی وه‌رزیرانی ناوچه‌ی فه‌یزوللا به‌گی‌دا له‌ گوندی «گۆل» ی بۆکان بووه. هه‌روه‌ها باسی هه‌ندێ که‌سایه‌تی خه‌لکی بۆکان ده‌کا وه‌ک: خوالیخۆشبوو حاجی رهمان‌اغای موهته‌دی، کاک سه‌لاحوودینی موهته‌دی و کاک عه‌بدو‌للا موهته‌دی، مه‌لا عومه‌ری عه‌سری و مامۆستا مه‌لا عه‌لی رهبیانی، مه‌لای گوندی بوغده‌که‌ندی نیوان بۆکان و سه‌قز. مامۆستا شیخ جه‌لال ده‌لی: مامۆستا مه‌لا عه‌لی دانیشتنیکی بۆ نزیک‌کردنه‌وه‌ی لایه‌نه ئیسلامیه‌کانی دژبه‌ری رژیمی شا له‌ بوغده‌که‌ندی پیکه‌ینا، به‌لام به‌ ئه‌نجام نه‌گه‌یشت.^۲

1. www.endishe.blogfa.com/post/87.aspx.

۲. من که‌ ماوه‌ی سال و نیویک (۱۹۶۴/۱۳۴۳) مامۆستای گوندی بوغده‌که‌ندی بووم، گه‌لیک جار گه‌یشتبوومه‌ خزمه‌ت مامۆستا و هات‌و‌چۆی مالی یه‌کترمان کردبوو. مامۆستا که‌سایه‌تییه‌کی نیشتمانپه‌روه‌ر بوو، یادی به‌خیر بی!

هۆزه كورده كان

له م به شه دا ئاوپ له هه نديك هۆز و عه شيره تي كورد دراوه ته وه و
په يوه نديي دوور و نزيكيان به بۆكانه وه خراوه ته به رچاو.

میرنشیینه کانی کوردستانی رۆژه لات

ئەم کتیبە، «لیکۆلینە وە یەکی میژوویی، رامیاری و ئابوورییە»، نازناز محەممەد عەبدولقادر، وەک بەشیک لە پێداویستییه کانی پلە ی ماستەر پێشکەشی کۆلیژی ئادابی زانکۆی سەلاحەددینی کردووە. نووسەری کتیبە کە سوودی لە سەرچاوە یەکی زۆری کوردی و فارسی وەرگرتوو و زانیارییه کانی بەگشتی پشت ئەستور بە و سەرچاوانەن.

بەشی دوو هەم لە بەندی یە کە می بەشی یە کە م، باسی میرنشیینی موکریانە و

تێیدا دەنوسری:

«ناوی موکریان لە سە دە ی چوار دە هە می زاینیە وە کە و تۆتە لاپەرە کانی میژوو»، کە بە داخە وە بۆ ئەم بۆچوونە سەرچاوە ی رانە گە یاندوو، بە لام لە پەر او یزدا گوتوو یە تی: «خە لفین دە لی ئەم ناوچە یە لە سە دە ی حە قە دە ناو نرا موکریان». ئینجا مەر اغە، سە لماس، شنۆ، لاجان، نە غە دە، ورمی، ساین قە لا، سابلاغ، بۆکان، میانداو، خانێ، سە ر دە شت و نزیکە ی ۷۵۰ گوندی وە ک پێکە یێنە رانی موکریان ناو بردوو و لە زمان خە لفینە وە گوتوو یە تی بە پیتترین ناوچە ی ئێرانه.

کتیبە کە بە شیو یە کی ئاکادیمی ک دارژاوه و لە بە شە کانی دواتر دا باسی پە یو هە ندی موکریان و سە نتەر، واتە حکوومە تی ناو هە ندی ئێران و هە رو هە باسی پە یو هە ندی میرنشیینه کوردە کان لە گە ل یە کتر و بۆ نمونە، پە یو هە ندی موکریان لە گە ل ئە ر دە لان و سۆران دە کا و لە بە ندی سیئە م دا دە چیتە سۆراغی هۆکارە کان و چۆنییە تی تێدا چوونی میرنشیینه کان، بە موکریانە وە.

له باسی په یوه نډی موکریان و سهنته، نووسه نموننه له «عهزیزخانی موکری» دههینیتته وه [یه که م سهرداری بۆکان]، که گه یشته پلهی سهرداری گشتی له ئیران و بوو به زاوای «ئه میرکه بیر» ی سهردی ئه عزمی ئیران (لاپه ره ۱۵۸) و ده لئ: «جیاوازی فه ره ننگ و ئایین له نیوان موکریان و حکومه تی ناوه ندی دا بوو به هوی گرژتر و ساردتر بوونه وهی په یوه نډییه کانیا» (لاپه ره ۱۵۹).

ئه م لیکۆلینه وه به نرخه ی نووسه ره له به ندی سیه م دا ده گاته ناساندنی هۆکاره کانی هه لوه شانده وهی میرنشینی موکریان که «توندوتیژی و به ره له استکاری و هه لویست و هرگرتنیان [به رانه به به حکومه ت] به دریژی میژوو، وه ک هۆکاری کوژرانی هه زران لای موکری داده نی (لاپه ره ۱۷۹) و له روانگه یه کی چینه یه تییه وه ناوچه که هه لده سه نگی نی که له چاو گه لیک له سه رچاوه کانی دیکه ی به رده ستی ئیمه، کاریکی عه یینتر و زانستیانه تره (لاپه ره ۱۷۹).

به گشتی، خوینده وهی ئه م کتیه بۆ توێژه ره وهی میژووی بۆکان، وه ک به شنیک له میرنشینی موکریان پیداو یستییه کی گرنگه و هیوایه چاومان به نامه ی کۆتایی ماسته ری نووسه ریش بکه وی.^۱

۱. نازناز محهمه د عه بدولقاد، «میرنشینه کانی کوردستانی رۆژه لاته له سه رده می فه رمانه وایه قاجاره کانه دا - لیکۆلینه وه یه کی میژووی، رامیاری و ئابوورییه»، ده زگای چاپ و بلاوکرده وهی موکریانی، هه ولیتر ۲۰۰۲، ۲۴۵ لاپه ره، کوردی.

باو و باپیری تایفه‌ی دیبوکری

عه‌بدوللاخانی موکری؛ ئەوه عینوانی وتاریکه کاک قادر فه‌تاحتی قازی له ژماره ۱۲۳ی «نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه آذربا‌دگان» دا نووسییوه‌تی و پاشان به شیوه‌ی نامیلکه‌یه‌کیش بلأوکراوه‌ته‌وه.

وتاره‌که باسی «عه‌بدوللاخانی موکری» کو‌پی بوداق‌خان ده‌کا و بوداق‌خانی‌ش له سالی ۱۲۰۱ی ق/ ۱۷۸۶ - ۷ حاکمی سابلاغ بو‌وه. (ناوی سابلاغ سالی ۱۳۱۴ی ش/ ۱۹۳۵ی ز، کراوته مه‌هاباد). به‌گو‌یره‌ی وتاره‌که عه‌بدوللاخان له ماوه‌ی حکومه‌تی خۆ‌ی دا هه‌میشه له‌گه‌ل «ئا‌غاواتی دیبوکری» له کیشه و شه‌ر و هه‌رادا بو‌وه و له ۱۶ی رهبیعی دووه‌می ۱۲۵۶دا هه‌باس‌ئا‌غای دیبوکری له سابلاغ کوشتوو‌ه. به‌و بۆنه‌یه‌وه به‌ییتیکی فولکلۆری گوتراوه که به‌و شیوه‌یه ده‌ست پیده‌کا:

خالق! هه‌ر توۆ بی‌فکری

ره‌بی! هه‌ر توۆ بی‌فکری

به‌یته‌که هه‌ندی ئاماژه‌ی به‌ ناوچه و که‌سانی خه‌لکی موکریانی تیدایه:

هه‌باسا‌غای	دی‌بوکری	بابی قه‌ره‌نی و قادی...
یا‌غی بوون	دی‌بوکریانه	هه‌باسا‌غا گه‌وره‌ی وانه
داره‌له‌ک به‌ قو‌رئ	گی‌راوه	ئاو زۆره ده‌لئی سیلاوه
جوابیکی نارد	بوۆ حه‌مامیان	له‌شکر بی وه‌کوو بای زریان

له‌ په‌راویزی لاپه‌ره ۴۱۴ - ۴۱۵ ش‌دا له زمان نه‌مر عومه‌رئا‌غای عه‌لیاره‌وه گوتراوه:

«باپیره‌گه‌وره‌ی تایفه‌ی دیبوکری، ئەحمه‌دئا‌غا» بو‌وه. کو‌پی ئەحمه‌دئا‌غا ناوی عاره‌ب‌ئا‌غا بو‌وه و کو‌پی عاره‌ب‌ئا‌غاش به‌یره‌م‌ئا‌غا. به‌یره‌م‌ئا‌غا له دیاربه‌کره‌وه هاتۆته موکریان له دیبوکری ئیستا نیشته‌جی بو‌وه.

بهیره مئاغا پینچ کوری بووه به و ناوانه: رهسوول، سلیمان، شیخئاغا، ئهحمهه و مامهسوور. رهسوولئاغاش سی کوری بووه به ناوی عهباس، مهعرووف و محهممهه.

مارفئاغا ههوت کوری بووه به ناوی محهممهه (ئیلخانی)، ئهحمهه، سلیمان، گوللوی، مامههه، سولتان و برایم.

حاجی محهممههئاغای ئیلخانی کوری مارفئاغا سی کوری بووه به ناوی: مهحموودئاغا، عهلیئاغا عهلیار (ئیلخانی زاده) و حاجی بایزئاغا...

مادهه تهئریخی مردنی عهباسئاغا دئیوکری، وشهه «روغن»ه، که دهکاته سالی ۱۲۵۶،

ھۆزى فەيزوللا بەگى

مامۇستا حەسەن سەلاح (سۆران) و پروفېسسور يېقى زانستگە لە ئالمان بەناوى وۇلفگانگ روودۇلف (Wolfgang Rudolf) پېكەوھ لېكۆلېنەوھ يەكيان لەسەر ھۆزى فەيزوللا بەگى لە پۆژھەلاتى بۆكان و باشوورى پۆژھەلاتى سەقز كرووھ كە سەرھەتا بە زمانى ئالمانى لە سالى ۱۹۶۷دا بلاوكر اوھتەوھ و پاشان دوكتور ناجى عەباس ئەحمەد وەرگىز اوھتەوھ سەر كوردى و لە بەرگى پېنجەمى گۇفارى كۆرى زانيارى كورد لە بەغدا بلاوى كروھتەوھ (۱۹۷۷).

بابەتەكە ميژوولكە يەكى بەسوودى ھۆز و ھەروھە ناوچەى فەيزوللا بەگىيەكانە و بۆ ناسىنى ميژووى دوو سەدەى رابردووى ناوچەى بۆكان يەك لەو سەرچاوانە يە كە ناكرى چاويان لى بېوشرى.

لە كۆتايى بابەتەكەدا، شەجەرەنامە يەكى ھۆزى فەيزوللا بەگى چاپ كراوھ كە پېكەيئە رەكەى كاك حەسەن سەلاحە. كاك حەسەن ئەو شەجەرەنامە يەى بە زمانى فارسى ئامادە كرووھ و لە سالانى ۱۳۴۴ / ۱۹۶۵دا لە تەوريز چاپى كرووھ. ھەر دوو سەرچاوەكە لە پەيوھندى ميژووى ناوچەى بۆكاندا گەلېك بەنرخن.^۱

۱. وۇلفگانگ روودۇلف و حەسەن سەلاح (سۆران)، «ھۆزى فەيزوللا بەگى بانى بۆكان (ميژوويەكى كورتى بنەمالە يەكى بەگزادەى كورد)»، وەرگىزى د. ناجى عەباس ئەحمەد، گۇفارى كۆرى زانيارى كورد، بەرگى پېنجەم، بەغدا، ۱۹۷۷.

بنه‌ماله‌ی عه‌بدوپرره‌حمان به‌گی موکری

کتیبی گه‌لیک به‌نرخ‌ی کاک ئیره‌ج ناھید سه‌بارەت به‌ وه‌چە‌ی عه‌بدوپرره‌حمان به‌گی موکری - که‌ فه‌یزوللابه‌گییه‌کانی رۆژه‌ه‌لاتی بۆکان و باکووری سه‌قز به‌شیک له‌وانن - له‌ راستی‌دا درێژە‌ی کاری مامۆستایان حه‌سه‌نی سه‌لاح، محه‌مه‌دی رۆسته‌م‌زاده و مه‌حموودی ئیشراقییه و رووناکییه‌کی زیاتری خستۆته‌ سه‌ر میژووی بنه‌ماله‌یه‌کی رووناکییر و هونه‌رمه‌ند که‌ له‌م رۆانگه‌یه‌وه، له‌ ناوچه‌که‌دا دیارده‌یه‌کی ده‌گمه‌نن.

ئە‌وه‌ی له‌ کتیبه‌که‌ ده‌رده‌که‌وی راستییه‌که‌، که‌ وا هه‌یه‌ زۆربه‌ی زۆری ئیمه‌ نه‌یزانین: فه‌یزوللابه‌گییه‌کان به‌ بنه‌چه‌ک ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر هۆزی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی موکری. به‌گویره‌ی نووسینی کاک ئیره‌ج، ئاغا عه‌بدوپرره‌حمان به‌گی موکری له‌ سه‌روبه‌ندی ساڵی ۱۲۵۰ی کۆچی ۱۸۳۴ - ۱۸۳۵ی زایینی‌دا، له‌ سابلاخ ژیاوه و خاوه‌نی سێ پارچه‌ ئاوابی تیکانته‌په و باخچه و ساروو قامیش بووه له‌ رۆژه‌ه‌لاتی بۆکان. فه‌یزوللابه‌گ و سولتان به‌گی کورانی عه‌بدوپرره‌حمان به‌گ، به‌تایبه‌ت یه‌که‌میان، په‌ره‌یان به‌ ده‌سه‌لاتداری و ملکداری خۆیان داوه، بوونه‌ته‌ هه‌یزیکی گه‌وره‌ی ناوچه‌که‌ له‌ هه‌وشار تا سه‌ر چۆمی جه‌خه‌توو و هه‌ندیک جار ئە‌وبه‌ری چۆمه‌که‌ش.

فه‌یزوللابه‌گییه‌کان له‌ ریگه‌ی ژن و ژنخوازییه‌وه له‌گه‌ل نه‌مر سه‌یفولقوزاتی قازی و بنه‌ماله‌ی پێشه‌وا قازی محه‌مه‌د بوونه‌ته‌ خزم و چوونه‌ته‌ ریزی خه‌باتکارانی کۆماری کۆردستانه‌وه (۱۹۴۶) و لای‌که‌م حه‌وت ئە‌ندامی بنه‌ماله‌که‌یان له‌ سه‌قز و یه‌کیان له‌ بۆکان (شه‌هید عه‌لی به‌گی یه‌کشه‌وه) له‌ داری بێداد دراوین (۱۹۴۷).

کتیبی کاک ئیره‌ج گه‌لیک به‌ پوختی نووسراوه، واته‌ بابه‌ته‌کان به‌کورتی بپروانه‌ته‌وه، له‌ کاتیک‌دا زۆربه‌ی ئە‌و پرووداوانه‌ی وا له‌ لاپه‌ره‌کان‌دا رهنگیان داوته‌وه باس‌وخواسی به‌ ورده‌پیشال هه‌لده‌گرن و بۆ ئە‌وه‌ ده‌بن چه‌ند به‌رگ کتیبیان له‌سه‌ر بنووسری. هیوادارم کاک ئیره‌ج خۆی و لاوانی بنه‌ماله‌ی خاوه‌ن فره‌هنگی فه‌یزوللابه‌گی ئە‌م ئە‌رکه‌ پێویسته‌ راپه‌رینن و ئیمه‌ له‌ داها‌توویه‌کی نه‌ک

دووردا، چاومان به‌چهند به‌رگ کتیبی تازهی ئه‌م بواره‌گرنگه‌پوون ببیته‌وه. کتیبه‌که به‌وینه‌ی که‌سان و نه‌قشه و شه‌جه‌ره‌نامه و وینه‌ی به‌ردی قه‌بری زۆریک له‌ناودارانی بنه‌ماله‌که‌رازاوته‌وه که‌بایه‌خی به‌لگه‌نامه‌یی زیاتری پیده‌ده‌ن. ئه‌وه‌ی له‌کتیبی کاک ئیره‌جا نادیار بی‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی خه‌لکه‌له‌ژیر ده‌سه‌لاتی بنه‌ماله‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی‌دا و په‌یوه‌نده‌ئابووری - کۆمه‌لایه‌تییه‌کانن. هیوادارم نووسه‌ر خۆی یا‌که‌سانی تر له‌داهاتوودا ئاو‌پ له‌م بواره‌گرنگانه‌بدنه‌وه و بنه‌ماله‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی له‌چوارچۆیه‌یه‌کی گشتیتیدا بخه‌نه‌به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه. زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری کتیبه‌که‌تاییه‌ته‌به‌ناوچه‌ی بۆکانه‌وه و پێویست ناکا بۆ ئه‌م کاره‌ژماره‌ی لاپه‌ره‌کان ده‌سنیشان بکه‌م.^۱

۱. ایرج‌ناهیید، «نظری به‌خانواده‌عبدالرحمن‌بیگ مکری» ناشر: نویسنده (؟)، سال چاپ ۲۰۰۹/۱۳۸۸ (؟)، ۱۶۷ صفحه، فارسی.

عیلی بارزان

تویژه‌ری ناسراوی کورد، دوکتۆر محهمه‌دعەلی سولتانی، له ساڵی ۲۰۰۴دا بەرگیك کتیبی له تاران بلأوکرده‌وه که ناوی «بارودۆخی سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، میژوویی عیلی بارزان»ه. له کتیبه‌که‌دا سه‌ره‌تایه‌ک سه‌باره‌ت به وشه‌ی «بارزان» نووسراوه، ئینجا زانیارییه‌کی زۆر له په‌یوه‌ندی پینشینه‌ی ئایینی - سیاسی بارزانییه‌کان ڕاگه‌یه‌نراوه که بۆ خویننه‌ری فارس گه‌لیک به‌سوود ده‌بی.

به‌شی دووه‌می کتیبه‌که، چاپ کراوه‌ی سه‌ره‌له‌نووی کتیبی «اسرار بارزان» نووسینی نه‌مر دوکتۆر ئیسماعیلی ئە‌رده‌لانه که سه‌ره‌تا له ساڵی ۱۳۲۵ / ۱۹۴۶دا چاپ کرابوو و چیتێر نوسخه‌ی به‌ده‌ست که‌سه‌وه نه‌ما‌بوو.

به‌شی سه‌ره‌کی کتیبه‌که، بریتیه‌ له چاپ کردنی ۴۴۶ به‌لگه‌نامه‌ی ساواک و سپا و ده‌زگا حکومه‌تییه‌کانی دیکه‌ی ئێران له په‌یوه‌ندی بارزانییه‌کاندا - هه‌ر له ساڵی ۱۹۴۵ه‌وه تا ۱۹۷۶. به‌شه‌کانی کۆتایی کتیبه‌که بریتین له وینه و ژیا‌نامه‌ی هه‌ندی که‌سایه‌تی کورد. به‌لگه‌نامه‌کان به‌شیکی زۆریان هه‌ر ئە‌وانه‌ن و پینشتر له کتیبی «چپ در ایران ...»دا بلأوبوونه‌ته‌وه و من له‌م وتارانه‌دا ئاماژه‌م پیکردوو.

کتیبی کاک محهمه‌دعەلی سولتانی هه‌ر له یه‌که‌م به‌لگه‌نامه‌وه که په‌یوه‌ندی به گوندی «سه‌را»وه په‌یدا ده‌کا تا به‌لگه‌ی ژماره ۳، که باسی هاتنی نه‌مر مه‌لا مسته‌فای بارزانی بۆ بۆکانه و ژماره ۷، که باسی چوونی حاجی بابه‌شیخی سه‌یاده‌ته بۆ سه‌قز، گه‌لیک بابه‌تی په‌یوه‌ندیدار به بۆکانیان تیدا ده‌بیندری. به‌لگه‌نامه‌کانی ژماره ۲۵، ۴۱، ۴۶ سه‌باره‌تن به (قاسم ئیلخانی‌زاده، ئیبراهیم عه‌لیار)؛ ۲۴۹ (حسین فاتحی، فه‌تحو‌للا سه‌هی، ڕه‌حمانی کوری رسوول له به‌رده‌زه‌رد و مه‌لا سولتان له ناوچه‌ی فه‌یزوللا به‌گی)؛ ۳۸۱ (حه‌سه‌ن زیره‌ک)؛ ۲۸۵ (سه‌لاح موهته‌دی، محهمه‌د ئیلخانی‌زاده، عه‌بدو‌للا ئیلخانی‌زاده)؛ ۳۰۴ (سه‌لاح موهته‌دی)؛ ۳۰۹ (دادخوا، ئە‌میری، محهمه‌د عه‌باسی)؛ ۳۲۲ (موعه‌للیمانی بۆکان)؛ ۳۲۴ (سوارة ئیلخانی‌زاده، سه‌عد موهته‌دی،

بهشی یه کهم، بۆکان: ناسنامه، میژوو، رووداو | ۴۸۳

دیهبانی بۆگه بهسی [که دهبی شۆرتهی قه دیمی بی]، ههروهها ۳۳۰ (هه مان دیهبانی بۆگه بهسی، محهمه د بوداقی، ئاغاواتی بۆکان)^۱

۱. محمد علی سلطانی، «اوضاع سیاسی، اجتماعی، تاریخی ایل بارزان»، بانضمام «اسرار بارزان» نوشته دکتر اسماعیل اردلان، ناشر: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، تهران ۱۳۸۳ / ۲۰۰۴، ۶۷۷ صفحه، فارسی.

ميژووي ھۆزى بلباس

لەسەر ميژووي ھۆز و تيرە و تايڧەي كۆنى كورد كاري كەم كراوہ. بئەچەكي ھەركام لە ئيمە لە پابردووي دوور يا نزيكدا دەگەریتەوہ بۆ سەر ھۆزىك لە ھۆزەكان و بەگشتى كۆمەلگاي كورد پيشينەيەكي بەھيزى ھۆزايەتى و پەيوەندييە عەشیرەيى و خوینىيە ھەيە.

ناوچەي موكريان بەگشتى مۆركى بلباسەكانى بەسەرەوہيە كە يەكپههتاي يا كۆنڧدراسيۆنىكى پيڤكەتوو لە چەند ھۆزى سەرەخۆ بووہ. بەگويرەي شەرەفنامە، ئەو پيڤكەتەيە بریتی بوون لە ۱۰ تيرە و بەرەباب و لە سەرەدميكي نویتردا لە مەنگوڤ و مامەش و پيران (ھەرۆھە «دەلو»، «ورمزيار»، «سن» و «رەمك») پيڤكەتووہ.

ديارە ئەم پيڤكەتەيە ھۆزە سەرەكپههتاي بۆكان و دەوروپەري، واتە گەورک و ديڤوكرى و فەيزوللا بەگى ناگريتەوہ، بەلام ئەندامانى ھۆزەكانى نيو بلباس تىكە لاوى و كوچ و ھاتوچۆيان لە گەل ناوچەي بۆكانيش ھەبووہ و بۆ نمونە ئەندامى «ورمزيارى» يەكان لە بۆكان بوون و ھەن، ياخود «سەكرى» كە بەگويرەي كتيبي جىباسى ئەمجارە، يەك لە تيرەكانى بلباسە، لە گوندى حەسارى لاي بۆكان ھەبوون و پاشان ھاتتە بۆكان و ناسناوى خۆيان لە «سەكرى» يەوہ كرده «شوكرى». كتيبي «ميژوويى ھۆزى بلباس لە كۆنەوہ تا ئەمڕۆ» نووسيني كاك مەحموود ئەحمەد محەممەد، بەرگى يەكەم ليكۆلينەوہيەكي باش و بەبەلگەيە لەمەر بلباسەكان، كە ھيوادارم بەرگى ديكەشى بەدوادا بلاوبكریتەوہ. كتيبەكە بە شيوازيكى ئوسوولى تيرە و تايڧەي بلباسى ناساندوون و كەسايەتيي ناودارى ھەركام، ھەرۆھە گوند و ناوچەي ژيانى ھەموويانى ناساندوون. بۆ نمونە دەلن «بەيتى كانەبى» بۆ كانەبى فەقى وەيسى گوتراوہ كە ھۆزى «رەمەك» يا «راماك» يا «رامەك» يا «رېميك» بلباس بووہ. (لەپەرە ۲۱۰). [من ئەو بەيتەم بە دەنگى نەمر «حەمەجان» گۆي لى بووہ كە باسى شەرى مەراغە دەكا. حەمەجان خۆي خەلكى سيۆھدينى لاي بۆكان بوو.]

يا لە باسى ھۆزى ورمزىار (يا «ھولمىزىار» يا «ولمىزىار») دا دەنوووسى كە لە دەوروبەرى شارى سەقىزىش ژياۋن (لاپەرە ۲۱۵).

كتىبەكە ۋەك بەشىك لە مېژوۋى بلباس، باسى «موكرى قران» ى مەراغە لە سالى ۱۱۹۸ ى كۆچى و ۱۷۸۳ ى زايىنى، ھەروەھا شوپشى شىخ عوبەيدىللا و ھاتنى شىخ قادرى كورى بۇ ناۋچەكە و ھاۋكارى ھۆزى مەنگور و مەزنى ھۆزەكە ھەمزاغا لەگەل شوپشەكە دەكا (سالى ۱۸۸۰).

لە كتىبەكەدا خويئەر تووشى سەرسامى دەبى كە چۆن و بۆچى ھۆزىك ۋەك بلباس و ناۋچەكەكى ۋەك موكرىان بە درىژايى مېژوۋى چەند سەدەبى خۆى كەوتىتتە بەر ھىرشى بىۋچانى نەك ھەر داگىركەرى عەجەم و عوسمانى، بەلكوۋ داردەستە كوردەكانىش. ئەۋە لىستەيەك لە ھىرشەكانى سەر بلباس:

- ھىرشى خان ئەحمەدخانى ئەردەلان (۲ جار) (دواى ۱۶۱۲ و ۱۶۳۵؟) لاپەرە ۴۴:

- ھىرشى عەباس خان زىادئوغلۇ و مىرھىسەن خانى لور (پىش ۱۶۹۸): «قرانىكى خستە

كوردەكانى ئەۋ مەلبەندانە كە تەتارىش دەسكىان كە دوو نەكردەۋە»، لاپەرە ۵۸:

- ھىرشى حەسەن پاشاى والى بەغدا (۱۷۱۲)، لاپەرە ۶۶:

- ھىرشى ئەحمەدپاشاى والى بەغدا (۱۷۳۷)، لاپەرە ۶۹:

- ھىرشى سوبحان وىردى خانى ئەردەلان (۱۷۴۱)، لاپەرە ۷۲:

- ھىرشى خان ئەحمەدخانى كورى خوسرەوخانى ئەردەلان (۱۷۸۹)، لاپەرە ۷۹:

- ھىرشى عەلى والى پاشا والى بەغدا (۱۸۰۲)، لاپەرە ۸۳:

- نىشتەجى كوردنى خىلى قەرەپەپاغ لە دەشتى سىندووس، كە بەدەست بلباسەۋە

بوو لەلايەن قاجارەكانەۋە (۱۸۱۱)، لاپەرە ۸۷:

- موكرى قرانى شا عەباسى سەفەۋى، ھىرشى والى بەغدا (۱۸۶۷) و ھىرشى

سپاى ئىرانى دواى تىكشكانى شوپشى شىخ عوبەيدوللا (۱۸۸۰) و...

كتىبەكە سەرچاۋەكە جىمتمانە و گىرنگە بۇ مېژوۋى ناۋچەكە بە بۆكانەۋە،

لەبەرئەۋەى بۆكانىش لە مەلبەندەكەدا بوۋە و ھىرشى ئەردەلانەكان و ئەۋانى

ترىش بە پىگى بۆكاندا كراۋە و ئاشكرايە بۆكانىش لە ئاگرى ئەۋ شەر و

هيزشكەرييانەدا سووتاوە. بۆ نووسيني ميژووي بۆكان له دواپۆژدا، ئەم
سەرچاوەيە گەليک يارمەتيدەر دەبي.^۱

۱. مەحمود ئەحمەد محەممەد، «ميژووي ھۆزي بلباس له كۆنەوہ تا ئەمرو»، بەرگي يەكەم،
چاپخانەي تاقگە، سلیمان، ۱۹۸۹، ۲۵۶ لاپەرە، كوردی.

به‌شی دووهه‌م

چاند و هونه‌ر

چاند و هونەر

(كتيب، شيعر، چيروك، موسيqa، وينه، پهيكهر و فيلم)

لهم به شه دا هه والى ئه و رووداوه فهرهنگى و ئه دهبى و هونه ريپانه دهكه و نه بهرچا و كه ههركام به شيوهيك له شيوهكان په يوه ندييان به بؤكانه وه بى و برىتى دهبن له و كتيب و وتار و چاپه مينييه دهورهى و مالپه و وينه و فيلم و كليپانهى وا به نيوه روكتيكى فهرهنگى هونه ريپه وه كه وتبته بهرچاوم و سوراغىكى بؤكانم تيدا كرديتتن. دياره نه تواناى من و نه بابه تىكى ههفتانهى وه كه ئه م پرؤژهيه ناتوانى و نه يانتوانيوه هه مووكتيب و گوڤار و رؤژنامه يهك بيشكنن و خوينه ريش داخوازى دياردهيهكى وا نه گونجاويان له پرؤژهيهكى وه كه ئه وهى من نابى. ليزه دا دوور نييه بگوتري باشه باسى ئه م سه رچاويه كراوه بؤچى ئه و سه رچاوه تايبه تهى ديكه له بيركراوه كه گرنگايه تى زياتريشى ههيه؟ من تاوانى ئه وه دهسه بجهى دهگرمه ئه ستو، به لام من تاكيكم له دووره ولاتى ده ژيم و سه ر به هيج ريكخراوه و ئه نجومه نيكيش نيم جگه له ئه نجومه نى قه له مى برىتانيا، له ماوهى نووسينى ئه م وتارانه ش دا بينج رؤژى ههفته له دهروهى مال به ئيش و كارى

۱. چهند سالىك پيش ئىستاش به فرمانى سه روكى ئه كادىمىاى كوردى و بهبى داواكارى و ئاگادارىيى خؤم، وهك ئه ندامىكى ئه كادىمىا ده سنیشان كرم. له و كاته وه تا ئه مرقو نه هه والىكم له و ئه ندامىيه تيبه و ئهرك و كارم بى گه پىشتووه، نه پىم گوتراوه قه راره كه هه لوه شابىته وه! ئه و دم بؤچى و ابو و ئىستا بؤچى و ايه، نازانم.

بە پێوەبردنی ژيانەوه خەریک بووم و تەنیا شەوانە ئەگەر دەرفەتیکم دەست کەوتبێ
 لە پەنای هەوالەکانی پۆژانەدا کتیب و چاپەمەنییە دەورەیی یەکانم لێرەولەوی یان
 لەسەر ئیترنیت دۆزیوەتەوه و هەر چۆنیک بوو هەندیک ماتریالم لە پەيوەندی
 بۆکاندا لێهەلکراندوون بۆ ئەوەی پێش پۆژانی شەممە کە وتارەکە لەسەر مالمپەری
 پۆژەهلات/ بۆکان بلاو دەبۆوه، گەلالەیی بکەم و بینیرم بۆ لای سەرنووسەری
 مالمپەر، تەنانەت ئەگەر پشووێکی هاوینەشم بووبی، کتیبم لەگەڵ خۆم بردووه و
 یادداشتەم لەبەر هەلگرتۆتەوه بۆ ئەوەی لە گەرانەوهدا بیکەم بە وتاریک و نەهیلەم
 وچان بکەوێتە کاریکەوه کە خۆشم ویستوو. هەموو ئەوانەشم داناو لە پەنا کاری
 دیکەیی نووسین و پانانی کتیب بۆ ئەم رادیۆ یان ئەو تەلەفیزیۆن و ئەو گوڤار یان
 پۆژنامەیی کوردی.»

شوینه فهره نگییه کان

خانوبه ره ميژوويي به كان

له هه نديك ولاتي پيشكه وتووي جيهان ره سم وايه تابلويه كي بچوك به ديواي ئه و مالانه وه ددهن كه پيشتر كه سايه تيبه كي گرنگي سياسي، كومه لايه تي، هونه ري و زانستبي تيدا ژياوه و له سه ري دهنوسن فلانه كه س له نيوان ئه و ساله دياري كراوانه دا له م شوينه تايبه ته ژياوه، ياخود كاونسئل (شووراي شار) يان حكومه تي ناوه ندي ماله كه ده كرپته وه و ديكراسيوني ئه و سالانه ي تيدا پيكده هيني و ئاسه واره كانى ئه و كه سايه تيبه ي لى داده ني و ده يكاته شوينيكي توويستى بۇ سهردان و چاولى كردنى خه لكى خوئي و بياني.

ئيمه تا ئه و قوناغه و به رپوه چووني به رنامه يه كي ئه وتو، رينگاي دوورمان له به ره و هه رگيز داگر كه راني تورك و ئيراني ئيجازه ي كاري وامان پى نادهن، واته ده بى سه رها كه يانكي خوئي نه ته وايه تيمان هه بى ئينجا به ره و كاري وا بناژويين، به لام بۇ ئه وه ي سه ره هه وداي مه سه له كان ون نه بن و له دواړوژدا بزاني كى كى بووه، پيوسته هه ر له ئيستاوه شوينه واره كان له سه رانسه ري كوردستان دا دياري بكه ين و بياننوسين.

له بوكان هه نديك خانوبه ره هه ن كه شويني ژياني كه سايه تيبه ميژوويي به كان بوون و به داخوه به هوى شيوازي كوني ميعماري و كه ره سه ي خراپى بيناسازييه وه رپوخاون و نه ماون يا له به ر هوكاري سياسي كه وتونه ته به ر هيرشى حكومه تي عه جه مان (بۇ نمونه، قه لاي سهر دار كه له جياتى پاراستن و نوي كردنه وه، پاسداره كان رپوخانديان و له ناويان برد). له بارودوخيكى وادا، گرنگ ئه وه يه ئيمه شوينه كانمان

له بیر نه چى بۆ ئه وهى له دواروژدا بتوانى دهسنیشان بکرینه وه و یادیان زیندوو رابگیرى:

ای خاک! اگر سینه تو بشکافند

بس گوهر قیمتی که در سینه توست (خیام)

بۆ ئه م کاره پنیویسته شوینی هه رکام لهو مالانه بهوردی دیاری بکرین و بنوسرین. بۆ نمونه، ماموستا هه ژار له سالانی لاوییه تیی دا مالى له ته ره غه وه هاتۆته بۆکان له گه ل بنه ماله که ی لهو ماله دا ژیاون که دواتر بوو به مالى خاتوو «فاتم فه ره اد» و «حاجی سه عیدی موباره کی». من ئیستا زیاد له ۴۰ ساله بۆکانم نه دیتوو وه و نازانم چى به سه ر ئه و ماله هاتوو وه، به لام ده توانم شوینه که ی به و شیوه یه دیاری بکه م: له باکووری رۆژه لاتى مزگه وتى جامع، خوار مالى مه لا عيسامه ددینی شه فیعی، باکووری مالى ساله خانى نه سیری، که گوايه ئیستا که وتۆته به رى باشووری ئه و خيابانه تازه یه ی وا له نیوان خيابانى سه ره کیی شار و لای هه وه گه وره وه تا خيابانى سه قز لی دراوه.

له سه ر ئه م پى وشوینه پنیویسته کومه لیک خانووبه ره و شوینی نیشته جى بوون پاریزراو بن، مالى که سانیکى وه ک: قازى کاکه هه مه ی قزلجى، مه لا هه لى قزلجى، مه لا هه سه نى قزلجى، هه قیقی، ئه فخم، میرزا عه بدوللا ئه فخمه ی، برایمى ئه فخمه ی، مه لا هادى ئه فخمه ی زاده، سه لاهه ددینی موهته دى، سواره ئیلخانى زاده سمایل خانى فه رپروخى، ماموستا سه یه د هه سه نى کازمى، سه یه د عه بدوللاى کازمى، عه بدورپه رحمانى ددانسان، سه یه دى به ننا، دوکتور سه لامه ت به خش، حاجى قاسم که ریمى، عه بدوللا ئیرانى، میرزا هه مه ربه ئووفى خه یات، هه لى میره به گ، حسینى فاتحى، عومه رى سولتانى وه فا، حوسینى ته هایى، میرزا برایمى هه ریرى، مه حمودى په زایى، حوسینى مه جیدى (قاره مانى راپه رینی سالى ۱۳۳۲ى بۆکان)، مه لا عيسامه ددینی شه فیعی، مه لا ئه بووبه کرى شه فیعی، دوکتور جه عفه رى شه فیعی، وه ستا قه فارى به ننا، مالى جووه کان، ئه رمه نى، به هایى و په یه وانى ئایینه کانى تر؛ هه روه ها مالى ئه و که سانه ی وا خه لکی بۆکان نه بوون، به لام بۆ ماوه یه ک له بۆکان ژیاون و ده وریان هه بووه له

په‌وتى ژيانى كومه‌لايه‌تى - فه‌ره‌نگى بۆكان‌دا، بۆ نموونه: حاجى شه‌يبانى (يه‌كه‌م سه‌رۆكى ئىداره‌ى فه‌ره‌نگى بۆكان له ۱۳۱۵)، كاك ئه‌حمه‌دى قازى، كاك په‌حماني موده‌ررىسى، كاك سه‌ببوللا تابانى، كاك فه‌تاحى ئه‌ميرى، شاعيره‌ گه‌نجه‌ره‌كان وه‌ك كاك سه‌عيد نه‌جارى (ئاسۆ). كاريكاتورىسته‌كاني وه‌ك برايانى قوه‌په‌يشى و وه‌رگيڤيكي وه‌ك كاك محه‌ممه‌د په‌مه‌زاني و گورانبيبيژان و هونه‌رمه‌ندانى وه‌ك: سه‌ه‌ن زيره‌ك، قاله‌مه‌په، سه‌مه‌حسينى په‌وشه‌نفر، عه‌لى خه‌ندان، سه‌ه‌نى ده‌رزى و عه‌به‌ ده‌رژى و به‌يت‌بيژانى وه‌ك عه‌لى كه‌ردار و سه‌مه‌جان و سه‌دان ناوى تر كه‌ من له بيرم نه‌ماون، به‌لام كومه‌لانى خه‌لك ده‌يانناسن.

هه‌ر به‌پراستى سه‌يف نيه‌ه مالى سه‌ه‌ن زيره‌ك ون بى؟

پيويسته‌ شوين و پيكه‌وتى ژيان و كارى هه‌ر كاميان به‌وردى ديارى بكرى و بنوسرى، ئه‌وه‌ش كارى لاوه‌ ده‌ست به‌ قه‌له‌مه‌كانه له بۆكان. ئه‌وه ئيوه و ئه‌وه‌ش ئه‌م ئه‌ركه‌ گه‌نگه‌!

بنکه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی‌ی هه‌مامیان

له ژماره ۷۵ و ۷۷ی گۆفاری «مه‌هاباد» دا به‌پێزان محهمه‌د ئه‌حمه‌دیان و مسته‌فا ئیله‌خانی زاده دوو وتاریان له‌سه‌ر «بنکه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی‌ی هه‌مامیان» ی بۆکان نووسیوه و تییان دا باسی خوینده‌وار و مه‌لا و فه‌قی و ئاغای گونده‌که‌یان کردووه. زانیاری ئیو وتاره‌کان ده‌ریده‌خا که هه‌مامیان و مزگه‌وت و حوجره‌که‌ی له سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه تا کۆتایی‌یه‌کانی سه‌ده، بنکه‌یه‌کی گرنگی فه‌ره‌ه‌نگی بوون و گه‌لیک زانا و مه‌لایان لی په‌روه‌رده‌ کران، که دواتر له ره‌وتی سیاسی - فه‌ره‌ه‌نگی رۆژه‌لاتی کوردستان دا ده‌وری گرنگیان بینیه.

وتاره‌کان هه‌روه‌ها زانیاری باشمان سه‌باره‌ت به گومبه‌زی هه‌مامیان ده‌ده‌نی که له‌وئ دا هه‌ندیک مه‌زنه‌پیاوی ناوچه‌که و سه‌رۆکه‌هۆزانی دیبوکرێ نێژراوان و به‌ردی گله‌کۆیان به‌خه‌تی خه‌باتکاری پێگه‌ی کوردایه‌تی، نه‌مر مه‌لا ئه‌مجه‌دی عوسمانی، نووسراوه.

ئهم دوو وتاره بۆ نه‌وه‌ی تازه و ئه‌وانه‌ی وا ئاگاداریی زۆریان له میژووی فه‌ره‌ه‌نگی ناوچه‌که نییه گه‌لیک به‌سووده، به‌لام گه‌وره‌یی بنکه و دوورودریژی چالاکییه‌کانی حوجره و مزگه‌وتی هه‌مامیان ئه‌وه هه‌له‌ده‌گرێ که ئهم برایانه و نووسه‌رانی دیکه‌ی ناوچه‌که ئاوپی جیددیتر له هه‌مامیان بده‌نه‌وه، ژياننامه‌ی مه‌زنه‌پیاوانی په‌یوه‌ندیار به هه‌مامیان بنووسن، وینه‌ی خۆیان و گله‌کۆیان هه‌لبگرن و ته‌نانه‌ت فیلمی قیدیۆ له گومبه‌ز و دیوه‌خان و دانیشتووان و بارودۆخی سیاسی - ئابووری گوند و ناوچه‌که‌ی لی زیاد بکه‌ن و ئیتر بیکه‌نه کاریکی کارستان.

کاتی باسی ئابووری گونده‌که‌ ده‌که‌م، ده‌ بی بۆ زانیاری خوینده‌ر بلیم تا ۴۰ - ۵۰ سالی رابردووش هه‌مامیان ناوه‌ندیکی کشت‌وکالیی گرنگ بوو و به‌شیک له برنج و گه‌نم و پێخۆری خه‌لکی ناوچه‌که له‌وئ به‌ره‌م ده‌هات.

لێره‌دا ده‌بی بلیم که له هه‌ر دوو ژماره‌ی ناوبراوی گۆفاره‌که‌دا، وتاری به‌که‌لکی

بەشى دووھەم: چاند و ھونەر | ۴۹۷

دیکەش سەبارەت بە بۆکان چاپ کراون و لەوانە، وتاریکە بە قەلەمی کاک مستەفا
کاوە بەناوی «بۆکان» کە لە بنەماکانی «ناو»ی بۆکانی کۆلیوەتەو و زۆریکی تریش.^۱

۱. گۆفاری «مەھاباد»، سالی ھەوتەم، ژمارە ۷۵ و ۷۷، سالی ۱۳۸۶ / ۲۰۰۷، مەھاباد.

«سینه‌ما سەعدی»ی بۆکان

بە ئەرکەم زانی وەک سەرەتایەکی بۆ گەردووکۆی زانیاری لەسەر ئەو سینه‌مایەیی و لە سەرەتای سالانی ۱۳۴۰ (واتە شەسته‌کانی زاینی)دا لە بۆکان بنیاتنرا و دواى چەند سالیکی بە ئاگر سووتا، بابەتیکی کورتیش بێ بنووسم، ئینجا داوا لەو کەسانە بکەم کە شارەزایی زیاتریان لەسەر مەسەلەکە هەیه، بەتایبەت ئەوانەیی و لە نیوخۆی ولات دەرژین، کاری زیاتر و بەبەلگەتر لەسەر بابەتەکە بکەن و هاوڕێی لەگەڵ وینەیی کۆنی ئەو سالانە و ناوی هەندیک لە فیلمەکان زانیارییەکی زیاتر بۆ میژووی شار و ناوچەکە تۆمار بکەن؛ بەتایبەت دەوری کۆمەلایەتی - فەرەنگیی سینه‌ماکە لە بۆکان شى بکەنەو. بەختەوهرانه پێزدار بڕایم فەرشی کە پەسپۆری بواری شانۆگەرایی و پیشتریش سەبارەت بە سینه‌مای بۆکان بابەتی نووسییو، پێی راگەیاندم کە وتاریکی نوێ سەبارەت بە سینه‌ما سەعدی دەنووسى. ئەو هەنگاویکی بەجینی و هیوادارم دواتر هەمان ئەو وتارە لێرەشدا بلاوبکەمەو.

بە بۆچوونی من سینه‌مای بۆکان، بەتایبەت لە سالانیکیدا کە هێشتا تەلەفیزیۆن نەهاتیووە ناوچەکە، دەوریکی گەلیک گرنگی لە بواری ناسیاو کردنی خەلک بە سینه‌مای ئێران و جیهان بینی و بەتایبەت بۆ کچان و ژنان کە مەتر لە مەل دەچوونە دەرەو و کەمتریش هاتوچۆی شارانی دیکەیان دەکرد، دیاردەییکی گەلیک گرنگ بوو. لەو سالانەدا پەيوەندی نیوان شارەکان وەک ئەمڕۆ نەبوو و گەنج و لاو، بەتایبەت کچان و ژنان، دەرەتانی سەفەر و هاتوچۆیان وەک ئەمڕۆ بۆ نەرەخسابوو. سەرەرای ئەم راستییەش کە بەشی بنەمالەیی نیو هۆلی سینه‌مای بۆکان لە بەشی خەلکانی رەبەن جیاکرايوو، دانیشتی ژنان لە شوێنیک کە پیاوی بیگانەیی لێبوون، خۆی لەخۆی دا هەنگاویک بوو بۆ پیشەو.

لەبیرمە سالی ۱۳۳۸ - ۳۹، کاتی کە لە بۆکان قوتابی پۆلی ۱۰ی ناوهندی بووم، مامۆستای گەلیک بەرێزم کاک ئەحمەدی قازی سەرۆکی دەبیرستان و مامۆستای

زمانی ئینگلیزی و ئەدەبیاتمان بوو. پوژیک مامۆستا ئەحمەد لێ پرسین کامتان سینه‌ماتان بینووه؟ وا بزنام تەنیا دوو کەس لە پۆله‌که‌دا سینه‌مایان دیتبوو! جا گوئی بۆ وانهی ئینشای ئەم هەفته‌یه، بنووسن: «عجیب است انسان در قرن بیستم سینما ندیده باشد!» ئەو دەم هیشتا سینه‌ما لە بۆکان دروست نەکرابوو و وا بزنام سالیکی یا دوو سالی دواتر کرایه‌وه.

لە سینه‌مای بۆکاندا راده‌ی هونەری و کۆمه‌لایه‌تی فیلمه‌کان گه‌لیک نزم بوو و که‌متر وابوو فیلمی چاک، به‌پێوانه‌ی تاران و ته‌وریز، بگاته‌ بۆکان، به‌لام نەفسی کاره‌که‌ رچه‌شکینیه‌کی گرنگ بوو و ئەگەر ئێران تووشی مۆته‌که‌ی مه‌لاکان نەبووایه، چاوه‌روانی دروست بوونی سینه‌مای چاکتر و پیشاندانی فیلمی باشتريشی لێ‌ده‌کرا، به‌لام سینه‌ماکه‌ پیش هاتنه‌ سه‌ر کاری مه‌لاکان سووتا و ئیتر چاک نەکرایه‌وه تا شوێرش گه‌لانی ئێرانی به‌دوادا هات و کەس لە بیرى فیلم و سینه‌مادا نەما؛ ئیستاش خۆ جگه‌ له‌ مزگه‌وت و حوسینیه‌ و ته‌کیه، حاشا له‌ ئێران دوو خشت بۆ سینه‌ما و شانۆ و شتی‌ و له‌ سه‌ر یه‌کتر دابندرئ ئەویش له‌ کوردستان و له‌ شوینیکی وه‌ک بۆکان!

من له‌ سالانی سه‌ره‌تای دروست بوونی سینه‌ما له‌ بۆکاندا مامۆستای گوند بووم و وا هه‌بوو له‌ هاتنه‌وه‌ی شاردا جاروباره‌ش بچوومايه‌ته‌ سینه‌ما، به‌لام لام وا نییه‌ ئەو شته‌ سه‌رجه‌م له‌ سه‌ی‌چوار جار تیپه‌ر بووبی، له‌به‌روه‌ی دواى دوو سال مامۆستایی له‌ گونده‌کانی کوردستان، له‌ سالى ۱۳۴۴دا وه‌ک زۆریکی دیکه له‌ مامۆستایانی مه‌هاباد و سه‌قز و بۆکان، منیش شاربه‌ده‌ر کرام و ئێردرامه ئەراکی سولتاناباد تا شوێرشى سالى ۱۳۵۷یش بۆ ئیش‌وکار نەگه‌رامه‌وه‌ بۆکان و سه‌ردانه‌کانیشم کورت بوون و به‌شى ئەوه‌ی تیدا نەبوو بچم بۆ سینه‌ما. هەر بۆیه‌ش ئاگاداریم له‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی سینه‌مای بۆکان یه‌کجار که‌مه‌ و بۆ نووسینی ئەم بابته‌ ته‌کای یارمه‌تیم له‌ هه‌ندیک براده‌ری به‌رێزم کرد و ئەوه‌ی له‌ خواره‌وه‌دا

۱. له‌ هه‌واله‌کانی پوژى ۲۰۱۱/۸/۵ی مالمپه‌ری «په‌يامنێر»دا خويندمه‌وه‌ تا کوتایی ئەمسال ۳۳ سینه‌ما و شوینى پیشاندانی فیلم له‌ پارێزگای هه‌ولێر ده‌کرینه‌وه‌. ئەوه‌ شوینیک که‌ کورد خاوه‌نی خاکی خۆیه‌تی و ئەوه‌ی بۆکانیش له‌ ولاتیکدا که‌ بیگانه‌ به‌سه‌ری‌دا زاله‌!

دهیخویننه وه میژوولکهیهکی کورت و ناتهواوه که بهگشتی له نامه و ئیمهیلی کاک رهحیم بههرامزاده پیکهاتووه و کاک عومهری حهمیدی و کاک نادر فهتھی و دوکتۆر کامران ئەمینئاووهش چهند بابته و زانیاری زیاتریان خستۆته سهەر؛ وا ههیه چهند دپیشم خۆم لی زیاد کردیی.

تا پروون بوونهوهی تهواوی پیکهوتی پرووداوهکان، من سالی دامهزرانی سینهما له بۆکان به ۱۳۴۱ - ۱۳۴۲ دانهنیم (که دهکاته ۱۹۶۲ - ۱۹۶۳ ی زاینی)، دلنیشم ههر لهو سهروهدهدا بنیاتنراوه. سالی سووتان و لهنیوچوونیشی به ۱۳۵۶ دانهنیم (۱۹۷۷ ی زاینی). هۆکاری سووتانهکەشی نازانم. تۆبلی ههلهیهک بووبیته هۆکاری سووتانی یا دهستیکی چهپه ل کارهکهی کردیی؟ لهو سالانهدا سینهما سووتاندن باو بوو و بۆ نمونه، «سینهما ریکس» ی ئابادان و سینهمایهک له تهووریز له تهنیشته تیرمینالی ئوتوبووسی باغی گولستان.^۱

شوینی سینهما سهعدی بۆکان پرووبه پرووی دوخانیات، پهناي مالی کاک عهبدو لالا شهرفکهندی و له مالی مامۆستا حهقیقی شاعیرهوه زۆر دوور نه بوو. واته کهوتبووه لای رۆژه لاتی ناشی باشی و بهر بهردان و سه لالاخانه، که لهو سالانهدا ئاوه دانیی زۆری لی نه بوو. پۆمی به نزیکی مالی حه بیب زاده دواتر که میک به رهو باکوور و له بهری دوخانیات دروست کرا. دواتر، «نه غدالی» ش مهیخانه کهی هه ندیک دواي سینهما کردهوه.

بینایه ی سینهما که خستی سوور و میچه کهی شیروانی بوو. هۆلی چاوه روانییه کی ئه وتۆی نه بوو و هه موو بینا که بریتی بوو له سالۆنیک. ئه وهنده ی بزانه خاوه نه که ی عه جه میکی میانداوی بوو، دواتر له گه ل غه فووری ئاشنا گه ر بوو به شه ریک یا خود پتی فرۆشت. وه ک گوتم زانیاری من له سینهمای بۆکان که مه و لیژدها ئه و یادداشتهانه دینم که چهند برادهری به ریزم بۆیان نووسیوم:

«... ئه وهنده دهزانه سینهما که هی غه فووری ئاشنا گه ر، کوپی حاجی خمگه ر بوو،

۱. من ئه و دم له تهووریز ده ژیا م و مالم له وه بهری خیابانه که، راست پرووبه پرووی سینهما بووم و به گه رما و دووکه لی سووتانه که ی له خه وه ستم.

به‌لام به‌گشتی کاروباری سینه‌ماکه به‌ده‌ست هه‌ندیک که‌سی نازهر بایجانیه‌وه بوو: ئۆپیزاتۆر، نازهر بایجانیه‌ک بوو به‌ناوی عه‌لییه‌شهل. عه‌سکه‌رئاغا، که پاسه‌بانیک بانه‌سته‌ی نازهر بایجانی بوو، کۆنترۆلی بلیته‌کانی ده‌کرد. «هه‌مزهی سینه‌ما»ش که نازهر بایجانی بوو هه‌ر کۆنترۆلی بلیته‌کانی ده‌کرد.

ره‌حمانی یه‌دی بلیتفرۆش بوو. نه‌زیر و «عه‌بدولی کاوه‌یی»ش له‌وئ کاریان ده‌کرد. کوربه‌کانی مه‌ولا قولی و حه‌سه‌نی عه‌به‌سالار و جاروباره‌ش سه‌لیمی مام ره‌سوول ته‌بلیغاتیان ده‌کرد، واته پۆستیری فیلمه‌که‌یان بۆ له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌ک ده‌دان، ته‌خته له‌ داریکی درێژ قایم ده‌کرا و ئه‌وانیش ده‌یاننا سه‌رشانیان و به‌شه‌قامی سه‌رکیی شاردا ده‌یانگێرا. ته‌بلیغاتیه‌که‌یان به‌ فارسی ده‌کرد، بۆ نمونه ده‌یاننه‌راند «فیلم فلان، سراسر جنگ و خونریزی!» سه‌عاتی ده‌سپیکاری سینه‌ما چواری دوانیوه‌رۆ بوو، به‌لام مندالان له‌ سه‌عات دووه‌وه له‌ به‌رده‌رکی دوخانیات پوو به‌پرووی سینه‌ما راده‌وه‌ستان تا ده‌کرایه‌وه. کاتی که ماتۆری کاره‌بای سینه‌ماکه گه‌رم ده‌بوو، داویان هه‌ر له‌و منداڵانه ده‌کرد به‌سه‌تل له‌سه‌للاخانه‌وه ئاوی بۆ بینن، ده‌نا له‌ کاتی خۆی دا ده‌ست پێناکا!

نیو سالۆنه‌که زۆر خاوین و ریک‌وپیک نه‌بوو، کورسییه‌کانیشی شه‌ق‌وشه‌ر بوون. به‌گالته ده‌لین که‌سیکی مه‌هابادی گوتبووی «سینه‌مای بۆکان کورسی بۆ دانیشتن نییه، ده‌بێ له‌گه‌ل خۆت دا چه‌له‌نگی چه‌له‌بی به‌ری له‌سه‌ر دانیشی، جا له‌به‌روه‌ی چه‌له‌نگه‌که هی خۆته، هه‌رچه‌ند سیانسیش دانیشی، ده‌توانی!»

فیلمه‌کان به‌ «سروودی شاهه‌نشاهی» ده‌ستیان پێده‌کرد و له‌ ماوه‌ی سرووده‌که‌دا خه‌لک ده‌بوویه هه‌سته‌سه‌ر پێ. «پیش‌په‌رده» نمونه‌ی ئه‌و فیلمانه بوو که له‌ داها‌توودا پیشان ده‌دران و به‌شیک به‌رچاوی کات به‌و پیش‌په‌ردانه تپه‌ر ده‌بوو. فیلمی ته‌بلیغاتیشی هه‌بوو، واته ئه‌و فیلمانه‌ی وا بۆ نمونه بۆ شه‌مکی مال پیشان ده‌دران و به‌شی زۆریان هی دووکانی عومه‌ری سولتانی (وه‌فا) و غه‌فووری ئاشناگه‌ر بوون.

له‌ کاتی نیشاندانی هه‌ر فیلمیک چه‌ند جار پشوو ده‌درا و خه‌لک له‌ سالۆنه‌که

دەھاتنە دەرى. سالۇنىكى ئىنتىزارى واى نەبوو و وا ھەبوو خەلگەكە بۇ پشوووان
 بېنە بەردەرگاي دەروە و سەر شەقامەكە! بى پوولەكان كە بلىتيان پېنەدەكردا، لە
 بەردەرگە رادەوہستان و لە كاتى دەسپىكردنەوہى فىلمەكە خۇيان تىكەلى ئەوانە
 دەكرد كە لە ژوورەوہ ھاتبوونە دەرى. كاتى باران دەبارى، لە دەروہ نەدەوہستان و
 ەسكەرئاغاش پياويكى بەبەزەيى بوو و زور جار كاتى دەبىنى كەسپك گزە دەكا و
 بى بلىت دەچىتە ژوورەوہ خۇى لە گىژى دەدا! يەككى لە مېتودەكانى بەكارى دەھىنا
 بۇ ئەوہى ئەوانى ژوور و دەروہى لى تىكەل نەبى، ئەوہ بوو سەتلىك ئاوى
 دەھىنا و دەستىكى تەرى بەسەر ئەوانەدا دەھىنا كە بلىتيان ھەبوو. ئەم مەراسىمە
 زور لە غوسلى تەعمىدى كلىسا دەچوو!

خۆشترىن شتى سىنەما ئەم ھەيەجانە بوو كە بىنەران نىشانىان دەدا و چەپلەيان
 بۇ دەستەي چاكەكان لى دەدا.

نرخى بلىتى بەشى پېشەوہ ۵ قران، نيوہ راست يەك تەمەن وھى «لۆژ» ىش ۱۵
 قران بوو.

زور جار فىلمەكەيان دەپەراند. ئىتر نازانم ئەوہ لەبەر ھوى تىكنىكى بوو
 يان ەلىيەشەل بەپەلە بوو زووتر بچىتەوہ مالەوہ! ھەر چى بى، تەماشاپچىيەكان
 دەيانزانى و دەستيان بە فېتو لىدان دەكرد و زور جارېش جىنوى راستەوخۇيان بە
 ەلىيەشەل دەدا. جەماعەتى ھەوزەگەرە ھەمىشە دژى سانسور بوون!»^۱

«مامۇستاي قوتابخانەكانى بۇكان خۇيان دەچوونە سىنەما، بەلام چوونى مندال
 بۇ سىنەمايان پى چاك نەبوو! جارېكيان لەگەل چەند كەس لە دۇستان دواى
 مەدرەسە چووين بۇ سىنەما. ھەموومان وەك جوو لە كاك... كە موڧىرى دەبىرستان
 بوو، دەترسايىن. لە نيوہى فىلمەكەدا، برادەرىكمان گوتى وا كاكى موڧىر لە پېشمان
 دانىشتوہ! كابرايەكى كالاولەبەدار لەسەر، چەند رەڧىف لە پېش ئىمەوہ دانىشتبوو و
 زور لە موڧىرەكەمان دەچوو. ھەموومان لەسەر زگ لە ۱۵ قرانىيەوہ چووين بۇ پېنج

۱. يادداشتى رېزدار رەھىم بەھرامزادەيە و ھەندىك زانىارى رېزدار كامران ئەمىن ئاوەشم
 ئاويتەي كردوہ.

قرانی و له‌ویوه هه‌لاتینه ده‌ری. له‌بهر دوخانیات راوه‌ستاین تا فیلمه‌که ته‌واو بوو. کاتیک خه‌لکه‌که هاتنه ده‌ری ئه‌و که‌سه‌ی وا به‌کاک‌ی مودیرمان دانابوو، له‌راستی‌دا مه‌شه‌دی مل...ی دارفرۆش بوو!»^۱

«هۆلی سینه‌مای بۆکان هه‌ندی‌ک جار بۆ کۆبوونه‌وه و وتاردانیش که‌لکی لئ‌وه‌رده‌گیرا. ئیمه هه‌ندی‌ک مامۆستا و قوتابی بووین که له‌ژیر کارتیکه‌ریی شانۆگه‌رییه‌کانی تاران و خویندنه‌وه‌یان له‌کتیب و گۆفاره فارسییه‌کان‌دا گرووپیکی تیئاتریمان له‌بۆکان پیکه‌ینا. من شانۆنامه‌یه‌کم به‌ناوی «پسر خاک» نووسی و دوا‌ی هه‌ندی‌ک ته‌مرین و پرۆوه، له‌سه‌ر شانۆی سینه‌ما سه‌عدی پیشانی خه‌لکمان دا. راده‌ی پیشوازی کردنی خه‌لکه‌که هه‌ر باسی نا‌کرئ. کاره‌که به‌چه‌پله‌لیدان و له‌بهر هه‌ستان و هاواری بژی بژی ته‌واو نه‌بوو؛ له‌هاتنه ده‌روه‌ی ئه‌کته‌ره‌کان‌دا خه‌لکی زۆر له‌گه‌لمان که‌وتن و به‌ره‌و نیوشاریان هیناینه‌وه. له‌بیرمه، نه‌مر کاک قادری سالمی^۲ یه‌ک له‌ئه‌کته‌ره‌کانی نابوو هه‌ر شانی خۆی و له‌گه‌ل خه‌لکه‌که به‌خیابان‌دا ده‌هات. راست وه‌ک خۆپیشاندانیک‌ی سیاسی لیهاتبوو.»^۳

سه‌باره‌ت به‌و شانۆنامه‌یه و کاری دیکه‌ی شانۆیی له‌سینه‌ما سه‌عدی بۆکان هیوادارم کاک برایم فه‌رشی، که خۆی له‌جه‌رگه‌ی کاره‌کان‌دا بووه بابه‌تیکی سه‌ربه‌خۆ بنووسی و بلاوی بکاته‌وه.

۱. یادداشتی ریزدار نادر فه‌تحیه.

۲. مانگی رابردوو سه‌هه‌مین سالی شه‌هید بوونی مه‌زلوومانه‌ی کاک قادر بوو.

۳. به‌شیک له‌وته‌کانی ریزدار عومه‌ری چه‌میدی که له‌سه‌ر ته‌له‌فۆن پێی گوتم.

جارێکی دیکه سینهما «سه‌عدی» ی بۆکان

من بۆ ده‌وله‌مه‌ند کردنی فایلێ سه‌بارهت به سینهما سه‌عدی و یارمه‌تی‌دانی ئه‌و که‌سانه‌ی وا له دوا‌ڕۆژدا میژووی بۆکان ده‌نووسن، لێره‌دا وتاری کاک برایم فه‌رشی و کاک ره‌حمان محهمه‌دیان و وتاری دووه‌می کاک مه‌نسور فه‌رپوخی ده‌هینمه‌وه:

ئا. وتاری کاک برایم فه‌رشی:

«له جارێکشانه‌وه بۆ سینهما سه‌عدی»^۱

ب. وتاری کاک ره‌حمان محهمه‌دیان

ئه‌م یادداشته‌ی خواره‌وه که گه‌لیک ورد و ده‌قیقن، نه‌مر ره‌حمانی محهمه‌دیان له‌سه‌ر وتاره‌که‌ی کاک برایمی نووسیوه و له راستی‌دا زیادکراویکه له‌و. یادی کاک ره‌حمان به‌خیر بێ که ئه‌م زانیاریانه‌ی چه‌ند سالێک پێش کۆچی دوا‌یی‌یه‌که‌ی بۆ ناردين.

چه‌ند تییینی و زیادکراو له وتاری «له جارێکشانه‌وه بۆ سینهما سه‌عدی»، نووسینی ڕێزدار برایم فه‌رشی.

له‌گه‌ڵ ده‌سخۆشی زۆری کاک برایمی خۆشه‌ویست له‌م یادداشته کورته‌دا هه‌ولم داوه، بگه‌رێمه‌وه بۆ گه‌شه‌ی هونه‌ر له سالانی پێشتر و یادیک له هونه‌رمه‌ندانی ئه‌و سالانه بکه‌م و ڕیزیان لێ‌بگرم. جا ئه‌گه‌ر شوینیکی وتاره‌که‌ی کاک برایمیش پێویستی به‌ ڕوون‌کردنه‌وه بووبی، ئه‌وا به‌ ئیجازه‌ی ئه‌و، ڕوانگه و بۆچوونی خۆم، که پشت‌ئه‌ستوو‌ره‌ به‌و زانیاریانه‌ی له دۆست و براده‌ری شاره‌زای خۆم وهرمگرتوون، ڕاگه‌یاندوووه:

۱. لاپه‌ره ۴: ئیجاره‌ی به‌ری دوو‌کانه‌کانی حه‌مه‌ده‌مین‌ئاغای ئیلخانی‌زاده، مینه‌ی ره‌شید ناسکی و مه‌لا ته‌ها وهریانه‌گرت. به‌ری قاسم‌ئاغای موهته‌دیش

1. <http://bokan.de/laperekan/nuseran/Braym/sinema%20seadi.pdf>.

مه‌حموودی ئیفتیخار و میرزای حه‌سار کۆیان ده‌کرده‌وه.

۲. لاپه‌ره ۵: له‌سه‌ر ئه‌و تۆزه قیره‌تاوه‌ی به‌ر دوخانیات، مه‌زهره‌ق و شیلا‌لاقه‌ش

ده‌خولایه‌وه و دووچه‌رخه‌سواریش ده‌کرا!

۳. لاپه‌ره ۶: ئه‌و که‌سه‌ی وا ته‌خته‌نهرده‌ و شه‌تره‌نج و شتی تری دارینی دروست

ده‌کرد، ئه‌رمه‌نییه‌ک به‌ناوی «مسرۆب» بوو که «میسرۆف»یان پینده‌گوت و

گوایه‌ له‌ بنه‌په‌ت‌دا «موهاجیر» بوو، واته‌ له‌ ئه‌رمه‌نستانی سوڤیه‌ته‌وه‌ هاتبووه

ناوچه‌ی ئیمه‌.

۴. لاپه‌ره ۷: له‌ سینه‌ما سه‌عه‌دی‌دا، حه‌سه‌نی ره‌سوولیانیش بلیتی ده‌فرۆشت و

سه‌دیقی مورادی (دۆینه‌)ش خه‌لکه‌که‌ی رینوینی ده‌کرد بۆ هۆله‌کان. هه‌روه‌ها

دیواری نیوان سی هۆلی سینه‌ماکه‌، سه‌ره‌تا نه‌رده‌ی ئاسن بوو، به‌لام مندانان له‌

که‌لیتی نه‌رده‌کانه‌وه‌ ده‌چوونه‌ به‌شه‌کانی تر! دواتر له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌، نه‌رده‌که‌یان

کرده‌ دیوار.

۵. لاپه‌ره ۸: ئه‌و که‌سه‌نی‌ و‌ا شه‌ربه‌تی میوژده‌ره‌شه‌یان ده‌فرۆشت، ئه‌حمه‌د

عه‌ده‌ و ئه‌حمه‌دی مامۆستا بوون، پینش ئه‌وانیش ئه‌حمه‌دی شاقولی بووه‌. نیاز

له‌ مامۆستا، نه‌مر مامۆستا شیخ حه‌سه‌نی کازمییه‌.

۶. لاپه‌ره ۹: ئه‌و سه‌هیده‌ی‌ و‌ا شیعرێ ده‌خوینده‌وه‌ و ده‌فه‌ی لی‌ده‌دا، ناوی سه‌هید

ره‌سوول و خه‌لکی هه‌ورامان بوو. یه‌حیاخانیش هه‌بوو که‌ به‌ که‌شکۆله‌که‌ی و

جل‌وبه‌رگی سپییه‌وه‌ ده‌گه‌را و شیعرێ ده‌خوینده‌وه‌ و خه‌لک پوولیان بۆ

ده‌خسته‌ ناو که‌شکۆله‌که‌یه‌وه‌.

- هه‌رله‌ و لاپه‌ره‌یه‌دا: ئورووچه‌ عه‌جه‌م جگه‌ له‌ فرۆشتنی بلیتی به‌خت‌نازمایی و

پۆزنامه‌، دوايه‌ له‌ خیابانی سه‌قز دووکانی ته‌عویزی ره‌وغه‌نی هه‌بوو و

به‌ چاوی کویره‌وه‌ پۆنی ماشینی ده‌گۆری و گریسکاری ده‌کرد.

- هه‌ر له‌ لاپه‌ره‌ی ۹ دا: ئه‌و لاوه‌ بالابه‌رزه‌، سه‌هید برامی شیربه‌گی بووه‌ که‌

ئێستا که‌ بۆته‌ خه‌لیفه‌ و له‌ به‌شیک له‌ هه‌ورامان مورید و مه‌نسوبی هه‌یه‌ و

خۆشی نیشته‌جیی بۆکانه‌ و خانه‌نشینی بانگی سادراته‌.

۷. لاپەرە ۱۱ و ۱۲: کاک موستەفا حەریری دەلی: بەزمی ورچ و مەیموون

هەلپەراندن لە کاروانسەرای «کەیکاوس» بەرپۆه دەچوو.

- هەمان لاپەرە: هەولەین فیلمی سینەما سەعدی بەگوێرەى بۆچوونى کاک

عوسمانى ئىسماعىلى «گربە وحشى»ى ئىرانى بوو. [«دختر لى» يەكەمین

فیلمى فارسى بووه كه له هیندوستان بەرھەم ھینراوه و لە سەردەمى

ئیمەدا لەمیژ بوو لەسەر ئیکران نەما بوو.]

۸. لاپەرە ۱۴: محەممەد عابیدی راستە.

ھەرودەھا نابى گەشەى ھونەرى نمایش و شانۆ، کتیبەركنى شیعرخویندەنەو

(مووشەرەین) و گۆرانى و سەما لە سالەکانى پێشتردا لە بیر بکەین.

ھۆلیکی گەورە بەگوێرەى ئەو کات لە سالەکانى ۱۳۳۵ - ۱۳۳۶دا بە ھیممەتى

نەمر «مەحمودى سیدقى»، سەرۆكى ئەو کاتى ئىدارەى فەرھەنگى بۆکان، لە بەشى

باکوورى رۆژاواى قەلاى سەردار، رۆوبەپووى خیابانى تازە، واتە ئەو شوینەى

وا دەپروانییە پاساژى سەید سەدیقى قورەیشى و مالى میرزا حسینى کۆچەرى،

کرایەو. ھۆلەکە بەرزتر بوو لە حەوشەى قەلا و بە چەند پلیکان دەچوو یە نیو

سالۆنەکە، ھۆلەکە سەکوی شانۆ و پەردەى مەخمەرى ھەبوو، لە دەستى چەپی

سالۆنەکەو بە دالانىکدا، بە پلیکان دەچوو یە سەر سەکۆکە. ھەر لەو دالانەو

دەچوو یە نیو ژووریکەو، کە بۆ گریم و خۆسازکردنى ئەکتەرەکان تەرخان کرابو،

ئەم ژوورە کەوتبوو پەشت پۆلەکانى دەرس گوتنەو. ئیمتیحانى قوتابیانیش لەوئدا

بەرپۆه دەچوو و پى و پەرسى حکومەتیش، وەک جەژنى ۴ى ئابان و ۲۱ى ئازەر

ھەر لەوئ دەکرا. ھەرودەھا چالاکیى ھونەرى وەک شانۆ، شیعر و گۆرانى و سەمای

کچان و ھونەرى تریشى لى بەرپۆه دەچوو.

لە سالى ۱۳۳۶دا، کە نەمر حەبیبوللا تابانى وەک بەرپرسی بارھیتانى لەش لە

مەھابادەو ھاتە بۆکان، جودا لە ئیشەکەى خۆى زۆرى خۆ بە گەشەپێدانى شانۆ و

مۆسیقا و بەشەکانى تری ھونەرەو ھەماندوو دەکرد. ئەم کەسایەتییە، خۆشى وەک

ئەکتەر لە نومایشەکاندا و پىراى قوتابیانى ھونەرەمەند چالاک بوو؛ کارى گرىمى

ئه‌کته‌ره‌کانیش هەر ئه‌و ده‌یکرد.

دواتر به‌ریز قه‌ره‌پاپاق که خه‌لکی نه‌غده و خۆی مامۆستای وینه بوو، زۆر هۆگری به‌شه‌کانی تری هونەر وهک شانۆ و موسیقا بوو. له بیرمه له‌گه‌ل ڕیزدار سه‌ید یاسینی حسینی و چهند که‌سیکی تر نومایشی «ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدونی» یان هینایه‌ سه‌ر شانۆ و خۆشیان وهک ئه‌کته‌ر تیندا به‌شدار بوون.

به‌ریز هه‌مه‌ده‌مینی مورادیان کارمندی دوخانیات له‌گه‌ل به‌ریزیکی سه‌قزی‌دا که خۆی ده‌کرد به‌ ژن، نومایشی کۆمیدییان له‌و سالۆنه‌ی قه‌لا به‌ریوه‌ ده‌برد و خه‌لک زۆریان پێخۆش بوو.

به‌ریزان سدیقی کاوه‌یی و برایمی مه‌عرووفی و چهند ئه‌کته‌ریکی تر به‌ جل‌وبه‌رگی کوردی و زمانی فارسی، نومایشی عه‌لی مه‌ردان‌خانیان به‌ریوه‌ برد. به‌ریز برایمی که‌ریمی کارمندی دوخانیات له‌ نومایشه‌کان‌دا، گریمی ئه‌کته‌ره‌کانی ده‌کرد.

به‌ریز سوله‌یمان که‌ریمی به‌ریرسی بارهینانی له‌ش، جودا له‌ به‌ریرسی‌یه‌تی ئیشه‌که‌ی خۆی له‌ هاوکاری و به‌ریوه‌بردنی چالاکی هونەری‌دا تیکۆشه‌ر بوو. من و به‌ریز ئه‌نوه‌ری سولتانی قوتابی پۆلی هه‌وته‌م بووین له‌ قه‌لا، موناژه‌ری چیشتی ئیرانی و فه‌ره‌نگیمان له‌و سالۆنه‌دا به‌ریوه‌ برد. من لایه‌نگری چیشتی فه‌ره‌نگی بوم و کاک ئه‌نوه‌ریش هی ئیرانی.

چالاکی و هه‌لسوورانی بێ‌وچانی نه‌مر ئه‌حمه‌دی سامبه‌گی چ له‌باری وه‌رزشی و چ له‌ ئیشی هونەری‌دا، له‌ ته‌واوی ده‌ورانی قوتابی‌تی و کاربه‌ده‌ستی‌دا، نابێ له‌ بیر بچێ و ده‌بێ به‌رده‌وام ریزی لی‌بگیری.

لێ‌رده‌دا ده‌بێ یادیک له‌و کچه‌ قوتابییه‌ به‌ریزانه‌ بکه‌م که له‌و سه‌رده‌مه‌دا، چالاکی هونەرییان ده‌کرد و بو‌یرانه‌ شان‌به‌شانی قوتابیانی کورگه‌شه‌یان به‌ هونەری شانۆ و ئاواز و سه‌ما ده‌دا. ده‌توانم ئه‌م به‌ریزانه‌ ناو به‌رم و داوای لی‌بووردن بکه‌م له‌و خۆشه‌ویستانه‌ی که وه‌بیرم نه‌که‌وتونه‌وه و ناویان له‌ قه‌له‌م‌که‌وتوه:

به‌ریزان په‌روین مه‌نگورێ، فه‌وزیه‌ که‌فش‌دووزی، ژیلا ئه‌ورامی‌پوور، خانمۆلی

وەستا حەمەسالاھەیی بەننا و زۆر خاتوونی تر.

هەول و تیکۆشان و دلسۆزیی بەرپێز کاک برایمی فەرشی و گرووپەکەیی لە بەشی شانۆدا هیچ کات لە بیر ناچن.

چالاکیی ئەم بەرپێزانەش لە بەشەکانی هونەری شانۆ، موسیقا، گۆرانی و شتی تر لە یادی خەڵکدا هەر ماوه و هەر دەمیانی:

بەرپێزان: مەنسور فەرپروخی، برایانی مەردانبەگی، حسینی رەحیمی پوور، مینەیی شیرخانی، حسینی دێبەندی، ئەبووبەکری غەفووری، حسینی سەرکار، عوسمانی فەتھی، سمایی فەتھی، حسینی مەلیک پوور، عوسمانی ئیسماعیلی، حسینی مورادبەگی، خالد پزایی، موستەفا حەریری، غەفووری حاجی غەفووری، عەزیزی حەریری، حسینی سەعیدی، عوسمانی موبارەکی، عەلی میرزایی، فەتاهی تاهیرئازەر، محەممەد عابدی، حەسەنی دەرزی، جەمال باباحوسینی، سەلاح نەزەری و تەها تەحریریان.

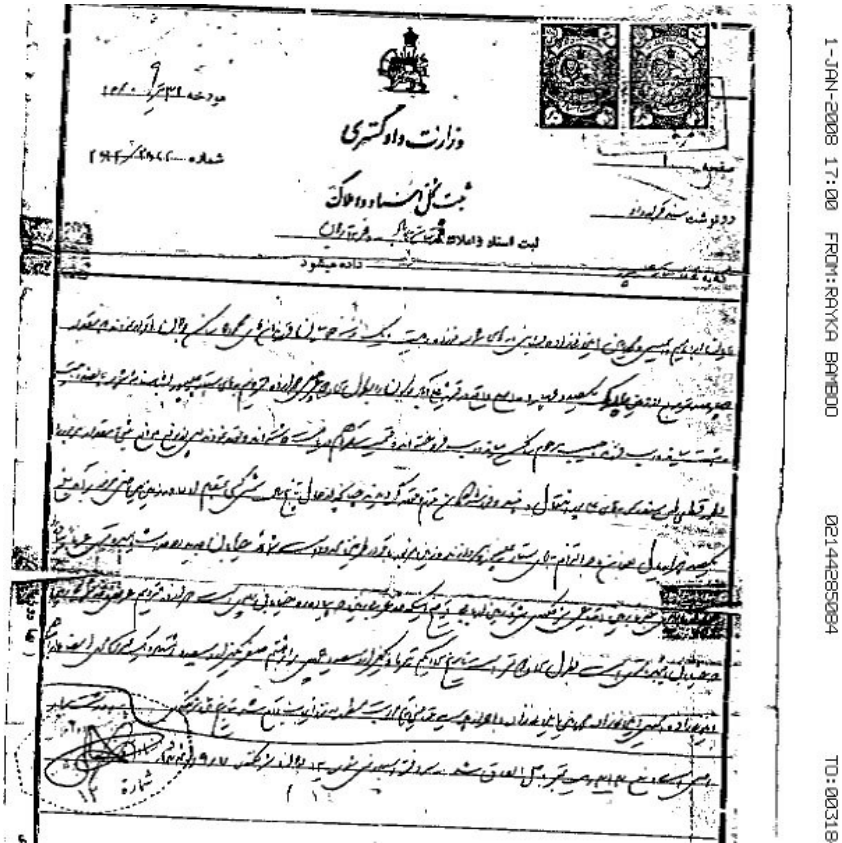
پ: وتاری دووھەمی کاک مەنسور فەرپروخی

سینەمای بۆکان

ئەم بابەتە لە درێژەیی وتاریکدا دەنوسم کە پیشتر سەبارەت بە سینەمای بۆکان نووسیویوم و لە مەلپەری پۆژەلات - بۆکاندا بلۆکرا بوو.

لێرەدا، مەبەست دووپات کردنەوی نووسراوەکانی پێشووی نییە، بەپێچەوانە تەنیا باس لە و شتەکان دەکەم کە پیشتر نەگوتراون و وا هەیه بەشی زۆری خۆینەرانیشت لێیان ئاگادار نەبن. لێرەدا سیاسی زۆری رەعناخانم ئەحمەدەین دەکەم کە زانیاری و بەلگەنامەکانی راگەییەندراوی نیو ئەم وتارەیی بۆ من و لە راستی دا بۆ خۆینەرانی و بۆ مانەووە لە میژووی و لاتەکەیی دا ناردوووە. نموونەیی رەعناخانمی بەرپێز هەر زۆر بێ.

ئەووە وینەیی بەلگەیی کرپینی زەمین لەلایەن «سەتار عەلی پوور»ی خەلکی میانداووە، لە برایانی ئیلخانی زادە بە مەبەستی دروست کردنی سینەما لە شاری بۆکان.

1-JAN-2008 17:00 FROM: RANQA BARBOD

02144835094

TO: 00318

ئه‌وه‌ش ده‌قی ڕوونوس‌کراوی به‌لگه‌نامه‌که:

وزارت دادگستری، ثبت کل اسناد و املاک، ثبت اسناد و املاک شهرستان
مهاباد، دفتر ۱۲ بوکان، صفحه ۱، رونوشت سند قرارداد مورخه ۳۱ تیرماه ۱۳۴۰،
شماره ۲۶۲۲/۲۶۱۲، که به آقای ستار علی‌پور داده می‌شود:
آقایان ابراهیم، اسماعیل و محمدامین ایلیخانی‌زاده به‌شناسنامه‌های شماره ۱۹،
۲۱ و ۳ تماماً فرزندان آقای محمود آقا ساکن بوکان، اقرار نمودند که مقدار
چهارصد متر مربع از زمین پلاک ۱۱۴ اصلی واقع در قریه علی‌آباد بوکان
بطول ۳۲ متر و ۱۲/۵ متر عرض به آقای ستار علی‌پور به‌شماره شناسنامه
۵۲۸ میاندوآب فرزند حبیب مرحوم، ساکن میاندوآب فروخته‌اند و قیمت همه را

دریافت داشته‌اند و تعهد نمودند پس از رفع موانع ثبتی مقدار مزبور را بطور قطعی طبق سند رسمی به آقای ستار علی‌پور انتقال دهند و فروشندگان ملتزم و متعهد گردیدند چنانکه از حال تا پنج سال شمسی کسی بمقام اعاده زمین مزبور برآمد، مبلغ یکصد هزارریال وجه‌التزام به آقای ستار علی‌پور بپردازد و زمین مزبور شمالاً خیابان کشاورزی، جنوباً زمین ایتاعی آقای شرفکندی و شرقاً به زمین اربابی. توضیح اینکه مرز غربی زمین که پیاده‌رو خیابان پهلوی است دوازده متر و نیم عرض و حدود شمالی زمین که در خیابان هیجده متری است به طول سی و دو متر است.

تاریخ سی و یکم تیرماه یکهزار و سیصد و چهل شمسی برابر با هشتم صفر یکهزار و سیصد و هشتاد و یک قمری.

محل امضا ابراهیم ایلخانی‌زاده، اسماعیل ایلخانی‌زاده و محمدامین ایلخانی‌زاده به احراز پیوست [؟]...

مراتب مسطوره در نزد اینجانب قلمی شد بتاریخ متن [؟] شرفکندی.

رونوشت برابر اصل است. مبلغ ۲۱۳ ریال تمبر به اصل الصاق شد.

سردفتر اسناد رسمی شماره ۱۲ شهری [؟] بوکان، شرفکندی ۱۳۴۰/۹/۷ [مهر و

امضاء]

له نیوهرۆکی سه‌نه‌ده‌که‌وه‌واده‌ده‌که‌وه‌ی که به‌لگه‌ی سه‌ره‌کیی نه‌بێ و پروونویشت بێ، واته وهک له ده‌قه‌که‌دا هاتوو، به‌لگه‌ی فروشی «قطعی» و «ثبتی» دوای چاره‌سه‌رکرانی «به‌ربه‌ستی سه‌بتی» ده‌ده‌کری. ئەم به‌ربه‌سته دوور نییه هه‌مان کێشه‌ی عه‌رصه و ئەعیانیی ملگه‌کانی بوکان بێ که له کۆنه‌وه له نیوان ئاگاکانی بوکان و خه‌لکی شاره‌که‌دا هه‌بوو.

سه‌تار عه‌لی‌پووڕ کۆ بوو؟

سه‌تار عه‌لی‌پووڕ پێگه‌یشتووێ ب‌نه‌ماله‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند و باغداره له میان‌دواو. سه‌تار له په‌نا باغداری‌دا که به‌میرات پێی‌گه‌یشتبوو، کاروکاسبی دیکه‌شی ده‌کرد.

ناوبراو نوینه رایه تیی شیرکه تی جیبی له میانداو هه بوو، هه روه ها خاوه نی ریزه دوو کانتیک و سینه مای میانداو ایش بوو. هوی دروست کردنی سینه ما له بوکان له لایه ک دهگه ریته وه بو دوستایه تیه ک که مه رحومی سه تار علی پوور له گه ل ئاغاکانی بوکانی هه بوو (به فرۆشتنی ماشینی جیپ و تراکتور و کومباین)، له لایه کی تریشه وه ئەزمونی سینه ماداری له میانداو. مه رحومی سه تار له گه ل ئاغاکانی دهو روه بی بوکان و سه قز و مه هاباد و نه غه ده و شنۆ دوستایه تی و ئالشی و ویرشی کردوه و که ره سه یه کی زوری له ماشینی جیپ و تراکتور و کومباینی به قهرز و قیستی سالانه پی فرۆشتون.

به رله دامه زرانی کوماری کوردستان ریزدار که ریم ئەحمه دهین (وه زیری پۆست و تیلگراف له کوماری کوردستان) ئەرکی به رپرسایه تیی شیرکه تی نه تی میانداوی له ئەستو ده بی و ئەوهش ده بیته هوی دوستایه تیی ئەو به ریزه له گه ل بنه ماله ی سه تار علی پوور.

له کوتای مانگی به هاری سالی ۱۳۴۰ کاتیک که بنه ماله ی ئەحمه دهین به مه به سستی پیکهینانی جه زن و گووه ندیک بو خاتوو ره عنا، به هوی وهرگرتی دیپلوم، به ره و قه باغکه ندی (قه باغکه ندی) مالی خالی وهری ده که ون، له کارپژی میانداو تووشی سه تار ده بن و داویان لی ده کا که میواندارییان بکا. کاتیک سه تار له مه به سستیان تیده گا که به مه به سستی گووه ند بو قه باغکه ندی ده چن، گه لیک پیی خوش ده بی و ده لی که غوه لام چه یده ریش دیپلومی وهرگرتوه و با جه ژنه که بکه ین به دوو.

خاتوو ره عنا کچی گه وره ی ریزدار که ریم ئەحمه دین ده بیته هاوسه ری غوه لام چه یده ر علی پوور، کورپی گه وره ی سه تار. زهماوه ندی غوه لام چه یده ر و خاتوو ره عنا ئەو کات ده نگدانه وه یه کی زوری لی ده که ویته وه و به زهماوه ندیکی شاهانه ناوی ده بن، واته له و کاته وه که بووک به ره و مالی زاوا وهری ده که وی هه تا ده گاته مالی، چارده جار قوربانیی له به رده م ده کړی، که ئەوه خوی ده بیته هوی دره نگ گه یشتنی بووک بو مالی زاوا.

به هوی خزمایه تی دایکم له گه ل بنه ماله ی ئەحمه دهین، به خوشییه وه توانیم به لگه ی

سەرەکی کپینی زەمین بوو سازکردنی سینەما بە فاکس وەر بگرم. بە پیتی ئەم سەنەدە، شوینی سینەما لە گەڵ مالى ریزدار شەرەفکەندى و ماموستا حەقیقى و ئەوانەى ترى دەورو بەریان لە مەحدودەى عەلیابادى بۆکان دا بوون، واتە مەحدودەى شارى بۆکان ئەوکات تا شیرکەتى نەوتى قەدىم و پيش مالى حەقیقى و شەرەفکەندى بوو.

سازکردنی بینای سینەما شتیک زیاتر لە سالیکی پیدەچى و جیگەى دانیشتنى سى سەد کەسى تیدا ئامادە دەکرى. سینەما لە سالى ۱۳۴۱ دا دەست بە کار دەکا. خاتو رەعنا ئاوا باسى دەست بە کارکردنی سینەما دەکا:

«عەلى داداشوهند، ناسراو بە عەلیبەشەل لە سینەمای بۆکان یەكەم کەس دەبى کە پرس و راي پیدەکرى بۆ وەرچى خستنى سینەما لە بۆکان، کە بەرلەووە لە ميانداو و کارى ئۆپیراتۆرى سینەمای ئەو شارەى کردبوو. هەر وەها دا بین کردنى چەند کەس بۆ کار کردن لە سینەما، کاک غەفوور ئاشناگەر کە پيشتر پەيوەندى دۆستانەى لە گەڵ سەتار عەلى پوور دەبى، وەک سەرپەرشتى کریکارانى سینەما دیارى دەکرى.» بە پینچە وانەى ئەوەى کە دەگوترى، کاک غەفوور هەتا سالى ۱۳۴۷ خاوەنى سینەما نەبوو و نیو بە شیشى نە دراوەتى. بە پیتی ئەم بەلگە یەى کە خاتو رەعنا وەک دەسخەت لە ئیدارەى سەبتى ورمى وەرگرتوو، کاک غەفوور لە سالى ۱۳۴۷ دا دەبیتە خاوەنى ئەعیانى (واتە بینای سینەما).

لە سالا کانی ۴۵-۴۶ دا کاروبارى سینەما بەرەو کەسادى دەروا و خاتو رەعنا خۆى بۆ سەرپەرشتى کردنى سینەما دیتە بۆکان و ماوەى نزیک بە دوو سال لە بۆکان، لە بالە خانەکەى بینای سینەما دا نیشته جى دەبى. خاتو رەعنا لە سەر دەمە کانی دامەزرانى پایگای کەشاوهرزى لە سەر ریی ميانداو بۆ مەهاباد لە سالى ۱۳۴۷، لەو شوینە وەک کارمەند دادەمەزرى و سینەمای بۆکان دیتەووە سەر رەوالی پيشووى خۆى و کاک غەفوور ئاشناگەر دیسان سەرپەرشتى کاروبارەکان بە ئەستۆوە دەگریتەووە کە لە ئەنجامیش دا دەبیتە خاوەنى شەش دانگ ئەعیانى سینەما.

کاروکاسیبى سەتار عەلى پوور لە سالا کانی ۱۳۴۲ - ۱۳۴۳ دا، بەهۆى دامەزرانى

ئیسلاحاتی ئەرزییه‌وه که ده‌بیتته هۆی نزمیی داهااتی ئاغاگان له ناوچه‌دا و نه‌مانی ده‌ودوو و نه‌دانی قیسته‌کانی سالانه له‌لایه‌ن مشتهرییه‌کانیییه‌وه، که‌سادی دینی، باغات له‌ده‌ست ده‌چن، نماینده‌گیی جیپ نامینی و شیرکه‌تی جیپ ده‌ست به‌سه‌ر ملکه‌کانی‌دا ده‌گرئ که یه‌ک له‌وان سینه‌مای بۆکان ده‌بی. له‌کو‌تایی زستانی ۱۳۵۵ له‌نیوه‌شه‌ویکه‌دا سینه‌مای بۆکان ئاور ده‌گرئ، عه‌لییه‌شه‌ل ده‌لی ئیتیسالی کاره‌با ده‌بیتته هۆی ئاورگرنتی سینه‌ما (؟) که‌س بۆ کووژاندنه‌وه‌ی ئاگری سینه‌ما نه‌چوو. له‌دوای فه‌وتی سه‌تار، غوه‌لام حه‌یدەر که‌ چه‌ند سالیک به‌رله فه‌وتی بابی تووشی نه‌خۆشییه‌کی گران ده‌بی، ئیتر وه‌ک وه‌ره‌سه‌ توانایی سه‌ره‌رشتیی کاروباری نابئ و کاتی ئال‌و‌گۆره‌که‌ی ئیران دئ.

له‌به‌لگه‌که‌دا هاتوو، که‌ زه‌مینه‌که‌ له‌ برایی ئیلخانی‌زاده ک‌ردراوه. له‌دوای ته‌فکیکی زه‌مینه‌کانی بۆکان و دیاری‌کردنی به‌شی هه‌ریه‌ک له‌ برایی ئیلخانی‌زاده، ئه‌وکات روون نه‌کراوه که‌ زه‌مینی سینه‌ما به‌لای کام برادا که‌وتوو. به‌پیی ئه‌وه‌ی که‌ سه‌تار عه‌لی‌پوور شکستی دینی و دواییش فه‌وت ده‌کا، وه‌ره‌سه‌که‌ی، واته‌ غوه‌لام حه‌یدهریش، به‌هۆی نه‌خۆشییه‌وه‌ توانایی ره‌فع و پ‌جوعی کاره‌کانی نابئ، سینه‌ما به‌بی خاوان ده‌مینیتته‌وه.

به‌وردبوونه‌وه‌ له‌و به‌لگه‌نامه‌ ده‌سخه‌ته‌ی وا له‌ ورمی به‌ خاتوو په‌عنایان داوه، ده‌رده‌که‌وئ که‌ کاک غه‌فوور دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ سالی ۴۷ ده‌بیتته‌ خاوه‌نی شه‌ش‌دانگ ئه‌عیانی سینه‌ما، خۆی ده‌ست ده‌کا به‌ چه‌ند مامه‌له‌ له‌سه‌ر ئه‌عیانی سینه‌ما، هۆی ئه‌م کاره‌ش ده‌گه‌ریتته‌وه‌ بۆ چۆنییه‌تی کرینی شه‌ش‌دانگ ئه‌عیانی سینه‌ما له‌لایه‌ن کاک غه‌فووره‌وه‌. کاتی که‌ شیرکه‌تی جیپ ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌عیانی سینه‌مادا ده‌گرئ و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ کاروکاسیی سینه‌ما به‌ره‌و که‌سادی ده‌روا و خاتوو په‌عنا سینه‌ما به‌جی‌دیلی و له‌ ئیداره‌ی که‌شاوهرزی ده‌بیتته‌ موچه‌خۆر، ئه‌وکات ناوی حه‌یدەر ئه‌که‌به‌ریان دیتته‌ کایه‌وه.

خاتوو ره‌عنا باس له که‌مته‌رخه‌میی خوئی و بنه‌ماله‌که‌ی ده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی که له کاتی خوئی‌دا چالاکیی ئه‌وتویان له خو نیشان نه‌داوه بۆ سه‌بت کردنی زه‌مینی سینه‌ما، تاکوو سالی ۱۳۷۲ که ئیدیعانامه‌یه‌ک بۆ دادگای ته‌وریز ده‌نی‌رن و وه‌لامه‌که‌شی وه‌رده‌گرنه‌وه که سینه‌مای بۆکان له کاتیک‌دا که هر سینه‌ما نه‌ما‌بوو، له سالی ۱۳۵۹‌دا له‌گه‌ل سینه‌ماکانی ئازهر‌بایجان موساده‌ کراره بۆ بونیادی موس‌ت‌زه‌ع‌فان و جان‌بازان (برواننه به‌لگه‌نامه‌ی کو‌تایی ئه‌م وتاره).

کاتیک که شاری بۆکان ده‌گیریته‌وه و حکومه‌ت حاکم ده‌بیته‌وه، زه‌مینی سینه‌ما به پینچ میلیون تمه‌ن ده‌فروشری به کابرایه‌کی عه‌جه‌م.

P.1

TO:0031848731652

2214225024

1-324-2008 17:22 FROM:RAYGA BAMBUC

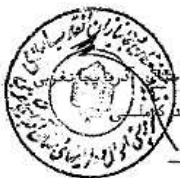
شماره ۱۴۱۴/۴
 تاریخ ۱۴۱۴/۴/۲۲
 پیوست

اموال و دارایی‌های استان آذربایجان غربی

آقای غلام حیدر - علی‌پور نماینده وراثت مرحوم ستار علی‌پور

پاسخ نامه مورخ ۷۲/۶/۲۴ شما - اشعار میگردد همانطور که اطلاع دارید دادگاه انقلاب اسلامی تبریز در آبانماه سال ۱۳۵۹ کلیه سیمای های آذربایجان غربی را بموجب حکم شماره ۴/۸۲۹۴ صادره از آن دادگاه به نفع مستضعفان صادره کرده است و اخیراً "مرصه سیمای بوکان طبق مقررات از طرف اداره اموال و داراییهای مستضعفان و جوانبازان آذربایجان غربی بمزاییده گذاشته شده و بقروش رفته است و فعلاً" در مورد شکایت شما وسایر ورثه اقدامی برای این اداره میسر نیست%

سرپرست اموال و دارایی‌های استان آذربایجان غربی

محمد

شېعر، شروقهی شېعر و ژياننامهی شاعيران

شېعر بۆ كوردیش وهك گهلانى ديكهی ناوچه، هونهری يهكهمه و زياد له هه موو هونهریكى ديكه گه شهی كردوو؛ ئەم بالاسه ندنهی شېعر به شيوه يهك بووه كه برستی له هونه رهكانی ديكه برپوه و بۆ نمونه، دهوری ميژوو، چيروك و شانۆشی گيپراوه و وهك دهبينين له م بواراندا گوپه پانی هونه رمان تا سه ره تاكاني سه دهی بيسته ميش به تال بووه و پاله وانیکي لي هه لئه كه وتوو و ته نيا شېعره كه ديته مهيدان و وهك جيگره وهی ئەوان قسه دهكا. شيعری كوردی ته نانه ت بۆته دهقی ئايينيش (سرووده كانی يارسان يان كتيبي «نزانى؟ مزگانى!») نه مر دوكتور سه عيدخانى كوردستانى، كه بانگه وازه بۆ مه سيحييه ت به شيعری هه ورامى).

ناوچهی بۆكان به تاييه ت له سه دهی بيسته م دا شاعيری گه و ره ی لي هه لگه وتوون: (حه قيقى، ئاوات، نوورى و...); له نوپوونه وهی شيعری كوردیش دا، بۆكان هه ر قسه ی يه كه می كردوو (سواره، وهفا و...); ته نانه ت ئيستا بۆكان قوتبيكى گه و ره ی شيعری كلاسيكى نوپيه (ناسۆ). ئەم به شهی كتيبه كه ئاورپكى سه رپيپى له هه ندیک شاعيری ناوچه كه و كاره كانيان ده داته وه.

دهسنووسی نووسراو له بۆکان

کهشکۆلی عهزیز و سهوزهحمهه

ئوهی لیڤهده دههوهی بیناسینم کهشکۆله شیعریکه که سالی ۱۸۸۰ له بۆکان نووسراوتهوه. خاوهنی ئیستای کهشکۆله که ریزدار عهبدوللا رۆسته می مامۆستای خانهنشینی بۆکانییه و نووسه رانی کهشکۆله کهش باو باپیری ئهون. کهشکۆله که به هیممه تی ریزدار رهحمانی محهمه دیان گه یشتۆته دهست من و منیش بابته تیکم له سهه نووسیوه که له ژماره یه که می گوڤاری ژین، چاپی بنکه ی ژین له سلیمانی، لاپه ره ی ۲۲۱ تا ۲۳۴ (پوشپه ری ۲۰۰۹) دا بلاو کراوته وه.^۱

سالی نووسرانی کهشکۆله که ۱۸۸۰ (سالی شیخی) و ماوه یه کیش دوا ی ئه وه. نووسه رانی کهشکۆل مام و ئامۆزای نهر وه ستا عه بدو پر رهحمانی ددان ساز باوکی کاک عه بدوللای رۆسته می بوون و له گوندی تورکمان که ندیی رۆژه لاتی بۆکانه وه هاتوونه ته بۆکان و له وئ ژیاون.

کهشکۆله که که گه لیکیش به باشی پاریزراوه، سه رجه م ۱۰۲ پارچه شیعی تییدا تۆمار کراوه. شیعره کان زۆر به یان کوردی و به شیکی که میان فارسین. شیعره کوردییه کان هه ندیکان هه ورامین (شه فیع، میرزا فه تحوللا و...)، به لام زۆرایه تییان کرمانجی خواروون، وهک: «هی ئه حمه دی کۆر، وه فایسی، ئه ده ب، نالی، حه ریق، شه هاب و شیخ رهزا تاله بانی». قورسایه تی شیعره کان هی ناوچه ی موکریانه و

1. <https://zheen.org/govaryzheen/>

<http://www.bokan.de/laperekan/nuseran/Kak%20Anwer/keshkol2.pdf>.

بە تايبەت شيعرەكانى ئەحمەدى كۆر زۆرتەرين شوپىيان لە نيو لاپەرەكانى كەشكۆلە كەدا
 بۆ تەرخان كراوە. ھەر ئەو ھۆى پەيوەندى كەشكۆلە كە بە بۆكانەو ھەردەخا،
 گەرچى ناوى نووسەران و پەيوەندى خزمایەتپيان لە گەل خاوەنى بۆكانى ئىستاي
 دەسنووسە كە بۆ سەلماندى ئەم راستىيە بەسە.

دەركەوتنى ئەم كەشكۆلە ھەوالىكى خۆشە و بۆ ميژووى ھونەر و ئەدەبى
 ناوچە كە بەلگەيەكى بەكەلكە. ئەو ھەندەى ئاگادار بىم كاك ھەمەدەمىنى شاسەنەم
 چەند كەشكۆلىكى دىكەى لە بەردەستدان كە ئەوانىش ھى بۆكان و ناوچەكەن و
 ھىوادارم بتوانى بە شىوہيەك بلاويان بكاتەوہ. كەشكۆلەكانى كاك ھەمەدەمىن و ئەم
 كەشكۆلەى عەزىز و سەوزەحمەد، ھاورى لە گەل دەسنووسەكانى بەغدا كە مامۆستا
 مەمەدەلى قەرەداغى لە كتيبى كەشكۆلى كەلەپوورى كوردىدا ناساندوونى،
 دەتوانن گەنجىيەكى بەنرخ بن لە كارى زانستى و ھونەرىي پيشىنيانى ئىمە لە
 بۆكان و لە كوردستان بەگشتى.

کیشی شیعرى هه ندىک شاعیرى بۆکانى

کتیبى گه لیک به نرخی مامۆستا عه زیز گه ردی به ناوی «رابه رى کیشى شیعرى کلاسیکی کوردی» دیارده یه کی شازه له لیکۆلینه وه ی بنچینه یی کیشى شیعرى شاعیرانى «عه روزى ویژ» ی کورددا.

مامۆستا به نه فه سیکی گه لیک دریژ سه رجه می دیوانى زیاد له ۸۲ شاعیرى کوردی «تقطیع» کردوه و «به حر» ه عه روزیه کانی هه موو غه زهل و چامه ی نیو ئه و دیوانه ی پی ناساندووین. شیوازی کاره که ی له سه ر «تقطیع» کردنی مه تلعه - واته فه ردی یه که می هه ر پارچه شیعریکه و به و شیوه یه سه روبه رى هه موو شیعریکى نیو دیوانه کانی له بارى عه روزى عه ره به وه ده سنیشان کردوه.

من ناچمه سه ر باسی ئه و گیره و کیشه یه ی وا له سه ر عه روزى بوون و برگه یی بوون، هه روه ها گونجاوی گۆرانی ئه میان بۆ ئه و و پینچه وانه که ی له ئارادایه، به لام هه ر چۆنیک بئ به شی هه ره زۆرى سه رمایه ی شیعرى گه له که مان له رابردوو و ته نانه ت ئیستاش دا خۆ له شیعرى عه روزى دا ده نوینى و به و بۆنه یه وه خاوه نی گرنگایه تیبى تایبه ته. شیوازی دارشتنى کتیبه که ش گه لیک ریکو پیک و جیگه ی بروایه و ده توانى یارمه تیده ریکى باشى خویندکارانى ئه ده بی کوردی بئ.

ئه وه ی بۆکان بگریته وه و گه لیکیش گرنگه ئه وه یه که ۷ دیوانى ۶ شاعیرى ناوچه که ی ته قطیع کردوه. ئه م کاره پینشتر که س نه یکردوه. ئه وه ش بابه ته کان: ئه حمه دى کۆر: لاپه ره ی ۲۶ى کتیبه که، له سه ر بنه ماى دیوانى شاعیر، چاپى ئه نیسى، سه رجه م ۵۱ پارچه شیعر، به حرى شیعره کان: په مه ل، په جه ز، هه زه ج، به سیت.

میسباحوددیوانى ئه ده ب: لاپه ره ۷۶ى کتیبه که، له سه ر بنه ماى دیوانى شاعیر، چاپى هه ولیر، سه رجه م ۷۶ پارچه، هه روه ها لاپه ره ۸۳ى کتیبه که، له سه ر بنه ماى دیوانى شاعیر، چاپى به غدا، سه رجه م ۱۲ پارچه ی تر؛ به حرى شیعره کان: هه زه ج،

رهمەل، موزاریع، رهجهز، سه‌ریع، موقتاریب، موجته‌س.

عه‌باس حه‌قیقی: لاپه‌ره‌ی ۲۲۳ی کتێبه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر، چاپی ئینتشاراتی سه‌لاحه‌ددین، سه‌رجه‌م ۵۶ پارچه؛ به‌حری شیعره‌کان: هه‌زه‌ج، رهمەل، موزاریع، رهجهز، خه‌فیف، سه‌ریع.

سه‌یفولقوزاتی قازی: لاپه‌ره‌ی ۳۴۷ی کتێبه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر، چاپی ئه‌حمه‌دی قازی، سه‌رجه‌م ۱۸ پارچه؛ به‌حری شیعره‌کان: هه‌زه‌ج، موزاریع، رهمەل.

مه‌لا مارفی کۆکه‌یی: لاپه‌ره‌ی ۵۴۳ی کتێبه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر، چاپی سه‌یدیان، سه‌رجه‌م ۵۰ پارچه؛ به‌حری شیعره‌کان: هه‌زه‌ج، رهمەل، موزاریع، موجته‌س، خه‌فیف.

خالیله‌ حیسامی (هیدی): لاپه‌ره‌ی ۷۴۷ی کتێبه‌که، له‌سه‌ر بنه‌مای دیوانی شاعیر (کاروانی خه‌یال)، سه‌رجه‌م ۷۶ پارچه؛ به‌حری شیعره‌کان: رهمەل، هه‌زه‌ج.^۱

۱. عه‌زیز گه‌ردی، «رابه‌ری کتێبی شیعره‌ی کلاسیکی کوردی، لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی» ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریان، هه‌ولێر، ۲۰۰۳، ۷۹۰ لاپه‌ره، کوردی.

شیخ‌ریکی فارسیی شیخ‌بابا

شیخ بابا سه‌عیدی غه‌وساباد هاوړی له‌گه‌ل حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌رداری موکری، سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قز و حه‌مه‌خانی بانه له یه‌که‌مین پوژه‌کانی هیترشی سپای داگیرکهری عوسمانی بو سه‌ر پوژه‌ه‌لاتی کوردستان و نازهر‌بایجانی ئیران له ماوه‌ی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌دا، به‌تاوانی لایه‌نگری کردنی سپای پووس، گیرا و ئیعدام کرا. شیخ‌بابا که‌سایه‌تیبه‌کی ناو‌به‌دروه‌ی سیاسی، کو‌مه‌لایه‌تی و ئیبنی ناوچه‌ی موکریان و خه‌لکی غه‌وساباد بو.

«شیخ بابای به‌رزنجی له دواړوژانی مانگی سه‌فه‌ری ۱۳۳۳ی کوچی له دئی غه‌وساباد له‌لایه‌ن سپای داگیرکهری عوسمانییه‌وه ده‌گیرئ و ده‌یبه‌نه که‌ریزه‌ی گلی. سئ پوژان له‌وئ ده‌سبه‌سه‌ر ده‌بی و هه‌لیده‌پیچن تا حوکمی جیهاد و شه‌ر له‌گه‌ل پووسان په‌سند بکا، به‌لام مل نادا. سه‌رکردایه‌تی سپای عوسمانی له دادگایه‌کی پووکه‌ش و هه‌ره‌مه‌کی‌دا حوکمی ئیعدامی بو ده‌برنه‌وه و به‌فه‌رمانی ئه‌فسه‌ریک به‌ناوی عومه‌ر ناجی‌به‌گ له داری بیدادی ده‌دن.

شیخی شه‌هید ناسراو به «صدرالسادات» له که‌ریزه‌ی گلی ده‌نیژئ و پاش هه‌شت مانگ خزم و که‌سی ده‌چن گوره‌که‌ی هه‌لده‌دنه‌وه و رایدی‌گوین بئ غه‌وساباد و له‌ئو گومبه‌زی شیخ ئه‌حمه‌دی برای ته‌سلیم به‌خاکی ده‌که‌نه‌وه.»^۲
ماموستا هه‌ژار له به‌شی مه‌هابادی به‌ره‌وموکریان‌دا ده‌لئ:

گیانی خوئی داوه به‌تو شیخ‌بابا

باوی شادی بوو ئه‌گه‌ر ئه‌و مابا

۱. به‌گویره‌ی نووسینی ئیبراهیم ئه‌فخه‌می، حه‌مه‌حوسین‌خانی سه‌ردار و سه‌یفه‌ددین‌خانی سه‌قزی پوژی ۲۳ی سه‌فه‌ری ۱۳۳۳ی مانگی له مه‌راغه ئیعدام کراون [که به حیسابی من ده‌کاته ۱۹۱۵/۱/۱۱ی زاینی]. بئ: ابراهیم افخمی، تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان، انتشارات محمدی، سقز، ۱۳۶۴ (۹)، ص ۲۱۳.

۲. سعیدی، سید مسعود «زندگانی عارف شهید شیخ باباسعید برزنجی غوث‌آباد»، ص ۵۲ و ۷۱، چاپ اول ۱۳۹۶/۲۰۱۷، انتشارات زانکو.

له پهراویزی شیعره که شدا دهنووسی:

«شیخ بابا، شیخی غه وسابات بووه، سهره کی کومه لیک بووه گفتیان له رووسیای قه یسه ری وهرگرتوو ئیسیقلال بدا به کوردستان و ئه وانیش دژی تورکان شه پر بکه ن... تورکان به و توهمه ته، ده گه ل حه مه حوسین خانی سهردار و سه یفه ددین خانی سه قزی، ئیعدامیان کردوو.»^۱

له گه لیک سه رچاوه ی دیکه شدا به کورتی یادیکی لی کراوه و ئاماژه یه کی پیکراوه؛ له وانه، ئیبراهیم ئه فحه می (پیشتر) و سه ید محه ممه دی سه مه دی، که شیخ بابا به «عارف و شاعیری گه وره ی کورد» ناو ده با.^۲ به لام له لیسته ی ناوه کانی «تاریخ مشاهیر کرد» ی نه مر بابامه ردوخ رۆحانی دا چاوم به ناوی شیخ بابا سه عید نه که وت، هیوادارم من هه له م کردبی.

پارچه شیعریکی شیخ بابا له که شکۆلی «حاجی میرزا محه ممه دی سه قه تی» کوری حاجی سمایل خاریجه ی مه هابادی و باپیری ریزدار فه تاحی کاویان دا تۆمار کراوه. که شکۆله که له سالانی ده وروبه ری ۱۳۱۹ (۱۹۴۰ ی زایینی) دا نووسراوه ته وه و بریتیه له شیعری کوردی و فارسی زیاد له ۴۷ شاعیری کورد و فارس. من له ژماره ۲ ی گوڤاری ژین، چاپی بنکه ی ژینی سلیمانی دا بابه تیکم بۆ ناساندنی که شکۆله که نووسی و لیسته یه کم له ناوی شاعیران و شیعره کانیان پیکهانی. له لاپه ره ۲۱۷ شدا ئاماژه م به و پارچه شیعره ی شیخ بابا سه عید کرد.^۳

۱. هه ژار، «بۆکوردستان»، چاپی سه نه م، چاپی جه واهیری، تاران، ۱۳۵۸ / ۱۹۷۹، ل ۱۱۵.
به ییی نووسینی محسین سدیقی له کتیبی «سه قز در گذر زمان» دا، کاتیک سه یفه ددین خانی سه قزی (مظفر السلطنه) له میانداو به پیلانی تورکانی عوسمانی ده زانی بۆ گیرانی، خوی ده گه یه نیته مزلی «مه ولانای مه رزینگ» ده مرآستی شیخی بورهان، که بۆ به شداری جهاد چوو بوویه ئه و شاره؛ به لام تورک پێ ده زانن ده چن له مزل و مالی وی دریده کیشن و ده یبه ن و مه ولانا چ نالی. نووسه ر گه لیک تانه له مه ولانا داوه که میوانی به ده سته وه داوه. بڕ: ل ۵۱، چاپی ۱۹۸۸ / ۱۳۷۷.

۲. سید محمد صمدی، «نگاهی به تاریخ مهاباد»، انتشارات رهرو، مهاباد ۱۳۷۳، صفحه ۸۰.
۳. ژین، گوڤاری بنکه ی ژین بۆ بوژاندنه وه ی که له پووری به لگه نامه یی و رۆژنامه وانیی

نیوهرۆکی شیعره‌که عیرفانییه و له هه‌موو ۹ فهرده‌که‌ی‌دا باس له «وحدت وجود» و «یه‌کگرته‌وه‌ی خالق و مه‌خلووق» کراوه. وێده‌چی شیخ‌بابا عارف و شاعیر هه‌ردووکیان بووبن. له شیعره‌که درده‌که‌وئێ که ناسناوی شیعریی شیخ‌بابا هه‌مان ناوی خۆی، واته «سه‌عید» بووه.

به‌داخه‌وه له‌به‌ر هه‌له‌یه‌کی زۆر که که‌وتۆته نووسینه‌وه‌ی شیعره‌که، راده‌ی هونهریی شاعیر و توانای شاعیرییه‌که‌ی له هه‌له‌سه‌نگاندن نایه، به‌لام هه‌ست ده‌کری که یه‌که‌مین و دوایین شیعره‌ی شاعیره‌که نه‌بووبن له‌به‌روه‌ی نیوهرۆکی ده‌وله‌مه‌ند و شیوازیکی رازاوه‌ی هه‌یه. ئه‌گه‌ر ئه‌م بۆچوونه‌ی من راست بی، ده‌بی شه‌هیدی نه‌مرمان شیعره‌ی دیکه‌شی گوتی.

لێره‌دا، ده‌قی شیعره‌که ده‌هینمه‌وه به‌و هیوایه‌ی که شیعره‌کانی دیکه‌ی ئه‌م که‌سایه‌تییه مه‌زنه‌ی گه‌لی کورد کۆ بکرینه‌وه و بلا‌وبینه‌وه. من ئاگاداری به‌جیماو و خزم و که‌س‌وکاری شیخ‌بابا سه‌عید نیم، به‌لام هیوادارم ئه‌گه‌ر که‌سانیک سه‌ر به‌ بنه‌ماله‌که‌ی هه‌بن و بیانه‌وئێ شوینی مه‌سه‌له‌که بگرن، له داها‌توودا هه‌م زانیاری زیاترمان له‌مه‌ر ژیان و هه‌له‌سوورپاویی سیاسی و حیزبی ناوبراو ده‌ست بکه‌وئێ، هه‌م چاومان به‌ شیعره‌کانی روون ببیته‌وه.

سه‌باره‌ت به‌ شیعره‌که و نووسه‌ره‌وه‌ی شیعره‌که، واته نه‌مر حاجی میرزا محهمه‌دی سه‌قه‌تی، ده‌بی ئاماژه به‌ یه‌ک خال بکه‌م: شیعره‌که پره له هه‌له‌ی نووسینه‌وه. ئه‌و نا‌ته‌واوییه داوینی به‌شی زۆری نیوهرۆکی که‌شکۆله‌که‌ی گرتۆته‌وه. وێده‌چی حاجی میرزا محهمه‌د زۆر له کاره‌که ورد نه‌بووبیته‌وه و گوئی نه‌دایته ئه‌وه‌ی هه‌له‌وپه‌له بکه‌ویته نووسینه‌وه‌کانییه‌وه. ئه‌م کیشه‌یه ته‌نیا له و شیعرانه‌دا ده‌بیندرین که خاوه‌نی که‌شکۆل خۆی نووسیوینییه‌ته‌وه، به‌لام هه‌ندیک له شیعره‌کان که به‌ ده‌سخه‌تی جیاواز نووسراونه‌ته‌وه، که‌م هه‌له‌تر و متمانه پیکراوترن.

من له درێژهی ئەم یادداشتەدا، سەرەتا وینەیی ئەو لاپەرەییەکی که شکۆلە که دەهینمەوه که شیعری شیخ بابای تیدا نووسراوەتەوه، بۆ ئەوهی خوینەر له گەل کاری حاجی میرزادا ناسیاوی پهیدا بکا، ئینجا جاریکی دیکه دەینوسمەوه و ههول ددهم، به گۆڕه‌ی توانا، هه‌له‌کانی بېرم. ئەومه وینەیی لاپەرە ۳۱ی که شکۆلە که یه:

ئەوهش نووسینەوهی دهقه که له لایەن منەوه:

کلام^۱ شیخ‌بابا سعید

نوبهار گلشن وحدت دوباره [باز]^۲ شد
بلبل معنی در این گلزار هم دمساز شد
بلبلان در هرطرف گل‌ها بریزند^۳ در چمن
زانکه در منقار ایشان نغمه‌ها آغاز شد
شد ظهور گل از این گلشن بهر [ره] صدهزار
عندلیبان^۴ آمد [ه] هر طرف^۵ در پرواز [شد]
جشن و رقای^۶ حقیقت بود در گلشن بهار
عید جان آمد، در ابر میلان (؟) باز شد^۷
شمس حق پرتو فکند،^۸ عالم همه انوار گشت
سر برون^۹ آزند و... (؟) خباز شد
شد ظهور حق... (؟) در اول شهر صیام
بر سر تخت حقیقت حالیا شهباز شد
بر سریر عرش دل، سلطان^{۱۰} روحانی نشست
بر همه عالم همیشه درک^{۱۱} رحمت باز شد
فرق پرگار^{۱۲} معانی شد به نقطه هم قرین
گفتگوی اول و آخر... (؟) این راز شد

-
۱. کام
 ۲. ناز، ساز
 ۳. سه‌به‌بیکری زیادی هه‌یه
 ۴. عندلیبان
 ۵. بۆ کیشی شیعره‌که هیچ چاره‌یه‌ک نییه جگه له‌وه‌ی «طرف» به سکونی/راء/ بخوئینه‌وه
 ۶. رقاصی (؟)
 ۷. تاز شد
 ۸. فکنده
 ۹. بیرون
 ۱۰. سلطانی
 ۱۱. بلّی وشه‌ی کوردی «درک» به‌واتای درگا نه‌بین؟
 ۱۲. پرکاری

همچو پروانه به دور شمع می گردد «سعید»
برد جانش طیرجان پیوسته در پرواز شد

به داخه وه هه له یه کی زۆر له ده سخته ته که دا هه یه، هه روه ها چه ند شوینیکیشیم بۆ
نه خوینرا وه ته وه. تۆبلیی نوسخه ی شیعره که له شوینیک و لای که سیکی دیکه نه بئ؟
یادی شه هیدی مه زنی گه لی کورد شیخ بابا سه عیدی غه وسابات و هه روه ها
یادی میرزا محهمه دی سه قه تی که ئەم شیعره ی بۆ تۆمار کردوین، زیندوو بئ!

شيعریکی زیوهر بۆ ناودارانى ناوچهی بۆکان

مه‌لا عه‌بدوللا زیوهر (۱۸۷۵ - ۱۹۴۵) ماوه‌یه‌ک له سلیمانیه‌وه په‌ریوه‌ی موکریان بووه و له‌وئ ژیاوه، ئینجا له‌ویوه چۆته ئه‌سته‌موول. هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی هۆندۆته‌وه و بۆ یه‌ک له‌ گه‌وره‌پیاوانی ناوچه‌که‌ی ناردووه. له‌ شيعره‌که‌دا داواى «خه‌رقه» یه‌ک له‌ به‌رگۆی شيعره‌که‌ ده‌کا، که نه‌مر مامۆستا ئیبراهیم ئه‌فخه‌می له‌ کتیبی «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان»، لاپه‌ره ۶۲۲دا ده‌لن: ئه‌و که‌سه حاجی عه‌بدوهره‌حمان به‌گی ئیلاخان، که‌سایه‌تی ناسراوی فه‌یزوللا به‌گی ناوچه‌ی بۆکان و سه‌قز بووه.

به‌گۆیره‌ی نووسینی ئه‌فخه‌می، زیوهر ئه‌م شيعره‌ی له‌ سه‌رده‌می شه‌ری یه‌که‌می جیهانی (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) دا نووسیوه. مامۆستا ئه‌حمه‌دی قازیش له‌ دیوانی سه‌یفولقوزاتی قازی (۱۸۷۶ - ۱۹۴۵) دا دوو فه‌رد شيعری سه‌یف و حاجی عه‌بدوهره‌حمان به‌گی چاپ کردووه که بۆ یه‌کتريان نووسیوه و گوتوویه‌تی حاجی عه‌بدوهره‌حمان به‌گ خاوه‌ن مولکی گوندی قه‌ره‌گۆیز بووه که ئه‌و ده‌م سه‌ر به‌ بۆکان و ئیستا هی سه‌قزه. به‌و پێیه‌ ده‌بی عه‌بدوهره‌حمان به‌گیش هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا ژیاپی که سه‌یف ژیاوه. به‌گۆیره‌ی شه‌جه‌ره‌نامه‌یه‌ک که کاک ئیره‌ج ناهید له‌ لاپه‌ره ۴۷ی کتیبی «نظری به‌ خانواده عبدالرحمن بیگ مکرى» دا چاپی کردووه، عبدالرحمن کورپی بوداق‌خانه و به‌ چوار پشت ده‌گاته‌وه سه‌ر بوداق سولتانی موکری.

قه‌سیده‌که‌ ناوی هه‌ندیک که‌سایه‌تی ناوچه‌ی بۆکانی تیندایه و هه‌ر بۆیه‌ش لی‌ره‌دا ده‌یه‌ینمه‌وه. شيعره‌که‌ له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌دا تۆمار کراوه و من له‌ لاپه‌ره ۶۲۲ی کتیبی «تاریخ فرهنگ و ادب مکریان، بوکان» ی نه‌مر ئیبراهیم ئه‌فخه‌میم وه‌رگرتووه:

خه‌رقه‌یه‌کم هه‌یه

خه‌رقه‌یه‌یکم هه‌یه ره‌فیکی سه‌فه‌ر ماهووتی خاسی شاری «مه‌نچه‌سته‌ر»
خه‌مه‌ت و مینه‌تی ئه‌وه‌ن زۆرن نادری شه‌رحی ئه‌و به‌سه‌ده‌فته‌ر

شهو له جیجی لینه، پوژ له جیجی به ستهر
 پرایده خهم من له کیو و دهشت و دهر
 وهختی باران و به فر، ده بیته سپهر
 مه وریدی ویردی حه زه ته تی داوهر
 کوتی: «ئه ی بی خه بهر له نه فع و زه ره!»
 غافلئ تۆ له حالئ خۆت یه کسه ر
 تا نه جاتم بیئ له رهنج و که دهر
 خۆت ده زانی که نیمه سیم و زهر
 به خوسووس به غه ربیی خانه به دهر
 وه کوو زانیومه پیت ده لئین زیوهر
 خواستی بهرمال بکه به نه زمی دوهره
 ئابرووی من ده به ی وه کوو سوال کهر
 جوابی خۆش وه رگری به فه تح و زه فه ر
 ساحییی به خششن، نیانه له چه ر
 پیم ده لئین سائیلیکه بی سه روبه ر
 ساحییی جووت و مال و ملک و مه ر
 واده زانم ناکاته نامه نه زه ر
 هه ردوو دیندارن و عیاده ت وه ر
 شیخ شناسن، له گه ل مه لا به که دهر
 ساحییی ناو و شه ئن و شه وکه ت و فه ر
 ئه پشه دی تائفه ی هونه رپه روه ر
 باغی فکرت له وانه دپته سه مه ر
 ئه ی حه ما قه ت مه ئابی بی سه روبه ر!

به خوسووس له م زه مانئ هیج ره ت دا
 جار به جار موته کا و سه رینی منه،
 پرو له مه جلیس ده که م عه بای شانه،
 وهختی نوپژ پرایده خهم له جیجی بهرمال
 پوژئ لیم هاته حیده ت و شیده ت
 من که بهر پیم ئه تۆ ده بی قاتل
 چاری بهرمالئ نوپژ بکه بوخۆت
 کوتم: ئه ی یاری هه مده م و گیانی!
 که س به خۆرایی شت به که س نادا
 کوتی: تۆ شاعیری، به شو ره تی، خه لق
 یه ک قه سیده بنووسه بو زاتی
 کوتم: ئه ی خه رقه کۆنی هه رجایی!
 کوتی: من پیت ده لیم بنووسه له کوی
 وه ک ده لئین ئاغه واتئ دیموکری
 کوتم: ئه و ئاغه واته ناناسم
 کوتی: شیخی له «کۆکه» زۆر کۆکه
 کوتم: ئه و شیخه گه رچی ناناسم
 کوتی: ئاغای «قه رالی» چۆنه له لات؟
 کوتم: ئه و ئاغه واته ده رویشن،
 کوتی: ئیلخانی حاجیبه و سه ردار
 ئه نه جبه بی خانه دانئ کوردستان
 له و ته له ب که، مه چۆره لای هیج که س
 کوتم: ئه ی هه رزه گوئی هه رجایی!

«فەزل» و «یەحیا» لە قاپییا نوکەر
ئەغلەبی خوارە، سەتری بی مەستەر
ساحیپی جوودن و هونەرپەرور
بۆ غیاث و شەریف و شەهد و شەکەر
کوتم: ئەی حیلەبازی ئەفسوونگەر!
زۆر مەحالە، غەریبم و بی‌پەر
سەبیدە و عالمە و کەریم‌سیەر
من لە راست ئەو خەجالەتم یە کسەر
چۆن بنووسم، بکەومە بەحس و خەبەر؟
عاسمان‌پایەییە و بڵندئەختەر
نووری «زەنبیل» سەبیدە و سەرور
یا هەناسەیی نەسیمی وەختی سەحەر،
هەرورەکوو فکری ئەو عەبیرئاوەر
لە سەمای عیلم و حیلە ئەو میحوەر
بۆ فەقیران و بی‌نەوایە پدەر
سەددی پێی زۆلم دەکا وەک ئەسکەندەر
زۆهدی «بووبەکر» ییە، بە وەرعی «عومەر»
کوتم: ئەی ئافەرین پەفیکی سەفەر!
لە کەرناماتی بووی بە دانیشوەر
پەنگە نووژیش نەکەم لە وەختی سەفەر
کە دۆعای بۆ بکەم بە سۆزی جگەر
بۆ سەواریش، ئە گەر بیی یەک «کەر»!

تەواو

زاتی ئەو، پەخش بەخشە، ساحیپی خوان
زۆر لە لام نەقسە لەو تەلەب کەم، کەم
کوئی: ئەی ئاغەواتی دەوری سەقز؟
مالی ئەو تاقمە، کوتم: وەقفە
کوئی: ئایا ئەمیرتومان چۆنە؟
هیممەتی ئەو کچە و کچیش بۆ من
کوئی: سا، حاجی بابەشێخ چاکە،
کوتم: ئەو مەردە، فەردە لەم چەرخی
دەفعە یەک بۆ زیارەتی کە نەچووم،
کوئی: زاتی هەییە، خوجەستەسیفات،
کامی هەر کەس پەوا دەبی لای ئەو
سوبحی گۆلشەن سیفاتی ئەهلی بەهار
هەرورەکوو خۆلقی ئەو فەرەح بەخشە
مەرکەزی دائیرەیی فەزایل و جوود
دەرکی ئەو مەرچەعی خەواس و عەوام
خزری راهی مورید و گوم‌گەشتە،
نەسلی پاکی «بەتوول» و «شیری خودا»،
کە ئەمانەم لە خەرەقە بیست فەورەن
هیممەتی سەبیدە کە هاتییە زمان
من نە دەرویشم و نە پیر و مورید
بەشی من هیچ نەمایەوێ ئیلا
من بە «بەرمال» ی خۆم بگەم، بەسمە

چهند وردهسه رنج سه بارهت به شیعرهکه:

۱. هه ندیک ناو له شیعرهکه دا هاتوون که پیویسته روون بکریته وه کین، له وانه، دوو ئاغای گوندی قهرهلی و... باسی شیخی کۆکه که دهکا دهیج مه بهستی حاجی شیخ مسته فای به رزنجی باوکی خاله مین بی.

۲. کۆتایی شیعرهکه به شیوهیه که ناکرئ لئی دلتیا بی شاعیر دوا بریاری چیه و دهیهه وی داواکارییه که ئاراسته ی کئ بکا. هه ر له م په یوه ندیه دا، من له وه دلتیا نیم که ئایا حاجی ئیلخانی هه مان عه بدور په حمان به گی فه یزوللا به گییه یا حاجی محه ممه دئاغای ئیلخانی له دیبو کر ییه کان که به حاجی ئیلخانی ده ناسرا. نه مر ئه فحه می له بۆچوونه کانی دا هه ندیک جار لایه نگر بوو و دووریش نییه به هوی دژایه تی بنه ماله ی ئیلخانییه وه شیعره که ی بردیته وه سه ر عه بدور په حمان به گی فه یزوللا به گی.

به گویره ی نیوه ره وکی شیعره که، شاعیر دوا ی ئه وه ی ناوی زۆر که س دهینێ و یه ک له وان حاجی ئیلخانی، به لام هه موویان، هه رکام له بهر هۆیه ک، ده داته دوا وه و له کۆتایی دا ده چیه سه ر سهیدی زه نبیل (حاجی سهید عه بدولحه کیم) و له سه ر ئه وه ساغ ده بیته وه که داواکارییه که ی ئاراسته ی ئه و بکا. به و پینه، به رگۆی شیعره که سهیدی زه نبیله، به تایبهت که سه بارهت به حاجی ئیلخانی ده لی: «زۆر له لام نه قسه له و ته له ب که م، که م».

شیعریک که به شوین ئه م شیعره دا دی وه لامی سهیدی زه نبیله بۆ زیوه ر و به ته واوه تی دهیسه لمینی که شیعره که بۆ ئه و نیردراره.

وه‌لامی شیخی زهنییل (شای حه‌کیم) به شیعره‌که‌ی عه‌بدوللابه‌گی زیوه‌ر

له وتاری سه‌ره‌وه‌دا باسی شیعریکی عه‌بدوللابه‌گی زیوه‌ر (۱۸۷۵ - ۱۹۴۸)م کرد. بنه‌مای کاره‌که‌ی من، وه‌ک رامگه‌یاندبوو، ده‌قیکی شیعره‌که‌بوو که نه‌مر ئیبراهیم ئەفخه‌می له کتیبی «فه‌ره‌نگ و ئەده‌بی موکریان، بوکان»دا رایگه‌یاندبوو. ئەو دەم دیوانی زیوه‌رم له به‌رده‌ست‌دا نه‌بوو و دۆست و براده‌رانیش له له‌نده‌ن هیچ‌کام نه‌یانبوو، ناچار ده‌قه‌که‌ی ئەفخه‌میم وه‌ک بنه‌ما وه‌رگرت. ئیستا ده‌قی دیوانه‌که‌ له‌سه‌ر مالپه‌پی رۆژه‌ه‌لات/ بوکان بلاوبۆته‌وه و من به‌ یارمه‌تی ئەو ده‌قه، هه‌ندیک هه‌له‌ی وتاره‌که‌ ساغ ده‌که‌مه‌وه و پاشان وه‌لامی جه‌نابی سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم نوورانی (شیخی زهنییل، ۱۸۷۵ - ۱۹۳۸) بو شیعره‌که‌ دینمه‌وه که ئەویش هه‌ر له دیوانی زیوه‌ردا چاپ کراوه.

یه‌که‌م ساغ‌کردنه‌وه‌ی هه‌له‌ی سه‌ره‌تا و په‌راویزه‌کانی وتاره‌که‌:

۱. سالی له‌دایک‌بوونی زیوه‌ر به ۱۸۷۵ نووسرایوو، که راسته‌: به‌لام سالی مردنی زیوه‌ر ۱۹۴۵ نییه و به‌گویره‌ی دیوانه‌که، ۱۹۴۸ه‌:

۲. شیعره‌که، به‌په‌چه‌وانه‌ی بوچوونی ماموستا ئەفخه‌می، بو حاجی عه‌بدورپه‌حمان‌به‌گی فه‌یزوللابه‌گی نه‌نووسراوه که هه‌ر ئەو دەم گومانم لی‌کردبوو، به‌لکوو بو سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم نوورانی (سه‌یدی زهنییل) نووسراوه و بو ئەویش نیردراوه.

دووه‌م هه‌له‌ی نیو شیعره‌که‌:

به‌داخه‌وه زیوه‌ر له‌و شاعیره‌که‌م‌به‌ختانه‌ی کورده که سه‌ره‌پای چه‌نده‌ها جار بلاوبوونه‌وه‌ی شیعره‌کانیان هیشتا ده‌قیکی پاک و بی‌هه‌له‌یان نه‌که‌وتۆته به‌رده‌ستی خوینه‌ر و له‌پیش هه‌موویانه‌وه شیخ ره‌زای تاله‌بانیه‌ که تا ئەم‌رۆش ده‌قیکی به‌متمان‌ه‌ی دیوانه‌که‌یمان نییه. هه‌له‌ی نیو شیعره‌ی جیگه‌ی باسی ئیمه‌ش بریا هه‌ر ئەوانه‌ بوایه که ئەفخه‌می تووشی کردوه، به‌داخه‌وه، دیوانی زیوه‌ریش که له‌ژیر

سەرپەرشتیی کۆری شاعیردا چاپ کراوه، ئەوەندەى هەلەى چاپ تێدایه که خوینەر بێزار دهکا. له کۆتایی ئەم وتارهدا دهقی شیعرهکه له بهر چاپی دیوانهکه دههینمهوه که خوینەری ئەم زنجیرهوتاره دهستی به هەر دوو دهقهکه راگه‌یشتی و بتوانی به‌راوردی یا هه‌له‌ب‌رییان بکا.

با سه‌ره‌تا بچینه سه‌ر ئەسلی باسه‌که، واته وه‌لامی سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم نوورانی بۆ زیوه‌ر. ئەوه‌ی لێره‌دا پ‌وونه، ئەوه‌یه زیوه‌ر شیعرى «خه‌رقه‌» که‌ى خۆی بۆ سه‌یدی زه‌نبیل نار‌دووه نه‌ک که‌سیکی تر. سه‌یدی زه‌نبیلیش هاوکات له‌گه‌ل نار‌دنی خه‌رقه‌ى ما‌هووت بۆ زیوه‌ر، به‌ شیعریک وه‌لامی داوه‌ته‌وه. شیعره‌که نیشانه‌ى توانای به‌رزى سه‌ید عه‌بدولحه‌کیمه له شاعیری‌دا و به‌گوێره‌ى «چیشتی مجیۆر»ى ما‌مۆستا هه‌ژاریش، ناوبراو شاعیریکی توانا بووه. خۆزگه‌ که‌سیک شیعره‌کانی کۆده‌کرده‌وه و ده‌یگه‌یان‌دنه ده‌ست خوینەری تامه‌زۆ.

وه‌لامی سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم نوورانی (سه‌یدی زه‌نبیل) به‌ شیعرى عه‌بدوللا(به‌گی

زیوه‌ر:

ئەى عه‌زیز و په‌فیکى دانیشوهر!
 نیه‌ خۆشتر له‌ شیعرى تۆ «زیوه‌ر»!
 من خه‌جاله‌ت ئەبم له‌ عه‌رزى جه‌واب
 هه‌یه ئوممید له‌ تۆ، به‌ سه‌رفى نه‌زه‌ر
 خه‌رقه‌ییکت هه‌یه په‌فیکى شه‌فیک
 «خه‌رق»ه بۆ تۆ وجودى ئەو یه‌کسه‌ر
 ئەو له «به‌رمال»ه که‌ت جگه‌رسۆزتر
 که‌ له‌ به‌رمال دۆعا ئەکا به‌ ئەه‌ر
 چۆن نه‌گرمه‌ گوی نه‌سیحه‌تى ئەو؟
 هه‌یه گو‌فتارى زوبده‌ وه‌ک گه‌وه‌هر
 خه‌رقه‌ هه‌رچى ئەلى له‌ گوێى بگره

باوه‌کوو نوژنه‌که‌ی له وه‌ختی سه‌فه‌ر
زوه بو پ‌وینت، مه‌که ته‌عجیل
به‌فر زوره، به‌ئیمه‌گه‌یوه‌خه‌به‌ر
وه‌ختی پ‌وین خه‌به‌ر بده «خادم»
که‌شفی ر‌یگه‌ت بکا له هه‌ر کیشوه‌ر
پ‌وچ ئه‌نیرم له به‌دره‌قه‌ی تو‌دا
لاکین ئینساف نییه‌قبوولی خه‌ته‌ر
موئمینان و «سه‌عید» و «قوچ» و «پ‌ه‌شید»
به‌حه‌که‌م دابن‌ین له‌ئه‌هلی هونەر
من سه‌لامم هه‌یه‌له‌خزمه‌تیان
بیگه‌یینه‌به‌عیشقی پ‌یر و پ‌ده‌ر
خه‌رقه‌که‌ی ماوته، ئوم‌ید وایه
به‌سه‌فای دل د‌و‌عا بکه‌ی بی‌مه‌ر!

سه‌رنجه‌کانی من له‌سه‌ر شی‌عه‌ره‌که‌ی سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم:

- ویده‌چی شی‌عه‌ره‌که‌ناته‌واو بی‌به‌تایبه‌ت له‌ده‌وروبه‌ری فه‌ردی ده‌هه‌م‌دا؛
- وه‌ک شی‌عه‌ره‌که‌ی زیوه‌ر خ‌وی، له‌میش‌دا ته‌نزیک‌ی نه‌رم‌ونیان ده‌بیند‌ری؛
- هیچ نیشانه‌یه‌کی له‌رادی‌کالیزمی ئیسلامی پ‌یوه‌نییه‌و پ‌وانگه‌ی شاعیر گه‌ل‌یک لیب‌راله، تا‌ئه‌و شوینه‌ی که‌ده‌لی به‌قسه‌ی خه‌رقه‌که‌ت بکه‌با له‌کاتی سه‌فه‌ردا نو‌ژیشت بو‌نه‌ک‌ری؛
- نه‌مزان‌ی «خادم» ک‌تیه‌و به‌هه‌مان شی‌وه، «سه‌عید» و «قوچ» و «پ‌ه‌شید» ک‌ین؟ «موئمینان» ده‌بی‌موریدانی خانه‌قا بن‌گه‌رچی من شکم بو‌ئه‌وه‌ده‌چی نیازی له‌مؤمن‌به‌گ و قوچ‌به‌گی فه‌یزول‌لابه‌گی بو‌وینت، واته‌زیوه‌ر ویست‌بیتی له‌لای زه‌نبیل و تورجانه‌وه‌به‌ره‌و ناوچه‌ی فه‌یزول‌لابه‌گی بچی؛
- ئه‌وانه‌ی وا به‌«حه‌که‌م»ی داناون بو‌چی بو‌وه؟ بو‌هه‌لسه‌نگاندنی شی‌عه‌ره‌که‌ی

زیوهر و خۆی؟ یا بۆ مهسهلهی ریگاو بان؟

- کاتی گوترانی شیعرهکان زستان بووه، بهلام کام سال؟ بهگویرهی پهراویزی لاپهه ۴۲ی دیوانی زیوهر که له زمان ماموستا «نهجمه ددین مهلا» وه نووسراوه، سالی ۱۹۱۹ و دواى شهري يهکه می جیهانی بووه؛
- «پیر» یا پیری دهستگیر دهبی یهک له شیخانی نهقشی بی وهک شیخی حیسامه ددین؛

- «پدر» دهبی باوکی سهید عه بدولحه کیم، واته سهید عه بدور په رحیمی حافظ بی؛
- بهگویرهی هه مان پهراویز، نهجمه ددین مهلا له پوژنامهی ژینی ژماره ۱۳۴۷دا ژیاننامهی سهید عه بدولحه کیمی نووسیوه و سالا کانی ژیانی ئهوی به ۱۲۹۲ تا ۱۳۵۷ی کوچی مانگی (۱۸۷۵ تا ۱۹۳۸ی زایینی) دهسنیشان کردووه و گوتوویه تی له گوندی زهنبیل له دایک بووه و هه ره له ویش کوچی دواى کردووه و نیژراوه.

- ناکری بزاندری له ئه سلی شیعره که دا ناوی شاعیر به «زیوهر» نووسراوه یان «زیوهر». دهقی چاپکراو به «زیوهر»ی نووسیوه.

- من یه کدوو هه لهی چاپی شیعره که م راست کردۆته وه: وهک زوبده له جیاتی زیده، که واتاکه ی سهقهت دهکا؛ یا بی مه، له جیاتی بی شک و مه، که شیعره که ی له باری کیشه وه بی لهنگ دهبی.^۱

۱. «دیوانی [عه بدوللا بهگی] زیوهر»، مهحموود زیوهر کۆی کردۆته وه و پیشهکیی بۆ نووسیوه، چاپی ئاراس، ههولیر ۲۰۰۳، دهقی شیعره که له لاپهه ۳۷ تا ۴۲.

شیعری گه‌نجالی‌به‌گ

ئه‌م پارچه شیعره هی گه‌نجالی‌به‌گی فه‌یزوللا‌به‌گییه و ماموستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم له گو‌فاری به‌یان، ژماره ۱۱۷، مانگی ئادار [مارس‌ای] ۱۹۸۶ (لا‌په‌ره‌ی ۷۰ - ۷۱) دا بلاوی کردۆته‌وه. له سه‌ره‌تای کورتی ماموستادا هاتوه:

«حه‌سه‌ن فه‌همی‌به‌گی کوره‌زای مه‌حموودپاشای جاف له که‌شکو‌لی مه‌حموود پاشادا ئه‌م شیعره‌ی زیاد کردووه و نووسیویه‌تی «یه‌کینک له به‌گزاده‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی که‌ ناوی «گه‌نج‌عه‌لی‌خان»ه له سالی ۱۹۴۳دا «تصادفا» رپی که‌وته مالی ئیمه له هه‌له‌بجه و موده‌تی ۱۵ رۆژ له مالی ئیمه مایه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی گه‌رایه‌وه بو‌لای خویان، موکریان، ئه‌م غه‌زه‌له‌ی بو‌ناردبووم. ئه‌م گه‌نج‌ه‌لی‌خانه کورپی حاجی سه‌لیم‌خانی موکریانه و مالیان له دیی «جان‌بولاق»ه.»

هۆی هینانی شیعره‌که لیره‌دا ئه‌وه‌یه که به‌ره‌می ئه‌ندامیکی بنه‌ماله‌ی فه‌یزوللا‌به‌گی ناوچه‌ی سه‌قز و بو‌کانه، وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی ناودار و به‌ده‌سه‌لاتی ناوچه‌که و ئه‌گه‌ر شیعری دیکه‌شی هه‌بن ئه‌م پارچه شیعره‌ش ده‌بی بدریته ده‌م ئه‌وانی تر، خو ئه‌گه‌ر شوینه‌واری ئه‌ده‌بیشی لی به‌جی مایی ئه‌رکی لاوانی هه‌له‌که‌وتووێ کورده شوینی ئاسه‌واره‌کانی هه‌لبگرن.

هۆیه‌کی دیکه‌ش ئه‌وه‌یه نیشاندهری په‌یوه‌ندی ناوچه‌ی بو‌کان له‌گه‌ل هه‌له‌بجه و باشووری کوردستانه. گه‌نج‌ه‌لی‌به‌گ کورپی حاجی سه‌لیم‌خان، کورپی فه‌یزوللا‌به‌گ کورپی عه‌بدو‌رپه‌حمان‌به‌گ بووه.

عینوانی شیعره‌که له گو‌فاری به‌یان‌دا «ئه‌ی نه‌سیم‌ی سو‌ب‌ده‌م»ه و ئه‌وه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی:

ئه‌ی نه‌سیم‌ی سو‌ب‌ده‌م!

ئه‌ی نه‌سیم‌ی سو‌ب‌ده‌م، ئه‌ی شاره‌زایی ده‌شت و ده‌ره!

وه‌ی به‌قوربانی شنه‌ت بم، هه‌سته، زوو به‌و وا وه‌ره

زۆر دەمیکە ئارەزووم وایە بنیرم قاسدیک
 بۆ حزووری خوشەویستم، بۆ سەرم تاجی سەرە
 کاغەزیکت بۆ دەنووسم زۆر بە شەوق و ئاب و تاب
 ئەیدەمە دەستت، بەلام توخوا زەریفی هەلگرە
 وەقتی زۆر خوشە، بەهار نیوەی چووه، سەرما نییە
 دەشت و کیو و شاخ و لاپالان وەکوو پرووی مەخمەرە
 ئاوی بەفری شاخی کویستان دینە خواری شیو بە شیو
 زۆنگ و کانێ هەلقولیون، ئاو لە ئاو شیرینترە
 گەرچی پێگای شارەزای، با منیش وەبیرت بێنمەو
 ریی نزیك و راست لە کوی بۆ کوی ئەچی، یادی گەر
 لێرەو ئەچیە محالی «میرەدی» تا «کیلەشین»
 دی لەسەر دی چیمەن و سەوزی و گۆلە و شەستپەرە
 دەچیە «بانە» بەندەن و کیوی سەراسەر جەنگەلە
 گۆیزە، هەنجیرە، هەنارە، بووز و پەلک و عەرپەرە
 ئەمبەر و ئەوبەر خیابانی چنار و سەر و کاج
 ئەمبەر و ئەوسەر هەمووی فەرشی سمنت و مەرپەرە
 شارەکە شاریکە زۆر ئاو و هەوای ساف و لەتیف
 ساختمان و پارک و بازاری قەشەنگ و دلەبرە
 گەر وەدەرکەوتی لەوی، جیگەیی شەوت «سەیرانەن»
 چۆم و بوستانی بە بەردا دیت و شیرین مەنزەرە
 گەر لە چۆمت دا، ئەرۆی تا دەچیە شاری «پینجۆین»
 شار وەکوو فێردەوسە، ئاوی سەلسەبیل و کەوسەرە
 هیچ لەوی تەئخیر مەبە ئەمجار برۆ بۆ «شارەزور»
 میسری کوردستان و جیگەیی عیل و خیل و چادەرە

مه‌رکه‌زو پیتته‌ختی ده‌شتی شاره‌زور له‌م ده‌وره‌دا
 پیت بلیم شاری «هه‌له‌بجه» ی پیده‌لین و دلگه‌ره
 نیشتمانی میرو پاشای عیلى جافانه قه‌دیم
 خه‌یمه‌گاهی گه‌وره‌یی کوردانه، جیی ئەسکه‌نده‌ره
 ده‌چیه به‌ر ده‌رکی «حه‌سه‌ن به‌گ» میر و گه‌وره‌ی گه‌وره‌کان
 ده‌رکی ده‌روازه‌ی وه‌کوو پیش ده‌رکی قه‌سری قه‌سه‌ره
 ده‌سته‌یی به‌گ‌زاده سه‌فیان به‌ستوو به‌ر نه‌و به‌ده‌ست
 ده‌سته‌یی نو‌که‌ر هه‌موو ده‌ستیان له‌سه‌ر گو‌ی خه‌نجه‌ره
 ده‌سته‌یی فه‌رپاش له به‌رده‌رگا «عموومه‌ن» حازرن
 عه‌ترپاشی لی‌ئه‌که‌ن، بۆن خو‌ش ئە‌که‌ن به‌ر په‌نجه‌ره
 با ته‌میز و پاک و خاوین بچنه خزمه‌ت سه‌روه‌رم
 گه‌ر گه‌یشته‌یه‌ه‌وزی به‌ر ده‌روازه، ده‌سنو‌یژ هه‌لگه‌ره
 ده‌رکه‌وان دانیشتوو دایم له‌سه‌ر خواجه‌نشین
 بۆ په‌زیری‌یی له‌ میهمان و غه‌ریب زۆر حازره
 پاش ئە‌وه ئیزنت ئە‌ده‌ن داخ‌ل که‌ بو‌ویته‌ نی‌و هه‌سار
 شه‌م ئە‌که‌یت بۆنی گو‌له، عه‌تر و عه‌بیر و عه‌نبه‌ره
 په‌رده‌دار ئیزنت ئە‌دا تا ئە‌چیه نی‌و میهمانسه‌را
 ته‌خت و کورسی و ئە‌سکه‌میره،^۱ پرله‌ئاغا و به‌گله‌ره
 لای سه‌رووی هه‌مووان هه‌سه‌ن به‌گ سه‌روه‌ر و سه‌رداری کورد
 زۆر به‌ ته‌مکین و ئە‌ده‌ب دانیشتوو ئە‌وه سه‌روه‌ره
 ئە‌هلی فه‌زل و عیلم و ئاداب و ئە‌دیب و زۆر فه‌سیح
 خو‌شه‌چینی «مه‌حن» و «سه‌حبان»، «فه‌زل» و «مانی» و «جه‌عفه‌ر» ه
 ئە‌م عه‌ریزه‌ت پییه، بیده خزمه‌تی، بکشویه پاش

۱. ئە‌سکه‌مل؛ له‌به‌ر وه‌زنی شیعه‌رکه‌ ده‌کرئ ئە‌سکه‌میل بن.

دهس لهسهه دهس، لیو لهسهه لیو، چاو لهسهه پی پراگره
 عهززی ئیخلاس و سهلامی خالیسانهی لیئه کهم
 تاکوو دنیا ماوه من ههه بهندهم و ئهه سهروهه
 زۆر له ئهه پۆزهی کهه هاتوومه حزووری ئهه نوهی
 سهه بهه رابهه ئهه وپۆ ئیخلاس و سهه میم زۆرتیه
 ئهه تهه وارینهی کهه فهه مووت، داخی داخانم نهه بوون
 وهه نهه ئهه مری توو موئاعهه، جیی لهسهه چاو و سهه ره
 ههه لی زۆرم دا له «سابلاغ» و له «تهه وریز» یش نهه بوون
 ههه له «تاران» یش نهه بوو، نوسخهه ئهه لین زۆر نادهه
 بوو ههه موو بهه گزادهه کانی موختهه رهه تهه قدیم ئهه کهم
 بهندهگی و عهززی ئیرادهه لیرههه تا لۆندههه!

شیعری حاجی سه‌لیم‌خان (حاجی سه‌رتیپ) له وه‌لامی شیعیریکی شیخ‌ره‌زای تاله‌بانی دا خه‌ریکی ساغ‌کردنه‌وه‌ی دیوانی شیخ‌ره‌زای تاله‌بانی و هه‌له‌بری شیعیره‌کانیم. تووشی ئه‌م پارچه شیعیره هاتم که به‌ناوی «حاجی سه‌لیم» وه له په‌راویزی ئه‌م شیعیره‌ی

خزمینه، مه‌دهن په‌نجه له‌گه‌ل عه‌شهرتی جافا
میرووله نه‌چی چاکه به‌گژ قولله‌یی قافا

شیخ‌ره‌زا، له دیوانی چاپی ماموستا شوکور مسته‌فادا چاپ کراوه.^۱ هه‌ستم کرد شیعیره‌که‌م پیشتر بینوه و ناوی ئه‌و سه‌لیم‌خانه‌شم بیستوه. شکم بۆ ئاغاواتی فه‌یزوللا به‌گی لای موکریان چوو له‌به‌روه‌ی شیعیره‌که باسی شه‌ری موکری و جاف ده‌کا. چومه سوراغی کتیبیکی ریژدار ئیره‌ج ناهید که سه‌باره‌ت به‌بنه‌ماله‌ی خویان، واته فه‌یزوللا به‌گییه‌کانی نووسیوه.^۲

شیعیره‌که‌م له‌وه‌ی دا دۆزییه‌وه و له به‌راوردکردن دا هه‌ندیک جیاوازیم له ناویان دا بینی. بۆ نمونه، فه‌ردیکی عه‌ره‌بی له ده‌قی چاپی کاک ئیره‌ج دا هه‌بوو و له‌ویترا ده‌ده‌بینرا.

دیاره کیشه‌ی ره‌وه‌ند و نیشه‌جی بوون که له‌و سه‌رده‌مانه‌دا هه‌بووه ئیستا به‌خته‌وه‌رانه نه‌ماوه و بوته به‌شیک له میژوو، هه‌ر بویه‌ش شیعیره‌که ته‌نیا وه‌ک لاپه‌ره‌یه‌کی میژووی ئه‌ده‌بیی گه‌له‌که‌مان سه‌یر ده‌کری و من به‌هۆی ره‌وانی و پاراویی زمانی شاعیره‌وه که شان‌له‌شانی شیعیره‌که‌ی شیخ‌ره‌زا ده‌دا، لیره‌دا ده‌به‌ینم. حاجی سه‌لیم‌خان، کورپی ئاغا شیربه‌گ و باوکی حاجی عه‌بدوپر ره‌حمان به‌گی ئیلخانی بووه، له کو‌تایی‌یه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده و سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م دا له

۱. دیوانی شیخ‌ره‌زای تاله‌بانی؛ ساغ‌کردنه‌وه و شه‌رحی شوکور مسته‌فا، ده‌زگای چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر ۲۰۰۰، کوردی.

۲. ایرج ناهید، «نظری به‌خانواده عبدالرحمان بیگ مکرری»، ناشر (؟)، سال (؟)، فارسی.

گوندی «سلیمانکه نندی بهشی بهگزاده» ژیاوه، که گوندیکی خوشی ئاوه دانه له نزیک «سهرا» و پیشتر سهرا به بۆکان بوو، بهلام ئیستا وهک بهشیک له دیهستانی تورجان له سهرا سهقره.

دهقی چاپی دیوانی شیخ رهزا وهک پاشماوهی کتیبه که ههلهی زۆری تیکه وتوو و من ئهوانی زهق و ئاشکراییم راست کردۆتهوه:

نه تیبستوو ه چهند سالی له مه و بهر له مه سافا
 ههر «جاف» ه چوو نووکی رمی «موکری» به نانا؟
 تیبی عه دوو وهک پۆلی قولینگ، ئه وو کوو شمقار
 تیکیده شکاند یه که یه که، ئه یخست له مه سافا
 «شیخ» بی خه به ره له م قسه مه شهووره له ئافاق:
 حه ربه و رمی ئه م سوو که به جیما له غه لافا
 ههر ئه و کوره جافهش بوو له بهر چۆپیی دلیران
 نالینی ده هات ههروه کوو بوو کیک له زه فافا
 زۆر کهس له جه وانانی ئه وان بوو به ئه سیر هات
 دهس به سته و ته ن خه سته و گه ردن له ته نانا
 چاک وایه نه کا مه تحی ئه وان نه ک بلی مونسیف
 ئه م مه تحه که فه رموویه تی «شیخ»، لاف و گه زافا
 بو مه دحه تیان کافیه «شیخ» بیست و نه زه ر کا
 مه علوومه که مه عنای له لوغه ت دا هه یه «جاف» ا

ئه وهی خواره وهش دهقی چاپکراوی کتیبه کهی کاک ئیره جی ناهیده له لاپه ره ۶۷ - ۶۸ کتیبی «نظری به خانواده عبدالرحمان بیگ مکری» دا. من هه ندیک هه لهی ئه م دهقه شم ساغ کردۆته وه، به لام میسراعی یه که مم سه ره پای ناته واو بوونی کیشه کهی، وهک خۆی هیشتۆته وه له بهروهی به ناوی «شیخ» دهست پیده کا، به لام دهقی پیشوو به پاشکاو نالی پرووی له کتیه.

فهردی دووه‌م که ناوی «حاجی سه‌لیم‌خان» ییشی تیدا هاتووه، له ده‌قی یه‌که‌م‌دا نییه به‌لام له شی‌عهره‌که‌ی شی‌خ ره‌زادا میسر‌اعی یه‌که‌می به‌ناوی «وه‌سمان پاشا» وه ده‌ببندری و میسر‌اعی دووه‌می عه‌ینووبیللا وه‌ک ده‌قی یه‌که‌مه. ویده‌چی حاجی سه‌لیم‌خان تته‌ه‌ل‌کیشیکی له شی‌عهره‌که‌ی شی‌خ ره‌زا دروست‌کردبی و ناوی خو‌ی خستبیتته جتی ناوی وه‌سمان پاشا یاخود که‌سینک دواتر ئه‌م کاره‌ی کردبی.

فهردی چواره‌م له ده‌قی کاک ئیره‌ج‌دا نییه و له ئه‌نجام‌دا، فهردی پیتجه‌می کردوته فهردی چواره‌می خو‌ی. فهردی پیتجه‌م عه‌ره‌ببیه و له ده‌قی نیو دیوانه‌که‌دا ناببندری. گرنگی ئه‌م فهرده عه‌ره‌ببیه له‌وه‌دایه که ره‌چاوی شی‌خ ره‌زای کردوه و له شی‌عهره‌که‌ی خو‌ی‌دا فهردی‌کی عه‌ره‌بی هی‌ناوه و ئه‌میش به‌ه‌مان شی‌وه ماموستایانه، فهردی‌کی عه‌ره‌بی هوندوته‌وه.

ئه‌وه‌ش ده‌قی شی‌عهره‌که له کتیبی کاک ئیره‌جی ناهیدا:

نه‌یبیستووه چه‌ند سالی له‌مه‌وبه‌ر له‌مه‌سافا
هه‌ر «جاف» بوو ده‌چوو نووکی رمی «موکری» به‌نافا؟
حازر نه‌بوو ئه‌و ده‌م که به‌رم حاجی سه‌لیم‌خان
ده‌یکرد جه‌وه‌لان هه‌روه‌کوو سو‌فی له‌ته‌وفا
تیبی عه‌دوو وه‌ک پۆلی قولینگ، خو‌ی وه‌کوو شمقار
تیکیده‌شکاند یه‌که‌یه‌ک و ده‌یخست له‌مه‌سافا
هه‌روا کوره‌جاف بوو که له‌به‌ر حه‌ربی ده‌لیزان
نالینی ده‌هات هه‌روه‌کوو بووکی له‌زه‌فافا
یرمون من الیأس فلاتا و جبالا
یکنون من الروع شحافا و کنافا
زۆر که‌س له‌جه‌وانانی ئه‌وان بوو به‌ئه‌سیر هات
ده‌س به‌سته و ته‌ن‌خه‌سته و گه‌ردن له‌ته‌نافا

۱. له سه‌رچاوه‌ی به‌رده‌ستی من‌دا ئاوا هاتووه: «شی‌خ نه‌یبیستووه چه‌ند سالی له‌مه‌وبه‌ر له مه‌سافا...» که ئاشکرایه هه‌له‌یه و وشه‌ی شی‌خ زیادبیه.

چاک وایه نه کا مه دحی ئه وان، نه ک بلی مونسیف
 ئەم مه دحه که فه رموو به تی «شیخ»، لاف و گه زافا
 بۆ مه دحی ئه وان کافیه «شیخ» بیت و نه زه رکا
 مه علومه که مه عنای له لۆغه ت دا چیه «جاف» ا

جیگهی وه بیر هینانه وه یه که حاجی سه لیم خان باوکی «گه نجالی به گ» بووه و من
 له به شیکی پیشتری ئەم و تاراندا پارچه شیعریکی گه نجالی به گم هیناوه ته وه که کاتی
 خۆی ریزدار مه ممه دی مه لا که ریم له گو قاری به یان دا چاپی کردبوو.
روون کردنه وه به ک:

دۆستیکی به ریز که خۆی له فه یزوللا به گییه کانی ده ور به ری سه قزه ئە مرۆ (۲۵/۹/۲۰۱۰)
 به ته له فۆن پیتی گو تم قسه ی ئە وه ده کرئ که گوایه حاجی سه لیم خان شاعیر نه بووبی و
 ئە و شیعرانه مه لایه کی پیش نویژی مزگه وتی تیکانته په گو تبینتی. من به و دۆسته مم
 گو ت باشه، له کتیبه که ی کاک ئیره جا پارچه شیعریکی دیکه ی حاجی سه لیم خانیش
 چاپ کراوه و وا ده گه یه نی که ناوبراو شاعیر بووبی. له وه لام دا گو تی من نامه وی
 له سه ر مه سه له که سوور بيمه وه و هیچ به لگه یه کیشم بۆ قسه که م نییه جگه له وه ی له
 خه لکم بیستوه ده لین کاره که وا بووه و ئە گه ر قسه که بۆ یه ک پارچه شیعر راست بی،
 ئیتر ده کرئ له جیاتی ئە و، دوان و سنیان له شیعره کانی مه لای ناوبرا ویشی به ناوی
 خۆیه وه کردبی.

سه باره ت به ناوی مه لاکه ی تیکانته په، براده ره که م گو تی «مه لا ئە حمه د» بوو و
 له به شی باخچه ی شاعیرانی «میژوی ئە ده بی کوردی» مامۆستا عه لائه ددین
 سه جادیش دا ناوی هاتوه، ژماره که شی له و کتیبه و له و به شه دا ۱۱۶ یه. من سه یری
 کتیبه که م کرد، له لاپه ره ۵۴۳ و له ژیر ژماره ۱۱۶ دا ناوی «حاجی مه لا ئە حمه دی
 کورپی مه لا سه عیدی تیکانته په ی موکری» م بینی و ئە و دیره کورته ی مامۆستا
 سه جادیشم خوینده وه که نووسیویه ناوبراو «هاوده وه ی شیخ ره زا بووه».
 به گویره ی زانیارییه کیش که ئیستا له به رده ست هه مووانه، شیخ ره زا له ۱۹۰۹ یا

۱۹۱۰ دا کۆچی‌دوایی کردووه.

دواقسه: من سه‌بارته به‌و باسه ناتوانم هیچ بلیتم و به‌ئەری و نه‌ری بۆی له‌مل ناده‌م، به‌لام وه‌ک ئەرکیکی ئاسایی کاری توژیینه‌وه، نه‌ده‌بوو چاو له‌و هه‌واله‌ بیوشم که له‌و براده‌ره به‌پیزه‌م بیست و هیچ ئاماژه‌یه‌کی پینه‌که‌م. ئەوه‌ش که ناوی حاجی سه‌لیم‌خان له‌فهردی دووهه‌می شیعره‌که (چاپی کاک ئیره‌ج) دا هاتووه، ره‌نگه‌ سووکه‌ په‌سندیک بی بۆ بۆچوونی براده‌ره‌که‌م، له‌به‌روه‌ی ئەگه‌ر حاجی سه‌لیم‌خان شیعره‌که‌ی گوتبایه‌ ناوی خو‌ی له‌ کوتایی‌یه‌که‌ی دا ده‌هیتا نه‌ک له‌و شوینه و ناوهاتنی له‌فهردی دووهه‌م دا نیشانده‌ری هیچ نییه‌ جگه‌ له‌وه‌ی به‌شداری شه‌ری موکری له‌گه‌ل جافه‌کان بووبی، به‌لام به‌و راستییه‌دا که گه‌نجالی به‌گی کورپی حاجی سه‌لیم‌خانی‌ش شاعیر بووه و من له‌ سه‌ره‌وه‌تردا باسم کرد، بلیتی نه‌توانین بلیتین شیعر و شاعیری له‌ بنه‌ماله‌که‌دا هه‌بووه و کورپ میراتی باوکی پی براوه؟ دیاره‌ پیویست ناکا کورپی شاعیریکیش وه‌ک باوکی شاعیر بی، به‌لام ئەو په‌یوه‌ندییه‌ خالیک بوو به‌ زه‌ینم‌دا هات و نه‌ده‌کرا ئاماژه‌ به‌ویش نه‌که‌م.

شیعره کانی عهلی گه لاویژ

مامۆستا حهسهن سهلاح (سۆران) ماوهیهکی کهم پیتش کۆچی دوایی نه مر عهلی گه لاویژی برا گه وره، شیعره کوردیه کانی له مالمه پری «پۆژهه لات/ بۆکان» بلاوکردهوه. ١ ئه وه کاریکی به نرخ و به جی بوو له بهروهی له رابردوودا ئیمه به گشتی ته نیا شیعری «نوحه یاتهن» مان له مامۆستا گه لاویژ خویندبووه و وا ههیه جگه له خه لکانی نزیکه خۆی که متر کهس زانیییتی که گه لاویژ له دوره ولاتی و له بارودۆخی ئه وه ده می سۆقیه تیش دا شوینی رووداوه کانی کوردستانی گرتووه و تاوتوی کردوون و شیعری بۆ گوتوون، بۆ نموونه به بۆنه ی واژوکرانی پیکهاتی ١١ ماری ١٩٧٠ له نیوان شۆرشی کورد و حکومه تی عیراق دا، شیعری «سلاوی دور» ی گوتووه.

من هیوادار بووم مامۆستا سۆران هه موو شیعره کان سه ره تا له مالمه ره که دا بلاو بکاته وه و دره نگتر وه ک کتیبیش له چاپیان بدا.

ژیانی عهلی گه لاویژ به شیکه له میژووی سیاسی بۆکان و خوشی وه که سایه تیه کی ناسراوی سیاسی ناوچه که، شیاوی ئه وهیه له و میژووه دا که دواتر له مه ر بۆکان و ناوچه که ی دهنوسری، شوینی تایبه تی بۆ ته رخان بکری. هه ره ها پتویسته کۆپی ئه وه کتیه ی وا سه باره ت به په یوه ندیه کانی زه وی وزار له ئیران نووسیویه تی ده ست بحرئ و بلاو بیته وه (به خته وه رانه له م سالانه ی دوایی دا کۆپی کتیه که له سه ر ئینترنیت ده ستاوده ست گه را و ئیستاش هه یه. جیی خۆی ده بوو ئه گه ر له و کاتانه دا هه بوایه بابه تیکیشم له سه ر ئه و بنوسیایه).

ئه وه نموونه یه ک له شیعره کانی گه لاویژ، که ناسناوی شاعیرییه که ی «ئاگری»

بووه:

تاقه‌داره‌که

تاقه‌داره‌که‌ی له‌سه‌ر ئاسۆگان
خۆم بم به‌قوربان تاقی و ته‌نیایت!
ئه‌و ده‌سته‌ بشکی و تاقی خستی!
وا بوو به‌باعیس دووری و جیاییت!

چوار ده‌وره‌ت خۆله‌ و عهرزی سووتاوو
لایه‌کت لیژی و لایه‌کت به‌نده‌ن
له‌ تو ده‌پرسم ئه‌ی تاقه‌داره‌:
بۆچ ئه‌م چۆلگه‌یه‌ت کردۆته‌ مه‌سکه‌ن؟

کاتی بای زه‌به‌ند به‌ تاقی ته‌نیا
سینگ وه‌پیش ئه‌ده‌ی وه‌ک پال‌ه‌وانان
با ده‌تچه‌مینی و باران ده‌تکوئی
خۆت رائه‌ژنه‌ی به‌هه‌وای تو‌فان

ئه‌ی تاقه‌داره‌! به‌سییه‌ ته‌نیایی
وشکان باشتره‌ له‌ ته‌نیا ژیان
بۆچ له‌و سه‌ر که‌له‌ ریشه‌ت کوتاوو
چاو له‌عاسمانی بۆ ده‌نکی باران

بیشه‌ و دارستان لیواره‌ی کانی
له‌ سات دانیشن دۆست و دلداران^۱

۱. به‌داخه‌وه‌ ئه‌م به‌نده‌ی ناته‌واوه‌

بیری رابردوو

بیری رابردوو په خشانه شیعیکی عومهری سولتانی (وهفا)یه، که تیدا باسی رابردوی شاری بۆکان کراوه به دابونه ریت و باغ و کانیاو و جاده و که سایه تیی ناوداری شاره که وه. سه رده میک که وهفا لینی ددوی نیوه راسته کانی سه دهی بیسته مه که هیشتا دهوروبه ری شار به باخی میوه ته نرابوو، چه وزه گه وره گه وره یی به که ی مابوو، قه لاله به رزی ویستابوو، عهلی به گی یه کشه وه له دار نه درابوو، چه سه ن زیره ک مابوو، موسولمان و جووله که ژیانی هاوبه شیان هه بوو و گۆرانینیژان دهیانچری:

تازهم زانیوه بۆکان بۆته شار
 تیدا هه لکه وتوو دوو خه لفی چنار
 یه کیان زارایه وه ک ده نکى هه نار
 ئەوی دیش، سوعدا شوخ و مه زه دار

جیا له لایه نه ی ئە ده بییه که ی، په خشانه شیعی و هفا میژوویه کی کورتی ۵۰ ساله ی بۆکانه تا کوتایی یه کانی سه دهی بیسته م و سه رچاوه یه کی به نرخه بۆ گه لیک دابونه ریتی ئەو سه رده مه ی خه لکی شار.^۱

1. <http://bokan.de/laperekan/Edebiat/edibani%20bokani/wefa/Dasta%20Shier.pdf>.

دهنگی هەرمان

من ئەم کتیبە وەک نموونەیه‌ک دههینمه‌وه بۆ کارێک که نووسه‌رانی دوا‌رۆژی میژووی بۆکان ده‌بی ره‌چاوی بکه‌ن: نووسینی ژایاننامه و به‌ره‌مه‌کانی نووسه‌ر و وه‌رگێر و شاعیر و هونه‌رمه‌ندانی بۆکانی؛ واته ده‌بی به‌شیکی به‌رچاوی له‌ میژووی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی بۆکان ته‌رخان بکری بۆ ناساندنی ئەو که‌سانه‌ی وا خزمه‌تکاری کولتوور و زمانی نه‌ته‌وایه‌تی و له‌وه زیاتر، ناسینه‌ری کولتووری جیهانی به‌ گه‌له‌که‌یان یا پیشکه‌شکه‌ری کولتووری کوردی به‌ مرۆفایه‌تی بوون.

بی‌گومان وه‌رگێرێان به‌شیکی گرنگی ئەم کاره‌ پیکه‌ده‌هینی به‌بی په‌ره‌سه‌ندنی کاری وه‌رگێرێان له‌ زمانانی دیکه‌وه بۆ سه‌ر زمانی کوردی و به‌پێچه‌وانه‌ش، کورد ده‌بیته‌ گه‌لیکی دا‌براو له‌ فه‌ره‌هنگی جیهانی و له‌ ته‌نیا‌یی و دا‌براو‌ی دا‌ ده‌خکێ.

کتیبی تازه‌ی وه‌رگێری زه‌حمه‌تکێشیکی کورد، کاک محه‌ممه‌د په‌مه‌ زانی، هه‌نگاوێکه‌ له‌م بواره‌ گرنگه‌دا. په‌مه‌ زانی بی‌هه‌ست‌وخوست و ئیددیعا و له‌خۆبایی بوون، له‌میژسه‌له‌ خزمه‌تی زمانی کوردی ده‌کا. ئەو چیرۆکه‌نه‌ی وا له‌ زمانی ئینگلیزییه‌وه وه‌ریانده‌گێرێته‌وه سه‌ر زمانی کوردی، یارمه‌تی هه‌موو لایه‌ک ده‌دا ئەده‌بی جیهانی بناسن و لاوه‌کانیش فی‌ر ده‌کا چۆن بنووسن، چی بنووسن و بۆچی بنووسن.

«دهنگی هەرمان» کۆمه‌له‌ی ۱۷ چیرۆکی کورته‌که‌ زۆربه‌یان نووسه‌ر و چیرۆکنووسی ناسراوی ئینگلیزی‌زمان نووسبوویان. «جیمز جۆیس، ئیرنیست هیمینگوی و...»؛ هه‌ندیکیان هی نووسه‌رانی گه‌لانی دیکه‌ن و کاک محه‌ممه‌د له‌به‌ر ته‌رجه‌مه‌ی ئینگلیزیانه‌وه وه‌رگێرێانه سه‌ر کوردی: «ئالیتیر کامۆ، داستایۆفسکی، ماکسیم گورکی و...»؛ به‌شیکیان هی سه‌رده‌می تازه‌ترن و که‌متر ناسیاوی زه‌ینی خۆینه‌ری ئاساییین: «ئێود دی. هۆچ، فرانک ئۆکانیز، رابیرت ئیم. کووتس و...» که‌ به‌تایبه‌ت ئەم به‌شه‌ی دوا‌یی‌یان خاوه‌نی گرنگیه‌تی تایبه‌ته‌ و لاوه‌کانمان له‌گه‌ل ئەده‌بی نوێی جیهان ئاشنا

دەكا.

وەرگىر لە پىشەككىيەكى ۲۰ لاپەرىدا، پوختەى چىرۆكەكان و ژيانى نووسەرەكانيان بە خويئەر دەناسىنى و ئەو كارىكى بەكەلكە، بەتايبەت بۆ لاوكان و ئەو خويئەرانەى وا شارەزايى كەمترىان لەسەر نووسەرى چىرۆكەكان ھەيە. قەلەمى رەمەزانى رەوان و زمانى پاراوە. مۆركى شىوھ نووسىنى موكرىيانى و تەنانەت بن لەھجەى مەھابادى بە نووسىنەكانىيەوھ ديارە، ئەوھش لە پووى ئەو پىشەككىيە بەنيوھرۆكەوھ دەردەكەوئى كە بۆ كىتیبەكەى نووسىوھ. تەنزىكى نەرم ھاوړئ لەگەل زمانىكى سىمبۆلىك رادەى پىشەككىيەكەيان گەياندۆتە شوينىك كە خويئەر ھەست دەكا ئەگەر نووسەرى دىرەكان بە كارى تەرجەمەوھ خەرىكىش نەبووايە، خۆى دەيتوانى نووسەرىكى سەرکەوتووى شارەزاي بەرز و نزمى زمانى نەتەوايەتى بى.^۱

۱. مەممەد رەمەزانى، «دەنگى ھەرمان»، كۆمەلەى ۱۷ چىرۆكى ئەمريكايى و ئوروپايى، وەرگىران لە ئىنگلىزىيەوھ، ناشر: وەرگىر (۹)، چاپى سلىمانى، ۲۰۰۸، ۲۷۷ لاپەرە، كوردى.

BOKAN IN THE COURSE OF HISTORY BY ANWAR SOLTANI

Vol. I

A collection of 481 essays detailing history, literature and life accounts of people of Bokan (Bukan), a Kurdish town in north-west Iran, from the earliest written record to present. The accounts of historic sites around the town give details of continuous story of three thousand years of civilizations in the region, including the time of Mannaean, Medes, Urartian, Scythians, Parthians, Sassanids, Greeks, Romans and Arabs who governed the region at different points in time. Readers will embark on the journey through the historic sites of Zewiyeh, Izirito, Takht-e Soleiman (Shiz) and Faqreqa, the tomb of a Median king in neighbouring towns of Saqiz and Mehabad, while meeting past and present religions such as Mithraism, Zoroastrian and Islam.

Bokan is also a land of great Kurdish poets and authors; important contributions to Kurdish literature are documented in the book through the life and fortunes of H. Qizilji, A.Haqiqi, K. I. Awat, S. Ilkhanizadeh, E. Afkhami, O.S. Wefa and many others. Two further sections of the book will account for development of economy in Bokan during the time, along with the exciting political memoirs of the author in both prisons of the previous and current Iranian regimes.

Readers can also find detailed history of the region through the time, from Assyrian invasions (first millennium BC) to the first and second world wars, Republic of Kurdistan (1946), Peasants Uprising (1952-3) and Kurds defending harsh aggression of the Islamic republic of Iran in 1979.